BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS
PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.
NEW SERIES, No. 1168.

AVADĀNA KALPALATA

WITH ITS TIBETAN VERSION.

NOW FIRST EDITED BY
SARAT CHANDRA DAS, *Rai Bahadur.*
Associate Member, Asiatic Society; Foreign Corresponding Member of the Imperial Archæological Society, St. Petersburgh, etc.
AND
MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHUSANA, M.A.
Professor of Sanskrit and Pali, Presidency College, Calcutta.

VOL. II. FASCICULUS VI.

CALCUTTA:
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 57, PARK STREET.
1910.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 57, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, *Grafton Street, New Bond Street, London,*
AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, *Leipzig, Germany.*

*Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.*

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Rs.
*Advaita Brahma Siddhi, Fasc. 2,4 @ /10/ each ... 1
Advaitachintā Kaustubha, Fasc 1-3 @ /10/ each 1
*Agni Purāṇa, Fasc 6-14 @ /10/ each 5
Aitarēya Brāhmana, Vol I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each 14
Aitareyalocana 2
*Anu Bhāshya, Fasc. 2-5 @ /10/ each 2
Aphorisms of Sāṇḍilya (English), Fasc. 1 @ 1/- 1
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc 1-6 @ /10/ each ... 3
*Atharvana Upanishad, Fasc. 4-5 @ /10/ each 1
Ātmatattvaviveka, Fasc I 0
Açvavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each 3
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-7. Vol. II, Fasc. 1-6 @ 1/ each 12
Bālam Bhaṭṭī, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each ... 1
Baudhāyana Srauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each 3
*Bhāmati, Fasc. 4-8 @ /10/ each 3
Bhāṭṭa Dīpikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each ... 4
Baudhyostatrasangraha 2
Brahma Sūtra, Fasc 1 @ /10/ each 0
Bṛhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each 2
Bṛhaddharma Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each 3
Bodhicaryāvatāra of Çāntideva, Fasc. 1-5 @ /10/ each ... 3
Cri Cantinatha Charita, Fasc. 1-2 1
Çatadūṣaṇī, Fasc 1-2 @ /10/ each 1
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each 1-5 Vol.
Çatapatha Brāhmana, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II 14
III Ditto Vol. VI, Fasc 1-3; Vol VII, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each 3
Ditto Vol VII, Fasc. 1-3 @ /10/
Çatasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-13 @ /10/ each ... 1
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, ... 8
Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each ... 36
Ditto Vol. IV, Fasc 7-8, @ 1/4/ each 1
Ditto Vol. IV, Fasc 8-9 @ /10/ 1
Çlokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4/ each 8
*Çrauta Sūtra of Āpastamba, Fasc 12-17 @ /10/ each 8
Ditto Çānkhāyana, Vol I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4;
Vol. III, Fasc 1-4, Vol 4, Fasc 1 @ /10/ each
Çrī Bhāshyam, Fasc 1-3 @ /10/ each 10
Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc 1-2 @ /10/ each 1
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1-7 @ /10/ each ... 1
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1-4 4
Gobhilīya Gṛhya Sūtra, Vol I, @ /10/ each 3
Ditto Vol. II, Fasc 1-2 @ 1/4 /each 3
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista ... 2
Ditto Grihya Sangraha 2
Haralata 0
Karmapradiph, Fasc. 1 1
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each 1
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each 4
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each ... 4
*Kūrma Purāṇa, Fasc. 3-9 @ /10/ each ... 17
Lalita-Vistara, (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each 4
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each 3
Mahā-bhāsya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; ... 6
Vol III, Fasc. 1-10 @ /10/ each 19
Manuṭīkā Saṅgraha, Fasc 1

असत्यरूपा तस्यान्तर्विश्रान्ता कूटकामिनी ।
चक्रे संसा[illegible] वामा मोहं महीपतेः ॥ ९० ॥

आनिनाय स तां स्वैरं सदनं मदनातुरः ।
परि[illegible]रोधीनि स्पृहयन्ति मुमूर्षवः ॥ ९१ ॥

यशःष्यप्रकाराणां त्रिवर्गफलशालिनाम् ।
परमुन्टपटक्षाणामिन्द्रियाणामनिग्रहः ॥ ९२ ॥

नैवावटे पतति पातिनि यूथनाथः
सम्पूर्णदानपरिपूरितभृङ्गसार्थः ।
सा बन्धकी यदि करोति न कुञ्जरस्य
गाढ़ानुरागविवशस्य विमोहदीक्षाम् ॥ ९३ ॥

ततः स्वैरं गृहं राज्ञश्चेटकैः कूटकामिनी ।
छन्दानुवृत्तिभिर्मूढैर्विनाशाय प्रवेशिता ॥ ९४ ॥

विविक्ते त्यक्तधैर्य्यस्य तस्य गाढ़ाभिलाषिणः ।
बभूव [illegible]रूपेण कालः कण्ठग्रहोन्मुखः ॥ ९५ ॥

ततस्तं दीर्घनिद्रायै शय्यामारूढ़मादरात् ।
विहाय नर्त्तकीरूपं कुमारः सहसाब्रवीत् ॥ ९६

ཁྲོད་ཀྱི་མོངས་སྤྱོད་ལ་ཆགས་ཤིང་། སྨྱུན་ལྷའི་མཛོད་ལ་ལྟོས་མེད་པས།
ལྷན་ཅིག་སྤྱོད་བྱ་རྒྱལ་སྲིད་ནི། གཅིག་པུ་ཡིས་ནི་ཇི་ལྟར་སྤྱོད།།

མི་བཟད་ཉོན་མོངས་ཚ་གདེར་དུ། སྐྱོན་མེད་ང་ནི་ཁྲོད་ཀྱིས་འཕངས།
དེ་ཡི་ལེ་ལན་སེམས་བྱེད་བདག། རང་གི་ལས་ནི་སྨྱུར་བས་ཐར།།

ཞེས་བརྗོད་དེ་ཡིས་མི་བདག་བཅིངས། རྒྱལ་སྲིད་རབ་དུ་རྒྱས་པ་ཐོབ།
སྐྱེ་བོ་འི་ཚོགས་ནི་དབུགས་ཕྱུང་སྟེ། སྲིད་ལྷན་རབ་དུ་ཞི་བར་བྱས།།

གནས་ཐོབ་དེ་ཡི་རང་ཉིད་ཀྱིས། གནོད་པ་དྲག་པོ་སེམས་བྱེད་ཅིང་།
སྤྲ་དྲོ་བརྩེ་མེད་ཁྲོ་བ་ཡིས། མི་ཡི་བདག་ལ་རྡོ་བ་འཕངས།།

སྨྱུན་ལྷ་བསད་པས་ཆགས་པ་ཡི། ཁྲག་དང་སྤགས་བཞིན་དཔལ་འབྱོར་དེ།
སྤྱོད་ནས་གཞོན་ནུ་སྐྱན་དངགས་མཁན། ལུས་ཀྱི་མཇུག་དུ་དགྱེལ་བར་སོང་།།

དེ་ཉིད་ང་ཡིན་སྡོང་ཕྲག་ལོར། ལས་ཀྱི་སྡིག་པ་དེ་སྤྱད་ནས།
སྡིག་པ་ཟད་མོད་དེ་ལྟ་ཡང་། ཀང་པའི་མཐེ་བོ་ཡོངས་སུ་སྣད།།

[illegible]་བའི་འཁོར་མོར་རིམ་གྱིས་ཡོངས་འདྲིས་རྒྱུད་དག་གིས་ནི་སྨིན་བྱས་ཤིང་།
[illegible]་སྐམ་དང་ཚུ་དང་ཤིང་དང་རྡོ་ཡི་སྙིང་པོ་འི་དབུས་སྐྱེས་ཀྱང་།།
སེ་ཡོ་བྱེད་ལུས་ཀྱི་སྡོད་ནི་དེ་དང་དེ་སྤྱད་དེ།
ལྷག་མ་སྐལ་བ་གནོད་པ་ཡིས་ཀྱང་གཏོང་མི་འགྱུར།།

भोगलुब्धेन भवता भ्रातृस्नेहानपेक्षिणा ।
सहभोग्यमिदं राज्यं कथमेकेन भुज्यते ॥ ९७ ॥

निर्दोषः क्लेशजलधौ क्षिप्तोऽहं विषमे त्वया ।
स्वकर्मयोगादुत्तीर्णस्तत्प्रतीकारचिन्तकः ॥ ९८ ॥

उक्त्वेति बद्ध्वा नृपतिं प्राप्तं राज्यमवाप्य सः ।
लुब्धप्रशमनं चक्रे जनताश्वासनेन सः ॥ ९९ ॥

स संप्राप्तपदस्तीव्रं चिन्तयन् स्वपराभवम् ।
शिलां प्रभाते चिक्षेप नृपतेर्मन्युनिष्कृपः ॥ १०० ॥

तां भ्रातृवधसंसक्तरक्तसिक्तामिव श्रियम् ।
भुक्त्वा कविकुमारोऽपि देहान्ते नरकं ययौ ॥ १०१ ॥

सोऽहं वर्षसहस्राणि भुक्त्वा तत्कर्मपातकम् ।
प्रक्षीणकिल्बिषोऽप्यद्य पादाङ्गुष्ठे परिक्षतः ॥ १०२ ॥

जन्मावर्त्तक्रमपरिचयैः सन्ततैः पच्यमानम् ।
पश्चाद्यातं स्थलजलतरुग्रावगर्भान्तरेऽपि ।
तैस्तैर्नानारसपरिकरैः कायपाके स्वभुक्त
कल्पापायैरपि न पुरुषः कर्मशेषं

དེ་སྐད་སྐྱེ་བ་གཞན་གྱི་སྤྱོད། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་གསུངས་ཐོས་ནས
དགེ་སློང་ཀུན་གྱིས་ལས་ཀྱི་རྒྱུར། བགོམ་པར་བྱ་བ་མིན་པར་ངེས།།

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་·
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་གཞོན་ནུ་སྟན་དངགས་མཁན་གྱི
རྟོགས་བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དྲུག་ཅུ་རྩ་དྲུག་པའོ།།

इत्यन्यजन्मचरितं श्रुत्वा भगवतोदितम् ।
अलङ्घ्यां मेनिरे सर्व्वे भिक्षवः कर्म्मसन्ततिम् ॥ १०४ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्वावदानकल्पलतायां
कविकुमारावदानं षट्षष्टितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དྲུག་ཅུ་རྩ་བདུན་པ།

དགེ་འདུན་སྐྱངས་ཀྱི་རྟོགས་བརྗོད་ནི།

འཁོར་བ་ཡངས་པའི་ཀྱི་ངམ་ལམ་ཆེན་རབ་མང་ཉོན་མོངས་དྲག་པོས་གདུང་བྱེད་པ།
ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའི་བསོད་ནམས་གཏེར་གྱུར་དམ་ཆོས་རྟོགས་ཞིང་ཡེ་ཤེས་མཆོག་དང་ལྡན།
བླ་མས་ཉེར་བསྟན་རབ་ཏུ་རྒྱས་པའི་མཐུ་ཐོབ་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་གང་དག་གིས།
ཁྲིམས་ཀྱི་ཁྲིམས་སུ་རྩེ་བ་ལྟ་བུས་ཡང་དག་རྒྱལ་བྱེད་དེ་དག་བསྔགས་པར་འོས།། 1

མཉན་ཡོད་དག་ཏུ་སྔོན་བྱུང་བ། ཁྲིམས་ཀྱི་བདག་པོ་སངས་རྒྱས་སྐྱུང་།
གང་གི་ཁྲིམས་ཀྱི་དཔལ་སྟུག་ནི། སློང་བའི་ཚོགས་ཀྱིས་ཉེར་མཁོར་གྱུར།། 2

གང་ཞིག་ཡིད་སྤྱོད་རབ་དང་བ། དགེ་བའི་སླད་དུ་བསླབ་པའི་གནས།
རབ་ཏུ་དང་བའི་དགེ་སློང་མ། ཤཱ་རིའི་བུ་ཡིས་དམ་པར་བྱས།། 3

[illegible]ས་དམ་པ[illegible]ཀུན་སྤྱོད[illegible]། རིག་གནས་ཀུན་ལ་རྣམ་པར་མཁས།
[illegible]ན་ཏན་མཚན་ཉིད་ཡང་དག་རྫོགས། དགེ་འདུན[illegible]་བར་གྱུར།། 4

[illegible]ས་དུ་ཤཱ་རིའི་བུ། འོངས་ཚེ་ཕ་ཡིས་དེ་ལ་སྨྲས།
[illegible]་གནས་པ་ན། འདི་ཡི་ཉེ་གནས་སུ་དམ་བཅས།། 5

सप्तषष्टितमः पल्लवः ।

सङ्घरक्षितावदानम् ।

धन्यास्ते परिपूर्णपुण्यनिधयः सद्धर्मसंबोधिनः
ज्ञानोदग्रगुरूपदेशमहिमप्राप्तप्रभावोदयाः ।
गेहप्राङ्गणलीलया वहुतरक्लेशोग्रसन्तापकृत्
यैः सं[illegible] [illegible]मार्गः समुल्लंघ्यते ॥ १ ॥
श्रोतः पञ्चभिरम्भोधिगमनेन स[illegible]।

पुराभवद्गृहपतिः श्राव[illegible] कुशलचिन्तक[illegible]म्
अर्थिसार्थोपकरणगुर्व्यो यस्य [illegible] गुरोः ॥ [illegible]

यः प्रसन्नमनोवृत्तिः कुशलाय प्रसादिना ।
कृतः शिक्षापदोत्सृष्टः शारिपुत्रेण भिक्षुणा ॥ ३ ॥

संघरक्षितनामाभूत् संपूर्णगुणलक्षणः ।
पुत्रस्तस्य सदाचारः सर्व्वविद्याविचक्षणः ॥ ४ ॥

तं कदाचिद्गृहायाते शारिपुत्रे पिताब्रवीत् ।
त्वमुपस्थायकः पुत्रो गर्भस्थोऽस्य प्रतिश्रुतः ॥ ५ ॥

ཟས་ཀྱི་དུས་ནི་འདས་པ་ན། གཙུག་ལག་ཁང་ཡང་མཐོང་བྱུང་ཞིང་།
དེ་བཞིན་དགེ་སློང་དེ་དག་རྣམས། རབ་ཞི་ལྡན་པར་རྣལ་དུ་གནས།། 29

ངོ་མཚར་དེ་མཐོང་ཡ་མཚན་ཅན། དེ་ཡིས་དེ་དག་རྣམས་ལ་དྲིས།
ཟས་ཀྱི་དུས་སུ་ཇོད་པ་འདི། ཁྱེད་ཅག་རྣམས་ལ་ཅི་སྐྱད་བྱུང་།། 30

དེ་ལ་དེས་སྨྲས་བདག་ཅག་གིས། སྐྱེ་བ་སྔ་མར་ཟས་དུས་སུ།
གཙུག་ལག་ཁང་དུ་ཇོད་པ་བྱས། ལས་དེའི་འབྲས་བུ་འདི་དག་གོ།། 31

དེ་དག་ཐོས་ནས་དེ་ནས་དེ། སོང་བས་གཞན་ད་དེ་ལྟ་ཡི།
གཙུག་ལག་ཁང་གཞན་དགའ་བ་ནི། [illegible] ཁྱུགས་དང [illegible]།། 3

དེ་ནས་དེར་ཡང་ཟས་ཀྱི་བ་ཤམས་ང [illegible] སྔོང་རྣ [illegible] ཀྱི་མདུན་དུ་ཟས།
ལྕགས་ཀྱི་ཁ་བ་ཉིད་ [illegible] ཞི་བ་ཡི། མཐོང་ནས་དེ་དག་ལ་དེ་དྲིས།། 33

[illegible] རིས་སྨྲས་མྱོང་ [illegible]། དགེ་སློང་འོངས་པའི་ཟས་ཀྱི་གོགས།
ཚང་པའོ་ངན་པའི་བདག་ཉིད་ཅན། བདག་ཅག་རྣམས་ཀྱིས་སྦྱིན་ཆེ་བྱས།། 34

གལ་དེ་གཟིང་ [illegible] སོང་གྱུར་པ། དེ་ཡིས་གསེར་ཞིང་མཛེས་པའི་གནས།
དགེ་འདུན་སྤྱང་འདི་གསུམ་པ་དག། དགེ་སློང་གིས་གང་མདུན་དུ་སོང་།། 35

དེ་ཐོས་སྨྲིག་ལ་ཐ་ཆོས་མི་ཤི་ཆེ། དེ་ཡང་ཆིག་ཅིང་སྨྲར་ཡང་བྱུང་།
ཤི་བར་གྱུར་པ་མཆོགས་བཞིས། འཆིག་པའི་རྒྱུ་ནི་ཚོགས་ལ་དྲིས།། 36

आहारकालेऽतिक्रान्ते विहारेऽभ्युदिते पुनः ।
स्वस्थास्ते भिक्षवस्तस्थुस्तथैव प्रशमान्विताः ॥ २९ ॥

स तदाश्चर्य्यमालोक्य तान् प्रपच्छ सविस्मयः ।
भक्तकाले कलिः कस्माद् युष्माकमयमुद्गतः ॥ ३० ॥

तमवोचत ते ऽस्माभि र्विहारे पूर्व्वजन्मनि ।
भक्तकाले कृतं युद्धं तस्यैतत् कर्म्मणः फलम् ॥ ३१ ॥

ते तान् बभाषिरे मोहादागन्तूनां दुरात्मभिः ।
भक्तविघ्नः कृतोऽस्माभिः भिक्षूणां भिक्षुभिः पुरा ॥ ३२ ॥

एतदाकर्ण्य स ततो ज्ञात्वा पश्यन्नवं पुनः ।
तृतीयं रुचिरावासं विहारं भिक्षुभिर्व्वृतम् ॥ ३३ ॥

भिक्षुभक्तक्षणे तच्च नि[illegible]ं पुनरुत्थितम् ।
दृष्ट्वा तं विस्मितः सङ्घमपृच्छद्दाहकारणम् ॥ ३४ ॥

ते तमूचुः पुरास्माभिः भिक्षुभिर्भिक्षुमत्सरात् ।
आदीपितः [illegible] विहारः पूर्व्वजन्मनि ॥ ३५ ॥

श्रुत्वैतत्स ततो गत्वा ददर्शान्यांश्च निश्चलान् ।
स्तम्भकुशहलाकारान् मार्जनीरज्जुसन्निभान् ॥ ३६ ॥

དེ་ལ་དེས་སྨྲས་དགེ་སློང་ལ། ཕྲག་དོག་ལས་སྐྱོན་གཙུག་ལག་ཁང་།
སྐྱོན་གྱི་སྐྱེ་བར་གདུག་པ་ལ། དགའ་བ་བདག་ཅག་རྣམས་ཀྱིས་བསྐྱིགས།། 37

དེ་ཐོབ་དེ་ནས་སོང་བ་དེས། གཞན་དུ་གཡོ་མེད་ཀ་བ་དང་།
རྩིག་པ་འབྲས་བུའི་རྣམ་པ་ཅན། ཕྱུགས་མ་ཐག་པར་མཚུངས་པ་དང་།། 38

ཁྲི་སོགས་གདན་ནི་དྲག་པ་དང་། རྣལ་མའི་ལྷག་དང་རྣམ་གཉིས་གྱུར།
ཉལ་ཞིང་སེམས་ལྡན་བདེ་མེད་པའི། སེམས་ཅན་སྙིང་སྟོབས་མཆོག་གིས་མཐོང་།། 39

དེ་མཐོང་འགྲོ་བ་དེ་ཉིད་ཀྱིས། དཀའ་ཐུབ་དྲག་ལྡན་ཐུབ་པ་ནི།
བརྒྱ་ཕྲག་ལྔ་ཡིས་བསྟན་པ་ཡིས། བསོད་ནམས་དཀའ་ཐུབ་ནགས་ཚལ་ཐོབ།། 40

དེ་དག་གིས་དེ་རིང་པོ་ནས། མཐོང་ནས་ཕན་ཚུན་ངེས་པར་བྱས།
བདག་ཅག་རྣམས་ཀྱི་འདི་ལ་གནས། འདི་སྐྱིན་སྙན་པར་སྨྲ་མི་བྱ།། 41

ཀྱིའི་སློབ་མ་རང་བཞིན་ཀྱིས། མང་བརྗོད་ཐེབས་པར་སྨྲ་བྱ་མིན།
ཞེས་པའི་གྲོས་ནི་རབ་བསྒྲུབས་དེ། ཐུབ་པ་དེ་དག་རབ་དུ་གནས།། 42

དེ་དག་གིས་དེར་གནས་མ་བྱིན། དེ་ཡིས་ཉིན་མོ་ཟད་ཚེ་འཁྲུམ།
འདམ་སྐྱེས་མཛོད་ནི་འཛུམས་པ་ཡིས། ཁང་དྲུག་རེ་བ་ཉམས་པ་བཞིན།། 43

ཐུབ་པ་གཅིག་གིས་དེ་ལ་ནི། མཚན་མོ་ཁྱོད་ནི་མི་སྨྲ་བར།
གནས་པར་བྱ་ཞེས་རབ་བརྗོད་ནས། ཞག་སར་བསྡི་གནས་སྟོང་པ་བྱིན།། 44

खट्वाद्युलूखलस्थूलांस्तन्तुशेषान् द्विधागतान् ।
सत्त्वान् सत्त्ववत मग्नः सुप्तचैतन्यनिःसुखान् ॥ ३७ ॥

स तान् दृष्ट्वा व्रजन्नेव पुण्यं प्राप त गेदिदः ।
सेवितं तीव्रतपस मुनीनां पञ्चभिः शतैः ॥ ३८ ॥

ते तं दूरात् समालोक चक्रिरे निश्चयं मिथः ।
अस्य दातव्यमस्माभिर्न स्थानं न प्रियं वचः ॥ ३९ ॥

शाक्यशिष्यो न संभाष्यो वहुजल्पः स्वभावतः ।
इति संविदमाधाय ते तस्थुर्मौनिनः परम् ॥ ४० ॥

तैरदत्ताश्रयस्तत्र स बभ्राम दिनक्ष ।
अङ्गकोशैर्विनष्टाशः पङ्कजैरिव षट्पदः ॥ ४१ ॥

मुनिरेकत्र वासाय तस्य शून्यां कुटीं ददौ ।
त्वया मानवत रात्रौ स्थातव्यमिति संविदा ॥ ४२ ॥

तत्र तैरकृतातिथ्यं तं क्षपाश्रयकारिणम् ।
ऊचे शयानमभ्येत्य शन राश्रमदेवत ॥ ४३ ॥

उत्तिष्ठ साधो सौजन्यात् कुरु मे धर्मदेशन म् ।
सद्धर्म्मवादिनां लोके प्रथमोऽस्यसि मे मतः ॥ ४४ ॥

ཞེས་དེས་གསོལ་བཏབ་ཐུབ་པ་དེས། གཅིག་བསྐྱངས་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།
མ་མ་ཁྲིད་དང་ཁོ་བོ་ཡིས། ངེས་པར་འབྲིན་པ་ཅི་སྐད་སྤྲུལ།། 45

གནས་དེར་བདག་ལ་ཐུབ་པ་ཡིས། མི་སྨྲ་བ་ཡི་དམ་ཚིག་བྱས།
དེ་ལས་འདས་པར་གྱུར་ན་བདག། ངེས་པར་འདི་ཡིས་འབྲིན་པར་འགྱུར།། 46

ཞེས་སྨྲ་དེ་ལ་གུས་པ་ཡིས། དེ་ཡིས་མང་དུ་གསོལ་བཏབ་སྟེ།
བྲམ་ཟེས་རྗེས་སུ་གནང་བ་ཡིས། ཆོས་ནི་སྨྲ་བར་ཡང་དག་བརྩམས།། 47

ཀུན་དུ་ལུས་ནི་གདུང་བར་བྱེད་པ་ངེས་པ་བརྟུལ་ཞུགས་མིན།
སྐྱེ་བོ་མེད་པའི་དཀའ་ཐུབ་ནགས་ཚལ་དག་པར་བྱེད་པ་མིན།
བཟུང་དཀའི་རལ་པ་བཅིངས་པ་ཡོངས་འཛིན་སྐྱེས་བུ་རྣམས་དག་གིས།
ཆགས་པས་ཡོངས་འཛིན་སེམས་ནི་ཡོངས་སུ་གདུང་བར་བྱེད་པ་ཡིན།། 48

ནགས་སུ་འབྲས་བུ་ཟ་བའི་སྤྲེའུ་འདི་དག་རྣམས་དང་ནི།
ཟློན་པ་འདབ་མ་ཤིང་ཤུན་དང་བཅས་རལ་ཚོགས་ལྷན་པ་དང་།
འཇུག་ངོགས་ཆུ་ནང་དུ་ཆགས་ཉེ་མེད་རྣམས་ཀྱང་འགྲོ་བ་མིན།
རབ་ཞི་སྤངས་པ་རྣམས་ཀྱིས་དཀའ་ཐུབ་ཡོ་བྱད་བརྟེན་པ་ཉིད།། 49

ཐལ་བས་དཀར་བའི་གླང་པོ་དང་ནི་རླུང་དག་འཐུང་བའི་སྦྲུལ་རྣམས་དང་།
ནགས་ན་ཞེན་པའི་རི་དྭགས་རྣམས་དང་ཐང་ལ་ཉལ་བའི་གཟུངས་མོ་དང་།
འབྲས་བུ་ཟ་བའི་ནེ་ཙོ་དང་ནི་གོས་མེད་ཇོན་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་།
ཡུལ་ལ་ཆགས་པ་མ་བཏང་རབ་ཏུ་ཞི་བ་འགའ་ཡང་རྟོགས་མི་འགྱུར།། 50

इत्यर्थितस्तया मौनी स तां प्राह लघुस्वनः ।
मातर्निष्कासनायैव त्वं मे केनापि निर्म्मिता ॥ ४५ ॥

अस्मिन् मे मुनिना मौनसमयः संश्रयः कृतः ।
निष्कासयति मामेष तद्व्यतिक्रमकारिणम् ॥ ४६ ॥

इति ब्रुवाणः प्रणयाद्बहुशः स तयार्थितः ।
ब्राह्मणानुमतं धर्म्मं वक्तुं समुपचक्रमे ॥ ४७ ॥

नैव व्रतानि तनुशोधनसाधनानि
नो पावनानि विजनानि तपोवनानि ।
पुंसां जटाजिनपरिग्रहदुर्ग्रहाणाम्
चेतः स्पृहापरिचितं परिशोधयन्ति ॥ ४८ ॥

एते वने फलभुजः कपयो न मुक्ताः
वृक्षाः सवल्कलपलाशजटासटाश्च ।
अन्तर्जलप्रणयिनस्तिमयश्च तीर्थे
मिथ्यातपःपरिकरः प्रशमोज्झितानाम् ॥ ४९ ॥

न भूतिधवलैरिभैः पवनपायिभिः पन्नगैः
वनव्यसनिभिर्मृगैः सललकैः स्थलीशायिभिः ।
फलप्रणयिभिः [illegible] निरम्बरैर्लुब्धकैः
अमुक्तविषयस्पृहैरधिगता प्रशान्तिः क्वचित् ॥ ५० ॥

ཞེས་པ་དེ་ཡི་ཚིག་ཐོས་ཏེ། ཡ་མཚན་བཅས་པའི་ཐུབ་རྣམས་ཀྱང་།
དེ་ལ་གུས་པ་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ། ཀུན་ཀྱིས་ཡོངས་སུ་བསྐོར་ནས་གནས།། 51

དེ་ཡི་བསམ་པ་འཁོར་བར་ནི། ཡོངས་སུ་བསྐོར་བའི་ཆགས་པ་འདི།
ངེས་པར་བརྟན་གྱི་བརྟུལ་ཞུགས་ཀྱིས། རྒྱུན་དུ་ཉོན་མོངས་གདུང་བ་སྤྱོད། 52

མི་རྣམས་མ་རིག་འདུ་བྱེད་དང་། རྣམ་ཤེས་མིང་དང་གཟུགས་དང་ནི།
སྐྱེ་མཆེད་དྲུག་དང་རེག་པ་དང་། ཚོར་བ་སྲེད་པ་དང་བཅས་དང་།། 3

ལེན་པ་སྲིད་པ་སྐྱེ་བ་དང་། རྒ་ཤི་ཡིས་ནི་ངན་པར་འགྲོ།
སྡུག་བསྔལ་རང་བཞིན་ཕུང་པོ་འདི། ཤིན་ཏུ་ཆེ་བར་ཡོངས་སུ་འཕེལ།། 54

རབ་ཞི་མཁས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ནི། མ་རིག་ལ་སོགས་རིམ་པ་ཡིས།
རེ་རེ་འགགས་པར་གྱུར་པ་ན། གཞན་དང་གཞན་ནི་འགག་པར་འགྱུར།། 55

དེ་ལྟར་ཡིད་ཀྱིས་ངེས་བྱ་དེས། དེ་དག་མདུན་དུ་དེ་ལྟ་ཡི།
དམ་པའི་ཆོས་ནི་བསྟན་བྱས་ནས། སླར་ཡང་དེ་དག་ལ་འདི་སྐད།། 56

གང་དག་ཡིད་ནི་བྱམས་པས་གཙང་གྱུར་ཅིང་།
འཚོ་བ་དག་ཀྱང་དམ་པའི་ཆོས་ཀྱིས་དག།
རབ་ཞི་འོས་པས་མཐོ་བ་དེ་དག་གིས།
སྐྱེ་བ་སྒྲ་ངན་མི་བྱ་དགའ་བར་བྱ།། 57

इति तद्वचनं श्रुत्वा मुनयोऽपि सविस्मयाः ।
तमादरोन्मुखाः सर्व्वे परिवार्य्यावतस्थिरे ॥ ५१ ॥

सोऽचिन्तयदियं पर्षत् संसारपरिवर्त्तिनी ।
मिथ्यैव व्रतसन्तापसन्ततक्लेशमश्नुते ॥ ५२ ॥

नृणामविद्यासंस्कारं विज्ञानं नामरूपतः ।
षड़ायतनसंस्पर्शौ वेदना सह तृष्णया ॥ ५३ ॥

उपादानं भवो जातिर्जरामरणदुर्गतिः ।
एष दुःखमयः स्कन्धः सुमहान् परिकीर्त्तितः ॥ ५४ ॥

अविद्यादिक्रमेणैव प्रशान्तानां मनीषिणाम् ।
एकैकस्य निरोधेन लयं याति परः परः ॥ ५५ ॥

इति निश्चित्य मनसा स तेषां तद्विधां पुरः ।
सद्धर्म्मदेशनां कृत्वा पुनस्तानिदमब्रवीत् ॥ ५६ ॥

तेषामशोच्यं स्पृहणीयमेव
जन्मप्रशमोचितमुन्नतानाम् ।
मैत्रीपविचारीणि मनांसि येषाम्
सद्धर्म्मयुक्तानि च जीवितानि ॥ ५७ ॥

ས་གཞི་འདི་དང་ནམ་མཁའ་དང་ནི་གདེངས་ཅན་དག་གི་གནས་ན་ཡང་།
སེམས་ཅན་གང་འཁོར་དེ་ལ་གསུས་པའི་ཚིག་གིས་ལེགས་བྱས་བདག་དོན་གཉེར།
སྙིང་ནི་བྱམས་པའི་སྣོད་དུ་མཛོད་ཅིག་བློ་གྲོས་དག་གིས་ཆོས་དག་སྟེན།
ལུས་ཅན་རྣམས་ལ་མི་བཟད་སྨུན་པར་ཆོས་ལས་གཞན་པའི་སྒྲོན་མ་མེད།། 58

ཅེས་བརྗོད་ཟློན་པའི་འོག་ཏུ་ནི། དེ་ཡིས་སྐྱིལ་ཀྲུང་བཅིངས་པ་བྱས།
དྲང་པོ་རབ་ཏུ་གསལ་བ་ཡིས། དགྲ་བཅོམ་ཉིད་དེར་མངོན་དུ་བྱས།། 59

དེ་ལ་ངེས་སྨྲས་བདག་ཅག་རྣམས། ཤཱ་ཀྱ་ཐུབ་པའི་གནས་སུ་ཁྲིད།
ལེགས་གསུངས་ཆོས་ནི་འདུལ་བ་ལས། རབ་བྱུང་བདག་ཅག་དོན་གཉེར་རོ།། 60

དེ་ནས་དེ་ལྟར་དེ་དག་གིས། གསོལ་བཏབ་ཆོས་གོས་སྣ་ལ་འཕྱངས།
དེ་དག་ཁྲིར་ནས་དགེ་འདུན་སྤྲུངས། ཛུ་འཕྲུལ་ཆེ་དེ་མཁའ་ལ་སོང་།། 61

དེ་ཡིས་སྟོན་པའི་གནས་སུ་ཕྱིན། དེ་ཡི་ཞབས་པད་གཉིས་ལ་ནི།
ཀུན་དགའ་ལྡན་པའི་སྤྱི་བོ་ཡིས། མངོན་བདུད་དེ་ལ་ཐམས་ཅད་བཤད།། 62

དེ་ཡི་ཚིག་གིས་ཐུབ་རྣམས་ལ། བཅོམ་ལྡན་བརྩེ་ལྡན་དགྱེས་པ་ཡིས།
ཡིད་ནི་རབ་དང་སྐྱིད་པ་ཡིས། དམ་པའི་ཆོས་ནི་བསྟན་པར་མཛད།། 63

དྲི་མེད་རབ་ཞི་རྒྱུས་པ་ནི། དེ་ཡི་དྲིན་ལས་སྐྱེས་དེ་དག།
ཉོན་མོངས་ཐམས་ཅད་གཏོང་འོས་པའི། མཆོད་འོས་དགྲ་བཅོམ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 64

यावन्तोऽस्यां भुवि नभसि वा भोगिनामालये वा
सत्त्वाः सन्ति प्रणयवचसा तान् सुहृत् प्रार्थयेऽहम् ।
मैत्रीपात्रं कुरुत हृदयं धर्म्मबुद्धिं भजध्वम्
धर्म्मादन्यस्तमसि विषमे देहिनां नास्ति दीपः ॥ ५८ ॥

इत्युक्त्वा पादपतले कृतपर्य्यङ्कबन्धनः ।
ऋजुप्रकाशमर्हत्त्वं तत्र साक्षाच्चकार सः ॥ ५९ ॥

ते तमूचुर्भदन्तास्मान् नय शाक्यमुनेः पदम् ।
स्वाख्याते धर्म्मविनये प्रव्रज्यामर्थयामहे ॥ ६० ॥

इति तैरर्थितः सोऽथ चीवरप्रान्तलम्बिनः ।
तानादाय ययौ व्योम्ना महर्द्धिः सङ्घरक्षितः ॥ ६१ ॥

स शास्तुः पदमासाद्य तत्पादनलिनद्वयम् ।
मूर्द्धाभिवन्द्य सानन्दस्तस्मै सर्व्वं न्यवेदयत् ॥ ६२ ॥

भगवान् प्रणयिप्रीत्या मुनीनामथ तद्गिरा ।
मनःप्रसादजननीं चक्रे सद्धर्म्मदेशनाम् ॥ ६३ ॥

ते तत्प्रसादसंजातविमलप्रशमोदयाः ।
सर्व्वक्लेशप्रहाणार्हं पूज्यमर्हत्त्वमाययुः ॥ ६४ ॥

དེ་དག་སོང་ཚེ་སྟོན་པ་ལ། དགེ་འདུན་སྲུངས་ཀྱིས་རབ་དྲིས་པ།
བཅོམ་ལྡན་ཀ་བ་རྩིག་སོགས་གཟུགས། མི་རྟོག་འབྲས་བུ་མཚུངས་པ་དང་།། 65

ཐག་མཚུངས་སྐལ་མའི་ལྷག་མ་ཡང་། སེམས་ཅན་བདག་གིས་ལམ་དུ་མཐོང་།
སྨྱོངས་པས་བཅིངས་པ་དེ་དག་ནི། དེ་དག་ལས་ནི་ཅི་ཡི་འབྲས།། 66

ཞེས་པ་དེ་ཡིས་གུས་པས་དྲིས། དེ་ལ་ཀུན་མཁྱེན་གྱིས་གསུངས་པ།
དེ་དག་སྔོན་ཚེ་སྟོན་པ་ནི། འོད་སྲུང་ཞེས་པའི་ཉན་ཐོས་གྱུར།། 67

དགེ་འདུན་ཁང་པའི་ཀ་བ་དང་། རྩིག་པ་ལ་དེས་དར་སྣབས་འཕངས།
གཞན་གྱིས་དགེ་འདུན་ལྡོན་པ་ལས། མི་རྟོག་ངང་ནི་འབྲས་བུ་བླངས།། 68

དགེ་འདུན་ཟས་དང་བདུང་བ་ལ། གཞན་གྱི་སྣང་བས་གེགས་དག་བྱས།
གཞན་གྱིས་དགེ་འདུན་རྙེད་པ་ནི། དགེ་སློང་དག་ལ་ཡོངས་བསྒྱུར་བྱས། 69

དེ་དག་ལས་ཀྱི་རྣམ་སྨིན་དེས། རྣམ་པ་དེ་དེ་ཉིད་དུ་གྱུར།
བཅོམ་ལྡན་གྱིས་བཤད་དེ་ཐོས་ནས། དེ་ནི་ཡ་མཚན་ལྡན་པར་གྱུར།། 70

དགྲ་བཅོམ་གནས་བརྟན་དགེ་འདུན་སྲུངས། དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་མཐོང་ནས་ནི།
ལས་དེ་རྒྱལ་བ་དག་ལ་དྲིས། དྲིས་པ་དེས་ཀྱང་དེ་ལ་གསུངས།། 71

སྔོན་པ་འོད་སྲུངས་ཞེས་པ་ཡི། བསྟན་པ་པ་ནི་རབ་བྱུང་འདི།
དགེ་འདུན་གཙུག་ལག་ཁང་དུ་སྔོན། ཞལ་ད་བྱེད་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 72

तेषु यातेषु शास्तारमपृच्छत्सङ्घरक्षितः ।
भगवंस्तम्भकुड्यादिरूपाः पुष्पफलोपमाः ॥ ६५ ॥

रज्ज्वाभास्तन्तुशेषाश्च दृष्टाः सत्त्वा मया पथि ।
तत्तेषां कर्म्मणः कस्य फलं मोहानुवर्त्तिनाम् ॥ ६६ ॥

इति तेनादरात् पृष्टः सर्व्वज्ञस्तमभाषत ।
बभूवुः काश्यपाख्यस्य ते शास्तुः श्रावकाः पुरा ॥ ६७ ॥

स्तम्भकुड्येषु तैः श्लेष्म प्रक्षिप्तं सङ्घमन्दिरे ।
भुक्तानि सङ्घवृक्षेभ्यः फलपुष्पाणि चापरैः ॥ ६८ ॥

भिक्षुभोजनपानेषु द्वेषाद्विघ्नः कृतोऽपरैः ।
सङ्घलाभपराद्वृत्तिर्भिक्षूणामपरैः कृता ॥ ६९ ॥

ते तत्कर्म्मविपाकेन तत्तदाकारतां गताः ।
इत्याख्यातं भगवता श्रुत्वा सोऽभूत् सविस्मयः ॥ ७० ॥

प्राप्तमर्हत्पदं दृष्ट्वा भिक्षवः सङ्घरक्षितम् ।
जिनं तत्कर्म्म पप्रच्छुः पृष्टः स च जगाद तान् ॥ ७१ ॥

एष प्रव्रजितः शास्तुः काश्यपाख्यस्य शासने ।
पुरा विहारे सङ्घस्य वैयापृत्यकरोऽभवत् ॥ ७२ ॥

གཙུག་ལག་ཁང་ན་གནས་པ་ནི། ལྷ་བརྒྱ་དེ་ཡིས་གྲོགས་པོར་གྱུར།
ལུས་ཀྱི་མཐུག་དུ་སྨོན་ལམ་ནི། དགེ་བའི་སྐད་དུ་དེ་ཡིས་བྱས།། 73

སྐྱེ་བ་འདི་ལ་དགེ་འདུན་སྤུངས། དེ་ཡིས་དགྲ་བཅོམ་ཉིད་ཐོབ་ཅིང་།
དེ་དག་ཐུབ་པ་ལྔ་བརྒྱ་པོ། འདི་དག་དེ་དང་ཡང་དག་འགྲོགས།། 74

ལུས་ཅན་རྣམས་ནི་དམར་དང་དཀར་དང་གནག་དང་ཁྲ་བའི་ལས་སྐྱད་ཀྱི།
རྣམ་པར་བཀྲ་བ་སྐྱེ་བའི་གོས་ཀྱིས་ལན་མང་དག་ཏུ་གཡོགས་པར་གྱུར།
ལག་འགྲོ་ཆེན་པོ་སྙིགས་དམན་འདོར་བའི་རིགས་པ་དག་གིས་དེ་བཏང་ནས།
གྲངས་མེད་ཚ་བ་མེད་པའི་འབའ་ཞིག་གང་དེར་དགེ་བ་ལྡན་པ་འཇུག། 75

ཅེས་བ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་དེས་གསུངས་པ།
ཐོས་ནས་དགེ་སློང་དེ་དག་ཀུན་བཅས་པས།
དམ་པའི་སེམས་ལྡན་དེ་ཡིས་སྤྱོད་པ་དག།
ཡིད་ནི་གཞན་དང་བྲལ་བས་རབ་ཏུ་བསྡུགས།། 76

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་དགེ་འདུན་སྤུངས་ཀྱི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་[illegible]

पञ्च चास्य शतान्यासन् सङ्गतानि विहारिणाम् ।
प्रणिधानं शरीरान्ते कुशलाय चकार सः ॥ ७३ ॥

तेनास्मिन् जन्मनि प्रापदर्हत्त्वं सङ्घरक्षितः ।
तदैतत् सङ्गतञ्चास्य मुनीनां शतपञ्चकम् ॥ ७४ ॥

रक्तैः शुक्लैरसितशबलैर्देहिनां कर्म्मसूत्रैः
चित्राकारं भवति बहुशः प्रावृतं जन्मवस्त्रम् ।
त्यक्ते तस्मिन् जरठभुजगम्लाननिर्म्मोकयुक्त्या
तत् कैवल्यं विशति कुशली यत्र शीतं न चोष्णम् ॥ ७५ ॥

इति तस्य निशम्य सादराः
कथितं तेन तथागतेन ते ।
प्रशशंसुरनन्यमानसाः
चरितं सच्चरितस्य भिक्षवः ॥ ७६ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
सङ्घरक्षितावदानं सप्तषष्टितमः पल्लवः ।

ཡལ་འདབ་དྲུ་བཅུ་རྩ་བརྒྱད་པ།

པདྨ་ལྷུན་གྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་ནི།།

ཕན་དང་མི་ཕན་ལས་རྣམས་དག་ནི་སྔོན་དུ་བསྒྲུབས་གྱུར་པ།
ལོངས་སྤྱོད་དུས་ཀྱིས་ཤིན་དུ་འདས་ཤིང་ཉམས་པར་གྱུར་པ་དག།
རབ་རྒྱས་མེ་ཏོག་མཚུངས་པས་ཏིལ་རྣམས་དག་ལ་བསྒོ་བ་བཞིན།
སྲོག་ཆགས་རྣམས་ལ་རང་གི་བག་ཆགས་བཞག་ནས་འགྲོ་བར་འགྱུར།། 1

རྡོ་རྗེ་འི་གདན་ལ་སངས་རྒྱས་བདུད་རྩི་འི་ཟེར།
རྡོ་རྗེ་ཏིང་འཛིན་བཅིངས་ལས་བཞེངས་པའི་ཚེ།
རབ་འབར་ཡེ་ཤེས་རྒྱས་པ་ལོ་དྲུག་གིས།
ཐོབ་པ་དེ་ལ་རིག་སྔོང་ཚོགས་ཀྱིས་ཞུས།། 2

ཁྱོད་བྲལ་མི་ཤེས་གདུངས་གྱུར་པ། གྲགས་འཛིན་མ་ཡི་དཀུ་ནང་དུ།
མངལ་ནི་ཆགས་པར་གྱུར་བ་དག། བཅོམ་ལྡན་ལོ་དྲུག་དག་ནས་བཅས།། 3

ཁྱོད་མཚུངས་བྲིས་པ་སྒྲ་གཅན་འཛིན། ཞེས་པ་དེ་ནི་སྐྱེས་པ་ན།
རྒྱལ་པོ་ཟས་གཙང་ཁྲོས་པ་ཡིས། འདི་ནི་ག་ལས་སྐྱེས་ཞེས་སྨྲས།། 4

ས་བདག་བཀའ་ཡིས་དེ་ཉིད་ནི། གསོད་པའི་སར་ནི་ཁྲིད་གྱུར་པ།
སྤྱིང་ཡིག་གིས་བཞིན་ཁྱོད་ཀྱི་མཐུས། དག་པ་དེ་ནི་རབ་དུ་བསྲུངས།། 5

अथ अष्टषष्टितमपल्लवः ।

पद्मावत्यवदानम् ।

कर्म्माणि पूर्व्वविहितानि हिताहितानि
श्लिष्टानि भोगसमयैरतिवाहितानि ।
गच्छन्ति जन्तुषु लसत्कुसुमोपमानि
लीनन्तिलेष्विव निधाय निजाधिवासम् ॥ १ ॥

वज्रासने वज्रसमाधिबन्धा-
दथोत्थिते बुद्धसुधामयूखे ।
संवत्सरैः षड्भिरवाप्तदीप्त-
ज्ञानोदये भिक्षुगणास्तमूचे ॥ २ ॥

त्वद्वियोगाग्निसन्तप्ता भगवन् कुक्षिकोटरे ।
निलीनं सुषुवे गर्भं षड्भिर्वर्षैर्यशोधरा ॥ ३ ॥

तस्मिन् राहुलकाभिख्ये जाते त्वत्सदृशे शिशौ ।
जातः कुतोऽयमित्याह राजा शुद्धोदनः क्रुधा ॥ ४ ॥

सा बध्यवसुधां नीता शासनेन महीपतेः ।
सती तवैव लेखेन प्रभावेणैव रक्षिता ॥ ५ ॥

དེ་ནས་ཁྲོད་བྲོན་རྡོ་ནང་དུ། དེ་ཡིས་བྲིས་པ་ངེས་པར་བཀོད།
དེ་ཡིས་བདེན་པ་བརྗོད་པ་ཡིས། རྡོ་བ་དེ་ནི་ཆུ་ལ་ལྡིངས།། 6

མི་གཡེམ་དགེ་པའི་བརྟུལ་ཞུགས་ཅན། དེ་ལ་གྲོས་པོ་ཁྲོ་བ་སྐྱེས།
སྡུག་བསྔལ་སྐད་ཅིང་གདུང་བ་དེ། ལས་ནི་ཅི་ཡི་རྣམ་སྨིན་ལགས།། 7

ཞེས་པ་དགེ་སློང་ཚིག་ཐོས་ནས། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་ལན་གསུངས་པ།
ལས་ནི་གང་གིས་གྲགས་འཛིན་མ། སྡུག་བསྔལ་ཐོབ་པ་རབ་ཏུ་ཉོན།། 8

གྲོང་ཁྱེར་ཀམ་པི་ལ་དག་ཏུ། ས་ཡི་བརྒྱ་བྱིན་དཔལ་དང་ལྡན།
འདོད་ལྡན་མ་ཡི་མེ་ཏོག་མཆོག། རྒྱལ་པོ་ཚངས་བྱིན་སྔོན་བྱུང་གྱུར།། 9

གཡུལ་དུ་རལ་གྲིའི་རྒྱན་འཛིན་པའི། དཔུང་པ་ཡིས་ནི་རབ་བསྐྱེས་པས།
གང་གི་གཟི་བྱིན་མེ་དག་ནི། དགྲ་ལ་མུན་པ་རབ་སྤྱིར་འབར།། 10

ནམ་ཞིག་ནགས་སུ་གཞུ་འཛིན་རེས། སྔོན་གྱི་རྩེ་དགའི་དགེ་མཚན་ལ།
ཤིན་ཏུ་མགྲོགས་འགྲོ་རྟ་ཡིས་ནི། གཅིག་བུར་བྱས་ཏེ་རིང་དུ་ཞུགས། 11

དེ་ཡི་འགྲམ་པར་རྡུལ་གྱི་ཐིགས། ཉི་མའི་ཟེར་གྱིས་རབ་བསྐྱེད་པས།
རྣ་རྒྱན་མུ་ཏིག་རྣམས་ཀྱིས་ནི། གཟུགས་བརྙན་དག་དང་མཚུངས་པར་བྱས།། 12

ལམ་ནས་འོང་བའི་རི་དྭགས་ཕྲུག་གུ་དགེ་མཚན་གཡོ་མེད་ཀྱིས།
ཡང་དང་ཡང་དུ་དེ་ལ་དགའ་བར་ཀུན་ཏུ་ལྟ་བྱེད་ཅིང་།

त्वद्दायायामशिलोत्सङ्गे निक्षिप्तेऽथ तया शिशौ ।
तत्सत्ययाचनेनासौ सलिले पुप्लुवे शिला ॥ ६ ॥

साध्वीव्रतपवित्रायास्तस्याः श्वशुरकोपजः ।
दुःखावमानसन्तापः स पाकात् कस्य कर्म्मणः ॥ ७ ॥

इति भिक्षुवचः श्रुत्वा भगवान् प्रत्यभाषत ।
श्रूयतां कर्म्मणा येन दुःखं लेभे यशोधरा ॥ ८ ॥

काम्पिल्ये नगरे राजा ब्रह्मदत्तः पुराभवत् ।
भूतलाखण्डलः श्रीमान् कामिनीकुसुमायुधः ॥ ९ ॥

खड्गधाराधरेणाजौ भुजेन जनितः परः ।
प्रजज्वाल प्रतापाग्नि र्यस्यारातितमःप्रदः ॥ १० ॥

स कदाचिद्वनं धन्वी मृगयाकेलिकौतुकी ।
विवेश दूरमेकाकी हृतोऽश्वेनातिरंहसा ॥ ११ ॥

तस्यार्ककिरणोद्भिन्नाः कपोले स्वेदविन्दवः ।
चक्रुः कुण्डलमुक्तानां प्रतिविम्बवि्म्बनम् ॥ १२ ॥

मार्गागतेन स मुहुर्मृगशावकेन
रम्यावलोकनकुतूहलनिश्चलेन ।

དོ་ཤལ་རྩེ་ཡི་རིན་ཆེན་དུམ་བུར་གཟུག་བརྙན་སྣང་བྱེད་པས།
སྐད་ཅིག་བདུད་རྩིའི་ཟེར་གྱི་གཟུགས་ཀྱི་གནས་དང་མཚུངས་པར་གྱུར།། 13

རྗེས་སུ་ཆགས་ལྡན་རི་དྭགས་མོ་དང་གླང་མོ་ལ་ཆགས་པའི།
མིག་ཟུམ་རི་དྭགས་གཉིས་འཕྲུང་རྣམས་ཀྱིས་རབ་ཏུ་བསྟན་བྱ་བ།
རི་བྲོད་མ་ཡི་སྒྲ་ཚོགས་མེ་ཏོག་ལ་རེག་དྲི་བཟང་ཅན།
སྨྲས་པའི་ནགས་མཐའི་ལྷུང་གིས་དེ་ཡི་ངལ་བའི་ཆུ་དག་སྒྲོགས།། 14

སྐབས་དེར་ཐུབ་པ་ཆེན་པོ་ནི། ཤཀུནྟི་ལུ་ཡི་གཞོན་ནུ་མ།
གཅིག་བ་འཕྲུངས་པས་མངལ་གྱི་སྐྱོ། ཐོབ་པ་རི་དྭགས་བུ་མོ་ནི། 15

མཛེས་སྡུག་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་ཞིང་། ཆུ་ནི་ལེན་དུ་འོང་པ་དག།
མིག་རབ་གཡོ་ལྡན་བསྡུ་གནས་ཀྱི། ཆུ་ཀླུང་ངོགས་སུ་དེ་ཡིས་མཐོང་།། 16

དཔལ་མོ་པདྨའི་དགའ་ཚལ་ལ། དགའ་བས་བཞིན་དུ་པདྨོའི་ཚལ།
ཀང་བཀོད་ལས་སྐྱེས་པདྨོ་ཡི། དཀྱིལ་འཁོར་དག་གིས་སྤྲོ་བྱེད་ཅིང་།། 17

སྨོན་མེད་དགེ་མཚན་ལྡན་པ་དེ། མཐོང་ནས་མི་ཡི་དབང་པོ་ནི།
སྐད་ཅིག་མིག་ནི་འཛུམ་བྲལ་པས། ལྷ་ཉིད་ཐོབ་པ་བཞིན་དུ་གྱུར།། 18

དེས་བསམས་ཀྱི་མ་མཛེས་མ་འདི། ཐུབ་པའི་བུ་སྨ་ཞིག་ཡིན།
རི་དྭགས་མོ་བཞིན་རབ་མཛེས་ཤིང་། ཡིད་འོང་ལྷ་བས་ཡིད་འཕྲོག་བྱེད།། 19

हाराग्ररत्नशकलप्रतिबिम्बितेन
प्राप क्षणं सदृशरूपपदं सुधांशोः ॥ १३ ॥

तस्यानुरक्तहरिणी-करिणी-प्रसक्त-
व्यामीलितेक्षणमृगद्विपसेव्यमानाः ।
जह्रुः श्रमाम्बु शबरीकबरीकलाप-
पुष्पस्पृशः सुरभिमत्तवनान्तवाताः ॥ १४ ॥

अस्मिन्नवसरे कन्यां शाण्डिल्यस्य महामुनेः ।
प्रस्तावपानसंप्राप्तगर्भ-मुग्धमृगीसुताम् ॥ १५ ॥

सलिलाहरणायातां लावण्यामृतवाहिनीम् ।
स ददर्शाश्रमसरित्तीरे तरललोचनाम् ॥ १६ ॥

कमलां कमलावासप्रीत्येव कमलाकरम् ।
सृजन्तीं चरणन्यासजातैः कमलमण्डलैः ॥ १७ ॥

अपूर्व्वकौतुकवतीं तां दृष्ट्वा मनुजेश्वरः ।
अमरत्वमिव प्राप निर्निमेषेक्षणः क्षणम् ॥ १८ ॥

सोऽचिन्तयदहो कापि कान्तेयं मुनिकन्यका ।
हरिणीव हरत्येव स्निग्धमुग्धैर्विलोकितैः ॥ १९ ॥

ཀང་པས་པད་འཕྲེང་རབ་བསྐྱེད་པས། བདག་ནི་པདྨ་ཅན་ཞེས་བྱ།
རི་དྭགས་མངལ་སྐྱེས་ཐུབ་པ་ནི། ཤཱཾ་ཊི་ལཱུ་ཡི་བུ་མོ་ཡིན།། 27

ཐུབ་པའི་སྲས་ཁྱོད་ལེགས་པར་འོངས། བདག་ནི་ཁྱོད་མཐོང་རབ་ཏུ་དགའ།
ཤིན་ཏུ་ཡིད་འཕྲོག་བཀྲ་བ་ཡི། ཤིང་ཤུན་བརྟུལ་ཞུགས་འདི་ནི་ཅི།། 28

རྨ་བྱའི་གཙུག་ཕུད་ལྟ་དག་གིས། བརྒྱན་པ་བཞིན་དུ་ཁྱོད་ཀྱི་ནི།
རལ་ཚོགས་འདི་དག་ལྷ་ལས་ཀྱང་། མེ་ཏོག་དག་གིས་རྒྱས་པར་མཛེས།། 29

སྐྱུ་རུ་ར་ནི་རགས་པ་ཡི། འབྲས་བུ་ཁ་བ་རབ་འབར་འདྲ།
བགྲང་འཕྲེང་འཕྲེང་བ་རིང་པོ་ཡིས། ཁྱོད་ཀྱི་མགྲིན་ལ་ཡོན་ཏན་མང་།། 30

འོད་མའི་དབྱུག་པ་འཁྱོག་པོ་འདིར། ཡལ་འདབ་གསར་པའི་འཕྲེང་བ་ལ།
ཁྱོད་ཀྱི་ལག་པ་ཀུ་ཤ་ཡིས། དག་བྱེད་བཀྲ་བས་ཀུན་དུ་སྤྲས།། 31

ལེགས་པ་བདག་ཡིད་རི་དྭགས་ནི། གང་དུ་ངལ་ནི་བསོས་གྱུར་པ།
དགའ་བར་རྨ་བྱའི་བརྟུལ་ཞུགས་ཅན། ཁྱོད་གནས་གང་ན་ཡོད་པ་སྨྲོས།། 32

ཞེས་པ་བཞིན་བཟང་མ་ཡི་ཚིག། སྙན་ཞིང་བདུད་རྩིས་བརླན་པ་དག།
ས་བདག་གིས་ཐུང་ལམ་བརྒྱགས་ཀྱི། ལ་དུ་བྱིན་ནས་དེ་ལ་སྨྲས།། 33

སྨིན་ལེགས་ཁྱོད་ལུས་ཤིན་ཏུ་གཞོན། ཤིང་དང་རྩ་ནི་བསྐམས་གྱུར་ཅིང་།
འ་ཤེ་ཤའི་ཁབ་ཀྱི་ཚོགས་གདམས་པའི། ནགས་ཚལ་འདིར་ནི་འོངས་པ་མིན།། 34

अहं पद्मावती नाम पादोद्यत्पद्ममालिका ।
मृगीगर्भसमुद्भूता शाण्डिल्यस्य सुता मुनेः ॥ २७ ॥

स्वागतन्ते मुनिसुत प्रियं मे तव दर्शनम् ।
मनोहरतरं चित्रं वल्कलं किमिदं व्रतम् ॥ २८ ॥

विभूषितोऽयं मायूरैः शिखण्डैरिव पञ्चभिः ।
सुराचार्कीर्णकुसुमः शोभते ते जटाभरः ॥ २९ ॥

अयमामलकस्थूल-प्रालेयफलकोज्ज्वलः ।
दीर्घाक्षसूत्रमालाभिः कण्ठे बहुगुणास्तव ॥ ३० ॥

आसूत्रयति ते पाणिश्चित्रैः कुशपवित्रकैः ।
कुटिले वेणुदण्डेऽस्मिन् बालपल्लवमालिकाम् ॥ ३१ ॥

रमणीयव्रतवतः कथ्यतां क्व तवाश्रमः ।
मनो मृगाजिनं श्रान्तं तत्र विश्रान्तिमेति मे ॥ ३२ ॥

इति मुग्धावचः स्वादु सुधार्द्रं वसुधाधिपः ।
आस्वाद्य दत्त्वा पाथेयमोदकं तामभाषत ॥ ३३ ॥

नैवास्मिन्नुचितं सुभ्रु दर्भसूचीचयाचिते ।
सुकुमारन्तव वपुः शुष्यत्तरुतृणे वने ॥ ३४ ॥

འདི་ནས་ཧ་ཅང་མི་རིང་ན། བདག་གནས་ལོངས་སྤྱོད་འོས་པའི་དཔལ།
གང་ན་རྣམ་པ་འདི་ལྟ་ཡིས། འབྲས་བུ་བརྒྱད་པ་རྒྱས་པ་ཡོད།། 35

དེར་ནི་རྣམ་པར་གནས་པར་མཛོད། ཡིད་སྲུབས་དག་གི་དཀའ་ཐུབ་མཛོད།
སྐྱེ་བོ་མཆོག་ནི་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས། རིམ་གྲོ་དག་ལ་རྣམ་པར་སྤྱོད།། 36

ཉིག་གསུམ་རབ་ཏུ་ཁྲོས་ཆེ་མེ་ཡི་ལམ་དུ་ཕྱི་མ་ལབ་ཉིད་གྲུར་ལྡན་པ།
སྒྲོག་ནི་རབ་ཏུ་རྫོགས་པ་བྱེད་པོས་གསར་དུ་སྦྲུལ་པ་འདི་ཉིད་ཡིན་བསམ་སྟེ།
ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་མཛེས་ནོར་འཛིན་བདུད་རྩིའི་ཟེར་གྱི་ཆ་ཡི་མཛོད་ཀྱི་རྗེས་མཐུན་པ།
ཡིད་ལས་སྐྱེས་པའི་མཛེས་སྡུག་མཚུངས་མེད་དང་པོ་དེ་ནི་འདི་ཉིད་གཞན་མ་
ཡིན།། 37

ཞེས་པ་ས་བདག་མཛངས་པའི་ཚིག། བཞིན་བཟང་མ་ཡིས་ཐོས་ནས་ནི།
ལ་དུ་ཟླ་བ་ལྟར་དཀར་བ། སྔངས་ནས་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།། 38

ཁྱོད་ཀྱི་བརྟུལ་ཞུགས་རྗེས་སྤྱོད་པ། ཁྱོད་ཀྱི་གནས་སུ་བདག་གནས་བགྱི།
རྗེ་སྲིད་སོང་ནས་ཟླ་མའི་བཀའ། དོན་དུ་གཅེར་ལ་སྨད་ཅིག་སྡོད།། 39

ཅེས་པའི་གྲོས་ནི་བསྒྲུབས་ནས་དེ། རང་གི་བསྡི་གནས་དགའ་དུ་སོང་།
མངོན་འདོད་གསར་པས་དབང་བྲལ་བས། ཤུགས་ནི་འབྲིན་ཅིང་ཐུབ་མ་སྨྲས།། 40

ཡབ་ལགས་བདག་གིས་ཐུབ་པ་ཡི། གཞོན་ནུ་སུ་ཞིག་ནགས་སུ་མཐོང་།
ཞིང་ཤུན་མཐའ་ནི་བཀྲ་བ་དག། རབ་ཏུ་དང་བའི་རྒྱ་ལྟར་མཛེས།། 41

इतः संभोगयोग्यश्रीर्नातिदूरे ममाश्रमः ।
एवंविधा विशीर्यन्ते यस्मिन् फलपरम्पराः ॥ ३५ ॥

निवासः क्रियतां तत्र चर्यतां मान्मथं तपः ।
संभोगपरिचर्यासु जनोऽयं विनियुज्यताम् ॥ ३६ ॥

अग्न्युत्सङ्गपतङ्गतां गतवतस्त्र्यक्षप्रकोपक्षणे
जीवोत्पादनमेतदेव विधिना मन्ये नवं निर्मितम् ।
कान्तं ते वसुधासुधाकरकलाकोशानुकारं वपुः
लावण्यावनिपुण्यपण्यमसमं नान्यन्मनोजन्मनः ॥ ३७ ॥

इति श्रुत्वा विदग्धस्य मुग्धा भूमिपतेर्वचः ।
चन्द्रावदातमास्वाद्य मोदकं तमभाषत ॥ ३८ ॥

त्वद्व्रतानुव्रतैवाहं निवसामि तवाश्रमे ।
प्रतीक्षस्व क्षणं यावद्गत्वाद्यामर्थये गुरोः ॥ ३९ ॥

इति संविदमाधाय सा गत्वा निजमाश्रमम् ।
नवाभिलाषविवशा श्वसन्ती मुनिमभ्यधात् ॥ ४० ॥

दृष्टस्तात वने कोऽपि मया मुनिकुमारकः ।
प्रसन्नसलिलच्छायचित्रपर्यन्तवल्कलः ॥ ४१ ॥

གང་གི་འབྲས་བུ་གཞན་གྱི་ཚོགས། བསྐྱོམ་པར་ཡོངས་སུ་རྟོག་བྱེད་པ།
དེ་ཡི་གནས་སུ་རབ་འབྱུངས་པའི། འབྲས་བུ་མཆོག་ནི་བདག་གིས་སྤྱོང་།། 42

དེ་ཡི་དཀའ་ཐུབ་ནགས་ཚལ་དུ། ཁྱོད་ཀྱི་རྗེས་གནང་བདག་མཆིའོ།
དེ་ཡི་གཞུང་བཟང་ལ་ཆགས་པའི། བདག་བློ་གཞན་ན་དགའ་བ་མེད།། 43

ཅེས་པ་དེ་ཚིག་འདོད་པ་ནི། གསལ་བྱེད་ཐོས་ནས་ཡ་མཚན་ཞིང་།
ལང་ཚོ་སྨིན་པར་རྟོགས་པ་ཡི། ཐུབ་པས་མཛེས་མ་དེ་ལ་སྨྲས།། 44

ཁྱོད་ཀྱིས་མཐོང་དེ་ལག་འགྲོ་ནི། རིན་ཅེན་གྱིས་བརྒྱན་ཡིན་ནམ་སྐམ།
བུ་མོ་ཐུབ་པ་རྣམ་དག་ནི། ལོངས་སྤྱོད་ཅན་མིན་ལྷེ་གཉིས་མིན།། 45

ཡུལ་བཞིན་ཡོངས་སུ་གྱུར་ཆེ་སྨུག་བསྣུལ་རབ་སྟེར་སྨྲམ་བཅས་ལྷེ་བའི་ལ་དུ་ནི།
ཞེན་དུ་དངར་བ་དག་གིས་འོངས་པ་ལ་ནི་དོན་མེད་དགའ་བར་ཡོངས་མ་བྱེད།།
མཛེས་མ་འདོད་པའི་འབྲས་བུར་རོ་ལྡན་ཉོན་མོངས་དག་གིས་བྲན་པ་གང་དེ་
རྣམས།
ཞེན་དུ་ངེས་པར་དུག་དང་མཚུངས་པའི་ཉམས་སུ་སྤྱོང་བ་བསྐྱེད་པས་རྒྱལ་བར་
བྱེད།། 46

ཙུར་ཞོག་རེ་ཞིག་ཐུབ་པའི་སྨྲས། དེ་སུ་རིང་ནས་བདག་ལ་སྟོན།
ཅེས་བརྗོད་ཀླུང་གི་ངོགས་སུ་ནི། དེ་དང་ལྷན་ཅིག་ཐུབ་པ་སོང་།། 47

དེ་ཡི་ཆུ་ཀླུང་ངོགས་སུ་ནི། ས་ཡི་བདག་པོ་ཚངས་བྱིན་མཐོང་།
ཡོན་དན་ཚོགས་ནི་རྒྱ་ཆེ་སྟེ། མག་པ་དག་ཏུ་འོས་པར་བསམས།། 48

दिव्यं तदाश्रमोद्भूतं फलमास्वादितं मया ।
येनान्यफलसम्भारे नियमः परिकल्पितः ॥ ४२ ॥

गच्छामि त्वदनुज्ञाता कान्तं तस्य तपोवनम् ।
तत्सौजन्यप्रसक्ता मे नान्यत्र रमते मतिः ॥ ४३ ॥

इति तद्वचनं श्रुत्वा विस्मितः स्मरसूचकम् ।
तामुवाच मुनिर्मुग्धां यौवनोन्मादशङ्कितः ॥ ४४ ॥

दृष्टस्त्वया भुजङ्गोऽसौ मन्ये रत्नविभूषितः ।
भवन्ति मुनयः पुचि न द्विजिह्वा न भोगिनः ॥ ४५ ॥

सस्नेहैर्गुरुभिः परं परिणतौ दुःखप्रदैर्मोदकै
रापाते विषयै रिवातिमधुरैः प्रीतिं वृथा माकृथाः ।
मुग्धे कामकलानिभानि सरसान्यायाससिक्तान्यलं
येषामेव विषोपमेन जनता स्वादेन संमूर्च्छति ॥ ४६ ॥

एहि दर्शय मे दूरात् कस्तावत्स मुनेः सुतः ।
इत्युक्त्वा तटिनीतीरं तया सह ययौ मुनिः ॥ ४७ ॥

स विलोक्य सरित्तीरे ब्रह्मदत्तं महीपतिम् ।
योग्यं गुणगणोदारं जामातरममन्यत ॥ ४८ ॥

མི་བདག་གྱིས་ཀྱང་ཐུབ་པ་ནི། མཐོང་ནས་སྐྱེངས་པས་བཞིན་དུད་ཅིང་།
གཉིས་འགྱུར་རབ་ཏུ་བདུད་པ་ཡིས། ངེས་པར་རབ་ཏུ་དང་བ་ཐོབ།། 49

ཐུབ་པས་རང་ལ་འོས་པ་ཡི། ཚིག་ཡིས་ནི་རབ་ཏུ་བྱིན།
དེ་ནས་རབ་དགའ་བདུད་རྩི་ཡི། རླབས་དེ་མི་ཡི་བདག་པོས་བླངས།། 50

ནམ་ཡང་ཁྲོད་ཀྱི་ཚིག་གཞན་གྱིས། འདི་ལ་ཁྲོ་བར་མི་བྱ་ཞིང་།
མཛེས་མ་འདི་ནི་བསྐྱང་བྱ་ཞེས། བརྗོད་ནས་ཐུབ་པ་རང་གནས་སོང་།། 51

དེ་ནས་དགའ་བཞིན་དུ་ལ་ཞེན། ཚུང་མ་དང་འགྲོགས་སྐད་ཅིག་གིས།
རྒྱལ་སར་ཡང་དག་ཕྱིན་ནས་ནི། རྒྱལ་པོས་དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་བྱས།། 52

ཕོ་བྲང་འཁོར་གྱི་སྐྱེ་ཀུན་གྱི། [illegible]ཕྱུག་དུ་ས་བདག་གིས་བཀོད་དེ།
[illegible] [illegible]ཅད་འཇོལ། བདག་པོ་འི་སློབ་མ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 53

དེ་ཡི་ཀྲང་པ་བཀོད་པས་ས་གཞི་པདྨས་བརྒྱན་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
དེར་ནི་རྒྱལ་པོ་འི་འཁོར་གྱི་ལྷ་མོ་འི་སྒྲ་དག་ཇི་བཞིན་དོན་ཅན་བཟུང་།
བསོད་ནམས་ལྡན་པའི་མཆོག་ཏུ་ཁྱད་འཕགས་ལེགས་བྱས་གྲོགས་ནི་རྟོགས་གྱུར་པ།
ངོ་མཚར་རྒྱས་པ་ཕུལ་བྱུང་རང་བཞིན་མཚན་ཉིད་རྣམས་ཀྱིས་གསལ་བར་བྱེད།། 54

ཕོ་བྲང་འཁོར་གྱི་བུད་མེད་ལས། ཕྱི་རོལ་ཕྱོགས་པའི་ས་བདག་དང་།
རྩེ་ཞིང་ཉ་རྒྱས་ལྡན་པ་དེས། སྐལ་པ་བཟང་ཞིང་མཛེས་པ་ཐོབ།། 55

नृपोऽपि मुनिमालोक्य वैलक्ष्यविनताननः ।
द्विगुणेन प्रणामेन निनायैव प्रसन्नताम् ॥ ४९ ॥

निजोचितेन विधिना मुनिना प्रतिपादिताम् ।
ततस्तां हर्षपीयूषलहरीमग्रहीन्नृपः ॥ ५० ॥

नास्याः कदाचित्कर्त्तव्यो मन्युः परगिरा त्वया ।
मुग्धा पाल्येयमित्युक्ता मुनिः प्रायात् स्वमाश्रमम् ॥ ५१ ॥

अथ हर्षात्समारुह्य हयं जायासखः क्षणात् ।
राजधानीं समासाद्य नृपश्चक्रे महोत्सवम् ॥ ५२ ॥

सर्व्वान्तःपुरवर्गस्य मूर्द्ध्नि न्यस्ता महीभुजा ।
सा ययौ शिष्यतां पत्युः कलाकौशलकेलिषु ॥ ५३ ॥

पादन्यासैः कमलकलिकां भूमिमालोक्य तस्या
देवीशब्दं नृपपरिजन स्तत्र मेने यथार्हम् ।
दिव्योत्कर्षः सुकृतसचिवः सूच्यते केतुभूतः
स्फीताश्चर्य्यै रतिशयमयैर्लक्षणैः पुण्यभाजाम् ॥ ५४ ॥

अन्तःपुरपुरन्ध्रीषु विमुखेन महीभुजा ।
लेभे सौभाग्यशोभां सा रममाणा घनस्तनी ॥ ५५ ॥

དེ་ནས་དུས་ཀྱི་ནོར་འཛིན་གྱི། བདག་ལས་དེ་ཡིས་མངལ་བཟུང་ཞིང་།
ཕོ་བྲང་བཙུན་མོའི་སྐྱེ་བོ་ཡིས། བསམ་པས་ཆགས་པའི་ཟུག་རྔུ་ཡང་།། 56

དེ་ནས་ཁྱིམ་དུ་མཛེས་མ་ནི། བཙར་ཉེ་དེ་ལ་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ།
ཀྱ་ཀྱུ་གདུག་པའི་ཕྲག་དོག་ལས། རྒྱལ་པོའི་བཙུན་མ་རྣམས་ཀྱིས་སྨྲས།། 57

མི་བདག་ལ་འོས་བཙའ་བ་ཡིས། ཚོ་ག་སྨོངས་མ་ཁྱོད་མི་ཤེས།
མ་ཡི་མིག་ནི་གོས་དག་གིས། བསྒྲིབས་ལ་བུ་ནི་བཙའ་བར་བྱ།། 58

ཞེས་པ་བཙུན་མོ་གཞན་གྱིས་སྨྲས། མངལ་རྒྱས་ཁུར་གྱིས་གཟིར་བ་དེས།
ཁྱོད་ཀྱིས་བདག་ལ་འོས་པ་ནི། མཛོད་ཅེས་དེ་དག་རྣམས་ལ་སྨྲས།། 59

དེ་ནས་དེ་དག་རྣམས་ཀྱིས་མིག། རས་ཀྱི་དུམ་དུ་བཅིངས་པས་བཀག།
བཙོ་མ་གསེར་གྱི་འོད་ལྡན་པའི། བྱིས་པ་བཟང་ནི་དེ་ལ་བཙས། 60

གཞོན་ནུ་དེ་དག་སྒྲོམ་བུར་བཅུག། གོས་ཀྱིས་དཀྲིས་ཤིང་རྒྱ་བདབ་ནས།
བུད་མེད་སྙིང་རྗེ་མེད་རྣམས་ཀྱིས། གང་གཱའི་ཆུ་ལ་གསང་སྟེ་འཕངས།། 61

པདྨ་ཅན་གདོང་ཁྲག་གིས་ནི། བསྙོས་ཏེ་དེ་དག་གིས་སྨྲས་པ།
ཁྱོད་ལ་དུམ་བུ་གཡོ་མེད་གཉིས། བཙས་པ་དག་ནི་ཆུ་ལ་འཕངས།། 62

དགའ་སྟོན་རྒྱ་ཆེ་ཆས་བཅུག་ཅིང་། བུ་ནི་བལྟ་བར་འདོད་པ་ཡིས།
ས་ཡི་བདག་པོས་ཅི་སྐྱེས་ཞེས། ཕོ་བྲང་འཁོར་པ་རྣམས་ལ་དྲིས།། 63

अथ कालेन सा गर्भमाधत्त वसुधापतेः ।
चिन्ताग्रस्ताश्च संसक्तमन्तःपुरवधूजनः ॥ ५६ ॥

आसन्नप्रसवां मुग्धां ततस्तामेत्य मन्दिरे ।
कौटिल्यक्रूरमात्सर्य्यादूचे राजाङ्गनाजनः ॥ ५७ ॥

प्रसवस्य विधिं मुग्धे न जानीषे नृपोचितम् ।
जननी हि सुतं सूते पट्टेन पिहितेक्षणा ॥ ५८ ॥

इत्युक्ता सा सपत्नीभिः प्रौढ़गर्भभरार्दिता ।
उचितं भवतीभिर्मे क्रियतामित्युवाच ताः ॥ ५९ ॥

ततस्ताभिर्निरुद्धाक्षी दृढ़बन्धेन वाससा ।
सासूत बालयुगलं प्रतप्तकनकप्रभम् ॥ ६० ॥

धृत्वा तौ वस्त्रपिहिते मञ्जूषे गूढ़मुद्रिते ।
गङ्गाजले निष्करुणाः कुमारौ चिक्षिपुः स्त्रियः ॥ ६१ ॥

कृत्वा रक्ताक्तवदनामूचुः पद्मावतीञ्च ताः ।
शकलद्वयमस्पन्दं जातन्ते [illegible]सि ॥ ६२ ॥

विपुलोत्सवसन्नद्धः किं जातमिति भूपतिः ।
अपृच्छदान्तःपुरिकान् पुत्रसन्दर्शनोत्सुकः ॥ ६३ ॥

དེ་ལ་དེ་དག་གིས་སྨྲས་ལྷ། སྨྲས་ནི་ཁྱོད་དང་མཚུངས་པ་གཉིས།
ཡང་དག་འཕྲུངས་པ་ལྷ་མོས་ཟེར། ཤ་ཟ་མོ་ཉིད་ཅི་ཞིག་བརྗོད།། 64

འདི་ཐོས་མི་བདག་སྐྲག་པ་ཡིས། ཕོ་བྲང་འཁོར་གྱི་ཁང་པར་སོང་།
ལྷ་མོ་བཞིན་རས་ཁྲག་གིས་ནི། སྤགས་པ་མཐོང་ནས་བདེན་པར་བསམས།། 65

ས་བདག་རབ་ཏུ་ཁྲོས་པ་ཡིས། དེ་ནི་གསང་སྐད་ཕྱི་རོལ་བཏང་།
རྫུན་མའི་སྐྱོན་དུ་དོགས་པ་ཡིས། བློན་པོ་མཆོག་གིས་སྨྲས་ཏེ་བཟུང་།། 66

དེ་ནས་མཁའ་ལ་ཤན་ཏ་པུའི། བསྟི་གནས་ལྷ་མོ་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ།
མི་སྣང་བར་ནི་སྐྱེ་བོ་ཡི། མདུན་དུ་འགྲོ་བའི་བདག་ལ་སྨྲས།། 67

ཁྱོད་དབང་བྱུང་མེད་སྐྱོན་མེད་ནི། གསང་སྐད་གཏོང་བ་ཁྱོད་ཉིད་ཀྱིས།
རྣམ་པར་མ་དཔྱད་བག་མེད་ཀྱིས། གྲགས་པ་རྩད་ནས་བྱུང་ངམ་སྙམ།། 68

ནགས་ཀྱི་རི་དྭགས་བུ་མོ་མྱོངས། པདྨ་ཅན་ནི་རྫུན་མ་ཡིས།
རང་ཉིད་བདེ་སྐྱིད་བསླུས་པ་འདི། ས་བདག་ཁྱོད་ཀྱིས་ཡོངས་མ་ཤེས།། 69

འཁོར་བའི་ཤ་ཟ་དྲག་པོ་ཡིས། དྲག་ཏུ་ཕྱིན་བརླབས་སེམས་ལྡན་ལ།
ཕལ་ཆེར་རྣམ་པ་འདི་ལྟ་ཡི། བློ་གྲོས་སྨྱོན་པ་འབྱུང་བར་འགྱུར།། 70

ཇོ་བོ་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས་ལོང་རང་བཞིན་གྱིས་སྨོད་དཔལ་གྱི་རྣམ་འཕྲུལ་ལྡན་ཞིང་འགྱུར།

ན་ཚང་བདེན་པ་ཉམས་པའི་ས་གཞི་བསོད་ནམས་མངོན་བར་འཛེམས་པའི་བྱ་བ་ཅན།

ते तं बभाषिरे देव सदृशन्ते सुतद्वयम् ।
सञ्जातं भक्षितं देव्या पिशाच्येव किमुच्यते ॥ ६४ ॥

त्रस्तः श्रुत्वेति नृपतिर्गत्वान्तःपुरमन्दिरम् ।
रक्ताक्तवदनां देवीं दृष्ट्वा सत्यममन्यत ॥ ६५ ॥

बधाय वहिरुत्सृष्टा सा क्रुद्धेन महीभुजा ।
गुप्तं धृता मन्त्रिवरैः सपत्नीदोषशङ्किभिः ॥ ६६ ॥

अथ व्योम्ना समभ्येत्य शाण्डिल्याश्रमदेवता ।
अन्तर्हिता जनस्याग्रे जगाद जगतीपतिम् ॥ ६७ ॥

निर्दोषां दुर्दशां यातां बधायोत्सृजतस्तव ।
निर्विचारप्रवादेन मन्ये निर्मूलितं यशः ॥ ६८ ॥

पद्मावती सपत्नीभिर्मुग्धा वनमृगीसुता ।
वञ्चिता स्वसुखायेति न जानीषे विशांपते ॥ ६९ ॥

विभवोग्रपिशाचेन नित्याधिष्ठितचेतसाम् ।
एवंविधैव प्रायेण भवत्युन्मादिनी मतिः ॥ ७० ॥

भोगान्धाः प्रभवः स्वभावचपलाः श्रीविभ्रमोच्छृङ्खलाः
सत्यव्यत्ययभूमयो युवतयः पुण्याभिचारक्रियाः ।

ཕྲ་མ་ལྡན་པ་རང་འདུན་རྨད་བྱུང་སླ་བྲེད་མཁའ་ལ་རི་མའི་ལས་སྦྱོར་རྣམས།
གང་དུ་ངེས་པར་རྣམ་པར་གནས་པ་དེར་ནི་དཔལ་པ་དྲང་པོ་ཇི་ལྟར་འཚོ།། 71

ལྷ་མོ་ཡུལ་ནི་མི་སྣང་བའི། ཚིག་དེ་ཐོས་ནས་ས་བདག་ནི།
ཁྲོས་པས་དེ་ཡི་བྱུང་ཚུལ་དག། བཙུན་མོ་འི་ཚོགས་ལ་རབ་དུ་དྲིས།། 72

ཁྲོ་བས་ནོན་པ་མི་བདག་གི། བཀའ་ནི་དྲག་པོས་དོགས་གྱུར་པ།
དེ་དག་གིས་ནི་བྱུང་ཚུལ་བཞིན། བཤད་ནས་འཛིགས་པས་འཁྲུགས་པར་གྱུར།། 73

ཚུན་མས་བསླུས་པའི་བཙུན་མོ་ནི། གསོད་སར་རབ་དུ་བཏང་བ་དག།
སྐྱོན་མེད་ཤེས་ནས་མི་ཡི་བདག། འགྱོད་པས་གཟིར་བས་མྱ་ངན་བྱས།། 74

མཚུངས་པར་སྤོབས་རྒྱུས་ཆགས་དང་ཁྲོ། བརྩེ་བས་ངོ་ཚ་མྱ་ངན་དང་།
སྨོངས་པའི་གྲོགས་ཀྱིས་ཡང་ཡང་དུ། དེ་ནི་བསྐལ་པར་བྱས་བཞིན་གྱུར།། 75

ཀྱི་ཧུད་དགའ་མ་ཁྱོད་དང་ནི། ཕྱི་ནས་བསོད་ནམས་དམན་པ་དག།
གང་དུ་འགྲོགས་པ་ཞེས་བརྗོད་ནས། མི་བདག་ས་ལ་འགྱེལ་བར་གྱུར།། 76

དེ་ནས་གང་གཱའི་རྒྱུན་ཐོབ་པ། སློབ་བུ་རྒྱལ་པོ་འི་རྟགས་མཚན་ཅན།
ཉེ་བ་རྒྱ་ཡིས་འཚོ་རྣམས་ཀྱིས། བཟུང་ནས་མདུན་སར་ཡང་དག་འོངས།། 77

དེ་དག་གིས་དེ་མདུན་བཀོད་ཅིང་། འཕྲལ་ལ་མི་བདག་གིས་ཕྱི་ཚོ།
པདྨ་གསར་པའི་འོད་ལྡན་པའི། བྱིས་པ་བཟང་ཞིག་མཐོང་བར་གྱུར།། 78

स्वच्छन्दाद्भुतवादिनश्च पिशुनाः खे चित्रकर्म्मोद्यता
यत्रैकत्र वसन्ति तत्र सरलः साधुः कथं जीवति ॥ ७१ ॥

अन्तर्हिततनोर्देव्याः श्रुत्वेति वचनं नृपः।
कुपितस्तत्र वृत्तान्तं पप्रच्छान्तःपुरांगनाः ॥ ७२ ॥

क्रोधाक्रान्तस्य नृपतेस्तीव्रशासनशङ्किताः।
ता निवेद्य यथावृत्तं बभूवुर्भयविह्वलाः ॥ ७३ ॥

निर्दोषां दयितां ज्ञात्वा सपत्नीवञ्चितां नृपः।
बध्यभूमिसमुत्सृष्टां शुशोचानुशयाकुलः ॥ ७४ ॥

राग-क्रोध-कृपा-लज्जा-शोकैस्तुल्यबलोदयैः।
मुमोह मो सचिवैर्भागीकृत इवाभवत् ॥ ७५ ॥

हा प्रिये हीनपुण्यस्य क्व पुनः सङ्गमस्त्वया।
ममेत्युक्त्वा नरपति र्निपपात महीतले ॥ ७६ ॥

अथ गङ्गाप्रवाहात्तं मञ्जूषं जालजीविनः।
आदाय राजमुद्राङ्कं माययुर्धीवराः सभां ॥ ७७ ॥

तैर्न्यस्ते पुरतस्तस्मिन् सहसोद्घाटिते नृपः।
ददर्श बालयुगलं प्रत्यग्रकनकोज्ज्वलम् ॥ ७८ ॥

འོད་སྟོང་པ་ཡི་ཐ་སྐར་བཞིན། གཞོན་ནུ་འདི་དག་མི་བདག་གི།
གཟུགས་མཚུངས་མཚན་ཉིད་རྒྱ་ཆེ་བར། སྐྱེས་ཞེས་སྐྱེ་བོས་རབ་ཏུ་བསྒྲགས།། 79

དེ་ནས་ས་བདག་མཆི་མ་དང་། བཅས་པས་སྲས་དག་པང་དུ་བླངས།
དགའ་མ་དང་བྲལ་སྨྲ་ངན་གྱིས། གཟིར་བའི་བདུང་པ་ལྷག་པར་གྱུར།། 80

དེ་ནས་བློ་གྲོས་རིང་ཞེས་པའི། བློན་པོ་ཆེན་པོས་དེ་ལ་སྨྲས།
ལྷ་གཅིག་ཁྱོད་ཀྱི་བཙུན་མོ་ནི། ཚུན་མའི་ཚོགས་ཀྱིས་བསླུས་པའི་འཚོ།། 81

དེ་ཐོས་འཕྲུལ་ལ་རྒྱལ་པོ་ནི། འཚོ་བ་ཐོབ་པ་བཞིན་དུ་ལངས།
དགའ་བས་སྤྱོན་ཞེས་བརྗོད་ནས་ནི། བློན་པོ་འི་ཁང་པར་རབ་ཏུ་སོང་།། 82

དེར་ནི་སྡུག་བསྔལ་ལྡན་པ་དེ། ཁྲི་བས་གུས་པ་བརྗོད་གྱུར་ཅིང་།
སྨྲད་པས་ཀུན་དུ་ཡིད་བྱུང་མ། མཐོང་ནས་འགྲོ་བའི་བདག་གིས་སྨྲས།། 83

གང་གི་མི་བཟད་ལྷག་མ་ནི། དགའ་མ་ཁྱོད་ལ་རྣམ་སྨྲོལ་བ།
ཚུར་ཤོག་ད་ནི་དེ་དག་རྣམས། གསོད་པའི་སྡུག་བསྔལ་དཀའ་ལ་ལྟོས།། 84

གདུང་བ་ཐོང་ལ་དང་བར་མཛོད། མི་སྨྲ་མངོན་དུ་ཕྱོགས་མ་བྱེད།
ཅེས་བརྗོད་དེ་ཡི་ཀང་པ་ལ། ས་ཡི་བདག་པོ་རྣམ་པར་འགྱེལ།། 85

ནུ་མ་རྒྱས་པ་མཆི་མ་ཡི། རྒྱུན་གྱི་བྲན་བྱེད་རེས་སྨྲས་པ།
སྐྱེ་བོ་མི་བཟད་གནོད་བྱེད་ལ། མི་དབང་ཁྲོ་བ་ཡོངས་མ་མཛད།། 86

तुल्यरूपौ नृपस्येमौ सहस्रांशोरिवाश्विनौ ।
कुमारौ लक्षणोदारौ जाताविति जनस्वनः ॥ ७९ ॥

ततः सवाष्पस्तनयौ गृहीत्वाङ्के महीपतिः ।
प्रियाविरहशोकार्तः सन्तापमधिकं ययौ ॥ ८० ॥

अथ दीर्घमतिर्नाम महामात्यस्तमब्रवीत् ।
देव जीवति ते पत्नी सपत्नीजनवञ्चिता ॥ ८१ ॥

श्रुत्वैतत्सहसा राजा लब्धजीव इवोत्थितः ।
हृष्टः सन्दर्शयेत्युक्त्वा प्रययौ मन्त्रिमन्दिरम् ॥ ८२ ॥

तत्र तां दुःस्थितां दृष्ट्वा मन्युविस्मृतसम्भ्रमाम् ।
अवमानसमुद्विग्नां जगाद जगतीपतिः ॥ ८३ ॥

यैरेष विषमः क्लेशः प्रिये तव विनिर्मितः ।
एहि पश्याधुना तेषां विचित्रवधवैशसम् ॥ ८४ ॥

प्रसीद त्यज सन्तापं मा मौनाभिमुखीभव ।
इत्युक्त्वा निपपातास्याः पादयोः पृथिवीपतिः ॥ ८५ ॥

तावद्वाष्पधाराभिः सिच्यमानोन्नतस्तनी ।
नरेन्द्र मा कृथाः कोपं जने तीव्रापकारिणि ॥ ८६ ॥

ཨི་གདག བདེན་པར་དགའ་དང་བྲལ་བར་བྱེད་པ་རྣམས་ལ་བདག་ནི་ཁྲོ་ཡོད་མིན།
ངེས་པར་བཟོད་པས་དགྲ་ནི་ཉེ་བར་ཞི་འགྱུར་ཁོན་གྱི་དེ་ཉིད་འཕེལ་བར་འགྱུར།
གནོད་པ་བསྐྱབ་ལ་དགྲ་ནི་ཁྲབ་བདག་མ་ཡིན་ངེས་པར་གྲོགས་ནི་ཕན་ལ་མིན།
ལུས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་བདེ་དང་སྡུག་བསྔལ་འདི་དག་ཐམས་ཅད་སྔོན་གྱི་ལས་ཀྱིས་
སྐྱུལ།། 87

གཞན་པ་བྱེད་པ་ལ་ཡང་གནོད་པའི་སྦྱོར་བ་དག།
མ་དཔྱད་པར་ནི་བློ་གྲོས་ལྡན་པས་མི་བྱ་སྟེ།
ཁྲོ་བས་མཆོག་ཏུ་ཁྲོ་བའི་དུག་ནི་འཕེལ་བར་འགྱུར།
མེ་ཉིད་མཐུན་པས་མེ་ནི་ཞི་བར་མི་འགྱུར་རོ།། 88

རེ་ཞིག་སྡུག་བསྔལ་གྱིས་གདུངས་བདག། ཡབ་ཀྱི་དགའ་ཐུབ་ཚལ་ཉིད་དུ།
འགྲོ་དེ་རེ་ཞིག་འདོད་ལྡན་མ། བདག་གི་སྔོན་ཚེ་ཡོངས་མ་བྱས།། 89

བདག་ནི་འདོད་འབྲས་ལ་ཆགས་པ། དེ་ཡིས་རབ་ཏུ་ཟློག་གྱུར་ཀྱང་།
ཡང་ཆོས་སྨྲོས་པའི་སྐྱོན་གྱིས་ནི། ཟློག་པར་མ་གྱུར་ཅི་ཞིག་བྱ།། 90

ཞེས་བརྗོད་དེ་ནི་ཤུགས་འབྱིན་ཅིང་། ཀང་པ་ཡིས་ནི་ས་ལ་འབྲི།
སྐད་ཅིག་བཞིན་དང་དུད་པ་ཡིས། མི་སྨྲ་བ་ལ་བརྟེན་པར་གྱུར།། 91

མི་བདག་གིས་ནི་ཕྱུག་བྱས་ཀྱང་། དེ་ནི་རབ་དང་ཉིད་མ་གྱུར།
རྫུན་གྱི་སྐྱོན་ནི་ཡོངས་བཟུང་བ། མཛའ་བའི་རྒྱག་ཏུ་མཆོངས་པར་འདོད།། 92

सत्यं विप्रियकारिणीषु नृपते मन्युर्न मे विद्यते
वैरं हि क्षमयैव यात्युपशमं वैरेण तद्वर्द्धते ।
शत्रुर्नैव विभुः पराभवविधौ नैवोपकारे सुहृत्
सर्वं प्राक्तनकर्म्मनिर्म्मितमिदं दुःखादिकं देहिनाम् ॥ ८७ ॥

कृतापकारेऽपि पराभवोद्यमं
न नाम कुर्य्यादविचार्य्य बुद्धिमान् ।
क्रुधा परक्रोधविषं विवर्द्धते
न शान्तिमेति ज्वलितोऽग्निरग्निना ॥ ८८ ॥

दुःखसन्तापिता तावत्तातस्यैव तपोवनम् ।
गच्छामि तद्वचः पूर्व्वं कामिन्या न कृतं मया ॥ ८९ ॥

वारितापि परन्तेन मम कामफलस्पृहा ।
यौवनोन्माददोषेण न निवृत्ता करोमि किम् ॥ ९० ॥

इत्युक्ता निःश्वसन्ती सा विलिखन्ती पदा भुवम् ।
बभूवानम्रवदना क्षणं मौनावलम्बिनी ॥ ९१ ॥

प्रणामेनापि नृपतेर्न सा प्राप प्रसन्नताम् ।
प्रेम्णि शल्यतुलां धत्ते मिथ्यादोषपरिग्रहः ॥ ९२ ॥

དེ་ནི་དམར་བའི་བཞིན་བཟུང་ནས། ཡབ་ཀྱི་བསྟི་གནས་དག་ཏུ་སོང་།
ཁྲོངས་ལྡན་རྣམས་ཀྱི་ཁྲོ་བ་ནི། ལག་འགྲོ་གྲུ་གྲུ་དེ་བཟོད་དཀའ།། 93

བྲང་བའི་སྐྲ་ཡིས་དགེ་ལེགས་བརྗོད་པ་ཡི།
ཤིང་གྲོགས་མོ་རྣམས་ཀྱིས་འཁྱུད་པ་བཞིན།།
རི་དྭགས་རྣམས་ཀྱི་མཛའ་བས་ཡོངས་བསྐོར་
ཞིང་པ་ཡི་དཀའ་ཐུབ་ནགས་སུ་དེ་ཕྱིན་གྱུར།། 94

དཀའ་ཐུབ་ཁྱད་པར་གྱིས་བསྒྲུབས་འཇིག་རྟེན་ནི།
དང་པར་ཐུབ་པ་བསོད་ནམས་གཏེར་སོང་ཚེ།
བསྟི་གནས་སྟོང་མཐོང་འཚོ་བ་མི་བརྟན་པའི།
པདྨ་ལྡན་ནི་མྱོངས་པས་བཅོམ་པར་གྱུར།། 95

རང་བཞིན་རྣལ་གནས་པ་ཡི་མཆིས་གཤིན་དང་།
སྐྱེ་བའི་པར་ནི་ནང་གཙགས་པ་དྲན།
འཇིག་རྟེན་གསུམ་བཞིན་སྟོངས་པར་སེམས་ཤིང་དེ།
དུག་གིས་གཟིར་བཞིན་སྐྲུལ་གྱིས་བཅོམ་བཞིན་གྱུར།། 96

ཐུབ་པས་དམན་པས་ནགས་ཚལ་དེ་ཉིད་ནི།
དེ་ལ་དགའ་བ་དགའ་མིན་ཉིད་དུ་གྱུར།

सा धातुरक्तवसना जगाम पितुराश्रमम् ।
भुजङ्गकुटिलो मन्युर्मानिनीनां हि दुःसहः ॥ ९३ ॥

आलिङ्ग्यमानेव लतासखीभि-
र्भृङ्गस्वनैः स्वागतवादिनीभिः ।
प्रेम्णा मृगीभिः प[illegible]
तपोवनं सा पितुराससाद ॥ ९४ ॥

याते मुनौ पुण्यनिधौ प्रसन्नं
तप[illegible] लोकम् ।
दृष्ट्वाश्रमं शून्यमधीरवृत्तिः
पद्मावती मोहहता बभूव ॥ ९५ ॥

वात्सल्य माजन्मनिलीनम[illegible]ः
स्वच्छप्रभावस्य पितुः स्मरन्ती ।
शून्यां त्रिलोकीमिव मन्यमा[illegible]
विषादि[illegible]तेवा[illegible]तेव साभूत् ॥ ९६ ॥

तदेव तस्या मुनिना विहीनम्
वनं जगाम प्रियमप्रियत्वम् ।

དུས་ཀྱི་སྙིང་པོ་མ་ལུས་འཐུངས་གྱུར་པའི།
དངོས་པོ་རྣམས་ནི་འབྲལ་བའི་རང་བཞིན་ཡིན༎ 97

ཡིད་འཕྲོག་ཡུལ་ནི་དེ་དག་ཁོ་ན་དང་།
མི་རྟོག་འབྱུང་གནས་ཉིན་པར་དེ་དག་ཉིད།
སྲུ་ཞིག་གཅིག་དང་བྲལ་བའི་སྐྱེ་བོ་ལ།
ཐམས་ཅད་ཆགས་བྲལ་གནས་ཉིད་དག་དུ་འགྱུར༎ 98

དེ་ནས་ས་གཞི་དག་གི་ཟླ་རིས་དེ།
རང་བྱུང་རྗེས་སུ་མཐུན་པའི་ཆས་བརྒྱང་ནས།
བདེ་བས་བདང་སྟེ་ཕྱོགས་སུ་ཡོངས་འཁྲུམ་ཞིང་།
ཞི་བར་བཞིན་དུ་པ་ར་ཀྲ་སིར་ཕྱིན༎ 99

དེ་ནས་རྒྱལ་པོ་ཀྲི་ཀི་འདོད་ལྡན་པས།
དེར་ནི་རི་དྭགས་མིག་དེ་དོན་གཉེར་ཡང་།
དཀའ་ཐུབ་མེ་ལྕེ་འབར་བཞིན་དེ་ཡིས་ནི།
ཛེ་ཞིག་ལྟར་ཡང་རིག་འདོས་ཉིད་མ་གྱུར༎ 100

རྒྱལ་པོ་འི་བཙུན་མོ་རྣམས་ཀྱིས་རབ་འབད་ནས།
མངོན་པར་མཆོད་ཅིང་ལྷ་མོ་བཞིན་དུ་དེ།

कालेन निःशेषनिपीतसारा
भवन्ति भावा विरसस्वभावाः ॥ ९७ ॥

तेष्वेव देशेषु मनोहरेषु
तेष्वेव पुष्पाकरवासरेषु ।
एकेन केनापि विना जनस्य
सर्व्वं विषादास्पदतामुपैति ॥ ९८ ॥

वेषं ततः प्रव्रजितानुरूपं
विधाय सा भूतलचन्द्ररेखा ।
दुःखोज्झिता दिक्षु परिभ्रमन्ती
वाराणसीं शान्तिमिवाससाद ॥ ९९ ॥

तत्राथ राज्ञा रुक्मिणा मृगाक्षी
सा प्रार्थ्यमानाप्यभिलाषभाजा ।
तपःप्रदीप्ताग्निशिखेव तस्य
संस्पर्शयोग्या न कथंचिदासीत् ॥ १०० ॥

सा राजपत्नीभिरतिप्रयत्ना-
दभ्यर्च्यमाना त्रिदशाङ्गनेव ।

ལེགས་སྤྱོད་སེམས་ཤིང་བདག་པོ་འདི་བཏུལ་ཞུགས་ཀྱིས།
དེར་ནི་ཅུང་ཟད་དུས་ཞིག་ཏེ་བར་གནས།། 101

འབྲལ་བའི་སྡུག་བསྔལ་མོ་ཡིས་སྡིག་བྱེད་ཅིང་།
དེ་ནི་དེ་ན་གནས་པ་ས་ཡི་བདག།
ཚངས་བྱིན་གྱིས་ཀྱང་ཉན་ན་བསྐྱངས་ལས་གྲོས།
བྲམ་ཟེའི་ཆས་སུ་བཅོས་ནས་ཡང་དག་འོངས།། 102

དེ་ནས་བཏུལ་ཞུགས་མཛེས་པའི་ཆས་ཀྱི་བསྒྲིབས།
ཚུལ་ཁྲིམས་གྲགས་པའི་བ་དན་དེ་མཐོང་ནས།
དང་བའི་སྐད་དུ་མི་བདག་གུས་པར་ནི།
མངོན་དུ་ཕྱོགས་པས་རང་གཟུགས་གསལ་བར་བྱས།། 103

ས་བདག་བདག་གི་གནོད་པ་མི་བཟོད་པ།
ཞེས་སྨྲ་ཚེ་ན་དེ་ནི་ཡུན་རིང་དུས།
ཁེངས་ལྡན་རྣམས་ཀྱིས་སྨད་པའི་ཁྲོ་བ་ནི།
བཟོད་པ་ན་ཡང་གསར་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར།། 104

སྡུག་པོ་མཆི་མའི་རྒྱུན་ནི་ཡོངས་སེལ་ཞིང་།
འདོད་པའི་ཀླུ་རིས་ཕྱོགས་སུ་འབྲས་ལྡན་བྱེད།

तत्र स्ववृत्तानि विचिन्तयन्ती
पतिव्रता कालमुवास कञ्चित् ॥ १०१ ॥

तां ब्रह्मदत्तोऽपि विशिष्टचार-
स्तत्र स्थितां भूमिपतिर्निशम्य ।
वियोगदुःखानलदह्यमानः
समाययौ ब्राह्मणकूटवेषः ॥ १०२ ॥

अथ व्रताच्छादितचारुवेषाम्
विलोक्य तां शीलयशःपताकाम् ।
प्रसादनाय प्रणयाभिसारी
नृपः स्वरूपं प्रकटीचकार ॥ १०३ ॥

तीव्रापराधोऽहमिति ब्रुवाणे
महीपतौ सा सुचिरं रुरोद ।
मनस्विनीनामवमानमन्यु-
रुदीरणेनापि नवत्वमेति ॥ १०४ ॥

घनाश्रुधारापरिहारकारी
स्मरेन्दुरेखासफलीकृताशः ।

རྒྱལ་པོ་སྨོན་དུས་ལྷ་བུས་མཛེས་མ་ནི།
དང་བར་བྱས་ནས་རང་གི་རྒྱལ་སར་ཁྲིད།། 105

རྐང་པའི་པདྨོ་བཀོད་པའི་མཚོ་སྐྱེས་འཕྲེང་།
བྲལ་བའི་དུས་སུ་རབ་ཏུ་ཞི་གྱུར་པ།
དགའ་དང་འགྲོགས་ཚེ་དེ་ལ་རབ་འཁྲུངས་དེ།
ཆགས་པ་དྲག་པོའི་ལོངས་སྤྱོད་དཔལ་འབྱོར་བཞིན།། 106

སྐྱེ་བ་གཞན་ལས་ངེས་པར་བུ་མོ་དེས།
རང་སངས་རྒྱས་ལ་རྩེ་དགའི་པདྨ་དག།
ཕུལ་ནས་ཆགས་བླངས་དེ་དེ་ཡིས་ནི།
མཛེས་པ་སྤྲད་ནས་སླར་ཡང་དེ་ཡིས་ནི།། 107

རབ་ཏུ་ཕུལ་བས་འདི་ཡི་རྐང་པ་ནི།
བཀོད་པ་རྣམས་ལ་མཚོ་སྐྱེས་འཁྲུངས་པར་གྱུར།
བླངས་པའི་སྐྱོན་ལས་དུས་སུ་བྲལ་གྱུར་ཅིང་།
སླར་ཡང་ཕུལ་བས་སླར་ཡང་བྱུང་བར་གྱུར།། 108

བྱིན་དང་ལེན་པ་དེ་དག་ལས་འཁྲུངས་པ།
རང་ལས་སྨིན་པ་ཡིས་དེ་སྐྱོན་རྣམས་ལ།

कान्तां शरत्काल इव प्रसाद्य
निनाय राजा निजराजधानीम् ॥ १०५ ॥

पादाम्बुजन्याससरोजपाली
वियोगकाले प्रशमं प्रयाता।
प्रादुर्बभूव प्रियसंगमेऽस्याः
सम्भोगलक्ष्मीरिव गाढ़रागा ॥ १०६ ॥

जन्मान्तरे सा किल कन्यकैव
प्रत्येकबुद्धाय विलासपद्मम्।
दत्वापि लोभात्पुनर् दद
तद्विचार्य्य शोभां प्रददौ पुनश्च ॥१०७॥

पद्मप्रदानेन बभूवुरस्याः
पादावतारेषु सरोरुहाणि।
आदानदोषाद्विरतानि काले
पुनः प्रदानात्पुनरुद्गतानि ॥ १०८ ॥

तेनैव दत्ता हरणोद्भवेन
स्वकर्म्मपाकेन मलीमसेन।

པདྨོ་ཅན་དེ་གསོད་པའི་གནས་བཏང་སྟེ།
དུས་ཀྱི་ར་ལྷ་གྲགས་འཛིན་མ་ཡང་ངོ༎ 109

ལས་ཀྱི་འབྲས་བུ་རྒྱས་པའི་བཀྲ་བ་དེ།
དེ་སྐད་རྒྱལ་བས་གསུངས་པ་ཐོས་གྱུར་ནས།
དགེ་སློང་དེ་དག་ཐམས་ཅད་ངོ་མཚར་ཏེ།
ཡོངས་སུ་འཛིན་པས་རི་མོར་བཀོད་བཞིན་གྱུར༎ 110

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་པདྨ་ལྡན་གྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་
ཡལ་འདབ་སྟེ་དྲུག་ཅུ་རྩ་བརྒྱད་པའོ༎

पद्मावती वध्यपदं विसृष्टा
सैवाद्य कालेन यशोधरा च ॥ १०९ ॥

श्रुत्वेति सर्व्वं कथितां जिनेन
तां चित्रितां कर्म्मफलोदयस्य ।
बभूवुराश्चर्य्यपरिग्रहेण
चित्राभिलीना इव भिक्षवस्ते ॥ ११० ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
पद्मावत्यवदानमष्टषष्टितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དྲུག་ཅུ་རྩ་དགུ་པ།

གང་གི་སྤྱོད་པའི་ཁྱད་པར་མཐོ་བའི་མཚན་ཉིད་ལྡན་རྣམས་ཀྱིས།
ཞིགས་བྱས་དག་ནི་མཆོད་རྟེན་ལྡན་པའི་ནོར་འཛིན་མས་སྐྲ་ཞིང་།
མ་ལུས་དགེ་བའི་སྨོན་ལམ་གནས་སུ་གྱུར་པ་དེ་དག་ནི།
འཇིག་རྟེན་འདི་དང་གཞན་ཡང་དག་ཅིང་བདེ་བ་བསྟན་པར་གྱུར།། 1

གྲོང་ཁྱེར་པ་ཊ་ལི་པུ་ཏྲར། གང་གིས་ཡང་དག་བསྐྱངས་བསྲུངས་པས།
འཇིག་རྟེན་མྱ་ངན་མེད་པ། ས་བདག་མྱ་ངན་མེད་པ་བྱུང་།། 2

བྱང་ཆུབ་སྐད་དུ་ཁྲུས་བསྐྲུབས་ནས། གང་གི་གསེར་གྱི་ཆར་འབེབས་ཤིང་།
ཆོས་གོས་གསུམ་ནི་འགེབས་པ་ཡིས། དགེ་སློང་དགེ་འདུན་རྣམ་པར་མཆོད།། 3

འདས་པའི་སངས་རྒྱས་སྐུ་ཡི་ནི། རིང་བསྲེལ་གཟི་བརྗིད་འབར་རྣམས་དང་།
ཟླ་མེད་དཔལ་ལྡན་གནས་བརྟེན་ནི། གྲགས་པ་དེ་ཡིས་མཆོད་བྱར་གྱུར།། 4

རིན་ཐང་མེད་པའི་རིན་ཅན་རྣམས། གུས་པས་བསྡུ་བ་བྱས་ནས་ནི།
ས་གཞི་མུ་ཏིག་གདུགས་མཛེས་ཀྱི། མཆོད་རྟེན་དག་གིས་མཚན་པ་བསྐྲུབས།། 5

अथोनसप्ततितमः पल्लवः ।

तेषामशेषकुशलप्रणिधानधाम्नां
भुङ्क्ते सुखस्थितिरयं च परश्च लोकः ।
येषां विशेषरचितोन्नतलक्षणानां
चैत्याङ्किता वसुमती सुकृतं ब्रवीति ॥ १ ॥

पुरे पाटलिपुत्रेऽभूदशोकः पृथिवीपतिः ।
येनाशोकः कृतो लोकः सम्यक्पालनलालितः ॥ २ ॥

विधाय बोधिस्नपनं येन काञ्चनवर्षिणा ।
त्रिचीवराच्छादनेन भिक्षुसंघोऽभिपूजितः ॥ ३ ॥

मान्यस्यानुमते श्रीमान् यशसः स्थविरस्य यः ।
अतीतबुद्धशारीरधातूनां दीप्ततेजसाम् ॥ ४ ॥

अनर्घ्याणां च रत्नानां कृत्वा सङ्ग्रहमादरात् ।
विदधे मौक्तिकच्छन्दचारुचैत्याङ्कितां महीम् ॥ ५ ॥

རང་ཉིད་སྐྱ་ཡི་འཛིགས་རྟེན་དུ། །ཕྱིན་ནས་བདེ་གཤེགས་རིང་བསྲེལ་ཚོགས།
སྐྱ་ཡིས་ཕྱིན་པ་སླང་ནས་དེ། །རིན་ཆེན་མཆོད་རྟེན་འཕྲེང་བ་བྱས།། 6

དེ་ཡི་མཆོད་རྟེན་ཆོས་རྒྱལ་གྱིས། །ལུགས་དང་ལྡན་པ་སྟོང་ཕྲག་ནི།
བརྒྱད་ཅུ་རྩ་བཞི་དུས་གཅིག་ལ། །སྤྲུལ་པ་ཡིས་ནི་རྣམ་པར་མཛེས།། 7

དུས་གཅིག་རབ་ཏུ་གནས་པ་ལ། །དེ་ཚེ་གནས་བརྟན་མཁར་སོང་ནས།
ཉི་མ་བསྒྲིབས་དེ་ས་གཞི་ནི། །གྲིབ་མའི་འདུ་ཤེས་དག་ཏུ་བརྟགས།། 8

དེ་ནས་དེ་ཡི་དགེ་འདུན་གྱི། །མཆོད་རྟེན་རྒྱ་ཆེ་རྟག་འཛུགས་ལ།
རབ་བྱུང་ཀྲ་བས་འཁོགས་གྱུར་པ། །འགའ་ཞིག་དལ་གྱིས་འོངས་པར་གྱུར།། 9

དེར་ནི་རྒྱལ་པོ་ལ་འོས་ཟས། །ས་ཡི་བདག་པོས་རབ་སྦྱིངས་པ།
ཟ་ཞིང་མཆོག་ཏུ་དགའ་བ་ནི། །བདུད་རྩི་བཞིན་དུ་དེ་ཡིས་ཐོབ།། 10

དགེ་སློང་གཞན་གྱིས་དེ་ལ་སྨྲས། །རང་ལ་འོས་པའི་བཟའ་བ་འདི།
ཁྱོད་ལ་ས་བདག་གིས་བྱིན་པ། །ཅི་ཡི་དོན་སླད་ཁྱོད་ཤེས་སམ།། 11

ཤིན་ཏུ་རྒན་པ་ཁྱོད་ཉིད་ལས། །དམ་ཆོས་ཅན་དང་འདོད་པ་ཡི།
ས་སྐྱོང་གིས་ནི་བཀུར་སྟི་དག །ཤིན་ཏུ་ཆེ་བས་ཁྱོད་ལ་མཆོད།། 12

ཅེས་པ་བཞིན་འཛུམ་དགེ་སློང་གིས། །བརྗོད་ཚེ་མྲོངས་པས་ངོ་ཚ་ཞིང་།
སྒྱུར་དུ་ཟླུག་ཏུས་ཕྱུག་པ་བཞིན། །དགེ་སློང་རྒན་པོས་རབ་བསམས་པ།། 13

नागालोकं स्वयं गत्वा सौगतं धातुसञ्चयम् ।
स नागाहृतमादाय रत्नस्तूपावलीन् व्यधात् ॥ ६ ॥

तस्याशीतिसहस्राणि चत्वारि च महीतले ।
धर्मराजिकयुक्तानां स्तूपानां निर्मिति बभौ ॥ ७ ॥

एकक्षणप्रतिष्ठासु पृथिव्यां श्रावकोत्तमः ।
खमुत्पत्यार्कमाच्छाद्य छायासंज्ञामकल्पयत् ॥ ८ ॥

नित्यप्रवृत्ते तस्याथ वितते सङ्घभोजने ।
शनैः प्रव्रजितः कश्चिज्जराजीर्णः समाययौ ॥ ९ ॥

राजार्हमशनं तत्र प्रेषितं स महीभुजा ।
भुञ्जानः परमां प्रीति माससाद सुधामिव ॥ १० ॥

तं प्राहान्यतमो भिक्षुरपि जानासि भूभुजा ।
किमर्थं स्वोचितं तुभ्यमिदं भोज्यमुपाहृतम् ॥ ११ ॥

आतन्वन्नतरत्नानः सद्धर्मं श्रोतुमुत्सुकः ।
त्वामर्चयति भूपालः सत्कारेण महीयसा ॥ १२ ॥

इति स्मितमुखेनोक्तो भिक्षुणा मौर्यलज्जितः ।
शल्यविद्ध इव क्षिप्रं वृद्धभिक्षुरचिन्तयत् ॥ १३ ॥

ངོ་ཚའི་སྐད་དུ་སྨུག་བསྡུལ་མཐའ། ཟས་འདི་བདག་གིས་ཅི་སྐད་ཟེར།
ཚོགས་སུ་བཅད་པ་བཞི་ཆ་ཡང་། བདག་གིས་མི་ཤེས་ཡི་གེ་མེད།། 14

དམ་པའི་དབུས་སུ་ས་བདག་གིས། གལ་ཏེ་དྲིས་ན་བདག་ཅི་བྱེད།
སྐྱེ་བོ་འགའ་ཞིག་དགོད་འདི་དག། སྐྱུགས་པ་བདག་ལ་ཅི་བརྗོད་འགྱུར།། 15

སློབ་བུ་ཁོག་སྟོང་བྱེད་པ་རྣམས་ཀྱིས་དལ་གྱིས་སྟོང་པོ་འདི་རྒྱུན་ནི་གཞིགས་གྱུར་ཅིང་།

ནང་དུ་མི་དག་ཅལ་ཞིང་དུ་བས་དྲི་མར་གྱུར་པ་གཡང་པའི་ཤིང་ཡང་སླ།
མཁས་པ་བཞིན་རས་མཛེས་པས་བཙེམ་པའི་རྫོངས་པ་སྐྱེངས་ཤིང་ཞུམ་པས་གནས་གྱུར་པ།
སྐྱུག་ཅིང་ལོང་བའི་གཟུགས་ཅན་བག་མེད་དུ་གནས་སྐྱེ་བོ་བདག་འདྲར་མ་གྱུར་ཅིག།། 16

དེ་ལྟར་བསམས་པ་ཡོངས་འདྲིས་ཤིང་། ཚ་བའི་དབུགས་འབྱིན་བདེ་མེད་པ།
དེ་ལ་ལྷ་མོས་སངས་རྒྱས་ལ། རབ་དང་མངོན་དུ་ཕྱོགས་ཏེ་གནས།། 17

གང་ཚེ་ཁྱོད་ལ་རྒྱལ་པོ་འདྲི། དེ་ཚེ་ཁྱོད་ཀྱིས་འདི་བརྗོད་བྱ།
ཤིན་ཏུ་རྒྱ་ཆེ་ལྡན་པའི་ཆོས། མདོར་བསྡུས་པ་དག་ཅན་པར་མཛོད།། 18

ནོར་ནི་ཚུང་ཟད་ཙམ་ཞིག་ཕན་པ་བྱེད་ཅིང་བྱ་བ་ཤིན་ཏུ་ཉུང་བ་ཉིད།
སྲོག་གི་ཟུངས་ན་ཤིན་ཏུ་ཚུང་ཞིང་རོ་དང་བྲལ་བའི་ཟས་ཀྱིས་ཀྱང་།
མིག་དག་གཉིད་ཀྱི་རྒྱ་ནི་སྐད་ཅིག་གིས་ཀྱང་འདི་ཉིད་རྒྱུན་དུ་ནི།
ཉེར་མཁོ་ལྷག་མ་བཏང་ནས་ལུས་ཅན་ལོངས་སྤྱོད་རྫོགས་པ་རྒྱ་ཆེར་འགྱུར།། 19

लज्जायै किमिदं भुक्तं दुःखान्तमशनं मया ।
अपि गाथाचतुर्भागं न जानामि निरक्षरः ॥ १४ ॥

किं करोमि सतां मध्ये यदि पृच्छेन्महीपतिः ।
तत्किं वक्ष्यति मामेष मूकं हास्यरतिर्जनः ॥ १५ ॥

कीटैः कोटरकारिभिर्विघटितस्कन्धप्रबन्धः शनै
रन्तःसुप्तकृशानुधूममलिनः श्वभ्रेऽपि धन्यस्तरुः ।
मूर्खः पण्डितखण्डिताननरुचि वैलक्ष्यलीनस्थितिः
मूकान्धप्रतिमः प्रमादवसति र्मामास्तु मादृग्जनः ॥ १६ ॥

इति चिन्तापरिचितं तप्तनिःश्वासनिःसुखम् ।
बुद्धप्रसादिनी देवी समभ्येत्य जगाद तम् ॥ १७ ॥

प्रक्ष्यति त्वां यदा राजा वक्तव्यं भवता तदा ।
विस्तीर्णतरधर्मस्य संक्षेपः श्रूयतामिति ॥ १८ ॥

किञ्चिन्मात्रं धनः पङ्क्तौ क्षत्यमभ्यर्थ्यमेव
प्राणाधारं तनुतरमपि स्वादनिर्मुक्तमन्नम् ।
निद्रामुद्रा क्षणमपि दृशोरित्यशक्तोपयुक्तं
शेषं त्यक्त्वा व्रजति विपुलारम्भभोगं शरीरी ॥ १९ ॥

ཞེས་པ་ལྷ་མོས་ཡང་དག་བསྟན། རབ་གསལ་དབྱངས་ཅན་ཐུན་པོ་ཡིས།
སྣ་བདག་ཉན་དུ་འོངས་པ་ལ། ཆོས་ནི་རབ་ཏུ་བསྟན་པ་མཛད།། 20

སྙིང་ལ་བབ་པ་དེ་ཡི་ནི། ལེགས་བཤད་རྒྱལ་བས་ཐོས་གྱུར་ནས།
ཀྱེ་མ་མཁས་པ་བརྗོད་གྱུར་བ། འདི་ནི་བདེན་ཞེས་རབ་ཏུ་བསམས།། 21

བློ་གྲོས་ཆེན་པོས་བདག་ཉིད་ཀྱིས། ཆེད་དུ་ཕམ་པ་འདི་དག་གསུངས།
དེ་ཉིད་བརྗོད་པ་དམ་པའི་ཚིག། ཉམས་མྱོང་བསོད་ནམས་དག་གིས་ཐོབ།། 22

གང་གི་མཛོད་རྣམས་སུ་ནི་མེ་ཡི་བུད་ཤིང་དུ་མཐོང་ནོར་གྱི་ནགས་དག་བསྐྱབས།
གང་ཡང་བྱ་བས་རྒྱ་མཚོ་བཞི་ཡི་གོས་ཅན་སྣ་ཚོགས་འཛིན་པ་ཁྱབ་པར་བྱས།
ཟས་ཀུང་རྣམ་པར་བཀྲ་ལ་ཡོངས་སུ་འདྲིས་ཤིང་བདག་གི་གཉེད་ཀྱང་ཤིན་དུ་ཆེ།
ཐམས་ཅད་སྤོངས་པའི་བདེ་སྐྱིད་མཇུག་གི་དུས་སུ་གང་དུ་ཅི་ཡང་མཐོང་མ་ཡིན།།
23

ཞེས་པསམས་མི་ཡི་བདག་པོ་ཡིས། དེ་ལ་རབ་དུ་ཕྱག་འཚལ་དེ།
འོད་ལྡན་མཛེས་པའི་ཆོས་གོས་ནི། གསེར་གྱི་རབ་དུ་སྦྱས་པ་ཕུལ།། 24

དེ་ནས་ལམ་དུ་འགྲོ་བྱེད་ཅིང་། རྒྱལ་པོ་འི་མཆོད་པས་མཛེས་པ་དེ།
བསམ་བདུན་ཁ་དོན་སྒྲོར་བའི་སྐད། ལྷ་མོ་ཡིས་ནི་ཡང་དག་བསྐུལ།། 25

དེ་ནས་དེ་ཡི་མན་ངག་གིས། དེ་ཡི་བསམ་བདུན་བསྒྲུབས་པ་ན།
ཉོན་མོངས་མ་ལུས་ཟད་པ་ལས། དགྲ་བཅོམ་ཉིད་ནི་མངོན་དུ་བསྒྲུབས།། 26

इति देव्या समादिष्टो वृद्धः स्पष्टतरस्वरः ।
श्रोतुं प्राप्तस्य भूभर्तुर्विदधे धर्मदेशनाम् ॥ २० ॥

राजा हृदयसंवादि श्रुत्वा तस्य सुभाषितम् ।
अचिन्तयदहो सत्यमिदमुक्तं मनीषिणा ॥ २१ ॥

मामेवं तत्समुद्दिश्य हितमाह महामतिः ।
तत्त्वसंवादसास्वादाः पुण्यप्राप्याः सताङ्गिरः ॥ २२ ॥

यत्कोशेषु निधीयते धनवनं तृष्णानलस्येन्धनं
कृत्यं यच्च चतुःसमुद्ररसनां व्याप्नोति विश्वम्भराम् ।
आहारोऽपि विचित्रतापरिचयी निद्रापि मे भूयसी
सर्वं मोहसुखाय नान्तसमये किञ्चित् क्वचिद्दृश्यते ॥ २३ ॥

इति संचिंत्य नृपतिस्तस्मै काञ्चनचर्चितम् ।
प्रणम्य प्रददौ चारुरुचि सच्चीवरांशुकम् ॥ २४ ॥

व्रजन्तमथ तं मार्गे राजपूजाविराजितम् ।
ध्यानाध्ययनयोगाय देवता समचोदयत् ॥ २५ ॥

ततस्तदुपदेशेन निखिलक्लेशसंक्षयात् ।
साक्षाद्विहितमर्हत्त्वं तेन ध्यानावधानिना ॥ २६

དེ་ནས་ནམ་ཞིག་ས་བདག་གིས། དགེ་འདུན་མཆོད་སྟོན་ཡངས་པ་ལ།
དགེ་སློང་ཆོས་གོས་ལྷ་ཡི་ནི། དྲི་བཟང་ལྡན་པ་གསར་དུ་འོངས།། 27

སྟོན་མེད་དྲི་ལ་ཆགས་པ་ཡི། བུང་བའི་འཕྲེང་བས་བསྐོར་དེ་ལ།
མི་བདག་གིས་དྲིས་ཁྱོད་ཀྱི་དྲི། རྒྱུས་འདི་རེ་ཞིག་གང་ལས་བྱུང་།། 28

དེས་སྨྲས་ལྷ་ཡི་འཛིག་རྟེན་གྱི། ཡོངས་འདུ་ལྗོན་པའི་འོག་ཏུ་བདག།
དབྱར་གྱི་དུས་སུ་གནས་གྱུར་པ། དེ་ཡི་མེ་ཏོག་དག་གིས་བསྒོས།། 29

དེ་ཐོས་མི་བདག་དེ་ཡི་ནི། མཐུ་ལ་ལྷག་པར་གུས་གྱུར་ཅིང་།
དཀོན་ཅོག་གསུམ་མཆོད་ལ་ཆགས་པ། བསོད་ནམས་ཀུན་རར་དགའ་བར་གྱུར།། 30

གལ་ཏེ་གུས་པར་ཆོས་ལ་གནས་ན་དེ་ཉིད་འཚོ་བ་ཡིན།
གལ་ཏེ་སྐལ་བཟང་བདེན་པར་སྤྱོད་ན་དེ་ཉིད་སྨྲ་བ་ཡིན།
གལ་ཏེ་མཐར་ཐུག་སེམས་པར་བྱེད་ན་དེ་ཉིད་བློ་གྲོས་ཡིན།
གལ་ཏེ་སྦྱིན་པའི་བྱ་བ་བྱེད་ན་དེ་ཉིད་དཔལ་འབྱོར་ཡིན།། 31

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་རབ་གནས་ཀྱི་རྟོགས་
པ་བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དྲུག་ཅུ་ཙ་དགུ་པའོ།།

कदाचिदथ भूभर्तुर्विपुले सङ्घभोजने ।
नवः समाययौ भिक्षुर्दिव्यसौरभचीवरः ॥ २७ ॥

अपूर्वगन्धलुब्धालिमालावलयितं नृपः ।
तमपृच्छत् कुतस्तावदयं ते सौरभोद्भवः ॥ २८ ॥

सोऽवदद् देवलोकेऽहं पारिजाततरोस्तले ।
उषितो वार्षिकं कालं तत्पुष्पैरधिवासितः ॥ २९ ॥

एतदाकर्ण्य नृपतिस्तत्प्रभावाधिकादरः ।
रत्नत्रयार्चनासक्तः पुण्यारामरतोऽभवत् ॥ ३० ॥

धर्मस्थितिप्रणयिनी यदि सैव वृत्तिः
सत्योपभोगसुभगा यदि सैव वाणी ।
पर्यन्तचिन्तनरता यदि सैव बुद्धि-
र्दानक्रियोपकरणं यदि सैव लक्ष्मीः ॥ ३१ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्प-
लतायां धर्मराजिकाप्रतिष्ठावदानं
ऊनसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་པ།

གང་གི་གྲགས་པའི་མཚན་ཉིད་ཁྱད་པར་རྣམ་པར་བཀོད་པ་ཡིས།
ས་གཞི་བསོད་ནམས་མཆོག་གི་བསོད་ནམས་ལྷན་པར་ཉེར་བསྒྲུན་ཅིང་།
རྒྱལ་བ་ལ་ནི་གྲུས་པ་རབ་བསྒྲུབས་བག་ཆགས་བསྐྱེད་བྱས་ལ།
དེ་དག་རྣམས་ཀྱི་མངོན་འདོད་ལེགས་བྱས་སྦྱོར་བ་རྒྱལ་གྱུར་ཅིག། 1

དགེ་སློང་ཉི་གྲུང་ཞེས་བྱ་བ། ཟླ་མ་དགའ་བོའི་ཚོག་གིས་ན།
ཁ་ཆེའི་དཀྱིལ་འཁོར་དག་དུ་ན། སངས་རྒྱས་བསྟན་པ་འཛིན་དུ་སོང་། 2

ཀླུ་ཤིས་བྱིན་བརླབས་དེ་ཤེས་ནས། ས་གཞི་འདར་བྱེད་དེ་ཡིས་ནི།
སྙིང་སྟོབས་བརྟན་ལྡན་ཏིང་འཛིན་གྱིས། ཀླུ་རྣམས་ཀུན་དུ་བསྐྱོད་པ་བསྒྲུབས། 3

རྣམ་འགྱུར་ཁྲོ་ལྡན་དེ་དག་གིས། མཚོན་དང་མེ་ཡི་ཆར་སྤྲོས་པ།
མཐུ་ཤིས་དེ་ཡི་སྤྱི་བོར་ནི། པདྨ་ཨུད་པལ་འཕྲེང་བར་གྱུར། 4

དེ་ནས་དེ་ཡི་བརྩོན་འགྲུས་ཀྱིས། རབ་ཏུ་ཡ་མཚན་ཀླུས་དེ་ལ།
སྨྲས་པ་ཇི་སྲིད་སྐྱིལ་ཀྲུང་བཅས། དེ་སྲིད་ཡུལ་འདིར་ཁྱོད་ཀྱི་གནས། 5

ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་དེ་ལ་ནི། སྐྱིལ་ཀྲུང་ཡངས་པར་བཅིངས་པ་ཡི།
ཚད་དང་མཚུངས་པ་སྟོང་པ་ཡི། དཀྱིལ་འཁོར་དག་ནི་རབ་ཏུ་བྱིན། 6

अथ सप्ततितमः पल्लवः ।

भक्तिप्रवर्त्तितजिनोदितवासनानां
तेषां जयत्यभिमतः सुकृताभियोगः ।
यत्कीर्त्तिलक्षणविशेषनिवेशनेन
पुण्यापि पुण्यतरतामुपयाति पृथ्वी ॥ १ ॥

माध्यन्तिकाभिधो भिक्षुरानन्दस्य गुरोर्गिरा ।
बुद्धशासनमाधातुं ययौ काश्मीरमण्डलम् ॥ २ ॥

तन्नागाधिष्ठितं ज्ञात्वा धीरसत्वः समाधिना ।
ससङ्क्षोभं प्रणिदधे नागानां कम्पितावनिः ॥ ३ ॥

शस्त्राग्निदृष्टिरुत्सृष्टा तैरमर्षविकारिभिः ।
प्रभावेणाभवत्तस्य मूर्ध्नि पद्मोत्पलावली ॥ ४ ॥

ततस्तं जगदुर्नागा स्तद्वीर्योत्कर्षविस्मिताः ।
यावान् पर्य्यङ्कबन्धोऽच देशस्तावान् वशे तव ॥ ५ ॥

उक्तेति तस्मै पर्य्यङ्कबन्धतुल्यं प्रमाणतः ।
नवद्रोणमुखायामं प्रददुः शून्यमण्डलम् ॥ ६ ॥

དེར་ནི་དེ་ཡི་གྲོང་ཁྱེར་དང་། གྲོང་གི་ཁྱད་པར་འགོད་བྱེད་ཅིང་།
དགྲ་བཅོམ་ལྔ་བརྒྱ་དག་དང་ནི། ལྷན་ཅིག་རབ་ཏུ་གནས་པར་གྱུར།། 7

དེར་ནི་མི་ཟད་བཅོམ་ལྡན་ཆོས་དག་རྣམ་པར་བཀོད་གྱུར་ནས།
མཛེས་པའི་གཙུག་ལག་ཁང་གི་རྒྱན་དང་ལྡན་པའི་འཛིན་བྱེད་དེ།
སྨྲོས་ངད་ལྡན་གྱི་ངོས་ལས་བླངས་ཤིང་སྙིང་པོ་ཐོབ་གྱུར་པ།
གུར་གུམ་བསང་པའི་ཚ་བའི་ཚོགས་ཀྱིས་རབ་ཏུ་ཁྱབ་པར་གྱུར།། 8

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཉི་མ་གུང་པའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་
ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་པའོ།།

स तत्र नगरग्रामसन्निवेशविशेषकृत् ।
स्थितिं बबन्ध सहितः शतैः पञ्चभिरर्हताम् ॥ ७ ॥

तत्राश्रयं भगवतः स निवेश्य धर्मं
कृत्वा विहाररुचिराभरणां धरित्रीम् ।
तां गन्धमादनतटोद्धृतलब्धसारैः
व्याप्तां चकार नवकुङ्कुमकन्दवृन्दैः ॥ ८ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां माध्यन्तिकावदानं नाम सप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་རྩ་གཅིག་པ།

ཞི་བ་ལ་རེག་དྲི་མེད་ཚུལ་ཁྲིམས་རས་དཀར་རྩེ་དགའ་ཡིས།
མཛེས་པས་བསྟེན་ཅིང་ཡུལ་དང་ཆས་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་རྣམས་ལ།
དར་གོས་དག་དང་ཤཱ་ནའི་གོས་ཀྱུལ་དྲི་མ་ཅན་ཀྱི་ཀྱང་།
མངོན་པར་ཁེངས་པ་སྐྱིད་མིན་དམན་པ་ཉིད་དུ་བསྒྲུབ་པ་མིན། 1

ཤཱ་ནའི་གོས་ཅན་དགེ་སློང་སྟོན། ཡོན་དན་ལྡན་པའི་བླ་མའི་བཀས།
རྒྱལ་བའི་བསྟན་པ་གཟུང་བའི་སླད། གྲོང་ཁྱེར་བཅོམ་བརླག་དག་ཏུ་ཞུགས།། 2

དེ་ནི་ལམ་དུ་འགྲོ་བ་ན། འཕགས་པའི་རང་བཞིན་གྲུད་གཉིས་དང་།
ཕན་ཚུན་རབ་ཏུ་བརྗོད་པ་ཡི། ཞར་བྱུང་འཕགས་པ་འདི་དག་ཐོས།། 3

དྲི་མེད་ཚུལ་ཁྲིམས་གནས་དང་ཐོས་པ་ཡི། མིས་དང་ལྡན་པར་གྲགས་ཤིང་བཟོད་
པ་ཅན།
དགེ་སྦྱོང་དེ་དག་ཉིད་ནི་ས་གཞི་ལ། དགེ་སློང་ཤཱ་ནའི་གོས་ཅན་དག་ཏུ་བརྗོད།། 4

དེ་བརྗོད་དེ་ནས་དེ་ཡིས་ཀྱང་། དེ་ཉིད་བརྗོད་ཐོས་དེ་དག་གིས།
དེར་སྐབས་ཤཱ་ནའི་གོས་ཅན་དེ། ཁྱོད་ཉིད་ཡིན་པར་ཐེ་ཚོམ་མེད།། 5

ཅི་སྐད་ཤཱ་ནའི་གོས་ཅན་ཞེས། བློ་བཟང་ཁྱོད་ནི་ཕྱོགས་སུ་གྲགས།
ཐུབ་པ་དམ་ཆོས་སྨྲ་བ་རྣམས། ཁྱོད་ཀྱི་ཚོགས་སུ་བཅད་པ་སྒྲོགས།། 6

अथ एकसप्ततितमः पल्लवः ।

शान्तिस्पृशां विमलशीलदुकूललीला-
शोभाजुषां विषयवेषपराङ्मुखानाम् ।
चीनांशुकैर्मलिनशीर्णपटच्चरैर्वा
नैवाभिमानकलना न च दैन्यवृत्तिः ॥ १ ॥

शाणवासी पुरा भिक्षु र्गुणवान् गुरुशासनात् ।
जिनशासनमाधातुं मथुरां प्रस्थितः पुरीम् ॥ २ ॥

स व्रजन् पथि शुश्राव मल्लयोर्वदतोर्मिथः ।
प्रसङ्गोपगतामेत माध्यामार्य्यस्वभावयोः ॥ ३ ॥

ये विमलशीलनिलयाः श्रुतविश्रुतचक्षुषः क्षमावन्तः ।
तानेव शाणवासी कथयति भिक्षुर्भुवि श्रमणान् ॥ ४ ॥

एतदुक्त्वाथ तेनापि तदेवोक्तं निशम्य तौ ।
तमूचतुस्त्वमेवासौ शाणवासी न संशयः ॥ ५ ॥

कस्मात्त्वं शाणवासीति सुमते दिक्षु विश्रुतः ।
गाथा गायन्ति मुनयस्तव सद्धर्मवादिनः ॥ ६ ॥

དེས་སྨྲས་སྐྱེ་བ་གཞན་ལ་བདག། སྨན་པ་གསོ་བར་བྱེད་པ་ཡིས།
རང་སངས་རྒྱས་ནི་སྙིང་ནད་ཀྱིས། གཟིར་བར་རབ་ཏུ་བསོས་པར་བྱས།། 7

དེ་ཡི་ཛྙཱ་ནའི་གོས་དག་ནི། ཚུང་ཞིང་རབ་ཏུ་རྙིངས་པ་མཐོང་།
རྒྱལ་པོ་ལ་འོས་མཛེས་པའི་གོས། བདག་གིས་རབ་ཏུ་གུས་པས་ཕུལ།། 8

དེ་ཡིས་སྨྲས་པ་གྲོགས་པོ་དག། མཛེས་པའི་གོས་ལ་བདག་མི་སྲེད།
ཛྙཱ་ནའི་གོས་ཀྱི་རབ་ཞི་བ། བསྔགས་པར་འོས་ཤིང་མཛེས་པ་ཐོབ།། 9

ཅེས་པ་དེ་ཡི་ཚིག་ཐོས་ནས ཛྙཱ་ནའི་གོས་སྙིང་འདོད་པ་བདག།
དམ་པའི་གྲོགས་ཀྱིས་ཆགས་བྲལ་ཐོབ། དམ་པའི་གོས་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་གྱུར།།
10

དུས་ཀྱི་དེ་ཡི་ལུས་ཀྱི་མཐར། མཛེས་པའི་མཆོད་པ་བསྐྱབས་བྱས་ཏེ།
དེ་མཚུངས་ཉིད་ནི་ཐོབ་པའི་སླད། བདག་གིས་སྨོན་ལམ་བློ་གྲོས་བྱས།། 11

སྨོན་ལམ་དེ་དང་དེ་ལ་ནི། ཡང་དག་མཆོད་པ་ཡིས་ཀྱང་བདག།
ཛྙཱ་ནའི་གོས་དང་ལྡན་པར་སྐྱེས། ཛྙཱ་ནའི་གོས་ཅན་ཞེས་སུ་གྲགས།། 12

ཞེས་བརྗོད་བཅོམ་བརླག་གྲོང་ཁྱེར་དུ། ཕྱིན་ཅིང་དུལ་གྱིས་འགྲོ་བ་དེས།
མགོ་ཅན་ཞེས་པའི་རི་བོ་ལ། རྩོམ་པ་ཆེན་པོ་དག་གིས་འཛེགས།། 13

དེར་ནི་ས་གཞི་འདར་བྱེད་པའི། སྐྱིལ་ཀྲུང་བཅས་དེ་ཉེ་བར་འཁོད།
ཆར་ཆེན་འབེབས་པའི་སྤྲུ་དག་ནི། བགེགས་ལ་ཆས་པ་རྣམ་པར་བརྟུལ།། 14

स जगाद मयान्यस्मिन् जन्मन्यामयपीड़ितः ।
प्रत्येकसुगतः स्वास्थ्यं नीतो वैद्यचिकित्सया ॥ ७ ॥

शाणं शीर्णतरं वासस्तस्य दृष्ट्वा मयाल्पकम् ।
उपनीतं प्रणयिना राजाहं रुचिराम्बरम् ॥ ८ ॥

सोऽब्रवीन्न सखे मह्यं रोचते रुचिरांशुकम् ।
लभ्यते प्रशमश्लाघ्या शोभा शाणेन वाससा ॥ ९ ॥

इत्यहं तद्वचः श्रुत्वा शीर्णशाणांशुकोत्सुकः ।
सत्सङ्गमाप्तवैराग्यः सद्वस्त्रविमुखोऽभवम् ॥ १० ॥

कालेन तस्य देहान्ते रुचिरार्चाविधायिना ।
मया तत्तुल्यभावाप्त्यै प्रणिधानमतिः कृता ॥ ११ ॥

तेनाहं प्रणिधानेन तत्समभ्यर्चनेन च ।
सशाणवस्त्रः सञ्जातः शाणवासीति विश्रुतः ॥ १२ ॥

इत्युक्त्वा स शनैर्गच्छन्नवाप्य मथुरापुरीम् ।
उरुमुण्डाभिधं शैल मारुरोह महोद्यमः ॥ १३ ॥

तत्रोपविश्य पर्य्यङ्कबन्धेनाकम्पितक्षितिः ।
विलीय विषसन्नद्धौ नागौ तुमुलवर्षिणौ ॥ १४ ॥

བཅོམ་བརླག་ལ་གནས་ཚོང་དཔོན་བུ། ནཊ་བྷཊ་ཞེས་བྱ་བ།
གྲོགས་ཀྱི་སྐད་དུ་བཟུང་ནས་ནི། དེ་ཡི་གཙུག་ལག་ཁང་པར་སྤྲུལ།། 15

རིན་ཅན་རབ་འབར་ཞལ་དང་གསེར་གྱི་བ་གམ་དག་དང་ལྡན།
ཁྲི་དང་ཁྲིའུ་མལ་སྟན་དག་གིས་སྤྲས་ཤིང་མངོན་པར་དགའ།
མགྲོ་རིས་ལྷ་བུ་སྐལ་བཟང་ལོངས་སྤྱོད་གཏེར་གྱི་གཙུག་ལག་ཁང་།
བསོད་ནམས་གནས་པ་དེ་ནི་ནཊ་བྷཊ་ཞེས་པར་གྱུར།། 16

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཤཱ་ནའི་གོས་ཅན་གྱི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་རྩ་གཅིག་པའོ།།

मथुरावासिनौ श्रेष्ठिनौ नटभटाभिधौ ।
आदाय सहकृत्याय स विहारं विनिर्ममे ॥ १५ ॥

रत्नोज्ज्वलः स्फटिककाञ्चनरम्यहर्म्यैः
पर्य्यङ्कपीठरचनाशयनाभिरामः ।
स्वर्गोपमः सुभगभोगनिधिर्विहारः
पुण्यस्थितिर्नटभटाभिध एव सोऽभूत् ॥ १६ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
शाणवास्यदानमेकसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་རྩ་གཉིས་པ།

སྐྱེ་བོ་འདོད་པའི་རྫུལ་གྱིས་མིག་ནི་ཡོངས་སུ་ཉམས་པ་ཀུན།
ཡུལ་ནི་གང་དག་ཉིད་ཀྱིས་མངོན་པར་འདོད་པའི་སར་གྱུར་པ།
དེ་ཉིད་ཀྱིས་ནི་བསོད་ནམས་ཡོངས་གཙང་དག་པ་བསྟེན་རྣམས་ཀྱི།
ཡིད་ནི་རབ་ཏུ་ཞི་ཞིང་ཆགས་བྲལ་ལྡན་པ་དག་ཏུ་གྱུར།། 1

བཙོམ་བརླག་དག་ན་གནས་པ་སྦྱོར། སྦྲུས་པ་ཞེས་བྱ་སྤྲོས་འཚོང་གི།
བུ་ནི་དཔལ་དང་ལྡན་པ་དག། ཉེར་སྦྲུས་ཞེས་པར་གྲགས་པ་བྱུང་།། 2

ཤ་ནའི་གོས་ཅན་དགེ་སློང་གི། རྗེས་འབྲང་ངོ་ཞེས་པ་ཡི་ནི།
ཚིག་གིས་མ་སྐྱེས་པ་ནས་བདགས། དེ་ནི་དེ་ལ་གྲུས་ལྡན་གྱུར།། 3

ལང་ཚོ་གསར་པ་དང་ལྡན་དེ། ཆགས་བྲལ་ལ་ནི་མངོན་ཕྱོགས་ཆེ།
བགེགས་ཚོགས་རྩོམ་པ་ཉམས་པ་ཡིས། ཡིད་འབྱུང་གི་ནི་བསམ་པ་ཐོབ།། 4

པ་ཡི་ཚིག་གིས་དུས་འགའ་ཞིག། ཧ་རི་ཙནྡ་ན་བླ་རྩི་དང་།
ཨ་ཀ་རུ་དང་ག་པུར་འཚོང་། ཕ་སྤད་རྣམས་ནི་དེ་ཡི་བྱས།། 5

དེ་ནས་ནོར་ལྷས་བྱིན་ཞེས་པས། སྤྲོས་ནི་ཉི་ཙུ་གདང་བ་ཡིས།
རང་གི་འབངས་མོས་དེ་ཡི་གཟུགས། ཡོན་ཏན་གྲགས་པ་བཤད་ཐོས་ནས།། 6

अथ द्विसप्ततितमः पल्लवः ।

यैरेव याति विषयैरभिलाषभूमिं
सर्वो जनः स्मररजःपरिभूतदृष्टिः ।
तैरेव पुण्यपरिमार्जनशुद्धिभाजां
वैराग्ययोगमुपयाति मनःप्रशान्तिम् ॥ १ ॥

अभूद्गुप्ताभिधानस्य गान्धिकस्य सुतः पुरा ।
मथुरावासिनः श्रीमानुपगुप्त इति श्रुतः ॥ २ ॥

अजातः कल्पितः पित्रा स भिक्षोः शाणवासिनः ।
अनुयायीति वचनात्तद्भक्तिनिरतोऽभवत् ॥ ३ ॥

वैराग्याभिमुखे तस्मिन् नवयौवनशालिनि ।
भग्नविघ्नगणारम्भश्चितां लेभे मनोभवः ॥ ४ ॥

हरिचन्दनकस्तूरीकर्पूरागुरुविक्रयी ।
स कञ्चित्कालमकरोद्व्यवहारं पितुर्गिरा ॥ ५ ॥

अथ वासवदत्ताख्या गन्धक्रयविसृष्टया ।
स्वदास्या कथितं श्रुत्वा तं रूपगुणविश्रुतम् ॥ ६ ॥

ཆགས་པའི་ཚོགས་ནི་རབ་རྒྱས་ཤིང་། འགྲོགས་པ་དོན་གཉེར་སྨད་འཚོང་མས།
མངོན་པར་འདོད་པའི་པོ་ཉ་མོ། བཏང་ནས་དེ་ལ་བསམས་པ་བཤད།། 7

དལ་གྱི་པོ་ཉ་མོས་དོན་གཉེར། འཛུམ་ལྡན་དེ་ཡིས་དེར་སྨྲས་པ།
དེ་དང་ཕྲད་པའི་དུས་འདི་ན། བདག་ལ་མངོན་པར་འདོད་པ་མེད།། 8

དེ་ནས་པོ་ཉ་མོ་འོངས་ཚེ། སྨད་འཚོང་ཆགས་བྲལ་ལྡན་པར་གྱུར།
རྗེས་སུ་ཆགས་པས་ཆགས་བྲལ་བ། སྨད་འཚོང་མ་ལ་ངེས་པ་མེད།། 9

ཚོང་དཔོན་བུ་ནི་ལང་ཚོ་ལྡན། ནམ་ཞིག་དེ་ཡི་ཁྲིམས་གནས་ཚེ།
དཔལ་དང་ལྡན་པའི་དོན་མཐུན་བདག། གྲོང་གི་ལམ་ནས་གསར་དུ་འོངས།། 10

དེ་ཡི་མཚན་མོ་ལོངས་སྤྱོད་སྨད། གོས་དང་བཅས་པའི་གསེར་དག་སྤྲིངས།
བཀྲེས་ཆགས་ལྡན་པའི་སྨད་འཚོང་མ། མ་དང་བཅས་པས་རབ་བསམས་པ།། 11

ནོར་ཟད་བྲུས་པ་ཚོང་པའི་བུ། འདི་ནི་རེ་ཞིག་ཁྲིམས་ན་གནས།
གཞན་ཡང་དོན་གཉེར་ནོར་ཆེན་ལྡན། བདག་གི་ཅི་བྱ་དེ་མ་རིག།། 12

འདོད་ལྡན་ནོར་ནི་སྐྱུགས་པ་དག། ཕྱི་ནས་ལྷག་པར་སྟེར་མི་འགྱུར།
འབྲས་བུ་མེད་པར་ཡོངས་སྙིང་པར། གྱུར་པ་དེ་ཡིས་ཅི་ཞིག་བྱ།། 13

གསར་པ་མངོན་འདོད་གསར་པ་ལས། མ་བསླངས་པར་ཡང་ཐམས་ཅད་སྟེར།
དང་པོར་གྲུས་པས་མི་མཛད་ཡང་། མཛད་པ་ཉམས་སུ་མྱོང་བར་བྱེད།། 14

सञ्जातरागसंवेगा गणिका संगमार्थिनी ।
विसृज्याभिमतां दूतीं भावं तस्मै न्यवेदयत् ॥ ७ ॥

स स्वैरमर्थितो दूत्या सस्मितस्तामभाषत ।
अयं नाभिमतः कालस्तस्याः सन्दर्शने मम ॥ ८ ॥

अथ दूत्यां प्रयातायां सोद्वेगा गणिकाभवत् ।
नानुरागे विरागे वा नियतिर्वेश्ययोषिताम् ॥ ९ ॥

कदाचिन् मन्दिरे तस्याः स्थिते यूनि वणिक्सुते ।
नवः सार्थपतिः श्रीमानाजगामोत्तरापथात् ॥ १० ॥

विसृष्टे रात्रिभोगाय तेन हेम्नि सहांशुकैः ।
जनन्या सहिता लुब्धा गणिका समचिन्तयत् ॥ ११ ॥

एष तावत् स्थितो गेहे वणिक्सूनुः कृतव्ययः ।
अर्थी महाधनश्चान्यः किं करोमि न वेद्मि तत् ॥ १२ ॥

वान्तचित्तः पुनः कामी न भवत्यधिकप्रदः ।
तेन पर्युषितेनैव क्रियते निष्फलेन किम् ॥ १३ ॥

नवस्त्वभिनवौत्सुक्यात्सर्वं मुञ्चत्ययाचितः ।
अप्रियेऽपि प्रियास्वादं करोति प्रथमादरः ॥ १४ ॥

དེ་སྐད་ནང་དུ་ཟུག་རྔུ་བཞིན། ཞུགས་པ་འདི་ལ་ཅི་ཞིག་བྱ།
ལས་ཀྱི་འཆིང་བཞིན་རྗེས་འབྲང་འདི། མ་བཅད་པར་ནི་འགྲོ་མ་ཡིན།། 15

གལ་ཏེ་ནོར་ལྷས་འདི་བཏང་ན། བདག་ཅག་ལ་ནི་ཚོང་ཁེ་མེད།
ཆོས་ཕྱིར་མ་ཡིན་འདོད་ཕྱིར་མིན། བདག་ཅག་ནོར་གྱི་ཕྱིར་དུ་སྤྱུལ།། 16

ཞེས་བསམས་ནོར་ནི་དོན་གཉེར་མ། དེ་ཡིས་མ་ཡི་གྲོས་ཀྱིས་ནི།
ཆང་མཆོག་དུག་ལྡན་བླུད་པ་ཡིས། ཚོང་པའི་བུ་ནི་རབ་དུ་བསད།། 17

དེ་ནས་སློག་དང་བྲལ་བ་དེ། ཕྱུག་དར་ཁྲོད་ཀྱི་ཕྱུང་པོར་སྦས།
དེད་དཔོན་ནང་དུ་རབ་བཅུག་ནས། དེ་ཡིས་ནོར་ནི་རྒྱ་ཆེན་ཐོབ།། 18

སྨད་འཚོང་མ་ཡི་ཁང་པར་ནི། འཇུག་པ་མཐོང་སྤྱི་ཕྱིར་འཐོན་མེད།
ཞེས་ཏེ་གཉེན་རྣམས་ཀྱིས་བཙལ་བས། ཚོང་པའི་བུ་ནི་སློག་བྲལ་རྙེད།། 19

དེ་ནས་དེ་བསད་གདུང་བ་ཅན། དེ་དག་གིས་གསོལ་ས་བདག་གིས།
སྡིག་དྲག་ལ་འོས་ཆད་པ་ནི། མི་བཟད་སྨད་འཚོང་མ་ལ་བསྟན།། 20

སྐྲ་གྲོལ་གོས་དང་བྲལ་བ་དེ། གསོད་ས་ཡི་ནི་སར་ཁྲིད་དེ།
ལག་པ་རྐང་པ་རབ་བཅད་ཅིང་། རྣ་བ་དང་ནི་སྣ་ཡང་བཅད།། 21

རང་གི་ཁྲག་གི་འདམ་ལ་ནི། གདུང་བས་ཉམ་ཅིང་འདྲེ་ལྡོག་བྱེད།
ཤ་ཟ་ལོག་ཅིང་འཕྱོན་མ་ནི། འབངས་མོར་བཅས་པ་ཀུ་ངན་བྱེད།། 22

तस्मात् किमस्य क्रियतामन्तःसक्तस्य शल्यवत् ।
अभोगेन न यात्येष कर्मबन्ध इवानुगः ॥ १५ ॥

नास्माकमेतद्वाणिज्यं त्यज्यते यदि वित्तवान् ।
न धर्माय न कामाय वयमर्थाय निर्मिताः ॥ १६ ॥

इति संचिंत्य सा मातुः संमते द्रविणार्थिनी ।
वरासवेन न्यवधीत् सविषेण वणिक्सुतम् ॥ १७ ॥

निक्षिप्यावस्करचये ततस्तं गतजीवितम् ।
अवाप्य विपुलं वित्तं सार्थवाहं प्रवेश्य सा ॥ १८ ॥

दृष्टः प्रविष्टो गणिकागृहं न तु विनिर्गतः ।
इति बन्धुभिरन्विष्य व्यसुः प्राप्तो वणिक्सुतः ॥ १९ ॥

ततस्तद्वधसन्तप्तैः श्रावितस्तैर्महीपतिः ।
वेश्यायास्तीव्रपापार्हमादिदेशोग्रनिग्रहम् ॥ २० ॥

सा बध्यवसुधां नीता मुक्तकेशी निरम्बरा ।
निकृत्तपाणिचरणा च्छिन्नश्रवणनासिका ॥ २१ ॥

वेष्टयन्ती व्यथाक्रान्ता निजशोणितकर्दमे ।
निवार्य्यमाणक्रव्यादा दास्या चुक्रोश बन्धकी ॥ २२ ॥

དེ་ནས་དེ་ཡི་སྡུག་བསྔལ་ནི། མི་བཟད་ཉེར་སྤྲས་ཀྱིས་ཐོས་ནས།
དེ་ནི་བལྟ་བའི་དུས་འདི་ཞེས། བརྗོད་ནས་ས་གཞི་དེ་རུ་སོང་།། 23

ཟླ་འོད་ཅན་དེ་འོངས་པ་ནི། འབངས་མོས་བཤད་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
སྨོན་གྱི་མངོན་འདོད་ལྷག་མ་ཡིས། ངོ་ཚ་ལྡན་ཞིང་ཕྱ་གྱུར་གྱུར།། 24

བག་ཆགས་གོམས་པ་དག་གིས་ལམ། འགའ་ལས་ནང་དུ་རབ་ཞུགས་པ།
ལུས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་ཆགས་པ་ནི། གནས་སྐབས་འགར་ཡང་གཏོང་མི་འགྱུར།། 25

འབངས་མོ་འི་གོས་ཀྱི་འདབ་མ་ཡིས། མདོངས་ནི་རབ་དུ་བསྒྲིབས་བྱས་ཤིང་།
ནུ་མར་ལག་བཀོད་བཞིན་རས་ནི། རབ་དུད་དེ་ཡིས་དེ་ལ་སྨྲས།། 26

བདག་གིས་འབད་པ་ཆེན་པོ་ཡིས། དོན་དུ་གཅེར་ཡང་ཁྱོད་མ་འོངས།
ད་ལྟ་སྐལ་བ་ཞན་པ་བདག། མཐོང་བ་ཡིས་ནི་ཁྱོད་ལ་ཅི།། 27

གང་ཚེ་བདག་ནི་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས། སྐལ་བཟང་རྣམ་འཕྲུལ་ཅི་ཡང་ལྡན།
དེ་ཡི་ཚེ་ན་ཁྱོད་ཀྱིས་ནི། བལྟ་བའི་དུས་འདི་མིན་ཞེས་སྨྲས།། 28

ཡན་ལག་བཅད་ཅིང་ཁྲག་གིས་བསྒོས། ཉོན་མོངས་རྒྱ་མཚོར་ལྷུང་བ་བདག།
ལྟ་བ་ཡི་ནི་དུས་འདི་དག། པདྨའི་མིག་ཅན་ཁྱོད་ཀྱི་ཅི།། 29

ཞེས་པ་སྨྲ་ཞིང་མཆི་མ་ཡི། ཆུ་ཡིས་གོས་ཀྱི་མཐའ་དག་བརླན།
རྗེས་སུ་གདུང་བ་ཅན་དེ་ལ། དལ་གྱིས་ཉེར་སྤྲས་ཀྱིས་སྨྲས་པ།། 30

उपगुप्तस्ततस्तस्याः श्रुत्वा विषमवैशसम् ।
तद्विलोकनकालोऽयमित्युक्त्वा तां भुवं ययौ ॥ २३ ॥

दास्या निवेदितं दृष्ट्वा तमायान्तं शशिद्युतिम् ।
पूर्वाभिलाषशेषेण सा लज्जाकुटिलाभवत् ॥ २४ ॥

अन्तःप्रविष्टः केनापि वासनाभ्यासवर्त्मना ।
न कस्यांचिदवस्थायां रागस्त्यजति देहिनाम् ॥ २५ ॥

जघनावरणं कृत्वा दास्या वसनपल्लवम् ।
सा स्तनन्यस्तहस्ता तं बभाषे विनतानना ॥ २६ ॥

प्रयत्नेनापि महता नायातस्त्वं मयार्थितः ।
अधुना मन्दभाग्यायास्तव सन्दर्शनेन किम् ॥ २७ ॥

यदा ममाभवत्कोऽपि भाग्यसौभाग्यविभ्रमः ।
न दर्शनस्य कालोऽयमित्युक्तं भवता तदा ॥ २८ ॥

कृत्ताङ्गी रुधिरादिग्धा च्युताहं क्लेशसागरे ।
कालः [illegible]क्ष किमयं दर्शनस्य मे ॥ २९ ॥

इति ब्रुवाणां बाष्पाम्बुप्लाव्यमानांशुकांचलाम् ।
शनकैरुपगुप्तस्तां सानुतापमभाषत ॥ ३० ॥

མཛེས་སྡུག་ལྡན་པའི་གྲོགས་དང་ལུས་ནི་གསེར་གྱི་རྩ་ཞིང་མཛེས་པའི་ཀུན་པོ་དང་།
བཞིན་རས་པདྨོ་ཟུམ་བྱེད་མིག་ནི་ཨུཏྤལ་དག་ལ་དམན་པ་སྟེར་བྱེད་པ།
ཞིན་ཏུ་ཡིད་འཕྲོག་དེ་དག་རྣམས་ལ་བདག་ནི་མི་དགའ་འོན་ཀྱང་འབད་པས་བདག།
རྣམ་པར་སྤྱད་ན་རོ་དང་བྲལ་བ་འདོད་པ་རྣམས་ཀྱི་རང་བཞིན་ལྟ་བུ་འོངས།། 31

རྒྱན་དང་གོས་ཀྱིས་རབ་བསྒྲིབས་ཤིང་། དྲི་བཟང་མཆོག་གིས་རབ་བསྒོས་པ།
ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་ནི་མཛེས་པ་དག། སླར་ཡང་རང་བཞིན་འདི་འདྲར་གྱུར།། 32

སྐྲ་དང་རུས་པས་གང་བའི་དབྱིབས་ཅན་རྟག་ཏུ་མི་ཡིས་ནི།
ཡན་ལག་མ་ལུས་རབ་འཚེད་རྣག་ཁྲག་དང་ལྡན་སྣད་པའི་གནས།
ལུས་ཀྱི་མིང་ཅན་དུར་ཁྲོད་སྡུག་བསྔལ་ཚོགས་ཀྱི་གཏེར་དག་ལ།
གང་གི་དགའ་བ་དེ་དག་ཀྱི་ཧུད་ཀྱི་ཧུད་བརླག་པར་འགྱུར།། 33

ཀྱི་མ་སྨོངས་ལས་མི་རྣམས་ནི། རྣམ་པར་ཟག་ཅིང་དྲི་ང་ཅན།
རྣམ་འགྱུར་བུག་པས་གང་གྱུར་པའི། ལུས་པོ་ལ་ཡང་དགའ་བ་བསྒོམ།། 34

བདེ་གཤེགས་ཉེ་བར་བསྟེན་པ་ལས། ལུས་ཀྱི་རྣམ་གྲངས་གཉོད་པ་ཅན།
མི་བཟད་སྐྲུ་མ་དག་གི་གནས། སྡུག་བསྔལ་ཕུང་པོ་འདི་ཟད་འགྱུར།། 35

སྨོངས་པའི་མུན་པ་དག་གི་ཉིན་བྱེད་ཉོན་མོངས་གནས་སྐབས་མཐའ་དག་གཅོད་བྱེད་པ།

སྟོན་པའི་བསྟན་པའི་གནས་ལ་གང་དག་གིས་ནི་དགེ་པའི་གྲོགས་ཀྱི་སྨོན་ལམ་བཏབ།

कान्तिश्चन्द्र सखी सुवर्णकदलीलावण्यचौरं वपु-
र्वक्त्रं पद्मनिमीलनं कुवलयक्लैव्यप्रदे लोचने ।
नैतन्मे दयितं मनोहरतरं किन्तु प्रयत्नादहं
कामानां प्रकृतिं विचारविरसां द्रष्टुं समभ्यागतः ॥ ३१ ॥

विभूषणांशुकच्छन्ने वरसौरभवासिते ।
शोभा तवाभवत् काये स्वभावः पुनरीदृशः ॥ ३२ ॥

वत वत निहतास्ते कीर्णकेशास्थिसंस्थे
सततमनलतापोत्पच्यमानाखिलाङ्गे ।
कुणपवति रमन्ते ये जुगुप्सानिधाने
व्यसनगणनिधाने कायनाम्नि श्मशाने ॥ ३३ ॥

विस्यन्दिनि दुरामोदे विक्षतच्छिद्रसङ्कुले ।
अहो मोहान्मनुष्याणां कायेऽपि प्रियभावना ॥ ३४ ॥

सापायः कायपर्य्यायमायाविषयसंश्रयः ।
दुःखस्कन्धः क्षयं याति सुगतोपासनादयम् ॥ ३५ ॥

मोहध्वान्तदिवाकरस्य सकलक्लेशावकाशच्छिदः
शास्तुः शासनसंश्रये प्रणिहितं कल्याणमित्रस्य यैः ।

དེ་དག་ལུས་ཞེས་བརྗོད་པའི་དཀྱིལ་བ་དམན་པའི་ཀང་ཆུས་དྲ་བས་གང་གྱུར་ཅིང་།
རྒྱུ་མའི་འཕྲེང་བ་རྒྱས་པས་དཀྲིགས་པའི་རྣམ་འགྱུར་སྡོད་དུ་སྣར་ཡང་ལྷུང་མི་
འགྱུར།། 36

དེ་དག་ཐོས་ནས་སྨད་འཚོང་མ། སྡུག་བསྔལ་གྱིས་ཉེན་ཆགས་བྲལ་ཅན།
ཞི་སྨད་བསོད་ནམས་དཀོན་ཅིག་གསུམ། སྐྱབས་འོས་དག་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་།།
37

དེ་ནས་དེ་ཡིས་ཉེར་སྦྱས་ཀྱི། གདམ་གྱིས་རྒྱུན་ཞུགས་འབྲས་བུ་ཐོབ།
ཆོས་ཀྱི་ལམ་ལ་གྲུས་པ་ཡིས། བདེན་པ་མཐོང་ནས་ཤི་བར་གྱུར།། 38

དེ་ནས་དེ་ནི་ལྷ་ཡི་ཚོགས། འདོད་དང་ལྡན་པར་སྐྱེས་པ་དག།
བཅོམ་བརླག་དགའ་ན་འཁྲིད་རྣམས་ཀྱིས། ཐོས་ནས་དེ་ལུས་སྦྱང་པ་བྱས།། 39

སྐབས་དེར་ཤཱ་ནའི་གོས་ཅན་ནི། རབ་དང་བློ་ཡི་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ།
ཉེར་སྦྱས་རབ་ཏུ་འབྱུང་བ་ཡིས། དུས་ལ་བབ་པར་ཡང་དག་བསམས།། 40

དེ་ནས་དེ་ཡིས་རབ་བྱུང་དེས། ཟླ་མེད་དགྲ་བཅོམ་གནས་ཐོབ་ནས།
གྲོང་ཁྱེར་དག་ན་གནས་རྣམས་ལ། དམ་ཆོས་སྟོན་པའི་ཚོམ་པ་མཛད།། 41

འཁོར་དེར་ཆོས་ནི་བདུད་རྩི་དང་། བཅས་པ་རབ་ཏུ་སྟོན་དེ་ལ།
བགེགས་ཚོགས་རྣམ་འགྱུར་རབ་མང་བ། དེ་དང་དེ་ནི་བདུད་ཀྱིས་བྱས།། 42

ཉན་པ་སེམས་ནི་གཡེང་བ་རྣམས། གང་གིས་རྣམ་པར་འཁྲུལ་གྱུར་པ།
མཛེས་པ་གསེར་དང་བཅས་པ་ཡི། དེར་ནི་སྒྲ་དྲིག་ཆར་པ་ཕབ།། 43

नैव क्लिन्नकलङ्कपङ्ककलिते कीर्णान्त्रमालाकुले
ते मज्जन्ति विकारभाजि नरके कायाभिधाने पुनः ॥ ३६ ॥

एतदाकर्ण्य गणिका दुःखोद्वेगविरागिणी ।
पुण्यं रत्नत्रयं शान्त्यै शरण्यं शरणं ययौ ॥ ३७ ॥

उपगुप्तकथावाप्तश्रोतःप्राप्तफलाथ सा ।
धर्ममार्गप्रणयिनी दृष्टसत्या व्यपद्यत ॥ ३८ ॥

तस्यां देवनिकायेऽथ संभूतायां प्रभामये ।
मथुरावासिनः श्रुत्वा चक्रुस्तद्देहसत्क्रियाम् ॥ ३९ ॥

अत्रान्तरे शाणवासी समभ्येत्य प्रसन्नधीः ।
प्रव्रज्यामुपगुप्तस्य प्राप्तकालाममन्यत ॥ ४० ॥

सोऽथ प्रव्रजितस्तेन प्राप्यार्हत्पदमुत्तमम् ।
सद्धर्मदेशनारम्भं विदधे पुरवासिनाम् ॥ ४१ ॥

धर्मं प्रदिशतस्तस्य तस्यां पर्षदि साम्प्रतम् ।
चकार मारः प्रचुरां तां तां विघ्नौघविक्रियाम् ॥ ४२ ॥

ववर्ष मौक्तिकं तत्र रुचिरं च सकाञ्चनम् ।
येन व्याक्षिप्तचित्तानां श्रोतॄणामभवद्भ्रमः ॥ ४३ ॥

དེ་ཡི་མི་འཕྲོག་གར་མཁན་མ། མཛེས་སྡུག་འཛེ་སྒྲིག་གཟུགས་བྱས་ནས།
དྲི་ཟ་ལྷ་མོ་འི་ཚོགས་རྣམས་དང་། ལྷན་ཅིག་དེར་ནི་གར་དག་བྱས།། 44

མཛེས་པའི་གར་དང་རོལ་རྩེད་ཀྱིས། བདེ་བླག་ཏུ་ནི་སེམས་ཕྲོགས་པ།
གདུལ་བྱ་རྣམས་ཀྱི་ཡིད་ནི་དེར། ངེས་པར་འདོད་པའི་རང་བཞིན་གྱུར།། 45

དེ་ནས་རྣམ་པར་མ་དུལ་བའི། བདུད་ནི་འདུལ་བ་ལ་བརྩོན་པ།
ཉེར་སྦས་ཀྱིས་ནི་རྣམ་འགྱུར་ལ། འོས་པའི་ཕྱིར་བཅོས་རབ་ཏུ་བསམས།། 46

བདུད་ལ་ཕྱོགས་དེ་ངེས་སྨྲས་པ། ཁྱོད་ནི་མཁས་པས་བདག་ཚོམ་སྤེ།
ཀྱེ་མ་གར་དང་ཀྱེ་མ་གླུ། མཆོག་ཉིད་ཁོ་ན་ཅི་ཞིག་བརྗོད།། 47

ཅེས་བརྗོད་འཕྲེང་བའི་ཟློལ་གྱིས་ནི། རོ་ནི་གསུམ་དག་དེ་ལ་བཏགས།
མགོ་ལ་སྤྲུལ་གྱི་རོ་དང་ནི། མགྲིན་པར་མི་དང་ཁྱི་ཡིའོ།། 48

བདུད་དེས་རོ་ནི་གསུམ་པོ་དེ། རང་གིས་དགྲོལ་བར་མ་ནུས་ནས།
དབང་པོ་ཉེ་དབང་གདོང་བཞི་དང་། བཅས་པའི་ལྷ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་། 49

དེས་གྲོལ་བར་མ་ནུས་ཚེ། པདྨ་སྐྱེས་ཀྱིས་རབ་བསྐུལ་ཏེ།
དེ་ནས་རིགས་པ་ཉམས་པའི་བདུད། དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྐྱབས་སུ་སོང་།། 50

ཤིན་ཏུ་དུལ་བས་ཉེར་སྦས་ཀྱིས། རྐང་པ་དག་ལ་དེས་གདུགས་ཏེ།
རྒྱུགས་པ་བདང་ནས་རབ་དང་བས། ཐལ་སྦྱར་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།། 51

	Rs.	
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc 1-9 @ 1/- each ...	9	0
*Mārkaṇḍeya Purāṇa, Fasc. 5-7 @ /10/ each	1	14
*Mīmāṁsā Darçana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Nyāyavārtika, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
*Nirukta, Vol IV, Fasc 1-8 @ /10/ each	5	0
*Nītisāra, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Nityācārapaddhati, Fasc 1-7 @ /10/ each	4	6
Nityācārapradīpa, Vol. I, Fasc 1-8, Vol. II, Fasc. 1-2, @ /10/ each ...	6	4
Nyāyabindutīkā, Fasc 1 @ /10/ each	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol. I, Fasc 2-6; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	5	0
Padumāwati, Fasc 1-5 @ 2/-	10	0
*Pariçiṣta Parvan, Fasc 3-5 @ /10/ each	1	14
Prākrita-Paingalam, Fasc 1-7 @ /10/ each	4	6
Parikṣā Mukhasutra	1	0
Prithvīrāj Rāsa, Part II, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc. 1 @ 1/- each	1	0
Prākṛta Lakṣanam, Fasc. 1 @ /1/8 each	1	8
Parāçara Smṛti, Vol I, Fasc. 1-8, Vol II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	12	8
Parāçara, Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Pariksamukha Sutram	1	0
Prabandhacintāmani English) Fasc 1-3 @ 1/4/ each . .	3	12
Rasarnavam Fasc. 1-2	2	8
Saddarśana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
*Sāma Vēda Saṁhitā, Vols. I, Fasc. 7-10; II, 1-6; III, 1-7; IV, 1-6; V, 1-8 @ /10/ each	19	6
Samaraicca Kaha Fasc. 1-2, @ /10/	1	4
Sāṅkhya Sūtra Vṛtti, Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc 1-3 @ 1/- each	3	0
*Saṅkara Vijaya, Fasc 2 3 @ /10/ each	1	4
Srāddha Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/ each .. .	3	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	2	0
*Srauta Sutra Latyayan, Fasc 4-9 @ /10/ each	3	12
*Ditto Asbalayana, Fasc. 4-11 @ /10/ each	5	0
Suçruta Saṁhitā, (Eng) Fasc 1 @ 1/- each	1	0
Suddhi Kaumudī, Fasc. 1-4 @ /10/ each ...	2	8
Suryya Siddhanta, Fasc 1	1	4
*Taittreya Brahmana, Fasc , 11-25 @ /10/ each	9	6
Ditto Pratisakhya, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
*Taittirīya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each ...	11	14
*Tāṇḍya Brāhmaṇa, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-6 @ /1/4	7	8
*Tattva Cintāmaṇi, Vol I, Fasc 1-9; Vol II, Fasc. 2-10; Vol III, Fasc 1-2; Vol IV, Fasc 1; Vol V, Fasc 1-5; Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	23	12
Tattvārthādhigama Sutram, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Trikānda-Mandanam, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Tul'si Satsai, Fasc 1-5 @ /10/	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1, 5-14 @ /10/ each ...	6	14
Uvāsagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/-	6	0
Vallāla Carita, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Varṣa Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/	3	12
*Vāyu Purāna, Vol I, Fasc. 3-6; Vol II, Fasc. 1-7; @ /10/ each ...	6	14
Vidhāna Pārijāta, Fasc. 1-8; Vol II, Fasc 1 @ /10/	5	10
Ditto Vol II, Fasc 2-3, @ 1/4	2	
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Vṛhat Svayambhū Purāna, Fasc. 1-6 @ /10/	3	12
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Yogaśāstra, Fasc. 1-2	2	8

Tibetan Series.

Bauddhastotrasangraha, Vol. I	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each ...	4	0
Nyayabindu of Dharmakirti, Fasc. 1	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtogs brjod dpag hkhri S'in (Tib & Sans. Avadāna Kalpalatā) Vol. I, Fasc 1-7 Vol. II, Fasc 1-5 @ 1/- each	12	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	14	0

Arabic and Persian Series.

*Ālamgīrnāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /10/ each ...	8	2
Al-Muqaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1-3 @ 1/-	3	0
Āin-i-Akbarī, Fasc, 1-22 @ 1/8/ each	33	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, @ 2/- each	34	0

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

Akbarnāmah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each ...	Rs. 56	8
Ditto English Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-5 @ 1/4/ each	[illegible]	8
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger @ /10/ ...	[illegible]	10
*Bādshāhnāmah, with Index, Fasc 1-19 @ /10/ each ...	[illegible]	14
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 @ 1/- each ...	2	[illegible]
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc 1-3 @ 1/- each	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	31	8
Farnang-i-Rashidī, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each	21	0
Fihrist-i-Tusi, or Ṭūsy's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Futūn-ush-Shām of Wāqidī, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Ditto of Azādī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
History of Gujarat	1	0
Haft Āsmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. 1 @ /12/ each ...	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	7	8
Iqālnamah-i-Jahāngīrī, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Isābah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	51	0
Ma'āṣir-i-'Ālamgīrī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Maāṣir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1-10; Index to Vol. I, Fasc 10-11; Index to Vol. II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ /1/ each	35	0
Maghāzi of Wāqidī, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc. 1-15 @ 10/ each	9	6
Ditto (English) Vol I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ /10/ each...	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	1	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc 1 @ /10/	0	10
Nizāmī's Khiradnāmah-i-Iskandari, Fasc. 1-2 @ /12 each ...	1	8
Qawanīnu 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott ...	5	0
Riyāzu-s-Salāṭīn, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tabaquat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tarikh-i-Firūz Shāhī of Ẓiyāu-d-dīn Barni, Fasc. 1-7 @ /10/ each ...	4	6
Tārīkh-i-Firūzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	3	0
Tuzuk-i-Jahāngīrī (Eng.) Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Wis o Rāmīn, Fasc 1-5 @ /10/ each	3	2
Ẓafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ /10/ each ...	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. Asiatic Researches. Vols. XIX and XX @ 10/- each 20 0
2. Proceedings of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No.
3. Journal of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8). 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.

N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos in each Volume.

4. Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25°/₀ to Members.
6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 3 0
7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, Part I, A to E; Part 2, F to M 4 0
8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each 18 0
9. Kaçmīraçabdāmṛta, Parts I and II @ 1/8/ 3 0
10. Persian Translation of Haji Baba of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kirmasi, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notice of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-34 @ 1/- each 34 0

Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

15-5-10.

Books are supplied by V.P.P.

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS
PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.
NEW SERIES, No. 1257.

AVADĀNA KALPALATĀ

WITH ITS TIBETAN VERSION.

NOW FIRST EDITED BY
RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E
AND
MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHŪSANA, M.A., PH.D.

VOL. II. FASCICULUS VII.

CALCUTTA:
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.
1910.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, *Grafton Street, New Bond Street, London, W.*, AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, *Leipzig, Germany.*

*Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.*

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

*Advaita Brahma Siddhi, Fasc. 1-4 @ /10/ each ...	[illegible]	[illegible]
Advaitachintā Kaustubha, Fasc 1-3 @ /10/ each ...	1	14
*Agni Purāṇa, Fasc. 6-14 @ /10/ each	5	0
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each	14	6
Aitareyalocana	2	0
*Anu Bhāshya, Fasc. 2-5 @ /10/ each	2	8
Aphorisms of Sāṇḍilya (English), Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc 1 6 @ /10/ each ...	3	12
*Atharvana Upanishad, Fasc. 4-5 @ /10/ each	1	4
Ātmatattvaviveka, Fasc I	0	10
Açvavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-7. Vol. II, Fasc. 1-6 @ 1/ each	12	0
Bālam Bhaṭṭī, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each ...	1	14
Baudhāyana Srauta Sūtra, Fasc 1-3; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	3	12
*Bhāmatī, Fasc. 4-8 @ /10/ each	3	2
Bhaṭṭa Dīpikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each ..	4	6
Bauddhastotrasangraha	2	0
Brahma Sūtra, Fasc. 1 @ /10/ each	0	10
Bṛhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Bṛhaddharma Purāṇa, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
Bodhicaryāvatāra of Çāntideva, Fasc 1-5 @ /10/ each ...	3	2
Cri Cantinatha Charita, Fasc 1-2	1	4
Çatadūṣaṇī, Fasc 1-2 @ /10/ each	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc 1-4 @ 2/ each ...	8	0
Çatapatha Brāhmaṇa, Vol I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol III, Fasc. 1-7; Vol V, Fasc 1-4 @ /10/ each ...	14	6
Ditto Vol. VI, Fasc 1-3; Vol VII, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	3	2
Ditto Vol VII, Fasc 1-3 @ /10/	1	14
Çatasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-13 @ /10/ each ...	8	2
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	36	14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each	1	4
Ditto Vol. IV, Fasc. 8-9 @ /10/	1	4
Çlokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4/ each	8	12
*Çrauta Sūtra of Āpastamba, Fasc 12-17 @ /10/ each	3	12
Ditto Çānkhāyana, Vol I, Fasc. 1-7; Vol II, Fasc 1-4; Vol. III, Fasc 1-4; Vol 4, Fasc 1 @ /10/ each	10	0
Çrī Bhāshyam, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc 1-2 @ /10/ each	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1-7 @ /10/ each .	4	6
Ditto Ācārasāra, Vol II, Fasc. 1-4	3	2
Gobhilīya Gṛhya Sūtra, Vol I, @ /10/ each	3	2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4 /each ...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	2	0
Ditto Grihya Sangraha	0	10
Haralata	1	14
Karmapradiph, Fasc. 1	1	4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each ..	17	8
*Kūrma Purāṇa, Fasc. 3-9 @ /10/ each	4	6
Lalita-Vistara, (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
Madana Pārijāta, Fasc 1-11 @ /10/ each	6	14
Mahā-bhāsya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; Vol. III, Fasc. 1-10 @ /10/ each	19	6
Manutīkā Saṅgraha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14

स कृत्वा हार्यसौन्दर्य्यं ललितं नर्त्तकीवपुः ।
ननर्त्त सहितस्तत्र गन्धर्वाप्सरसाङ्गणैः ॥ ४४ ॥

कान्तानृत्यविलासेन हेलापहृतचेतसाम् ।
अभूत्तत्र विनेयानां कामं काममयं मनः ॥ ४५ ॥

अविनीततरस्याथ मारस्य विनयोद्यतः ।
अचिन्तयद्विकारार्हा मुपगुप्तः प्रतिक्रियाम् ॥ ४६ ॥

सोऽभ्येत्य मारमवदत्तुष्टोऽहं तव कौशलात् ॥
अहो नृत्यमहो गीतं दिव्यमेव किमुच्यते ॥ ४७ ॥

उक्तेति मालाव्याजेन बबन्धास्य शवत्रयम् ।
मस्तके सर्पकुणपं कर्णे च श्वमनुष्ययोः ॥ ४८ ॥

स्वयं मोक्तुमशक्तोऽसौ मारस्तत्कुणपत्रयम् ।
प्रययौ शरणं देवान् सेन्द्रोपेन्द्रचतुर्मुखान् ॥ ४९ ॥

तेषु मोक्तुमशक्तेषु प्रेरितः पद्मजन्मना ।
भग्नदर्पोऽथ कन्दर्प स्तमेव शरणं ययौ ॥ ५० ॥

स निपत्यातिविनयादुपगुप्तस्य पादयोः ।
प्रसाद्य मदमुत्सृज्य तमुवाच कृताञ्जलिः ॥ ५१ ॥

གནོད་པ་བྱས་པ་བདག་ལ་ནི། ཡང་དག་འོས་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་བྱས།
དེ་ནི་ཁྱོད་ལ་བདག་བརྟེན་པས། ཁྲོ་བ་ཐོང་ལ་བཀའ་དྲིན་མཛོད།། 52

བདག་གིས་གནོད་པ་བྱས་མོད་ཀྱང་། བདེ་གཤེགས་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་ཡིས།
བུ་ནི་རྣམ་པར་མ་དུལ་བ། ཕ་ཡིས་བཞིན་དུ་རབ་དུ་བསྲུངས།། 53

བྱང་ཆུབ་སྙིང་པོར་རྡོ་རྗེའི་གདན། བསྙེན་པ་དེ་ལས་བདག་གིས་སྨོན།
གནོད་པ་ཡིས་ནི་ཚོགས་དག་བྱས། དེ་ཡིས་བདག་ལ་བཟོད་པ་ཉིད།། 54

བྱང་ཆུབ་དིང་འཛིན་གྲུབ་པའི་གནས་དེར་སྐྱིལ་ཀྲུང་དག་ནི་བཅས་ནས་གནས་པའི་ཚེ།
རྣམ་འགྱུར་རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་བྱེད་པ་བདག་ལ་ར་བ་ཉིད་ནི་འཛིན་བྱེད་ཅིང་།
ཁྲོ་བ་བཟོད་པས་བཀུས་པའི་སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་དག་པ་ཉིད་ཀྱི་བདག་ཉིད་ཅན།
བསམ་གཏན་མཆོག་དུ་སྤྱོད་པར་བྱེད་པ་དེ་ཡི་སྤྱན་ཡང་ཅུང་ཟད་ཕྱེ་མ་ཡིན།། 55

ཁྱོད་ཀྱིས་སྙིང་རྗེ་བདང་ནས་དེང་། བདག་ནི་རབ་དུ་སྐྱད་པར་བྱས།
གནོད་བྱེད་ལ་ཡང་ཆེན་པོ་ཡིས། ཡིད་ནི་ཁྲོ་བའི་དྲི་ལྡན་མིན།། 56

བདག་ལ་རོ་དག་བདགས་པ་ཐོང་། ཁྱོད་ཀྱི་བཀའ་ལ་བདག་གནས་སོ།
དུལ་བས་དེ་སྐད་སྨྲ་བྱེད་པ། དེ་ལ་ཉེར་སྨྲས་ཀྱིས་སྨྲས་པ།། 57

གལ་ཏེ་སླར་ཡང་ཉེར་འཚོ་ཁྱོད། དགེ་སློང་རྣམས་ལ་མི་བྱེད་ན།
ཁྱོད་ལ་བརྟན་པར་བཅིངས་པ་ཡི། རོ་འདི་དག་ནི་བདག་གིས་དགྲོལ། 58

कृतं कृतापकारस्य त्वया यदुचितं मम ।
प्रसीद त्यज्यतां मन्युरधुनाहं त्वदाश्रयः ॥ ५२ ॥

अहं कृतापराधोऽपि सुगतेन महात्मना ।
अविनीततरः सूनुर्जनकेनेव रक्षितः ॥ ५३ ॥

बोधिमूले मया तस्य वज्रासनयुषः पुरा ।
कृता निकारनिकराः क्षान्तमेव च तेन मे ॥ ५४ ॥

नानाकारनिकारकारिणि मयि प्राकारतां बिभ्रता
तस्मिन् बोधिसमाधिसिद्धिभवने पर्य्यङ्कबन्धस्थितौ ।
क्षान्तिक्षालितमन्युना भगवता बुद्धेन शुद्धात्मना
तेन ध्यानपरायणेन न मनागुन्मीलितं लोचनम् ॥ ५५ ॥

भवता त्वद्य करुणामुत्सृज्याहं खलीकृतः ।
सापराधेऽपि महतां न मन्युमलिनं मनः ॥ ५६ ॥

मुञ्च मे कुणपाबन्धं स्थितोऽहं तव शासने ।
इति ब्रुवाणं प्रणयादुपगुप्तस्तमभ्यधात् ॥ ५७ ॥

न करिष्यसि चेदेवं भिक्षूणां विप्लवं पुनः ।
तदेतत्तव मुञ्चामि दृढं कुणपबन्धनम् ॥ ५८ ॥

གུས་ལྡན་བདག་ལ་དགའ་བ་ནི། འདི་ཡང་ཁྱོད་ཀྱིས་རབ་ཏུ་བྱ།
འདས་པའི་བདེ་གཤེགས་རྣམ་པ་ནི། ཁྱོད་ཀྱིས་ཡང་དག་བསྟན་པར་འོས།། 59

ཀུན་གྱི་རྗེས་མཐུན་ཁྱོད་ཀྱིས་ནི། ཟློས་གར་ཉམས་པ་བདག་གིས་མཐོང་།
བཅོམ་ལྡན་འདས་ནི་མཐོང་བ་དག། བདག་ནི་མཆོག་ཏུ་འདོད་པར་གྱུར།། 60

བདེ་གཤེགས་ཀྱི་ནི་ཆོས་ཀྱི་སྐུ། ཐོས་པའི་བདག་ཉིད་བདག་གིས་མཐོང་།
ངེས་པར་མིག་གི་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན། གཟུགས་ཀྱི་སྐུ་དེ་མ་ཡིན་ནོ།། 61

ཞེས་བརྗོད་དེ་ཡི་རོ་དག་ནི། བཀྲོལ་བ་མི་རྟོག་མཆོད་ཅན་གྱིས།
དེ་ལ་སྨྲས་པ་བདེ་གཤེགས་ཀྱི། གཟུགས་དང་མཚུངས་པར་བྱེད་མི་ནུས།། 62

དེ་ལྟ་ན་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་བཀའ། འདུལ་བ་ལ་གནས་བདག་གིས་བསྟན།
ཁྱོད་ཀྱིས་བདག་ནི་བདེ་གཤེགས་དབྱིབས། ཕྱག་འོས་ལ་ཡང་ཕྱག་མི་བྱ།། 63

ཞེས་བརྗོད་བདེ་གཤེགས་རྣམ་པ་ནི། རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་བདེ་སྟེར་ཞིང་།
གསེར་གྱི་སྣང་བ་རབ་ཏུ་སྤྲོ། མཛེས་པ་དག་ནི་དེ་ཡིས་བསྟན།། 64

སྤྲིན་ནི་རྫུང་དག་རིང་ཞིང་བསམ་བདན་ལ་ཆགས་སྨིན་མའི་ཁྲི་ཤིང་རྣམ་
འགྱུར་བྲལ།
ཤངས་ཀྱི་རྒྱུད་ནི་མཛེས་པར་ཆགས་ཤིང་གསེར་གྱི་གདུགས་དང་མཚུངས་
པའི་མཚན་མ་ཅན།
རྒྱན་མེད་སྐྱན་གྱི་ཞགས་པ་རིང་ཞིང་མཛེས་ལ་ཕྱག་གི་ལྡོན་པ་ཀུན་ཏུ་འཕྱུང་།
སངས་རྒྱས་ཀྱི་ནི་གཟུགས་དག་མཐོང་ན་བསམ་པ་མེད་པ་རྣམས་ཀྱང་དགའ་
བར་གྱུར།། 65

इदं च भवता कार्यं प्रियं प्रणयिनो मम ।
अतीतसुगताकारं सन्दर्शयितुमर्हसि ॥ ५९ ॥

दृष्टा तव मया शक्तिर्नाग्ये सर्वानुकारिणः ।
सन्दर्शने भगवतः परमुत्कण्ठितो ह्यहम् ॥ ६० ॥

धर्मकायो मया दृष्टः सुगतस्य श्रुतात्मना ।
रूपकायस्तु नैवासौ नयनामृतनिर्भरः ॥ ६१ ॥

इति निर्मुक्तकुणपस्तेनोक्तः कुसुमायुधः ।
तमूचे सौगतं रूपं तुल्यं कर्त्तुं न शक्यते ॥ ६२ ॥

तथापि दर्शयाम्येष त्वदाज्ञाविनये स्थितः ।
प्रणम्येन प्रणम्योऽहं न त्वया सुगताकृतिः ॥ ६३ ॥

इत्युक्त्वा सुगताकारमविकारसुखप्रदम् ।
स सन्त्मृष्टकनकालोककान्तमदर्शयत् ॥ ६४ ॥

दीर्घध्याननिमीललोचनयुगं निःसम्भ्रमभ्रूलतम्
नासावंशनिषक्तकान्तकनकच्छेदोपमानालिकम् ।
निर्भूषायतकर्णपाशललितं व्यालम्बिबाहुद्रुमम्
बौद्धं रूपमवेक्ष्य निर्वृतिरभून्निश्चेतनानामपि ॥ ६५ ॥

བཅོམ་ལྡན་སྐུ་ནི་མཛེས་པ་དེ། མཐོང་ནས་ཉེར་སྦས་མཆི་མ་དང་།
བཅས་ཤིང་སྤྱི་བོར་རྒྱས་པ་ཡིས། དེ་ཡི་ཞབས་ལ་ཕྱག་དག་བྱས།། 66

ངེས་པར་བདག་གི་ཕྱག་འོས་མིན། ཞེས་པ་ཡིད་སྐྱབས་སྨྲ་བྱེད་ཆེ།
དེ་ལ་ཉེར་སྦས་ཀྱིས་སྨྲས་པ། རྒྱལ་བའི་རྣམ་པ་ཁྱོད་ཕྱག་འོས།། 67

བཅོམ་ལྡན་སྐུ་ནི་བཅོས་མ་ཡི། གཟུགས་རྣམས་ལ་ཡང་ཕྱག་བྱར་འོས།
མཁས་པ་རྣམས་ནི་ས་ཤིང་དང་། ཁམས་ལ་ཕྱག་དེ་བྱེད་པ་མིན།། 68

ཉེར་སྦས་ཀྱིས་ནི་འདི་བརྗོད་པ། རབ་དང་བློ་ལྡན་བདུད་ཀྱིས་ཐོས།
བདེ་གཤེགས་གཟུགས་ནི་ཡོངས་བཏང་སྟེ། རང་གི་གཟུགས་སུ་རབ་ཏུ་བསྟན།། 69

དེ་ནས་དུལ་ཞིང་ཕན་པ་འཚོལ། དེ་ཡིས་ཡང་དག་བསོས་པ་ཡི།
གྲོང་ཁྱེར་པ་རྣམས་དམ་པའི་ཆོས། ཉན་དུ་ཉེར་སྦས་དྲུང་དུ་འོངས།། 70

དེ་ཡི་མན་ངག་གདམ་གྱིས་ནི། བདེན་པ་མཐོང་ཞིང་དགའ་བ་ཡིས།
གྲོང་ཁྱེར་ན་གནས་འབུམ་ཕྲག་ནི། བཅོ་བརྒྱད་དགྲ་བཅོམ་ཐོབ་པར་འགྱུར།། 71

དེ་ལྟར་འཇིག་རྟེན་མཐའ་དག་དགེ་བ་དག་གིས་སྣང་བྱེད་ཅིང་།
རབ་རིབ་འཁྲོག་པར་བྱེད་པས་ཆོས་ཀྱི་ལམ་གྱི་མན་ངག་བསྒྲུབས།
རྒྱ་ཆེ་དགེ་བའི་རྩ་བས་བསོད་ནམས་རྒྱས་པ་ཐོབ་རྣམས་ཀྱིས།
རྫུ་འཕྲུལ་ཆེན་པོ་གང་དེ་གཞན་ལ་ཕན་པའི་དོན་དུ་གྱུར།། 72

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཉེར་སྦས་ཀྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་རྩ་གཉིས་པའོ།།

उपगुप्तस्तदालोक्य कान्तं भगवतो वपुः ।
सवाष्पपुलकाकीर्णश्चक्रे तत्पादवन्दनम् ॥ ६६ ॥

नच नाम प्रणम्योऽहमिति वादिनि मन्मथे ।
उपगुप्तस्तमवदत् प्रणम्यस्त्वं जिनाकृतिः ॥ ६७ ॥

क्वचिमेष्वपि विम्बेषु वन्द्या भगवतस्तनुः ।
न स मृत्काष्ठधातूनां प्रणामः क्रियते बुधैः ॥ ६८ ॥

इत्युक्तमुपगुप्तेन श्रुत्वा मारः प्रसन्नधीः ।
विहाय सौगतं रूपं स्वं वपुः प्रत्यपद्यत ॥ ६९ ॥

तेनैवाथ समाहूता विनीतेन हितैषिणा ।
उपगुप्तान्तिकं पौराः सद्धर्मं श्रोतुमाययुः ॥ ७० ॥

तस्योपदेशकथया सत्यदर्शननिर्वृताः ।
लक्षाण्यष्टादश प्रापुरर्हत्त्वं पुरवासिनाम् ॥ ७१ ॥

इति सकललोकालोक कल्याणकारी
व्यथिततिमिरहारी धर्ममार्गोपदेशः ।
विपुलकुशलमूलप्राप्तपुण्योदयानां
भवति किल महर्द्धिर्या परेषां हिताय ॥ ७२ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायाा
मुपगुप्तावदानं नाम द्वासप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་རྩ་གསུམ་པ།

ཉམས་པ་མེད་པའི་བཀའ་དང་ཡངས་པའི་དཔལ།
གྲགས་པ་བསིལ་ཟེར་བྱེད་པ་བརྒྱ་ལྷུར་དཀར།
ངོ་མཚར་སྤྱོད་པས་མཛེས་པའི་མཐུ་དག་ནི།
བདེ་གཤེགས་མཆོད་པའི་འབྲས་བུ་ཆ་ཤས་ཡིན།། 1

གྲོང་ཁྱེར་པ་ཊ་ལི་པུ་ཏྲར། རྒྱལ་པོ་དཔལ་ལྡན་མྱ་ངན་མེད།
བྱུང་སྟེ་གང་གིས་སྦྱིན་པ་དོན། གྲངས་ཀྱི་སྐྲ་ཡི་དབུལ་བར་གྱུར། 2

ནམ་ཞིག་མདུན་སར་འཁོད་དེ་ལ། ཚོང་པ་གླིང་དུ་འགྲོ་བ་པོ།
བདོག་ཀུན་ཉམས་པའི་མྱ་ངན་གྱིས། གཟིར་ཅིང་ཤུགས་རིང་ལྡན་པས་ཞུས།། 3

དཔུང་པའི་གྲིབ་མ་རིང་པོ་ལ། སྲིད་པ་ངལ་གསོ་ལྷ་ཁྱོད་ཀྱིས།
རྒྱལ་སྲིད་དག་ན་འགའ་ཞིག་ཀྱང་། རེ་བ་བསམ་པས་གཟིར་བ་མཐོང་།། 4

སྐལ་བ་ཉམ་ཆུང་འབའ་ཞིག་ལས། རྒྱ་མཚོར་གནས་པའི་ཀླུ་རྣམས་ཀྱིས།
བདག་ཅག་རྣམས་ཀྱི་གཟིངས་བཅག་ནས། རིན་ཅན་ནོར་རྣམས་ཕྲོགས་པར་གྱུར།། 5

བདག་ཅག་རྣམས་ནི་གཞན་དུ་འཚོ། ཁྱབ་བདག་དེ་ལ་བདང་སྙོམས་ན།
རྒྱ་མཚོར་འགྲོ་བ་ཆད་པ་ལས། ཁྱོད་ཀྱི་མཛོད་ཉིད་སྐམ་པར་སྐྱུབ།། 6

अथ त्रिसप्ततितमः पल्लवः।

अखण्डितं शासन मायता श्रीः
यशस्तुषारांशुशतावदातम्।
आश्चर्य्यचर्य्यारुचिरः प्रभावः
फलांशलेशः सुगतार्च्चनस्य ॥ १ ॥

राजा श्रीमानशोकोऽभूत्पुरे पाटलिपुत्रके।
दानार्थिनामभूद् यस्य संख्याशब्ददरिद्रता ॥ २ ॥

तं कदाचित् सभासीनं वणिजो द्वीपगामिनः।
सर्वस्वनाशशोकार्त्ताः सनिश्वासा व्यजिज्ञपुः ॥ ३ ॥

देव दीर्घभुजच्छायाविश्रान्तभुवनस्य ते।
राज्ये न दृश्यते कश्चिच्चिन्तासन्तापिताशयः ॥ ४ ॥

अस्माकं तु प्रवहणं भंक्त्वा रत्नधनं हृतम्।
केवलं भाग्यदौर्बल्यान्नागैः सागरवासिभिः ॥ ५ ॥

वयमन्यत्र जीवामस्तदुपेक्षा तु ते विभो।
समुद्रयात्राविच्छेदात् कोशशोषविधायिनी ॥ ६ ॥

ཅེས་པ་དེ་དག་ཚིག་ཐོས་ནས། དེ་དག་གདུང་བ་འཕོས་པ་ཡིས།
རྒྱལ་པོས་རྒྱ་མཚོར་སོང་བའི་སྐུ། རྣམ་པར་བསམས་ནས་གཡོ་མེད་གྱུར།། 7

ཡིད་ནི་ཁྲི་བས་འཁྲུགས་གྱུར་ཅིང་། བཅོས་ཐབས་མེད་པ་དེ་མཐོང་ནས།
དྲུང་གནས་མངོན་ཤེས་དྲུག་པ་ཡི། དགེ་སློང་དབང་པོ་ཞེས་པས་སྨྲས།། 8

རིན་ཆེན་ཀུན་པོ་ཀླུ་རྣམས་ལ། ཁྱོད་མཐུ་མེ་ནི་གོ་བྱེད་པ།
ཟངས་ཀྱི་གླེགས་བུ་ལ་བཀོད་པའི། སློང་ཡིག་ས་བདག་སློང་བར་མཛོད།། 9

ཅེས་པ་དགེ་སློང་ཚིག་ཐོས་ནས། རྒྱལ་པོ་ཡིས་ནི་སློང་ཡིག་སློངས།
ཆུ་གཏེར་དག་ཏུ་འཕངས་པ་དེ། ཀླུ་རྣམས་ཀྱིས་ནི་ངོགས་སུ་འཕངས།། 10

མ་བཀུར་པ་དེས་མི་བདག་ནི། བཞིན་གྱི་ཆུ་སྐྱེས་མཛེས་བྲལ་ཞིང་།
བསམ་པས་བློ་ཉལ་དབུགས་འབྱིན་ཅིང་། སྣ་ལ་སོར་མོ་བཀོད་དེ་གནས།། 11

མ་ཉིང་ལ་ནི་བུད་མེད་བཞིན། དེ་ལ་གཉིད་ནི་ཕྱིར་ཕྱོགས་གྱུར།
བརྐམ་ཆགས་ཅན་གྱི་སྲིད་པ་ནི། རང་བཞིན་མཚན་མོ་ཟད་མ་གྱུར།། 12

གཞན་དོན་སྦྱོར་ལྡན་དེ་ལ་ནི། ནམ་མཁའི་ལྷ་མོས་མངོན་ཕྱོགས་སྨྲས།
ས་སྐྱོང་ཐབས་ནི་ཡོད་པ་ལ། བསམ་པ་བྱ་བར་མི་འོས་སོ།། 13

གང་ཞིག་ཕྱག་འཚལ་ཡོངས་སུ་བསྡུ་བས་ཆེར་འོས་བསོད་ནམས་ཅན།
སྐྱེ་བོ་ཐ་ན་མོ་སྐྱུར་བས་མཚན་པས་རྒྱལ་བ་མཆོད་བྱེད་པ།

इति तेषां वचः श्रुत्वा राजा संक्रान्ततद्भयः ।
समुद्रान्तर्गतान् नागान् विचिन्त्य स्तिमितोऽभवत् ॥ ७ ॥

तं दृष्ट्वा निष्प्रतीकारकोपव्याकुलमानसम् ।
इन्द्रो नामाब्रवीद् भिक्षुः षडभिज्ञः स्थितोऽन्तिके ॥ ८ ॥

नागानां रत्नचौराणां त्वत्प्रतापाग्निसूचकः ।
ताम्रपट्टार्पितो लेखः प्रेष्यतां पृथिवीपते ॥ ९ ॥

इति भिक्षुवचः श्रुत्वा लेखं राजा विसृष्टवान् ।
क्षिप्तमेव तमम्भोधौ नागास्तीरे प्रचिक्षिपुः ॥ १० ॥

नृपस्तेनावमानेन विच्छायवदनाम्बुजः ।
चिन्तासुप्तमतिस्तस्थौ श्वसन्नासार्पिताङ्गुलिः ॥ ११ ॥

निद्रा पराङ्मुखी तस्य क्लीवस्येवाङ्गनाभवत् ।
दीर्घा तृष्णेव लुब्धस्य न च रात्रिः क्षयं ययौ ॥ १२ ॥

तं व्योमदेवताभ्येत्य परार्थोचितमभ्यधात् ।
उपाये सति भूपाल न चिन्तां कर्त्तुमर्हसि ॥ १३ ॥

ये पूजयन्ति जिनमञ्जलिरञ्जितेन
मूर्ध्ना प्रणामपरिणाममहार्हपुण्याः ।

རྣམ་པར་རྒྱལ་ལྡན་དེ་དག་བཀའ་ཡི་འཕྲེང་བ་རྣམ་བཀྲ་ཞིང་།
དངོས་པོ་མཆོག་གི་མཛེས་པ་ལྷ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་སྤྱི་བོར་འཛིན།། 14

དེ་ཐོས་ནང་པར་མི་བདག་ནི། ཁྲུས་བྱ་བརྟུལ་ཞུགས་གཙང་ལྡན་པས།
དག་པའི་ཡིད་ཀྱིས་སངས་རྒྱས་ནི། བསམས་ནས་གྲུབ་སྣང་རབ་སྣུས་པ།། 15

སྙི་ཙ་སྤོབས་ཀྱིས་འཛུམ་རོ་ལྡན་སྙིང་རྗེ་ཟླ་བའི་འོད་ཀྱི་རི་བ་སྐྱོང་།
མཛེས་བའི་མཐའ་དག་སྲུན་པ་ཞི་སྣང་དཀར་པོ་འི་ཕྱོགས་ལ་རྣམ་པར་གནས།
རྟག་ཏུ་ཀུན་དགའ་རྣམ་འགྱུར་མེད་ཅིང་མཆོག་གི་བདུད་རྩི་རྣམ་པར་སྤྲོ།
གདུང་བ་རབ་ཞིའི་གྲོགས་པོ་སངས་རྒྱས་ཟླ་ཉའི་གཟུགས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།། 16

གང་ཞིག་རྟག་ཏུ་ཡུལ་གྱི་སྐྱོན་ལས་ཕྱི་རོལ་ཕྱོགས་གྱུར་ཅིང་།
རབ་མང་ཕ་རོལ་ཕྱིན་པ་བརྟེན་པའི་སེམས་ནི་དབང་གྱུར་པ།
གཞན་ཕན་དག་ལ་མཆོག་ཏུ་མངོན་ལྡན་རྟེན་ཅིང་ཀུན་རྟོག་གི།
དཔག་བསམ་ལྗོན་པ་དག་བདག་ལ་དགེ་བར་སྟེར་གྱུར་ཅིག།། 17

ཅེས་པ་ས་ཡི་བདག་པོ་ཡི། སྨོན་ལམ་གྲུས་པ་སྒྲུབ་བྱེད་ཀྱིས།
དགྲ་བཅོམ་སྟོང་ཕྲག་དྲུག་ཅུ་ནི། ཕྱོགས་རྣམས་དག་ལ་སྤྱུར་བར་བྱོན།། 18

དེ་ནས་དགེ་སློང་དབང་པོ་ཡིས། གཅིག་ནི་མི་བདག་མཚུངས་པ་དང་།
གཞན་པ་ཀླུ་ཡི་རྒྱལ་པོ་ཡི། རྣམ་པ་གསེར་གྱི་རང་བཞིན་བྱས།། 19

तेषां सुरा अपि सुवर्णविचित्रशोभा
माज्ञास्रजं विजयिनं शिरसा वहन्ति ॥ १४ ॥

एतदाकर्ण्य नृपतिः प्रातः स्नातः शुचिव्रतः ।
सिद्धौ शुद्धेन मनसा ध्यात्वा बुद्धं समभ्यधात् ॥ १५ ॥

सत्त्वस्मेरं सरसकरुणाकौमुदीपूरिताशम्
शान्त्यै कान्तं सकलतमसं शुक्लपक्षे निविष्टम् ।
नित्यानन्दं परमममृतं निर्विकारं सृजन्तम्
वन्दे तापप्रशमसुहृदं बुद्धपूर्णेन्दुबिम्बम् ॥ १६ ॥

चित्तं सदा विषयदोषपराङ्मुखानाम्
येषां वशे पर[illegible]ताश्रया णाम् ।
ते मे परं परहिताभिनिवेशभाजः
सङ्कल्पकल्पतरवः कुशलं दिशन्तु ॥ १७ ॥

इति भक्तिविधानेन प्रणिधानेन भूपतेः ।
सहस्राण्यर्हतां षष्टिस्तूर्णं दिग्भ्यः समाययुः ॥ १८ ॥

अथेन्द्रो भिक्षुराकारं हैमं रम्यमकारयत् ।
सदृशं नृपतेरेकं नागराजस्य चापरम् ॥ १९ ॥

དེ་ནས་དཔལ་བུ་དཔལ་བུ་ཡིས། ས་བདག་གཟུགས་ནི་དམའ་བ་དང་།
ཀླུ་ཡི་དབང་པོའི་གཟུགས་དག་ནི། ཡ་མཚན་བྱེད་པ་མཐོ་བར་གྱུར། 20

ཇི་ལྟ་ཇི་ལྟར་མི་བདག་གིས། རྟག་ཏུ་དཀོན་ཆོག་གསུམ་མཆོད་བྱས།
དེ་ལྟ་དེ་ལྟར་ཀླུ་ཡི་གཟུགས། དམའ་ཞིང་གཞན་པ་མཐོ་བར་གྱུར།། 21

དེ་ནས་རྒྱལ་པོས་སྤྲིང་ཡིག་སྐུར། སྤྲིངས་ཚེ་ཀླུ་ཡི་གང་ཟག་རྣམས།
མ་ལུས་ཚོང་པའི་རིན་ཅན་ཁུར། ཕྲག་ལ་བཀོད་ནས་འོངས་པར་གྱུར།། 22

མ་ལུས་ནོར་དེ་མི་བདག་གིས། ཚོང་དཔོན་རྣམས་ལ་རབ་ཏུ་བྱིན།
ཀླུ་རྣམས་བཏང་ནས་རྒྱལ་བ་ཡི། བསྟན་ལ་གུས་དང་བཅས་པར་གྱུར།། 23

མི་བདག་ལ་འོས་ཉེར་སྤྱོད་ཀྱིས། དགྲ་བཅོམ་རྣམས་ལ་མཆོད་པ་བསྒྲུབས།
ཀུན་ཏུ་རྟོག་པ་མི་ཆུང་བས། སངས་རྒྱས་བལྟ་བར་འདོད་པར་གྱུར།། 24

ཡོངས་སུ་མྱ་ངན་འདས་གྱུར་པས། རྒྱལ་བ་མཐོང་བ་རྙེད་དཀའི་ཚེ།
ཡོན་ཏན་གྱིས་ནི་ཉེར་སྤྲས་དང་། བདེ་གཤེགས་མཚུངས་པར་དེ་ཡིས་ཐོས།། 25

གུས་དང་ལྡན་པའི་དབང་གྱུར་ཅིང་། མཇལ་ལ་མཉེས་གཤིན་འགྲོ་ཚེ་ན།
གནས་པ་དེ་ནི་མི་བདག་གིས། གུས་པས་ཕོ་ཉ་དག་གིས་བོས།། 26

དམ་ཆོས་དགེ་བ་རྒྱས་པ་ནི། ཡོངས་རྫོགས་དེ་ཡི་མཆོད་པས་ཐོབ།
རྟག་ཏུ་དཀོན་ཆོག་གསུམ་པོ་ནི། རྒྱལ་པོའི་དཔུང་གཉེན་དག་ཏུ་གྱུར།། 27

ततः क्षितिपते मूर्त्तिर्विननाम शनैः शनैः ।
उन्ननाम च नागेन्द्रमूर्त्ति विस्मयकारिणी ॥ २० ॥

यथा यथा नृपश्चक्रे सदा रत्नत्रयार्चनम् ।
तथा तथा नागमूर्त्तिर्विननामोच्चयौ पुरा ॥ २१ ॥

अथ राज्ञा पुनर्लेखे प्रहिते नागपुङ्गवाः ।
स्कन्धार्पिताखिलर्वा ग्रत्नभाराः समाययुः ॥ २२ ॥

तदशेषं नरपतिर्वितीर्य्य वणिजां धनम् ।
विसृज्य नागानभवज्जिनशासनसादरः ॥ २३ ॥

स विधायार्हतां पूजामुपचारै नृपोचितैः ।
बभूवानल्पसङ्कल्पै बुद्धसंदर्शनोत्सुकः ॥ २४ ॥

दुर्लभे परिनिर्वाणनिलीनजिनदर्शने ।
उपगुप्तं स शुश्राव ्गतप्रातिमं गुणैः ॥ २५ ॥

विधेयं भक्तियुक्तानां नृपः प्रणयिवत्सलः ।
उरुमुण्डस्थितं दूतै रानिनाय तमादरात् ॥ २६ ॥

तत्सपर्य्याप्तपर्य्यन्तसद्धर्मकुशलोदयः ।
बभूव सततं राजा रत्नत्रयपरायणः ॥ २७ ॥

དེ་སྐད་རྒྱལ་བ་དྲན་པས་ས་ཡི་བདག་པོ་དག།
རབ་རྒྱས་བསོད་ནམས་ཆེ་བར་དར་བ་ལྡན་ཚོགས་ཀྱིས།
བཀའ་ནི་མི་དོག་འཁྲིང་བར་གྱུར་པའི་རྗེ་དགའ་དག།
དུག་འཛིན་རྣམས་ཀྱི་མགོ་བོ་ལ་ཡང་ཐོབ་པར་གྱུར།། 28

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཀླུ་ལ་སྦྱིངས་པའི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་རྩ་གསུམ་པའོ།

इति जिनस्मरणेन महीपतिः
प्रसभपुण्यमहोदयसम्पदा ।
विषभृतामपि मौलिषु शासनम्
कुसुमदामविलासमवाप्तवान् ॥ २८ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां नागदूतप्रेषणावदानं नाम त्रिसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་རྩ་བཞི་པ།

གང་ཞིག་སྨིན་ལ་བརྩོན་པས་འཕྲལ་ལ་དགའ་བ་གླང་ཆེན་བཞིན།
ཡན་ལག་རྫོགས་ཤིང་མཛེས་སྡུག་རྒྱས་ལ་རྒྱ་ཆེ་དབུས་ཀྱི་ཕྱོགས།
ས་ནི་རང་གི་མཆེས་ག་ཞིན་དང་བཅས་རབ་ཏུ་སྤེར་བྱེད་པ།
དེ་དག་བསོད་ནམས་རབ་སྨིན་ཨམ་དུ་ཛཱི་ལྟར་འགྲོ་མ་ཡིན།། 1

དེ་ནས་ས་བདག་སྤྱུ་ངན་མེད། སྨྲིན་ལ་ཞིན་དུ་ཆེར་གོམས་པས།
སྐྱོང་བ་ཕྱོགས་ནས་འོངས་རྣམས་ཀྱི། དཔག་བསམ་ཤིང་ཉིད་དག་དུ་གྱུར།། 2

རྟག་ཏུ་རྒྱལ་པོ་ལ་འོས་པའི། ཟས་དང་གོས་དང་རྒྱན་རྣམས་ཀྱིས།
ཁྱིམ་དུ་དགེ་སློང་འབུམ་ཕྲག་གསུམ། ཀུས་ཤིང་གཙང་བ་དག་གིས་མཆོད།། 3

གསེར་ནི་བྱེ་བ་བརྒྱ་སྤེར་བ། གང་གི་ལུགས་ལ་ངེས་པར་གྱུར།
དགེ་བ་ལྡན་པའི་སྙིང་སྟོབས་ཉིད། ཞིན་དུ་ཟད་པ་མེད་པའི་མཛོད། 4

རྒྱལ་སྲིད་ཆེ་ལ་འཁྱོར་མ་ངེས། སྙིང་སྟོབས་བློ་ཡིས་དགེ་འདུན་ལ།
ལོ་ནི་སུམ་ཅུ་དྲུག་གི་གསེར། བྱེ་བ་དགུ་བཅུ་རྩ་དྲུག་ཕུལ།། 5

དེ་ནས་དུས་ཀྱི་མི་བདག་ནི། ནད་ཀྱིས་ཐེབས་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།
ལུས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་ལེགས་བྱས་ཉིད། བརྟན་པ་ཡིན་གྱི་ལུས་ནི་མིན།། 6

ལུས་ནི་མཐའ་ལ་ཉེ་བ་ཉིད། ངས་ནས་ས་ཡི་དག་པོ་ཡིས།
བྱ་གག་ཀུན་རར་དགེ་སློང་ལ། ནོར་ནི་འབུལ་བར་རྩོམ་པར་གྱུར།། 7

पुण्यं प्रणामपथमेति कथं न तेषाम्
दानोद्यताः सपदि गामिव लीलयैव ।
पूर्णाङ्गपुण्यरुचिरां पृथुमध्यदेशां
ये गां स्ववत्ससहितां प्रतिपादयन्ति ॥ १ ॥

अथाशोकः क्षितिपति र्दानाभ्यासेन भूयसा ।
अभ्यागतप्रणयिनां प्रययौ कल्पवृक्षताम् ॥ २ ॥

राजोचितैः स सततं भोजनाभरणाम्बरैः ।
भिक्षुलक्षत्रयं गेहे भक्तिपूजैरपूजयत् ॥ ३ ॥

हेमकोटिशतं दातुं स्थिरोऽभूद्यस्य निश्चयः ।
सत्त्वमेव स्थिरतरः कोशः कुशलशालिनाम् ॥ ४ ॥

साम्राज्ये भूरिविभवः षड्विंशद्भिः स वत्सरैः ।
हेम्नः षण्णवतिं कोटिं ददौ सङ्घाय सत्त्वधीः ॥ ५ ॥

ततः कालेन नृपति र्व्याधिना ग्लानिमाययौ ।
स्थिराणि सुकृतान्येव न शरीराणि देहिनाम् ॥ ६ ॥

तनुमासन्नपर्यन्तां निश्चित्य पृथिवीपतिः ।
भिक्षुभ्यः कुक्कुटारामे द्रविणं दातुमुद्ययौ ॥ ७ ॥

དེ་ཡི་ཚ་བོ་ཕུན་ཚོགས་ཅན། ཞེས་པས་ཆགས་སྐྱད་མཛོད་སྤུང་ལ།
བསྐོས་པས་སྦྱིན་པའི་བསོད་ནམས་ལ། ཞུགས་པ་དེ་ཡི་བཀའ་དག་བཀློག། 8

ཚ་བོས་སྦྱིན་པ་བཀག་པའི་ཚེ། དགེ་བདུན་ལ་ནི་ས་བདག་གིས།
རང་སྐལ་ཉིད་དུ་གྱུར་པའི་སྨན། སྐྱུ་རུ་ར་ཡི་ཕྲེ་དག་ཕུལ། 9

དེ་ནས་བློན་པོ་བློ་ལྡན་ནི། མགུ་བྱེད་སྨྲས་པའི་གྲོས་དག་གིས།
དགེ་འདུན་ལ་ནི་ས་གཞི་དག། མ་ལུས་ས་ཡི་བདག་པོས་ཕུལ།། 10

གང་གཱའི་ཆ་ཡི་རྡོ་ཤལ་མཛེས་ལྡན་རྒྱ་མཚོ་བཞི་ཡི་ནི།
ཕ་རླབས་སྐྱེ་རགས་ཡངས་ཤིང་མ་ལ་ཡ་ཡི་ཙནྡན་ཅན།
ནོར་འཛིན་མ་ཉིད་མ་ལུས་བྱིན་ནས་ཕན་པའི་སླད་དུ་ནི།
བསོད་ནམས་ཚད་ཀྱིས་དཔག་དང་བྲལ་བ་དེ་ཡིས་ཡང་དག་ཐོབ།། 11

དེ་ནས་གསེར་ནི་བྱེ་བ་དགུ་བཅུ་དྲུག་བྱིན་རབ་གྲགས་པ།
མི་ཡི་བདག་པོ་མཐོ་རིས་སོང་ཚེ་དེ་ཡི་ཚ་བོ་ཡིས།
ས་དེ་གསེར་གྱི་ལྷག་མ་བྱེ་བ་ཕྲག་ནི་བཞི་རྣམ་གྱིས།
བློན་པོའི་ཚིག་གིས་གསལ་བར་རབ་ཏུ་ཉོས་ཏེ་བླངས་པར་གྱུར།། 12

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ས་གཞི་ཕུལ་བའི་རྟོགས་པ
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་ར་བཞི་པ་འོ།།

तत्पौत्रः सम्पदी नाम लोभान्धस्तस्य शासनम् ।
दानपुण्यप्रवृत्तस्य कोशाध्यक्षैरवारयत् ॥ ८ ॥

दाने निषिद्धे पौत्रेण सङ्घाय पृथिवीपतिः ।
भैषज्यामलकस्यार्द्धं ददौ सर्व्वस्वतां गतम् ॥ ९ ॥

धीमतः संमतेनाथ राधगुप्तस्य मन्त्रिणः ।
ददौ सङ्घाय निखिलां पृथिवीं पृथिवीपतिः ॥ १० ॥

गङ्गाम्बुभाररुचिरां चतुरम्बुराशि-
वेलाविलासवसनां मलयावतंसाम् ।
दत्त्वाखिलां वसुमतीं स समाससाद
पुण्यं प्रमाणकलनारहितं हिताय ॥ ११ ॥

प्रख्यातषण्णवतिकोटिसुवर्णदाने
याते दिवं नरपतावथ तस्य पौत्रः ।
शेषेण मन्त्रिवचसा क्षितिमाजहार
स्पष्टं क्रयी कनककोटिचतुष्टयेन ॥ १२ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
पृथिवीप्रदानं चतुःसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་རྩ་ལྔ་པའོ།

མ་རིག་པ་ཡི་རྩ་བ་ཅན། འཁོར་བའི་ལྗོན་པ་རྣམ་བཀྲ་ཀུན།
ཤེས་དང་བརྗོད་དང་གཞོམ་པར་ནི། ཀུན་མཁྱེན་མ་གདོགས་སུ་ཡིས་ནུས། 1

མཉན་ཡོད་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་ན་སྔོན། བཞུགས་པའི་རྒྱལ་བ་དགེ་ལེགས་ཅན།
མ་ལུས་གཟིགས་པ་བཅོམ་ལྡན་གྱིས། དགེ་སློང་ཚོགས་ལ་བཀའ་སྩལ་པ། 2

ཡེ་ཤེས་སྣང་བ་དྲི་མེད་ཀྱི། ཡིད་ཅན་དགེ་ལེགས་སྐད་དུ་ཉོན།
རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་འབྱུང་བདག་གིས་ནི། ཁྱེད་ལ་རིམ་བཞིན་བཤད་པར་བྱ། 3

མ་རིག་པ་ཡི་བག་ཆགས་འདི། འཁོར་བ་དུག་གི་ལྗོན་པ་ནི།
སྡུག་བསྔལ་ཕུང་པོ་ཆེན་པོ་ཡིས། རྩ་བ་འཆིང་བ་སྐྱབ་པར་བྱེད། 4

དེ་ཡི་རྐྱེན་གྱི་འདུ་བྱེད་དེ། ལུས་ངག་ཡིད་ཀྱི་བདག་ཉིད་ཅན།
འདུ་བྱེད་ཀྱིས་བསྐྱུན་རྣམ་ཤེས་ཡིད། དབང་པོ་དྲུག་པོའི་བདག་ཉིད་ཅན། 5

དེ་ཡི་རྐྱེན་གྱིས་མིང་དང་གཟུགས། མིང་དང་མཐོང་བ་ཞེས་བརྗོད་པའོ།
འདི་ལས་དྲུག་པ་ཡིད་དག་ཀྱང་། དབང་པོ་ལ་གནས་སྐྱེ་མཆེད་དྲུག། 6

སྐྱེ་མཆེད་དྲུག་གིས་ཡང་དག་སྦྱོར། རེག་པ་ཞེས་ནི་མངོན་པར་བརྗོད།
རེག་པ་དྲུག་གི་ཉམས་མྱོང་གང་། དེ་ནི་ཚོར་བ་དག་ཏུ་གྲགས། 7

पञ्चसप्ततितमः पल्लवः ।

सर्व्वमविद्यामूलं संसारतरुप्रकारवैचित्र्यम् ।
ज्ञातुं वक्तुं हन्तुं कः शक्नोत्यन्यच सर्व्वज्ञात् ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां स्वस्तिमान् पूर्व्वं जिनो जेतवने स्थितः ।
अशेषदर्शी भगवान् भिक्षुसङ्घमभाषत ॥ २ ॥

शृणुत श्रेयसे प्रज्ञालोकनिर्मलमानसाः ।
प्रतीत्य समुत्पादं वः कथयामि यथाक्रमम् ॥ ३ ॥

अविद्या वासनैवेयं दुःखस्कन्धस्य भूयसः ।
संसारविषवृक्षस्य मूलबन्ध विधायिनी ॥ ४ ॥

तत्प्रत्ययास्तु संस्काराः कायवाङ्मानसात्मकाः ।
संस्कारोत्थन्तु विज्ञानं मनः षष्ठेन्द्रियात्मकम् ॥ ५ ॥

तत्प्रत्ययं नामरूपं संज्ञासन्दर्शनाभिधम् ।
मनः षष्ठेन्द्रियस्थानं षड़ायतनमप्यतः ॥ ६ ॥

षड़ायतनसंश्लेषः स्पर्शइत्यभिधीयते ।
षट् स्पर्शानुभवो यश्च वेदना सा प्रकीर्त्तिता ॥ ७ ॥

ཡུལ་གྱི་ཀུན་ནས་ཉོན་མོངས་ལས། དེ་ཡིས་ཆགས་སྲིད་རབ་ཏུ་སྐྱེད།
དེ་ལས་བྱུང་བའི་ལེན་པ་ནི། འདོད་པ་སོགས་ལ་འཇུག་པར་འགྱུར།། 8

ལེན་པ་ལས་བྱུང་སྲིད་པ་འདོད། གཟུགས་དང་གཟུགས་མེད་རང་བཞིན་ནོ།
སྲིད་པ་ལས་བྱུང་སྣ་ཚོགས་ཀྱིས། སྐྱེ་གནས་སུ་འཇུག་སྐྱེ་བའོ།། 9

རྒ་ཤི་མྱ་ངན་ལ་སོགས་བརྒྱད། སྐྱེ་བ་ལ་ནི་བརྟེན་པ་ཡིན།
མ་རིག་ལ་སོགས་འགོག་པ་ཡིས། དེ་དག་རིམ་བཞིན་ཞི་བར་འགྱུར།། 10

མ་རིག་པས་དྲངས་ལུས་མང་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བའི་གནས་འདི་ན།
དབེན་པའི་ནགས་སུ་གནས་ཤིང་ཞི་བ་ཁྲིད་རྣམས་དག་གིས་བསམ་པར་བྱ།
ཡང་དག་ཡོངས་སུ་ཤེས་ན་དུས་ཀྱི་ངེས་པར་ཐར་བ་ཉིད་དུ་འགྱུར།
ཐར་བ་ཉིད་ནི་ཡང་དག་ཐོབ་ནས་བདེ་ལྷག་ཉིད་དུ་ལྡོག་པར་འགྱུར།། 11

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་པར་འབྱུང་བའི་
རྟོགས་བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་ཙ་ལྔ་པའོ།།

तथा विषयसंश्लेषरागात् तृष्णा प्रजायते ।
कामादिषु तदुद्भूत मुपादानं प्रवर्त्तते ॥ ८ ॥

उपादानोद्भवः कामरूपारूप्यमयो भवः ।
नानायोनिगतिप्राप्त्या जातिर्भवसमुद्भवा ॥ ९ ॥

जरामरणशोकादिसन्ततिर्जातिसंश्रया ।
अविद्यादिनिरोधेन तेषां व्युपरमक्रमः ॥ १० ॥

प्रतीत्योत्पादोऽयं बहुगतिरविद्याकृतपदः
स चिन्त्यो युष्माभि र्विजनवनविश्र मशमिभिः ।
परिज्ञातः सम्यग्व्रजति किल कालेन तनुतां
तनुत्वं सम्प्राप्तः सुखतरनिवार्य्यश्च भवति ॥ ११ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
प्रतीत्यसमुत्पादावदानं पञ्चसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་རྩ་དྲུག་པའོ།

འདོད་ལྡན་རབ་གདུངས་ཡིད་ཅན་རྣམས་ལ་ཕྲག་དོག་དབང་
གི་ཁྲོ་བ་ཉེ་བར་གནས།
ཁྲོ་བས་ལོང་བཞིན་བློ་གྲོས་ཉམས་རྣམས་མི་བཟད་རབ་རིབ་
གཡང་སར་རྣམ་པར་ལྷུང་།
དེར་ནི་རབ་དྲག་རྣམ་མང་དམྱལ་བའི་ཉོན་མོངས་ཚ་བས་
སྨོངས་པ་སྟེན་བྱེད་ཅིང་།
བསྐལ་པའི་བར་དུ་སྤུ་གྲི་མལ་སྟན་དུ་བརྟགས་ཡུལ་གྱིས་
གཞིས་བཅོམ་རྣམས་བརླག། 1

བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བས་མཉན་ཡོད་ཀྱི། ཆུ་ཀླུང་ཁྲིམས་ལྡན་ཞེས་པར་ནི།
ཏྲོན་པས་སེམས་ཅན་རྣམ་འགྱུར་ཅན། སྐྱེ་བོས་ཀུན་དུ་བསྐོར་བ་གཟིགས།། 2

ཐ་ལས་བྱུང་བ་སྨིན་བུ་ཡི། ཚོགས་ཀྱིས་ལུས་ཆེན་ཟ་བྱེད་ཅིང་།
གྱུང་བའི་ཚོངས་དམྱལ་བ་ན། གནས་པའི་སྡུག་བསྔལ་གནས་བྱེད་པ།། 3

དེ་མཐོང་ཐུགས་རྗེ་སྐྱེས་པ་ཡི། ཀུན་མཁྱེན་ཆུ་ཀླུང་ངོགས་སུ་ནི།
གྲོང་ཁྱེར་པ་ཡི་སྐྱེ་བོ་ཡིས། ཡོངས་སུ་བཤམས་པའི་གདན་ལ་བཞུགས།། 4

དེ་ཡི་རང་བཞིན་དིང་འཛིན་གྱིས། འཕྲུལ་ལ་སྐྱེ་བ་དྲན་མཛད་ནས།
དམུས་ལོང་རྣམ་འགྱུར་རྣམ་པ་ཅན། ས་དེ་མཚུངས་ལ་དེས་གསུངས་པ།། 5

अथ षट्सप्ततितमः पल्लवः ।

क्रोधः सन्निहितः प्रतप्तम-सा मौर्ष्यवशात् कामिनाम्
क्रोधान्धा निपतन्ति तीव्रतिमिरश्वभ्रे मतिध्वंसिनः ।
तत्र क्रूरतरप्रकारनर-क्लेशात् प्रमूर्च्छाजुषा-
माकल्पक्षुरतल्पकल्पविषमक्षोणीक्षतानां क्षयः ॥ १ ॥

नदीं मजिरवत्याख्यां श्रावस्त्यां भगवान् जिनः ।
सम्प्राप्तः सत्त्वमद्राक्षीदाहृतं विकृतं जनैः ॥ २ ॥

महाकायं कृमिकुलैर्भक्ष्यमाणं व्रणोद्भवैः ।
सूचयन्तं व्यथारावैर्नरकस्थितिवैशसम् ॥ ३ ॥

तं दृष्ट्वा जातकरुणः सर्व्वज्ञस्तटिनीतटे ।
उपाविशत् पौरजनैरासने परिकल्पिते ॥ ४ ॥

सोऽवदद्विकृताकारं जात्यन्धं महिषोपमम् ।
कृत्वा जातिस्मरं सद्यस्तद्रूपेण समाधिना ॥ ५ ॥

ཁི་དུ་ར་ཁྲོད་མི་བཟད་པའི། ལས་ཀྱི་འབྲས་བུ་ལོངས་སྤྱོད་དམ།
ཚུལ་ངན་སྐྱེད་པར་བྱེད་པ་ཡི། ཀློ་དེ་ཁྲོད་ཀྱིས་དྲན་ནམ་ཅི༎ 6

བདེ་གཤེགས་ཀྱིས་གསུངས་དེ་ཐོས་ནས། མི་ཡི་ཚིག་གི་དེས་སླུས་པ།
བཅོམ་ལྡན་མི་བཟད་སྡིག་པ་ཡི། འབྲས་བུ་རྒྱ་ཆེ་ལོངས་སྤྱོད་དོ༎ 7

ཞེས་པ་སླུ་བ་དེ་ཡིས་ནི། མཆོག་ཏུ་སྐྱེ་བ་དྲན་པ་ལས།
སྐྱེ་བོ་མང་པོས་འདི་ཅི་ཞེས། དགེ་སློང་དགེ་འདུན་དག་ལ་དྲིས༎ 8

དེ་ནས་དགེ་སློང་ཀུན་དགའ་བོས། དེ་ཡི་ལས་ཀྱི་དགེ་མཚན་ལས།
ངོ་མཚར་སྤྲོན་བྱུང་དྲིས་དེ་ལ། བཅོམ་ལྡན་ཀུན་མཁྱེན་གྱིས་གསུངས་པ༎ 9

ས་བདག་ཁི་དུ་ར་ཞེས་པ་སྙུང་ངན་མེད་བཞིན་མིག་གཡོ་མས།
ཀང་པས་བསྟན་པའི་དགེ་མཚན་ཅན། འཕགས་རྒྱལ་དག་དུ་སྤྱོད་བྱུང་གྱུར༎ 10

ནམ་ཞིག་སྦྲང་རྩི་འཕྲུངས་པའི་གཉན། དཔྱིད་དུས་རླུང་གི་གཡོ་བ་ཡིས།
འཁྲི་ཤིང་ཡིད་འོང་ནགས་ཚལ་དུ། དེ་ནི་བུད་མེད་ཚོགས་དང་རྩེ༎ 11

ས་སྐྱོང་བུད་མེད་དེ་དག་དེར། མེ་ཏོག་འཐུ་བས་བྲེལ་གྱུར་པ།
ཀང་གདུབ་སྒྲ་ཡི་འདབ་ཆགས་ནི། རྣམ་པར་བསྒྱུད་ཅིང་རབ་ཏུ་འཁྲུམ༎ 12

དེར་ནི་ཞི་བ་ལ་བརྟེན་བཞིན། དབེན་པར་རྣམ་པར་གནས་པ་ཡི།
རང་སངས་རྒྱས་ནི་དགྲ་བཅོམ་གྱིས། ལོངས་བསྐོར་མཛེས་མ་རྣམས་ཀྱིས་
མཐོང་༎ 13

अपि को विदुर क्रूरकर्म्मणो भुज्यते फलम् ।
अपि दौर्जन्यजननी सा मतिः स्मर्य्यते त्वया ॥ ६ ॥

श्रुत्वैतत् सुगतेनोक्तं स मनुष्यगिराब्रवीत् ।
तीव्रपापस्य भगवन् भुज्यते विपुलं फलम् ॥ ७ ॥

इति तस्य ब्रुवाणस्य जातिसंस्मरणात् परम् ।
किमेतदिति पप्रच्छ भिक्षुसङ्घं महाजनः ॥ ८ ॥

आश्चर्य्यवृत्तं भगवानानन्देनाथ भिक्षुणा ।
तत्कर्म्म कौतुकात् पृष्टः सर्व्वज्ञस्तमभाषत ॥ ९ ॥

उज्जयिन्यामभूत् पूर्व्वं विदुरो नाम भूपतिः ।
अशोक इव लोलाक्षीचरणाहतिकौतुकी ॥ १० ॥

स कदाचिद्[illegible]ौ मधुपबान्धवे ।
विलल सानिलालोललताललितकानने ॥ ११ ॥

ता भूमिपाललललनास्तत्र पुष्पोच्चयाकुलाः ।
विचेरु नूपुरारावतरङ्गितविहङ्गमाः ॥ १२ ॥

एकान्ते तत्र विश्रान्तं कान्ताः शान्तेरिवाश्रयम् ।
प्रत्येकबुद्धमद्राक्षुर्दृष्ट्वा च परिवारितम् ॥ १३ ॥

སྐྱིལ་ཀྲུང་བཅས་ནས་གནས་གྱུར་ཅིང་། བསམ་གཏན་སྒྲུབ་ནི་གཡོ་མེད་པ།
དེ་མཐོང་འཕྲལ་ལ་དེ་དག་རྣམས། ཡིད་ནི་རབ་ཏུ་དང་བར་གྱུར། 14

བསམ་གཏན་མཐར་ནི་དག་པའི་ཆོས། བདུད་རྩི་བཞིན་དུ་སྟོན་དེ་ལ།
ཀྲང་པར་ཕྱག་ཕྱས་དེ་དག་གིས། ཡོངས་སུ་བསྐོར་ནས་ཉེ་བར་གནས། 15

མི་བདག་ལྷུན་དེར་སོང་བ་ཡི། བྲན་མེད་རྣམས་དེར་མཆོད་ཕྱོགས་མཐོང་།
ཚུལ་ཁྲིམས་དགའ་ལྡན་དེ་དག་གི། ལུས་ནི་བཅད་ལ་རབ་ཏུ་བསྐྲིས། 16

སྡིག་པ་དེ་ཡིས་ཡངས་པ་ཡི། དུས་སུ་དམྱལ་བ་ཉམ་ང་བར།
རྣམ་འགྱུར་སེམས་ཅན་གྱིས་ཟ་ཞིང་། ངན་པའི་དབྱིབས་ཅན་འདི་དག་སྨིན། 17

མགོ་ནས་ཁྲང་བར་དུ་མ་ཡི། རྣམ་འགྱུར་སྐྱ་ལས་བྱུང་གྱུར་པའི།
སྲིན་བུའི་རིགས་ཀྱིས་ཁེངས་གྱུར་བ། འདི་ཡི་ལུས་ནི་སྨད་པ་ལྟོས། 18

བསྐལ་པའི་མཐར་ནི་དམྱལ་བ་དག། སྤྱད་ནས་གཏུམ་པོ་ཉིད་གྱུར་ཏེ།
ཇོན་པའི་ངང་ཚུལ་ལྡན་པ་འདྲིས། རང་སངས་རྒྱས་ནི་གསད་པར་འགྱུར། 19

སླར་ཡང་དམྱལ་བའི་སྡུག་བསྔལ་གྱིས། ལུས་ཅན་རྣམ་པར་ཉམས་བྱེད་ཅིང་།
གྲངས་ལས་འདས་པའི་དུས་ཀྱིས་ནི། མི་ཉིད་རབ་ཏུ་ཐོབ་པར་འགྱུར། 20

དེ་ནས་སྡིག་པ་ཟད་གྱུར་ཏེ། ཉོན་མོངས་མེ་ཆེན་དག་གི་ནི།
ཡིད་བྱུང་སྟོན་པ་ཇུད་དུར། ཞེས་པའི་བསྟན་པ་རབ་འབྱུང་འགྱུར། 21

स्थितं पर्य्यङ्कबन्धेन ध्यानस्तिमितलोचनम् ।
तं दृष्ट्वा सहसैवासां प्रसन्न मभवन्मनः ॥ १४ ॥

ध्यानान्ते ता दिशन्तं तं धर्म्मं शुद्धमिवामृतम् ।
परिवार्य्योपविविशुः कृतपादाभिवन्दनाः ॥ १५ ॥

नृपस्तं देशमभ्येत्य स्त्रैणं दृष्ट्वा तदुन्मुखम् ।
शारीरं शुद्धशीलानां तासां निग्रहमादिशत् ॥ १६ ॥

तेन पापेन विपुलं कालं नरकसङ्करे ।
यश्चोऽयं विकृतैः सत्त्वै र्भक्ष्यमाणो दुराकृतिः ॥ १७ ॥

आपादमस्तकानेकविकारिव्रणसम्भवैः ।
कीर्णं कृमिकुलैः कायं पश्यतास्य जुगुप्सितम् ॥ १८ ॥

कल्पान्ते नरकं भुक्त्वा चण्डालत्वमुपागतः ।
प्रत्येकबुद्धं मृगयाशीलोऽयं निहनिष्यति ॥ १९ ॥

पुनर्नरकसंक्लेशशीर्य्यमाणायताकृतिः ।
संख्यातीतेन कालेन प्रयास्यति मनुष्यताम् ॥ २० ॥

शास्तुरुत्तरसंज्ञस्य ततः क्षपितकिल्बिषः ।
दीर्घक्लेशानलोद्विग्नः शासने प्रव्रजिष्यति ॥ २१ ॥

དེ་ནས་ཀ་ཤིའི་རྒྱལ་པོ་ཡི། སྐྱིད་མོས་ཚལ་དུ་མཛེས་མས་མཆོད།
ཕྲག་དོག་ཁྲོ་བས་ཕུས་དགའ་ནི། ཆད་པ་དྲག་པོས་གཅོད་པར་འགྱུར།། 22

དེ་ཇེས་འདི་ཡི་སྡུག་བསྔལ་ཆེ། མི་བཟད་རབ་ཏུ་ཉམས་པར་འགྱུར།
ཞེས་པ་སྟོན་པའི་གསུང་ཐོས་ནས། ཐམས་ཅད་ཆགས་བྲལ་ལྡན་པར་གྱུར།། 23

དེ་ནས་དེར་ནི་སྟོན་པའི་གསུང་གི་རང་བཞིན་བདུད་རྩིའི་རྒྱན་རྫོགས་པས།
ཆགས་བྲལ་སྲིད་པའི་འཇིགས་པའི་ཉོན་མོངས་བསམ་པས་གཟིར་བ་དེ་དག་རྣམས།
དགའ་བ་དང་ལྡན་དགེ་བའི་ཆུ་ཡིས་བསམ་པ་རབ་ཏུ་རྫོགས་གྱུར་ཅིང་།
རབ་ཞི་མི་རྟོག་དགའ་ཚལ་ལྡན་པ་རྣམས་ཀྱི་གདུང་བ་ག་ཤེད་སོང་།། 24

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་བི་དུ་རའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་
ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་རྩ་དྲུག་པའོ།།

उद्याने काशिराजस्य कान्ताभिः पूजितस्ततः ।
ईर्ष्याकोपेन शारीर मवाप्स्यत्युग्रनिग्रहम् ॥ २२ ॥

ततोऽस्य तीव्रदुःखाग्ने रवसानं भविष्यति ।
इति शास्तुर्वचः श्रुत्वा सर्व्वे वैराग्यमाययुः ॥ २३ ॥

उद्विग्नानामथ भवभयक्लेशचिन्तातुराणाम्
शास्तुः पूर्णैरमृतविसरैर्वाक्यैस्तत्र तेषाम् ।
सत्काह्लादैः कुशलसलिलैः प्लाव्यमानाशयानाम्
तापः क्वापि प्रशमकुसुमारामभाजां जगाम ॥ २४ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
विदुरावदानं षट्सप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་རྩ་བདུན་པ།

མི་བསྲུན་རབ་ཏུ་རྒྱས་པ་ཡིས། ཀུན་གྱི་ཡོན་ཏན་ཉམས་པར་བྱེད།
བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་འདི་མཐུ་ཡིས་ནི། མངོན་པར་དར་བ་ཉིད་དུ་འགྱུར།། 1

ཨ་ཏ་ན་ཡའི་ནགས་ཀྱི་མཐར། འབྱུང་པོ་འདི་ཁང་པའི་ཕྱུག་ནང་ན།
བཅོམ་ལྡན་བདེ་བར་གཤེགས་པ་སྟོན། བསམ་གཏན་རབ་ཏུ་སྐྲོུང་ཞིང་གནས།། 2

དེར་ནི་མི་བཟད་ལྷེ་འབབ་པ། དྲག་པོས་ཁྲུ་མཆོག་ཞིང་པ་བཅོམ།
དེ་ནི་བསམ་གཏན་ལ་ཆགས་པས། སྤྲིན་གྱི་སྒྲ་ཡང་གསན་མ་གྱུར།། 3

དེ་ནས་དཔལ་འབབ་ངོགས་སུ་ནི། བསམ་གཏན་མཐའ་རུ་སྟོན་པའི་གསུང་།
ཉན་ཏུ་རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོ་ནི། བཞི་ཞེས་བརྗོད་པ་སྟོན་དུ་འོངས།། 4

ཡུལ་འཁོར་སྲུང་དང་འཕགས་སྐྱེས་པོ། མིག་མི་བཟང་དང་ནོར་བདག་གོ།
དེ་ཡི་ཞབས་ལ་དེ་དག་གིས། ཕྱག་འཚལ་རིན་ཅེན་མེ་ཏོག་གཏོར།། 5

དེ་དག་ལས་ནི་འཕགས་པའི་རིགས། ཡུལ་འཁོར་སྲུང་དང་འཕགས་སྐྱེས་པོ།
གཞན་གཉིས་གདུག་པའི་རིགས་ཅན་ཏེ། དེ་དག་ལ་ནི་དམ་ཆོས་དག། 6

བཅོམ་ལྡན་འབྱུང་པོ་དགོངས་པ་ཡིས། རང་ལ་འོས་པའི་སྐད་ཀྱིས་བསྟན།
གང་གིས་དེ་དག་བསྟན་པ་ཡི། ཆོས་ལ་རབ་ཏུ་མཁས་པར་གྱུར།། 7

དཀོན་ཅོག་གསུམ་ལ་རབ་བརྟེན་ཅིང་། བསླབ་པའི་གནས་བཟུང་དེ་དག་རྣམས།
བཅོམ་ལྡན་ཞབས་ལ་བཏུད་ནས་ནི། གཞལ་མེད་ཁང་ནས་མཐོ་རིས་སོང་།། 8

सप्तसप्ततितमः पल्लवः ।

खलोत्कर्षेण सर्वस्य गुणग्लानिः प्रजायते ।
भवत्यभ्युदयायैव प्रभावस्तु महात्मनाम् ॥ १ ॥

आह मायावनोपान्ते भगवान् सुगतः पुरा ।
लूतागारगुहागर्भे तस्थौ ध्यानपरायणः ॥ २ ॥

तत्र तीव्राशनिस्फोटनिष्पिष्टवृषकर्षकः ।
तेन ध्यानविलीनेन घनशब्दोऽपि न श्रुतः ॥ ३ ॥

ध्यानान्तेऽथ प्रवचनं शास्तु र्मन्दाकिनीतटे ।
चत्वारः श्रोतुमाजग्मु र्महाराजाभिधाः सुराः ॥ ४ ॥

धृतराष्ट्र-विरूढाख्य-विरूपाक्ष-धनाधिपाः ।
ते कीर्णरत्नकुसुमा स्तस्य पादौ ववन्दिरे ॥ ५ ॥

तेषां त्वाचार्य्यजातीयौ धृतराष्ट्रविरूढकौ ।
द्वावन्यौ क्रूरजातीयौ तेषां स्वोचितभाषया ॥ ६ ॥

सद्धर्म्मदेशनां चक्रे भगवान् भूतभावनः ।
येन शासनधर्म्मेषु बभूवुस्ते विशारदाः ॥ ७ ॥

शिक्षापदप्रणयिनस्ते रत्नत्रयमाश्रिताः ।
नत्वा भगवतः पादौ विमानैस्त्रिदिवं ययुः ॥ ८ ॥

དེ་དག་སོང་ཚེ་བཙོམ་ལྡན་ལ། རིག་སློང་ཡ་མཚན་སྐྱེ་རྣམས་ཀྱིས།
དེ་དག་སྟོན་ཚེ་བསོད་ནམས་ཚོགས། དྲིས་པ་ཐམས་ཅད་རིག་པས་གསུངས།། 9

སྐྱུ་ནི་དབུགས་ཆུང་དབུགས་ཆེན་དག། སྨོན་བྱུང་དེ་དག་དགྲ་པོ་ནི།
འདབ་བཟང་གཙུག་ལྡན་དེ་བཞིན་དུ། མི་ཏྲིའི་དབྱངས་ཞེས་བྱ་བའོ།། 10

སྐྱུ་ཡིས་སྨོན་པ་འོད་སྲུངས་ཀྱི། བཀའ་ནི་ཡང་དག་ཐོབ་གྱུར་ནས།
སྟོབས་ལྡན་འདབ་བཟང་དག་གིས་ནི། བརྫི་བར་ནུས་པ་མིན་པར་གྱུར།། 11

ཞི་སྣང་འགྲན་ཞིང་མངོན་ཁེངས་པ། འདབ་བཟང་གིས་ཀྱང་འོད་སྲུངས་ལ།
བསྟན་པ་རིན་ཆེན་བཟུང་ནས་ནི། དཀོན་ཅོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་། 12

སྐྱུ་དེ་དག་ནི་འཕགས་པའི་རིགས། ཡུལ་འཁོར་སྲུང་དང་འཕགས་སྐྱེས་པོ།
གདུག་པའི་འདབ་བཟང་དེ་དག་ནི། མིག་མི་བཟང་ནོར་བདག་འདི།། 13

ཞེས་པ་གསུང་བ་རྒྱལ་བ་ཡི། བསོད་ནམས་གསུང་རབ་བདུད་རྩི་ནི།
ནགས་ཚལ་དེ་ན་གནས་པ་ཡི། ཐུབ་པ་ཀེ་ནེ་ཡ་ཀས་ཐོས།། 14

དེ་ཡི་མཐུ་ཡི་ཡ་མཚན་དེ། དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྐྱབས་སུ་སོང་།
ཕྱིར་མི་འོང་ནི་ཐོབ་གྱུར་ནས། བདེན་པ་མཐོང་ཞིང་དགའ་བར་གྱུར།། 15

དེ་ཡི་ཚ་བོ་ཤི་ལ་ཡང་། དེ་བཞིན་འདུལ་བ་ལ་བརྟེན་ནས།
བདེན་པ་མཐོང་ཞིང་རྒྱ་ཆེ་བ། ཕྱིར་མི་འོང་གིས་འབྲས་ཐོབ་གྱུར།། 16

तेषु यातेषु भगवान् भिक्षुभिर्जातविस्मयैः ।
प्राक् पुण्यसञ्चयं तेषां पृष्टः प्रोवाच सर्ववित् ॥ ९ ॥

अल्पाश्वासमहाश्वासौ पुरा नागौ बभूवतुः ।
तद्द्वेषिणौ सुपर्णौ च चूडिर्मिंटिस्वरस्तथा ॥ १० ॥

नागौ काश्यपसंज्ञस्य शास्तुः संप्राप्य शासनम् ।
सुपर्णयोरप्रधृष्टावभूतां बलशालिनौ ॥ ११ ॥

[illegible]ाभिमानेन सुपर्णावपि काश्यपात् ।
गृहीत्वा शासनं रत्नचयं शरण मापतुः ॥ १२ ॥

तौ नागाचार्य्यजातीयौ धृतराष्ट्रावरूढकौ ।
क्रूरौ सुपर्णौ तावेतौ विरूपाक्षधनाधिपौ ॥ १३ ॥

जिनस्येति ब्रुवाणस्य पुण्यं सुवचनामृतम् ।
तद्वनोपान्तनिलयः श्रुत्वा कैनेयको मुनिः ॥ १४ ॥

विस्मितस्तत्प्रभावेण तमेव शरणं गतः ।
अनागामिफलाख्योऽभूत् सत्यदर्शननिर्वृतः ॥ १५ ॥

तद्भागिनेयः शैलोऽपि तथैव विनयाश्रितः ।
अनागामिफलोदारं सत्यदर्शन मासवान् ॥ १६ ॥

དེ་དག་འཁོར་བཅས་བཅོམ་ལྡན་གྱི། བསྟན་པའི་ཆོས་ལ་རབ་དགའ་ཞིང་།
རབ་ཏུ་བྱུང་བ་བླངས་ནས་ནི། བསྔགས་པར་འོས་པའི་དགྲ་བཅོམ་ཐོབ།། 17

དེ་ནས་དེ་ཡིས་ལྷག་རྣམས་ལ། བདེ་གཤེགས་བཀའ་ཡིས་ཀ་པི་ན།
ཤཱ་རིའི་བུ་དང་མཽ་གལ་གྱི། བུ་ཡིས་ཀྱང་ནི་བསྟན་པ་མཛད།། 18

ཀི་ནེ་ཡ་ཀ་ཤི་ལ་ནི། ཡིད་རབ་དང་མཐོང་དེ་དག་གིས།
སྔོན་གྱི་བསོད་ནམས་དགེ་སློང་གིས། དྲིས་ཤིང་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་གསུངས།། 19

སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བ་འདི་དག་ནི། བཱ་རཱ་ཎ་སིར་ཁྱིམ་བདག་གཉིས།
ཨང་ག་ཨ་ག་ནཱ་ཞེས་པ། གྲོགས་པོ་ཆོས་ལ་དགའ་བར་གྱུར།། 20

བླ་མ་འོད་སྲུངས་བྱུང་དུ་ནི། ཚངས་པར་སྤྱོད་པ་སྤྱད་དེ་དག།
མཐར་ཐུག་སྨོན་ལམ་དག་གིས་ནི། ད་ལྟ་རབ་ཏུ་ཞི་ཉིད་ཐོབ།། 21

དེ་ལྟར་ཐུབ་མཆོག་བསོད་ནམས་སྨོན་ལམ་ལས་སྐྱེས་པ།
དེ་ལ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་བཤད་པ་དག་ནི་ཐོས་གྱུར་ནས།
རབ་ཏུ་ཞི་བའི་རིགས་པས་སྲིད་པའི་ལག་འགྲོ་ནི།
ཟིལ་གྱིས་མནན་སྨད་དགེ་སློང་དགེ་འདུན་རྩེ་གཅིག་གྱུར།། 22

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཀེ་ན་ཡ་ཀའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་རྩ་བདུན་པའོ།།

तौ सानुगौ भगवतः प्रसन्नौ धर्म्मशासने ।
प्रव्रज्यां समुपादाय श्लाघ्य मर्हत्त्व मापतुः ॥ १७ ॥

ततस्तदवशिष्टानां चक्रुः सुगतशासनात् ।
कप्फिणः शारिपुत्रश्च मौद्गल्यश्चापि देशनाम् ॥ १८ ॥

मनःप्रसादमालोक्य परं कैनेयशैलयोः ।
तत्पूर्वपुण्यं भगवान् पृष्टो भिक्षुभिरभ्यधात् ॥ १९ ॥

एतौ गृहपती पूर्वजन्मन्यङ्गाङ्गनाभिधौ ।
सुहृदौ धर्म्मनिरतौ वाराणस्यां बभूवतुः ॥ २० ॥

चरितब्रह्मचर्य्यौ तौ काश्यपस्यान्तिके गुरोः ।
पर्य्यन्तप्रणिधानेन प्रापतावद्य प्रशान्तताम् ॥ २१ ॥

कथितमिति तथागतेन पुण्यं
मुनिवरयोः प्रणिधानजं निशम्य ।
अभवदवहितः प्रशान्तियुक्त्या
भवभुजगाभिभवाय भिक्षुसङ्घः ॥ २२ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
कैनेयकावदानं सप्तसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་རྩ་བརྒྱད་པ།

གང་གི་སྐབས་གསུམ་དབང་ཕྱུག་ལ་ཡང་བཟོ་བ་དང་ལྡན་པའི།
མིག་ནི་ཞི་བ་མིན་པ་ཞི་བྱེད་ལ་དཔའ་ལྷུང་བྱེད་པ།
ཆེན་པོ་དེ་དག་རྣམས་ཀྱི་མཐུ་ནི་ཆེར་འདས་ཆེན་པོ་ཉིད།
དགེ་མཚན་གྱིས་ནི་རྩེ་མོ་ཤིན་དུ་མཐོ་བ་དག་དུ་འཛོགས།། 1

བརྒྱ་བྱིན་མདུན་སར་འཁོད་པ་སྟོན། མཐོ་རིས་ནས་ལྷུང་མཚན་ཉིད་ཀྱིས།
རིག་ཅིང་སེང་གེའི་གདན་སྟེང་དུ། དགའ་བ་རབ་དུ་ཐོབ་མ་གྱུར།། 2

དེ་ཡི་མགོ་ལ་མན་ད་རའི། འཕྲེང་བ་གསེར་ལྡན་མཛེས་པ་ནི།
བསོད་ནམས་མ་ཡིན་བསྐྲབས་པ་ཡིས། ལང་ཚོའི་དཔལ་བཞིན་ཉམས་པར་གྱུར།། 3

དེ་ཡི་ཐིག་ལེ་གྲགས་པ་ལྟར། དཀར་ལ་ཉམས་པར་བྱ་བའི་སླད།
རྡུལ་གྱི་ཆུ་ཐིགས་གསར་པ་ཡིས། ངན་སླས་བཞིན་དུ་གནས་དག་བྱས།། 4

དེ་ནི་སེམས་ནི་བསམས་པ་ལ། ཆགས་ཤིང་ལྷུང་ལ་ཉེ་གྱུར་པ།
དེ་ཡི་བསྟན་པ་ཕྲག་དོག་གིས། ཁྲིས་བཞིན་རབ་དུ་རིང་པོར་སོང་།། 5

སྒྱུ་ངན་ཡོངས་འདྲིས་དེ་མཐོང་ནས། འཇིགས་པའི་སྐྱེ་སོགས་ཀྱིས་སྐྲས་པ།།
ལྷུང་བ་དག་ལ་ཉེ་བ་འདིར། རྟེན་ནི་རབ་དུ་བསམ་པར་མཛོད།། 6

འཇིག་རྟེན་རྣམས་ལ་རྒྱུད་པ་ཡིས། བསྐོས་བྱ་མིན་པ་ཅེས་དེ་ངེས།
གང་ཞིག་གཅིག་མོངས་ཐིགས་པ་འདི། འགྲོ་བའི་བདག་པོ་ཁྱོད་ལ་ཡང་།། 7

अष्टसप्ततितमः पल्लवः ।

उत्तुङ्गशृङ्गमधिरोहति कौतुकस्य
तेषां प्रभावमहिमा महतां महार्हः ।
ये पातयन्त्यशिरसं शमनप्रगल्भां
दृष्टिं दयाप्रणयिनीं चिदशेश्वरेऽपि ॥ १ ॥

सभासीनः पुरा शक्रः त्रिदिवच्युतिलक्षणैः ।
स्पृष्टः सिंहासनोत्सङ्गे न रतिं प्रत्यपद्यत ॥ २ ॥

सुवर्णरुचिरा तस्य मौलौ मन्दारमालिका ।
अपुण्योत्पन्नतारुण्या श्रीरिव म्लानतां ययौ ॥ ३ ॥

यशःशुभ्रे विलोपाय तिलके तस्य चक्रिरे ।
अपवादा इव नवाः पदं स्वेदोदविन्दवः ॥ ४ ॥

आसन्नपतनस्याथ चिन्तासंसक्तचेतसः ।
ईर्ष्यारुष्टेव प्रययौ तस्य दूरतरं धृतिः ॥ ५ ॥

शुचः परिचितं दृष्ट्वा तमूचे चकिता शची ।
आसन्नेऽस्मिन्निपतने चिन्त्यतामवलम्बनम् ॥ ६ ॥

अलङ्घ्यं नास्ति लोकेषु विपदामिति निश्चयः ।
तवापि जगतां पत्युर्यदिमाः क्लेशविप्रुषः ॥ ७ ॥

ངེས་པར་ནམ་ཀུན་ཕྱིར་ཕྱོགས་པས། འབད་པ་ཡིས་ནི་བཙལ་བཙལ་ནས།
སྣང་བ་ཡོན་དན་ལ་སྤྱོད་ཅིང་། ཆེན་པོ་རྣམས་དང་འགྲོགས་པར་འདོད།། 8

ཁྱབ་བདག་རང་ཉིད་འཛམ་གླིང་དུ། རེ་ཞིག་བོབས་ལ་ཁྱོད་ཀྱིས་ནི།
གྲུད་པ་བསྲུང་པར་བཟོད་པ་ཡི། དགེ་སློང་འགའ་ཞིག་བསྐུལ་བར་མཛོད།། 9

གང་དག་དགེ་བས་བསྒྲོད་བྱེད་ཅིང་། དགེ་བ་ཉིད་ཀྱིས་སྦྱོར་བྱེད་པ།
དགེ་སློང་མཐུ་ནི་རྒྱ་ཆེ་ཞིང་། ཁྲུད་པར་འཕགས་པ་གྲགས་པ་ཐོས།། 10

ཞེས་པ་དགའ་མའི་ཚིག་ཐོས་ནས། དེ་བཞིན་ཞེས་སྨྲ་ལྷ་ཡི་བདག
ས་ལ་མངོན་ཕྱོགས་ཉིན་མོངས་ནི། འཛིལ་བ་དགེ་སློང་རྣམས་ལ་དྲིས།། 11

བརྒྱ་བྱིན་གྱིས་ནི་རིས་ཙམ་གྱིས། མཐུ་ཡིས་མངོན་ཁེངས་དེ་དག་གིས།
ཐལ་མོ་སྦྱོར་བས་དེ་ཉིད་ལ། ཕྱག་འཚལ་བཞིན་རས་བདུད་པར་གྱུར།། 12

གང་ཞིག་བདག་ཉིད་ལ་འདུད་པ། དེ་ཡི་ཇི་ལྟར་སྲུང་བྱེད་འགྱུར།
ཞེས་བསམས་ལྷ་ཡི་བདག་པོ་ནི། རེ་བ་ཉམས་པས་རང་གནས་སོང་།། 13

དེ་ནས་དེ་ཡི་བདེ་གཤེགས་ནི། མཆོག་གི་བདུད་རྩི་ཐོབ་ཤེས་ནས།
སྙུང་པ་རབ་དུ་ཉེ་བ་ནི། ཡོངས་སུ་སྐྱོབས་པ་དག་དུ་བསམ།། 14

དེ་ནས་དེ་ནི་རྗེས་འབྲང་བཅས། དབང་པོའི་འཁྲིང་བའི་ཕྱུག་ནང་ན།
དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་མི་ཁམས་ལ། སྐྱོབས་ཞུགས་གནས་པ་ལྟ་རུ་སོང་།། 15

सर्व्वथा खलवैमुख्यादन्विष्यान्विष्य यत्नतः ।
महद्भिः सङ्गमिच्छन्ति गुणलुब्धा इवापदः ॥ ८ ॥

अवतीर्य्य स्वयं तावज्जम्बुद्वीपं त्वया विभो ।
मृग्यतां श्रमणः कश्चिद् व्यसने रक्षणक्षमः ॥ ९ ॥

प्रभावविपुलोत्कर्षाः श्रूयन्ते श्रमणाः किल ।
युज्यन्ते कुशलैरेव येषां कुशलगामिनः ॥ १० ॥

इति प्रियावचः श्रुत्वा तथेत्युक्त्वा मरुत्पतिः ।
क्षितिमभ्येत्य पप्रच्छ श्रमणान् क्लेशसंक्षयम् ॥ ११ ॥

शक्रप्रणयमात्रेण ते प्रभावाभिमानिनः ।
बभूवुरञ्जलिव्यग्रास्तत्प्रणामनताननाः ॥ १२ ॥

ते कुर्व्वन्ति कथं रक्षां मामेव प्रणमन्ति ये ।
पतिर्ध्यात्वेति मरुतां भग्नाशः स्वपदं ययौ ॥ १३ ॥

ततः स सुगतं ज्ञात्वा संप्राप्तपरमामृतम् ।
प्रत्यासन्ने निपतिते परित्राणममन्यत ॥ १४ ॥

इन्द्रशालगुहागर्भस्थितं सोऽथ तथागतम् ।
तेजोधातुसमापन्नं ययौ द्रष्टुं सहानुगैः ॥ १५ ॥

དེ་ནས་བདེ་སོགས་བདག་པོ་དེས། འཕྲུལ་ལ་ཕྱག་དང་ཉེ་བར་ཕྱིན།
ཟུར་ཕུད་ལྔ་པ་ཞེས་པ་ཡི། དྲི་ཟའི་བུ་ལ་གསུས་པས་སྨྲ།། 16

དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་བཅོམ་ལྡན་འདས། མི་ཡི་ཁམས་ལ་སྐྱོམས་ཞུགས་པ།
ཁོད་ནི་རང་གི་སྒྲུ་ཙལ་ལ། མཁས་པས་རྟོགས་པ་བྱ་བར་འོས།། 17

གང་ཞིག་དུས་མིན་ཉེར་བགྲོད་དང་། མ་བརྗོད་པར་ནི་ནང་འཛུག་དང་།
བསམ་པ་ཤེས་པ་མིན་པ་དེ། དམ་པ་རྣམས་ཀྱིས་སྨད་པའི་གནས།། 18

ཞེས་བརྗོད་ལྷ་ཡི་རྒྱལ་པོ་ཡིས། གླི་གློས་ལྡན་པ་དྲི་ཟའི་བུ།
བི་ཌྲྀ་ཌུ་ཡི་དབྱུག་པ་ཅན། རྒྱུད་མང་སྒྲ་སྙན་ལེན་དུ་བཅུག།། 19

རང་བཞིན་གྱིས་སྙན་ཡིད་དུ་འོང་། བསྟོད་དབྱངས་དགའ་བ་དང་བཅས་པས།
དེ་ཡིས་རྒྱལ་བ་སད་བྱས་ཏེ། འཕྲོག་བྱེད་ལྟ་བའི་གོ་སྐབས་ཕྱེ།། 20

དེ་ནས་ལྷ་དང་བཅས་པ་ཡི། མཆོད་སྦྱིན་བརྒྱ་པ་རབ་ཞུགས་ཏེ།
རབ་ཞིའི་བདུད་རྩིའི་ཆར་འབེབས་པ། དགའ་བ་སྐྱེད་བྱེད་བདེ་གཤེགས་བལྟས།། 21

ཕྱག་འཚལ་རབ་ཏུ་བཏུད་པ་དེས། མགོ་ཡི་མན་ད་ར་བའི་གོས།
སྟོན་པའི་ཞབས་ཀྱི་སེན་མོ་ཡི། མེ་ལོང་དག་ནི་རབ་ཏུ་ཕྱིས།། 22

དེ་ནས་རབ་ཞུགས་དེ་ལ་ནི། གང་གིས་བདེན་པ་མཐོང་བ་ལ།
ཆོས་ཀྱི་མིག་ནི་འབྱུང་གྱུར་པའི། བཀའ་དྲིན་རྒྱལ་བ་དེ་ཡིས་མཛད།། 23

गुहान्तिकमथासाद्य ससहायः शचीपतिः ।
ऊचे पञ्चशिखं नाम गन्धर्व्वसुतमादरात् ॥ १६ ॥

तेजोधातुसमापन्नं भगवन्तं तथागतम् ।
स्वकलाकौशलेन त्वं प्रबोधयितुमर्हसि ॥ १७ ॥

उपसर्पत्यकाले यः प्रविशत्यनिवेदितः ।
अनाश्रयज्ञः स सतामवमानस्य भाजनम् ॥ १८ ॥

इत्युक्तः सुरराजेन धीमान् गन्धर्व्वदारकः ।
वैदूर्य्यदण्डामकरोद्वीणां सुस्वरसारणाम् ॥ १९ ॥

स्वभावमधुरोदाररम्याभिः स्तुतिगीतिभिः ।
स विबोध्य जिनं चक्रे दर्शनावसरं हरेः ॥ २० ॥

ततः प्रविश्य सुगतं देवैः सह शतक्रतुः ।
ददर्श हर्षजननं वर्षन्तं प्रशमामृतम् ॥ २१ ॥

स प्रणामानतः शास्तुर्नखदर्पणमार्जनम् ।
चकार मौलिमन्दारमकरन्देन पादयोः ॥ २२ ॥

ततस्तस्य प्रविष्टस्य प्रसादं विदधे जिनः ।
सत्यसन्दर्शनाद्येन धर्म्मचक्षुर्बभूव सः ॥ २३ ॥

ཡོངས་ལྡང་དེ་ཡི་འཕྲུལ་ལ་ནི། རང་གི་སྟོན་ཉིད་ཐོབ་པར་གྱུར།
བསོད་ནམས་མཐུ་ནི་དེ་དག་གིས། ལྡང་བའི་མཚན་ཉིན་རབ་དུ་ཞི༎ 24

ཐེ་སྲིད་འཚོ་བར་བདེ་བར་གཤེགས། སྐྱབས་འོས་དེ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་།
བདག་ནི་རབ་ཐར་ཅེས་བརྗོད་ནས། དེ་ལ་ཞུས་ནས་མཐོ་རིས་སོང་༎ 25

དུམ་བུ་ར་ཡི་བུ་མོ་མཛེས། ཟུར་ཕུད་ལྔ་པ་ལ་དེས་བྱིན།
དམ་པ་རྣམས་ནི་ཕན་པའི་ཆ། བུ་ལོན་བཞིན་དུ་སེམས་པར་བྱེད༎ 26

དགེ་བ་ཐོབ་པས་བརྒྱ་བྱིན་ནི། གསར་དུ་འབྱུངས་པས་ཡ་མཚན་པ།
དགེ་སློང་གིས་དྲིས་བཅོམ་ལྡན་འདས། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་དེར་གསུངས་པ༎
27
གྲོང་ཁྱེར་མཛེས་ལྡན་དག་དུ་སྡོད། ས་ཡི་བདག་པོ་སྐལ་བཟང་གིས།
སྟོན་པ་ལོག་པར་དང་སེལ་གྱི། སྐུ་ཡི་མཆོད་རྟེན་རབ་དུ་བྱས༎ 28

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་སྨོན་ལམ་ཇོགས་ལྡན་པས།
རྒྱལ་པོ་དེས་ནི་ལྷ་ཡི་དབང་ཉིད་ཐོབ།
འཁོར་པས་ཆོས་ཀྱི་བཅིངས་ཞེས་གསུངས་ནས་ནི།
བཅོམ་ལྡན་གསུང་ནི་རབ་དུ་ཞི་བར་གྱུར༎ 29

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་ཁྲི་ཤིང་ལས་བརྒྱ་བྱིན་ལྡང་བའི་རྟོགས་བ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་རྩ་བརྒྱད་པའོ༎

परिच्युतः स सहसा स्वमेवासन मासवाम् ।
तेन पुण्यप्रभावेण प्रशान्तश्च्युतिलक्षणः ॥ २४ ॥

यावज्जीवं स सुगतं शरण्यं शरणं गतः ।
अतिक्रान्तोऽहमित्युक्त्वा तमामन्त्र्य ययौ दिवम् ॥ २५ ॥

ललितां तुम्बुरुसुतां ददौ पञ्चशिखाय सः ।
ऋणवत् कुरुते चिन्तामुपकारकणः सताम् ॥ २६ ॥

शक्रस्य कुशलावाप्त्या प्रत्ययोद्भूतविस्मयैः ।
भिक्षुभिर्भगवान् पृष्टः सर्वज्ञस्तानभाषत ॥ २७ ॥

शोभावत्यां पुरि पुरा शोभाख्यः पृथिवीपतिः ।
ककुत्सन्दस्य शारीरं स्तूपं शास्तुरकारयत् ॥ २८ ॥

तत्पूर्णपुण्यप्रणिधानयोगात्
प्राप्तः स राजा त्रिदशेश्वरत्वम् ।
धर्म्मानुबद्धां भगवान् विभूति
मुक्तेति वाणीमनयत् प्रशान्तिम् ॥ २९ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
शक्रच्यवनावदानमष्टसप्ततितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་རྩ་དགུ་པ།

ཁྱད་མེད་བློ་ཡི་སྤྲིན་མོ་རྣམས་ཀྱིས་བློ་གྲོས་རྨོངས་བྱས་ཤིང་།
བདེ་བ་འདོད་པ་ཉིད་ཀྱིས་ཡིད་ནི་ནོར་ལ་ཞུགས་གྱུར་པ།
སྐྱེས་བུ་གང་ཞིག་རབ་ཞི་དང་བྲལ་ཞི་བར་མི་འགྲོད་པ།
དེ་དེ་ངེས་པར་འཕྲུལ་ལ་ཉེན་མོངས་དག་ཏུ་ལྷུང་བར་འགྱུར།། 1

གང་གིས་ནི་ཚོད་ཕྱེད་དག་ནི། བྲོས་པ་བརྗོད་ཅིང་ཚངས་སྤྱོད་སྤྱད།
བྲམ་ཟེ་འཚོ་བ་བདེ་ཞེས་པ། མཚན་ཡོད་དུ་ནི་སྨོན་བྱུང་གྱུར།། 2

མཛའ་བས་གཉེན་གྱིས་གསོལ་བཏབ་པའི། གུན་པོ་སྨྲ་ར་ཁྲ་བོ་ནི།
ཆོས་ཀྱི་ལམ་གྱི་ངོ་དག་ཏུ། ཁྱད་མེད་རབ་ཏུ་བཟུང་བར་བྱས།། 3

ལོངས་སྤྱོད་གསར་པ་ལ་ཆགས་དེའི། ཆུང་མ་གསོ་ལྡན་མ་ཞེས་པ།
དར་ལ་བབ་ཅིང་མིག་གཡོ་མ། ཤིན་ཏུ་ཡིད་འོང་ཉིད་དུ་གྱུར།། 4

དེ་ནི་དེ་ལ་རིམ་བཞིན་དུ། ཤིན་ཏུ་སྲིད་པ་མིན་པར་གྱུར།
ཁྱད་མེད་མི་གུས་ལ་ཆགས་ཤིང་། ཡང་དག་ཆགས་ལ་ཆགས་བྲལ་ཉིད།། 5

ངེས་བསམ་ཀུན་དུ་མི་འགྲོགས་པའི། རྒ་བས་སྐྲ་དཀར་ལྡན་པའི་ཁྲོད།
བདག་གི་ཡང་ཚོའི་རིགས་འདི་ལ། བསོད་ནམས་མིན་པས་ཉེ་བར་གནས།། 6

ऊनाशीतितमः पल्लवः ।

स्त्रीभिर्विमोहितमतेर्गृहराक्षसीभि-
र्वित्तप्रवृत्तमनसः सुखवाञ्छयैव ।
क्लेशाः पतन्ति परुषाः पुरुषस्य देहे
गच्छन्ति नाम न विना प्रशमं शमं ये ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां ब्राह्मणः पूर्व्वं जीवशर्म्माभिधोऽभवत् ।
वयसोऽर्द्धं श्रुताध्यायी ब्रह्मचर्य्यं चचार सः ॥ २ ॥

स जराशवलश्मश्रुः स्नेहाद्बन्धुभिरर्थितः ।
धर्म्ममार्गानुरोधेन विदधे दारसंग्रहम् ॥ ३ ॥

पत्नी तरलिका नाम तरुणी तरलेक्षणा ।
नैव सम्भोगलुब्धस्य तस्यातिदयिताभवत् ॥ ४ ॥

तस्या ज्वरोऽयमेतस्मिन्नरुचिः सुतरामभूत् ।
अभक्तरक्ताः संसक्तविरक्ता एव योषितः ॥ ५ ॥

साचिन्तयदनर्होऽयं जरासारशिरोरुहः ।
मम यौवनदर्पेऽस्मिन्नपुण्योपनतः पतिः ॥ ६ ॥

རྒན་ཡོས་གཞོན་ནུ་མ་སྐྱོད་པ། ལུས་ནི་ཉམས་པ་གོ་བྱེད་དག།
རྒ་བས་སྐྲ་ནས་བཟུང་བྱས་ཏེ། མཉིན་ག་ཤིན་གྱིས་ནི་ཐློག་པ་བཞིན།། 7

རྒན་པོ་དཔལ་གྱིས་ཙུང་ཟད་ནི། འཁྲམས་ཤིང་སྐྲ་བོར་རབ་གྲུར་པ།
ས་ལ་ཡང་ཚེ་འི་ནོར་བུ་ནི། སྤོར་བ་འཚོལ་བར་བྱེད་པ་བཞིན།། 8

རྒན་པོ་བློ་ལྡན་མ་ཡིན་པ། འཛིག་རྟེན་ཕ་རོལ་དོན་ཤེས་པས།
གཞན་གྱི་ལོངས་སྤྱོད་ལ་སྦྱར་གང་། དེ་ཉིད་བདག་གིས་རབ་ཏུ་བྱ།། 9

འདི་ནི་ཁྱིམ་ན་གནས་པའི་ཚེ། ཀུན་པོ་འི་འདོད་ལྡན་དང་མཛའ་བས།
བརྩེ་མེད་ལོངས་སྤྱོད་མ་བསྒྲུམས་པ། བདེ་བ་བདག་གིས་སྤྱོད་མི་ནུས།། 10

ཞེས་བསམས་རིགས་བཟང་ཐེས་མཐུན་ཞིང་། ངོ་ཚ་ལྡན་པ་བཞིན་དུ་དེས།
དུལ་བ་ཤིས་ནི་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ། དལ་གྱིས་བདག་པོ་ལ་སླེས་པ།། 11

བྱ་མེད་བཤེས་འཚོལ་བྱེད་པ། ཁྱོད་ནི་ཁྱིམ་དུ་ཆགས་པ་ཡིས།
བཟོད་པར་དཀའ་བའི་དབུལ་པོ་ཉིད། ཁྱོད་ཀྱི་ལག་པས་བྲངས་ནས་བླངས།། 12

གང་ཞིག་ཙོམ་པ་ལ་སྣང་ཞིང་། དྲག་པོ་འི་སྐོམ་ལས་དགག་ལ་དགའ།
རབ་མང་འགོད་པའི་བརྒྱུད་ལྡན་པའི། ཁྱིམ་ན་གནས་པ་དེས་ཅི་བྱེད།། 13

གང་དུ་ཁྱིམ་བདག་སྐོམ་ལས་ལས། ཁྱིམ་གྱི་བཟུར་ནི་མིག་གཏོང་བ།
དེར་ནི་བུད་མེད་མཛངས་པ་རྣམས། ནོར་སྒྲུབ་སྨད་དུ་འབྱུང་ངམ་ཅི།། 14

वृद्धस्य तरुणीभोगः शरीरक्षयसूचकः ।
केशग्रहेण जरया वात्सल्येनेव वार्यते ॥ ७ ॥

किञ्चित्सङ्कोचकुटिलः प्रयाति स्थविरः शनैः ।
हारितं यौवनमणिं वीक्षमाण इवावनौ ॥ ८ ॥

वृद्धेन परलोकार्थमानीता यदि धीमता ।
परभोगप्रणयिनी तत्तदेव करोम्यहम् ॥ ९ ॥

अन्तर्गृहगते त्वस्मिन्न शक्यं चैारकामिभिः ।
प्रेमनिर्दयसम्भोगनिरर्गलसुखं मया ॥ १० ॥

इति सञ्चिन्त्य साभ्येत्य शनैः पतिमभाषत ।
लज्जमानेव विनयादाभिजात्यानुकारिणी ॥ ११ ॥

गृहसक्तेन भवता निर्व्यापारसुखैषिणा ।
हस्तेनाकृष्य दारिद्र्यमानीतं वत दुःसहम् ॥ १२ ॥

उद्योगद्वेषिणस्तीव्रमालस्यं यस्य वल्लभम् ।
बहुव्ययप्रवाहाहं विवाहं स करोति किम् ॥ १३ ॥

यस्यालस्याद् गृहपतिं गृहकोणं न मुञ्चति ।
धनार्जनाय निर्यान्तु मुग्धास्तत्र किमङ्गनाः ॥ १४ ॥

གང་ན་སྐྱེས་པ་སྤྲོ་ལྡན་པས། ཁྱི་ཡི་ཐ་སྐད་ལ་དགའ་ཞིང་།
བུད་མེད་ཁྱིམ་གྱིས་བྱ་བར་ཆགས། དེ་ནི་དོན་ཀུན་ཕུན་སུམ་མཚོགས།། 15

ལས་དང་བྲལ་བ་རྣམས་ཀྱི་ཁྱིམ་ནི་དགའ་སྟོན་ལོངས་སྤྱོད་ཉམས་གྱུར་ཅིང་།
གྲུན་མེད་གོས་མེད་བུད་མེད་དག་ནི་ཟུར་ཕྱུག་དྲི་མ་ཅན་ན་ཞེན།
ཁྲི་དང་མལ་སྟན་རྣམ་པར་ཉམས་ཤིང་ཆུ་སྣོད་ཆག་པའི་སྣ་དང་ལྡན།
འབངས་མེད་ཡོ་བྱད་མེད་ཅིང་ཡུན་རིང་ཞོ་སྒྲུབ་སྣ་ནི་རྫོགས་པར་འགྱུར།། 16

དེ་ཡིས་དེ་བརྗོད་བྲམ་ཟེ་དེ། ནོར་ལ་མངོན་དུ་ཕྱོགས་ཏེ་སོང་།·
བུད་མེད་ཀྱིས་ནི་དབང་བྱས་རྣམས། ཡུལ་གྱི་གཡང་ས་དག་ཏུ་ལྷུང་།། 17

དེ་ཡིས་ནོར་འཛིན་རྒྱ་མཚོ་འི་མཐར། འཁྱམས་ནས་སྦྱིན་པ་ཐོབ་གྱུར་ཏེ།
གསེར་དང་གོས་ནི་རྫོགས་གྱུར་པས། དུས་ཀྱི་རང་གི་གྲོང་ཁྱེར་སོང་།། 18

དེ་ནས་ཁྱིམ་འདོད་ཆགས་ཀྱིས་དེ། སོང་བ་གྲོང་མཐའི་ནགས་ཚལ་དུ།
ཆོམ་རྐུན་པ་ཡི་བཅོམ་གྱུར་ནས། ལུས་ཙམ་ལྷག་མ་ཉིད་དུ་འགྱུར།། 19

བདེ་བ་དོན་གཉེར་ནུས་པ་ཡིས། དོན་མེད་ནོར་ནི་ཉེར་བསྒྲུབས་ཀྱང་།
རྒྱ་ངམ་ཆུ་ཡི་ཐིགས་པ་བཞིན། བྱེད་པོ་བཞེད་པ་མིན་པས་བྱེད།། 20

དེས་བསམས་ཀྱི་མ་འབད་པ་ཡིས། བདག་གི་ནོར་ར་ནི་བསྒྲུབས་གྱུར་ཀྱང་།
བདག་ནི་སྐལ་དང་མི་ལྡན་པས། མི་ལམ་མཐོང་དང་མཚུངས་པར་གྱུར།། 21

सोत्साहः पुरुषो यत्र व्यवहाररति र्बहिः ।
गृहव्यापारसक्ता स्त्री सर्व्वास्तत्र सुसम्पदः ॥ १५ ॥

अभूषणमनम्बरं मलिनकीर्णलीनाङ्गनम्
विशीर्णशयनासनं स्फुटितवारिधानीघटम् ।
अदासमनुपस्करं चिरनिवृत्तमन्थस्वनम्
गृहं विरतकर्म्मणां भवति भग्नभोगोत्सवम् ॥ १६ ॥

इत्युक्तः स तया विप्रः प्रतस्थे द्रविणोन्मुखः ।
पतन्ति विषयश्वभ्रे ह्यपि योषिद्वशीकृताः ॥ १७ ॥

स सागरान्तां वसुधां भ्रान्त्वा लब्धप्रतिग्रहः ।
कालेन स्वपुरीं प्राप सम्पूर्णकनकाम्बरः ॥ १८ ॥

गृहोत्कण्ठोत्कराक्रान्तः पुरीपर्य्यन्तकानने ।
शरीरमात्रशेषोऽभूद् दस्युभिर्मुषितोऽथ सः ॥ १९ ॥

अनर्थोपार्जितोऽप्यर्थः सामर्थ्येन सुखार्थिना ।
करोत्यनिच्छया धातु र्मरुवारिकणायितम् ॥ २० ॥

सोऽचिन्तयदहो यत्नादपि वित्तं मयार्जितम् ।
अभाग्ययोगाद् यातं मे स्वप्नदर्शनतुल्यताम् ॥ २१ ॥

ནོར་ནི་དོན་གཉེར་ཆུང་མ་ཡིས། གཞན་དུ་ལག་སྟོང་བདག་ཕྱིན་ན།
སྨད་པ་དྲག་པོའི་དུག་ལྡན་པའི། ཚིག་རྩུབ་བརྗོད་པས་བདག་མི་འཚོ།། 22

དེ་སྐད་བདག་ནི་འདི་ཉིད་དུ། འཕྲུལ་ལ་ཞུགས་པས་བཅིངས་པ་བཞིན།
དབུལ་བའི་ཉེར་འཚོ་དྲག་པོ་ཡིས། ཁྲིམ་དུ་བུད་མེད་མཚོན་མི་བཟོད།། 23

ཅེས་བསམས་དེ་ཡིས་འཁྲི་ཤིང་གི། ཞགས་པ་དག་ནི་མགྲིན་པར་བཀོད།
ཉོན་མོངས་དྲག་པོས་ཉེན་ནམས་ཀྱིས། གཉེན་དང་ཐྲད་པ་འཆི་བ་ཡིན།། 24

སྐབས་དེར་བཙོམ་ལྡན་བརྩེ་བ་ཡི། རྒྱ་མཚོ་འབྱུང་པོ་ལ་དགོངས་པ།
ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་དེ་ཡིས་ནི། སྡུག་བསྔལ་ཤེས་ནས་ནགས་སུ་བྱོན།། 25

དེ་ནས་དེ་ཡིས་གཉིས་སྐྱེས་ནི། བརྩེ་བས་དབུགས་ཕྱུང་ཞགས་པ་བཏང་།
དེ་ཡིས་བྱིན་པའི་གཏེར་བླངས་ནས། དེ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ཁྲིམ་དུ་སོང་།། 26

དེ་ཡི་ཆུང་མ་ནོར་གྱིས་ཀྱང་། རྗེས་སུ་མཐུན་པ་ཉིད་མ་གྱུར།
གཞན་གྱི་རིག་པ་ལ་ཆགས་པའི། བུད་མེད་ནོར་གྱིས་ཆོམ་མི་འགྱུར།། 27

ལོངས་སྤྱོད་རྫོགས་པ་ཆེ་ལ་ཡང་། དུས་ཀྱིས་ཡིད་ནི་ཆགས་བྲལ་དེས།
བསམ་པ་ཀུ་མ་འཁོར་བ་ན། དེ་ཉིད་དུ་ནི་བདེ་བ་མེད།། 28

དབུལ་དང་མཚུངས་པའི་སྡུག་བསྔལ་ཅི་ཞིག་ཡོད།
དེ་བས་ཀྱང་ནི་ནོར་བསྒྲུབས་རབ་སྡུག་བསྔལ།

शून्यपाणिर्धनार्थिन्याः पत्न्याः प्राप्याहमन्तिकम्।
न जीवाम्यवमानोग्रविषैः परुषभाषितैः॥ २२॥

तस्मादिहैव मे सद्यः पाशेनोद्बन्धनं हितम्।
दारिद्र्योपद्रवक्रूरं स्त्रीशस्त्रं न सहे गृहम्॥ २३॥

इति सञ्चिन्त्य स लतापाशं कण्ठे न्यवेशयत्।
तीव्रक्लेशविषण्णानां निधनं बन्धुसङ्गमः॥ २४॥

अत्रान्तरे कृपासिन्धुर्भगवान् भूतभावनः।
दुःखं ज्ञात्वास्य सर्व्वज्ञस्तदर्थं वनमाययौ॥ २५॥

दययाश्वासितस्तेन त्यक्त्वा पाशमथ द्विजः।
तद्दत्तं निधिमादाय तं प्रणम्य ययौ गृहम्॥ २६॥

तस्य भार्य्या धनेनापि न जगामानुकूलताम्।
संस्पर्शरागिण्य स्तुष्यन्त्यर्थेन न स्त्रियः॥ २७॥

स कालेन महारम्भभोगेऽप्युद्विग्नमानसः।
अचिन्तयदहो नास्ति संसारे तत्त्वतः सुखम्॥ २८॥

दारिद्र्यतुल्यं किमिहास्ति दुःखं
धनार्जनं दुःखतरं ततोऽपि।

ནོར་གྱི་ལོངས་སྤྱོད་བདེ་བའི་ཚས་བསྒོམས་པ།
གནས་དང་གནས་སུ་སྡུག་བསྔལ་བརྒྱ་ཕྲག་སྐྱེད།། 29

དེ་ལྟར་ཆགས་བྲལ་རབ་བསམས་ཏེ། རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་དུ་སོང་ནས་དེས།
སྲིད་པ་གཙང་སྐྲད་བཅོམ་ལྡན་འདས། སྟོན་པ་ལ་ནི་སྐྱབས་སུ་སོང་།། 30

དེ་ཡི་བསམ་པ་བག་ལ་ཉལ། ཁམས་དང་དེ་བཞིན་འགྲོ་མཁྱེན་ནས།
ཆོས་ཀྱི་སྨན་ནི་བཅོམ་ལྡན་འདས། སྲིད་པའི་ནད་ཀྱི་སྨན་པས་བྱིན།། 31

བདེན་མཐོང་དེ་ཡིས་རབ་བྱུང་ནི། རབ་ཏུ་དང་བ་ཡང་དག་ཐྲངས།
ཉོན་མོངས་ཐམས་ཅད་སྤངས་པའི་སྐད། དགྲ་བཅོམ་ཉིད་ནི་ཐོབ་པར་གྱུར།། 32

དེ་ཡིས་གྲུབ་པ་སྨྲད་བྱུང་དེ། མཐོང་ནས་ཡ་མཚན་ཀྱུས་པ་ཡི།
དགེ་སློང་གིས་ཧྲིས་བཅོམ་ལྡན་གྱིས། དེ་ཡི་སྔོན་བྱུང་རབ་གསུངས་པ།། 33

བཱ་རཱ་ན་སིར་མི་ཡི་དབང་། དབང་ཆེན་སྦྱི་ནི་སྔོན་བྱུང་སྟེ།
སེམས་ཅན་ཀུན་ལ་གང་གི་ནི། བརྩེ་བ་མཆོག་ཉིད་ཡིད་འོང་གྱུར།། 34

བདག་པོ་ངན་པས་རབ་གདུངས་པ། ཡུལ་གཞན་ནས་འོངས་སྐྱེ་བོ་ཡིས།
ལམ་གནས་གང་གི་གྲིབ་བསིལ་གྱི། ལྗོན་པ་བཞིན་དུ་མངོན་ཕྱོགས་བསྟེན།། 35

ནམ་ཞིག་ཕ་རོལ་རྒྱལ་ཕྲན་གྱི། གྲོང་ཁྱེར་དག་ནི་བཀག་གྱུར་ཀྱང་།
ཁྲོ་མེད་དེ་ཡིས་གཡུལ་དག་ནི། ཐམས་ཅད་གསོད་ལ་བློ་མ་བསྒྲུབས།། 36

धनोपभोगः सुखलेशदिग्धः
पदे पदे दुःखशतानि सूते ॥ २९ ॥

विरक्त श्चिन्तयित्वेति स गत्वा जेतकाननम् ।
भगवन्तं भवोच्छित्त्यै शास्तारं शरणं ययौ ॥ ३० ॥

तस्याशयं सानुशयं धातुं ज्ञात्वा गतिं तथा ।
भगवान् धर्म्मभैषज्यं भवरोगभिषग् ददौ ॥ ३१ ॥

स दृष्टसत्यः प्रव्रज्यां समादाय प्रसादिना ।
सर्व्वक्लेशप्रहाणार्हं महत्त्वं समवाप्तवान् ॥ ३२ ॥

तस्य तामद्भुतां सिद्धिं दृष्ट्वा विपुलविस्मयैः ।
भिक्षुभि र्भगवान् पृष्ट स्तद्वृत्तान्त मभाषत ॥ ३३ ॥

पुरा महेन्द्रसंज्ञोऽभूद्वाराणस्यां नरेश्वरः ।
यस्याग्र्या सर्व्वसत्त्वेषु दयेव दयिताभवत् ॥ ३४ ॥

यं जनः परदेशेभ्यस्तीव्रं कुगतितापितः ।
छायावृक्षमिवाभ्येत्य सन्मार्गस्थ मशिश्रियत् ॥ ३५ ॥

कदाचित् प्रतिसामन्तैर्निरुद्धनगरोऽपि सः ।
अक्रोधः सर्व्वनिधने न युद्धे विदधे धियम् ॥ ३६ ॥

དེ་ནི་སྤྲོ་བ་མེད་ཤེས་ནས། ཆགས་བྲལ་བློན་པོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས།
སྲིད་པས་ནོར་ནི་བླངས་བྱས་ཏེ། དགྲ་བོ་དག་ལ་བརྡེན་པར་གྱུར། 37

དེ་ནས་སྨོག་ཆགས་གསོད་པ་ལ། ཡིད་གྱུར་རྒྱལ་སྲིད་རབ་བཏང་ནས།
ས་ཡི་བདག་པོ་བཟོད་པའི་ཞིང་། གཅིག་པུ་ས་ཆོར་ནགས་སུ་སོང་། 38

རྗེ་ལ་གུས་དང་སེམས་ཅན་ལ། ངོ་ཚ་རབ་བཏང་ངན་པ་ཡི།
བློན་པོ་ཆགས་པས་ལྡོང་རྣམས་ཀྱིས། ཕ་རོལ་རྒྱལ་ཕྲན་རྒྱལ་པོར་བྱས། 39

ཨི་བདག་གསར་པའི་ངོས་ན་ནི། གསར་པ་ཉིད་དུ་རྣམ་པར་འཕལ།
རང་གི་རྗེ་བོ་བཏང་རྣམས་ལ། འོས་པ་མིན་པ་འབབ་ཞིག་ལྡན། 40

དེ་དག་ས་བདག་གསར་པ་ཡི། སྒྲོ་སྐྱུང་རྣམས་ཀྱིས་ཡུན་རིང་བཀག།
སྐྱོ་བས་བདག་ཉིད་ལ་མཆོན་དེ། ཤུགས་བྱུང་ངོ་ཚས་གླུ་བླངས་པ། 41

རྗེ་བོ་མཉེས་གཤིན་ཉིད་སླབ། དབང་ཆེན་སྡེ་ནི་རབ་བཏང་ནས།
སྡིག་ཅན་བདབ་ཅག་གཞན་སྐོ་ན། དམོད་པའི་གདུང་བ་བཟོད་པར་བྱེད། 42

དཔལ་ནི་སྲིད་བྱེད་ལྷ་དང་ལྷ་མིན་མི་རྣམས་རིན་ཅན་ཚོགས་ཀྱི་རྒྱུས་པར་བྱེད།
ཆུ་གཏེར་དྲི་མེད་ཤིན་དུ་རྒྱ་ཆེ་དེ་ནི་ཁོག་པ་སྟོང་བ་ཁྲོད་ཀྱིས་བཏང་།
ད་ལྟ་བདག་ངན་སྐྲོ་ལ་བརྟེན་ཅིང་གྱེན་དུ་ཕྱོགས་ཐབ་སྨོངས་པའི་དུང་དག་གི།
ཁ་ལ་བརླང་པོས་ཕུང་བྱས་ཚོ་ངི་དྲག་པོ་ཅི་ཞིག་ལ་སྐྲོགས་མི་སྨྲར་འདུག། 43

तं विज्ञाय निरुत्साहं विरक्ताः सर्व्वमन्त्रिणः ।
लुब्धा द्रविणमादाय बभूवुः शत्रुसंश्रयाः ॥ ३७ ॥

अथ प्राणिबधोद्वेगत्यक्तराज्यः स भूपतिः ।
अलक्षितः क्षमाश्लेच मेकाकी काननं ययौ ॥ ३८ ॥

प्रभुभक्तिं समुत्सृज्य सत्त्वं लज्जाञ्च दुर्ज्जनाः ।
अमात्याः प्रतिसामन्तं लोभान्धा श्चक्रिरे नृपम् ॥ ३९ ॥

नवस्य नृपतेः पार्श्वे नवा एव जजृम्भिरे ।
स्वस्वामित्यागिनां लग्न मनौचित्यन्तु केवलम् ॥ ४० ॥

ते नवस्य क्षितिपते र्द्वारस्थै र्वारिता श्चिरम् ।
खेदादात्मान मुद्दिश्य जगु र्निश्वस्य लज्जिताः ॥ ४१ ॥

महेन्द्रसेनं सन्त्यज्य पेशलं सुलभं प्रभुम् ।
परद्वारि वयं पापाः शापतापं सहामहे ॥ ४२ ॥

त्यक्तः श्रीजनकः सुरासुरवरव्याकीर्णरत्नोत्करः
स स्वच्छः पयसां निधिः पृथुतरः शून्याशयेन त्वया ।
हे नीचोन्मुख शङ्खमूर्ख कुपते द्वारेऽधुना लम्बसे
तूष्णीमास्व खले नमत्कृतमुखस्तारं किमाक्रन्दसि ॥ ४३ ॥

དེ་ལྟར་རབ་གདུང་བློན་པོ་རྣམས། རྒྱལ་སྲིད་གསར་པའི་ཚ་གདུང་ལ།
དབང་ཆེན་སྡེ་ཡི་བླ་བ་ནི། རབ་ཏུ་བལྟ་བར་འདོད་པར་གྱུར། 44

སྐབས་དེར་རྒྱལ་པོ་ཞི་བ་ཡི། དགའ་ཚལ་ནགས་ན་གནས་པ་དང་།
ཉེ་བར་བྲམ་ཟེ་སློང་བ་ཡི། ཀོཙྪ་ཤི་ཀ་ཞེས་པ་འོངས། 45

འབྲས་བུ་ཙ་བས་ས་བདག་གིས། མགྲོན་བྱས་ངལ་བསོས་དེ་ལ་ནི།
དེ་ཡིས་འོངས་པའི་རྒྱུ་མཚན་དག། དུལ་བས་དྲིས་པ་རབ་སྨྲས་པ། 46

སློང་བའི་ཚོགས་ཀྱི་ཀུན་རྟོག་གི། འབྲས་བུ་ཆེ་ལྡན་དཔག་བསམ་ཤིང་།
མི་བདག་དབང་ཆེན་སྡེ་ལ་བདག། དབུལ་བ་ཡིས་ནི་སློང་དུ་འགྲོ། 47

དེ་ཐོས་མི་བདག་སྡུག་བསྔལ་དང་། ལྡན་པས་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།
བྲམ་ཟེ་ང་ནི་དབང་ཆེན་སྡེ། དཔལ་དང་བྲལ་བས་བདག་སྨད་དོ། 48

སློང་བ་ཁྱོད་ནི་ཕྱིར་ཕྱོགས་ལས། གང་ལ་གདུང་བ་སྟེར་དུ་འོངས།
སྒྲུབ་བྱེད་ཕྱིན་ཅི་ལོག་ལས་ནི། ཕྱིན་ཅི་ལོག་ཉིད་བདག་གིས་ཐོབ། 49

གང་གི་རེ་བ་ཉམས་པ་ཡི། སློང་བའི་བཞིན་ལོག་མཐོང་གྱུར་པ།
ཤིང་བསྐམ་ལྟ་བུ་བདག་གི་ལུས། འབྲས་བུ་མེད་པ་དག་གིས་ཅི། 50

ཞེས་པ་རྒྱལ་པོའི་ཚིག་ཐོས་ནས། ཛོ་བ་བསྟུན་བཞིན་གཉིས་སྐྱེས་ནི།
དེ་ཐག་ཆད་པས་ཡུན་རིང་ན། འདུས་ཤེས་ཐོབ་ནས་རབ་སྨྲས་པ། 51

नवराज्यातपे तीव्रे मन्त्रिणामिति शोचताम् ।
महेन्द्रसेनचन्द्रस्य स्पृहा सन्दर्शनेऽभवत् ॥ ४४ ॥

अस्मिन्नवसरे राज्ञः शमारामवनस्थितेः ।
समीपं कौशिको नाम ब्राह्मणोऽर्थी समाययौ ॥ ४५ ॥

स विश्रान्तः कृतातिथ्यः फलमूलै र्महीभुजा ।
पृष्टः प्रोवाच विनयात् तत्रागमनकारणम् ॥ ४६ ॥

सर्व्वार्थिसार्थसङ्कल्पकल्पवृक्षमहाफलम् ।
महेन्द्रसेनं गच्छामि दारिद्र्याद् याचितुं नृपम् ॥ ४७ ॥

एतदाकर्ण्य नृपति स्तमभाषत दुःखितः ।
आशागतार्थिवैमुख्यतापोष्णं निःश्वसन्मुहुः ॥ ४८ ॥

ब्रह्मन् महेन्द्रसेनोऽहं धिङ्मां विरहितं श्रिया ।
वैमुख्याद् यस्य सन्तापमर्थी त्वं दातुमागतः ॥ ४९ ॥

किं निष्फलेन वपुषा शुष्कवृक्षोपमस्य मे ।
आशाभङ्गपरिम्लानं मुखं पश्यन्ति येऽर्थिनः ॥ ५० ॥

इति राजवचः श्रुत्वा द्विज श्छिन्नमनोरथः ।
चिरेण संज्ञा मासाद्य शिलाहत इवाब्रवीत् ॥ ५१ ॥

བདག་ལ་སྐལ་བ་མེད་པ་ཡིས། །ས་སྐྱོང་ཁྱོད་ཀྱིས་འགྱུར་བ་སྤངས།
གཏོང་བ་ཁྱོད་ལྟར་རྟེད་སླ་བ། །འཇིག་རྟེན་དུ་ནི་ག་ལ་རྟེད།། 52

ཚིག་ཤེས་རྒྱན་ལྡན་ཁྱོད་མཛད་པ། །རྒྱལ་སྲིད་དག་ལས་ཤིན་ཏུ་ལྷག།
གང་ཞིག་མཛའ་བོ་གཞན་མེད་པའི། །སློང་རྣམས་བསོད་ནམས་མེད་པ་ཉིད།། 53

དཔལ་མོ་གཡོ་བ་ཉིད་ཀྱིས་འཕྲལ་ལ་ངེས་པ་བདང་གྱུར་པའི།
རིན་ཅན་འབྱུང་གནས་དག་ནི་བག་ཀྱང་དམན་པར་གྱུར་བ་མེད།
དཔལ་ནི་ཁྱོད་བཞིན་མི་བསྒྱུན་བཀྲམ་ཚགས་ཁྲིམ་ན་དམན་ལྡན་ཞིང༌།
ད་དུང་སྐྱེས་བུ་དམ་པ་ལ་བརྟེན་དགའ་བར་ཡོངས་མ་གྱུར།། 54

ཞེས་བརྗོད་མི་བདག་ལ་གསོལ་ནས། །བསམ་བྲལ་དུག་གིས་གཟིར་བ་དེ།
འབྲས་བུ་འཚོ་བའི་ཤིང་བཅད་དེའི། །རྒྱུ་ངན་ལས་ནི་འཆི་བར་བརྩོན།། 55

དེ་ཡི་མགྲིན་པར་སོང་བ་ཡིས། །ཞགས་པས་བདག་དེ་ཡིས་བསལ།
སྙིང་རྗེའི་རྒྱ་མཚོ་སློང་རྣམས་ཀྱིས། །མཛའ་གཙུགས་གཉེན་གྱིས་དེ་ལ་སྨྲས།། 56

བདག་ཆིངས་ས་ཡི་བདག་པོ་ནི། །མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཀྱི་གྲོང་ཁྱེར་ཁྱེར།
ཁྲོད་ལ་བདག་ནི་གསོད་འདོད་རེས། །མངོན་འདོད་ལས་ལྷག་ནོར་སྤྱིར་གྱུར།། 57

དེ་སྐད་ས་ཡི་བདག་པོས་བརྗོད། །ངོ་མཚར་གྱུར་བཞིན་གཉིས་སྐྱེས་ཀྱིས།
སློང་བའི་གཉེན་དེ་བཅིངས་ནས་ནི། །ནོར་ལ་སྲིད་བས་རབ་ཏུ་ཁྱེར།། 58

अभाग्यै मम भूपाल भवान् विभववर्जितः ।
सुलभ स्त्वद्विधो दाता भुवने लभ्यते कुतः ॥ ५२ ॥

राज्यादभ्यधिका शोभा सन्तोषाभरणस्य ते ।
अपुण्यान्यर्थिनामेव येषामन्योऽस्ति नाश्रयः ॥ ५३ ॥

त्यक्तस्य चञ्चलतया सहसैव लक्ष्म्या
रत्नाकरस्य न मनागपि हीनताभूत् ।
लक्ष्मीस्तु नीचखललुब्धगृहावसन्ना
नाद्यापि सत्पुरुषसंश्रयहर्षमेति ॥ ५४ ॥

इत्युक्त्वा नृपमामन्त्र्य स नैराश्यविषातुरः ।
कलत्रवृत्तिविच्छेदविषादान्मर्त्तुमुद्ययौ ॥ ५५ ॥

तस्य कण्ठगतं पाश मपनीय स भूपतिः ।
तमूचे करुणासिन्धु र्बन्धुः स्निग्धतरोऽर्थिनाम् ॥ ५६ ॥

बद्ध्वा मां प्रतिपक्षस्य नय भूमिपतेः पुरीम् ।
मद्वधी स हि ते वित्तं दास्यत्यभिमताधिकम् ॥ ५७ ॥

इत्युक्तः पार्थिवेन्द्रेण लज्जमान इव द्विजः ।
तमर्थिबान्धवं बद्ध्वा निनाय धनतृष्णया ॥ ५८ ॥

ས་བདག་དེ་ཡིས་ཁྲིད་པ་དེ། ཕ་རོལ་རྒྱལ་ཕྲན་དག་གྱིས་མཐོང་།
དེ་ཡི་བྱང་ཆུབ་ཐོས་གྱུར་ནས། ཡ་མཚན་གྱུར་བས་དེ་ལ་བསྔགས།། 59

བྲམ་ཟེ་ལ་ནི་ནོར་བྱིན་ནས། རང་གི་གནས་སུ་ས་བདག་དེ།
ཞབས་ལ་ཅོད་པན་གྱིས་གཏུགས་ཏེ། དང་བར་བྱས་ནས་དེ་ཡིས་བཀང་།། 60

མི་ཡི་བདག་པོ་དབང་ཆེན་སྡེ་ནི་ང་ཉིད་དེ།
གང་འདིས་སྔོང་བ་ཀཽ་ཤི་ཀའི་ནོར་དག་བསྒྲུབས།
སླར་ཡང་དེ་ཉིད་ཁོ་ན་འཚོ་བ་བདེ་བའོ།
ཞེས་པའི་སྤྱོད་པ་རྒྱལ་བས་རང་ལ་དཔེར་བརྗོད་དོ།། 61

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་དབང་ཆེན་སྡེའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བདུན་ཅུ་རྩ་དགུ་པའོ།།

तं दृष्ट्वा प्रतिसामन्त सेनानीतं महीपतिम् ।
[illegible] विज्ञाय विस्मितः प्रशशंस तम् ॥ ५९ ॥

स विप्राय धनं दत्त्वा स्वपदे पृथिवीपतिम् ।
चरणालीनमुकुटस्तं प्रसाद्य न्यवेदयत् ॥ ६० ॥

मनुजपतिरहं महेन्द्रसेनो
धनविरहितस्तु य एष कौशिकोऽर्थी ।
पुनरपि च स एव जीवशर्म्मा
चरितमिति स्वमुदाहृतं जिनेन ॥ ६१ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
महेन्द्रसेनावदानमूनाशीतितमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་བཅུ་ཐམས་པ།

གདུངས་པར་གྱུར་ཀྱང་ཡིད་འབྱུང་མི་འགྱུར་ཞིང་།
བསླབ་པ་བཟུང་བ་ཡིས་ཀྱང་ཕན་པ་བརྗོད།
གཞན་ལ་ཕན་པ་དགའ་ཆེ་རབ་ཞུགས་པ།
དམ་པས་མཆོག་ཏུ་བདག་ཉིད་གདུང་བ་བཟོད།། 1

སྔོན་ཚེ་དཔལ་ལྡན་འབྲིན་འཛིག་ནི། དགའ་བར་འདོད་པས་དགའ་བ་ཡི།
གྲོགས་པོ་དྲི་ཟའི་རྒྱལ་པོ་ནི། རབ་དགའ་དག་གི་ཁང་པར་ཕྱིན།། 2

དེ་ཡིས་དེར་ནི་མཆོད་པ་དག། ཤིན་ཏུ་ཆེ་ཞིང་མང་བས་མཆོད།
མཛའ་གཙུགས་མཉེན་ག་ཤིན་ལྡན་པའི་ལྷ། སྟན་ལ་འཁོད་དེས་དེ་ལ་སྨྲས།། 3

རབ་དགའ་ཚུར་ཤོགས་ལ་འདོད། ས་ཡི་བདག་པོ་བསོད་ནམས་ཀྱི།
ཆུ་གཏེར་ཆེན་པོ་ཟས་གཙང་ཞེས། ཟླ་བའི་སྲས་སུ་རབ་འབྱུངས་པ།། 4

དེ་ཡིས་རབ་ཞི་བདུད་རྩི་ཐོབ། དགེ་བའི་སྐད་དུ་འགྲོ་ལ་དེས།
དེ་ནི་ཡང་དག་འགོད་པར་མཛད། ཡུ་ཅག་ལ་ཡང་མཛད་པར་འགྱུར།། 5

ད་ལྟ་བདག་གིས་ཐུད་མང་ལ། བླ་དབྱངས་རྒྱུན་ནི་རབ་ཏུ་སྦྱར།
ཇི་ལྟར་བདག་འགྲོ་ཕྱིན་ནས་ནི། བདག་ལ་བྱ་བ་དཀའ་བར་འགྱུར།། 6

अशीतितमः पल्लवः ।

नोद्वेगमायान्ति कदर्थ्यमानाः
शिखाग्रहेणापि हितं वदन्ति ।
परोपकारेषु हठप्रवृत्ताः
सन्तः सहन्ते भृशमात्मपीडाः ॥ १ ॥

पुरा पुरन्दरः श्रीमान् प्रियस्य प्रियकाम्यया ।
साधुर्गन्धर्वराजस्य सुप्रियस्य गृहं ययौ ॥ २ ॥

स तत्र पूजितस्तेन बहुमानेन भूयसा ।
आश्वासनस्तमवदद् देवः प्रणयिवत्सलः ॥ ३ ॥

एहि सुप्रिय गच्छावः पृथिवीं पृथिवीपतिः ।
जातः शुद्धोदनाख्यस्य पुत्रः पुण्यमहोदधिः ॥ ४ ॥

प्राप्तं शमामृतं तेन जगतां कुशलाय सः ।
तत् संविभागं कुरुते करिष्यत्यावयोरपि ॥ ५ ॥

मया सम्प्रति वीणायां योजिता गीतसारणा ।
कथं गच्छामि पश्चान् मे दुष्करैषा भविष्यति ॥ ६ ॥

ཞེས་པ་དེས་བརྗོད་བརྒྱ་བྱིན་ནི། ཡིད་བྱུང་རང་གི་གནས་སུ་སོང་།
སེམས་ནི་ཡུལ་ལ་ཆགས་རྣམས་ལ། དགེ་ལ་མངོན་དགའ་ག་ལ་ཡོད།། 7

སྐབས་དེར་སྒྲོ་སྣ་བརྩོན་བརྟུལ་ཞུགས་ཅན། རབ་བཟང་མི་ཡི་འཛིག་རྟེན་གྱི།
ཀུ་ཤའི་གྲོང་ཁྱེར་མཆོ་ཡི་འགྲམ། ཨུ་དུམ྄་རའི་ནགས་ན་གནས།། 8

དེ་ཡི་ཨུ་དུམ་བ་རའི་ཤིང་། མེ་ཏོག་གསར་པས་ཁྱབ་པ་མཐོང་།
མིག་ནི་ཡ་མཚན་གྱིས་རྒྱས་པས། ཤིན་ཏུ་ཡང་དག་ཡུན་རིང་བསམས།། 9

ཨུ་དུམ་བ་རའི་ནགས་ཚལ་འདི། རྒྱལ་བ་འབྱུང་ན་མེ་ཏོག་དཔལ།
འབྱུང་ཞིང་འཁོར་ལོས་སྒྱུར་བ་དག འབྱུང་ན་ཡང་དེ་བཞིན་དུ་མིན།། 10

ཡང་ན་བདག་གི་བསོད་ནམས་ཀྱིས། རྨད་བྱུང་འདི་ནི་ཡང་དག་སྐྱེས།
ཞེས་པ་བསམས་ནས་རབ་བཟང་ནི། ཀུན་དགའ་རབ་ཏུ་རྒྱས་པར་གྱུར།། 11

དེ་ནས་སླར་ཡང་འཆི་མེད་བདག། སོད་ནམས་རབ་དགའ་དག་ལ་སྨྲས།
དམ་པ་རང་གི་བྱ་བ་ལས། གཞན་གྱི་བྱ་བར་བརྩོན་པ་ལྷག།། 12

ས་གཞི་ཟླ་བ་བདེ་ག་ཤེགས་ཀྱིས། བསྟན་པ་འོད་ཀྱིས་ཐམས་ཅད་ནི།
རབ་ཏུ་གསལ་བའི་ས་གཞི་ལ། རབ་དགའ་ཚུར་ཤོག་འུ་ཅག་འདོད།། 13

དེ་ལ་རབ་དགས་སྨྲས་པ་ལྷ། རྒྱུད་མང་ལ་ནི་གླུ་དབྱངས་རྒྱུན།
བདག་གིས་རབ་ཏུ་སྦྱར་བ་འདི། ཕྱི་ནས་བྱ་བ་སླ་མི་འགྱུར།། 14

इत्युक्तस्तेन मघवा विमनाः स्वपदं ययौ ।
विषयासक्तचित्तानां कुशलाभिरतिः कुतः ॥ ७ ॥

अत्रान्तरे मर्त्त्यलोके कुशिपुर्य्यां सरस्तटे ।
उदुम्बरवने तस्थौ सुभद्राख्यो यतिव्रतः ॥ ८ ॥

व्याप्तान् नवैर्मुकुलितैः स दृष्ट्वोदुम्बरद्रुमान् ।
विस्मयोत्फुल्लनयनः सुचिरं समचिन्तयत् ॥ ९ ॥

जिनजन्मनि जायन्ते चक्रवर्त्त्युद्भवेऽपि वा ।
अस्मिन्नुदुम्बरवने नान्यथा मुकुलश्रियः ॥ १० ॥

ममैव पुण्यैरथवा संजातमिदमद्भुतम् ।
सुभद्रश्चिन्तयित्वेति बभूवानन्दनिर्भरः ॥ ११ ॥

अथामर्त्त्यपतिर्गत्वा सुप्रियं पुनरब्रवीत् ।
निजकार्य्याधिकोद्योगाः परकार्य्येषु साधवः ॥ १२ ॥

एहि सुप्रिय गच्छावः क्षितिं क्षितितलेन्दुना ।
सद्देशनांशुभिर्विश्वं सुगतेन प्रकाशितम् ॥ १३ ॥

तं सुप्रियोऽवदद् देव वीणायां गीतिसारणा ।
योजितेयं मया पश्चात् सुकरा न भविष्यति ॥ १४ ॥

ཞེས་ཐོས་འཆི་མེད་བདག་པོ་ནི། ཡིད་ལ་རེ་བ་ཉམས་པར་གྱུར།
འབད་མེད་བདུད་རྩི་ཉེར་གནས་པ། བསོད་ནམས་དམན་པ་འཕྲུང་བ་མིན།། 15

དུས་ཀྱི་ཨུ་དུམ་བ་རའི་ནགས། མི་རྟོག་རབ་རྒྱས་དྲི་བཟང་གིས།
ཕྱོགས་མཚམས་ཀུན་ཏུ་ཁྱབ་གྱུར་པ། རབ་བཟང་གིས་ཀྱང་མཐོང་བར་གྱུར།། 16

དེ་ཡིས་བསམས་པ་མི་རྟོག་གི། ཚལ་ནི་རྣམ་པར་རྒྱས་པ་འདི།
སྟོན་པ་དམ་ཆོས་སྟོན་པ་དང་། འཁོར་ལོས་སྒྱུར་བའི་རྒྱལ་ལ་འགྱུར།། 17

ཡང་ན་བདག་གི་བསོད་ནམས་མཐུས། མ་ལུས་ཚལ་ནི་མི་རྟོག་རྒྱས།
ཞེས་པ་སེམས་པ་དེ་ལ་ནི། དྲིགས་དང་དགའ་བ་རབ་ཏུ་སྐྱེས།། 18

དེ་ནས་དགེ་སློང་དགྲ་བཅོམ་ཐོབ། སངས་རྒྱས་ཞེས་བྱ་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ།
དེ་ནི་རྫུ་འཕྲུལ་གྱིས་བཏུལ་ནས། རབ་ཞི་རང་བཞིན་རྒྱས་པར་བྱས།། 19

དེ་ནས་དུས་ཀྱི་བཅོམ་ལྡན་འདས། རྒྱལ་བས་འགྲོ་བའི་དོན་མཛད་ནས།
ཡོངས་སུ་སྐྱུང་འདས་ལ་རྟོག་ཅིང་། ཐ་མའི་གཟིམས་མལ་དག་ལ་གནས།། 20

དེ་ཞིག་གདུལ་བྱ་འདུལ་བ་ལ། རྣམ་པར་བཀོད་བྱེད་རབ་ཏུ་བསམས།
རབ་བཟང་དང་ནི་དྲི་ཟ་དག། རབ་དགའ་དེ་ཡང་བདག་གི་ལྷག།། 21

རབ་བཟང་ཚོགས་ནི་ཆུང་ངུ་ཡི། འདུལ་བ་རབ་ཏུ་ཐོབ་པར་འགྱུར།
དྲི་ཟ་ལང་ཚོ་འབྱོར་བ་ཡིས། སྒྱུས་པ་ཚོགས་ཀྱིས་འདུལ་བར་འགྱུར།། 22

इत्याकर्ण्यामरपति ययौ म्लानमनोरथः ।
प्रयत्नोपनतं हीनपुण्यः पिबति नामृतम् ॥ १५ ॥

उत्फुल्लकुसुमामोदसंपूरितदिगन्तरम् ।
कालेनोदुम्बरवनं सुभद्रोऽपि व्यलोकयत् ॥ १६ ॥

सोऽचिन्तयद् भवत्येतद् विकाशिकुसुमं वनम् ।
धर्म्मप्रवर्त्तने शास्तुर्जये वा चक्रवर्त्तिनः ॥ १७ ॥

सत्पुण्यानां प्रभावाद्वा निखिलं पुष्पितं वनम् ।
इति चिन्तयतस्तस्य दर्पप्रीतिरजायत ॥ १८ ॥

अथ चुन्दाभिधोऽभ्येत्य श्रवणार्हत्वमागतः ।
ऋद्ध्या चक्रे पराजित्य तं प्रशान्तमदोदयम् ॥ १९ ॥

जगत्कार्यं ततः कृत्वा कालेन भगवान् जिनः ।
कलयन् परिनिर्व्वाणं पश्चिमे शयने स्थितः ॥ २० ॥

प्रदध्यौ विनये तावद्विनयाविनिवेशितः ।
अवशिष्टः सुभद्रो मे गन्धर्व्वः स च सुप्रियः ॥ २१ ॥

अक्लेशेन सुभद्रस्तु विनयं प्रतिपद्यते ।
कृच्छ्रानुशास्यो गन्धर्व्वस्तारुण्यविभवोन्मदः ॥ २२ ॥

ཞེས་པ་བསམས་ནས་དེ་བཞིན་གཤེགས། དྲི་ཟའི་གྲོང་ཁྱེར་དག་ཏུ་བྱོན།
དྲི་ཟའི་རྒྱལ་པོ་གཞན་པ་ནི། མཛེས་པ་ལྷག་པར་མངོན་པར་སྤྲུལ།། 23

ཟི་ཏུ་ཏཱུ་ཡི་དབྱུག་པ་ཅན། རྒྱུད་མང་རྒྱུད་སྟོང་སྒྲོང་བྱེད་ཅིང་།
འཕྲན་པས་རབ་དགའི་རྒྱགས་པ་ནི། ཉམས་པར་བྱེད་ལ་བརྩོན་པར་གྱུར།། 24

རིམ་གྱིས་རྒྱུད་ནི་བཅད་གྱུར་ཀྱང་། དེ་དག་སྒྲ་དབྱངས་ཀུན་རྫོགས་པ།
སྟོན་པར་བྱེད་ལ་མཐུ་ཡིས་ནི། ཁྱད་པར་མེད་པ་དག་ཏུ་འགྱུར།། 25

རྒྱུད་ནི་ཐམས་ཅད་བཅད་གྱུར་ཀྱང་། དྲི་ཟའི་འདྲེན་པ་དག་གིས་ནི།
དབྱངས་ཀྱི་ཚོགས་ནི་རབ་ཏུ་བསྟན། རབ་དགའ་ཡིས་ནི་ནུས་མ་གྱུར།། 26

དེ་ནས་ཁེངས་དང་དྲེགས་བདང་བ། དེ་ལ་བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བ་ཡི།
ལུས་ནི་མངོན་བྱུང་དག་པ་ཡི། དམ་པའི་ཆོས་ནི་བསྟན་པ་མཛད།། 27

འཇིག་ཚོགས་ལྟ་བའི་རི་བོ་ནི། ཡེ་ཤེས་རྡོ་རྗེས་རྣམ་བཅོམ་སྟེ།
དེ་ཡིས་རྒྱུན་ཞུགས་འབྲས་བུ་ནི། རབ་ཏུ་ཞི་སླད་མངོན་ཏུ་བྱས།། 28

དུས་ཀྱི་ཨུ་དུམ་བ་ར་ཡི། ནགས་ཀྱི་རབ་དགའ་མེ་ཏོག་ཚོགས།
གང་པོ་དག་གིས་ལོངས་སྤྱོད་བཞིན། དལ་བུས་རབ་ཏུ་ཉམས་པར་གྱུར།། 29

མེ་ཏོག་ཉམས་པ་དེ་མཐོང་ནས། རབ་བཟང་སྒྲ་ངན་གྲུ་ཡིས་ཐོབས།
ངེས་པ་ཉིད་དུ་བདག་ཉིད་ཀྱིས། བསོད་ནམས་མིན་ལས་སྐྱེས་པར་བསམས།། 30

इति संचिन्त्य गन्धर्व्वपुरं गत्वा तथागतः ।
गन्धर्व्वराजमपरं निर्म्ममेऽभ्यधिकद्युतिम् ॥ २३ ॥

सहस्रतन्त्रीं वैदूर्य्यदण्डीं वीणामवादयत् ।
सुप्रियस्य मदोच्छेदं स्पर्द्धया कर्त्तुमुद्ययौ ॥ २४ ॥

क्रमेण तन्त्रीच्छेदेऽपि तौ सर्व्वस्वरमूर्च्छनाः ।
दर्शयन्तौ प्रभावेण निर्विशेषौ बभूवतुः ॥ २५ ॥

छेदेन सर्व्वतन्त्रीणामपि गन्धर्व्वनायकः ।
अदर्शयत् पणज्ञोऽपि न शशाक च सुप्रियः ॥ २६ ॥

संत्यक्तमानदर्पस्य तस्याथ भगवान् जिनः ।
प्रत्यक्षविग्रहश्चक्रे शुद्धसद्धर्म्मदेशनाम् ॥ २७ ॥

ज्ञानवज्रेण सत्कायदृष्टिशैले विदारिते ।
स्रोतःप्राप्तिफलं साक्षात् स चकार प्रशान्तये ॥ २८ ॥

कालेनोदुम्बरवने रम्यः कुसुमसञ्चयः ।
सम्भोग इव वृद्धस्य शनकैर्म्लानिमाययौ ॥ २९ ॥

म्लानपुष्पं तदालोक्य सुभद्रः शोकमुद्रितः ।
अचिन्तयदपुण्यानां नूतनोद्भवमात्मनः ॥ ३० ॥

བསམས་པའི་མི་ཡིས་གདུངས་དེ་ལ། ཨུ་དུམ་བཱ་རའི་ནགས་ཀྱི་དཔལ།
ལྷ་རྣམས་མངོན་ཕྱོགས་རབ་སྣླས་པ། དོན་མེད་མྱ་ངན་ཡོངས་མ་བྱེད།། 31

མཐུ་ལྡན་ཁྱོད་ཀྱིས་བསོད་ནམས་ཀྱིས། ཚལ་ནི་མེ་དོག་རྒྱས་པ་མིན།
ཁྱོད་ཀྱི་བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པས། ཉམས་མིན་འདི་ཡི་རྒྱུ་དག་ཅིན།། 32

བདེ་གཤེགས་ཉིད་ནི་འབྱུངས་པ་ན། མེ་དོག་འདི་དག་འབྱུང་འགྱུར་དེ།
བླ་མེད་ཡེ་ཤེས་བརྙེས་པ་ན། ཀུན་ནས་རབ་ཏུ་རྣམ་པར་རྒྱས།། 33

མྱ་ངན་འདས་ལ་ཉེ་བ་ན། ཉམས་པ་དང་ནི་ལྡང་བར་འགྱུར།
ཀུ་ཤའི་གྲོང་ན་དེ་བཞིན་གཤེགས། ཡོངས་སུ་མྱ་ངན་འདས་པར་བཞེད།། 34

ནགས་ཀྱི་དཔལ་མོ་འདི་ཚིག་འདི་དག། རབ་བཟང་གིས་ནི་ཐོས་གྱུར་ནས།
རིང་ཞིང་བྲོ་བའི་ཤུགས་བདང་སྟེ། ཤིན་ཏུ་ཡུན་རིང་ཡང་དག་བསམས།། 35

སྟོན་པའི་ཆོས་ནི་འདུལ་བ་ལ། བདག་ནི་སྣོད་དུ་འགྱུར་བར་ཤོག།
ཅེས་པ་འདི་ནི་བདག་སྙིང་ལ། རྟག་ཏུ་རེ་བ་བཅིངས་པར་གྱུར།། 36

གང་གིས་སྟོན་པའི་ཞལ་གྱི་པད། མཐོང་ཞིང་ཆོས་ཀྱི་གསུང་རབ་ལ།
དགའ་པའི་དགའ་སྟོན་ཡོངས་རྫོགས་པ། ཉོན་མོངས་བྲལ་བ་དེ་དག་བསྔགས།། 37

དེ་ནི་མྱ་ངན་རབ་ཞི་གྲོགས་པོ་མི་བཟད་སྲེད་པས་གཟིར་པའི་ཀཅིན།
སུ་ཡི་བཞིན་རས་རི་བོང་ཅན་ལས་རབ་འབྱུངས་རབ་ཏུ་རྒྱས་པའི་གསུང་།

ता[illegible]सन्तप्तमुदुम्बरवनश्रिया ।
उवाच देवताभ्येत्य विषादं मा कृथा वृथा ॥ ३१ ॥

नेदं तव प्रभावाद्यैः पुण्यैः कुसुमितं वनम् ।
न च म्लानं तवापुण्यैः श्रूयत[illegible] कारणम् ॥ ३२ ॥

पुष्पाण्येतानि जायन्ते सुगतस्यैव जन्मनि ।
अनुत्तरज्ञानलाभे विकसन्ति समन्ततः ॥ ३३ ॥

आसन्ने परिनिर्व्वाणे म्लायन्ति निपतन्ति च ।
इह ते परिनिर्व्वाणं कुशिपुर्य्यां तथागतः ॥ ३४ ॥

एतदाकर्ण्य वचनं सुभद्रः काननश्रियः ।
दीर्घमुष्णं विनिश्वस्य सुचिरं समचिन्तयत् ॥ ३५ ॥

यास्यामि धर्म्मविनये शास्तुर्भाजनतामहम् ।
इत्येष हृदये नित्यमाशाबन्धो ममाभवत् ॥ ३६ ॥

धन्यास्ते विरतक्लेशाः सम्पूर्णकुशलोद्भवाः ।
धर्म्मप्रवचने शास्तु यैँ दृष्टं वदनाम्बुजम् ॥ ३७ ॥

कस्येदानीं वदनशशिनः संप्रवृत्ताः प्रवृद्ध-
ज्ञानालोकप्रसररुचिराः पुण्यपीयूषधाराः ।

ཡེ་ཤེས་སྣང་བས་དཀྲིགས་ཤིང་རབ་མཛེས་བསོད་ནམས་བདུད་རྩི་དག་གི་རྒྱན།
སྲིད་པའི་ཕྱུ་ངམ་གདུང་བར་འཛིག་རྟེན་ཅན་པའི་སྟོད་ཀྱིས་འཐུང་བར་འགྱུར།། 38

གང་ན་བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བ་བཞུགས། ཀུ་ཤའི་གྲོང་དུ་བདག་འགྲོ་འོ།
ཐ་མར་དེ་མཐོང་བདག་གིས་ནི། གལ་ཏེ་རྙེད་སླར་ཐོབ་པར་འགྱུར།། 39

ཞེས་བསམས་སྐྱོ་ལྡན་དེ་ཡིས་ནི། ལུས་མི་སྣང་བར་སྐད་ཅིག་ལས།
ཡིད་ལྟར་མགྱོགས་པས་ཀྱང་གྱི་གནས། ཀུ་ཤའི་གྲོང་ཁྱེར་དག་དུ་ཕྱིན།། 40

མི་རྟོག་དགའ་ཚལ་ས་ལ་ཟང་། ཞེས་པའི་ཚལ་ན་རབ་གཟིམས་པ།
རྒྱལ་བའི་སྒོ་གནས་དགའ་བོ་ལ། དེ་ཡིས་ནང་དུ་འཛུག་པ་ཞུས།། 41

དེ་ནས་དཔལ་གྱིས་ཀུན་དགའ་བོས། སོར་མོ་གདངས་ཤིང་གསོ་བ་ཡིས།
ནང་འཛུག་བསམ་པ་ཟློག་བྱེད་ཅིང་། ཚང་ཚུང་སྐྲ་ཡིས་དེ་ལ་སྨྲས།། 42

ཁྱོད་ཀྱི་དྲི་དང་ལུང་སྟོན་ལ། རབ་བཟང་ད་ལྟ་གནས་སྐབས་མེད།
དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཞི་བའི་སྐད། སྐུ་ནི་ཡོངས་སུ་བསྐྱིལ་ཞིང་བཞུགས།། 43

སྐྱེ་བོ་འདི་དག་ཕ་རོལ་ནི། གདུང་བ་མི་ཤེས་རང་དོན་གཅེར།
ཀུན་དུ་ཛི་ལྟ་དེ་ལྟ་ཡང་། གནས་སྐབས་དག་ནི་མི་སེམས་སོ།། 44

གང་ཞིག་ཡུལ་དུས་མི་ཤེས་པར། འཕྲལ་ལ་སློང་བ་ཉིད་གྱུར་པ།
དེ་དག་བཞེད་དོན་རབ་བཏང་ནས། ངོ་ཚ་བླངས་ཏེ་འགྲོ་བ་ཉིད།། 45

लोकः शोकप्रशमसुहृदस्तीव्रतृ[illegible]ार्त्तबन्धो
वीच स्तते भवमरुतटे पास्यति श्रोत्रपात्रैः ॥ ३८ ॥

गच्छाम्यहं कुशिपुरं यत्रास्ते भगवान् जिनः ।
ग[illegible]मि सुलभं तस्य पश्चिमं यदि दर्शनम् ॥ ३९ ॥

इति सञ्चिन्त्य सोत्साहः सोऽन्तर्हिततनुः क्षणात् ।
म[illegible]यां कुशिपुरी माससाद मनोजवः ॥ ४० ॥

वैनेयमर्कशालाख्ये कुसुमारामशायिनः ।
जिनस्य द्वाःस्थमानन्दं स प्रवेश मयाचत ॥ ४१ ॥

आनन्दस्तं जगादाथ मन्दमन्दस्वनः शनैः ।
निवारयन् प्रवेशाशा मुन्नताङ्गुलिदोलया ॥ ४२ ॥

सुभद्रावसरो नायं प्रश्नव्याकरणे तव ।
विश्राम्यति परिश्रान्तः कायशान्त्यै तथागतः ॥ ४३ ॥

न चिन्तयत्यवसरं सर्व्वथैव यथा तथा ।
परव्यथानभिज्ञोऽयं स्वार्थमर्थयते जनः ॥ ४४ ॥

देशं कालमविज्ञाय याति यः सहसार्थिताम् ।
स समाहित मुत्सृज्य लज्जामादाय गच्छति ॥ ४५ ॥

རྒྱལ་བའི་སྐུ་ནི་ཞི་བའི་ཚོན་ལྡོན་པ་འདི་དག་ཀྱང་།
ཡལ་འདབ་འཁྲི་ཤིང་རབ་ཏུ་ཉལ་ཞིང་ངེས་པ་མི་གཡོ་ལ།
ཆུ་ཀླུང་དག་ནི་རྣམ་པར་ཏུད་ཅིང་མགྱོགས་པ་བདང་ནས་བགྲོད།
རླུང་ཡང་འཕྲུལ་ལ་རབ་ཏུ་གཡོ་ཞིང་བགྲོད་མ་ཡིན།། 46

དེ་ལྟར་ཀུན་དགའ་བོ་ཡིས་ནི། འབད་པས་ཡང་དང་ཡང་དུ་བཀློག།
རེ་བ་ཉམས་པས་རབ་འཁྲུགས་པ། རབ་བཟང་གིས་ནི་དེ་ལ་སྨྲས།། 47

གཟིར་བ་ཡིས་ནི་སྐབས་མི་ཤེས། སློང་ལ་དང་ཞིང་བརྩེ་བར་མཛོད།
རྒྱལ་བ་ཉིད་སླ་རབ་ཏུ་སྟོན། ཚུབ་པོ་འདི་ལྟ་ཡོངས་མ་གཏོད།། 48

གྲིབ་བསིལ་དག་ལ་ཉེ་བར་འཁོད་ཅིང་བསིལ་པས་རབ་དགའི་སྟོན་ཐོབ་གྱུར་པ།
རྟག་ཏུ་གསར་པ་གསར་པའི་ལམ་འགྲོན་འཛོགས་ཤིང་འབྲས་
བུ་འཛིན་པས་གཟིར་བའི་ཤིང་།
བརྟེན་པ་དག་ལ་མཆེན་ག་ཤིན་སློང་བ་ཀུན་གྱི་གཞི་ནི་ཉིད་སླར་གྱུར་པ་ཡི།
ལོ་མ་དག་ནི་བཙོམ་དང་འཁྱུགས་དང་རབ་ཏུ་བྲངས་པའི་ཉོན་མོངས་
འཕྲེང་བ་སྤུ་ཡིས་ཤེས།། 49

དེ་ལྟར་འབད་པས་རབ་བཟང་ངེས། ཡང་དང་ཡང་དུ་ཞུས་གྱུར་ཀྱང་།
དགག་པ་རྒྱ་ཡི་ཀུན་དགའ་བོས། དེ་ནི་ཀུན་དགའ་མེད་པར་བསྒྲུབས།། 50

བཅོམ་ལྡན་ཀུན་མཁྱེན་གཟིམས་མལ་དུ། ལྷ་ཡི་གནས་ལས་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ།
རབ་བཟང་ནང་དུ་ཐོང་ཞིག་ཅེས། ཀུན་དགའ་བོ་ལ་གསུང་ཆེར་གསུངས།། 51

वेगं विहाय विनताः सरितः प्रयान्ति
वान्ति प्रसह्य चतुरं न तथा समीराः ।
एतेऽपि नैव तनुसंशमने जिनस्य
सन्तप्तपल्लवलतातरव स्खलन्ति ॥ ४६ ॥

आनन्देनेति यत्नेन वार्य्यमाणः पुनः पुनः ।
आशाभङ्गसमुद्भ्रान्तः सुभद्र स्त मभाषत ॥ ४७ ॥

जानाम्यवसरं नार्त्तः प्रसीद दययार्थिनः ।
सुलभं दर्शय जिनं मा मैवं भव निष्ठुरः ॥ ४८ ॥

छायायामुपविश्य शीतलतया लब्धप्रमोदोत्सवै-
रारुह्यात्तफलैः सदा नवनवैः संपीड़ितस्याध्वगैः ।
जानात्याश्रितवत्सलस्य सुलभाधारस्य सर्व्वार्थिना
शाखाभञ्जनमोटनप्रसरणक्लेशावलीं कस्तरोः ॥ ४९ ॥

इति यत्नात् सुभद्रेण याचितोऽपि पुनः पुनः ।
तं निरानन्दमानन्दः प्रतिषेधं गते व्यधात् ॥ ५० ॥

भगवानपि सर्व्वज्ञः शय्यां प्राप्य सुरालयात् ।
उच्चैरानन्दमवदत् सुभद्रः प्रविशत्विति ॥ ५१ ॥

འཇུག་པ་ཐོབ་སྤྱི་བོར་མེད་ཀྱིས། གཏེར་བཞིན་བདེ་གཤེགས་མཐོང་གྱུར་ནས།
རབ་བཟང་གདོང་ནི་མཆི་མ་དང་། བཅས་པས་ཕྱག་འཚལ་དེར་གསོལ་པ།། 52

བཅོམ་ལྡན་དེ་རིང་འཇིག་རྟེན་ནི། སྐལ་བས་དབུལ་བ་ཉིད་འདི་ཅི།
དེ་རིང་ཁྱོད་ཀྱིས་བདང་གྱུར་པ། སྣང་མེད་དག་གི་འགྲོ་བ་ནི།། 53

བ་ཞེས་གཅིག་ཁྱོད་དང་བྲལ་བ་ན། སུ་ཡི་ཡེ་ཤེས་སྣང་བ་ཡིས།
འགྲོ་བའི་པདྨ་སྙིངས་པ་ཡི། གཉིད་ཀྱི་རྒྱ་ལྡན་རྒྱས་བྱེད་འགྱུར།། 54

མཐའ་དག་འགྲོ་ལ་རྒྱུད་མེད་དུ། ཕན་པ་དག་ནི་རབ་མཛད་ནས།
ཀུན་མཁྱེན་ཉིད་པ་སླ་བ་ཁྱོད། བདག་ལ་ཉིད་དཀའ་ཇི་ལྟར་གྱུར།། 55

ཅེས་པ་དེ་ཡིས་གུས་པས་གསོལ། དེ་ལ་བཅོམ་ལྡན་འཛུམ་ལྡན་ཞིང་།
བཞིན་གྱི་ཟླ་སྐྱེས་གཟེངས་བསྟོད་དེ། རབ་དངས་མཛེས་པས་བཀའ་སྩལ་པ།། 56

མཉེན་གཞན་རྟག་ཏུ་མི་རྟག་ཉིད། འདི་ཁྱོད་རིག་པ་མིན་ནམ་ཅི།
འདུ་བྱེད་ཐམས་ཅད་སྐད་ཅིག་ལ། ལུས་ཀྱི་གདོན་ནི་སྲུ་ཞིག་འཛིན།། 57

གང་དག་རྟག་ཏུ་ཉིན་བྱེད་འཁོར་བས་རབ་བརླས་པའི།
མཚན་མོ་བཀྲ་བའི་ཉིན་པར་རིང་དུ་རབ་འགྲོ་བ།
མི་ཡི་འཚོ་བ་རྣམས་ཀྱི་དགེ་བ་འདི་དག་ནི།
རྒྱ་ཆེ་དུས་ཀྱི་འཁོར་ལོ་ལྷུང་བས་གཅོད་པ་ཉིད།། 58

लब्धप्रवेशः सुगतं दृष्ट्वा निधिमिवाधनः।
जगाद साश्रुवदनः सुभद्रः प्रणिपत्य तम्॥ ५२॥

भगवन् भुवनस्यास्य केयं भाग्यदरिद्रता।
संत्यक्तस्याद्य भवता निरालोकस्य का गतिः॥ ५३॥

को नाम त्वां विना मित्रं ज्ञानालोकैः करिष्यति।
मोहनिद्राप्रसुप्तस्य जगत्पद्मस्य बोधनम्॥ ५४॥

कृत्वा समस्तजगतामुपकारमकारणम्।
प्रयासि सर्व्वसुलभः कथं दुर्लभतां मम॥ ५५॥

इत्युक्तः प्रणयार्त्तेन समुन्नाम्य मुखाम्बुजम्।
प्रसन्नकान्ति भगवान् सस्मित स्तमभाषत॥ ५६॥

इमां वत्स न वेत्सि त्वं किन्तु नित्यामनित्यताम्।
क्षणिकाः सर्व्वसंस्काराः कोऽयं देहग्रहाग्रहः॥ ५७॥

दूरं प्रयान्ति दिनकृद्भ्रमनिर्गतानि
यानि क्षताशवलितानि सदा दिनानि।
एतानि तानि निपतत्पृथुकालचक्र-
संभ्रान्तितानि शकलानि नृजीवितानाम्॥ ५८॥

ཟི་འདི་སྐྱིལ་འཁྱུར་ཆུ་གཏེར་འཛིང་ནི་མཆོག་ཏུ་བསྐྱས།
རབ་སྐྲེས་འབྱུང་པོ་དང་བཅས་སྲིད་པའི་ལམ་རབ་འཛིགས།
ཟི་དགས་སྤྲས་མིག་ལྟར་གཡོ་སྙིང་པོ་མེད་འཁོར་བར།
མང་དུ་ཡོངས་འཁྲིས་ལུས་ཀྱི་ཚོགས་ནི་བརྟན་གནས་མིན།། 59

ཞེས་པ་གསུངས་ནས་བཅོམ་ལྡན་གྱིས། རབ་ཏུ་ཞི་སྨྲ་རབ་བཟང་ལ།
བདེན་པའི་ལམ་ནི་གསལ་བའི་གཏམ། རབ་དང་ཀུན་དགའ་ལྡན་པར་མཛད།། 60

དཀྲིག་བ་གསུམ་རང་རིལ་བའི་ཚོགས། ལམ་འགྲོན་གྱིས་ནི་ཁུར་བཞིན་བཏང་།
སྟོན་པའི་བཀའ་ལམ་རབ་བྱུང་ངོ་། དེ་ནས་རབ་བཟང་དག་གིས་བླངས།། 61

དེ་ནས་ཉོན་མོངས་ཀུན་བཅོམ་པ། དགྲ་བཅོམ་གནས་ནི་ཐོབ་གྱུར་ནས།
བསམས་པ་ཀྱེ་མ་བདག་གི་ནི། སློབ་མ་ཉིད་འདི་འོས་པ་མིན།། 62

བདག་གི་མདུན་དུ་བཅོམ་ལྡན་འདས། མྱ་ངན་འདའ་བ་ཇི་ལྟར་བལྟ།
དེ་ནས་སྦྱོན་ནས་ལུས་བཏང་ནས། བདག་ནི་རང་གི་གནས་དག་བསྟེན།། 63

ཞེས་བསམས་བྱིན་བརླབས་ལྡ་དགུ་ནི། བསྟེན་པ་དེ་ཡི་དཔལ་བྲུ་ཡིས།
གདེངས་ཅན་ཤུན་པ་དོར་བ་ལྟར། ཡོངས་སུ་མྱ་ངན་འདས་པ་ཐོབ།། 64

དེ་ནས་དེ་ཡི་ལུས་སྦྱོང་ལ། དགེ་སློང་རྣམས་དང་སྤྲ་སྤྱིགས་དག།
སྤྲ་ཡི་ཚང་སྦྱོར་དང་ལྡན་ཞིས། རྣམ་པར་རྟོད་པ་ཡང་དག་སྐྲེས།། 65

दलन्त्येते शैला जलधिवलयः शुष्यति परम्
सहोद्भूते भूते भुवनसरणिः भ्रश्यतितराम् ।
असारे संसारे चकितहरिणीलोचनचले
चिरस्थायी नायं बहुपरिचयः कायनिचयः ॥ ५९ ॥

अभिधायेति भगवान् सुभद्रस्य प्रशान्तये ।
प्रसादानन्दिनीं चक्रे व्यक्तसत्यपथा कथाम् ॥ ६० ॥

त्रिदण्डकुण्डी सम्भारं त्यक्त्वा भारमिवाध्वगः ।
प्रव्रज्यां शासने शास्तुः सुभद्रोऽप्याददे ततः ॥ ६१ ॥

अर्हत्पदमथासाद्य स सर्व्वक्लेशसंक्षयात् ।
अचिन्तयदहो नेयमुचिता शिष्यता मम ॥ ६२ ॥

पश्यामि परिनिर्व्वाणमग्रे भगवतः कथम् ।
तस्मात् पूर्व्वमहं देहं विहाय स्वपदं भजे ॥ ६३ ॥

इति सञ्चिन्त्य स शनैः पञ्चाधिष्ठानसंश्रयः ।
फणिनिर्मोककलया परिनिर्वृतिमाप्तवान् ॥ ६४ ॥

तस्याथ देहसत्कारे भिक्षूणां सह तीर्थिकैः ।
कस्य सब्रह्मचारीति विवादः समजायत ॥ ६५ ॥

དེ་ནས་སྲུ་སྟེགས་བྱེད་རྣམས་ཀྱིས། དེ་ཡི་སྒྲུབ་བྱེད་ཚོག་ལ།
ཁྲིགས་ཁྲིར་མ་ནུས་སོང་བའི་ཚོ། དགེ་སློང་ཚོགས་ཀུན་དག་གིས་བསྒྲུབས།། 66

དེ་ནས་དེ་ཡི་གཟུང་གི་ཚོགས། མཆོད་རྟེན་བྱས་ནས་དགེ་སློང་གི།
སྔོན་ལས་མྱ་ངན་འདའ་བ་ཡི། རྒྱུ་མཚན་བདེ་བར་གཤེགས་ལ་ཞུས།། 67

དེ་དག་ལ་ནི་དེས་གསུངས་པ། བ་ར་ཎ་སིར་སྔོན་བྲམ་ཟེ།
མྱ་ངན་མེད་དེ་སྟོན་པ་ནི། འོད་སྲུངས་སྤྱོད་མཚུངས་གྲོགས་སུ་གྱུར།། 68

མཐའ་ཡི་མལ་སྟན་ལ་གནས་པ། དེ་ལས་དེ་ཡིས་འདུལ་བའི་ཚོས།
ལྷ་ཡིས་མཐོང་བར་བྱས་ཐོབ་ནས། བསྔགས་པར་འོས་པའི་དགྲ་བཅོམ་ཐོབ།། 69

གུས་པའི་ངང་ཚུལ་དེ་ཡི་ལུས། རང་གི་བླ་མའི་མདུང་དུ་བཏང་།
དེ་ནས་དེར་ནི་ལྷ་ཡིས་དེར། མཐོང་ནས་སྨོན་ལམ་རབ་ཏུ་བཏབ།། 70

ཇི་ལྟར་ལེགས་བྱས་ལྡན་པ་འདི། འོད་སྲུངས་སྔོན་དུ་ཡོངས་འདས་པ།
དེ་བཞིན་བདག་ཀྱང་བླ་མའི་མཐར། སྔོན་དུ་འགྲོ་བ་པོར་གྱུར་ཅིག།། 71

ལྷ་དེ་རབ་བཟང་འདི་ཉིད་དེ། རྣམ་པར་དག་པའི་སྨོན་ལམ་དང་།
དད་པ་དེ་ཡིས་ལེགས་བྱས་པ། བདག་གི་མདུན་དུ་ལུས་རབ་བཏང་།། 72

སྟོན་པ་ལེགས་པར་དད་སེལ་གྱིས། མཐའ་ཡི་གཟིམས་མལ་དག་ལ་སྟོན།
ལྷ་དེ་རང་གིས་ཁྲིད་གྱུར་པའི། ཐུབ་པ་བརྒྱ་ཕྲག་ལྔ་དག་ནི།། 73

तस्याथ शिविकां वोढुमशक्तेषु क्रियाविधौ ।
तीर्थिकेषु प्रयातेषु सर्व्वभिक्षुगणोऽभ्यधात् ॥ ६६ ॥

शरीरनिचये स्तूपं कृत्वा तस्याथ भिक्षवः ।
पप्रच्छुः सुगतं पूर्व्वं परिनिर्व्वाणकारणम् ॥ ६७ ॥

स तानुवाच विप्रोऽसौ वाराणस्यामभूत् पुरा ।
अशोकः काश्यपाख्यस्य शास्तुः प्राणसमः सुहृत् ॥ ६८ ॥

स तस्माद्धर्म्मविनयं पर्य्यन्तशयनस्थितेः ।
देवताप्रापितं प्राप्य श्लाघ्यमर्हत्त्वमाप्तवान् ॥ ६९ ॥

स भक्तिशीलः स्वगुरोरग्रे विग्रहमत्यजत् ।
तं दृष्ट्वा देवता तत्र प्रणिधानमथाकरोत् ॥ ७० ॥

यथायं काश्यपस्याग्रे सुकृती परिनिर्वृतः ।
तथाहमपि भूयासं गुरोरग्रेऽग्रगामिनी ॥ ७१ ॥

सा देवता सुभद्रोऽयं ममाग्रे त्यक्तविग्रहः ।
तेन श्रद्धाविशुद्धेन प्रणिधानेन सत्कृतः ॥ ७२ ॥

ककुत्सन्दस्य शास्तुश्च पश्चिमे शयने पुरा ।
प्राप्तार्हत्पदमालोक्य मुनीनां शतपञ्चकम् ॥ ७३ ॥

དགྲ་བཅོམ་ཉིས་ཐོབ་གྲུས་པ་ཡིས། སྨོན་དུ་ལུས་བཏང་མཐོང་གྱུར་ནས།
རྣམ་པ་དེ་ལྟའི་སྨོན་ལམ་གྱིས། དེ་ཉིད་རབ་བཟང་ཉིད་དུ་གྱུར॥ 74

ལུས་ལ་རང་བཞིན་གྱིས་སྐྱེས་པ། མཐུར་ཐུག་ཉེ་བའི་གདུང་བ་འདི།
བཟོད་པར་བྱེད་ཅིང་བདག་གིས་དེ། གདུང་བ་མེད་པའི་གནས་སུ་བཀོད॥ 75

དེ་ནི་མི་བདག་ཚངས་བྱིན་དང་། བདག་ཀྱང་རྣར་གྱུར་ཐེ་ཚོམ་ལ།
བདག་ནི་རྒྱུ་མ་བྲལ་བས་ཀྱང་། དེ་ནི་དགྲ་ཡིས་བཅོམ་པ་བསྒྲལ॥ 76

ཀ་རྡུ་ཀུབ་ཛའི་ཞགས་སུ་སྦྱོན། ང་ནི་རི་དགས་ཁྱུ་བདག་གྱུར།
རབ་བཟང་ཁྱུ་ཡི་ནང་ནས་ནི། བདག་གི་རྗེས་འབྲང་རི་དགས་གྱུར॥ 77

ཞགས་སུ་ས་བདག་ཀ་རྟེ་ནི། རྗོན་ལ་འདས་པས་བཀག་གྱུར་ཏེ།
ཆུ་ཀླུང་ངོགས་སུ་རི་དགས་རྣམས། སྐྲག་ཅིང་དགའ་བ་མེད་པར་གྱུར॥ 78

དེ་ནས་ཆུ་ཀླུང་ནང་དུ་ནི། གཡོ་མེད་བདག་གིས་རབ་དུ་བབས།
བདག་གི་རྒྱབ་དུ་རྐང་བཀོད་པས། རི་དགས་འཛེགས་པ་དེ་དག་བསྒྲལ॥ 79

དེ་དག་མིག་པ་བཀོད་བས་བདག། ཉམས་ཤིང་འཆི་བ་འདོད་གྱུར་ཚོ།
རི་དགས་དེ་ཉིད་གཅིག་བུ་ནི། དེ་ཚོ་རྐྱལ་ཞིང་འོངས་པར་གྱུར॥ 80

སྐྲག་པས་ཉེན་པ་དེ་དག་གིས། གདུང་བ་བཟོད་དཀའ་བརྟགས་བྱས་ཏེ།
མྱུར་བར་སྙིང་རྗེས་ཡང་དག་བསྒྲལ། འཇུག་ངོགས་དེར་ནི་ཞི་བར་གྱུར॥ 81

स्वयं देवतयानीतं भक्त्याग्रे त्यक्तविग्रहम् ।
तद्विधप्रणिधानेन सैव याता सुभद्रताम् ॥ ७४ ॥

देहे स्वभावजामेतां पर्य्यन्तायतनां व्यथाम् ।
मया प्रसह्यमानेन निर्व्यथः प्रापितः पदम् ॥ ७५ ॥

ब्रह्मदत्तो नृपः सोऽभूद्दृमस्त्वश्च संशये ।
स मया शत्रुविच्छस्तच्छिन्नान्त्रेणापि तारितः ॥ ७६ ॥

कन्यकुब्जवने पूर्व्वमभवं मृगयूथपः ।
अभूत् सुभद्रस्य मृगो यूथमध्ये मृगानुगः ॥ ७७ ॥

मृगयाप्तेन संरुद्धे वने कर्णेन भूभुजा ।
त्रस्तानां तटिनीतीरे मृगाणां नागतिर्भवेत् ॥ ७८ ॥

अवतीर्य्य सरिन्मध्ये निश्चलेन मया ततः ।
मत्पृष्ठन्यस्तचरणास्ते भीतास्तारिता मृगाः ॥ ७९ ॥

तत्खुराघातदलिते याते मयि मुमूर्षुताम् ।
एकः स एव हरिणः प्लवन्नेवं तदागतवान् ॥ ८० ॥

तमहं त्रासतरलं व्यथां संस्तभ्य दुःसहाम् ।
तूर्णं सन्तार्य्य कारुण्यात् पुलिने निधनं गतः ॥ ८१ ॥

དེ་ཉིད་རབ་བཟང་དེ་རིང་ཡང་། གདུང་བ་དང་བཅས་བདག་གིས་བསྒྲལ།
ཅེས་གསུངས་བཅོམ་ལྡན་ཞི་བ་ལ། མངོན་ཕྱོགས་མི་གསུང་ཉིད་ལ་བརྟེན།། 82

དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱི་རབ་དགའ་ཡང་། དགེ་བ་ཐོབ་པའི་རྒྱུ་མཚན་བྲིས།
གུས་པས་མཉེན་གཞེན་ཀུན་མཁྱེན་གྱིས། དལ་བུ་ཡིས་ནི་རབ་ཏུ་གསུངས།། 83

སྤྱོད་པ་འོད་སྲུངས་དག་གི་ནི། དགེ་བསྙེན་གློ་བཟང་ཞེས་བྱ་བ།
རེ་ཡི་དྲིན་གྱིས་བསླབ་གནས་ནི། ཡོངས་རྫོགས་ཐོབ་ཅིང་གློ་གནས་གྱུར།། 84

རེ་ཡི་དྲི་ཟའི་ཚོགས་ཀྱི་མཆོག། གླུ་དབྱངས་མཁས་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
དྲི་ཟའི་བདག་པོ་ཉིད་ཀྱི་ནི། ཚེད་དུ་སྨོན་ལམ་རབ་ཏུ་བསྒྲུབས།། 85

དེ་ནི་སྨོན་ལམ་དེ་ཉིད་ཀྱིས། རབ་དགའ་ཉིད་དུ་ཉེ་བར་གྱུར།
བསླབ་པའི་གནས་ནི་ཡོངས་བཟུང་ནས། འདུལ་བའི་ཆོས་ནི་ཡང་དག་ཐོབ།། 86

རབ་བཟང་རབ་དགའ་འདི་དག་ནི། བདག་གིས་དགེ་བ་ལྷན་པར་བྱས།།
གཞན་གྱི་མངོན་འདོད་བྱས་པ་ལ། ཀུན་ཏུ་བདག་ནི་བདུང་བ་མེད།། 87

གྲོང་ཁྱེར་མཆོད་འོས་ཞེས་བྱ་བ། མཐོ་རིས་དག་དང་མཚུངས་པར་ནི།
མི་བདག་དཔལ་ལྡན་བརྒྱ་བྱིན་བཞིན། རྣམ་པར་རྒྱལ་བ་ཞེས་པ་བྱུང་།། 88

བསོད་ནམས་ལ་ནི་རབ་བཞུགས་དེའི། ཆོས་ལམ་རྗེས་སུ་འབྲང་བ་ཡི།
གྲོང་པ་མཐོ་རིས་བགྲོད་རྣམས་ཀྱིས། ལྷ་ཡི་ས་གཞི་ཁེངས་པར་གྱུར།། 89

स एव सव्यथेनाद्य सुभद्रस्तारितो मया ।
इत्युक्त्वा भगवान् मौन मालम्ब शमोन्मुखः ॥ ८२ ॥

भिक्षुभिः कुशलावाप्तौ सुप्रियस्यापि कारणम् ।
पृष्टः प्रोवाच सर्व्वज्ञः शनैः प्रणयिवत्सलः ॥ ८३ ॥

काश्यपस्य सुधीर्नाम शास्तुरासीदुपासकः ।
तत्प्रसादाप्तपर्य्याप्तशिक्षापदप्रसन्नधीः ॥ ८४ ॥

स दृष्ट्वा गीतिकुशलं गान्धर्व्विकगणोत्तमम् ।
प्रणिधानं प्रविदधे गन्धर्व्वाधिपतिं प्रति ॥ ८५ ॥

स तेन प्रणिधानेन सुप्रियत्वमुपागतः ।
संप्राप्तधर्म्मविनयः शिक्षापदपरिग्रहात् ॥ ८६ ॥

सुभद्रसुप्रियावेतौ कृतौ कुशलिनौ मया ।
पराभिमतकृत्येषु निर्व्यथाः सर्व्वथा वयम् ॥ ८७ ॥

अजितोदयसंज्ञेऽभून्नगरे स्वर्गसन्निभे ।
शतक्रतुरिव श्रीमान् विजयन्ताभिधो नृपः ॥ ८८ ॥

तस्य पुण्यप्रवृत्तस्य धर्म्यमार्गानुयायिभिः ।
व्रजद्भिस्त्रिदिवं पौरैः पूरिताः सुरभूमयः ॥ ८९ ॥

རྒྱལ་པོ་དེ་ཡི་བསོད་ནམས་མཐུས། མི་ཡི་མཐྲི་རིས་ཀུན་གང་བ།
མཐོང་ནས་ལྷ་ཡི་དབང་པོ་ཡིས། སྙིང་སྟོབས་ཞེས་འདོད་སྤྱོར་བ་བྱས། 90

དེ་ནས་བརྒྱ་བྱིན་གྱིས་སྤྲུལ་པའི། སེམས་ཅན་གདུག་པས་ས་ཡི་བདག
དེ་ལ་ལུས་ནི་བཙད་པ་ཡི། ཤ་དང་ཁྲག་དག་རབ་ཏུ་བླངས། 91

མི་བདག་བློ་གྲོས་རྣམ་འགྱུར་མེད། དེ་ཡི་མངོན་འདོད་རྟུས་པའི་ལྷག
དེ་དག་རྣམས་ལ་བྱིན་ནས་ནི། བསམ་པ་ཆེན་པོས་སྨྲོན་ལམ་བཏབ། 92

ལུས་ཀྱི་སྦྱིན་པའི་བསོད་ནམས་འདས། ལུས་ཅན་རྣམས་ནི་བསྲུལ་པའི་སྐྱད།
བླ་མེད་ཡང་དག་རྫོགས་པ་ཡི། བྱང་ཆུབ་ཆེན་པོ་ཐོབ་པ་ཤོག 93

དེ་ནས་བརྒྱ་བྱིན་དེར་ཕྱོགས་སླས། རྒྱལ་པོ་རབ་གདུང་ཁྲིད་ཀྱིས་ནི།
ལུས་ནི་རབ་ཏུ་བྱིན་པ་ལ། རྣམ་འགྱུར་བྱུང་ངམ་བདེན་པར་སྨྲོས། 94

ཞེས་པ་ལྷ་ཡི་དབང་པོས་དྲིས། སྨྲོང་བ་རྫོགས་པས་རབ་བསྐྱེད་པ།
དགའ་བས་མིག་ནི་རབ་རྒྱས་པས། མི་ཡི་དབང་པོ་དེ་ལ་སླས། 95

གལ་ཏེ་བདག་ནི་གདུང་བ་ན། རྣམ་འགྱུར་མེད་ན་བདེན་པ་དེས།
བདག་གི་ལུས་འདི་རྨ་བསོས་ཤིང་། མཛེས་ལྡན་རྣལ་དུ་གནས་གྱུར་ཅིང་། 96

ཅེས་པ་རབ་ཏུ་བརྗོད་ཙམ་གྱིས། དེ་ལུས་རབ་མཛེས་རྣལ་གནས་གྱུར།
སྦྱིན་དང་རྣམ་པར་བྲལ་བ་ཡི། རྒྱ་སྐར་བདག་པོའི་གཟུགས་བཞིན་ནོ། 97

राज्ञः पुण्यानुभावेन स्वर्गमापूरितं नरैः ।
दृष्ट्वा युक्तिं चकारास्य सत्त्वं ज्ञातुं सुरेश्वरः ॥ ९० ॥

ततस्तन्निर्मिताः [illegible] पृथिवीपतिम् ।
मांसं शरीरनिष्कृत्तं रुधिरञ्च ययाचिरे ॥ ९१ ॥

निर्विकारमतिस्तेभ्यः स दत्त्वाभिमतं नृपः ।
अस्थिशेषं प्रविदधे प्रणिधानं महायशाः ॥ ९२ ॥

शरीरदान[illegible]ण्येन तारणाय शरीरिणाम् ।
एतेनानुत्तरां सम्यक्सम्बोधिं मह मानुयाम् ॥ ९३ ॥

ऊचे शक्रस्तमेत्याथ राजन् प्रव्यथितस्य ते ।
अपि देहप्रदानेऽभूद्विकारः सत्यमुच्यताम् ॥ ९४ ॥

इति पृष्टः सुरेन्द्रेण नरेन्द्रस्तमभाषत ।
अर्थिसंपूरणोद्भूतप्रहर्षोत्फुल्ललोचनः ॥ ९५ ॥

व्यथायं निर्विकारोऽहं यदि सत्येन तेन ते ।
संरूढव्रणसच्छायः स्वस्थ एवास्तु विग्रहः ॥ ९६ ॥

इत्युदीरितमात्रेण कान्तं स्व[illegible]द्वपुः ।
तस्य मेघविनिर्मुक्तं विम्बं तारापतेरिव ॥ ९७ ॥

མི་བདག་རྣམ་རྒྱལ་དེ་ཉིད་ང་། གཞན་གྱི་དོན་ལ་གདུང་བ་མེད།
ཅེས་པ་བརྗོད་ནས་བཅོམ་ལྡན་འདས། བསམ་གཏན་ལ་ཆགས་སྨྲན་ལྡན་འགྱུར།།
98

འཕྲུལ་ལ་རི་བོ་བསྐྱོད་པས་བསྒྲུངས་པའི་ཉོན་མོངས་གཟེར་མ་དེ་དང་དེ།
ལྷ་ཚོགས་ཆེད་དུ་བདུད་རྩིའི་ཆུ་གཏེར་བསམ་པ་ཆེན་པོས་བཟོད་པར་བྱེད།
དྲི་མེད་ཡིད་ལྡན་ལུས་ནི་གནོད་པ་དང་བཅས་ཚེ་ཡང་རྣམ་འགྱུར་མེད།
གཞན་ཕན་བསྒྲུབ་པར་ཞེས་པ་རྣམས་ལ་གདུང་བ་དག་ཀྱང་བདེ་བར་སྐྱོད།། 99

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་རབ་བཟང་གི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་པའོ།།

विजयन्तो नृपः सोऽहं परकायेषु निर्व्यथः ।
इत्युक्त्वा भगवान् ध्याननिलीननयनोऽभवत् ॥ ९८ ॥

अचलचलनै र्मन्थक्लेशच्छटा ममृताम्बुधिः
सुरगणकृते तां तां सेहे प्रसह्य महाशयः ।
विमलमनसां कायापायक्षणेऽप्यविकारिणाम्
परहितविधौ सन्नद्धानां व्यथापि सुखायते ॥ ९९ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
सुभद्रावदानमशीतितमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་གཅིག།

ལེགས་སྨོས་ཞིང་ལ་རབ་ཅུང་གང་བཏབ་དང་།
བྱས་ཤེས་དག་ལ་ཕན་པ་གང་བྱས་དང་།
ཡོན་ཏན་དག་གིས་མཐོ་ལ་གང་ཕྱིན་པ།
དེ་ནི་ལོ་མ་སྡོང་ཕྲག་འཕེལ་བར་འགྱུར།། 1

ལེགས་ལྡན་གཉན་ཡོད་རྒྱལ་བྱེད་ཀྱི། ཚལ་དུ་བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བས་སྤྱོན།
གདམས་ཀྱི་ཞར་ལ་ཉེར་འདུས་པའི། དགེ་སློང་ཚོགས་ལ་བཀའ་སྩལ་བ།། 2

གང་ཞིག་རང་གིས་སྤྱད་འོས་པ། དེ་དག་ཐམས་ཅད་འབྲས་བུ་བྲལ།
འཇིག་རྟེན་དུ་ནི་དགྲ་བཅོམ་ལ། གང་ཕུལ་དེ་ཉིད་འབྲས་བུར་ལྡན།། 3

དམ་པའི་སྣོད་ལ་ཡོན་ཉིད་ཀྱིས། ཡོན་ནི་རབ་ཏུ་ཕུལ་བ་དག།
དང་པའི་གྲོགས་བཞིན་མི་ཟད་པས། ཡོན་ཏན་གྲངས་མེད་ལྡན་པར་གྱུར།། 4

གྲོང་ཁྱེར་པཱ་ཊ་ལི་པུ་ཏྲའི། ཚོང་པ་ཙ་ནྡན་དོན་གཉེར་སྤྱོན།
གཟིངས་ཆེན་དག་ལ་ཞོན་ནས་ནི། ཙ་ནྡན་གླིང་དུ་ཕྱིན་པར་གྱུར།། 5

དེ་ནས་ཙནྡན་ས་མཆོག་སོགས། གླིང་ནས་དཀའ་བས་དེ་དག་རྣམས།
དེ་ལས་ཕྱིར་ནི་ལོག་གྱུར་ཏེ། རྒྱ་གཏེར་ཆེན་པོའི་དབུས་སུ་ཕྱིན།། 6

षडशीतितमः पल्लवः ।

क्षेत्रे सुकृष्टेऽल्पतरं यदुप्तं
कृतं कृतज्ञस्य हिताय यच्च ।
समर्पितं यच्च गुणोन्नताय
शाखासहस्रैस्तदुपैति वृद्धिम् ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां भगवान् भव्ये पुरा जेतवने जिनः ।
कथाप्रबन्धोपगतं भिक्षुसङ्घमभाषत ॥ २ ॥

विफलं सर्व्वमेवैतत् स्वभोगाय यदर्ज्यते ।
तदेव सफलं लोके यत्समर्पितमर्हते ॥ ३ ॥

दक्षिणा दक्षिणतया सत्पात्रप्रतिपादिता ।
असङ्ख्यगुणतामेति सत्सङ्गतिरिवाक्षया ॥ ४ ॥

पुरा पाटलिपुत्रीया वणिजश्चन्दनार्थिनः ।
म ाप्रवहणारूढाश्चन्दनद्वीपमाययुः ॥ ५ ॥

गोशीर्षचन्दनचयं समादाय ततस्ततः ।
हृष्टाः प्रतिनिवृत्तास्ते प्रापुर्मध्यं महोदधेः ॥ ६ ॥

རྒྱ་ཆེ་དུས་མིན་རླུང་འཚུབ་ཀྱིས། །བསྐྱོད་པའི་ཟ་རླབས་སྟོབས་ཀྱིས་དེར།
དུས་ཀྱི་རྩེ་དགའ་གཡོ་བ་ཡིས། །གཟིངས་ནི་བརླམས་པ་མེད་པར་གྱུར།། 7

སྐྱོབ་པ་དོན་གཉེར་ཚོང་པའི་ཚོགས། །ལྷ་ལ་བསྟོད་པ་བྱེད་པའི་ཚེ།
དོན་ཟ་ཐུབ་ཡིད་ལ་རེ་བ་དང་། །ལྷན་ཅིག་གཟིངས་ནི་ཞིག་པར་གྱུར།། 8

མི་བཟང་སྲོག་ལ་ཐེ་ཚོམ་དེར། །དོན་མཐུན་འདྲེན་པ་བསོད་ནམས་སྨྲ།
ཞེས་པ་འདར་བ་དང་བཅས་པས། །ཡོངས་སུ་བསྐྱོབ་པ་རབ་ཏུ་བསམས།། 9

བདག་གི་ཁྲིམས་དང་ཉེ་བ་ན། །དགེ་བསྙེན་ཆོས་ཀྱི་བྱང་ཆུབ་ཡོད།
དེ་ནི་ཉོན་མོངས་དུས་དག་ཏུ། །སྟོན་པ་རྒྱ་ཡི་མཆོག་ཉིད་བསྟོད།། 10

ཅེས་པ་ཡིད་ཀྱིས་རབ་བསམས་ནས། །དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྐྱབས་སོང་སྨྲ།
དེད་དཔོན་མཆི་མ་དང་བཅས་པས། །འཇིགས་ཤིང་ངལ་བས་ལྡིབ་ལྡིབ་སྨྲས།། 11

རྫོགས་པའི་སངས་རྒྱས་རྒྱ་ཡི་མཆོག །དགེ་བ་ཡི་ནི་དཔག་བསམ་ཤིང་།
ཉོན་མོངས་ཅན་ཀུན་བདེ་མཛད་པ། །དགྲ་བཅོམ་ཆེ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།། 12

ཞེས་པ་དེ་ཡིས་བརྗོད་པའི་ཚེ། །འཕྲལ་ལ་རྒྱ་མཚོའི་ལྷ་འོངས་ཏེ།
དོན་མཐུན་སྲོག་ནི་སྐྱུར་བྱུང་ཉམས། །ཆུ་གཏེར་གྱི་ནི་ངོགས་སུ་བསྒྲལ།། 13

འཇིགས་ཆེན་དེ་ལས་གྲོལ་གྱུར་པ། །དེ་དག་རང་གི་ཡུལ་དུ་ཕྱིན།
རྒྱ་ཡི་མཆོག་ལ་ཕྱག་བྱེད་ལ། །དུས་ཀུན་དུ་ནི་ཆགས་པར་གྱུར།། 14

	Rs	As
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc 1-9 @ 1/- each	9	0
*Mārkaṇḍeya Purāṇa, Fasc. 5-7 @ /10/ each	1	14
*Mīmāṁsā Darçana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Nyāyavārtika, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
*Nirukta, Vol IV, Fasc 1-8 @ /10/ each	5	0
*Nītisāra, Fasc 3-5 @ /10/ each	1	14
Nityācārapaddhati, Fasc 1–7 @ /10/ each	4	6
Nityācārapradīpa, Vol. I, Fasc 1-8, Vol. II, Fasc. 1-2, @ /10/ each	6	4
Nyāyabindutīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol I, Fasc 2-6; Vol. II, Fasc 1-3 @ /10/ each	5	0
Padumāwati, Fasc 1 5 @ 2/-	10	0
*Pariçiṣta Parvan, Fasc 3-5 @ /10/ each	1	14
Prākrita-Paingalam, Fasc 1–7 @ /10/ each	4	6
Parikṣā Mukhasutra	1	0
Prithvīrāj Rāsa, Part II, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc 1 @ 1/- each	1	0
Prākṛta Lakṣaṇam, Fasc. 1 @ /1/8 each	1	8
Parāçara Smṛti, Vol I, Fasc 1-8, Vol II, Fasc. 1-6; Vol III, Fasc 1-6 @ /10/ each	12	8
Parāçara, Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Pariksamukha Sutram	1	0
Prabandhacintāmaṇi English) Fasc 1-3 @ 1/4/ each	3	12
Rasarnavam Fasc 1-2	2	8
Saddarśana-Samuccaya, Fasc 1-2 @ /10/ each	1	4
*Sāma Vēda Saṁhitā, Vols. I, Fasc. 7-10; II, 1-6; III 1-7; IV, 1 6; V, 1-8 @ /10/ each	19	6
Samaraicca Kaha Fasc 1-2, @ /10/	1	4
Sāṇkhya Sūtra Vṛtti, Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc 1-3 @ 1/- each	3	0
*Sankara Vijaya, Fasc 2 3 @ /10/ each	1	4
Srāddha Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	2	0
*Srauta Sutra Latyayan, Fasc 4-9 @ /10/ each	3	12
*Ditto Asbalayana, Fasc 4 11 @ /10/ each	5	0
Suçruta Saṁhitā, (Eng) Fasc 1 @ 1/- each	1	0
Suddhi Kaumudī, Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
Suryya Siddhanta, Fasc 1	1	4
*Taittreya Brahmana, Fasc, 11-25 @ /10/ each	9	6
Ditto Pratisakhya, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
*Taittirīya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	11	14
*Tāṇḍya Brāhmaṇa, Fasc 10–19 @ /10/ each	6	4
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-6 @ /1/4	7	8
*Tattva Cintāmaṇi, Vol. I, Fasc 1-9; Vol II, Fasc. 2-10; Vol III, Fasc. 1-2; Vol IV, Fasc 1; Vol. V, Fasc 1-5; Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	23	12
Tattvārthādhigama Sutram, Fasc 1-3 @ /10/	1	14
Trikānda-Maṇḍanam, Fasc 1-3 @ /10/	1	14
Tul'si Satsai, Fasc 1-5 @ /10/	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1, 5-14 @ /10/ each	6	14
Uvāsagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/-	6	0
Vallāla Carita, Fasc 1 @ /10/	0	10
Varṣa Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/	3	12
*Vāyu Purāṇa, Vol I, Fasc 3-6; Vol II, Fasc. 1-7; @ /10/ each	6	14
Vidhāna Pārijāta, Fasc. 1-8, Vol II, Fasc 1 @ /10/	5	10
Ditto Vol II, Fasc. 2-3, @ 1/4	2	8
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Vrhat Svayambhū Purāṇa, Fasc 1-6 @ /10/	3	12
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Yogaśāstra, Fasc. 1-2	2	8

Tibetan Series.

	Rs	As
Bauddhastotrasangraha, Vol I	2	0
* A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc 1-4, @ 1/- each	4	0
Nyayabindu of Dharmakirti, Fasc 1	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtogs brjod dpag hkhri S'iṅ (Tib & Sans Avadāna Kalpalatā) Vol I, Fasc 1-7 Vol. II, Fasc 1-5 @ 1/- each	12	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	14	0

Arabic and Persian Series.

	Rs	As
'Ālamgīrnāmah, with Index. (Text) Fasc 1-13 @ /10/ each	8	2
Al-Muqaddasi (English) Vol I, Fasc. 1-3 @ 1/-	3	0
Āīn-i-Akbarī, Fasc, 1-22 @ 1/8/ each	33	0
Ditto (English) Vol I, Fasc. 1-7, Vol II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, @ 2/- each	34	0

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

		Rs.	As.
Akbarnāmah, with Index, Fasc 1-37 @ 1/8/ each	...	Rs. 55	8
Ditto English Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc 1-6 @ 1/4/ each		17	8
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger @ /10/	...	0	10
*Bādsāhnāmhah, with Index, Fasc 1-19 @ /10/ each	...	11	14
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each	...	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 @ 1/- each	..	2	0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc 1-3 @ 1/- each	..	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8/ each ...	...	31	8
Farhang-i-Rashidī, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each	...	21	0
Fihrist-i-Tusi, or Tūsy's list of Shy'ah Books, Fasc 1-4 @ 1/- each		4	0
Futūh-ush-Shām of Wāqidī, Fasc. 1-9 @ /10/ each	...	5	10
Ditto of Azādī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	..	2	8
History of Gujarat	...	1	0
Haft Āsmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. 1 @ /12/ each	...	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	..	7	8
Iqālnamah-i-Jahāngīrī, Fasc. 1-3 @ /10/ each	...	1	14
Isābah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	...	51	0
Ma'āsir-i-'Ālamgīrī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	.	3	12
Ma'āsir-i-Rahīmī, Part I, Fasc. 1	...	2	0
Maasir-ul-Umarā, Vol I, Fasc. 1-9; Vol II, Fasc. 1-9; Vol III, 1-10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol. II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc 11-12 @ /1/ each	...	35	0
Maghāzī of Wāqidī, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	3	2
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc. 1-15 @ 10/ each	...	9	6
Ditto (English) Vol I, Fasc 1-7; Vol. II, Fasc 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	...	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ /10/ each...	..	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	.	1	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1 @ /10/	..	0	10
Nizāmi's Khiradnāmah-i-Iskandari, Fasc 1-2 @ /12 each	...	1	8
Qawaninu 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott	...	5	0
Riyāzu-s-Salātīn, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	...	5	0
Tadhkira-i-Khushnavisān	..	1	0
Tabaquat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each	...	14	0
Ditto Index	...	1	0
Tarikh-i-Firūz Shāhi of Ziyāu-d-dīn Barni, Fasc. 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Tārīkh-i-Fīrūzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc 1-2 @ 1/8/ each	...	3	0
Tuzuk-i-Jahāngīrī (Eng.) Fasc. 1 @ 1/-	..	1	0
Wis o Rāmīn, Fasc 1-5 @ /10/ each		3	2
Zafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ /10/ each	...	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. Asiatic Researches Vols. XIX and XX @ 10/- each 20 0
2. Proceedings of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No.
3. Journal of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.

N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume

4. Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1–4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number Discount of 25% to Members.
6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 3 0
7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, Part I, A to E; Part 2, F to M ... 4 0
8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each ... 18 0
9. Kacmīraçabdāmrta, Parts I and II @ 1/8/ ... 3 0
10. Persian Translation of Haji Baba of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kirmasi, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notice of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-34 @ 1/- each ... 34 0
Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

15-5-10.

Books are supplied by V.P.P.

BIBLIOTHECA INDICA:

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1262.

AVADĀNA KALPALATĀ

WITH ITS TIBETAN VERSION.

NOW FIRST EDITED BY

RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E.

AND

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHUṢAṆA, M.A., PH.D.

VOL. II. FASCICULUS VIII.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.

1911.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, *Grafton Street, New Bond Street, London, W.*,
AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, *Leipzig, Germany.*

*Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.*

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

*Advaita Brahma Siddhi, Fasc. 2,4 @ /10/ each ... Rs.	1	4
Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1–3 @ /10/ each	1	14
*Agni Purāṇa, Fasc. 6–14 @ /10/ each	5	10
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1–5; Vol. III, Fasc. 1–5, Vol. IV, Fasc. 1–8 @ /10/ each	14	6
Aitareyalocana	2	0
*Anu Bhāshya, Fasc. 2-5 @ /10/ each	2	8
Aphorisms of Sāṇḍilya (English), Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc 1-6 @ /10/ each ...	3	12
*Atharvana Upanishad, Fasc 4-5 @ /10/ each	1	4
Ātmatattvaviveka, Fasc I	0	10
Aççavaidyaka, Fasc. 1–5 @ /10/ each	3	2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1–8. Vol. II, Fasc. 1–7 @ 1/ each	15	0
Bālam Bhaṭṭī, Vol. I, Fasc. 1–2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each ...	1	14
Baudhāyana Srauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	3	12
*Bhāmati, Fasc. 4-8 @ /10/ each	3	2
Bhāṭṭa Dīpikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each ...	4	6
Bauddhastotrasangraha	2	0
Bṛhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Bṛhaddharma Purāṇa, Fasc 1-6 @ /10/ each	3	12
Bodhicaryāvatāra of Çāntideva, Fasc 1-5 @ /10/ each ...	3	2
Cri Cantinatha Charita, Fasc. 1-3	1	14
Çatadūṣaṇī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each ...	8	0
Çatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1–7; Vol V, Fasc 1–4 @ /10/ each ...	14	6
Ditto Vol. VI, Fasc 1–3 @ 1/4/ each	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-5 @ /10/	3	2
Çatasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1–14 @ /10/ each ...	8	12
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1–25; Vol. III, Part I, Fasc 1-18, Part II, Fasc. 1–10; Vol. IV, Fasc. 1–6 @ /10/ each ...	36	14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each ...	2	8
Ditto Vol. IV, Fasc. 8-9 @ /10/	1	4
Çlokavartika, (English), Fasc. 1–7 @ 1/4/ each	8	12
*Çrauta Sūtra of Āpastamba, Fasc 12-17 @ /10/ each	3	12
Ditto Çānkhāyana, Vol I, Fasc. 1–7; Vol. II, Fasc. 1–4; Vol. III, Fasc 1–4; Vol. 4, Fasc 1 @ /10/ each ...	10	0
Çrī Bhāshyam, Fasc. 1–3 @ /10/ each	1	14
Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc 1–2 @ /10/ each	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol I, Fasc. 1–7 @ /10/ each ...	4	6
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1–4	3	2
Gobhilīya Gṛhya Sūtra, Vol I, @ /10/ each	3	2
Ditto Vol. II, Fasc 1–2 @ 1/4 /each ...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	2	0
Ditto Grihya Sangraha	0	10
Haralata	1	14
Karmapradiph, Fasc 1	1	4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each ..	17	8
*Kūrma Purāna, Fasc. 3-9 @ /10/ each	4	6
Lalita-Vistara, (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
Madana Pārijāta, Fasc 1-11 @ /10/ each	6	14
Mahā-bhāsya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc 1-12, Vol. III, Fasc. 1–10 @ /10/ each	19	6
Ditto Vol. IV, Fasc. 1 @ 1/4	1	4
Manutīkā Saṅgraha, Fasc 1-3 @ /10/ each	1	14
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc 1-9 @ 1/- each	9	0
*Mārkaṇḍeya Purāṇa, Fasc. 5-7 @ /10/ each	1	14

विपुलाकालवातालीवलितोर्म्मिबलैरभूत् ।
तत्र प्रवहणं कालदोलाकेलिविशृङ्खलम् ॥ ७ ॥

त्राणार्थिनि वणिक्चक्रे त्रिदशस्तोत्रकारिणि ।
अभज्यत प्रवहणं सहसार्थमनोरथम् ॥ ८ ॥

पुण्यसेनाभिधस्तत्र विषमे प्राणसंशये ।
अचिन्तयत् परित्राणं साकम्पः सार्थनायकः ॥ ९ ॥

अस्ति मद्देश्मनिकटे धर्म्मबोधिरुपासकः ।
हेतूत्तमं क्लेशकाले स्तौति शास्तारमेव सः ॥ १० ॥

इति सञ्चिन्त्य मनसा तमेव शरणं गतः ।
ऊचे सार्थपतिः सास्रः साध्वसायासगद्गदः ॥ ११ ॥

हेतूत्तमाय महते संबुद्धायार्हते नमः ।
कल्याणकल्पवृक्षाय सकलक्लेशशर्म्मणे ॥ १२ ॥

इत्युक्ते तेन सहसा समभ्येत्याब्धिदेवता ।
सार्थं प्रत्यागतप्राणं चिक्षेप जलधेस्तटे ॥ १३ ॥

तस्मान् महाभयान्मुक्ता स्ते स्वदेशमुपागताः ।
हेतूत्तमनमस्कारनिरताः सर्व्वदाभवन् ॥ १४ ॥

གནས་སྐབས་དེར་ནི་སྤྱོན་པ་དག། རྒྱུ་ཡི་མཆོག་གི་སྐུ་ལ་ནི།
ལས་ཀྱི་ལྷག་མ་འགའ་ཡི་རིམས། དྲག་པོའི་གདུང་བ་གནས་པར་གྱུར༎ 15

གང་དག་གཟིགས་པ་སྲིད་པའི་འཇིགས་པ་ཆེན་པོའི་སྨན་གྱིས་ནི།
འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་ལེགས་པར་བསོས་པ་ཉིད་ནི་བསྒྲུབས་མཛད་པ།
དེ་དག་གིས་ཀྱང་རང་ལས་འབྲི་ཤིང་ཁྱད་པར་ཆགས་པའི།
ལྷག་མ་ལྷག་པར་གནས་ཤིང་ཆགས་པ་དག་ནི་བདེང་མི་འགྱུར༎ 16

དེ་ཡི་དྲག་པོར་གདུང་བ་ནི། ཉི་སྐྱད་ཙུནྡ་ས་མཆོག་དག།
རྒྱལ་པོ་ཟླ་བ་སྣང་ཞེས་པས། ཐམས་ཅད་དུ་ནི་བཙལ་བར་བརྩམས༎ 17

ས་བདག་གིས་ནི་འབུམ་ཕྲག་བཞིས། རིན་དཔོན་དེ་ལ་རིན་དུ་གཏེར།
ཙུནྡ་ས་མཆོག་ས་ལ་ནི། སྙིང་དཀར་སྲིད་གཅིག་བྱིན་མ་གྱུར༎ 18

རིན་དཔོན་རང་ཉིད་མདོན་ཕྱོགས་དེ། བྲན་པ་ཙམ་གྱིས་ཞབ་མཛད་པ།
སྟོན་པའི་སྐུ་ལ་ཙུནྡ་གྱིས། གུས་པ་ཡིས་ནི་ཐུགས་པ་བྲུས༎ 19

རོ་ཤལ་དང་ནི་ཁ་བའི་ཚོགས། ཟླ་བ་བསིལ་བ་དམན་བྱེད་པ།
ཀུགས་པ་ལྷུར་དཀར་ཙུནྡ་རིས། རྒྱལ་བ་ཉལ་དུ་གནས་པར་གྱུར༎ 20

དེ་ཡིས་བསོད་ནམས་མཐུ་ཡིས་ནི། དཔལ་དང་ལྡན་པ་བསོད་ནམས་སྐྱེ།
ཟླ་བའི་འོར་དང་ཡན་ལག་ཀུན། སྨད་བྱུང་རྡི་བཟང་ལྡན་པར་གྱུར༎ 21

तस्मिन्नवसरे शास्तुः कर्म्मशेषेण केनचित् ।
गात्रे हेतूत्तमस्याभूत् तीव्रतापस्थितिज्वरः ॥ १५ ॥

ये स्वस्थतां भवमहाभयभेषजेन
कुर्व्वन्ति सर्व्वजगतामवलोकनेन ।
तेऽपि प्रसक्तनिजकर्म्मलताविशेषे
शेषाधिवासकलनां न परित्यजन्ति ॥ १६ ॥

गोशीर्षचन्दनं तस्य तीव्रसन्तापशान्तये ।
राजा चन्द्रावलोकाख्यः सर्व्वत्रान्वेष्टुमाययौ ॥ १७ ॥

लक्षै श्चतुर्भि र्भूपेन स सार्थपतिरर्थितः ।
गोशीर्षचन्दनमलं न ददौ भुवि दुर्लभम् ॥ १८ ॥

भक्त्या स्वयं समभ्येत्य स्मृतिमाचोपकारिणः ।
शास्तुः सार्थपतिश्चक्रे वपुश्चन्दनचर्चितम् ॥ १९ ॥

तेन हारतुषारौघशशिशैत्योपहासिना ।
स्वस्थः स्वकीर्त्तिशुभ्रेण चन्दनेनाभवज्जिनः ॥ २० ॥

तेन पुण्यानुभावेन पुण्यसेनः शशिप्रभः ।
श्रीमान् बभूव सर्व्वाङ्गप्रोद्भूताद्भुतसौरभः ॥ २१ ॥

དེ་ཡི་ཙནྡན་རིན་ཆེན་སོགས། རྒྱ་མཚོ་ཆུ་ལ་གང་ལྷུང་བ།
དེ་དག་ཐམས་ཅད་རང་ཁྱིམ་དང་། ཉེ་བར་ཁྲོན་པའི་ནང་ནས་བྱུང་།། 22

ཚོང་པ་རྣམས་ལ་ཙནྡན་སོགས། རང་རང་དག་ལ་དེས་བྱིན་ནས།
ཟས་དང་རིན་ཆེན་གོས་རྣམས་ཀྱིས། ཁྱིམ་དུ་དགེ་སློང་དགེ་འདུན་མཆོད།། 23

དེ་ནས་དེད་དཔོན་དག་གིས་ནི། མཆོག་གི་མཐུ་ཡིས་བརྒྱན་པའི་དཔལ།
མཐོང་ནས་མངོན་དུ་ཉེར་གནས་ཀྱིས། དེ་ཡིས་ལེགས་བྱས་རྒྱལ་ལ་དྲིས།། 24

དེ་ནས་བཅོམ་ལྡན་རྒྱ་ཡི་མཆོག། འཛུམ་དང་བཅས་པས་དེ་ལ་གསུངས།
དེད་དཔོན་གྱིས་ནི་ཙནྡན་གྱིས། ཀྲུས་ལ་བྱུགས་པས་དཔལ་འབྱོར་ཐོབ།། 25

བསོད་ནམས་སྡེ་ནི་ལེགས་བྱས་ཀྱི། ངང་ཚུལ་དག་གིས་ལས་དེ་བྱས།
བདུད་རྩི་ཉིད་ནི་རབ་ཐོབ་པ། གང་གི་འདི་དག་ཆ་ཡི་ཐིགས།། 26

དགེ་བའི་རྩ་བ་སྨིན་པ་ན། སྐྱེ་བ་ཐ་མ་དག་ལ་འདི།
རབ་བྱུང་བླ་མེད་ཡང་དག་པར། རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཐོབ་པར་འགྱུར།། 27

བསོད་ནམས་དག་གི་ཙནྡན་ཞིང་། ཡངས་པ་ཡི་ནི་རྩ་བར་འདི།
ཙནྡན་དཔལ་ཞེས་གྲགས་པ་ཡི། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར།། 28

དེ་སྐད་བཅོམ་ལྡན་རྒྱ་ཡི་མཆོག། ཡེ་ཤེས་སྤྱན་དང་ལྡན་པས་གསུངས།
ཞེས་པ་ཤཱཀྱ་ཐུབ་པ་ཡིས། གསུངས་ཚེ་དགེ་སློང་ཡ་མཚན་གྱུར།། 29

तस्य चन्दनरत्नादि च्युतं यत्सागराम्भसि ।
तत्सर्व्वं स्वगृहोपान्तकूपमध्यात् समुद्गतम् ॥ २२ ॥

निजं निजं स मत्वा च वणिजां चन्दनादिकम् ।
भोज्यरत्नाम्बरैर्गेहे भिक्षुसङ्घमपूजयत् ॥ २३ ॥

अथ सार्थपतेर्दिव्यप्रभावाभरणां श्रियम् ।
दृष्ट्वोपस्थापकेनाग्रे पृष्टस्तत्सुकृतं जिनः ॥ २४ ॥

हेतूत्तमोऽथ भगवान् सस्मित स्तमभाषत ।
प्राप्ता श्रीः सार्थवाहेन लिम्पता चन्दनेन माम् ॥ २५ ॥

कृतं सुकृतशीलेन पुण्यसेनेन कर्म्म तत् ।
अमृतत्वमवाप्तस्य यस्यैता लेशविप्रुषः ॥ २६ ॥

पाके कुशलमूलानामेष जन्मनि पश्चिमे ।
प्रव्रज्यानुत्तरां सम्यक्सम्बोधिं समवाप्स्यति ॥ २७ ॥

चन्दनश्रीरिति ख्यातः पुण्यचन्दनशाखिनः ।
एवं मूले विशालस्य भविष्यति तथागतः ॥ २८ ॥

इति हेतूत्तमः प्राह भगवान् ज्ञानलोचनः ।
इत्युक्ते शाक्यमुनिना भिक्षवो विस्मयं ययुः ॥ २९ ॥

ལེགས་བྱས་ཅན་གྱི་དད་པའི་སྤྲིན་པའི་ཆ་ཤི་སྒྲུ་
ཀྱུ་ལོ་འདབ་བརྒྱ་ཡིས་འཕེལ།
དགྲ་བཅོམ་ཞིང་ལ་ཡང་དག་བདབ་པ་ཡོངས་སྨུ་
སྨིན་ཆེ་ཆགས་བྲལ་ཕུན་ཚོགས་འབྲས།
གང་ལ་སྐབས་གསུམ་བདག་པོ་དྲི་མེད་གདུགས་ཅན་
དར་ཞིང་བསོད་ནམས་དྲི་ཡིས་རྒྱགས།
རབ་དགའི་གྲོགས་པོ་ཕུན་ཚོགས་འདི་དག་མི་དོག་
གསར་པ་ཉིད་དུ་རབ་ཏུ་རྒྱས།། 30

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཀླུའི་མཆོག་གི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་གཅིག་པའོ།།

अर्हत्क्षेत्रसमर्पणात् परिणतौ वैराग्यलक्ष्मीफलः
श्रद्धादानकणाङ्कुरः सुकृतिनां शाखाशतैर्वर्द्धते ।
यस्यैता स्त्रिदशाधिपत्यविशदच्छत्रोदयाः सम्पदः
पुण्यामोदमदप्रमोदसुहृदः प्रत्यग्रपुष्पोद्भवाः ॥ ३० ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
हेतूत्तमावदानमेकाशीतितमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་གཉིས་པ།

འཛིག་རྟེན་ཕ་རོལ་ཀློ་ལྡན་དོན་མེད་བྱ་ལ་ཆགས་པ་ཅི་སླད་སྒྲུབ།
བསོད་ནམས་གང་རིགས་དེ་ནི་རང་གིས་བྱས་དེ་གཞན་གྱིས་བྱས་པ་སྤྱོད་མ་ཡིན།
གང་གིས་སྡིག་པའི་ལས་རྣམས་མ་ལུས་རིགས་ནི་རྣམ་པར་ལྷུང་ཞིང་བཞིན་
དམན་ཉམས་བྱེད་པ།
དེ་དག་མཚུངས་མེད་གདུག་པའི་བྱ་བ་ལ་མཁས་བྱ་ནི་འགའ་ཡི་རྣམ་པ་
བསྒྲུབས།། 1

མཚན་ཡོད་དུ་སྟོན་ཁྲིམ་གྱི་བདག། ཐོས་པའི་གོ་ཆ་དག་གིས་ནི།
རྔང་མ་རྒྱལ་བའི་སྐྱེ་ལ་བྱ། སྐྱིད་པའི་གོ་ཆ་ཞེས་པ་བྱུང་།། 2

དལ་བྱ་དལ་བུས་བྲིས་པ་དེ། ཁྲོ་ཤུག་དེ་དག་གིས་བསྐྱེད་དེ།
རིགས་བརྒྱུད་ཁྱད་འཕགས་ཁྱད་པར་ཀྱིས། རེ་བ་རྣམ་པར་འགོད་པ་བྱས།། 3

དུས་ཀྱི་ཕ་ནི་དུས་དབང་དུ། སོང་ཆེ་སྐྱིད་པའི་གོ་ཆ་ནི།
མཛར་ཤིང་སྔོངས་པས་གཟིར་བ་ཡི། མ་ཡིས་བསྐྱེད་བསྐྱིངས་བསྐྱངས་
པར་གྱུར།། 4

ཁྲིམ་མཆོས་གྲོགས་པོ་དག་དང་ནི། ལྷན་ཅིག་རྩེ་ཞིང་མ་བསྡམས་པ།
ལས་ཆོ་དག་ལ་གནས་པ་དེ། གཉིས་འཕྲུང་ལྕགས་ཀྱུ་མེད་བཞིན་འཁྱམ།། 5

ལག་འགྲོ་རྒྱ་ལམ་ནས་བགྲོད་དེ། དཔའ་བ་ཡི་ནི་བུད་མེད་དག།
མཛེས་པ་ཞེས་པ་ཁང་བཟང་གི། རྩེ་མོ་དག་ན་གནས་པ་མཐོང་།། 6

द्व्यशीतितमः पल्लवः ।

लोकः किं परलोकधीः प्रकुरुते पुत्राय मिथ्यास्पृहाम्
तत्पुण्यं क्रियते स्वयं यदुचितं नान्यैः कृतं भुज्यते ।
पुत्रस्तद्विदधाति कश्चिदसमक्रूरक्रियाकोविदः
पापाद् येन निपातभग्नवदनः सीदत्यशेषान्वयः ॥ १ ॥

पुराभवद् गृहपतेः श्रावस्त्यां श्रुतवर्म्मणः ।
जायायां जयसेनायां भववर्म्माभिधः सुतः ॥ २ ॥

तौ दम्पती शिशौ तस्मिन् वर्द्धमाने शनैः शनैः ।
वंशोत्कर्षविशेषाशाविनिवेशं प्रचक्रतुः ॥ ३ ॥

कालेन कालवशगे जनके भववर्म्मणः ।
जननी स्नेहमोहार्त्ता संवर्द्धनपराभवत् ॥ ४ ॥

प्रातिवेश्यवयस्येन सह लीलाविशृङ्खलः ।
यौवनस्थः स बभ्राम निरङ्कुश इव द्विपः ॥ ५ ॥

व्रजन्तं राजमार्गेण भुजङ्गसुभटाङ्गना ।
ददर्श सुन्दरी नाम तं हर्म्यशिखरस्थिता ॥ ६ ॥

མངོན་པར་སྲིད་དང་ལྡན་པ་དེས། འཛོ་སྒེག་ལྡན་ལ་རྣམ་པར་བལྟས།
བཞིན་འཛུམ་མ་དེས་དེ་ཡིས་ནི། སྤྱི་བོར་མེ་ཏོག་འཕྲེང་བ་འཕངས།། 7

ཁྲུས་མཆོས་དེ་ཡིས་དེ་དག་གིས། བསམ་པ་རྣམ་འཕྲུལ་དང་བཅས་པ།
མཐོང་ནས་ལོངས་སྤྱོད་གོ་བྱེད་པའི། བརྡ་རྣམས་ཐམས་ཅད་རིག་པར་གྱུར།། 8

གྲོགས་ལ་མཛའ་བས་ཆགས་གྱུར་ཅིང་། གནོད་པ་འབྱུང་བར་དོགས་པ་ཡིས།
འཇིགས་པ་དེ་ནི་སོང་གྱུར་ནས། སྲིད་པའི་གོ་ཆའི་མ་ལ་སྨྲས།། 9

ཁྱོད་ཀྱིས་བུ་དང་དཔའ་བོ་ཡི། བུད་མེད་གསལ་བའི་བརྡ་དག་བྱས།
མཚན་མོ་རྣམ་པར་མ་དུལ་བ། དམན་མིན་རྒྱུ་ཞིང་འགྲོ་བར་འགྱུར།། 10

ཉི་ཡི་རི་དགས་འཁོར་བ་སྡུག་བསྔལ་ནགས་ཚལ་འདིར་ནི་རྒྱུ་བྱེད་ཅིང་།
མཆོག་ཏུ་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས་འཁྲུགས་མ་ལུས་བདེ་བའི་རྩ་ལ་ཆགས་གྱུར་རྣམས།
འཇིག་པའི་བྲུ་བ་དང་ལྡན་ཇོན་པ་ཞགས་པ་དག་ཏུ་ལྷུང་འགྱུར་ཏེ།
མཐུག་ཏུ་དུག་ལྡན་རྩོ་བའི་མཚོན་རྣམས་དག་གིས་བརླག་པ་ཐོབ་པར་འགྱུར།།
11

གཡོ་བའི་བསམ་པ་དང་ལྡན་ཞིང་། རེ་ཞིག་ཉིན་པར་བདག་གིས་བསྲུང་།
མཚན་མོ་ཁྱོད་ཀྱིས་བསྲུང་བར་བྱ། ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་གྲོགས་པོ་སོང་།། 12

དེ་ནས་ཁྱིམ་ནང་དུ་ཉལ་བྱ། སྨོ་ཚ་ཉལ་བའི་མ་ཡིས་ནི།
མཚར་མོ་རབ་དུ་སད་བཞིན་དུ། ཀུན་དུ་བསྲུང་བ་ལ་ཆགས་གྱུར།། 13

सा तेन साभिलाषेण सविलासं विलोकिता ।
उत्ससर्ज स्मरसखीं तन्मूर्द्धि कुसुमस्रजम् ॥ ७ ॥

तयोः सविभ्रमाकूतं स दृष्ट्वा प्रातिवेशिकः ।
सम्भोगसूचकं सर्व्वं स सङ्केत ममन्यत ॥ ८ ॥

स गत्वा चकितः प्राह जननीं भवशर्म्मणः ।
सुहृदः स्नेहसंसक्तः शङ्कमानः पराभवम् ॥ ९ ॥

पुत्रस्ते कृतसङ्केतः स्पष्टं सुभटयोषिता ।
रजन्यामविनीतोऽद्य स्वैरचारी गमिष्यति ॥ १० ॥

चरन्तः संसारव्यसनगहनेऽस्मिन्नरमृगा
भृशं भोगव्यग्रा निखिलसुखशस्यप्रणयिनः ।
विनाशव्यापारस्मरशबरपाशे निपतिता
लभन्ते पर्य्यन्ते विषयशितशस्त्रै र्विशसनम् ॥ ११ ॥

वासरे रक्षितस्तावन्मयायं चपलाशयः ।
रक्षणीयस्त्वया रात्रा वित्युक्त्वा प्रययौ सुहृत् ॥ १२ ॥

अथान्तर्गृहसुप्तस्य पुत्रस्य द्वारशायिनी ।
माता निशि प्रबुद्धेव संरक्षणपराभवत् ॥ १३ ॥

རྒྱ་ཡི་དག་བྱེད་ཟློལ་གྱིས་ནི། ཕྱིར་འབྱུང་ཞུ་བར་བྱེད་པ་ལ།
མཛའ་བས་སྙོངས་པའི་མ་ཡིས་ནི། ཕྱིར་ལ་འཕྲོན་པ་བྱིན་མ་གྱུར། 14

དེ་བསམས་ཀྱི་ན་དགའ་བ་ཡི། བུད་མེད་རིན་ཅན་དང་འགྲོགས་ལ།
གེགས་ནི་སྐྱེད་པར་བྱེད་པ་ཡི། བདག་གི་མ་འདི་ཅི་ཡི་སྦྲུལ། 15

རེ་ཞིག་སྐལ་བས་མ་ནི་བདག། ལང་ཚོ་ལྡན་ཞིང་འཚོ་བར་གྱུར།
བསོད་ནམས་མིན་པས་སྦྲུལ་ནག་ནི། འཇིགས་རུང་མ་ནི་ཁྱིམ་ན་གནས། 16

གཉིད་དང་བྲལ་མ་འདི་ལ་ནི། གལ་ཏེ་བདག་གིས་འགོམས་བྱིན་ན།
འདི་ལ་འཐབ་མོའི་སྒྲ་བཟོད་ཀྱིས། སྐྱེ་བོ་རྣམས་ཀྱང་རབ་སད་གྱུར། 17

མཚན་མོ་ཐལ་ཆེ་ཡོངས་ཟད་ཅིང་། མཛེས་མ་རིང་ལ་བདག་ཅི་བྱེད།
སྐལ་བ་དམན་པ་བདག་ལ་ནི། སྐལ་བཟང་མ་དེ་ཇི་ལྟར་མོད། 18

ཁང་བཟང་ནང་དུ་སོན་ཞིང་རྣམ་པར་བལྟ་བའི་ངོ་ལས་བཞིན་གྱི་རྒྱ་སྐྱེས་དང་།
ཉ་བའི་ཨུ་ཏྤ་ལ་ལྷུང་བར་གྱུར་པས་མིག་གི་མཛེས་པ་ཉ་བ་དག་ལ་སྟེར།
ཉ་རྒྱན་འོད་ཟེར་དག་གིས་འཁྲུས་པ་ཟུང་ལ་པ་ཏྲའི་འབྲིང་བ་རྣམ་པར་འཛིན།
མཛེས་མ་དེ་ནི་ལེགས་ལྡན་དག་གིས་སྐལ་བ་རྣམས་ཀྱིས་སྤྱོད་བྱ་འོས་རུ་འགྱུར།
19

དེ་ལྟར་བསམས་པས་གཟིར་ཞིང་སྐྱོ། ཡང་དང་ཡང་དུ་སྨྲོང་བྱེད་པ།
དེ་ལ་མ་ཡིས་འདི་ཉིད་དུ། གཙང་པ་མཛོད་ཅེས་རབ་ཏུ་སྨྲས། 20

वारिशौचापदेशेन याचमानस्य निर्गमम् ।
न निर्गन्तुं ददौ तस्य जननी स्नेहमोहिता ॥ १४ ॥

सोऽचिन्तयदहो रम्यरामारत्नसमागमे ।
केनेयं विघ्नजननी जननी मम निर्म्मिता ॥ १५ ॥

भाग्यैर्मे जनकस्तावद् यौवने निधनं गतः ।
इयन्त्वपुण्यैः कङ्काली कालव्याली गृहे स्थिता ॥ १६ ॥

गच्छाम्येनां समुल्लङ्घ्य निद्राविरहितां यदि ।
तदस्याः कलहालापै र्जनोऽपि प्रतिबुध्यते ॥ १७ ॥

प्रायः क्षपा परिक्षीणा दूरे कान्ता करोमि किम् ।
सुलभा भाग्यहीनस्य कथं सा सुभगा मम ॥ १८ ॥

हर्म्योत्सङ्गगता विलोकनरसान्नम्राननाम्भोरुहा
स्रस्तस्य श्रवणोत्पलस्य नयनच्छायां दिशन्ती पदे ।
ताडङ्कद्युतिभिः कपोलयुगले पत्रावलीं बिभ्रती
भाग्यै र्भोगभुवं प्रयाति सुभगा भव्यस्य सा सुन्दरी ॥ १९ ॥

इति चिन्तातुरं द्वारं याचमानं पुनः पुनः ।
अत्रैव क्रियतां शौचमिति माता तमब्रवीत् ॥ २० ॥

དེ་ནས་རལ་གྲིས་མ་ཡི་མགོ། བཅད་ནས་དེ་ནི་མགྱོགས་པར་སོང་།
ཆགས་པ་ཉེར་བསྟན་སྡིག་བདག་ཉིད། ངན་པ་རྣམས་ལ་བྱ་མིན་ཏེ།། 21

མཚན་མོ་ངལ་དུབ་མ་རྩིས་པར། མཛེས་མའི་ཁང་པར་དེ་སོང་ནས།
མཁས་ཤིང་ལོངས་སྤྱོད་ལ་ཆགས་མ། དེ་ནི་དབེན་པར་ཡང་དག་ཐོབ།། 22

དེ་ལ་རང་གིས་བྱས་པའི་སྡིག། གྲུས་པའི་སྐད་དུ་དེ་ཡིས་བཤད།
གང་གིས་སྨད་པ་ཉིད་འགྱུར་བ། དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྨོངས་པ་བསྔགས།། 23

མ་བསད་སྡིག་པ་དྲག་པོ་ནི། ཐོས་ནས་འདར་བར་གྱུར་བ་དེ།
གདུམ་པོ་ལ་བཞིན་དེ་ལ་ནི། རིག་ལ་ཤིན་དུ་ཕྱིར་ཕྱོགས་གྱུར།། 24

དེ་ཡི་གནས་ནས་ཁང་བཟང་ལ། འཇོག་པའི་ཐོལ་གྱིས་དེ་སོང་སྟེ།
སྡིག་པ་རྣམས་ཀྱིས་གུས་པ་ཡིས། སྤྱོད་ལྡན་དག་ཀྱང་ཆགས་བྲལ་གྱུར།། 25

སྡིག་པ་ལས་ནི་ཕྱིར་ཕྱོགས་མ། དེ་ཡིས་བ་གམ་མཐོན་པོར་འཛེགས།
འདི་ནི་ཆོས་ཀུན་ཆོས་ཀུན་ཞེས། འཇིགས་པ་བཞིན་དུ་སྐད་ཆེར་བསྒྲགས།། 26

འཁོར་གྱི་སྐྱེ་བོས་རྒྱུགས་པའི་ཚེ། འཇིགས་པས་ཉེན་པ་དེ་རབ་བྲོས།
ཇི་སྲིད་རང་གི་ཁྱིམ་དུ་སོང་། ཁྱི་རྣམས་ཀྱིས་ནི་ཅ་ཅོ་བྱས།། 27

བདག་གི་མ་ནི་ཆོས་ཀུན་གྱིས། བསད་ཅེས་སྐད་ཆེར་རབ་སྨྲ་ཞིང་།
སྤྲ་རྡོ་དེ་ཡིས་མ་ཡི་ནི། ལུས་ལ་སོགས་པ་སྦྱང་བ་བྱས།། 28

अथ मातुः शिरश्छित्त्वा खड्गेन स ययौ जवात् ।
रागोपदिष्टपापानां किमकार्य्यं दुरात्मनाम् ॥ २१ ॥

राचावगणितायासः स गत्वा सुन्दरीगृहम् ।
रहः सम्भोगसन्नद्धां विदग्धा मासमाद तान् ॥ २२ ॥

स तस्यै स्वकृतं पाप मादराय न्यवेदयत् ।
तेनैव मूर्खाः श्लाघन्ते येनैवायान्ति निन्द्यताम् ॥ २३ ॥

तस्य मातृबधक्रूरपापश्रवणकम्पिता ।
श्वपाकस्येव संस्पर्शे विमुखी साभवत् परम् ॥ २४ ॥

हर्म्याधिरोहणव्याजात् सा जगाम तदन्तिकात् ।
साभिलाषोऽपि पापानामाचारेण विरज्यति ॥ २५ ॥

उच्चहर्म्यसमारूढ़ा प्रौढ़पापपराङ्मुखी ।
चौरश्चौरोऽयमित्युच्चैश्चुक्रोश चकितेव सा ॥ २६ ॥

प्रधाविते परिजने भयदिग्धः स विद्रुतः ।
ययौ जवान्निजगृहं कृतकोलाहलः श्वभिः ॥ २७ ॥

हता मे जननी चौरैरिति तारप्रलापवान् ।
प्रभाते विदधे मातुः स शरीरादिसत्क्रियाम् ॥ २८ ॥

རབ་བསྒྲིབས་སྡིག་པའི་གདུང་བ་ཡིས། སྲེག་ཅིང་ཞིན་དུ་མི་བཟད་པའི།
དམྱལ་བར་ལྷུང་བ་དེ་བསམས་ཏེ། འབྱུང་པོ་བཞིན་དུ་ས་ལ་འཁྲམས།། 29

སྡིག་པ་སླ་བྱེད་དེ་ཡིས་ནི། ཕྱིར་བཅོས་དྲིས་ལ་གཉིས་སྐྱེས་ཀྱིས།
སྨྲས་པ་མ་བསད་དྲག་པོ་ཡི། སྡིག་པ་དག་ལ་བཅོས་ཐབས་མེད།། 30

དེ་ནས་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་སོང་བས། དེར་ནི་དགེ་སློང་ཚོགས་བརྗོད་པའི།
སྡིག་པ་ཐམས་ཅད་ཉམས་བྱེད་པའི། ཆོས་ཀྱི་ཁ་དོན་རབ་ཏུ་ཐོས།། 31

དེར་ནི་བློ་ལྡན་རབ་བྱུང་སྟེ། ཁ་དོན་དག་ལ་མཆོག་ཏུ་ཆགས།
དེ་ནས་དེ་ནི་སྡེ་སྣོད་གསུམ། བརྗོད་ཅིང་ཆོས་ཀྱི་གདམས་ཅན་གྱུར།། 32

དེ་ནས་ཀུན་མཁྱེན་བཅོམ་ལྡན་འདས། མངོན་ཕྱོགས་དགེ་སློང་ཚོགས་གསུངས།
སྡིག་ཅན་འདི་ལ་རབ་བྱུང་ནི། ཁྱོད་ཀྱིས་ཅི་སླད་ཡང་དག་བྱིན།། 33

མ་བསད་དྲག་པོར་གྱུར་པ་ཡི། སྡིག་པ་དེ་ཡིས་ནག་མེད་འདི།
མཇུག་ཏུ་མཐར་མེད་ཚ་བར་ནི། ཡུན་རིང་གནས་ལ་རབ་ཏུ་ཉེ།། 34

དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་དེ་གསུངས་ཚེ། དེ་ཡང་མཁན་པོ་ཉིད་དུ་གྱུར།
དུས་ཀྱིས་དུས་ཀྱི་མཇུག་ཏུ་ནི། འཇིགས་སུ་རུང་བའི་དམྱལ་བ་ཐོབ།། 35

དེར་ནི་མཐར་མེད་ཚོགས་འཁྲུངས་པ། མི་བཟད་མེ་ལྕེ་བརྒྱ་ཕྲག་གིས།
ཡུན་རིང་འཚེད་པར་བྱེད་ཅིང་དེས། དམྱལ་བའི་གནས་ནི་སྐྱོ་བར་བྱས།། 36

प्रच्छन्नपापसन्तापदह्यमानः स चिन्तयन्।
सुतीव्रनरकापातं बभ्राम भुवि भूतवत्॥ २९॥

प्रायश्चित्तं द्विजास्तेन पृष्टाः पातकवादिना।
ऊचु र्मातृवधक्रूरपातके नास्ति निष्कृतिः॥ ३०॥

अथ जेतवनं गत्वा तत्र भिक्षुगणोदितम्।
शुश्राव धर्म्माध्ययनं सर्व्वपापप्रणाशनम्॥ ३१॥

धीमान् प्रव्रजितस्तत्र स्वाध्यायनिरतः परम्।
तत स्त्रिपिटकाध्यायी स धर्म्मकथिकोऽभवत्॥ ३२॥

सर्व्वज्ञोऽभ्येत्य भगवान् भिक्षुसङ्घ मथाब्रवीत्।
किं भवद्भिः सपापाय प्रव्रज्यास्मै समर्पिता॥ ३३॥

तेन मातृवधक्रूरकिल्बिषेण प्रमादिनः।
प्रत्यासन्नास्य पर्य्यन्ते तत्रावीचौ चिरस्थितिः॥ ३४॥

उक्ते तथागतेनेति सोऽप्युपाध्यायतां गतः।
कालेन कालपर्य्यन्ते घोरं नरकमाप्तवान्॥ ३५॥

तत्रावीचिचयोदञ्चत्तीव्रवह्निशिखाशतैः।
पच्यमानश्चिरं चक्रे स खेदं नरकौकसाम्॥ ३६॥

དམྱལ་སྲུང་རབ་དུ་ཁྲོས་པ་ཡིས། གྲོ་བས་བརྡུངས་ཞིང་ཁྲེ་མར་བདགས།
དེ་ཡིས་རིང་ནས་སྡིག་པ་ཡི། མི་ཡིས་ཡོངས་སྨིན་ལུས་ཟད་གྲོབ།། 37

དེ་ནས་དེ་ནི་རབ་བྱུང་གི། མཐུ་ཡིས་རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོ་དག།
བཞི་པ་ཡི་ནི་ལྷ་རྣམས་སུ། ལྷ་ཡི་རྒྱན་གྱིས་བརྒྱན་པར་སྐྱེས།། 38

དེ་ནས་དྲི་མེད་འཕྲེང་བ་ཅན་པན་དཔུང་རྒྱན་དོ་ཤལ་ལས།
རབ་འཕྲོས་ནོར་བུའི་འོད་ཀྱིས་སྐར་བྱུང་དཔལ་ནི་འདྲི་བྱེད་ཅིང་།
ལྷ་ཡིས་བསྟེན་བྱ་རྫེས་འབྲང་འོད་ཀྱིས་རབ་མཛེས་ཀླུ་བ་ལྟར།
མཛེས་པ་དེ་ནི་བདེ་བར་གཤེགས་ལ་ཕྱག་འཚལ་སླད་དུ་སོང་།། 39

དེ་ཡི་ཞབས་ཀྱི་པར་མོ་ཟླུང་ལ་གུས་པས་ཕྱག་བཙལ་དེ།
ཀུན་དགའ་འཕེལ་ཞིང་མཛེས་པའི་བཞིན་གྱི་པ་དྨ་རྣམ་པར་རྒྱས།
སྟོན་པའི་ཆོས་ཀྱི་ཡང་དག་གདམས་ཀྱི་དེ་ནི་སྦྱར་ཉིད་དུ།
བདེན་པ་མཐོང་ཞིང་ཡིད་ནི་རབ་དུ་ཕྲིས་པ་བཞིན་དུ་གྱུར།། 40

སྡིག་པ་མཚན་མོའི་རབ་རིབ་ཞི་བའི་དུས་སུ་ནི།
ཡུན་རིང་ཉེ་བར་སྤྱད་པས་སྨུག་བསྔལ་ཉམས་པའི་སྐྱེ་བོ་ལ།
ལེགས་བྱས་སྔ་དྲོ་འི་དུས་ནི་དྲི་མ་མེད་ཅིང་ཡངས་པ་ཡི།
དགེ་བ་ཕུལ་བྱུང་སྣང་བ་དེ་ལྟར་ཀུན་དུ་རྒྱས་པར་གྱུར།། 41

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་དམྱལ་བ་སྟོན་ལྟར་གྱི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་གཉིས་པའོ།།

कोपान्नरकपालेन मुद्गराघातचूर्णितः ।
स चिरात् प्राप पाकाग्निपरिपक्वतनुः क्षयम् ॥ ३७ ॥

चातुर्महाराजिकेषु सोऽथ देवेष्वजायत ।
प्रव्रज्यायाः प्रभावेण दिव्याभरणभूषितः ॥ ३८ ॥

अथ स विमलमालामौलिकेयूरहार-
प्रसृतमणिमयूखोल्लिख्यमानाङ्गतश्रीः ।
अगमदमरवन्द्यो वन्दनायेन्दुकान्तिः
सुगत मनुगताभि र्भ्राजमानः प्रभाभिः ॥ ३९ ॥

तत्पादपद्मयुग मादरवन्दनोद्य-
दानन्दसुन्दरविबुद्धमुखारविन्दः ।
धर्म्मोपदेशकथयैव बभूव शास्तु-
रुन्मृष्टमानस इवाश्रुतदृष्टसत्यः ॥ ४० ॥

दीर्घोपभोगचलितव्यसनस्य काले
पापप्रदोषतिमिरोपरमे जनस्य ।
इत्यातनोति विमला सुकृतप्रभाव-
वेलाविशालकुशलातिशयप्रकाशम् ॥ ४१ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
मारकपूर्व्विकावदानं द्व्यशीतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་གསུམ་པ།

མངལ་དུ་གནས་དང་སྐྱེ་དང་དེ་ནས་བྱིས་པ་དག་དང་ནི།
དར་བབ་དེ་ནས་དཔལ་གྱི་རྒན་པོ་ཉིད་ལ་བརྟེན་གྱུར་པ།
སྐྱེ་བོ་མཚུངས་མེད་དུས་ཀྱི་གླང་པོས་ཕྱུང་བ་དག་གི་ནི།
ལས་སྐྱུད་འདི་ནི་པད་སྐྱུད་ཚུལ་གྱིས་ངེས་པར་གཡོ་མི་འགྱུར།། 1

ཟས་གཙང་གི་ནི་གུས་པས་སྦྱིན། བཅོམ་ལྡན་འདས་ནི་མགྲོན་དུ་གཉེར།
དགེ་སློང་རྣམས་དང་བཅས་པ་ཡིས། དེ་ཡི་ཟས་ནི་རབ་བཞེས་མཛད།། 2

དེ་ནས་གསོལ་རྗེས་རབ་དང་དེས། བཞུགས་དེ་ས་ཡི་བདག་པོ་ལ།
རྗེས་སུ་བཟུང་བས་དགའ་པ་ཡི། ཆོས་ནི་རབ་ཏུ་བསྟན་པ་མཛད།། 3

དེར་ནི་དེ་དུས་མཐོང་བ་ལ། བྱིས་པ་སྒྲ་གཅན་འཛིན་གྱིས་དེ།
དགེ་སློང་དབུས་སུ་ཡོངས་ཤེས་ནས། ཡབ་ནི་ལ་དུ་དག་གིས་མཆོད།། 4

དེ་ཡི་དུས་ན་བཅོམ་ལྡན་ལ། བྱིས་པ་གུས་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
རབ་དུ་དགེ་སློང་ཐམས་ཅད་ནི། དགེ་མཚན་དག་དང་ལྡན་པས་རྟེས།། 5

ལས་ཀྱི་རྣམ་སྨིན་ཅི་ཞིག་པ། འོད་ཀྱི་གཟུགས་ཅན་ལུས་ལྡན་པའི།
བྱིས་པ་འདི་ནི་ལོ་དྲུག་དག། དཀུ་རུ་ངེས་པར་བསྡམས་དེ་སྐྱེས།། 6

अशीतितमः पल्लवः ।

गर्भस्थितस्य निसृतस्य ततः शिशोश्च
यूनः शनैः स्थविरता मथ संश्रितस्य ।
नासौ चलत्यतुलकालगजोद्धृतस्य
जन्तो र्मृणालकलया किल कर्म्मतन्तुः ॥ १ ॥

शुद्धोदनेन भगवान् भक्त्या भोक्तुं निमन्त्रितः ।
भिक्षुभिः सहित श्चक्रे तस्य भोज्यप्रतिग्रहम् ॥ २ ॥

भुक्तोत्तर मथासीनः प्रसन्नः पृथिवीपतेः ।
अनुग्रहेण विदधे स शुद्धां धर्म्मदेशनाम् ॥ ३ ॥

तत्र तत्क्षणदृष्टोऽपि शिशुना राहुलेन सः ।
भिक्षुमध्ये परिज्ञाय मोदकेनार्चितः पिता ॥ ४ ॥

भगवन्तं क्षणे तस्मिन् प्रणताः सर्व्वभिक्षवः ।
बालप्रणयमालोक्य पप्रच्छुः सकुतूहलाः ॥ ५ ॥

षड्भिर्वर्षै रयं जातः शिशुः कुक्षिनिपीडितः ।
केन कर्म्मविपाकेन प्रतिविम्बवपुस्तव ॥ ६ ॥

ཅི་སྐད་ལྷ་མོ་གྲགས་འཛིན་མ། ཉིན་དང་མཚན་མོ་མངལ་གྱི་ཁྲར།
ཤིན་ཏུ་ཆེ་བས་ཡོངས་མནན་ཅིང་། ཤིན་ཏུ་ཡུན་རིང་གདུང་བས་བསྟེན།། 7

དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱི་གྲུས་པས་ནི། བཅོམ་ལྡན་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་ལ་དྲིས།
སྐད་ཅིག་བསམས་ནས་དེ་དག་ལ། གསུངས་པ་འདིར་ནི་རྒྱུ་དག་ཉོན།། 8

ལུས་འཕགས་ཀྱི་ནི་མི་ཞི་ལར། ས་བདག་མེ་ཏོག་ལྷ་ལ་ནི།
ཉི་མ་ཟླ་བ་ཞེས་པ་ཡི། བསོད་ནམས་ངང་ཚུལ་བུ་གཉིས་བྱུང་།། 9

ཡབ་ནི་མཐོ་རིས་སོང་བའི་ཚེ། དེ་དག་དཀའ་ཐུབ་ནགས་འདོད་ལྡན།
རྒྱལ་སྲིད་ཆེན་པོ་འཁོར་འཛིན་ལ། ཕན་ཚུན་ཞུ་བ་རབ་ཏུ་བྱས།། 10

རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་ཆགས་བྲལ་བས། ཉི་མས་བཏང་བའི་རྒྱལ་སྲིད་ནི།
ཕུ་བོའི་བཀའ་ཡིས་བསྐྱམས་པ་ཡིས། ཟླ་བས་ཇི་ཞིག་ལྟར་སྤྱོས་བཟུང་།། 11

རྒྱལ་པོའི་དྲང་སྲོང་ཉི་མ་དེ། ཞི་དགེ་དཀའ་ཐུབ་ཚུལ་སོང་ནས།
ཚོག་ཤེས་རྒྱལ་སྲིད་བདེ་བ་ཡིས། ཤིན་ཏུ་ཡུན་རིང་དཀའ་ཐུབ་བྱས།། 12

ནམ་ཞིག་ཡོངས་སུ་ངལ་གྱུར་ཅིང་། སྐོམ་པ་དྲག་པོས་གདུངས་པ་དེ།
ཐུབ་པ་ཡི་ནི་བུམ་པའི་ཆུ། མོངས་ལས་མ་བརྗོད་ཉིད་དུ་འཐུངས།། 13

དྲན་པ་སྐྱེས་ནས་མཁས་པ་དེས། མི་བྱིན་ལེན་ནི་སྡིག་པ་ལ།
ཏོག་ཅིང་བཞིན་ནི་ལོག་གྱུར་པས། འགྱོད་པ་ལས་ནི་རབ་ཏུ་བསམས།། 4

भूयसा गर्भभारेण परिभूता दिवानिशम् ।
पीड़ां चिरतरं सेहे कम्रादेवी यशोधरा ॥ ७ ॥

सर्व्वज्ञो भगवान् पृष्टः प्रणयादिति भिक्षुभिः ।
तानुवाच क्षणं ध्यात्वा श्रूयतामत्र कारणम् ॥ ८ ॥

मिथिलायां विदेहेषु पुष्यदेवस्य भूपतेः ।
सूर्य्यचन्द्राभिधौ पुत्रौ पुण्यशीलौ बभूवतुः ॥ ९ ॥

पितरि त्रिदिवं याते तौ तपोवनसस्पृहौ ।
साम्राज्यभारग्रहणे मिथश्चक्रतु रर्थनाम् ॥ १० ॥

राज्यं सूर्य्येण वैराग्यात् सर्व्वथैव समुज्झितम् ।
चन्द्रः कथञ्चित्तत्चाह ज्येष्ठशासनयन्त्रितः ॥ ११ ॥

सूर्य्यस्तु गत्वा राजर्षिः शमश्लाघ्यं तपोवनम् ।
सन्तोषराज्यसुखितश्चक्रे चिरतरं तपः ॥ १२ ॥

स कदाचित् परिश्रान्तः सन्तप्तस्तीव्रतृष्णया ।
कमण्डलुजलं मोहादनुज्ञैव पपौ मुनेः ॥ १३ ॥

स सञ्जातमति र्विद्वानदत्तादानपातकम् ।
कलयन् म्लानवदनः पश्चात्तापादचिन्तयत् ॥ १४ ॥

ལས་ཀྱི་ཞགས་པས་ཡང་དག་དྲངས། དབང་མེད་ལུས་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་ནི།
མི་འདོད་བཞིན་དུ་ལེགས་བྱས་སམ། ཉེས་བྱས་དག་ནི་ཐོབ་པར་འགྱུར།། 15

སྐྱེ་བོ་ལེགས་བྱས་སྤྱོད་ཅིང་དཀར་བ་འདིར་ཡང་ཉེས་བྱས་དག་གི་ཆ།
འཛིན་འདི་གང་གི་བཞིན་རས་ཟླ་ཤ་ཅན་འདི་མཆོག་ཏུ་གདུང་བར་བྱེད།
སྐད་ཅིག་སྲིད་པའི་བདེ་བསྡུག་བསྔལ་ཚོགས་ལ་ཆགས་པས་འཕང་བ་རྣམས་ལ།
ལོ་འདབ་བརྒྱ་ལྡན་པདྨ་རྒྱས་ནང་དུ་ཞུགས་ཏེ་གདུང་བ་སེལ་བར་བྱེད།། 16

མི་བདག་སྨོན་དུ་བདག་ཁྱིམ་ལ། སྡིག་པ་བདག་གིས་བཟློད་པར་བྱ།
རྒྱལ་པོ་འི་བཀའ་ཡིས་དག་པ་རྣམས། བུ་ལོན་མེད་པའི་ཆོས་ཀྱི་ཚོགས།། 17

ནད་ཀྱིས་གཟིར་རྣམས་སྨན་པས་གསོ། ཆོས་ལ་ཞུགས་རྣམས་བསྟན་བཅོས་ཀྱིས།
སྡིག་ལས་ཅན་རྣམས་མི་བདག་ནི། རིགས་གནས་ལུགས་ལྡན་བླ་མ་ཡི།། 18

ཞེས་བསམས་ཡོངས་སུ་གདུང་བ་ཡིས། ས་བདག་སྤུན་ཟླའི་དྲུང་དུ་ནི།
ཕྱིན་ནས་དེ་ཡིས་མྱུར་བར་ནི། མ་བྱིན་བླངས་པའི་སྡིག་པ་སྨྲས།། 19

སྤུན་ཟླ་ཕུ་བོ་མངོན་མཆོད་དེ། དེ་ལ་ས་བདག་གིས་སྨྲས་པ།
སྐྱེས་ནས་དག་པའི་དངོས་གྱུར་པ། ཁྱོད་ལ་སྡིག་པ་ཡོད་མ་ཡིན།། 20

རིགས་མིན་ཤིན་ཏུ་ཕྲ་བ་ཡང་། ཇི་ཞིག་ལྟར་སྤྱོས་གང་བྱས་པ།
ནང་དུ་ཐེམས་སུ་གདུང་བ་འཛིན། དེ་ཉིད་དེ་ཡི་རྣམ་དག་ཉིད།། 21

कर्म्मपाशसमाकर्षविवशैः समवाप्यते ।
आनच्छैव सुकृतं दुष्कृतं वा शरीरिभिः ॥ १५ ॥

जनः शुभ्रेऽप्यस्मिन् सुकृतचरिते दुष्कृतकणा
निधत्ते येनासौ मलिनवदनः शोचतितराम् ।
स्पृहा।नभिज्ञानां क्षणभवसुखे दुःखनिचये
प्रविश्यान्तः शोषं दिशति शतशाखो ह्यनुशयः ॥ १६ ॥

गच्छामि नृपतेरग्रे पापमावेदयाम्यहम् ।
राजशासनशुद्धानामन्तणो धर्म्मसञ्चयः ॥ १७ ॥

शास्त्रं धर्म्मप्रवृत्तानां रोगार्त्तानां चिकित्सकः ।
वर्णाश्रमगुरु र्नेता नृपतिः पापकर्म्मणाम् ॥ १८ ॥

स विचिन्त्येति सन्तापान्नृपते र्भ्रातुरन्तिकम् ।
गत्वा न्यवेदयत्तूर्णं मदत्तादानपातकम् ॥ १९ ॥

ज्येष्ठभ्रातर मभ्यर्च्य तं भूमिपति रब्रवीत् ।
आजन्मशुद्धभावस्य न पापं विद्यते तव ॥ २० ॥

सुसूक्ष्ममपि यः कृत्वा दैवात् किञ्चिदसाम्प्रतम् ।
पश्चात्तापं वहन्त्यन्त स्तस्य सैव विशुद्धता ॥ २१ ॥

ཅེས་པས་བདག་ཅིག་ཐོས་ནས། ཉི་མས་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།
དམ་པའི་ཆོས་ནི་དཀར་བ་ཡི། གོས་ལ་དྲི་མའི་ཆ་མི་བཟོད།། 22

རྒྱལ་པོ་ཆད་པ་བདག་འཚལ་ལོ། ཤིན་ཏུ་དཔྱད་ནས་བསྒྲུབ་པར་མཛོད།
དག་བྱེད་ཀྱིས་བཞིན་རྒྱལ་པོ་ཡི། ཆད་པས་སྡིག་ཅན་གཙང་བར་འགྱུར།། 23

ཞེས་དེ་འབད་པས་ལན་མང་དུ། རང་གི་ཆད་པ་དོན་གཉེར་བ།
དེ་ལ་ནུ་བོ་རྒྱལ་པོས་སྨྲས། ནང་པར་བདག་གིས་གང་བཟོད་བྱ།། 24

རེ་ཞིག་ཁྱོད་ནི་སྐྱིད་ཚལ་གྱི། ནགས་འདི་ཉིད་དུ་གནས་པར་མཛོད།
ཅེས་བརྗོད་གྲོང་པའི་བྱ་བ་ལ། ས་ཡི་བདག་པོ་ཕྱི་རོལ་སོང་།། 25

དེ་ནས་དེར་ནི་ཐུབ་པ་དག། ངེས་པར་གཡོ་མེད་གནས་པའི་ཚེ།
རྒྱལ་པོ་དེ་ཡི་བྱ་བ་བརྗོད། ཉི་མ་དྲུག་ནས་མངོན་པར་འོངས།། 26

དེ་ནས་རྒྱལ་པོ་ཕུ་བོ་ནི། ཟས་མེད་རིད་པའི་རྣམ་པ་མཐོང་།
ཀུན་སློངས་རང་གི་བློ་སྦྱོར་ཅིང་། དེ་ལ་རབ་ཏུ་དང་བར་བྱ།། 27

དེ་ནི་བྲམ་ཟེ་དང་བཅས་པས། དེ་ཡི་སྡིག་པ་དག་བྱས་ནས།
ཉིན་དྲུག་ཉོན་མོངས་བྱིན་པ་ཡིས། དེ་སོང་ཚེ་ན་རབ་ཏུ་གདུངས།། 28

ང་ཉིད་རྒྱལ་པོའི་དྲུང་སྒྲོང་ཉི། བྱིས་པ་འདི་ཡང་རྒྱལ་པོ་ལྷ།
ཉིན་དྲུག་ཐུབ་པ་ཉོན་མོངས་པར། བྱས་པས་བོ་དྲུག་དག་ནས་སྐྱེས།། 29

इति क्षितिपतेर्वाक्यं श्रुत्वा सूर्य्यस्तमभ्यधात् ।
कलङ्कशेषं न सहे सद्धर्म्मधवलांशुके ॥ २२ ॥

दण्डमेवार्थये राजन् सुविचार्य्य विधीयताम् ।
पूयते पावकेनेव राजदण्डेन किल्बिषम् ॥ २३ ॥

इत्याग्रहेण बहुशो याचमानं स्वशासनम् ।
तमुवाचानुजो राजा प्रातः कर्त्तास्मि यत् क्षमम् ॥ २४ ॥

अस्मिन् प्रतीक्ष्यतां तावद्भवानुद्यानकानने ।
इत्युक्त्वा पौरकार्य्याय निर्ययौ पृथिवीपतिः ॥ २५ ॥

तत्र प्रतीक्षमाणेऽथ मुनौ नियमनिश्चले ।
राजा विस्मृततत्कृत्यः षड्भिरभ्याययौ दिनैः ॥ २६ ॥

कृशाकारं निराहारमथ दृष्ट्वाग्रजं नृपः ।
निन्दन् स्वबुद्धिसंमोहं चक्रे तस्य प्रसादनम् ॥ २७ ॥

ब्राह्मणैः सहितः कृत्वा स तत्पापप्रमार्जनम् ।
षड्दिनक्लेशदानेन याते तस्मिन्नतप्यत ॥ २८ ॥

अहं स सूर्य्यो राजर्षिश्चन्द्रो राजाप्ययं शिशुः ।
जातः संवत्सरैः षड्भिः षड्दिनक्लेशकृन् मुनेः ॥ २९ ॥

བཟང་མོ་ཞེས་བྱ་བ་ཛཱི་ནོ། རྒྱན་མོ་གྲོང་ཁྱེར་ལ་ཕྱོགས་ཏེ།
བུ་མོ་རི་དགས་མོ་དག་དང་། འགྲོགས་ནས་དར་བ་འཚོང་དུ་སོང་།། 30
དེ་ཡི་བུ་མོ་དར་བབ་མས། རང་གི་བུམ་པ་རབ་ཕྱི་བ།
མ་རྒན་དག་ལ་བྱིན་ནས་ནི། དེ་ཡི་བུམ་པ་ཡང་བ་བཟུང་།། 31
ས་ནི་རྒན་ཞིང་ཉམ་ཆུང་དེ། བུ་མོས་དཔག་ཚང་ཁྱེར་དང་གཉིས།
བདང་བས་གྲོང་ཁྱེར་ཉེ་བ་ནི། ཤིན་ཏུ་ཡོངས་སུ་ངལ་བར་གྱུར།། 32
གྲགས་འཛིན་མ་ནི་བ་ཛཱི་ཡི། བུ་མོ་མ་ཡི་ཉེན་སོངས་ལས།
རྒྱང་གྲགས་དྲུག་མཚུངས་ལོ་དག་ནི། མངལ་གྱི་ཁུར་གྱིས་གཟིར་བར་གྱུར།། 33

མཐོ་རིས་ས་དང་གདེངས་ཅན་འཇིག་རྟེན་བྱིས་དང་ལང་ཚོ་དང་།
རྒྱན་དང་འཆི་དུས་མངལ་གྱི་མལ་སྟན་ལ་བརྟེན་དག་ལ་ཡང་།
ལུས་དང་ལྡན་པ་རྣམས་ཀྱི་སྡིག་གི་ལས་ནི་ལྷན་ཅིག་ཏུ།
འགྲོ་བ་འདོད་པ་རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་བརྟག་པར་འོང་མི་འགྱུར།། 34
དེ་ལྟར་སྒྲ་གཅན་འཛིན་ནི་སྡིག་གི་ལས་ལྡན་པ།
ངོ་མཚར་གཏམ་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས་པ་དག།
ངེས་པར་བཟུང་ནས་དགེ་སློང་ཚོགས་དང་ས་སྐྱོང་དང་།
སྐྱེ་བོ་དང་བཅས་ཡ་མཚན་རབ་ཏུ་རྒྱས་པར་གྱུར།། 35

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་སྒྲ་གཅན་འཛིན་གྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་གསུམ་པའོ།།

आभीरभार्य्या भद्राख्या हरिण्या सुतया सह ।
नगराभिमुखी भद्रा तक्रं विक्रेतु माययौ ॥ ३० ॥

तत्सुता तरुणी भारं निजं गुरुतरं घटम् ।
दत्त्वा जनन्यै वृद्धायै लघुं जग्राह तद्घटम् ॥ ३१ ॥

वाहिता योजनं सार्द्धं जननी जरती कृशा ।
सा दुहित्रा पुरोपान्ते परिश्रान्ततराभवत् ॥ ३२ ॥

आभीरतरुणी सेयं मातुः क्लेशाद् यशोधरा ।
षट्क्रोशतुल्यवर्षेण गर्भभारेण पीड़िता ॥ ३३ ॥

दिवि भुवि फणिलोके शैशवे यौवने वा
जरसि निधनकाले गर्भशय्याश्रये वा ।
सहगमनसहिष्णोः सर्व्वथा देहभाजां
नहि भवति विनाशः कर्म्मणः प्राक्तनस्य ॥ ३४ ॥

इति राहुलपूर्व्वकर्म्मयुक्तां
कथितां चित्रकथां तथागतेन ।
अवधार्य्य बभूव भिक्षुसङ्घः
क्षितिपालः सजनश्च विस्मयाढ्यः ॥ ३५ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
राहुलकर्म्मप्लुत्यवदानं अशीतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་བཞི་པ།

གང་གིས་ལེགས་པའི་ཡོན་ཏན་རྣམས་ཀྱིས་ཡིད་ནི་ཀུན་དགའ་
མཉེན་ལྡན་རིག་པར་བྱེད།
གང་གི་མཐུ་ཡིས་གདུག་རྣམས་ཀྱི་ཡང་ཡོངས་སུ་འདྲིས་པའི་
སྨན་པ་ཞི་བར་བྱེད།
གང་གི་བསོད་ནམས་གྲངས་མེད་གྲངས་ཀྱི་ཚིག་གི་ཚད་ཀྱི་ཡུལ་དུ་མ་འགྱུར་བ།
འགྲོ་བ་ཐུབ་པའི་མགོན་པོ་རབ་རྒྱས་མཐུ་ལྡན་དེ་ཉིད་གཅིག་པུ་འབྱུང་བ་ཡིན།། 1

མཉན་ཡོད་དུ་སྔོན་ཁྱིམ་ན་གནས། དཔལ་ལྡན་ཤིན་དུ་བརྟན་པ་ཡི།
ཆུང་མ་མིག་བཟང་མ་དགའ་མ། འདོད་པའི་བུ་ནི་བཙས་པར་གྱུར།། 2

སྐྱེས་པ་ཙམ་ན་རབ་འབྱུངས་པ། ལྷ་ཡི་རིན་ཆེན་གྱིས་བརྒྱན་པའི།
ཁྲི་སྟན་རང་གི་བསོད་ནམས་ཀྱིས། མཚན་ལ་གང་ཞིག་ཉེར་འཁོད་མཛེས།། 3

དེ་སྐྱེས་ཚེ་ན་ཆུ་འཛིན་ནི། སྙན་ཞིང་འཇམ་པའི་སྒྲ་དབྱངས་ཅན།
སྦྲང་རྩི་འབེབས་པས་མེ་ཏོག་དང་། བཅས་པའི་རིན་ཆེན་ཆར་པ་ཕབ།། 4

རྫོགས་པའི་གཞོན་ནུ་ལུས་ངན་གྱིས། གཏེར་ནི་བརྒྱ་ཡིས་བསྐོར་བ་དེ།
སྦྲང་རྩིའི་ཆར་པ་ཕབ་པ་ལས། སྦྲང་རྩིའི་དབྱངས་ཞེས་བྱ་བར་གྱུར།། 5

རིན་ཆེན་ཆར་འབེབས་དེ་ཡིས་ནི། ས་ལ་དབུལ་པ་མེད་ཉིད་བསྒྲུབས།
ཡང་དུ་འང་བྱ་རོག་དཀར་པོ་བཞིན། སློང་བ་པོ་ནི་མཐོང་མ་གྱུར།། 6

चतुरशीतितमः पल्लवः ।

औचित्येन करोति यः सुमनसामानन्दसान्द्रं मनः
क्रूराणामपि शौर्य्यते परिचितं यस्यानुभावोत्तमः ।
एकः कोऽपि स जायते जितजगन्नाथप्रभावोद्भवः
पुण्यं यस्य न याति मानकलनां निःसंख्यसंख्यापदैः ॥ १ ॥

श्रीमान् पुरा सुधीरस्य श्रावस्त्यां गृहमेधिनः ।
जायाया मौक्तिकः सूनुः सुनेत्राया मजायत ॥ २ ॥

जातमात्रः समुद्भूते दिव्यरत्नविभूषिते ।
उपविष्टः स्वपुण्याङ्के यः पर्य्यङ्के व्यरोचत ॥ ३ ॥

तस्य जन्मनि रत्नानि पुष्पैः सह पयोधराः ।
मधुरस्निग्धनिर्घोषा ववृषु मंधुवर्षिणः ॥ ४ ॥

पूर्णः कुमारः कौवेरैः स निधानशतैर्वृतः ।
मधुवृष्टिप्रपतनान्मधुरस्वर इत्यभूत् ॥ ५ ॥

तेनादरिद्रतां नीते भुवने रत्नवर्षिणा ।
श्वेतकाक इव क्वापि नैवादृश्यत याचकः ॥ ६ ॥

ནམ་ཞིག་དགེ་སློང་ཀུན་དགའ་བོ། རབ་ཞི་འཕགས་པའི་ལམ་གནས་པ།
ཁྲིམས་དུ་བྱིན་པ་དེ་མཐོང་ནས། མདུན་དུ་ཕ་ལ་རབ་དྲིས་པ།། 7

ཡབ་གཅིག་དྲི་མེད་དགེ་བ་ཅན། འདི་ཡི་བརྟུལ་ཞུགས་འདི་ནི་ཅི།
གང་ཞིག་ཡང་དག་མཐོང་ཉིད་ན། འཕྲལ་ལ་ཡིད་ནི་དང་བར་བྱེད།། 8

ཅེས་པ་བུ་ཡི་ཚིག་ཐོས་ནས། ཤིན་དུ་བརྟན་པས་དེ་ལ་སྨྲས།
བུ་གཅིག་སྙིང་སྟོབས་རབ་གསལ་འདི། ཞི་བའི་བརྟུལ་ཞུགས་ཡོངས་སུ་འཛིན།།
9

གང་ཞིག་འཁོར་བའི་མཚོ་ལ་མཐའ་དག་འགྲོ་བའི་ཟམ་ཞིགས་དྲང་པོ་དང་།
ཁྲོ་བའི་ནད་ཀྱིས་གསོ་བྱེད་དག་དང་ཞི་བའི་བདུད་རྩིའི་སྙིང་པོས་སྲིད་
འཕྲོག་དང་།
སྨྲོན་གྱི་ཚོགས་ཀྱི་ལྷུན་པ་ཞི་བྱེད་ཉི་མ་སངས་རྒྱས་འོད་ཟེར་རབ་རྒྱས་པ།
དེ་ཡི་ཛྙ་ཐོས་ཞི་བའི་ཡིད་ཅན་རྣམས་ཀྱི་མཆོག་གྱུར་འདི་ནི་ཀུན་དགའ་བོ།། 10

བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་མངོན་བརྗོད་དག། ཐོས་པ་ཉིད་ནི་སྤྲུང་རྩིའི་རབྲུངས།
སྔར་སྐྱེ་དགེ་བ་རྒྱས་པ་ལས། བ་སྤུ་རབ་དུ་ལངས་པར་གྱུར།། 11

དེ་ནས་ཀུན་དགའ་དང་བཅས་རེས། གུས་པས་མངོན་ཕྱོགས་ཕྱག་འཚལ་དེ།
དགེ་སློང་ཚོགས་བཅས་ཀུན་དགའ་བོ། ལོངས་སྤྱོད་ཀུན་གྱིས་རབ་དུ་མཆོད།། 12

དེ་ནས་འདུན་པས་དེ་ཉིད་དང་། ལྷན་ཅིག་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་སོང་ནས།
འོད་ཟེར་ཕུང་པོ་བཅོམ་ལྡན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་མཐོང་གྱུར་དེ།། 13

स कदाचिद् गृहायातं प्रशान्तेर्यापथस्थितम् ।
आनन्दं भिक्षुमालोक्य पप्रच्छ पितरं पुरः ॥ ७ ॥

तात व्रतविशेषोऽस्य कोऽयं वैमल्यशालिनः ।
यस्य सन्दर्शनेनैव मनः सद्यः प्रसीदति ॥ ८ ॥

पुत्रस्येति वचः श्रुत्वा सुधीर स्त मभाषत ।
पुत्र सत्त्वप्रकाशोऽयं शान्तिव्रतपरिग्रहः ॥ ९ ॥

यः सेतुः सरलः समस्तजगतां संसारघोरार्णवे
क्रोधव्याधिचिकित्सकः शमसुधासारेण तृष्णापहः ।
दोषोत्सिक्ततमोविरामतरणि र्बुद्धः प्रबुद्धद्युतिः
तस्य श्रावक एष शान्तमनसा मानन्दनामाग्रणीः ॥ १० ॥

अभिधानं भगवतः श्रुत्वैव मधुरस्वरः ।
बभूवोद्भूतरोमाञ्चः प्राग्जन्मकुशलोदयात् ॥ ११ ॥

आनन्द मथ सानन्दः प्रणम्य प्रणयोन्मुखः ।
स भिक्षुसङ्घैः सहितं सर्व्वभोगै रपूजयत् ॥ १२ ॥

औत्सुक्यात् सह तेनैव गत्वा जेतवनं ततः ।
ददर्श स त्विषां राशिं भगवन्तं तथागतम् ॥ १३ ॥

པདྨ་འདབ་མ་རྒྱས་པའི་སྤྱན། མཆོག་གི་མཚན་ཉིད་དག་གིས་མཚན།
མཛེས་ཤིང་ཡིད་འོང་རྣམ་པ་ཅན། གསེར་གྱི་ད་ལ་བཞིན་དུ་མདོག ༎ 14

བདུད་རྩིས་སྦྲུགས་པ་ལྟ་བུ་སྟེ། མཐོང་ནས་དགའ་བ་རབ་རྒྱས་པ།
དེ་ཡི་སྤྱི་བོར་འཕྲེང་བ་བཞིན། དེ་ཡི་ཞབས་སེན་འོད་ཟེར་གླངས༎ 15

འབད་པས་གསོལ་བ་བདབ་ང་ཡིས། གུས་ལ་མཉེན་གཤིན་བཅོམ་ལྡན་འདས།
དེ་སྐད་དེ་ཡི་ཁང་པར་བྱོན། མཆོད་སྟོན་རབ་ཏུ་བཞེས་པ་མཛད༎ 16

བཅོམ་ལྡན་འདས་ནི་མངོན་མཆོད་ནས། རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་དུ་གཤེགས་པའི་ཚེ།
སྐྱེ་བོ་འི་ཚོགས་ནི་རིན་ཅན་གྱིས། སྣང་རྩེའི་དབྱངས་ཀྱིས་ཡོངས་རྫོགས་བྱས༎ 17

དབུལ་པོ་རྣམས་ཀྱི་ཁྱིམ་ཁྱིམ་དུ། རང་གི་བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པས།
རིན་ཅེན་ཕྱུང་པོ་དེས་བྱིན་བ། སྐད་ཅིག་ཉིད་ཀྱིས་སོལ་ཕྱུང་གྱུར༎ 18

དེ་ནས་བྱུང་ཚུལ་དེ་ཐོས་ནས། སྣང་རྩེའི་དབྱངས་ནི་སྡུག་བསྔལ་ཞི།
དེ་དག་ལ་སྨྲས་ཁྱོད་ཀྱིས་སྟོན། ལེགས་བྱས་དག་ནི་ཡོངས་མ་བྱས༎ 19

བརྩེ་བས་སྦྱིན་པ་མ་བྱིན་ཅིང་། དགེ་འདུན་མཆོད་པ་མ་བྱས་ལ།
བཅོམ་ལྡན་མངོན་པར་མ་མཆོད་པས། འགྱུར་བ་འདི་དག་ཐོབ་མ་ཡིན༎ 20

དེ་སྐད་ཁྱོད་ཀྱིས་བདེ་གཤེགས་ལ། སོགས་པའི་དགེ་འདུན་མངོན་པར་མཆོད།
ཁྱོད་ལ་ལོངས་སྤྱོད་དག་གི་ཚོགས། ཐམས་ཅད་བདག་གིས་ཕུན་ཚོགས་བགྱི༎ 21

फुल्लपद्मपलाशाक्षं दिव्यलक्षणलक्षितम् ।
लावण्यललिताकारं हेमतालमिवोन्नतम् ॥ १४ ॥

लिम्पन्त ममृतेनेव तं दृष्ट्वा हर्षनिर्भरः ।
मालामिवाददे मूर्ध्नि स तत्पादनखद्युतिम् ॥ १५ ॥

प्रणयार्थनया तस्य प्रीत्यै प्रणयिवत्सलः ।
गत्वा चकार भगवान् गृहे भोगपरिग्रहम् ॥ १६ ॥

अभ्यर्चिते भगवति प्रयाते जेतकाननम् ।
जनतां रत्नसम्पूर्णां चकार मधुरस्वरः ॥ १७ ॥

निर्जैरपुण्यै र्निस्वानां रत्नराशि र्गृहे गृहे ।
तद्वितीर्णः क्षणेनैव जगामाङ्गारराशिताम् ॥ १८ ॥

तद्वृत्तान्त मथाकर्ण्य दुःखितो मधुरस्वरः ।
तामुवाच पुरा नैव भवद्भिः सुकृतं कृतम् ॥ १९ ॥

अदत्त्वा दयया दान मकृत्वा सङ्घभोजनम् ।
भगवन्त मनभ्यर्च्य न लभ्यन्ते विभूतयः ॥ २० ॥

सुगतप्रमुखः सङ्घ स्तस्माद् युष्माभि रर्च्यताम् ।
सर्व्वोपभोगसामग्री महं सम्पादयामि वः ॥ २१ ॥

ཞེས་པ་དེས་བསྐུལ་དེ་དག་གིས། དེ་ཡི་ཉེར་བསྒྲུབས་ཚོགས་རྣམས་ཀྱིས།
བཅོམ་ལྡན་དགེ་འདུན་དང་བཅས་པ། སྡིག་པ་ཞི་བའི་སླད་དུ་མཆོད།། 22

དེ་ནས་དེ་ཚེ་དགེ་བ་བྱས། སྡིག་པ་ཟད་པ་དེ་དག་གིས།
རང་ཁྲིམ་རབ་འབར་རིན་ཆེན་གྱི། ཕྱུང་པོས་ཀུན་དུ་གང་བ་མཐོང་།། 23

དེ་ནས་ཆགས་བྲལ་སད་པ་ཡི། བློ་དང་ལྡན་པ་སྤྲང་རྫིའི་དབྱངས།
བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་དྲུང་སོང་ནས། རབ་དུ་ཞི་སྐད་རབ་བྱུང་སླངས།། 24

སྔོན་པའི་བཀའ་ཡིས་དུལ་བ་ཡི། བརྟུལ་ཞུགས་ཅན་གྱིས་མཉན་ཡོད་བདང་།
སྐྱེ་བོ་འི་མཐའ་ཡི་གཙུག་ལག་ཁང་། རི་བྲག་དག་ལ་བརྟེན་པར་སོང་།། 25

དེར་དེས་བསླབ་པའི་གནས་བྱིན་པ། རི་བྲག་པ་ཡི་སྐྱེ་བོ་རྣམས།
ཉོན་མོངས་དུག་ནི་རབ་ཞིའི་སླད། དཀོན་ཅོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་།། 26

གནས་སྐབས་དེར་ནི་ཆོས་ཀུན་པ། ནགས་ཀྱི་མཐའ་ན་གནས་པ་རྣམས།
དུར་གའི་ཡ་སྟེགས་ཁས་བླངས་པའི། མི་ནི་ཚོལ་བ་དག་ལ་ཞུགས།། 27

ཁྲ་ས་ཅན་གྱིས་རབ་བསྟན་པའི། གཙུག་ལག་ཁང་དེར་དེ་དག་འོངས།
གཎྜའི་སྒྲ་ལ་འདུས་པ་ཡི། དགེ་སློང་དགེ་འདུན་ཚོགས་རྣམས་བཅིངས།། 28

ཡ་སྟེགས་སླད་དུ་དགེ་སློང་ནི། གཅིག་ཉིད་ཁོ་ན་བདག་ཅག་འདོད།
ཆོས་ཀུན་ཚོགས་ཀྱིས་འདི་བརྗོད་ཚེ། དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་རིམ་པས་སླས།།29

इति ते प्रेषितास्तेन सम्भारै स्तदुपाहृतैः ।
ससङ्घं महमः शान्त्यै भगवन्त मपूजयत् ॥ २२ ॥

ततस्ते कृतकल्याणा स्तत्क्षणक्षीणकल्मषाः ।
ददृशुः स्वगृहं दीप्तैः सम्पूर्णं रत्नराशिभिः ॥ २३ ॥

ततः प्रवृद्धवैराग्यः प्रशान्त्यै मधुरस्वरः ।
प्रव्रज्या माददे धीमान् गत्वा भगवतोऽन्तिकम् ॥ २४ ॥

स शास्तुः शासनात्त्यक्त्वा श्रावस्तीं नियतव्रतः ।
जगाम जनपर्य्यन्तं विहारं कर्वटाश्रयम् ॥ २५ ॥

दत्तशिक्षापदस्तेन तत्र कार्वटिको जनः ।
रत्नत्रयं क्लेशविषप्रशान्त्यै शरणं ययौ ॥ २६ ॥

अस्मिन्नवसरे चौराः काननान्तनिवासिनः ।
उक्तं दुर्गोपहाराय नर मन्वेष्टु माययुः ॥ २७ ॥

ते तं विहारमासाद्य पिशुनेन प्रदर्शितम् ।
बबन्धु र्भिक्षुसङ्घातं गण्डीशब्दसमागतम् ॥ २८ ॥

एक एवोपहाराय भिक्षुरस्माक मीप्सितः ।
इत्युक्ते चोरचक्रेण जगदु र्भिक्षवः क्रमात् ॥ २९ ॥

ཡ་སྟུགས་དོན་དུ་བདག་ཟུང་ལ། དགེ་སློང་ཐམས་ཅད་བཏང་བར་མཛོད།
ཅེས་པ་རྒན་རིམ་གྱིས་བརྗོད་ཅིང་། སྤྲང་རྫིའི་དབྱངས་ཀྱིས་རབ་སྨྲས་པ།། 30

ང་ཉིད་ཁོ་ན་ཡ་སྟུགས་དོན། དགེ་འདུན་ཐམས་ཅད་རྣམ་པར་ཐོང་།
ཞེས་པ་ཐོས་ནས་དེ་དག་གིས། རྣམ་པ་མཆོག་ལྡན་དེ་བཟུང་སོང་།། 31

གསོད་པར་ཆས་པ་དེ་དག་གིས། བཅིངས་ཁྲིར་རྣམ་འགྱུར་བློ་མེད་དེས།
དུ་རྒའི་གནས་ནི་ནགས་ནང་དུ། ཤིན་དུ་འཇིགས་སུ་རུང་བ་མཐོང་།། 32

དེ་ཡང་དུས་མཐའི་སྤྲིན་གྱིས་བཞིན། གདོང་མ་ལ་ནི་བསྟར་བྱས་པའི།
མ་དེ་སྲི་ཐོ་རགས་པ་ཡི། དྲག་དུ་ཡ་སྟུགས་དག་གིས་གང་།། 33

དཔའ་བོས་བན་དུ་ཟི་བ་ཡི། རང་བཞིན་མི་རྟོག་འཕྲེང་སྤྲོས་བཞིན།
ཙ་ཙུའི་ཁྲག་གི་ཟེར་མ་བརྒྱ། ཞབས་ཀྱི་རྡོ་ལ་ཆགས་པས་ཁྲབ།། 34

གཤིན་རྗེས་མི་རྟོག་རྒྱས་པ་ཡི། སྐྲོ་ལ་མཆོད་པ་བྱས་པ་བཞིན།
དྲིལ་བུའི་སྔོན་དུ་འཕྱུང་བ་ཡི། དཔའ་བོ་འི་མགོ་ཡིས་ཡོངས་སུ་བསྐོར།། 35

རི་ཁྲོད་མ་ཡི་ཀང་བཀོད་པས། སེན་རྩི་རབ་དུ་ཆགས་པ་བཞིན།
མི་ཁྲག་གསར་པས་བསྐོས་པ་ཡི། བཀས་དག་གིས་ནི་དམར་པའི་འོད།། 36

ཡ་སྟུགས་མ་ཐོབ་རྗེན་པ་ཡི། བུད་མེད་རྣམས་ཀྱིས་གུས་པ་ཡིས།
རང་གི་བུ་བཙན་སྙིང་གི་ནི། པདྨས་ཁྲམས་ཀྱི་ཁ་ཁྲིར་བཀང་།། 37

मा मादायोपहारार्थं मुच्यन्तां सर्व्वभिक्षवः ।
उक्ते वृद्धैः क्रमेणेति प्रोवाच मधुरस्वरः ॥ ३० ॥

अह मेवोपहारार्हः सङ्घः सर्व्वो विमुच्यताम् ।
इत्याकर्ण्य वराकारं ते समादाय तं ययुः ॥ ३१ ॥

बद्धः स बधसन्नद्धै र्नीत स्तै र्निर्विकारधीः ।
दुर्गायतन मत्युग्रं ददर्श गहनोदरे ॥ ३२ ॥

बलिसज्जीकृतैः स्थूलशकलै र्माहिषैश्च तत् ।
कल्पान्तमेघैः स्वसुतोपहारैरिव पूजितम् ॥ ३३ ॥

व्याप्तं पादशिलासक्तरुरक्तच्छटाशतैः ।
स्रग्दामभि र्भटोत्सृष्टै र्बन्धुजीवमयैरिव ॥ ३४ ॥

घण्टाग्रालम्बिभि र्वीरशिरोभिः परिवारितम् ।
कृतद्वारार्चनं फुल्लकमलैरिव मृत्युना ॥ ३५ ॥

प्रत्यग्रनररक्ताक्तैः सोपानै रुरुणप्रभम् ।
शवरीचरणन्याससंसक्तालक्तकैरिव ॥ ३६ ॥

रसम्भाभोपहाराभिः किरातस्त्रीभिरादरात् ।
स्वशिशूत्कृत्तहृत्पद्मकीर्णप्राङ्गनवेदिकम् ॥ ३७ ॥

དེ་མཐོང་སྲོག་ཆགས་རྣམས་ཀྱི་ཚོགས། སྡུག་བསྔལ་ངལ་དུབ་བཟོད་དཀའ་བཞིན།
འཁོར་བ་ཆགས་བྲལ་སྙིང་པོ་ཅན། སྙིང་རྗེ་དབྱངས་ཀྱིས་རབ་ཏུ་བསམས།། 38

དེ་ནས་ཉོན་མོངས་ཐམས་ཅད་ནི། ཡོངས་ཟད་དགྲ་བཅོམ་མངོན་དུ་བྱས།
ཁམས་གསུམ་པ་ལས་ཆགས་བྲལ་དེ། དགའ་དང་མི་དགའ་མཚུངས་པར་གྱུར།། 39

དེ་བསམས་གང་གི་དྲིན་གྱིས་ནི། འཁོར་བ་མེད་པ་བདེ་བའི་ས།
ཀྱེ་མ་བདག་གིས་ཐོབ་པ་འདི། སྟོན་པ་སྲིད་པ་གཅོད་པའི་མཐུ།། 40

རྨོངས་པའི་ལྕགས་སྒྲོག་བརྟན་པ་གཅོད་ཅིང་ལྟ་བའི་རི་མོ་ཉམས་པར་བྱེད།
མི་བཟད་སྲིད་པའི་ཆུ་བོ་སྒྲོལ་ཞིང་སྐྱེ་བའི་ལྗོན་པ་རབ་ཏུ་བྱིན།
གང་དུ་མྱ་ངན་མིག་ལ་སྣང་ཡང་མཆི་མ་དག་ནི་མི་འཛིན་པ།
སྟོན་པའི་དྲིན་གྱིས་གདུང་བ་ཞི་བར་གྱུར་པའི་གནས་དེར་རབ་ཏུ་ཐོབ།། 41

ཅེས་བསམས་སྙིང་སྟོབས་རྒྱ་མཚོ་དེ། རི་བཞིན་གཡོ་བ་མེད་པར་གནས།
ཁྲོ་བས་མཆོད་སྡངས་ཆོམ་རྐུན་གྱིས། གསོད་རྟགས་མེ་ཏོག་འཕྲེང་བ་བཅིངས།། 42

དེ་ལུས་གསེར་གྱི་གཟི་ལྡན་ལས། དེ་དག་རྣམས་ཀྱི་གོས་དག་ཤུས།
གོས་ནི་གཞན་དང་གཞན་བྱུང་བ། དེ་དག་མདུན་དུ་ཕུང་པོར་གྱུར།། 43

སྐབས་དེར་ལྷ་མོ་དེ་ཡིས་ནི། རབ་བསྐྱེད་འབྱུང་པོ་ལྔ་བརྒྱ་ཡིས།
ཆོམ་རྐུན་དག་ནི་ལྔ་བརྒྱ་པོ། རབ་ཏུ་གཡོ་བ་མེད་པར་བྱས།། 44

स दृष्ट्वा प्राणिसङ्घातं वैशसायासदुःसहम् ।
उद्वेगसारं संसारं प्रदध्यौ मधुरस्वरः ॥ ३८ ॥

ततः साक्षात्कृतार्हत्त्वः सर्व्वक्लेशपरिक्षयात् ।
त्रैधातुको वीतरागः सोऽभूत् तुल्यप्रियाप्रियः ॥ ३९ ॥

सोऽचिन्तयदहो शास्तुः प्रभावोऽयं भवच्छिदः ।
प्राप्तोऽयं यत्प्रसादेन निःसंसारसुखां भुवम् ॥ ४० ॥

मोहश्छिन्नो निबिडनिगडः खण्डिता दृष्टिशैलाः
तीर्णा तृष्णा विषयतटिनी प्रोद्धृता जन्मवृक्षाः ।
प्राप्तं धाम व्यसनशमनं तत्प्रसादेन शास्तुः
यस्मिन् वाष्पं दधति न पुनः शोचनालोचनानि ॥ ४१ ॥

इति ध्यात्वा स सत्त्वाब्धिस्तस्थौ शैल इवाचलः ।
निबद्धबध्यमालाङ्कः चौरैः क्रोधोद्यतायुधैः ॥ ४२ ॥

तैस्तस्यापहृते वस्त्रे गात्रात् काञ्चनरोचिषः ।
अन्यदन्यदभूद्वास स्तैश्च राशिः पुरोऽभवत् ॥ ४३ ॥

अत्रान्तरे समुद्भूतैः भूतानां पञ्चभिः शतैः ।
सा देवी निश्चलं चक्रे तच्चौरशतपञ्चकम् ॥ ४४ ॥

དེ་དག་མཚོན་གྱི་ཚོགས་ལྷུང་ཚེ། སྦྲང་རྩི་དབྱངས་ཀྱི་སྒྲི་བོར་ནི།
མཁའ་ལམ་མེ་ཏོག་དག་གི་ཆར། རིན་ཅེན་རབ་ཏུ་མཛེས་པ་བབ།། 45

དེ་ནས་མཁའ་ལ་འགྲོ་བ་དེ། ཆོས་ཀུན་རྣམས་ཀྱིས་མཐོང་གྱུར་ནས།
ཟེ་ཡི་མཐུ་ཡི་རིག་པ་ཡིས། དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྐྱབས་སུ་སོང་།། 46

དེ་ནས་བབ་སྟེ་བཟོད་པའི་སྐད། ཀང་པར་མགོ་བཀོད་དེ་དག་ལ།
ཉེས་བྱས་ཐོང་ལ་ཆོས་ཀྱི་ནི། དགའ་བར་མཛོད་ཅིག་དེ་ཡིས་སྨྲས།། 47

དེ་ནས་དེ་དག་ཆགས་བྲལ་སྐྱེས། སྡིག་པ་བཏང་ནས་འཁོར་བ་ཡི།
འཆིང་བ་ཞི་སྐད་རབ་བྱུང་ནི། ལྡངས་ནས་དགྲ་བཅོམ་གནས་ཐོབ་གྱུར།། 48

དེ་ནས་དགྲ་བཅོམ་དེ་དག་དང་། རི་བྲག་ན་གནས་དེ་དག་བཅས།
སྦྲང་རྩིའི་དབྱངས་ནི་རྒྱལ་བྱེད་ཀྱི། ཚལ་དུ་སྟོན་པ་བལྟ་རུ་སོང་།། 49

ལྷ་ཡི་སྐྱེས་བོས་འོངས་པ་ཡི།། ཡོངས་སྤྱོད་སྐབས་གསུམ་པས་བསྐྱབས་པ།
བདུད་རྩིའི་རོ་ལྡན་འདུ་བྱེད་ཀྱི། དེར་ནི་དེ་ཡིས་བཅོམ་ལྡན་མཆོད།། 50

བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་དེ་དག་ལ། ཐར་པའི་ལམ་མཆོག་གསལ་བྱེད་ཅིང་།
དག་པའི་དང་བ་བསྐྱེད་པ་ཡི། ཆོས་ནི་ཕན་སྐད་བསྟན་པར་མཛད།། 51

བྱ་ནི་བདུད་རྩིའི་སྣོད་ཉིད་ཐོབ། ཤེས་ནས་ཤིན་ཏུ་བརྟན་པས་ཀྱང་།
ཞིགས་བྱས་ལས་འཁྲུངས་གསེར་གྱི་པད། བཟུང་ནས་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་དུ་སོང་།། 52

च्युते तदायुधचये पुष्पवृष्टि र्नभस्तलात् ।
पपात रत्नरुचिरा मधुरस्वरमूर्द्धनि ॥ ४५ ॥

गाहमानमथ व्योम तं विलोक्य च दस्यवः ।
स्पृष्टा स्तस्यानुभावेन तमेव शरणं ययुः ॥ ४६ ॥

सोऽवतीर्य्य ततः शान्त्यै चरणन्यस्तमस्तकान् ।
धर्मे रमध्वं संत्यज्य दुष्कृतानीत्युवाच तान् ॥ ४७ ॥

अथ ते जातवैराग्याः प्रव्रज्यां वृजिनोज्झिताः ।
आदायार्हत्पदं प्रापुः संसाराश्रवशान्तये ॥ ४८ ॥

ततस्तैः सहितोऽर्हद्भि स्तैश्च कर्वटवासिभिः ।
ययौ जेतवनं द्रष्टुं शास्तारं मधुरस्वरः ॥ ४९ ॥

तत्र दिव्यजनानीतै र्भोगै स्त्रिदशसाधितैः ।
स सुधारससंस्कारै र्भगवन्त मपूजयत् ॥ ५० ॥

शुद्धप्रसादजननीं भगवान् धर्म्मदेशनाम् ।
हिताय विदधे तेषां मोक्षमार्गाग्रदूतिकाम् ॥ ५१ ॥

सुधीरोऽप्यमृतप्राप्त्यै ज्ञात्वा पुत्रस्य पात्रताम् ।
हेमाब्जं सुकृतोत्पन्नं प्राप्य जेतवनं ययौ ॥ ५२ ॥

དེ་ཡིས་བདེ་གཤེགས་མངོན་མཆོད་ཅིང་། ཞབས་ལ་ཅོད་པན་གྱིས་གཏུགས་དེ།
དེ་ཡི་སྤྱན་ནི་རབ་དང་བས། རབ་དུ་ཕྱིས་པ་བཞིན་དུ་གྱུར།། 53

དེ་ནས་ཉེ་བར་དགེ་བ་དར། དེ་ལ་བཅོམ་ལྡན་གྱིས་གསུངས་པ།
ཁང་པ་བཀོད་པས་གསེར་གྱི་ནི། པདྨོ་འབྱུངས་པར་ཁྱོད་འགྱུར་རོ།། 54

པདྨོ་འི་མཆོག་ཅེས་གྲགས་པ་ཡི། ཡང་དག་རྫོགས་སངས་རྒྱས་འགྱུར་དེ།
སེམས་ཅན་ཡང་དག་བསྒྲལ་བྱས་ནས། ཡོངས་སུ་མྱ་ངན་འདའ་བར་འགྱུར།།55

ཀུན་མཁྱེན་བདེན་པ་གཟིགས་པ་ཡིས། དེ་སྐད་བརྗོད་ཚེ་ཤིན་དུ་བརྟན།
འགྲོ་བའི་དགེ་ལེགས་བརྟགས་པ་ཡི། ཡིད་ལ་རེ་བ་བཟུང་བར་གྱུར།། 56

གུས་པས་བསོད་ནམས་ཕྱག་འཚལ་དུས་སུ་སྲིད་པ་འཇིགས་བྱེད་
བཅོམ་ལྡན་སྟོན་པ་ཡི།

ཞབས་ནི་ལེགས་བྱས་ལྡན་པ་གང་གི་མགོ་ལ་བདེ་ལེགས་བྱས་པར་
བཟུང་བྱས་པ།

དེ་དག་ཕྱི་ནས་སྐྱེ་བོ་མ་ཡི་ཕང་དུ་ཆོམ་སྒྲོར་ཉུ་མའི་འོ་མ་ལ།
གནས་རྐྱལ་དུ་ཉམ་སོ་ཡི་སྟོང་པའི་བཞིན་ནི་བླུན་པོ་འི་འཛུམ་དུ་བྱེད་མི་འགྱུར།། 57

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་སྣང་རྩི་དབྱངས་ཀྱི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་བཞི་པའོ།།

स तेनाभ्यर्च्य सुगतं चरणालीनशेखरः ।
दृशा तस्य प्रसादिन्या स संसृष्ट इवाभवत् ॥ ५३ ॥

तत स्तमूचे भगवानासन्नकुशलोदयम् ।
पादन्यासोदितस्वर्णकमलस्त्वं भविष्यसि ॥ ५४ ॥

पद्मोत्तर इति ख्यातः सम्यक्सम्बुद्धतां गतः ।
सत्त्वसन्तारणं कृत्वा परिनिर्व्वाण मेष्यसि ॥ ५५ ॥

सर्व्वज्ञेनेत्यभिहितः सुधीरः सत्यदर्शिना ।
जगत्कल्याणकलनामनोरथ मबादद ॥ ५६ ॥

भक्त्या यैर्भवभेदिनो भगवतः पुण्यप्रणामक्षणे
शास्तुः स्वस्ति कृतं कृतं सुकृतिभिः पादोपधानं शिरः ।
अङ्के ते जननीजनस्य न पुनस्तृप्तिप्रयुक्ताः स्तन-
स्तन्योत्तानितदन्तशून्यवदनाः कुर्व्वन्ति मूकस्मितम् ॥ ५७ ॥

इति श्रीक्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
मधुरस्वरावदानं चतुरशीतितमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་ལྔ་པ།

གང་གིས་མིག་ལ་རྫིས་འབྲེལ་ཆགས་པའི་ནད།
སྣང་བའི་རྫུག་ཏུ་སྙིང་ལ་རབ་ཆགས་དང་།
ཡན་ལག་ཀུན་ལ་ཁྱབ་པ་སྒྲིག་པའི་མཛེ།
འགྲོག་བྱེད་སྨན་པ་དེ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ། 1

དེ་ནས་གནས་མཐར་དེ་བཞིན་གཤེགས། དཀའ་ཐུབ་ནགས་མཐར་བཞུགས་པ་ཡི།
དྲི་མེད་ཐུགས་ལ་དགེ་སློང་རྣམས། དགེ་མཚན་དག་གིས་བསྐུལ་བས་དྲིས། ། 2

བཅོམ་ལྡན་ཅི་སྐད་འཇིག་རྟེན་ནི། ཀུན་གྱི་རྒྱུ་ངན་སེལ་བྱེད་པ།
སྲིད་པའི་ནད་ཀྱི་སྨན་པ་ཁྱོད། ནད་པ་རྣམས་ལ་ལྷག་པར་བྱམས། ། 3

དེ་དག་ལ་དེས་གསུངས་པ་བདེན། ལྷག་པར་ནད་པ་ལ་བདག་མཛད།
སྐྱེས་བུ་རྣམས་ལ་ཞུས་གཟིར་དང་། མཚུངས་པའི་རྒྱུ་ངན་ཚོགས་གཞན་མེད། ། 4

སྐྱེ་བ་གཞན་རྣམས་དག་ལ་ཡང་། རང་བཞིན་གྱིས་ནི་སྨན་པའི་ས།
ནད་པ་རྣམས་ལ་རྟག་ཏུ་བདག། ཤིན་ཏུ་ཕྱོགས་སུ་ལྷང་བར་གྱུར། ། 5

གྲོང་ཁྱེར་ཤི་བིའི་དབུངས་དག་ཏུ། སློང་བ་རྣམས་ཀྱི་གཉེན་མཆོག་བཞིན།
བསམ་པ་ཀུན་ལ་རབ་བཞུགས་པ། མི་བདག་ཤི་བི་ཞེས་པ་བྱུང་། ། 6

पञ्चाशीतितमः पल्लवः ।

ये रागरोगं नयनानुबन्धं
विद्वेषशूलं हृदयप्रसक्तम् ।
सर्व्वाङ्गसंसर्पितपापकुष्टं
हरन्ति तेभ्योऽस्तु नमो भिषग्भ्यः ॥ १ ॥

तपोवनान्तविश्रान्तं कथान्तेऽथ तथागतम् ।
भिक्षवः कौतुकाक्षिप्ताः पप्रच्छुः स्वच्छमानसम् ॥ २ ॥

भगवन् भवतः सर्व्वलोकशोकापहारिणः ।
भवार्त्तिभिषजः कस्माद्रोगिणोऽप्यधिकं प्रियाः ॥ ३ ॥

स तानुवाच सत्यं मे रोगिणोऽधिकवल्लभाः ।
कायपीड़ासमः पुंसां नास्त्यन्यः शोकसञ्चयः ॥ ४ ॥

जन्मान्तरेष्वपि परं प्रकृत्या दैन्यभूमिषु ।
आतुरेष्वेव सततं पक्षपातो ममाभवत् ॥ ५ ॥

नगर्य्यां शिखिघोषायां शिविर्नामा भवन्नृपः ।
प्रविष्टः सत्त्वचिन्तासु सद्बान्धव इवार्थिनाम् ॥ ६ ॥

ཀུན་ཏུ་ནད་པ་ཐམས་ཅད་ནི། ཀུན་ནས་བདག་གིས་གསོ་བར་བྱ།
ཞེས་པ་བདེན་པའི་སྙིང་སྟོབས་ཅན། དེ་ཡི་ངེས་པ་དག་ཏུ་འགྱུར།། 7

ནམ་ཞིག་གྲོང་པ་ནད་པ་ནི། ཡུན་རིང་ནད་ཀྱི་གཟིར་གྱུར་པ།
སྨན་ལ་མཆིས་གཞན་དེ་ལ་ནི། མངོན་དུ་ཕྱོགས་དེ་གསོ་བར་ཞུས།། 8

དེ་ནས་གསོ་སྤྱད་ས་བདག་གིས། རྗེས་ཆོ་སྨན་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས།
རབ་རྒྱས་ནད་ཀྱིས་གཟིར་བ་ལ། ཡུན་རིང་དཔྱད་ནས་རབ་སྨས་པ།། 9

ཞིན་ཏུ་ཐྱི་བའི་ནད་འདི་ཡིས། རྒྱལ་པོ་སྨན་ནི་རྙེད་པར་དཀའ།
སྐྱེས་ནས་བཟོད་ལྡན་སྐྱེས་བུ་ཡི། ཁྲག་གི་དེ་ནི་ཞི་བར་འགྱུར།། 10

དེ་དག་ཕྲོས་ནས་མི་ཡི་བདག། ཡིད་ནི་སྙིང་རྗེ་རྒྱས་པ་ཡིས།
ཡུན་རིང་ནད་པ་གསོ་བའི་སླད། དེ་ཡིས་བསྟན་པ་ཡང་དག་བསམས།། 11

ཀྲིས་པའི་ཚེ་ཡང་བདག་ལ་ནི། ནམ་ཡང་གང་ཡང་ཁྲོས་བྱུང་།
བདག་ནི་མངལ་ན་གནས་ཚེ་ཡང་། མ་ནི་ཁྲོ་བ་སྤྱངས་པར་གྱུར།། 12

དེ་སྐད་ཁྲོ་མེད་འཛིག་རྟེན་ན། བདག་ལྟ་བུ་ཡང་ཡོད་མ་ཡིན།
བདག་གི་ཁྲག་གི་རྒྱུན་ཉིད་ཀྱིས། འདི་ཡི་ནད་ནི་ཞི་བར་འགྱུར།། 13

དེ་ལྟར་སྨྲས་པའི་བློ་གྲོས་ཀྱིས། རྗེས་འབྲང་ཀུན་གྱིས་བཟློག་གྱུར་ཀྱང་།
རྒྱལ་པོས་མགོ་ལས་བྱུང་བ་ཡི།། རང་ཁྲག་དག་ཏུ་དེ་ལ་བྱིན།། 14

सर्व्वे सर्व्वेच रोगार्त्ता श्चिकित्स्याः सर्व्वथा मया ।
इत्यभूत् सततं तस्य सत्यसत्त्वस्य निश्चयः ॥ ७ ॥

कदाचिदातुरः पौरै श्चिररोगनिपीड़ितः ।
तं ययाचे समभ्येत्य चिकित्सा मार्त्तवत्सलम् ॥ ८ ॥

स्वास्थ्याय तस्य भिषजः पृष्टाः सर्व्वे महीभुजा ।
प्रवृद्धव्याधिवैधुर्य्यं विचार्य्य चिरमूचिरे ॥ ९ ॥

दुर्लभं भेषजं राजन् रोगस्यास्य गरीयसः ।
आजन्मक्षमिणः पुंसः शोणितेनैष शाम्यति ॥ १० ॥

एतदाकर्ण्य नृपतिः करुणाकीर्णमानसः ।
अचिन्तयत्तदादिष्टं स्वास्थ्याय चिररोगिणः ॥ ११ ॥

बालस्यापि न मे कोपः कदाचिदभवत् क्वचित् ।
मयि गर्भस्थितेऽप्यासीज्जननी क्रोधवर्जिता ॥ १२ ॥

तस्मादक्रोधनः कश्चिल्लोकेऽस्मिन्नास्ति मद्विधः ।
ममैव रक्तपूरेण व्याधिरस्य प्रशाम्यति ॥ १३ ॥

इत्युद्यतमतिः सर्व्वै र्वार्य्यमाणोऽनुजीविभिः ।
सदा शिरोद्भवं तस्मै ददौ राजा स्वशोणितम् ॥ १४ ॥

དེ་ནས་རླབ་དྲག་གི་ནི། ཁྲག་གིས་ནད་པ་བསོས་པར་གྱུར།
ས་བདག་རིད་པ་ལ་ཞུས་ནས། བསམ་པ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་དེ་སོང་།། 15

དེ་ནས་ནས་ཞིག་ས་སྐྱོང་བུ། ཕན་པ་ཆོལ་ལ་ངལ་དུབ་ནི།
བསྟེན་ལས་ཉམས་པ་གསལ་བྱེད་པ། གཞོགས་སྐམ་ནད་ནི་བྱུང་བར་གྱུར།། 16

སྨོན་གྱི་ལས་ཀྱི་རྣམ་སྨིན་ལས། རྣམ་པར་བཟློག་པའི་རང་བཞིན་འདི།
ནད་མེད་རྣམས་ལ་ཁ་ཟས་མེད། དཔལ་ལྡན་རྣམས་ནི་ནད་དང་འགྲོག།། 17

དེ་ནས་སྨན་པ་མཆོག་རྣམས་ཀྱིས། སྨན་པ་སྦྱོང་གིས་ལེགས་བསྒྲུབས་པ།
ཀུན་གྱི་སྙིང་པོ་ཞེས་པའི་མར། དེ་ནི་བསོས་སླད་ཏུ་བར་བསྟེན།། 18

རྫས་ཀུན་གྱི་ནི་སྙིང་པོ་བླངས། འདབ་ཆགས་ཤང་ཤང་དག་གི་ནི།
ཁྲུས་ཀྱི་ཆུ་ཡི་ཐང་དང་ལྡན། འབད་པ་ཆེན་པོས་ཞུན་མར་ནི།། 19

བཅུ་གཉིས་ལོ་ཡིས་ལེགས་པར་གྲུབ། གཞོན་ནུ་འཕྲུང་བར་བརྩོན་པ་ན།
ནད་ཀྱིས་གཟིར་བའི་རང་སངས་རྒྱས། ཅི་སྟེ་དེ་ལ་སྐྱོང་དུ་འོངས།། 20

ཀུན་གྱིས་བཟློག་པར་གྱུར་མོད་ཀྱང་། གཞོན་ནུ་སྙིང་སྟོབས་རྒྱ་མཚོ་ཡིས།
ཀུན་གྱི་སྙིང་པོ་ཕན་པའི་མར། ཐམས་ཅད་དེ་ལ་གུས་པས་བྱིན།། 21

དེ་ནས་རང་སངས་རྒྱས་བསོས་དེ། རབ་དང་སྨོན་ལམ་ལྡན་པ་ཡིས།
གཞོན་ནུ་དག་ནི་བསོས་པར་བསྒྲུབས། དམ་པ་བསྟེན་པ་བདུད་རྩི་ཡིན།། 22

रक्तेन स्वास्थ्यमायातः षड्भिर्मासै रथातुरः ।
जगाम परिपूर्णांशः क्षममामन्त्र्य भूपतिम् ॥ १५ ॥

ततः कदाचिद् भूपालसूनो र्व्यायामशीलनात् ।
पार्श्वशोकक्षयाशंसी प्रादुरासीद्धितैषिणः ॥ १६ ॥

विपरीतस्वभावोऽयं विपाकः पुण्यकर्म्मणाम् ।
स्वस्थानामशनं नास्ति श्रीमतां रोगसङ्गतिः ॥ १७ ॥

उपदिष्टं ततस्तस्य स्वास्थ्याय भिषजां वरैः ।
सहस्रपाकसंसिद्धं सर्व्वसाराभिधं घृतम् ॥ १८ ॥

सर्व्वद्रव्यात्तसारेण जीवञ्जीवस्य पक्षिणः ।
स्नानाम्बुक्काथयोगेन घृतं यत्नेन भूयसा ॥ १९ ॥

सिद्धं द्वादशभिर्वर्षैः कुमारे पातुमुद्यते ।
प्रत्येकबुद्धः शोकार्त्तस्तद् याचितु मथाययौ ॥ २० ॥

सर्व्वं निवार्य्यमाणोऽपि कुमारः सत्त्वसागरः ।
भंक्त्वा सर्व्वं ददौ तस्मै सर्व्वसारघृतं हितम् ॥ २१ ॥

स्वस्थः प्रत्येकबुद्धोऽथ प्रसन्नः प्रणिधानवान् ।
कुमारं विदधे स्वस्थममृतं साधुसेवनम् ॥ २२ ॥

ཟན་པ་ཚོལ་བ་རྒྱལ་པོའི་བུ། དེར་ནི་ཚེ་རིང་ང་ཉིད་གྱུར།
རང་བཞིན་གྱིས་བདག་ནད་པ་ཡི། གདུང་བ་ཞི་བར་བྱེད་ལ་དགའ།། 23

ཞེས་པ་ཐོས་ནས་རྒྱལ་བ་ལ། དགེ་སློང་ཀུན་གྱིས་སྐད་དྲིས་པ།
དེ་དག་ལས་ནི་ཅི་ཞིག་གིས། མཚུངས་པར་ནད་ཀུང་བསོས་པར་གྱུར།། 24

ཅེས་དྲིས་བཅོམ་ལྡན་འདས་ལ་དྲིས། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་དེར་གསུངས་པ།
བཱ་རཱ་ཎ་སཱི་དག་ཏུ་སྔོན། ས་ཡི་བདག་པོ་ཚངས་བྱིན་བྱུང་།། 25

དེ་ཡི་བུ་གཉིས་དགའ་བོ་དང་། ཉེ་དགའ་ཞེས་པ་དག་ཏུ་གྱུར།
ཐུ་བོ་གྲགས་པའི་ཁྱད་པར་གཅེར། དེ་གཞིར་གཞན་ནི་རྒྱལ་སྲིད་འདོད།། 26

དེ་ནས་ཉེ་དགས་དབེན་པར་ནི། གྲོགས་པོ་ཁ་གསག་ཅན་ཞེས་པ།
ཨཱ་ཐབ་ཡི་མཆོད་སྦྱིན་མཁས། སདུ་ན་འདོན་གྱི་བུ་ལ་སྨྲས།། 27

བདག་གི་སྤུན་ཟླ་ཐུ་བོ་འདི། སྐྱེ་བོ་དགའ་བ་དེ་དག་སྐྱོང་།
གྲགས་པ་བརྗོད་པས་སྐྱེ་བོ་ལས། རྒྱལ་སྲིད་དག་ནི་ཐོབ་པར་གྱུར།། 28

བདག་ནི་སྐྱེ་བོ་ཀུན་གྱི་སྤྲངས། ཉམས་ཤིང་སྐལ་བ་མེད་པར་གྱུར།
དབེན་པར་ཞི་བ་བསྒུགས་པར་འོས། སྐྱིད་པར་གྱུར་པས་འཚོ་བ་མིན།། 29

ཁྱོད་ཀྱི་སྤུན་ཟླ་ཐུ་བོ་ཉིད། མདུན་ན་འདོན་དུ་རིམ་པར་འགྱུར།
ཕྱུ་ཅག་མཚུངས་པའི་སྡུག་བསྔལ་ཅན། དགོན་པ་དག་དུ་འགྲོ་བར་འོས།། 30

हितैषी राजपुत्रोऽसावहमेव तदाभवम् ।
रोगिणामार्त्तिशमनं स्वभावेनैव मे प्रियम् ॥ २३ ॥

इति श्रुत्वा जिनं सर्व्वे पप्रच्छु र्भिक्षवः पुनः ।
कर्म्मणा केन तौ तुल्यरोगौ स्वास्थ्यमुपागतौ ॥ २४ ॥

इति तैर्भगवान् पृष्टः सर्व्वज्ञ स्तानभाषत ।
ब्रह्मदत्तः क्षितिपति र्वाराणस्यामभूत् पुरा ॥ २५ ॥

नन्दोपनन्दनामानौ तस्य पुत्रौ बभूवतुः ।
ज्येष्ठः कीर्त्तिविशेषार्थी राज्यकामस्तथापरः ॥ २६ ॥

उपनन्दस्ततः प्राह पुरोहितसुतं रहः ।
आथर्व्वयोगकुशलं वयस्यं कुहनाभिधम् ॥ २७ ॥

एष ज्येष्ठो मम भ्राता जनरञ्जनतत्परः ।
जनात् कीर्त्तिप्रवादेन राज्यमासादयिष्यति ॥ २८ ॥

निरंशोऽहं भविष्यामि ध्वस्तः सर्व्वजनोज्झितः ।
विजने निधने श्लाघ्यं नावधूतस्य जीवितम् ॥ २९ ॥

ज्येष्ठस्यैव तव भ्रातुः पौरोहित्यं क्रमागतम् ।
अरण्यगमनं युक्तमावयोः समदुःखयोः ॥ ३० ॥

ཞེས་པ་བྲམ་ཟེ་སྨྲ་བ་པོ། རྒྱལ་པོའི་བུ་ཡི་ཚིག་ཐོས་ནས།
ཁྲོད་ལ་ཕན་པར་བྱའོ་ཞེས། མདུན་ན་འདོན་གྱི་བུ་ཡིས་སྨྲས།། 31

གང་གིས་ཕ་ཡི་མཛུག་ཏུ་ནི། ནུ་བོ་དེ་ཡིས་རྒྱལ་སྲིད་འཕྲོག།
དེ་ཡི་རྫས་སྦྱོར་དག་གིས་དེའི། ཁྲུ་བོ་ཡན་ལག་མ་ཚང་བསྒྲུབས།། 32

དུས་ཀྱི་དེ་ཡིས་རྒྱལ་སྲིད་འཕྲོག། ཡན་ལག་མ་ཚང་སྨྱུན་ཟླ་རི།
ཁྲུ་བོ་ལག་འཁར་ལ་བརྟེན་པ། མགྲོང་ནས་རྫེས་སུ་འགྲོད་པར་གྱུར།། 33

དེ་ནས་མདུན་ན་འདོན་གྱི་བུ། མདུན་ན་འདོན་དུ་བཀོད་པ་ལ།
སྨྲས་པའི་སྡིག་པས་འཇིགས་པ་དེས། ཞུགས་རིངས་ཚ་བ་ཕྱུང་ནས་སྨྲས།། 34

ཀྱེ་མ་རྒྱལ་སྲིད་ལ་བརྐམ་ཞིང་། ཆོས་མི་ཤེས་པ་དག་གིས་ནི།
ཕ་མཚུངས་སྨྱུན་ཟླ་ཁྲུ་བོ་རི། གནས་སྐབས་ངན་པ་འདི་ལ་བཀོད།། 35

སྐད་ཅིག་འཇིག་པའི་བདེ་བ་དྲངས། ཀྱེ་མ་མ་བརྟགས་བྱེད་རྣམས་ཀྱིས།
སྡིག་པ་བྱས་ནས་བདག་ཉིད་ནི། མི་བཟང་སྡུག་བསྔལ་རྣམས་སུ་འཕེན།། 36

ཞེས་པ་དེ་ཡི་ཚིག་ཐོས་ནས། མདུན་ན་འདོན་ནི་འགྱོད་སྐྱེས་པས།
དེ་ལ་སྨྲས་པ་བདག་ཀྱང་འདིར། རྒྱལ་པོ་འགྱོད་པའི་རིམས་དང་ལྡན།། 37

སྔར་ཡང་དེ་ཡི་རྫས་སྦྱོར་གྱིས། མི་བདག་ཙུ་དེ་བསོས་པར་བྱས།
བསོས་པ་དེ་ལ་རང་གི་ནི། རྒྱལ་སྲིད་ནུ་བོ་དེས་ཀྱང་བྱིན།། 38

श्रुत्वेति राजपुत्रस्य वचः शोकप्रलापिनः ।
हितं तव करोमीति पुरोहितसुतोऽब्रवीत् ॥ ३१ ॥

सोऽथ द्रव्यप्रयोगेन व्यङ्गं तस्याग्रजं व्यधात् ।
येनासौ जनकस्यान्ते कनीयान् राज्यमाप्तवान् ॥ ३२ ॥

प्राप्तराज्यः स कालेन दृष्ट्वा भ्रातरमग्रजम् ।
व्यङ्गं यष्टीकरालम्बं पश्चात्तापं समाययौ ॥ ३३ ॥

पुरोहितसुतं सोऽथ पौरोहित्यनिवेशितम् ।
उवाचोष्णं विनिश्वस्य गूढं पातकशङ्कितम् ॥ ३४ ॥

अहो नु राज्यलोभेन मया धर्ममजानता ।
ज्येष्ठो भ्राता पितृसमः प्रापितः कुदशामिमाम् ॥ ३५ ॥

क्षणक्षयि सुखाक्षिप्ताः पापं कृत्वा क्षयेष्वहो ।
क्षिपन्ति दुःखेष्वात्मान मसमीक्षितकारिणः ॥ ३६ ॥

इति तस्य वचः श्रुत्वा जाततापः पुरोहितः ।
तमुवाच ममाप्येष राजन्ननुशयज्वरः ॥ ३७ ॥

तं पुन द्रव्ययोगेन स्वस्थं चक्रे नृपात्मजम् ।
स्वस्थाय प्रददौ तस्मै निजराज्यं स चानुजः ॥ ३८ ॥

དེ་ནས་དུས་ཀྱིས་ཉེ་དགའ་དང་། མདུན་ན་འདོན་གྱི་བུ་རིས་ཀུང་།
རང་སངས་རྒྱས་ལ་མཆོད་བྱས་ནས། ལུས་ཀྱི་མཐའ་ནི་རབ་དུ་ཐོབ།། 39

རྒྱལ་པོ་འི་བུ་དེ་ས་བདག་ནི། ཞི་བའི་བུ་ཉིད་ཐོབ་གྱུར་ཏེ།
མདུན་ན་འདོན་གྱི་བུ་དེ་ཡང་། རང་སངས་རྒྱས་ཉིད་རབ་དུ་ཐོབ།། 40

དེ་དག་སྨྲས་པའི་སྡིག་པ་དེས། མཚུངས་པར་ནད་ཀྱིས་ཐེབས་གྱུར་ཅིང་།
ཡན་ལག་ཉམས་པ་གསོ་བྱེད་པས། དེ་དག་བསོས་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 41

རྒྱལ་བ་ཕོངས་པས་གཟིར་བ་སྐྱོབ་གཉེན་གྱིས།
ཏག་ཏུ་སེམས་ཅན་ལ་ཆགས་སྙིང་རྗེའི་སྒྲོ།
འདས་པའི་སྐྱེ་བོ་དང་འབྲེལ་རེ་ཐོས་ནས།
མགུ་བའི་དགེ་སློང་དེ་དག་བདེ་བ་ཐོབ།། 42

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཕན་པ་འཚོལ་བའི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྡེ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་ལྔ་པའོ།།

उपनन्दोऽथ कालेन पुरोहितसुतश्च सः ।
कारां प्रत्येकबुद्धाय कृत्वा देहान्तमापतुः ॥ ३९ ॥

शिवेर्भूमिपतेः प्राप राजपुत्रः स पुत्रताम् ।
प्रत्येकबुद्धतां लेभे पुरोहितसुतश्च सः ॥ ४० ॥

तेन तौ गूढपापेन तुल्यरोगौ बभूवतुः ।
व्यङ्गस्य स्वास्थ्यकरणाद् युगपत् स्वास्थ्यमागतौ ॥ ४१ ॥

इत्याकर्ण्यातीतजन्मानुबद्ध-
मापन्नार्त्तिचाणबन्धो र्जिनस्य ।
नित्यासक्तं सत्त्वकारुण्यवृत्तं
हृष्टाः प्रापु र्निर्वृतिं भिक्षवस्ते ॥ ४२ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
हितैष्यवदानं पञ्चाशीतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་དྲུག་པ།

ཆོས་ཀྱི་བསྒྲུབ་པའི་རིག་པ་གང་གིས་མཆོད་པ་རྣམས་ལ་
དཔལ་བར་གྲན་རིམ་གྱིས།
མཆོད་བྱའི་ཚོགས་ལ་རབ་འདུད་དཔལ་བས་ཕྱག་བྱེད་དེ་དག
མགོ་བ་ཐོབ་པར་འགྱུར།
རིགས་པས་འཕྲུར་ལས་སྐྱོ་གྲོས་ནུས་པར་མ་བསླམས་
སྨོངས་ལས་འོག་ཏུ་འགྲོ་བྱེད་ཅིང་།
གཉན་འདས་རྣམས་ལ་འཇིག་རྟེན་འདི་དང་པ་རོལ་དེ་ཡང་
རྟག་ཏུ་ལྷ་ངན་བཅས།། 1

གཉན་པོ་མཆོད་པའི་ཞར་ལ་སླར། དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་དྲིས་པ་དག།
གཉན་པོ་ཆོ་ག་ཇི་བཞིན་སླར། བཅོམ་ལྡན་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་གསུངས།། 2

བཱ་རཱ་ཎ་སི་ར་དེ་དག་སྔོན། མི་བདག་ཚངས་བྱིན་ཞེས་པ་བྱུང་།
འགྲོ་བ་གང་གི་བསོད་ནམས་མཐུས། ཆོས་ཀྱི་ཀུན་དགའ་ར་བར་གྱུར།། 3

དེ་དུས་གྲོང་མཐའི་ནགས་ཚལ་དུ། སྔོན་གྱི་བསོད་ནམས་མཚན་ཉིད་ལས།
མི་ཡི་སྐྲ་བཟེར་ལ་ཞུགས་པ། སྤྲིག་ཆགས་བཞི་ནི་བྱུང་བར་གྱུར།། 4

བ་སེན་དང་ནི་རི་བོང་དང་། སྤྲེའུ་དེ་བཞིན་གླང་པོའི་མཆོག།
དེ་དག་དམ་པའི་སྤྱོད་ཚུལ་ཅན། ཕན་ཚུན་མཛའ་བས་བཅིངས་པར་གྱུར།། 5

ནམ་ཞིག་བདེ་ཐོབ་དེ་དག་གིས། གདམས་ཀྱི་མཇུག་ཏུ་ཕན་ཚུན་སྨྲས།
ཕུ་སྒོམ་གཉན་རིམ་མེད་པ་ལ། མཆོད་པ་དག་ནི་ཇི་ལྟར་སྒྲུབ།། 6

षड़शीतितमः पल्लवः ।

वन्दन्ते स्थविरक्रमेण नियतं ये धर्म्मशिक्षाविदः
पूज्यान् पूज्यगुणाः प्रणामविनयैस्ते प्राप्नुवन्त्युन्नतिम् ।
दर्पानुद्धतया विशृङ्खलधिया मोहादधःपातिनां
ज्येष्ठातिक्रमिणामयं स च परो लोकः सशोकः सदा ॥ १ ॥

ज्येष्ठपूजाप्रसङ्गेन भिक्षुभि र्भगवान् पुनः ।
यथावृद्धविधिं पृष्टः सर्व्वज्ञः पुनरब्रवीत् ॥ २ ॥

ब्रह्मदत्ताभिधः पूर्वं वाराणस्यामभून्नृपः ।
यस्य पुण्यानुभावेन धर्म्मारण्य मभूज्जगत् ॥ ३ ॥

तस्य काले पुरोपान्तवने प्राक्पुण्यलक्षणात् ।
प्रवृत्तमानुषालापा श्चत्वारः प्राणिनोऽभवन् ॥ ४ ॥

कपिञ्जलोऽथ शशकः कपि र्गजवरस्तथा ।
ते बभूवुः सदाचाराः स्नेहबद्धाः परस्परम् ॥ ५ ॥

कदाचित् सुखसक्तास्ते कथान्ते जगदु र्मिथः ।
ज्येष्ठक्रमं विनास्माकं कथं पूजा प्रवर्त्तताम् ॥ ६ ॥

དམ་པས་ཇི་ལྟར་ཐུན་རིམ་གྱིས། བཀུར་སྟི་དག་ནི་རབ་བསྒྲུབ་པ།
ཇིས་པར་དགེ་ལེགས་སྐྱེད་བྱེད་ཅིང་། དགེ་བ་ཉིད་དང་ལྡན་པར་གྱུར།། 7

ཐུན་པོའི་ཞི་སིམ་མཆོད་བྱ་གང་། ཡུ་ལས་རེ་ཞིག་ཐུན་པ་སྨྲ།
ཞེས་པ་སྨྲ་བ་དེ་དག་ལས། གླང་ཆེན་ཁྱུ་མཆོག་གིས་སྨྲས་པ།། 8

འདབ་མ་ཆེ་ཧུལ་ནྱ་གྲོ་དྷ། གང་འདི་ཉིང་པར་མཐོང་གྱུར་པ།
འདི་ཡི་ཡལ་འདབ་གསར་པ་དང་། རང་གི་ལུས་ནི་མཚུངས་པ་དྲན།། 9

སྤྲེའུ་ཡིས་ཀྱང་དེར་སྨྲས་པ། བདག་ནི་ནགས་ན་རྒྱུ་བ་ཡིས།
ནྱ་གྲོ་དྷ་འདི་རང་ལུས་དང་། མཚུངས་པ་ཞིག་ཏུ་ཆུང་བ་མཐོང་།། 10

རི་བོང་གིས་ཀྱང་སྨྲས་པ་སྔོན། ནྱ་གྲོ་དྷ་འདི་སོར་ལྔ་པ།
འདབ་མ་གཉིས་ཀྱིས་མཚན་པ་ལ། ཟིལ་ཐིགས་ཀྱིས་བསྣུན་བདག་གིས་ལྡང་།། 11

དེ་དག་རིམ་པས་དེ་བརྗོད་ཚེ། ཁྱི་ནས་བ་མེན་གྱིས་སྨྲས་པ།
བདག་གི་ལྟེ་བའི་ས་བོན་ལས། ཤིང་ཆེན་ནྱ་གྲོ་དྷ་འདི་སྐྱེས།། 12

དེ་ནས་རྒན་རིམ་ཤེས་གྱུར་ནས། དེ་དག་ཕན་ཚུན་མཐུན་པ་ཡིས།
ཟིས་ཞུགས་དགའ་བས་མཆོད་པ་ནི། རྟག་ཏུ་ཞེས་ལ་འཁོར་བྱས།། 13

དེ་ནས་སྲོག་གཅོད་རྐུ་བ་དང་། དེ་བཞིན་བགྲོད་མིན་འགྲོ་བ་དང་།
མི་བདེན་ཚ་མཚུངས་འབྲས་བུ་ནི། སྐྱུར་པོ་ཟ་བ་དག་ལས་ཀྱང་།། 14

यथावृद्धिकया सद्भिः सत्कारोऽथ प्रवर्त्तितः ।
कलयन् किल कल्याणं कुशलायैव कल्पते ॥ ७ ॥

ज्येष्ठः कस्तावदस्माकं योऽर्च्यः स्थविरगौरवात् ।
इति तेषां ब्रुवाणानां जगाद गजयूथपः ॥ ८ ॥

योऽयं जीर्णमहाशाखः पुराणो दृश्यते वटः ।
तुल्यमेनं स्वकायस्य स्मरामि नवपल्लवम् ॥ ९ ॥

मर्कटोऽप्यथ तानूचे वने विचरता मया ।
स्वकायतुल्य एवायं दृष्टः स्वल्पतरो वटः ॥ १० ॥

शशकोऽप्यवदत् पूर्वं मया पत्रद्वयाङ्कितः ।
अवश्यायलवार्द्रोऽयं लीढः पञ्चाङ्गुलो वटः ॥ ११ ॥

तैः क्रमेणेति कथिते पश्चात्प्राह कपिञ्जलः ।
ममैवायं शकृद्बीजाज्जातः प्राज्यतरो वटः ॥ १२ ॥

अथ ज्येष्ठक्रमं ज्ञात्वा ते सदा गौरवोचिताम् ।
स्नेहानुवृत्तिनिरताः पूजां चक्रुः परस्परम् ॥ १३ ॥

प्राणापहरणाच्चौर्यादगम्यागमनात्तथा ।
असत्यान्मद्यतुल्याम्लफलसंभक्षणाच्च ते ॥ १४ ॥

ཆགས་བྲལ་རང་གནས་ཀུན་སྤྱོད་ཀྱི། བསླབ་པས་ལེགས་བྱས་ལ་ཆགས་པའི།
བསོད་ནམས་མཐུ་ཡིས་ནགས་ཚལ་ན། གནས་རྣམས་སྤྱོད་ཚུལ་མཚུངས་
པར་བྱས།། 15

དེ་ནས་དེ་དག་རྣམས་ཀྱི་མཐུས། རྟག་ཏུ་མེ་ཏོག་འབྲས་ལྡན་ཞིང་།
སྤྲིན་ནི་དུས་སུ་ཆར་འབེབས་ཤིང་། ས་ལ་འབྲུ་རྣམས་རྒྱས་པར་གྱུར།། 16

ས་ཡི་ལེགས་བྱས་མཚན་ཉིད་ནི། ངོ་མཚར་ཆེ་བ་དེ་མཐོང་ནས།
ཐམས་ཅད་ས་བདག་ཚངས་བྱིན་གྱིས། རང་གི་བསོད་ནམས་ལས་སྐྱེས་
བསམས།། 17

ལོག་པར་ཁེངས་པས་ཆོས་དེ་ལ། ཐུབ་པ་མངོན་ཤེས་ལྔ་བས་སྨྲས།
མེ་ཏོག་འབྲས་བུ་རྒྱས་པ་འདི། མི་བདག་ཁྱོད་ཀྱི་ཉིར་གྱིས་མིན།། 18

ནགས་ན་སྤྲེའུ་རི་བོང་དང་། གཉིས་འཐུང་བ་མེད་ལྷན་ཅིག་གནས།
ཡོན་ཏན་རྒྱས་འདི་དམ་ཆོས་ཀྱི། ངང་ཚུལ་དེ་དག་རྣམས་ཀྱི་ཡིན།། 19

དེ་དག་བརྟུལ་ཞུགས་ལྔ་ཡིས་དག། ཇི་ལྟར་རྒན་པ་མཆོད་བྱེད་ཅིང་།
ཕ་མེན་ཚིག་གིས་ཐམས་ཅད་ནི། དམ་ཆོས་དམ་ཚིག་དག་ལ་བརྟེན།། 20

ཞེས་པ་ཐུབ་པའི་ཚིག་ཐོས་ནས། མཆོག་ཏུ་གུས་སྐྱེས་རྒྱལ་པོ་ནི།
གྲོང་པ་བཙུན་མོ་བློན་བཅས་པས། བརྟུལ་ཞུགས་ལྔ་པོ་དེ་དག་བསྟེན།། 21

ཕ་མེན་ང་ཉིད་རི་བོང་ནི། ཤཱ་རིའི་བུ་འདིར་ཉིད་དུ་གྱུར།
སྤྲེའུ་མཽ་གལ་གྱི་བུ། གླང་ཆེན་ཁྱུ་བདག་ཀུན་དགའ་བོ།། 22

विरताः मुक्तासक्ताः स्वपदाचारशिक्षया ।
चक्रुः पुण्यानुभावेन तुल्यवृत्तान् वनौकसः ॥ १५ ॥

अथ तेषां प्रभावेण नित्यपुष्पफलद्रुमाः ।
स्फीतशस्याभवद् भूमिः कालवर्षी च वारिदः ॥ १६ ॥

तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्य्यं भुवः सक्तलक्षणम् ।
मेने स्वपुण्यजं सर्व्वं ब्रह्मदत्तो महीपतिः ॥ १७ ॥

तं मिथ्यामानसं तुष्टं पञ्चाभिज्ञो मुनि र्नृपम् ।
उवाच त्वत्प्रभावेण नायं पुष्पफलोदयः ॥ १८ ॥

कानने कपिना सार्द्धं शशद्विपकपिञ्जलाः ।
स्थिताः सद्धर्म्मशीलानां तेषामेष गुणोदयः ॥ १९ ॥

ते व्रतैः पञ्चभिः शुद्धा यथास्थविरपूजकाः ।
कपिञ्जलगिरा सर्व्वे सद्धर्म्मसमयं श्रिताः ॥ २० ॥

इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं राजा जातादरः परम् ।
सपौरान्तःपुरामात्य स्तद्भेजे व्रतपञ्चकम् ॥ २१ ॥

कपिञ्जलोऽहमेवासौ शारिपुत्रः शशोऽभवत् ।
कपिश्च मुद्गलापत्य आनन्दो गजयूथपः ॥ २२ ॥

ते प्रापुर्धर्म्मवैमल्यं यथाज्येष्ठक्रमार्चनात् ।
तस्मात् प्रणाम पूजासु द्रष्टव्यः स्थविरक्रमः ॥ २३ ॥

श्रुत्वेति शास्तुर्विनयोपदेशं
ज्येष्ठार्चनं प्राप्य तपोविशेषम् ।
सगौरवां पर्षदि भिक्षवस्ते
पूजां यथावृद्धिकयैव चक्रुः ॥ २४ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
कपिञ्जलावदानं षड्शीतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་བདུན་པ།

གང་ཞིག་གཡོ་དང་ཡོངས་ཁྲུབ་ཟྲིགས་པ་མི་བཟད་གང་
ཡང་གདུག་པ་རྣམ་པར་བཅས།
གང་ཡང་ཤིན་ཏུ་རབ་དྲག་ནག་པོ་བརྩེགས་པ་རྩོམ་པ་ཚེར་ནས་བརྟན་པ་དང་།
གང་དག་གཞན་ཡང་བཟོད་དཀའི་དུག་རྣམས་གསལ་བར་
གཅིག་ཏུ་བྱས་པ་དེ་དག་གིས།
ཚིག་རྩུབ་དུག་གི་རྡོ་བ་ཉིད་ལ་ཆ་དང་དཔེར་ཡང་མཚུངས་པའི་མི་འགྱུར་རོ།། 1

ཁྲིམ་བདག་ཡིད་ཅེས་བྱ་བའི་བུ། ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་མཉེན་ཡོད་དུ།
བད་མའི་སྙིང་པོ་འི་འོད་མཚུངས་པ། པདྨོ་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་བྱུང་།། 2

ཚུལ་ཁྲིམས་ཅན་གྱི་དུལ་བ་དང་། བློ་ལྡན་རྣམས་ཀྱི་དབེན་པ་དང་།
དམ་པའི་ཡོན་ཏན་ལ་གུས་བཞིན། དེ་ཡི་མདུན་དུ་དེ་རབ་བསྐྱེད།། 3

གཟུགས་ནི་འདོད་པ་རྒྱས་ལྡན་ཞིང་། ལང་ཚོ་གསར་པ་རྩོམ་ཚེ་དེ།
ལོངས་སྤྱོད་རྩོམ་ལ་ཆགས་བྲལ་བས། ཆགས་བྲལ་ཉིད་ལ་མངོན་ཕྱོགས་གྱུར།། 4

དགེ་སློང་བཟོད་པའི་སེམས་ལྡན་པ། ཉི་སྨེ་ཞེས་ནི་བྱ་བ་ཡི།
བསྟན་ལ་རབ་ཞི་བསྔགས་འོས་པ། རབ་བྱུང་དེ་ཡིས་ཡང་དག་བླངས།། 5

འཁོར་བའི་ཕྱོགས་ལ་ཆགས་བྲལ་བས། ཆགས་པ་དང་བྲལ་ཟླ་བ་བཞིན།
ལག་ན་ལྷུང་བཟེད་ཆོས་གོས་དང་། ཡང་དག་ལྡན་དེ་མཆོག་ཏུ་མཛེས།། 6

सप्ताशीतितमः पल्लवः ।

यत्सार्पं परिसर्पि दर्पविषमं क्रूरञ्च यन्मारकं
यच्चात्युत्कटकालकूटविकटाटोपस्थिरस्थावरम् ।
यान्यन्यानि चितानि दुःसहविषाण्येकीकृतानि स्फुटं
वाक्पारुष्यविषस्य तैक्ष्ण्यतुलया नायान्ति लेशोपमाम् ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां मानसाख्यस्य पद्मगर्भनिभप्रभः ।
अभूद्गृहपतेः सूनुर्गुणवान् पद्मकाभिधः ॥ २ ॥

सुशीलस्येव नियमः साधोरिव गुणादरः ।
सोऽवर्द्धत गृहे तस्य विवेक इव धीमतः ॥ ३ ॥

स नवे यौवनारम्भे रूपकन्दर्पहासिनि ।
भोगोद्योगविरागेण वैराग्याभिमुखोऽभवत् ॥ ४ ॥

उपसेनाभिधानस्य स भिक्षोः क्षान्तिचेतसः ।
शासने प्रशमश्लाघ्यां प्रव्रज्यां समुपाददे ॥ ५ ॥

स पात्रपाणिः संसक्तचीवरः शुशुभे परम् ।
संसारे क्षणवैराग्यादिरक्त इव चन्द्रमाः ॥ ६ ॥

དེ་ནས་ནམ་ཞིག་གཅིག་པུ་ཉིད། །ལྗོངས་ནི་རྒྱུ་ཞིང་འགྲོ་བ་དེ།
གཙུག་ལག་ཁང་དང་དགའ་ཚལ་གྱིས། །མཛེས་པའི་བཅོམ་བརླག་དག་དུ་ཕྱིན།། 7

དེར་ནི་བསོད་སྙོམས་དོན་གཉེར་རིས། །གསར་བུ་ཉིད་ཕྱིར་མ་ཤེས་ནས།
སྨད་འཚོང་ཟླ་བའི་ཛི་མོ་ཡིས། །ཁང་པའི་ཁྱིམས་ཀྱི་ནང་དུ་ཞུགས།། 8

ཨུཏྤལ་མིག་ཅན་དེ་ཡིས་ནི། །དེ་ལ་སྟོན་དང་བཀུར་སྟི་བྱས།
གཟུགས་ནི་མཐོང་བས་ཡ་མཚན་ཞིང་། །གུས་དང་ལྡན་པས་དེ་ལ་སྨྲས།། 9

ལང་ཚོ་གསར་པ་དང་ལྡན་པ། །ཁྱོད་ཀྱི་གཟུགས་ནི་ཡིད་འོང་ལྡན།
སུ་ཡི་མིག་ལ་བདུད་རྩི་ཡི། །ལོངས་སྤྱོད་སྟོན་པར་བྱེད་མ་ཡིན།། 10

ན་ཚོ་འདི་དང་གཟུགས་འདི་ལ། །འདོད་པ་འགལ་ཟླ་སྲུ་ཞིག་གིས།
གོན་པོ་ལ་འོས་ཆགས་བྲལ་གྱིས། །སྡུག་བསྔལ་ཡང་དག་ཉེ་བར་བསྟན།། 11

ཆགས་ལྡན་བུད་མེད་ཀུ་མ་ནི། །རབ་རྒྱས་རག་པས་བདེར་འོས་པ།
ལོངས་སྤྱོད་སྣོད་གྱུར་ཁྱོད་ཀྱི་ནི། །ལག་ན་ལྷུང་བཟེད་མཛེས་མ་ཡིན།། 12

ང་ནི་ཀུ་མའི་ཁྲེར་གྱིས་བོན། །ཁྱོད་ནི་ཡང་ཆོས་རྣམ་པར་གཡོ།
ཕྱུ་ཅག་གཉིས་ནི་མཛའ་བར་འོས། །ད་ནི་བརྟུལ་ཞུགས་བཟློད་པར་མཛོད།། 13

གཡོ་སྒྱུས་ཞི་དང་དུལ་བ་གོམས་པས་ལོངས་སྤྱོད་བདུད་རྩི་
དག་ལ་ཆགས་མེད་ཅིང་།
མིག་ཡངས་མཚོ་ཡི་ཡལ་འདབ་རབ་བྱུང་རབ་དགའི་དགའ་
སྟོན་རབ་ཏུ་སྤངས་པ་བཞིན།

ततः कदाचिदेकाकी जनचारिकया व्रजन् ।
विहाराराममरुचिरां मथुरां मासमाद सः ॥ ७ ॥

स तत्र पिण्डपातार्थी नवत्वादनभिज्ञया ।
वेश्यायाः शशिलेखायाः प्रविवेश गृहाङ्गनम् ॥ ८ ॥

सा तस्यासनसत्कारं कृत्वा कुवलयेक्षणा ।
तं जगादादरवती रूपालोकनविस्मिता ॥ ९ ॥

इयन्ते ललिता मूर्त्तिर्नवयौवनशालिनी ।
करोत्यमृतसम्भोगदीक्षां कस्य न चक्षुषोः ॥ १० ॥

अस्मिन् वयसि रूपेऽस्मिन् केन कामविरोधिना ।
कष्टं समुपदिष्टं ते वैराग्यं स्थविरोचितम् ॥ ११ ॥

ललनावसनोत्कर्षकुचस्पर्शसुखोचिते ।
पाणौ सम्भोगपात्रस्य पात्रं तव न शोभते ॥ १२ ॥

अहं कुचभराक्रान्ता त्वं तारुण्यतरङ्गितः ।
उचितैवावयोः प्रीतिः सम्प्रति क्षमतां व्रतम् ॥ १३ ॥

उत्सृज्यायतलोचनाधरदलस्वादप्रमोदोत्सवं
सम्भोगामृतनिस्पृहः शमदमाभ्यासेन शापादिव ।

མཛེས་མའི་ཉུ་མ་གུར་གུམ་གྱིས་མཚན་མཛེས་པས་སྙིང་ལ་
ཆགས་པ་མི་འཛིན་གང་།
སྐྱེ་བོ་འི་ནགས་སུ་ཉོན་མོངས་དམན་པའི་འབྲས་བུ་ཟ་བའི་
དུལ་བ་དེ་ལ་འདུད།། 14

གལ་ཏེ་མཛའ་ལ་བཀུམ་ཆགས་ཅན། བདག་གི་ཚིག་འདི་མི་བྱེད་ན།
ཁྲོད་ཀྱི་བཞིན་རས་པདྨ་འདི། སྤོབས་ཀྱིས་མནན་ཏེ་བདག་གིས་བདུད།། 15

དེ་ཐོས་ཀུན་དུ་སྐྲག་པ་བཞིན། ཉ་བ་བསྒྲིབས་ནས་དེ་ལ་དེས།
སྨྲས་པ་མ་གཅིག་བདག་གིས་ནི། བསྟན་པ་སྲུན་འབྱིན་འོས་པ་མིན།། 16

བདག་ཉིད་ཀུན་གྱིས་ལེགས་སྦྱང་གྱིན་ལྡན་སྐྱེས་བུ་ལ།
བདེ་གཤེགས་བརྟུལ་ཞུགས་ཅོད་པན་ཉིད་དུ་རབ་གྱུར་ཅིང་།
སྙིང་སྟོབས་དཔལ་ནི་གཙང་བས་ཐིག་ལེ་ཉིད་གྱུར་པ།
ཚུལ་ཁྲིམས་མཚུངས་པའི་རྒྱན་ནི་ཅུང་ཟད་ཡོད་ན་ཡིན།། 17

ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་དུལ་ལྡན་དེ། གནོད་པའི་རྫུག་ཏུ་མི་བཟད་ཅན།
མཆོད་པ་རབ་བདང་ཤུར་བ་དང་། བཅས་པ་སྣོད་སྟོང་ཉིད་དུ་སོང་།། 18

དེ་ནས་སྔགས་སྟོབས་ཞེས་པ་ཡི། སྨད་འཚོང་གདུམ་སོ་འདོད་ལྡན་མ།
དབང་དགུག་སོགས་ལ་འཁྲུལ་འཁོར་དང་། སྔགས་དང་རྒྱུད་སོགས་དེ་སྦྱོར་མ།། 19

ཐོས་ནས་དེ་ལ་རང་ཉིད་ནི། ཆགས་པའི་ཟེལ་གྱིས་མནན་པ་བ་ཤད།
ནོར་གྱིས་ཆིམ་བུས་ཆགས་པ་ཡིས། གཟིར་མས་དགའ་དང་འགྲོགས་པ་ཞུས།། 20

यः कान्ताकुचकुङ्कुमाङ्कितरुचि धत्ते न रागं हृदि
क्लेशक्लिन्नतृणाशिने जनवने दान्ताय तस्मै नमः ॥ १४ ॥

यदि मे प्रीतिलुब्धाया वचनं न करिष्यसि ।
तदेतत्ते बलात् कान्तं पास्यामि वदनाम्बुजम् ॥ १५ ॥

एतदाकर्ण्य सन्त्रस्त इव कर्णौ पिधाय सः ।
तामूचे नोचितं मात र्मम शासनदूषणम् ॥ १६ ॥

उत्तंसता मुपगतं सुगतव्रतस्य
सत्त्वश्रियः शुचितया तिलकायमानम् ।
सर्व्वात्मना सुचरिताभरणस्य पुंसः
शीलोपमं नहि विभूषण मस्ति किञ्चित् ॥ १७ ॥

इत्युक्का संयतः शू[illegible] एव जगाम सः ।
अपायशल्यविषमां पूजामुत्सृज्य सत्वरम् ॥ १८ ॥

अथ मन्त्रबलां नाम चण्डालीं वेशकामिनीम् ।
वश्याकर्षादिनिर्यन्त्र मन्त्रतन्त्रादितत्पराम् ॥ १९ ॥

आहूय विनिवेद्यास्यै निजं स्मरपराभवम् ।
ययाचे धनसन्तुष्टां रागार्त्ता प्रियसङ्गमम् ॥ २० ॥

དེ་ནས་དེ་ཡིས་འཕྲལ་ལ་ནི། ཐུགས་སྟོབས་ཀྱིས་དྲངས་པདྨ་ཅན།
དབང་མེད་དེ་ལ་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ། བདག་གི་ཅི་ཞིག་བྱ་ཞེས་སྨྲས།། 21

དེ་ལ་དེས་སྨྲས་བསོད་ནམས་ཀྱིས། ཉེར་གནས་མཛེས་མ་ཟླ་བཞིན་མ།
མཛའ་མོ་འདི་ནི་རབ་ཏུ་བསྟན། ཡང་ན་འབར་བའི་མེ་ལ་ཞུགས།། 22

པདྨོ་ཅན་གྱི་མདུན་དུ་ནི། མེད་འབར་མཐོང་ནས་གོས་བཞག་སྟེ།
སྙིང་སྟོབས་དཀར་བའི་གོས་ཅན་གྱིས། མཆོད་པར་ཆས་ནས་རབ་སྨྲས་པ།། 23

གཙང་བྱེད་འབར་བར་བདག་འཇུག་གི། མི་གཙང་ཆགས་པའི་མེད་མ་ཡིན།
ཆགས་པས་བསྒྲིགས་པའི་སྐྱེས་བུ་རྣམས། སྐྱེ་བ་བརྒྱ་ཡི་རྗེས་འབྲང་སྒྲིག།། 24

ཅེས་པ་དེ་ཡི་ཚིག་ཐོས་ནས། གཏུམ་མོ་རེ་བ་ཉམས་བྱས་ཅིང་།
བུ་མིན་བྱས་པས་ཡིད་བྱུང་སྟེ། རྗེས་སུ་གདུང་བ་དག་ཏུ་འགྱུར།། 25

དེ་ཡི་བཟོད་པའི་གནས་དེ་ལ། གྲུས་པ་ཡིས་ནི་དང་བར་བྱས།
ཆགས་བྲལ་ཞི་ཞིང་བསིལ་བ་ཡིས། ཀློ་ལྡན་སྨད་འཚོང་མ་དག་ཀུང་།། 26

ཆོས་ཀྱིས་ཀུན་ཏུ་དག་པའི་སྐད། དེ་དག་ལ་ནི་ཆོས་བསྟན་མཛད།
གང་གིས་ཉོན་མོངས་ཀུན་ཞི་ནས། དེ་དག་གིས་ནི་དགྲ་བཅོམ་ཐོབ།། 27

དགེ་ལེགས་ལྡན་པ་པདྨོ་ཅན། རང་ཉིད་དགྲ་བཅོམ་ཉིད་ཐོབ་ནས།
མཚན་ཡོད་གྲོང་དུ་བཅོམ་ལྡན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཟླ་རྩུ་སོང་།། 28

अथ मन्त्रबलाकृष्टस्तथा सपदि पद्मकः ।
विवशस्तां समभ्येत्य किं करोमीत्यभाषत ॥ २१ ॥

सा तमूचे शशिमुखीं भज प्रणयिनीमिमाम् ।
पुण्यैरुपनतां कान्तां दीप्तं वा वह्निमाविश ॥ २२ ॥

तां पद्मकोऽवदद् दृष्ट्वा ज्वलितं पावकं पुरः ।
जातसञ्ज्ञः समुत्सृज्य वस्त्रं सत्त्वसितांशुकः ॥ २३ ॥

विशामि पावकं दीप्तं रागाग्निं नत्वपावकम् ।
पुंसां मदनदग्धानां दाहो जन्मशतानुगः ॥ २४ ॥

इति तस्य वचः श्रुत्वा चण्डाली खण्डिताशया ।
अकार्य्यकरणोद्विग्ना पश्चात्तापं समाययौ ॥ २५ ॥

स तया क्षान्तिनिलयः प्रणयेन प्रसादितः ।
वेश्यया च सवैराग्यशमशीतलया धिया ॥ २६ ॥

विदधे जन्मसंशुद्ध्यै तयोः सद्धर्म्मदेशनाम् ।
ते सर्व्वक्लेशशमनाद् ययार्हत्त्वमवापतुः ॥ २७ ॥

स्वयञ्चार्हत्त्वमासाद्य भगवन्तं तथागतम् ।
पद्मकः प्रययौ द्रष्टुं श्रावस्तीं स्वस्तिमान् पुरीम् ॥ २८ ॥

དེར་ནི་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་བཞུགས་པའི། རྒྱལ་བ་རིས་མཐོང་ཕྱུག་འཚལ་ནས།
བྱ་བ་བྱས་པར་རང་ཉིད་ཀྱི། སྤྱོད་མཐའ་དགེ་སློང་མདུན་དུ་བཤད།། 29

བཅོམ་ལྡན་འདས་ལ་དགེ་སློང་གིས། དེ་ཡི་བསོད་ནམས་ཡ་མཚན་དྲིས།
སྨད་འཚོང་མ་དང་པདྨ་ཅན། གདུམ་མོའི་སྔོན་བྱུང་རྒྱལ་བས་གསུངས།། 30

སྔོན་ཚེ་སྟོན་པ་བཅོམ་ལྡན་འདས། འོད་སྲུངས་ཞེས་པའི་བསྟན་པ་ལ།
ཁྱིམ་བདག་བཤེས་གཉེན་ཞེས་པ་ནི། རབ་དུ་བྱུང་བ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 31

དེ་ཡི་ཆུང་མ་དགའ་མོ་དང་། རབ་དགའ་མོ་ཡང་རབ་བྱུང་སྟེ།
མཐུ་ནི་བདག་པོ་དང་མཚུངས་པ། གཙུག་ལག་ཁང་དུ་གནས་པར་བྱ།། 32

དེར་ནི་དེ་དག་ཚོད་པ་ཡི། ཚིག་རྩུབ་ཆེན་པོས་དགེ་སློང་མའི།
ཚོགས་ནི་ཡིད་དག་བྱུང་བར་བྱས། རང་བཞིན་ངེས་པར་གདུང་བར་དཀའ།། 33

གཅིག་གིས་གདུམ་མོའི་ཚིག་དང་ནི། གཞན་གྱི་སྨད་འཚོང་མར་བརྗོད་པས།
དགེ་སློང་མ་རྣམས་སྨད་པ་དག། བྱས་པའི་སྡིག་པ་ཐོབ་པར་གྱུར།། 34

དེ་ཉིད་གདུམ་མོ་ངག་སྐྱོན་ལས། དེ་བཞིན་གཞན་སྨད་འཚོང་མར་སྐྱེས།
རབ་དུ་བྱུང་བའི་མཐུ་ཡིས་ནི། སླར་ཡང་དགེ་བ་དག་ལ་བརྟེན།། 35

ཁྱིམ་བདག་བཤེས་གཉེན་དེ་ཡང་ནི། བརྟུལ་ཞུགས་ཀྱིས་བསྐམས་པད་ལྡན་འདི།
ཚུལ་ཁྲིམས་གཙང་བས་རྣམ་བརྒྱན་ཅིང་། དགྲ་བཅོམ་གནས་ནི་ཐོབ་པས་མཛེས།། 36

जिनं जेतवनासीनं तत्र दृष्ट्वा प्रणम्य सः ।
कृतकृत्यः स्ववृत्तान्तं भिक्षूणामब्रवीत् पुरः ॥ २९ ॥

भिक्षुभिर्भगवान् पृष्टस्तत्पुण्योदयविस्मयात् ।
वेश्या-पद्मक-चण्डालीप्राग्वृत्त मवदज्जिनः ॥ ३० ॥

पुरा भगवतः शास्तुः काश्यपाख्यस्य शासने ।
मित्रनामा गृहपतिः प्रव्रज्यां समुपाददे ॥ ३१ ॥

तस्य नन्दा सुनन्दा च भार्य्ये प्रव्रजिते पुनः ।
भर्त्तृतुल्यानुभावेन विहारे चक्रतुः स्थितिम् ॥ ३२ ॥

वाक्पारुष्येण महता कलहे भिक्षुणीगणः ।
ताभ्यामुद्वेजितस्तत्र स्वभावः किल दुस्त्यजः ॥ ३३ ॥

चण्डालीवचनेनैका वेश्यावादेन चापरा ।
भिक्षुणीनामधिक्षेपं कृत्वा पाप मवापतुः ॥ ३४ ॥

वाग्दोषात् सैव चण्डाली जाता वेश्या तथापरा ।
प्रव्रज्यायाः प्रभावेण पुनः कुशल मास्रिते ॥ ३५ ॥

स तु मित्रो गृहपतिः पद्मकोऽयं दृढव्रतः ।
विभात्यर्हत्पदावाप्त्या शुचिशीलविभूषणः ॥ ३६ ॥

པད་ཅན་སྐྱེ་བ་གཞན་ལ་ཡང་། མི་དྲིག་སྨི་ཞེས་མི་དྲིག་པ།
མི་དྲིག་ཚོགས་ཀྱི་སྐྱོང་བ་ཡི། སྐྱེ་བོ་དྲག་དུ་ཁེངས་བྱེད་གྱུར།། 37

དེ་ཡི་རང་རྒྱལ་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས། མཆོད་ནས་གོས་ཀྱིས་གཡོགས་བྱས་ཏེ།
པདྨ་ཨུདྨ་ལ་ཀ་ད་ར། མི་དྲིག་རྣམས་ཀྱིས་ཡང་དག་མཆོད།། 38

བསོད་ནམས་སྨི་ཡིས་པདྨ་ཅན། པདྨའི་སྙིང་པོ་འི་འོད་མཚུངས་འདི།
ལེགས་བྱས་རྒྱ་ཆེའི་དྲི་བཟང་ཅན། བདག་གི་བསྟན་པ་ལ་འོས་གྱུར།། 39

གཟུགས་ནི་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱིས་བརྒྱན་གྲགས་པ་གཙང་ཞིང་
ཟླ་བ་ལྟ་བུར་དཀར་བའི་རིགས།
སེམས་དབེན་པ་ནི་ཡོངས་སྨིན་ཤིན་ཏུ་དྲི་མེད་འཁོར་བའི་
གཡོན་ཕྱོགས་ཞི་གྱུར་པ།
འདི་དག་མཁས་པ་རྣམས་ཀྱི་བསོད་ནམས་ཆེར་དར་མཚན་
ཉིད་བལྟ་བར་བཟོད་པ་ཡིན།
ཤིན་ཏུ་སྨད་འོས་རིགས་དང་ཡིད་ནི་དྲི་མ་ཅན་ཡང་མི་རྣམས་
ལས་ངན་དྲགས།། 40

ཞེས་པ་ཀུན་མཁྱེན་གྱིས་བཤད་པའི། སྨད་བྱུང་ལས་སྨིན་གནས་དག་གིས།
དགེ་སློང་རྣམས་ནི་དགའ་བ་ཡིས། རིག་ཅིང་ཡ་མཚན་རྒྱས་པར་གྱུར།། 41

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་པདྨ་ཅན་གྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་བདུན་པའོ།།

पौष्पिकः पुष्पसेनाख्यः पद्मकोऽप्यन्यजन्मनि ।
बभूव पुष्पनिचयैः पूरितार्थिजनः सदा ॥ ३७ ॥

प्रत्येकबुद्धं सोऽभ्यर्च्य भोगेनाच्छाद्य वाससा ।
कमलोत्पलकह्लारकुसुमैः समवाकिरत् ॥ ३८ ॥

तेन पुण्येन जातोऽयं पद्मगर्भनिभप्रभः ।
पद्मकः शासनार्हो मे सुकृतोदारसौरभः ॥ ३९ ॥

रूपं शीलविभूषणं शुचि यशश्चन्द्रावदातं कुलं
चेतः पक्वविवेकनिर्मलतरं संसारवामः शमः ।
एतत् पुण्यमहोदयस्य कृतिनां दृष्टिक्षमं लक्षणं
जातिर्निन्द्यतमा मनश्च मलिनं दुष्कर्म्मचिह्नं नृणाम् ॥ ४० ॥

इति सर्व्वज्ञकथितैः कर्म्मपाककथाद्भुतैः ।
बभूव हर्षसंस्पर्शो भिक्षूणां विस्मयोदयः ॥ ४१ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
पद्मकावदानं सप्ताशीतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་ཙ་བརྒྱད་པ།

༄ཤིན་ཏུ་དྲག་པོའི་འདུལ་བ་མཐོང་ནས་འཕྲོག་ཅིང་ཞི་བ་
ངེས་པར་བཟློད་མི་བྱེད།
སྨུར་བར་ཡིད་དགའ་ཁབ་དང་མཚུངས་མཛུག་ཏུ་སྒྲིག་
པར་བཟློད་པའི་ལས་དག་བྱེད།
བྱ་མིན་དག་ལ་འཇིགས་བདང་བློ་གྲོས་རབ་འཇུག་འཁོར་
བའི་གྲོགས་མོ་བྲུད་མེད་ཀྱི།
རྨི་ལམ་དག་དང་མཚུངས་པའི་རྣམ་འཕྲུལ་མཚན་ཉིད་འདི་
དག་ཐམས་ཅད་ངེས་པར་འཛིན།། 1

མི་བདག་གཟུགས་ཅན་སྙིང་པོ་ཡི། གྲོང་ཁྱེར་རྒྱལ་པོའི་ཁབ་ཏུ་སྡོན།
ནག་པ་ཞེས་པ་གླང་སྲེའི་བདག། གླང་ཆེན་སྟོན་གྱི་བུ་རུ་གྱུར།། 2

རྒྱལ་པོའི་འཁོར་པ་དང་མཚུངས་ཁྱིམ། ཡོ་བྱད་བཅས་པ་རབ་བདང་ནས།
ཆགས་བྲལ་ལ་ནི་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ། གཞོན་ནུ་ཉིད་ལ་རབ་བྱུང་བཟུང་། 3

དེ་ཡི་ཚུང་མ་གཟུགས་མཛེས་མ། འཁོར་བ་རྒྱས་པའི་ཁྱིམ་དུ་ནི།
བདག་པོའི་ལོངས་སྤྱོད་དང་བྲལ་བས། ཡུན་རིང་བསམ་པ་འཁྲུགས་པར་གྱུར།། 4

དེ་ནས་དུས་ཀྱིས་ཡོངས་འདྲིས་ལ། གུས་པས་མཐའ་ནི་རྒྱ་བྱེད་པ།
ནག་པ་གླང་ཆེན་སྟོན་གྱི་བུ། དེ་ནི་རང་གི་ཁྱིམ་དུ་སོང་།། 5

དེ་ནས་མངོན་དུ་འོངས་དེ་ལ། ཚུང་མ་མཛེའ་གཟུགས་ལྡན་མ་དེས།
རྗེས་སུ་འབྲངས་ནས་མཆོད་པ་ནི། སྔོན་དུ་འགྲོ་བས་མགྲོན་གཉེར་བྱས།། 6

अष्टाशीतितमः पल्लवः ।

ईर्ष्या तीव्रतरं हरन्ति नियमं नैव क्षमन्ते शमं
कर्म्म क्षिप्रमनोरमं हिमसमं पर्य्यन्तदाहक्षमम् ।
एता बिभ्रति सर्व्वमेव विषमं स्वप्नोपमं विभ्रमं
त्यक्ता कार्य्यभियः प्रवर्त्तनधियः संसारसख्यः स्त्रियः ॥ १ ॥

विम्बिसारस्य नृपतेः पुरे राजगृहे पुरा ।
चित्राख्यो हस्तिशय्यातिपुत्रोऽभूद् गजसैन्यपः ॥ २ ॥

स राजतुल्यं विभवं गृहञ्च सपरिच्छदम् ।
त्यक्ता युवैव प्रव्रज्यां वैराग्याभिमुखोऽग्रहीत् ॥ ३ ॥

पत्नी तस्य सुरूपाख्या प्रभूतविभवे गृहे ।
भर्त्तृसम्भोगरहिता चिरं चिन्तातुराभवत् ॥ ४ ॥

अथ कालेन पर्य्यन्तचारी परिचितादरात् ।
स चित्रो हस्तिशय्यातिपुत्रः स्वपुरमाययौ ॥ ५ ॥

अभ्यागतस्य तस्याथ सानुगस्य निमन्त्रणम् ।
पूजापुरःसरं चक्रे पत्नी प्रणयशालिनी ॥ ६ ॥

ལམ་རིང་གིས་ངུབ་བདེ་མེད་དེས། མཐོང་ནས་དེ་ཡིས་རབ་བསམས་པ།
ཀྱེ་མ་འདི་ཡི་མཛེས་སྡུག་ནི། ལང་ཚོ་ཉིད་ཀྱིས་ངེས་པར་བཟུང་། 7

ན་ཚོད་ལོངས་སྤྱོད་ངོས་འདི་ལ། ཁྲིམ་གྱི་དཔལ་ནི་ཡོངས་བཏང་ནས།
རྣམ་པ་མ་དཔྱད་འདི་ཡིས་ནི། རྫུན་གྱིས་བདག་ཉིད་ཅི་ལ་གདུང་།། 8

གང་ཞིག་ཕྱོགས་ལྷུང་བཅས་པ་ཡི། མིག་གིས་ཁྲིམ་ལ་ལྟ་བྱེད་པ།
དཀའ་ཐུབ་ཅན་ནི་མཛའ་བའི་ལྷག། ད་དུང་ཞི་བ་མིན་པར་ངེས།། 9

ཡང་ན་དང་པོར་བརྟན་པ་ཉིད། ཡོངས་བརྟགས་བརྟན་པའི་རྒྱུ་མཚན་གྱིས།
འདི་ཡི་ཆགས་བྲལ་གཡོ་བའམ། བརྟན་པ་བདག་གིས་ཤེས་པར་བྱ།། 10

ཁྲིམ་དུ་ལོངས་སྤྱོད་ཚོགས་ཀྱིས་ཆོམ། ཐམས་ཅད་ནགས་ཚལ་མངོན་པར་འདོད།
དབེན་པར་བདེ་བ་ཉམས་པའི་ཚེ། བདག་ཉིད་རྗེས་སུ་གདུང་བ་བྱེད།། 11

ཅེས་པ་བསམས་དེ་དེ་ཡི་ནི། མདུན་དུ་ཟས་ཀྱི་གནས་སྐབས་སུ།
སྒྲ་དང་བཅས་པར་ཟངས་ཀྱིས་སྟོད། བ་གམ་རྩེ་ལས་རང་གིས་དོར།། 12

སྒྲ་དེས་ཀུན་དུ་སྐྲག་པ་བཞིན། སྐད་ཅིག་ཕྱོགས་སུ་རྣམ་པ་བལྟས།
འདི་ཅི་ཞེས་པ་ནག་པ་ནི། འཁྲུལ་པས་མངོན་ཕྱོགས་དེ་ལ་དྲིས།། 13

དེ་ནས་དར་བབ་བཞིན་འཛུམ་ལྡན། དེ་ཡིས་ཟངས་སྟོད་ཅུང་ཟད་ནི།
ལྷུང་བར་དེ་ལ་བཤད་བྱས་ནས། དགའ་བས་སྐྱར་ཡང་རབ་བསམས་པ།། 14

साचिन्तयत् तमालोक्य दूराध्वश्रमनिःसुखम् ।
अहो बतास्य लावण्यं यौवनेनैव धार्य्यते ॥ ७ ॥

अस्मिन् वयसि भोगार्हे परित्यज्य गृहश्रियम् ।
मिथ्यैव किमनेनात्मा निर्विचारेण पीड़ितः ॥ ८ ॥

स्नेहशेषोऽस्य नाद्यापि जाने शान्त स्तपस्विनः ।
गेहं सपक्षपातेन चक्षुषा यन्निरीक्षते ॥ ९ ॥

अथवा धैर्य्यमेवादौ परीक्ष्य स्थैर्य्यकारणम् ।
अस्य जानामि वैराग्यं चलं विश्रान्तमेव वा ॥ १० ॥

गृहे भोगगणैस्तृप्तः सर्व्वः कानन मीहते ।
विजने तु सुखभ्रष्ट मात्मान मनुशोचति ॥ ११ ॥

इति सञ्चिन्त्य सा तस्य भोजनावसरे पुरः ।
स्वयं तत्याज हर्म्म्याग्रात् सशब्दं ताम्रभाजनम् ॥ १२ ॥

तेन शब्देन संत्रस्त इवालोक्य दिशः क्षणम् ।
किमेतदिति पप्रच्छ चित्र स्तां संभ्रमोन्मुखः ॥ १३ ॥

ततः स्मितमुखी किञ्चित् पतितं ताम्रभाजनम् ।
प्रौढ़ा निवेद्य सा तस्मै हर्षात् पुनरचिन्तयत् ॥ १४ ॥

རི་ཞིག་རྣམ་འགྱུར་མེད་པ་ཡི། གནས་ལ་གནས་པ་འདི་དས་ས་ཐོབ།
འདི་ཡི་ཡིད་ནི་རློད་པ་དག། རྩེ་དགས་སྒྱུར་དུ་ཁུགས་པར་འགྱུར།། 15

གང་ཞིག་སྡོད་ཀྱི་སྐྲ་ཙམ་གྱིས། ཀུན་དུ་སྐྲག་ཅིང་འཁྲུགས་གྱུར་པ།
རྣམ་དཔྱོད་བྲལ་བ་དེ་ལ་ནི། ཡུལ་གྱི་ཅི་དང་ཅི་མི་བྱེད།། 16

ངང་པ་ཐམས་ཅད་རྒྱ་འཛིན་དག་གི་སྐྲ་ཙམ་ལ།
སྐྲག་ཅིང་བརྟན་པ་ཉམས་པས་བཅིངས་ནས་འབྲོས་པར་བྱེད།
གང་ཞིག་སྤྲིན་ཚོགས་བཅིངས་པར་སྒྲོགས་ལ་གཡོ་མེད་པ།
པད་སྟན་ངང་པའི་རྒྱལ་པོ་དེ་ནི་ཁ་ཅིག་ཡིན།། 17

ཞེས་པ་ཡིད་ཀྱིས་ངེས་བྱས་ནས། སྤྲིན་མའི་འཁྲི་ཤིང་རོལ་རྩེད་ཅན།
འཛམ་པ་སྨྲ་བ་དེ་ཡིས་ནི། དེ་ལ་མངོན་ཕྱོགས་དལ་གྱི་སླས།། 18

བདག་ནི་རྩྭ་བཞིན་རབ་སྤངས་ནས། ཁྱོད་ནི་རིང་དུ་སོང་བའི་ཚེ།
བདག་གི་ཁྱིམ་ནི་ཚུན་མས་བཞིན། རྒྱུད་པས་ཟིལ་གྱིས་མནན་ལ་ལྟོས།། 19

རྩོམ་ཆེན་འབྱོར་པ་འདི་ལ་ཡང་། ལོངས་སྤྱོད་དག་ནི་རབ་སྤངས་པ།
བདེ་མེད་བདག་ནི་གྲོགས་ཀྱིས་བཞིན། ཁྱོད་མཐོང་རེ་བ་ཉིད་ཀྱིས་བཟུང་།། 20

གང་ཡང་བརྗོད་པར་མི་འོས་པ། འདི་ནི་སྡུག་བསྔལ་དག་གིས་བརྗོད།
མི་སླ་འདོད་ཀྱང་བརྗོད་པ་འདི། ཀླུ་ཡང་རབ་ཏུ་ངོ་ཚར་ཤེས།། 21

अयन्तावदसम्प्राप्तनिर्विकारपदस्थितिः ।
शिथिलं लीलयैवास्य तूर्णमाकृष्यते मनः ॥ १५ ॥

यः पाचशब्दमात्रेण संचासाकुलतां गतः ।
किं किं न क्रियते तस्य विषयैरविमर्षिणः ॥ १६ ॥

सर्व्वः प्रणश्यति पयोमुचशब्दमाच-
संचासलुप्तधृतिबन्धन एव हंसः ।
ते सन्ति केऽपि कमलासनराजहंसा
ये पुष्कराभ्रगुरुगर्जितनिष्प्रकम्पाः ॥ १७ ॥

इति निश्चित्य मनसा सा शनै र्मृदुवादिनी ।
तमुवाच समभ्येत्य भ्रूलतालास्यलीलया ॥ १८ ॥

तृणवन् मां परित्यज्य त्वयि दूरतरं गते ।
सपत्नीभि रिवाक्रान्तं विपद्भिः पश्य मे गृहम् ॥ १९ ॥

अस्मिन्नपि महारम्भविभवे भोगवर्जिता ।
त्वद्दर्शनाशयैवाहं धृता सख्येव निःसुखा ॥ २० ॥

यदप्यनुचितं वक्तुं दुःखात्तदिद मुच्यते ।
वदन्ती मौनकामेयं जाने जिह्वापि लज्जते ॥ २१ ॥

ཁྱིམ་བདག་གིས་ནི་ཆུང་མ་ཡི། ཚུལ་ཁྲིམས་བསླད་མཐོང་དེ་ལ་ནི།
ཆགས་བྲལ་སྐྱེས་པ་མ་ཡིན་ནམ། གཞན་དུ་དུས་མིན་ཇི་ལྟར་འགྱུར། 22

ཞེས་པ་གཞན་གྱི་ཡོན་ཏན་ནི། ཉམས་པ་བགྲང་བ་ལ་མཁས་པའི།
བཞིན་འཛུམ་སྐྱེ་བ་ཐམས་ཅད་ནི། ཕན་ཚུན་རྣམ་པར་ལྟ་ཞིང་སྨྲ། 23

འབྲལ་བས་གདུངས་པ་བདག་ལ་ནི། འཇིག་རྟེན་སེམས་སོས་ཞེས་པར་འཛིན།
དར་མ་ཉོན་མོངས་དག་ལ་ནི། མ་ཉམས་གཟུགས་དག་ཅི་ཞིག་བྱ། 24

ཁྱིམ་དུ་གཡོག་འཁོར་འདི་དག་ཀྱང་། བདག་ལ་ཞེན་དུ་མ་བསྐམས་གྱུར།
བུད་མེད་བདག་པོ་མེད་རྣམས་ཀྱི། མདུན་དུ་ཁྱི་ཡང་རབ་ཏུ་དགོད། 25

བདག་གི་ལྷག་མ་ཉིད་ཀྱིས་ནི། རབ་ཏུ་བསོས་པ་འབངས་ཕྲུག་འདི།
བཀའ་བསྒོས་ཁྲིམས་པས་བདག་གི་ནི། སྨད་ནས་འདྲེན་པར་འདོད་ལ་ལྟོས། 26

ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་བརྫ་བྱས་ཏེ། བདག་པོའི་སེམས་ནི་རྣམ་འགྱུར་སྐད།
རང་གི་འབངས་ཀྱིས་ཟིལ་གནོན་པ། དེ་ཡིས་མངོན་སུམ་ཉིད་དུ་བསྟན། 27

མ་ཉམས་གཟུགས་ཞེས་ཆགས་པ་དང་། བདེ་བ་མེད་ཅེས་འཁྲུགས་པ་དང་།
སྨོད་པར་གྱུར་ཅེས་ཕྲག་དོག་དང་། འབངས་ཀིས་གཟིར་ཞེས་ཁྲོ་བ་ཡང་། 28

ཐོབ་ནས་དེ་ལ་ལྟ་བྱེད་ཅིང་། བརྟུལ་ཞུགས་ཀྱིས་བསྡམས་བཏང་བ་དེ།
མཚུངས་པར་འཁོར་བའི་སྐྱོན་རྣམས་ནི། ཐམས་ཅད་དག་གི་དབང་དུ་འགྱུར། 29

नूनं गृहाधिपतिना पत्याः शीलस्य विप्लवः ।
दृष्टोऽस्य जातं वैराग्यमकाले कथमन्यथा ॥ २२ ॥

इति स्थितमुखः सर्व्वैः परस्परविलोकनैः ।
वदत्यन्यगुणम्लानिगणनानिपुणो जनः ॥ २३ ॥

वियोगतप्तां मां लोकः स्वस्थचित्तेति मन्यते ।
क्लेशेऽप्यक्लिष्टरूपाहं तारुण्यस्य करोमि किम् ॥ २४ ॥

गृहे परिजनश्चायं ममोच्छृङ्खलतां गतः ।
अस्वामिकानां नारीणामग्रे श्वापि प्रगल्भते ॥ २५ ॥

दासस्त्वनु मयैवाय मुत्सृष्टेन विवर्द्धितः ।
पश्चाद्दानकोपान्मे केशाकर्षेण मोहते ॥ २६ ॥

इत्युक्त्वा कृतसङ्केता तदा दासपराभवम् ।
भर्त्तुश्चित्तविकाराय सा प्रत्यक्षमदर्शयत् ॥ २७ ॥

स्पृहामक्लिष्टरूपेति वैक्लव्यं निःसुखेति च ।
ईर्ष्यां जातापवादेति क्रूरं दासाहितेत्यपि ॥ २८ ॥

स तां विलोकयन् प्राप्य संत्यक्तव्रतयन्त्रणः ।
तुल्यं संसारदोषाणां सर्व्वेषां वशमाययौ ॥ २९ ॥

ལྷུང་བཟེད་ཆོས་གོས་རབ་བདང་ཞིང་། འཇིགས་རུང་རལ་གྲི་ཕྱུང་ནས་ནི།
དགའ་མའི་གནོད་པ་ལ་ཁྲོས་པས། དེ་ཡིས་འབངས་ནི་གསོད་པར་ཞུགས།། 30
འབངས་ནི་གསོད་པའི་སྡིག་པ་ལས། ཆུང་མས་འབད་ནས་ཟློག་པ་དེས།
དགྲ་ལས་རྒྱལ་འདོད་ཁྲིམས་ཀྱིས་ནི། བདེ་བ་དམན་པ་སྣར་ཡང་བསྟེན།། 31
དེ་ནི་ལོངས་སྤྱོད་ཡོངས་སུ་བཟུང་བས་བུད་མེད་ལོངས་སྤྱོད་
སྐལ་བཟང་ས་གཞིར་གྱུར།
རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་གནོད་པའི་གདམ་ཀྱི་རྒྱུ་ལས་གཡོག་
འཁོར་རྣམས་ལ་ཁྲོ་བས་འཁྲུགས།
འདོད་པས་དུལ་བ་ཉམས་བྱེད་ཁྲོ་བས་སྐད་ཅིག་ཉིད་ཀྱིས་
བཟོད་པ་རླག་པ་བྱེད།
རྫུན་གྱི་བརྟུལ་ཞུགས་དག་གིས་གདུང་བའི་ཡིད་ཀྱིས་
ཆགས་བྲལ་ཉིད་ནི་འཐོབ་མ་ཡིན།། 32
དེ་ནས་རྒྱལ་པོས་གྲོང་ཆེན་གྱི། སྣ་ཆེན་གནས་ནི་སྣར་ཡང་བྱིན།
འབྱོར་པ་རྒྱ་ཆེན་ཐོབ་གྱུར་ནས། དེ་ནས་ལྷག་པར་རྒྱས་པར་གྱུར།། 33
སྐབས་དེར་གྲོང་ཁྱེར་ནང་དག་ལས། དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་བསོད་སྙོམས་
བསླངས།
བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བ་ནགས་ཚལ་ན། གནས་པ་དག་ལ་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ།། 34
ཆགས་བྲལ་བཞིན་གྱིས་དེ་ལ་ནི། ཕྱག་འཚལ་གྲོང་ཆེན་སྟོན་གྱི་བུ།
ནག་པ་དག་གི་བརྟུལ་ཞུགས་ནི། འོས་པ་མིན་པ་རྣམ་པར་བཤད།། 35
དེ་ནས་བཅོམ་ལྡན་ཐམས་ཅད་མཁྱེན། འཛུམ་དང་ལྡན་པས་རབ་གསུངས་པ།
དེ་ཡི་དགེ་བ་མ་སྨིན་པས། བརྟུལ་ཞུགས་དག་ནི་བླང་བར་བྱས།། 36

पात्रचीवरमुत्सृज्य खड्गमाकृष्य भीषणम् ।
प्रियानिकार[illegible] स दासं हन्तु मुद्ययौ ॥ ३० ॥

प्रणयाद्वारितः पत्न्या सद्यः स वधवैशसात् ।
लीनं पुनर्गृहसुखं भोजनेन जिगीषया ॥ ३१ ॥

सोऽभूद् भोगपरिग्रहेण ललनासम्भोगसौभाग्यभू-
र्नानाकारनिकारकारणकथान्तर्व्येषु कोपाकुलः ।
कामः कर्षति संयमं क्षपयति क्रोधः क्षणेन क्षमां
नो मिथ्याव्रतशोषितेन मनसा वैराग्यमासाद्यते ॥ ३२ ॥

अथ हस्तिमहामात्रपदं राज्ञार्पितं पुनः ।
आसाद्य विभवोदारः सोऽभूदभ्यधिकोद्भवः ॥ ३३ ॥

अत्रान्तरे पिण्डपातमादाय नगरान्तरात् ।
भगवन्तं वनासीनं जिनमभ्येत्य भिक्षवः ॥ ३४ ॥

विषण्णवदनास्तस्मै प्रणिपत्य न्यवेदयन् ।
चित्रस्य हस्तिशय्यातिपुत्रस्यानुचितं व्रतम् ॥ ३५ ॥

भगवानथ सर्व्वज्ञः सस्मित स्तानभाषत ।
अपक्वकुशलेनैव कृतस्तेन व्रतग्रहः ॥ ३६ ॥

གང་ཞིག་དབེན་པ་སླིན་ཞིང་རྫོགས་པའི་བཏག་པས་ཡིད་ཀྱི་འཁྲི་ཤིང་
བསྐམས་གྱུར་པ།
དེ་དག་ཕྱི་ནས་ཡུལ་གྱི་ཉམས་སྨྱོང་སྙིང་པ་དྲན་པའི་དབང་དུ་འགྱུར་མ་ཡིན།
གང་ཞིག་དོན་གྱིས་བཀག་ཅིང་ཁེངས་པས་ལྷོད་ལ་རྒྱུན་དུ་གྲུས་པ་རབ་བཏང་བ།
དེ་དག་འདོད་དང་ཞི་བའི་བར་མཚམས་དག་ལ་ཡིད་ནི་འཕྱུང་མོ་ཡུག་པར་བྱེད།། 37
གང་གིས་གཡང་སར་ལྷུང་བའི་མཁས་པ་རྣམས་ཀྱང་དུལ་བ་དག་
ནི་ཡོངས་གཏོང་ཞིང་།
ཆགས་པའི་དུག་རྒྱས་རྣལ་འབྱོར་ཅན་རྣམས་མི་བཟད་སྨག་རུམ་
ས་ལ་འཛུག་པར་བྱེད།
སྐྱེ་བར་གོམས་པས་ཆགས་ཤིང་ཡུལ་གྱི་རིག་པ་མཆོག་ཏུ་མངོན་
པར་འདོད་གྱུར་པ།
རྣམ་འགྱུར་མདའ་ཡི་ཆར་དྲག་དཀྲིགས་མི་འདོད་པ་འདི་ནི་སུ་ལ་
བཟོད་པར་བྱེད།། 38
ཅེས་པ་བརྗོད་ནས་བཅོམ་ལྡན་འདས། རྒྱལ་བ་ནག་པའི་ཁྱིམ་བྱོན་ནས།
སྐུ་ཡི་འོད་ཀྱི་ཕྱི་རོལ་གྱི། རབ་རིབ་རྣམ་པར་འཇོམས་ཤིང་སྣང་།། 39
རྗེས་སུ་བཟུང་བའི་སྣང་བ་ཡིས། དེ་ཡི་ཡིད་ནི་དྲི་མེད་མཛད།
ཕྱག་དང་བསྙེན་བཀུར་བྱས་པ་དེ། རང་ཉིད་ཀྱི་ནི་གནས་སུ་ཁྲིད།། 40
དེར་ནི་སླར་ཡང་གྲུས་པ་ཡིས། ཟོལ་མེད་རབ་བྱུང་དེ་ཡིས་བསྟེན།
གྱུབ་སླད་རྒྱལ་བས་དག་པ་ཡི། དམ་པའི་ཆོས་ནི་རབ་བསྟན་མཛད།། 41
ཉོན་མོངས་ཐམས་ཅད་རབ་ཟད་པས། དེ་ནི་དགྲ་བཅོམ་གནས་ཐོབ་ཚེ།
དེ་ཡིས་སྔོན་བྱུང་དགེ་སློང་གིས། དྲིས་ནས་བཅོམ་ལྡན་གྱིས་གསུངས་པ།། 42

ये निष्पन्नविवेकपापकलनानिःशेषिताशालता-
स्ते नायान्ति पुनः पुराणविषयास्वादस्मृते र्वश्यताम् ।
ये त्वर्थप्रतिषिद्धगर्व्वशिथिलंत्यक्तप्रसक्तादरा-
स्तेषामन्तरसीम्नि कामसमयो दोलायमानं मनः ॥ ३७ ॥

जन्माभ्यासनिषक्त एष विषयस्पर्शाभिलाषः परं
विद्वांसोऽपि परित्यजन्ति नियमं येनावटे पातिताः ।
रागोदग्रविषा विशन्ति विषमध्वान्तां भुवं भोगिनः
कामः कस्य करोति कीर्णविशिखासारे विकारे क्षमाम् ॥ ३८

इत्युक्त्वा भगवान् गत्वा चित्तस्य भवनं जिनः ।
देहप्रभाभि स्तिमिरं वाह्य मुन्मूलयन् पुरः ॥ ३९ ॥

अनुग्रहप्रकाशेन कृत्वास्य विमलं मनः ।
कृतप्रणामसत्कारं तं निनाय निजाश्रमम् ॥ ४० ॥

पुनस्तत्रास्य निर्व्याज-प्रव्रज्या-वर्जनाजुषः ।
जिनः प्रविदधे सिद्धै शुद्धसद्धर्म्मदेशनाम् ॥ ४१ ॥

स प्राप्तार्हत्पदे तस्मिन् सकलक्लेशसंक्षयात् ।
तत्पूर्व्ववृत्तं भगवान् पृष्टो भिक्षुभिरभ्यधात् ॥ ४२ ॥

སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བ་གཞན་ལ་དེས། རང་སངས་རྒྱས་ནི་གུས་པ་ཡིས།
རྟག་ཏུ་མཆོད་ཅིང་དེ་ཡིས་ནི། མཇུག་ཏུ་མཆོད་རྟེན་ཆེན་པོ་བསྒྲུབས།། 43

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་སྨོན་ལམ་གྱིས། སྐལ་ལྡན་ནག་པ་འདི་ཡིས་ནི།
བདག་གི་བསྟན་ལ་རབ་བྱུང་དག། བླངས་ནས་དགྲ་བཅོམ་གནས་ལ་བརྟེན།། 44

འདི་ནི་སྔར་ཡང་འདོད་པ་ལ། རབ་ཏུ་འཇུག་པའི་རྒྱུ་དག་ཉིན།
སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བ་དག་ལ་ཡང་། འདི་ནི་ཆུང་མས་རབ་ཏུ་བསླུས།། 45

བ་ར་ཎ་སི་དག་ཏུ་ནི། ས་ཡི་བདག་པོ་ཚངས་བྱིན་གྱི།
ཡོན་དན་ཡོངས་རྫོགས་མདུན་ན་འདོན། རཔལ་ལྡན་འཕྲོག་བྱེད་ཀྱིས་བྱིན་བྱུང་།། 46

དེ་ལ་རིག་དང་འདུལ་བ་དག། རྫོགས་པའི་བུ་གཉིས་བྱུང་གྱུར་ཏེ།
གཅིག་ནི་འཕྲོག་བྱེད་བུ་ཞེས་དང་། དེ་བཞིན་གཞན་པ་འཕྲོག་བྱེད་རྩེ།། 47

དེ་དག་ཆགས་བྲལ་དབེན་པ་ཐོབ། སྲིད་པའི་ལོངས་སྤྱོད་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས།
དཀའ་ཐུབ་ནགས་ཚལ་ཡོངས་རྒྱུ་ཞིང་། མངོན་ཤེས་ལྔ་ནི་ཐོབ་པར་གྱུར།། 48

རྒྱལ་དང་སྐྱེ་བོས་མཆོད་བྱེད་ཅིང་། རབ་ཞི་བསྔགས་པར་འོས་པ་ཡིས།
མཁའ་ལ་རྒྱུ་བ་དེ་དག་ནི། ཐུབ་པ་རྣམས་ཀྱི་འང་མཆོད་བྱར་གྱུར།། 49

ནམ་ཞིག་ས་བདག་ཁང་པ་ན། འཕྲོག་བྱེད་རྩེ་གནས་མི་བདག་ནི།
ཕྱོགས་ལས་རྒྱལ་བ་མངོན་ཕྱོགས་པས། བུ་མོ་མཛེས་ལྡན་ཞེས་ལ་སླུས།། 50

जन्मान्तरे पुरा तेन भक्त्या सतत मर्चितः ।
प्रत्येकबुद्ध श्चैत्यश्च तस्यान्ते विहितं महत् ॥ ४३ ॥

तत्पुण्यप्रणिधानेन धन्योऽयं मम शासने ।
प्रव्रज्यां समुपादाय चिरोऽर्हत्पदमाश्रितः ॥ ४४ ॥

कारणं श्रूयतामस्य पुनः कामप्रवर्त्तने ।
एष प्रसारितः पत्न्या पूर्व्वस्मिन्नपि जन्मनि ॥ ४५ ॥

बभूव ब्रह्मदत्तस्य वाराणस्यां महीपतेः ।
परिपूर्णगुणः श्रीमान् हरिदत्तः पुरोहितः ॥ ४६ ॥

निष्पन्नविद्याविनयौ पुत्रौ तस्य बभूवतुः ।
हरिद्रायण इत्येक स्तथा हरिशिखोऽपरः ॥ ४७ ॥

तौ विवेकाप्तवैराग्यौ भवभोगपराङ्मुखौ ।
तपोवने परिव्रज्य पञ्चाभिज्ञत्व मापतुः ॥ ४८ ॥

तौ व्योमचारिणौ राज्ञा पूज्यमानौ जनेन च ।
प्रापतुः प्रशमश्लाघ्यौ मुनीनामपि मान्यताम् ॥ ४९ ॥

कदाचिन्नृपभवनं स्थिते हरिशिखे नृपः ।
कन्यां लावण्यवत्याख्यामूचे दिग्विजयोन्मुखः ॥ ५० ॥

མཆེས་ག་ཤིན་ཁྱོད་ཀྱིས་གྲུས་པ་ནི། ཤིན་ཏུ་ཆེ་བས་ཐུབ་པ་དག།
མཆོད་བྱ་འདི་ལ་མཆོད་པ་བྱ། འདི་ནི་བདག་གིས་བཀུར་སྟི་འོས།། 51

ཞེས་པ་བུ་མོ་ལ་བསྟུན་ནས། ས་ཡི་བདག་པོ་རབ་སོང་ཆེ།
རྒྱལ་པོ་འི་བུ་མོ་གུས་ལྡན་མས། ཐུབ་པ་རྟག་ཏུ་མཆོད་པར་གྱུར།། 52

གསེར་བཙད་འོད་ལྟར་ཡོངས་སུ་ཤེས་པའི་མཛེས་པ་ལུས་ལ་འཛིན་བྱེར་ཅིང་།
པདྨའི་སྤྱན་དང་ལྡན་པ་དེ་མཐོང་དེ་ནི་མངོན་པར་སྲེད་ལྡན་གྱུར།
ལྷན་ཅིག་འཁོད་པས་ངེས་པར་མཛེས་པའི་ཡུལ་ལ་དམིགས་པའི་འདོད་པ་ཡིས།
འགྲོགས་པའི་བསམ་པ་སྙིང་ལ་རྩ་བ་ཟུག་པ་ཅི་ཡང་བྱེད་པར་འགྱུར།། 53

རླུང་གཞོན་དག་གིས་བསྐྱོད་པའི་འཁྲི་ཤིང་བཞིན།
འདོད་པའི་རྣམ་འཕྲུལ་ཤུགས་འབྱིན་ལུས་དག་ནི།
དུད་པས་དེ་ཡི་ལུས་ཀྱི་ཀུན་དགའ་དང་།
བཅས་པས་གྲོགས་མེད་ཐུབ་ལ་འཁྲུད་པ་བྱས།། 54

དེ་ཡི་ནུ་མ་གསར་པའི་རྩེར་ཆགས་ལུས་ཀྱི་ཆོན་གྱིས་ནི།
འདོད་པ་རྒྱལ་པོ་འི་བཀའ་ཡིག་རྒྱ་ལྡན་སྙིང་ལ་འཛིན་བྱེད་ཅིང་།
དེ་དུས་ཉིད་ན་སྨྲ་བུར་དུ་ནི་དུལ་བའི་གདགས་ཐག་ཆད།
ཐུབ་པ་འདོད་པའི་རྩེ་དགའ་གསར་པ་དག་ལ་འབྱོར་པར་གྱུར། 55

ཁྱུ་མཆོག་གཅམས་ལས་འཁྲིག་པའི་བུ་བ་ལ།
རབ་ཏུ་སྦྱོར་ཞིང་སྡིག་པས་བཟུང་བ་བཞིན།

वत्से त्वया मुनेरस्य गौरवेण गरीयसा ।
पूज्यस्य पूजनं कार्य्यं सत्कारार्हो ह्ययं मम ॥ ५१ ॥

सुतामिति समादिश्य प्रयाते पृथिवीपतौ ।
राजपुत्री सदैवाभूत् पूजाप्रणयिनी मुनेः ॥ ५२ ॥

हेमच्छेदच्छविपरिचितां कान्तिमङ्गे दधानं
तं पश्यन्ती कमलनयनं साभिलाषाभवत् सा ।
कामः कामं रुचिरविषयालम्बनः सङ्गमाशां
प्रत्यासत्त्या किमपि हृदये बद्धमूलां करोति ॥ ५३ ॥

सा निःश्वसन्ती स्मरसंभ्रमेण
बालानिलेनाकुलिता लतेव ।
अङ्गैरनङ्गस्य मुनेश्चकार
सानन्दमालिङ्गन मानताङ्गी ॥ ५४ ॥

नवकुचमुखलग्नेनाङ्गरागेण तस्या
हृदि मदनन्टपाज्ञालेख्यमुद्रां दधानः ।
मुनिरभवदकाण्डे संयमालानभङ्गा-
दभिमतनवलीलोच्छृङ्खल स्तत्क्षणेन ॥ ५५ ॥

वृषव्यपायान् मिथुनक्रियायां
समुद्यतः कर्कटदुर्ग्रहेण ।

རྒྱལ་པོ་སེང་གེའི་ཁྲིམ་དུ་ཉི་མཚུངས་དེ།
གདུང་སྐྱད་བུ་མོ་ལ་ནི་འགྲོ་འདོད་གྱུར།། 56

འཁྲུད་པའི་སྐྱབ་བྱེད་དག་ལ་ལག་འགྲོ་མ་རྣམས་དུག་ནི་སི་བཟད་པ།
ཡང་ཡང་རྒྱལ་སྐྱོངས་འཇིག་བྱེད་རང་བཞིན་ལུས་ངེས་པར་ཞུགས་པ་དག།
སྔགས་ཀྱིས་ཞི་བ་མ་ཡིན་འདོད་ཀྱི་རང་བཞིན་བསྟན་བཅོས་ནོར་བུས་མིན།
སྦྱོར་མིན་བསམ་གདན་གྱིས་མིན་ཞི་བའི་ཁྲིད་པར་སྨན་གྱི་རོ་ཡིས་མིན།། 57

མཛའ་བའི་རང་བཞིན་ཀུན་པོ་འི་ལོངས་སྤྱོད་ཚུར།
རི་དགས་མིག་ཅན་གྱིས་འཕངས་དེ་ལྷུང་སྟེ།
དབེན་པ་མེད་ལས་སྐྱེས་པའི་ཡིད་སྨུབས་ཚོགས།
མཁས་རྣམས་ཀྱི་ཡབ་བརྟན་པ་མཐར་བྱེད་ཡིན།། 58

འགྲོགས་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་སྙིང་ལ་ཆགས་དང་བརླས་པའི་
གཞི་མ་མཆུ་ལ་འོ་དང་ནི།
བསམ་གདན་དག་ལ་དམིགས་པའི་སྤྱན་ལ་མཛའ་གཙུགས་
མཛེས་སྨུག་བདུང་བའི་དགའ་སྟོན་དང་།
ལྷུང་བཟེད་ཀྱིས་གཙང་ལག་པར་ནུ་མ་བཟུང་སྟེ་མི་དོག་
མཆོད་ལྡན་མཉེས་པ་ལས།
དུལ་མིན་བསླབ་པ་དག་གིས་དེ་ཡིས་བརྡུལ་ཞུགས་ཐམས་
ཅད་གསར་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 59

ས་བདག་བུ་མོ་འི་ལག་པ་ཡིས། ཐྲ་བར་གནས་པ་དེ་ལ་ནི།
དཀའ་ཐུབ་གྲུབ་འབར་འཕྲལ་ཉིད་ལ། ཕྲག་དོག་ཅན་བཞིན་ཕྱིར་ཕྱོགས་འགྱུར།། 60

स राजसिंहस्य गृहेऽर्कतुल्य-
स्तापाय कन्यागमनोत्सुकोऽभूत् ॥ ५६ ॥

न मन्त्रैरुत्सार्य्यं नच रुचिमयैः शास्त्रमणिभि-
र्न योगै र्न ध्यानै र्नच शमविशेषौषधिरसैः।
मुहुर्मूर्च्छामोहप्रणयमयमालिङ्गनविधौ
भुजङ्गीनां नूनं विषमविषमङ्गे निवसति ॥ ५७ ॥

निपातितः प्रीतिमये मृगाक्ष्या
स चौर्य्यसम्भोगरसे ममज्ज ।
मनीषिणा मप्यविवेकजन्मा
धैर्य्यान्तकन्मन्मथसन्निपातः ॥ ५८ ॥

रागः सङ्गपराङ्मुखे हृदि जपाधारेऽधरे चुम्बनं
ध्यानालम्बिविलोचने प्रणयिनीलावण्यपानोत्सवः ।
पाणौ पाचपविचिते कुचयुगं पुष्पायुधाराधने
तस्याः संयमदीक्षयैव नवतां सर्व्वं जगाम व्रतम् ॥ ५९ ॥

तस्याभूद् भूपतिसुता भुजपञ्जरवर्त्तिनी ।
दीप्ता सेर्ष्येव सहसा तपःसिद्धिपराङ्मुखी ॥ ६० ॥

དེ་ཉི་མ་ཐུབ་ཆེ་བའི་ཚེ། པོ་བྲང་འཁོར་གྱི་སྐྱེ་བོ་ཡིས།
སྤྱོད་ཚུལ་ཞེས་ཀྱང་འཛིགས་གྱུར་ནས། སུས་ཀྱང་ཅི་ཡང་དེར་མ་སྨྲས།། 61

དེ་ནས་ས་བདག་ཕུན་རིང་ན། ཕྱིར་ལོག་རྒྱལ་བའི་དགའ་སྟོན་ཅན།
འཁོར་བ་མེད་དུ་བྱུང་བའི་ཚོགས། རབ་ཏུ་ནང་བ་རྒྱས་པར་གྱུར།། 62

སྔོན་བྱུང་ཐུབ་པ་འགྲོག་བྱེད་ཅེ། ས་བདག་གྲུས་ཞིང་དུལ་ལྡན་དེ།
རང་གིས་སྐྱོང་འོས་པའི། ལོངས་སྤྱོད་ཀུན་གྱིས་རབ་ཏུ་མཆོད།། 63

ཐུབ་པ་གསོལ་པའི་མདུན་དུ་ནི། ས་བདག་གྲུས་པས་འཁོད་པའི་ཚེ།
མཛེས་ལྡན་མ་ཡིས་སྤྱོན་དུ་ནི། རིམ་གྲོ་དག་ཉེ་ལེགས་པར་བྱས།། 64

དེ་ནས་གསེར་གྱི་ཆུ་སྣོད་ཀྱིས། ལག་གཉིས་བྲེལ་བ་དེ་ལ་ནི།
ཐུབ་པ་བཏུན་པ་བཟེད་པ་ཡིས། ལག་བཀྲངས་ཚུར་ཤོག་ཅེས་པ་སྨྲས།། 65

དེ་ཡི་འདོད་པའི་རྣམ་འགྱུར་དེ། མཐོང་ནས་མི་བདག་རབ་ཁྲོས་ཏེ།
སྡིག་པའི་ཕྱིར་བཅོས་སྦྱོར་བ་ལ། ཆད་པས་བཅད་པའི་བློ་གྲོས་བསྐྱབས།། 66

དྲག་པོ་ཁྲོས་པ་ཕ་ཡི་བཞིན། མཐོང་ནས་མཛེས་ལྡན་མ་ཡིས་ཀྱང་།
ཐུབ་པའི་མཁྱེན་པར་ཟམ་ཆགས་ཞེས། བཟོད་ནས་དེ་ལ་ཆུ་དག་ཕྱིན།། 67

བུ་མེད་ཕུར་བུའི་བློ་གྲོས་ཅན། སྐབས་སུ་ཉེར་མཁོ་འདི་ཚིག་དག་ནི།
ཕྱིར་ལྡོག་སྐྱུ་མའི་རང་བཞིན་གྱིས། སྡིག་པའི་སྒྲིབ་བྱེད་རྣམ་པར་བཀྲ།། 68

*Mimāmsā Darçana, Fasc. 10-19 @ /10/ each ...	Rs. 6	4
Nyāyavārtika, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
*Nirukta, Vol IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each	5	0
*Nītisāra, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Nityācārapaddhati, Fasc 1-7 @ /10/ each	4	6
Nityācārapradīpa, Vol. I, Fasc 1-8, Vol. II, Fasc 1-3 @ /10/ each ...	6	14
Nyāyabindutīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	0	10
Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	1	14
Nyayasarah	2	0
Padumāwati, Fasc. 1-5 @ 2/-	10	0
*Pariçiṣṭa Parvan, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Prākrita-Paingalam, Fasc 1-7 @ /10/ each	4	6
Prithvīrāj Rāsa, Part II, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc 1 @ 1/- each	1	0
Prākṛta Lakṣaṇam, Fasc. 1 @ /1/8 each	1	8
Parāçara Smṛti, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	12	8
Parāçara, Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Pariksamukha Sutram	1	0
Prabandhacintāmaṇi (English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each . ..	3	12
Rasarnavam, Fasc. 1-3	3	12
Saddarśana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Samaraicca Kaha, Fasc 1-3, @ /10/	1	14
Sāṅkhya Sūtra Vṛtti, Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc 1-3 @ 1/- each	3	0
*Sankara Vijaya, Fasc 2-3 @ /10/ each	1	4
Six Buddhist Nyaya Tracts	0	10
Srāddha Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	2	0
Suçruta Saṁhitā, (Eng) Fasc 1 @ 1/- each	1	0
Suddhi Kaumudī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Sundaranandam Kavyam	1	0
Suryya Siddhanta, Fasc. 1	1	4
Syainika Sastra	1	0
*Taittreya Brahmana, Fasc , 11-25 @ /10/ each	9	6
Ditto Pratisakhya, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
*Taittirīya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	11	14
*Tāṇḍya Brāhmaṇa, Fasc 10-19 @ /10/ each	6	4
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-8 @ /1/4	10	0
Tattva Cintāmaṇi, Vol I, Fasc 1-9; Vol. II, Fasc. 1-10; Vol III, Fasc 1-2; Vol IV, Fasc 1; Vol V, Fasc 1-5; Part IV, Vol II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	24	6
Tattva Cintamani Didhiti Vivriti, Fasc. 1, @ /10/ each	0	10
Ditto Prakas, Fasc. 1-2, @ /10/ each	1	4
Tattvārthādhigama Sutram, Fasc 1-3 @ /10/	1	14
Tirthacintamoni, Fasc. 1, @ /10/ each	0	10
Trikāṇḍa-Maṇḍanam, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Tul'si Satsai, Fasc. 1-5 @ /10/	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1-2, 5-13 @ /10/ each ...	6	14
Uvāsagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/-	6	0
Vallāla Carita, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Varṣa Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/	3	12
*Vāyu Purāṇa, Vol. I, Fasc. 3-6; Vol II, Fasc. 1-7; @ /10/ each ...	6	14
Vidhāna Pārijāta, Fasc. 1-8; Vol II, Fasc. 1 @ /10/	5	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-4, @ 1/4 ...	3	12
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Vrhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/	3	12
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc, 3-5 @ /10/ each	1	14
Yogaśāstra, Fasc. 1-3	3	12

Tibetan Series.

Bauddhastotrasangraha, Vol I	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each ...	4	0
Nyayabindu of Dharmakirti, Fasc. 1	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtogs brjod dpag hkhri S'iñ (Tib. & Sans. Avadāna Kalpalatā) Vol. I, Fasc 1-8 Vol. II, Fasc. 1-7 @ 1/- each	15	
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3, Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	14	0

Arabic and Persian Series.

'Ālamgīrnāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /10/ each ...	8	
Al-Muqaddasi (English) Vol I, Fasc. 1-4 @ 1/-	4	0
Āīn-i-Akbarī, Fasc, 1-22 @ 1/8/ each	33	0
Ditto (English) Vol I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, Index to Vol. II, @ 2/- each	36	0
Akbarnāmah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each ...	55	8

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

	Rs.	As.
Akbarnamah, English Vol. I, Fasc. [illegible] Vol. II, Fasc. 1-7; Vol. III, Fasc. 1, @ 1/4/ each ...	Rs. 20	0
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger @ /10/	0	10
*Badshahnamah, with Index, Fasc. 1-19 @ /10/ each	11	14
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts [illegible] @ 1/- each ...	2	0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc. 1-3 @ 1/- each ...	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix, Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	31	8
Farhang-i-Rashidi, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each	21	0
Fihrist-i-Tusy, or, Tusy's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Futuh-ush-Sham of Waqidi, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Ditto of Azadi, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
History of Gujarat	1	0
Haft Asman, History of the Persian Masnawi, Fasc 1 @ /12/ each ...	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each ...	7	8
Iqbalnamah-i-Jahangiri, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	1	14
Isabah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each ...	51	0
Ma'asir-i-'Alamgiri, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	[illegible]	12
Ma'asir-i-Rahimi, Part I, Fasc. [illegible]	2	[illegible]
Ma'asir-ul-Umara, Vol. I, Fasc. [illegible] Index to Vol. I, Fasc. 10-11 [illegible] Vol. II, [illegible] Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ /10/ each [illegible]	[illegible]	[illegible]
Maghazi of Waqidi, Fasc. 1-5 @ /10/ each ...	3	[illegible]
Marhamu 'L-Ilah 'L-Mu'Dila	1	[illegible]
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc. 1-15 @ 10/ each	9	6
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhabu-l-Lubab, Fasc. 1-19 @ /10/ each...	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	1	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Nizami's Khiradnamah-i-Iskandari, Fasc 1-2 @ /12 each ...	1	8
Qawaninu 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott ...	5	0
Riyazu-s-Salatin, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tadhkira-i-Khushnavisan	1	0
Tabaqat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tarikh-i-Firuz Shahi of Ziyau-d-din Barni, Fasc. 1-7 @ /10/ each ..	4	6
Tarikh-i-Firuzshahi, of Shams-i-Siraj Aif, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	3	0
The Mabani 'L Lughat: A Grammar of the Turki Language in Persian	1	8
The Persian and Turki Divans of Bayran Khan, Khan Khanan ...	1	0
Tuzuk-i-Jahangiri (Eng.) Fasc 1 @ 1/-	1	0
Wis o Ramin, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Zafarnamah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc 1-8 @ /10/ each ...	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES Vols. XIX and XX @ 10/- each 20 0
2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No.
3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members

N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.

4. Journal and Proceedings, N S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25% to Members.
6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 3 0
7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910 ... 3 0
8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each ... 18 0
9. Kaçmiraçabdamrta, Parts I and II @ 1/8/ 3 0
10. Persian Translation of Haji Baba of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kirmani, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notice of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-34 @ 1/- each 34 0
Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

15-2-11.

Books are supplied by V.P.P.

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

NEW SERIES, NO. 1295.

AVADANA KALPALATĀ

WITH TIBETAN VERSION.

EDITED BY

RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E.

AND

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS' CHANDRA VIDYĀBHUṢAṆA, M.A. PH.D.

VOL. II. FAS. IX.

CALCUTTA:
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.
1911.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, *Grafton Street, New Bond Street, London, W.*, AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, *Leipzig, Germany.*

*Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.*

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1-3 @ /10/ each ... Rs.	1	14
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /10/ each	14	6
Aitareyalocana	2	0
*Anu Bhāshya, Fasc. 2-5 @ /10/ each	2	8
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Ātmatattvaviveka, Fasc. I	0	10
Açvavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-8 @ 1/ each	16	0
Bālam Bhaṭṭī, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each ...	1	14
Baudhāyana Srauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	3	12
Bhāṭṭa Dīpikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each ..	4	6
Bauddhastotrasangraha	2	0
Bṛhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Bṛhaddharma Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Bodhicaryāvatāra of Çāntideva, Fasc. 1-5 @ /10/ each ...	3	2
Çri Çantinatha Charita, Fasc. 1-3	1	14
Çatadūṣaṇī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc 1-4 @ 2/ each ...	8	0
Çatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-7; Vol V, Fasc 1-4 @ /10/ each ...	14	6
Ditto Vol. VI, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-5 @ /10/	3	2
Çatasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-14 @ /10/ each ...	8	12
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	36	14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each ...	2	8
Ditto Vol. IV, Fasc. 8-9 @ /10/	1	4
Çlokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4/ each	8	12
*Çrauta Sūtra of Çānkhāyana, Vol I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc 1-4; Vol. 4, Fasc. 1 @ /10/ each ...	10	0
Çrī Bhāshyam, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc 1-7 @ /10/ each .	4	6
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1-4	3	2
Gobhilīya Grhya Sūtra, Vol. I, @ /10/ each	3	2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4 /each ...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	2	0
Ditto Grihya Sangraha	0	10
Haralata	1	14
Karmapradiph, Fasc. 1	1	4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each ...	17	8
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each	6	14
Mahā-bhāsya-pradipodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12, Vol. III, Fasc. 1-10 @ /10/ each	19	6
Ditto Vol. IV, Fasc. 1 @ 1/4	1	4
Manuṭīkā Saṅgraha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	9	0
*Mīmāṁsā Darçana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Nyāyavārtika, Fasc. 2-6 @ /10/ each	8	2
Nityācārapaddhati, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6

न तं विज्ञातवृत्तोऽपि भीत्यान्तःपुरिको जनः ।
महत्यविनये तस्मिन् कश्चिन्नोवाच किञ्चन ॥ ६१ ॥

चिरप्रत्यागतस्याथ भूपतेर्विजयोत्सवः ।
बभूवाद्भुतसम्भारप्रभूतविभवोद्भवः ॥ ६२ ॥

स पूर्व्वं भक्तिविनतः स्वयं हरिशिखं मुनिः ।
भूपतिं भूमिपालार्हैः सर्व्वभोगैरपूजयत् ॥ ६३ ॥

भुञ्जानस्य क्षितिपतौ प्रणयात् पुरतः स्थिते ।
मुने र्लावण्यवत्यग्रे परिचर्य्यापराभवत् ॥ ६४ ॥

ततस्तां हेमभृङ्गारव्यग्रपाणियुगां मुनिः ।
एहीति विस्मृतधृतिः प्रसार्य्य भुज मब्रवीत् ॥ ६५ ॥

तस्य स्मरविकारं तं दृष्ट्वैव कुपितो नृपः ।
पापप्रतिक्रियायोगे विग्रहे विदधे मतिम् ॥ ६६ ॥

क्रूरकोपं पितुर्वक्त्रं दृष्ट्वा लावण्यवत्यपि ।
कण्ठलग्नं मुनेर्भक्ष्य सित्कारं ददौ पयः ॥ ६७ ॥

पापापह्नववैचित्र्यप्रत्युत्पन्नगिरः परम् ।
मायामये विनिमये बृहस्पतिधियः स्त्रियः ॥ ६८ ॥

བུ་མོ་ཡི་ནི་ཚོག་དེ་ཡིས། འཕྲུལ་ལ་ཉིད་དུ་མི་ཡི་བདག།
ཀ་ད་ཀ་ཡི་ཕྱི་མ་ཡིས། རྩ་ཡི་གནས་བཞིན་དང་བར་གྱུར།། 69

སྐབས་དེར་ཐུབ་པ་རྫུ་འཕྲུལ་གྱི། དེ་ཡིས་མཁའ་ལ་འགྲོ་ཉམས་པ།
ཕྱུན་ཟླ་ཕྲ་བོ་ནགས་ན་གནས། ལྷ་ཡི་སྤྱན་ལྡན་གྱིས་ཞེས་ནས།། 70

སྡུག་བསྔལ་རང་ཉིད་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ། དེ་ནི་རང་གི་གནས་ཁྲིད་ནས།
སླར་ཡང་བསམ་གཏན་བཞི་བསྐྱངས་ཏེ། མངོན་ཤེས་ལྔ་དང་ལྡན་པར་གྱུར།། 71

ཐུབ་པ་ཆགས་པའི་རྩ་གཏེར་དུ་ལྷུང་མི་བཟད་ཡུལ་གྱིས་ནི།
ཉོན་མོངས་འཁོར་ལོ་དག་ལས་ཕྱིར་ཕྱུང་རབ་མང་དཀའ་ཐུབ་ཀྱི།
གཟི་ཡི་འདོད་པ་དྲན་པའི་སྡིག་བཀུགས་ཞེས་ནས་ཁྲོ་བའི་ཚོགས།
བཏང་ནས་མི་བདག་བློ་ལྡན་དག་ཀྱང་རབ་ཏུ་དང་བར་གྱུར།། 72

དེ་ཡི་ཚེ་ན་ང་ཉིད་ནི། འཕྲོག་བྱེད་བུ་ཡི་མིང་ཅན་དེ།
ནག་བ་དག་ཀྱང་འཕྲོག་བྱེད་རྩེ། ཚང་མ་རྒྱལ་པོ་འི་བུ་མོར་གྱུར།། 73

དེ་སྐད་དེར་ནི་མི་བདེན་མ་ཡིན་རབ་གྲགས་པའི།
རང་གི་གཏམ་འདི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་བཤད་གྱུར་ཏེ།
གང་གི་སྲིད་པ་མཐའ་དག་སྐྱོན་གྱི་རང་བཞིན་ལས།
དགེ་སློང་ཚོགས་ཀྱིས་བློ་གྲོས་ཅི་ཡང་ཞུགས་མ་གྱུར།། 74

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ནག་པ་གླང་པོ་འི་སྟོན་གྱི་རྟོགས་
པ་བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་བརྒྱད་པའོ།།

दुहितु र्वचसा तेन सहसैव प्रसन्नताम् ।
नृपः कतकचूर्णेन जलाशय इवाययौ ॥ ६९ ॥

अत्रान्तरे मुनेस्तस्य ज्येष्ठो भ्राता वनस्थितिः ।
विनष्टा दिव्यधीर्ज्ञात्वा लुमर्द्धिर्गगने गतिम् ॥ ७० ॥

दुःखितः स्वयमभ्येत्य तं नीत्वा निजमाश्रमम् ।
पञ्चाभिज्ञं पुनश्चक्रे चतुर्ध्यानपरायणम् ॥ ७१ ॥

नरपतिरपि ज्ञात्वा रागोदधौ पतितं मुनिं
विषमविषयक्लेशावर्त्तात् पुनश्च विनिर्गतम् ।
बहुतरतपस्तेजोदग्धस्मरस्मृतिपातकं
रुष मुपचितां त्यक्त्वा धीमान् प्रसादमुपाययौ ॥ ७२ ॥

हरिहायनसंज्ञोऽसावहमेव तदाभवम् ।
चित्रो हरिशिखश्चाभूत् तत्पत्नी च नृपात्मजा ॥ ७३ ॥

अवितथां प्रथितां स्वकथा मिमां
कथितवानिति तत्र तथागतः ।
प्रसभमेव भवाभिभवे मतिः
किमपि भिक्षुगणस्य यथाभवत् ॥ ७४ ॥

इति श्रीक्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
चित्रहस्तिशय्यातिपुत्रावदानमष्टाशीतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་དགུ་པ།

འཇིགས་རུང་སྟག་པོ་འི་རླུང་གིས་རབ་བསླངས་ཐ་རླབས་རྣམ་སྤྲུལ་པས།
མ་ལུས་ཕྱོགས་ཀུན་ཡོངས་འགེངས་དྲག་པོ་འི་སྒྲ་དང་རབ་དུ་ལྡན།
ཆུ་སྲིན་འབྱུང་གནས་བཟློག་དཀའ་ཆུ་ཡི་རྣམ་འགྱུར་ཅན་དེ་ཡང་།
བདེ་གཤེགས་དྲན་པའི་མི་རྣམས་དག་ལ་མཐའ་རུ་གྱུར་པ་ཉིད།། 1

རྒྱལ་བ་འགྲོ་ཀུན་བདེ་ལེགས་ལ། རྟག་དུ་སྦྱོར་ཞིང་མཆོན་ཡོད་ཀྱི།
རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་གྱི་ཀུན་དགའ་རུ། གཙུག་ལག་ཁང་ན་སྡོན་ཞུགས་ཚེ།། 2

ཡངས་པའི་གླིང་དུ་འགྲོ་བ་ལ། སློ་ང་ཡི་ནི་དུས་བྱས་པ།
རིན་ཆེན་དོན་གཉེར་ཚོང་པ་ཡི། དོན་མཐུན་ཆུ་གཏེར་ཆ་འགྲམ་ཕྱིན།། 3

དེ་ནས་གཟིངས་ལ་དོན་མཐུན་ནི། རབ་དུ་ཞོན་ཆེ་སྐྱི་བའི་ཁར།
དཔྱད་ནས་གླིང་དུ་དོགས་པ་ཡི། ཉ་བ་འཛིན་པས་དེ་ལ་སྨྲས།། 4

ཁྱེད་རྣམས་རབ་དུ་སྤྱོད་པ་ཡིས། བརྒྱུད་མར་ཞོན་པ་འདི་ནི་ཅི།
ཆུ་གཏེར་ཐ་རླབས་རྩེ་མོ་འདི། ཁྲིམས་ཀྱི་ཁྲིམས་ནི་ཡོངས་མ་ཡིན།། 5

རེ་ཞིག་ཁྱོད་ཀྱིས་གཟིངས་ལ་ནི། འཚམས་པའི་ཁར་དག་རབ་དུ་མཛོད།
རིན་ཆེན་ཕུང་པོ་སྲུ་མི་འདོར། འོན་ཀྱང་ཆུ་གཏེར་འཚོ་བ་མང་།། 6

ऊननवतितमः पल्लवः ।

उद्भूतभैरवघनानिलनिर्म्मितोर्म्मि-
संपूरिताखिलदिगन्तरघोरघोषः ।
दुर्वारवारिविकृति मकराकरोऽपि
सौम्यत्वमेति सुगतस्मरणेन पुंसाम् ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां स्वस्तये सर्व्वजगतां सततोद्यते ।
जिने जेतवनारामविहारनिरते पुरा ॥ २ ॥

विपुलद्वीपयात्राया मुत्साहेन कृतक्षणः ।
रत्नार्थी वणिजां सार्थस्तीरं प्राप महोदधेः ॥ ३ ॥

ततः प्रवहणारूढे सार्थे गुरुतरं भरम् ।
विचिन्त्य कर्णधारस्तानूचे मज्जनशङ्कितः ॥ ४ ॥

केयं युष्माकमौत्सुक्यादारोहणपरम्परा ।
तुङ्गतरङ्गश्रृङ्गोऽयं न गृह्णाङ्गनमम्बुधिः ॥ ५ ॥

सद्यस्तावत् प्रवहणे भवद्भिः क्रियतां भरः ।
रत्नराशिर्न कस्येष्टः किन्त्वब्धिर्बहुविप्लवः ॥ ६ ॥

ཆུ་གཏེར་ན་ནི་གཞན་ན་ཟ་རླབས་རབ་འཁྲུག་དྲག་པོ་འི་ཆུ་སྲིན་ཚོགས་
དཀྲིགས་ཤུགས།
གཞན་ན་རང་གི་རི་བོ་བརྟན་པའི་རྩེ་མོ་ཚོགས་ཀྱི་རྒྱུན་བཀག་འཕྲོར།
གཞན་ན་རླུང་ནི་མཐར་བྱེད་རབ་གི་དབུགས་ལྟར་དྲག་པ་ལང་པས་
ཀུན་དུ་བསྐུན་ཅིང་འཁོར།
གཞན་ན་སྒྲོ་བུར་ཉམས་བྱེད་དུ་གདོང་མེ་ནི་རབ་བརྟན་མེ་ལྕེའི་
དཀྱིལ་འཁོར་གདུམ་པ་ཡོད།། 7

ཅེས་པ་ཟླ་བའི་འཛིན་པ་ཡིས། ཆུ་གཏེར་རང་བཞིན་བཤད་ཐོས་ནས།
འགའ་ཞིག་བབས་ནས་སོང་བར་གྱུར། བསམ་པ་ཆེ་བ་འགའ་ཞིག་འཁོད།། 8

དེ་ནས་རིན་ཅན་གླིང་ཕྱིན་ཏེ། ནོར་མཐུན་དོན་བྱས་ཉིད་གྱུར་ཅིང་།
དལ་བུས་དལ་བུས་རྗེས་མཐུན་གྱི། རླུང་གི་རྗེས་སུ་ལོག་པའི་ཚེ།། 9

རི་བོ་མནྡ་ར་བསྐྱང་བཞིན། ནམ་མཁའ་ཀུན་དུ་གང་གྱུར་ཅིང་།
ཁ་གདངས་ཤུབ་ལྟར་གྱུར་པ་ནི། ཚོང་པ་ཀུན་གྱི་མདུན་དུ་མཐོང་།། 10

རུས་སྦལ་ཉ་དང་ཆུ་སྲིན་བཅས། རྒྱ་མཚོའི་ཆུ་ནི་མ་ལུས་པ།
གཡང་སར་ལྷུང་བཞིན་དེ་ལ་ནི། མངོན་ཕྱོགས་མགྱོགས་པར་སོང་གྱུར་ཅིང་།།11

དེ་ནས་གཟིངས་ནི་མཐར་བྱེད་ཀྱི། ཁ་ཡི་ཞུགས་དང་ཉེ་བའི་ཚེ།
ཚོང་པ་བསྐྱོད་པས་འཁྲུགས་རྣམས་ཀྱིས། ཟླ་བ་འཛིན་པ་དག་ལ་ཟེར།། 12

སྔོན་མ་བྱུང་བ་བྱུང་གྱུར་པ། མད་བྱུང་འབྱུང་པོ་འདི་ནི་ཅི།
གང་གི་སྒྲ་བོར་ཆ་ཟེར་ཅན། ཟུང་ཞིག་ཤར་བ་ལྟ་བུར་མཐོང་།། 13

अन्यत्रोर्म्मिप्रबन्धः खरमकरकुलव्याकुलोऽन्यत्र वेगः
कीर्णोऽन्यत्रान्तराद्रिस्थिरशिखरघनोद्घातसम्पाकतोयः ।
अन्यत्रोद्यत्कृतान्तश्वसिततरमरुत्सन्निपातभ्रमोऽब्धे-
श्चण्डोऽन्यत्रास्यकाण्डक्षयनिविडशिखामण्डलो बाडवाग्निः ॥ ७ ॥

श्रुत्वेति कर्णधारेण कथितं रूपमम्बुधेः ।
अवरुह्य ययुः केचित् तस्थुः केचिन्महाशयाः ॥ ८ ॥

रत्नद्वीपमथासाद्य याते सार्थे कृतार्थताम् ।
अनुकूलानिले काले प्रत्यावृत्ते शनैः शनैः ॥ ९ ॥

ददृशुर्वणिजः सर्व्वे पुरः संपूरिताम्बरम् ।
विसारितास्यकुहरं मन्दराद्रिमिवोन्नतम् ॥ १० ॥

सकूर्म्ममीनमकरः सलीलः सकलोऽम्बुधिः ।
तस्यैवाभिमुखं वेगात् प्रस्थितः श्वभ्रपातवत् ॥ ११ ॥

कृतान्तवक्त्रादूरासन्ने प्रवहणे ततः ।
पप्रच्छुर्वणिजः कर्णधारं विस्मयविह्वलाः ॥ १२ ॥

अभूतपूर्व्वं मुहूर्तं भूतं किमिदमद्भुतम् ।
उदितं मूर्ध्नि चण्डांशुयुगलं यत्र दृश्यते ॥ १३ ॥

འདི་ནི་མངོན་ཕྱོགས་ཚུ་འདི་དག། ཅི་སྐད་ཡོངས་སུ་གྲུག་པར་བྱེད།
གང་གི་ཤུགས་ཀྱིས་གཟིངས་འདི་ནི། འདྲེན་པར་བྱེད་ཅིང་རྣམ་པར་གཡོ།། 14

དེ་ལྟ་གློ་བུར་བརླགས་ཇོམ་པའི། འཇིགས་པའི་རྣམ་འཕྲུལ་གྱིས་སྐྲག་པ།
ཚོང་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཐེ་ཚོམ་དྲིས། ཉ་བ་འཛིན་པས་རབ་སྨྲས་པ།། 15

ཉ་མིད་མིད་པར་བྱེད་པའི་ཉ། སེམས་ཅན་འཇོམས་བྱེད་ཆེན་པོ་འདི།
རྒྱ་མཚོ་དག་ན་རྣམ་པར་གནས། འཁོར་བ་ན་ནི་ཀུན་སློངས་བཞིན།། 16

ཉི་མ་བཅུ་གཉིས་འཆར་ཇོམ་ཚེ། ཉི་མ་ཟུང་ནི་ཤར་བ་བཞིན།
དུས་མཐའ་འཇིགས་རུང་འདི་ཡི་ནི། མིག་ནི་ཟུང་དག་རབ་ཏུ་མཐོང་།། 17

འདི་ཡི་ཁ་ཡི་གཡང་སའི་མཐར། སྲིན་དཀར་དག་གིས་ཡོངས་བསྐོར་བའི།
རི་རྩེ་ཆེན་པོ་འི་འཕྲེང་བ་བཞིན། སོ་ཡི་འཕྲེང་བ་རབ་ཏུ་མཚོན།། 18

འདི་ཡི་ཁ་རྔ་སྒྲུང་བ་ཡི། རྒྱུན་གྱིས་གཟིངས་ནི་དྲངས་པ་དག།
ཡུལ་ལ་མངོན་པར་ཕྱོགས་པ་ཡི། སེམས་བཞིན་གཟུང་བར་ནུས་མ་ཡིན།། 19

འཆི་བ་ལས་ཀྱིས་སྤྲུལ་གྱུར་པ། འདི་ལ་ཕྱིར་བཅོས་ཡོད་མ་ཡིན།
སྐྱེ་བ་གཞན་ལ་དགེ་སྦྱོར་བའི། ལྷ་ནི་ཅུང་ཟད་དྲན་པར་མཛོད།། 20

ཅེས་པ་ཉ་བ་འཛིན་གྱིས་བརྗོད་པ། ཚོང་པའི་ཚོགས་ཀུན་གྱིས་ཐོས་ནས།
སངས་རྒྱས་སངས་རྒྱས་ཕྱག་འཚལ་ཞེས། ཚོང་འི་སྒྲ་དང་ལྡན་པས་སྨྲས།། 21

अस्याभिमुखमेतत् किं सलिलं परिसर्पति ।
कृष्यमाणं प्रवहणं यस्य वेगेन घूर्णते ॥ १४ ॥

इत्यकाण्डक्षयारम्भभयसम्भ्रमकातरैः ।
वणिग्भिः संशये पृष्टः कर्णधारः समभ्यधात् ॥ १५ ॥

तिमिङ्गिलगिलि मत्स्यः सत्त्वसंहारकृन्महान् ।
संमोह इव संसारे निवसत्येष सागरे ॥ १६ ॥

अस्य कल्पान्तघोरस्य नेत्रयुग्मं प्रदृश्यते ।
द्वादशार्कोदयारम्भे सूर्य्यद्वयमिवोदितम् ॥ १७ ॥

अस्यास्यश्वभ्रपर्य्यन्ते शुभ्राभ्रपरिवारिता ।
महाद्रिशृङ्गमालेव लक्ष्यते दशनावली ॥ १८ ॥

प्रवाहेण प्रवहणं कृष्टमस्यास्यपातिना ।
विषयाभिमुखं चित्तमिव धर्त्तुं न शक्यते ॥ १९ ॥

स्मर्य्यतां दैवतं किञ्चिज्जन्मान्तरशुभप्रदम् ।
प्रतिक्रियास्मिन्नास्त्येव निधने कर्म्मनिर्म्मिते ॥ २० ॥

इत्युक्तं कर्णधारेण श्रुत्वा सर्व्वे वणिङ्नराः ।
नमो बुद्धाय बुद्धायेत्यूचुः साक्रन्दनादिनः ॥ २१ ॥

འཇིགས་པས་གཟིར་བ་དེ་དག་སྣ། བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བ་རྒྱལ་བྱེད་ཀྱི།
ཚལ་བཞུགས་འབྱུང་པོ་ལ་དགོས་པས། ལྷ་ཡི་རྔ་བ་དག་གིས་ཐོས།། 22

ཕྱུག་པ་ཞི་བྱེད་སངས་རྒྱས་ཀྱི། མཚན་ཐོས་ཉིད་ན་སེམས་ཅན་གྱི།
ཉིད་འཚེ་ཞི་སྐད་ཅ་མེད་ཁ། དལ་བུ་ཡིས་ནི་ཟུམ་པར་གྱུར།། 23

དལ་གྱིས་དེ་ནི་ཁ་བསྒྲིབས་ཚེ། མི་མཐུན་ཕྱོགས་འགྲོ་རྒྱུན་ཉམས་པས།
དུས་ཀྱི་ཁ་ལས་གྲོལ་བ་ཡི། གཟིངས་ནི་རང་གི་ངོས་སུ་ཕྱིན། 24

དེ་ནས་མི་བཟད་འཇིགས་ལས་ཐར། གྲགས་པའི་དཔལ་ལྡན་རིན་ཅན་གྱིས།
ཁངས་ཤིང་དགེ་བ་ལྡན་བ་ཀུན། མཉན་ཡོད་དུ་ནི་རྣམ་པར་ཞུགས།། 25

གུས་ལྡན་དེ་དག་སོང་གྱུར་ནས། གདུང་བ་སྐྱོབ་པར་མཛད་པ་པོ།
རྒྱལ་བ་བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བྱེད་ཀྱི། ཚལ་ན་བཞུགས་ལ་ཕྱག་དག་འཚལ།། 26

དེ་དག་དེ་མཐོང་ཉིད་ན་ནི། འཁོར་བའི་འཆིང་བ་ཆད་གྱུར་ཅིང་།
འཕྲུལ་ལ་རབ་དུ་དང་བ་ཐོབ། རབ་དུ་བྱུང་ནས་དགྲ་བཅོམ་གྱུར།། 27

འདི་དག་སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བ་ལ། སྟོན་པ་འོད་སྲུངས་ཞེས་པ་ཡི།
བསྟན་ལ་ཞུགས་པར་གྱུར་དོ་ཞེས། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་རབ་དུ་གསུངས།། 28

རྒྱ་མཚོར་ཉ་མེད་མེད་པ་ཡང་། སེམས་ཅན་འཇིགས་ལས་ཆགས་བྲལ་དེ།
བཀྲེས་པའི་མེ་རྔོན་གྱིས་ཉེན་ཅིང་། སྐད་ཅིག་གིས་ནི་སྲོག་ཟད་ཐོབ།། 29

नादं तेषां भयार्त्तानां भगवान् भूतभावनः ।
दिव्यश्रोत्रेण शुश्राव जिनो जेतवने स्थितः ॥ २२ ॥

बुद्धाभिधानं श्रुत्वैव तमःप्रशमनं तिमिः ।
शनैर्निमीलयन् वक्त्रं सत्त्वोपप्लवशान्तये ॥ २३ ॥

संवृतास्ये शनैस्तस्मिन् प्रतिवेगौघविप्लवात् ।
कालवक्त्रात् प्रवहणं मुक्तं सतत माययौ ॥ २४ ॥

ततः कुशलिनः सर्व्वे तीर्णाः तीव्रतराद् भयात् ।
श्रावस्तीं रत्नसम्पूर्णां विविशु विश्रुतश्रियः ॥ २५ ॥

ते गत्वा भक्तिसंयुक्ता व्यसनत्राणकारिणम् ।
जिनं जेतवनासीनं भगवन्तं ववन्दिरे ॥ २६ ॥

ते तस्य दर्शनेनैव च्छिन्नसंसारबन्धनाः ।
सद्यः प्रसादमासाद्य प्रव्रज्यार्हत्त्वमाययुः ॥ २७ ॥

अभवन् काश्यपाख्यस्य शास्तुः शासनवर्त्तिनः ।
एते जन्मनि पूर्व्वस्मिन् प्रोवाच भगवानिति ॥ २८ ॥

तिमिङ्गिलगिलि स्त्वब्धौ विरतः सत्त्वसंहृतेः ।
प्राप क्षणेन तीक्ष्णाग्निक्षुत्क्षतः प्राणसंक्षयम् ॥ २९ ॥

ཁྲི་དང་མི་བཟོད་ཡིད་འབྱུང་དང་། བཅས་པའི་ཀླུ་ནི་སྤོབས་ལྡན་གྱིས།
དེ་ཡི་རོ་ནི་མི་གཙང་བ། ཆུ་གཏེར་དག་གི་ངོགས་སུ་འཕངས།། 30

དུས་ཀྱིས་རུས་པ་སྐམ་པོ་ཡི། རང་བཞིན་ལུས་དེ་རྒྱས་བཀུས་པ།
ཟི་བོ་བརྩེགས་པ་ཁ་བ་ཡི། ཕུང་པོས་བསྒྲིབས་པ་བཞིན་དུ་མཛེས།། 31

དེ་ནས་མཚན་ཡོད་བྲམ་ཟེ་ནི། སུམན་དུ་ཡི་བུ་ཉིད་གྱུར།
མ་ལ་བཀྲིས་པའི་སྡུག་བསྔལ་ཚོར། མི་བཟད་མངལ་གནས་དེ་ཡིས་བྱུས། 32

སྐྱེས་ཚེ་བཀྲིས་པ་བྲུབ་མེད་ནི། བརྒྱ་ཡི་འོ་མས་ཚིམ་མ་གྱུར།
དཔལ་གྱིས་སྐྱིད་བསྐྱངས་ཚེ་ན་ནི། ཟས་ཚོགས་ཤིན་དུ་མང་བས་ཀྱང་། 33

མ་ཚིམ་མཆོག་ཏུ་ཡིད་འབྱུང་བ། དེ་ནི་དགེ་སློང་ཚོགས་སོང་ནས།
རབ་ཏུ་བྱུང་བ་ཉེ་བར་བླངས། བསོད་སྙོམས་དག་གིས་ཚིམ་མ་གྱུར།། 34

དེ་ནས་ཆེར་བཀྲིས་གྲགས་པ་དེ། དད་བས་མགྲོན་གཉེར་དགེ་འདུན་གྱི།
རྒྱ་ཆེ་མཆོད་སྟོན་དེ་དང་དེས། གང་དུ་ཡང་ནི་ཚིམ་མ་གྱུར།། 35

སྐབས་དེར་ཁྲིམས་བདག་དཔལ་དང་ལྡན། སྦྱིན་པའི་བཏུལ་ཞུགས་ཞེས་བརྗོད་པས།
དད་པ་ཡི་ནི་དགེ་སློང་རྣམས། མགྲོན་དུ་གཉེར་སྣར་ཉེ་བར་འོངས།། 36

དགེ་འདུན་གཞན་དུ་གསོལ་བ་ལ། གཤེགས་ཚེ་མང་ཟ་དེ་ཉིད་ནི།
གཅིག་བུ་དེ་ཡིས་ཡང་དག་ཐོབ། དེ་ལ་ཟས་ནི་རབ་ཏུ་ཕུལ།། 37

क्लिन्नं कलेवरं तस्य दुरामोदासहिष्णुभिः ।
सोद्वेगैर्बलिभिर्नागैः क्षिप्तं जलनिधेस्तटे ॥ ३० ॥

स शुष्कास्थिमयः कायः कालेन क्षालितोऽम्बुभिः ।
तुषारराशिसंच्छन्नः शैलकूट इवावभौ ॥ ३१ ॥

श्रावस्त्यां ब्राह्मणस्याथ सुमतेः पुत्रतां गतः ।
मातुः स चक्रे गर्भस्थस्तीव्रां क्षुद्दुःखवेदनाम् ॥ ३२ ॥

स जातः स्त्रीशतस्तन्यैस्तृप्तिं न क्षुधितो ययौ ।
स शनैर्वर्द्धमानश्च संभृतैर्भूरिभोजनैः ॥ ३३ ॥

अतृप्त्या परमुद्विग्नः स गत्वा भिक्षुसङ्गमम् ।
प्रव्रज्यां समुपादाय तृप्तिं न प्राप पिण्डकैः ॥ ३४ ॥

बहुभुग्विश्रुतः सोऽथ विपुलैः सङ्घभोजनैः ।
श्रद्धानिमन्त्रणैस्तैस्तैर्न क्वचित् तृप्तिमाययौ ॥ ३५ ॥

अत्रान्तरे गृहपतिः श्रीमान् दानव्रताभिधः ।
निमन्त्रणाय भिक्षूणां श्रद्धया समुपाययौ ॥ ३६ ॥

सङ्घेऽन्यत्र गते भोक्तुं तमेव बहुभोजनम् ।
एकमेव स संप्राप्य भोज्यं तस्मै न्यवेदयत् ॥ ३७ ॥

སྐྱེས་བུ་རབ་ཏུ་མང་བའི་ཟས། སྐད་གཅིག་གྱིས་ནི་དེ་ཟོས་ཚེ།
མཐའ་དག་དགེ་འདུན་མཆོད་སྟོན་ནི། ཁྱིམ་གྱི་བདག་པོས་དེ་ལ་བྱིན།། 38

ཡ་མཚན་བྱེད་པོ་དེ་ཡིས་ནི། གཟན་གྱི་ཕུང་པོ་ཟོས་པའི་ཚེ།
ཁྱིམ་གྱི་བདག་པོ་འཇིགས་པ་ཡི། འབྱུང་པོར་བརྟགས་དེ་ཡང་དག་བསམས།། 39

ཀྱེ་མ་རབ་གཞོན་ཆུང་ངུ་ཡི། ཟས་ཅན་འདི་ནི་བདག་གིས་ཐོབ།
གང་ཞིག་གཅིག་པུས་དགེ་འདུན་གྱི། མཆོད་སྟོན་དག་ནི་མ་ལུས་ཟོས།། 40

ཇི་སྲིད་གནོད་སྦྱིན་འདི་ཡིས་ནི། ཞར་ལ་བདག་ཀྱང་མ་ཟོས་པས།
དེ་སྲིད་འདི་ལ་ཡོན་བྱིན་ནས། བདག་ནི་མགྱོགས་པར་འགྲོ་བར་བྱ།། 41

ཞེས་བསམས་རིགས་དང་བཅས་པ་དེ། དེ་ལ་ཡོན་ནི་རབ་ཕུལ་ནས།
ཕྱི་ནས་འོང་བ་ལ་སྐྲག་པས། ཕྱིར་མིག་ནམ་པར་བལྟ་ཞིང་སོང་།། 42

ཕྱིན་ནས་དེ་ཡི་སྤྱོད་ཚུལ་ཀུན། དེ་ཡིས་བཅོམ་ལྡན་ལ་བཤད་དེ།
འདི་ནི་གནོད་སྦྱིན་སྲིན་པོ་འམ། ཅི་ཞེས་བདེ་གཤེགས་སྟོན་དུ་དྲིས།། 43

བཅོམ་ལྡན་གྱིས་ཀྱང་དེར་གསུངས་པ། གནོད་སྦྱིན་འདི་མིན་སྲིན་པོ་མིན།
དགེ་སློང་ཆོས་སྲིད་ཅེས་བྱ་བ། འདི་ནི་དགྲ་བཅོམ་ཉིད་དུ་འགྱུར།། 44

དེ་ནས་སྟོན་པ་རང་ཉིད་ཀྱིས། ཆོས་སྲིད་མཁའ་ལ་ཁྲིད་ནས་ནི།
དེ་ལ་འཇིགས་སུ་རུང་བ་ཡི། རང་གི་ལུས་དག་རབ་ཏུ་བསྟན།། 45

तस्मिन् क्षणेन भुञ्जाने प्रभूतपुरुषाशनम् ।
ददौ गृहपतिस्तस्मै समस्तं सङ्घभोजनम् ॥ ३८ ॥

अन्धसां शकटे तेन भुक्ते विस्मयकारिणा ।
भीत्या गृहपति र्भूतशङ्कार्त्तः समचिन्तयत् ॥ ३९ ॥

अहो मयायं संप्राप्तः सुकुमारोऽल्पकाशनः ।
निःशेषं भुक्तमेकेन येन सङ्घस्य भोजनम् ॥ ४० ॥

प्रसङ्गेन न यक्षोऽयं यावन्मामपि खादति ।
दत्त्वास्मै दक्षिणां तावज्जवादपसराम्यहम् ॥ ४१ ॥

इति सञ्चिन्त्य साशङ्क स्तस्मै दत्त्वा स दक्षिणाम् ।
पश्चादागमनत्रासाद् ययौ विवलिताननः ॥ ४२ ॥

गत्वा भगवते सर्व्वं तद्वृत्तान्तं निवेद्य सः ।
कोऽसौ यक्षो नु रक्षो वेत्यपृच्छत् सुगतं पुरः ॥ ४३ ॥

भगवानपि तं प्राह नासौ यक्षो न राक्षसः ।
एष धर्म्मरुचिर्नाम भिक्षु रर्हत्त्व मेष्यति ॥ ४४ ॥

अथ धर्म्मरुचिं शास्ता स्वयं नीत्वा विहायसा ।
अदर्शयन्निजं तस्य विकरालं कलेवरम् ॥ ४५ ॥

འཁོར་བ་བཞིན་དུ་འཇིགས་རུང་བ། དེ་ཡི་མཐའ་ནི་མཐོང་གྱུར་ནས།
ཆོས་སྤྱོད་སྐྱོ་ནས་རྒྱལ་བ་ལ། འདི་ཅི་ཞེས་པ་རབ་དུ་དྲིས།། 46

ཅུང་ཟད་འཛུམ་དཀར་བཞིན་རས་ཅན། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་དེར་གསུངས་པ།
འཇིགས་སུ་རུང་བའི་ལུས་འདི་ནི། བསྐམས་ཤིང་རྒས་པ་རུས་པའི་གཟེབ།། 47

ཆོས་སྤྱོད་རབ་དུ་ཞི་བ་བསྟན། དངོས་པོ་ཡོངས་སུ་འཇོན་པ་མཐོང་།
རྒྱབ་ཀྱི་ཚོགས་རུས་ལྷུགས་སྒྲིགས་ཅན། རགས་པ་འདི་ནི་ཁྱོད་ཀྱིའོ།། 48

བདེ་ག་ཤེགས་ཀྱིས་གསུངས་དེ་ཐོས་ནས། རང་གི་ལུས་ལ་རྟོགས་བྱེད་ཅིང་།
ཆོས་སྤྱོད་སྤྱོད་པ་འཕྲུལ་པ་ལ། མཆོག་དུ་སྐྱོ་བ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 49

དེ་བསམས་ཀྱི་མ་རྨོངས་པ་ཡིས། ལམ་ལ་རབ་དུ་འགྲོད་པའི་འགྲོན།
མི་རྣམས་སྐད་ཅིག་བསྟེན་པ་ཡི། ལུས་ལ་རང་གི་ཉིད་དུ་ཆགས།། 50

ལུས་ནི་རབ་ཉམས་སྲིན་བུའི་ཚོགས་ཀྱིས་ཁང་ནི་བུག་པར་བྱས་གྱུར་ཅིང་།
དབྱིབས་བྲལ་རུས་པའི་ཀ་བ་རབ་གསལ་སོ་ཡི་འཕྲེང་བ་འཇིགས་རུང་འདི།
འཇིག་པའི་རང་བཞིན་སྒྱུ་མ་ལ་ཆགས་མི་རྣམས་དག་གི་སྤྱོད་འཕེལ་ཞིང་།
ཆགས་བཅས་ཡུལ་གྱི་ཉམས་སྤྱོང་ས་གཞི་གཏོད་པ་དང་བཅས་དེ་དག་གོ།། 51

དེ་ལྟར་རང་གི་ལུས་མཐོང་ནས། ཆགས་བྲལ་ཡང་དག་སྐྱེས་པ་དེ།
རྒྱལ་བས་བླངས་ནས་ནམ་མཁར་ལ། སླར་ཡང་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་དུ་སོང་།། 52

तदपर्यन्तमालोक्य संसारमिव भीषणम् ।
किमेतदिति पप्रच्छ खेदाद्धर्म्मरुचिर्जिनम् ॥ ४६ ॥

तमवोचत् स सर्व्वज्ञः किञ्चित्स्मितसिताननः ।
अयं भयङ्करः कायः शुष्कः स्थूलास्थिपञ्जरः ॥ ४७ ॥

भज धर्म्मरुचे शान्तिं त्यज भावपरिग्रहम् ।
स्थवीयसी तवैवेयं पृष्ठस्थूणास्थिशृङ्खला ॥ ४८ ॥

श्रुत्वैतत् सुगतेनोक्तं कलयन् स्वकलेवरम् ।
भवभ्रमे धर्म्मरुचिः परं निर्व्वेदमाययौ ॥ ४९ ॥

सोऽचिन्तयदहो मोहमार्गे संसरतां नृणाम् ।
क्षणप्रतिश्रये काये पान्थानां निजवासना ॥ ५० ॥

विसंस्थास्थिस्थूणः प्रकटदशनश्रेणिविकटः
प्रणष्टः कायोऽयं क्रिमिकुलचितश्छिद्रनलकः ।
इमास्ताः सापायाः प्रलय —— मायाप्रणयिणां
नृणां रोहत्स्नेहाः सरसविषयास्वादनभुवः ॥ ५१ ॥

इति संजातवैराग्यं स्वकलेवरदर्शनात् ।
व्योम्ना जिन स्तमादाय ययौ जेतवनं पुनः ॥ ५२ ॥

དེར་ནི་དེ་ལ་བཅོམ་ལྡན་གྱི། །བརྩེ་བས་བསྟན་མཛད་གང་གིས་ནི། །
རྒྱུན་དང་ལན་གཅིག་ཕྱིར་མི་འོང་། །རིམ་པས་དགྲ་བཅོམ་ཉིད་ཐོབ་གྱུར། ། 53

ཉོན་མོངས་ཀུན་ལས་རྣམ་གྲོལ་རེས། །དེ་བཞིན་གཤེགས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ཏེ། །
སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བའི་ཚོགས་དྲན་ནས། །བཞིན་ནི་འཛུམ་པ་དང་བཅས་སོང་། ། 54

དེ་ནས་ནམ་ཞིག་བཅོམ་ལྡན་འདས། །ཀུན་མཁྱེན་དགྱེས་པས་དགེ་སློང་གི། །
ཚོགས་དང་ཉེ་བར་འོངས་པ་ཡི། །འཆིང་པ་བཅད་པ་དེ་ལ་གསུངས། ། 55

ཆོས་སྤྱོད་ཉོན་མོངས་ལམ་དག་ནི། །ཡངས་པའི་དུས་ལ་ཡུན་རིང་གི། །
ཤིན་ཏུ་ཆེས་ཀྱང་ཡུན་རིང་བ། །ཡུན་རིང་ལས་ཀྱང་ཡུན་རིང་བར། ། 56

ཡུན་རིང་རྒྱུ་བས་བསགས་པ་ཡི། །ཕ་རོལ་མེད་པའི་ཀུན་ཉོན་མོངས། །
བར་མེད་དེ་ཡིས་ཆོས་སྤྱོད་ཁྱོད། །མི་ངལ་ལམ་ཅི་ཙུང་ཞིག་སློས། ། 57

ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་དམ་པ་ཡི། །མདུན་དུ་ཆོས་སྤྱོད་ལ་འདི་དྲིས། །
སྔོན་སྐྱེ་དྲན་པ་སྤྱིར་བ་ཡི། །བཅོམ་ལྡན་འདས་ལ་དེས་གསོལ་པ། ། 58

བཅོམ་ལྡན་རེ་ཞིག་ཉོན་མོངས་ལམ། །ཡངས་པའི་དུས་ལ་ཡུན་རིང་གི། །
ཤིན་ཏུ་ཆེ་ཀྱང་ཡུན་རིང་བར། །ཡུན་རིང་ལས་ཀྱང་ཡུན་རིང་བ། ། 59

རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་རབ་སྐྱིའི་ཁྱེར་བུ་མངལ་གྱི་མལ་སྟན་དྲི་མས་མཚན། །
ལུས་ཀྱི་སྦུར་མའི་ཚོགས་ནི་ཤིན་ཏུ་ཡུན་རིང་བཟུང་ནས་ངལ་ཞིང་འཁྲམ། །

तत्रास्य चक्रे भगवान् दयया देशनां यया ।
स्रोतःसकृदनागामि स यदर्हत्त्वमाप्तवान् ॥ ५३ ॥

सर्व्वक्लेशविनिर्मुक्तः स प्रणम्य तथागतम् ।
प्राग्जन्मनिचयस्मृत्या प्रययौ सस्मिताननः ॥ ५४ ॥

ततः कदाचिदायातं तं भिक्षुगणसन्निधौ ।
जगाद भगवान् प्रीत्या सर्व्वत्र च्छिन्नबन्धनम् ॥ ५५ ॥

चिरस्य किं धर्म्मरुचे महता सुचिरेण च ।
क्लेशाध्वविपुले काले चिराच्चिरतरेण च ॥ ५६ ॥

वद धर्म्मरुचे कच्चिच्चिरसञ्चारसञ्चितैः ।
तैरपारपरिक्लेशैर्न श्रान्तोऽसि निरन्तरैः ॥ ५७ ॥

इति धर्म्मरुचिः पृष्टः सर्व्वज्ञेन सतां पुरः ।
प्राग्जन्मस्मृतिदातारं भगवन्त मभाषत ॥ ५८ ॥

चिरस्य तावद् भगवन् महता सुचिरेण च ।
क्लेशाध्वविपुले काले चिराच्चिरतरेण च ॥ ५९ ॥

नानाकारै र्गुरुतरभरै र्गर्भशय्यामलाङ्कैः
श्रान्तः श्रान्तश्चिरतरधृतैः कायकन्यासमूहैः ।

སྡུག་བསྔལ་ཅན་རྣམས་གདུང་ལ་སྙིང་རྗེའི་གཉེན་ཁྲིད་རབ་ཏུ་ཐོབ་གྱུར་ནས།
སྒྲིབ་པ་ཀུན་དང་བྲལ་བའི་ངལ་གསོས་འདི་ནི་ཀྱི་མ་བདག་གིས་ཐོབ།། 60

དེ་ལྟར་དེར་ནི་ཆོས་སྲིད་དང་། རྒྱལ་བའི་གནམ་གྱི་མཇུག་ཏུ་ནི།
མཚར་ནས་ཚུལ་དེ་དགེ་སློང་གིས། རྗེས་ཤིང་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས།། 61

སྔོན་གྱི་བསྐལ་པར་གྲོང་ཁྱེར་ནི། དགེ་བ་ཅན་དུ་ས་ཡི་བདག།
དགེ་བ་ཞེས་ལ་བཅོམ་ལྡན་འདས། བདེ་གཤེགས་དགེ་མཛད་ཅེས་པ་བྱུང་།། 62

དེ་ཡི་དུས་ན་ཁྱིམ་བདག་ནི། ཆོས་ཀྱི་ངང་ཚུལ་ཞེས་པ་བྱུང་།
རྒྱ་མཚོར་བགྲོད་པའི་རིན་ཅན་གྱིས། རྣམ་ཐོས་སྲས་དང་མཚུངས་པ་ཐོབ།། 63

དེ་ནས་དུས་ཀྱིས་དེ་བཞིན་གཤེགས། གཟི་བརྗིད་དཔག་ཏུ་མེད་པ་དེ།
འགྲོ་བ་ཀུན་གྱི་དོན་མཛད་ནས། མྱང་འདས་དབྱིངས་སུ་ཞུགས་པ་ན།། 64

དེ་དང་བྲལ་བའི་མེས་གདུངས་པའི། ཁྱིམ་བདག་ཆོས་ཀྱི་ངང་ཚུལ་ནི།
གུས་པས་བཅོམ་ལྡན་འདས་དེ་ཡི། མཆོད་རྟེན་བྱེད་པ་ལ་བརྩོན་གྱུར།། 65

བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་དེ་ཡིས་ནི། ནོར་བུ་གསེར་སོགས་མཆོད་རྟེན་ཅོས།
རྒྱལ་བའི་བསྟན་པ་ལ་སྣང་པའི། བྲམ་ཟེ་ཡིས་ནི་རྣམ་པར་བརྙོག།། 66

བྲམ་ཟེ་ཆོས་ཀྱི་གེགས་རྣམས་ཀྱི། སྤྱོད་ཚུལ་དེ་ཡིས་རྒྱལ་ལ་བཤད།
དེ་ཡིས་བྱིན་པའི་དཔའ་བོ་ནི། འགོག་བྱེད་ཟློག་པར་བྱེད་པ་ཐོབ།། 67

त्वां लब्ध्वाहं व्यसनकरुणाबान्धवं दुःखितानां
प्राप्तः सर्व्वावरणरहितां हन्त विश्रान्तिमेताम् ॥ ६० ॥

इति धर्म्मरुचे स्तत्र जिनस्य च कथान्तरे ।
कौतुकाद् भिक्षुभिः पृष्ट स्तद्वृत्तं सुगतोऽभ्यधात् ॥ ६१ ॥

पूर्व्वस्मिन् भगवान् कल्पे क्षेमनाम्नि महीपतौ ।
क्षेमङ्कराख्यः सुगतः क्षेमवत्या मभूत्पुरि ॥ ६२ ॥

तस्य काले गृहपति र्धर्म्मशीलाभिधोऽभवत् ।
समुद्रयात्रासंरब्धरत्नै र्वैश्रवणोपमः ॥ ६३ ॥

कृत्वा सर्व्वं जगत्कार्य्यं तस्मिन्नथ तथागते ।
निर्वाणधातुसंलीने कालेनामिततेजसि ॥ ६४ ॥

धर्म्मशीलो गृहपति स्तद्वियोगाग्नितापितः ।
भक्त्या भगवत स्तस्य स्तूपं कर्त्तुं समुद्ययौ ॥ ६५ ॥

मणिकाञ्चनसम्भारस्तूपारम्भे महात्मनः ।
जिनशासनविद्वेषाद्विप्रा स्तस्य न्यवारयन् ॥ ६६ ॥

विप्राणां धर्म्मविघ्नानां राज्ञो वृत्तं निवेद्य सः ।
तद्दत्तं सुभटं प्राप्य प्रतिषेधकवारणम् ॥ ६७ ॥

སེང་གེ་སྟོང་ཐུབ་ཅེས་བྱ་བ། རྒྱལ་པོའི་དཔའ་བོ་མཁས་པ་དེས།
བྲམ་ཟེ་རྣམས་ལ་རབ་བསྡིགས་ནས། ཆད་པས་སྐྲག་པས་ཕྱིར་ཕྱོགས་བྱས།། 68

དེ་ནས་གེགས་བྲལ་ཁྱིམ་བདག་གིས། གསེར་གྱི་མཆོད་རྟེན་ནོར་བུ་དང་།
ལྷ་རིག་དག་གིས་སྨྲས་པ་དག། སྨོན་ལམ་དག་ནི་རབ་བསྒྲུབས་པ།། 69

བདག་ནི་དགེ་བ་འདི་དག་གིས། སེམས་ཅན་ཡང་དག་སྒྲོལ་ལ་ཆགས།
བླ་མེད་ཡང་དག་རྫོགས་བྱང་ཆུབ། བདུད་རྩི་བྲན་པ་ཐོབ་གྱུར་ཅིག།། 70

དེ་བརྗོད་དེ་དག་ཐོས་གྱུར་ནས། སྟོང་ཐུབ་གུས་དང་བཅས་པས་བདག།
ཁྱོད་ཀྱི་ཉན་ཐོས་ཉིད་གྱུར་ཅིག། ཅེས་པ་སྨྲས་དེ་སྨོན་ལམ་བཏབ།། 71

ཆོས་ཀྱི་ངང་ཚུལ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི། སྤྲིན་ནི་ཐོབ་པས་དེ་ལ་སྨྲས།
སྡིག་པ་རབ་ཏུ་མང་བ་ཁྱོད། ཚོགས་ཆེན་དག་གིས་ཉན་ཐོས་གྱུར།། 72

བསྐལ་པ་མང་པོ་སོང་བའི་ཚེ། ཡངས་པའི་དུས་ལ་སྡིག་ཟད་ནས།
སངས་རྒྱས་མཚན་ནི་ཐོས་པ་ན། ཁྱོད་ཀྱིས་དགེ་བ་ཐོབ་པར་འགྱུར།། 73

ཁྱིམ་བདག་ཆོས་ཀྱི་ངང་ཚུལ་དེར། དེ་ཡི་ཚེ་ན་ང་ཉིད་གྱུར།
གང་ཞིག་སྟོང་ཐུབ་ཏུ་གྱུར་དེ། ཡུན་རིང་ལོན་ནས་ཆོས་སྲིད་འདི།། 74

གཉིས་པའི་བསྐལ་པར་གྲོང་ཁྱེར་ནི། མར་མེ་ཅན་དུ་ས་ཡི་བདག།
མར་མེ་ཞེས་ལ་བཅོམ་ལྡན་འདས། སྟོན་པ་མར་མེ་མཛད་ཅེས་གྱུར།། 75

नाम्ना सहस्रयोधीति स राजसुभटः कृती ।
निर्भर्त्स्य विदधे विप्रान् दण्डत्रासपराङ्मुखान् ॥ ६८ ॥

हेमस्तूपं गृहपति र्निचितं मणिमौक्तिकैः ।
वीतविघ्नं ततः कृत्वा प्रणिधानं समादधे ॥ ६९ ॥

सत्त्वसन्तारणासक्तां सुधासिक्तामनुत्तराम् ।
अनेन कुशलेनाहं सम्यक्सम्बोधि माप्नुयाम् ॥ ७० ॥

सहस्रयोधी तेनोक्त मेतदाकर्ण्य सादरः ।
श्रावकोऽहं तवैव स्या मित्यूचे प्रणिधानवान् ॥ ७१ ॥

धर्मशील स्त मवदत् स प्राप्य ज्ञानलोचनम् ।
प्रभूतपापः कृच्छ्रेण श्रावकस्त्वं भविष्यसि ॥ ७२ ॥

बहुवर्षे गते काले विशालकुशलक्षयात् ।
बुद्धाभिधानमाकर्ण्य कुशलं समवाप्स्यसि ॥ ७३ ॥

धर्मशीलो गृहपतिः सोऽहमेव तदाभवम् ।
सहस्रयोधी यश्चाभूत् सोऽयं धर्मरुचिश्चिरात् ॥ ७४ ॥

द्वितीयकल्पे भगवान् दीपाख्ये पृथिवीपतौ ।
दीपङ्कराभिधः शास्ता दीपवत्यामभूत् पुरि ॥ ७५ ॥

ནམ་ཞིག་དཀའ་ཐུབ་ནགས་དགེས་དེ། རང་གི་གྲོང་ཁྱེར་འཛུག་པའི་སྐད།
ས་བདག་དེ་ཡི་གུས་པ་ཡིས། ཁྲིན་ནས་རང་གིས་རབ་ཏུ་ཞུས།། 76

སེ་བདག་གྲུས་པས་དེ་ལ་ནི། མཉམ་གཞིན་རབ་ཏུ་དང་བ་ཡི།
བདེ་བར་གཤེགས་པས་ཁས་བླངས་ཚེ། དགོད་པའི་ཚོགས་ནི་རབ་ཏུ་བཞམས།། 77

ཀ་ཤིའི་གྲོང་ཁྱེར་དག་ཏུ་ནི། ས་བདག་ནོར་ལྷའི་བུ་ཞེས་པའི།
གྲོགས་ལ་བཙོམ་ལྡན་ལྡོས་ཤིག་ཅེས། རྒྱལ་པོ་དེ་ཡི་པོ་ཉ་སྤྲིངས།། 78

སྐབས་དེར་རྒྱལ་པོ་ནོར་ལྷའི་བུ། མཆོད་སྦྱིན་ལོ་ནི་བཅུ་གཉིས་པ།
ཚོ་ག་བཞིན་དུ་རྫོགས་པ་ན། ཡོན་ལྷ་དག་གིས་བདག་པ་བྲུས།། 79

ས་བདག་དེ་ལ་ལྷས་སྨྲས་པ། ཁྱོད་ཅན་བྲམ་ཟེ་གཉིས་འོང་འགྱུར།
ཟློ་གྲོས་བཟང་དང་ཟློ་གྲོས་སོ། དེ་ལས་དང་པོ་ལ་སྦྱིན་འཚིས།། 80

དེ་ནས་ཁ་དོན་མཐར་ཕྱིན་དེ། ཟླ་མའི་ཡོན་ནི་དོན་གཉེར་བའི།
བྲམ་ཟེ་དེ་དག་ས་བདག་གི། མཆོད་སྦྱིན་ཞིང་དུ་ཡང་དག་འོངས།། 81

ས་སྐྱོང་ནོར་ལྷའི་བུ་ཡིས་ཀྱང་། དེ་ཡི་མིང་ཐོས་གུས་པ་ཡིས།
ཟློ་གྲོས་བཟང་ལ་མཆོད་སྦྱིན་ནི། མཇུག་ཏུ་ཡོན་ལྷ་དགའ་བས་ཕུལ།། 82

ཁྲི་སྟན་རིན་ཆེན་བཞི་རང་བཞིན། གསེར་གྱི་དབྱིག་པ་རིལ་བ་དང་།
རིན་ཆེན་གསེར་གྱི་སྣོད་དང་ནི། གསེར་ནི་བརྒྱ་ཕྲག་ལྷ་དག་གོ།། 83

तपोवनरुचि भङ्क्त्या कदाचित्तेन भूभुजा
जिनः पुरप्रवेशाय स गत्वा स्वय मर्थितः ॥ ७६ ॥

प्रणये न्टपते स्तस्मिन् वात्सल्येन प्रसादिना ।
सुगतेनाभ्युपगते सम्भारः समवर्त्तत ॥ ७७ ॥

स राजा काशीनगरीं वासवाख्यस्य भूपतेः ।
सुहृदः प्राहिणोद्दूतं भगवान् दृश्यतामिति ॥ ७८ ॥

अत्रान्तरे वासवेन राज्ञा द्वादशवार्षिके ।
यज्ञे समाप्ते विधिवत् कल्पिताः पञ्चदक्षिणाः ॥ ७९ ॥

तं देवतावदद् भूपं विप्रौ त्वा मागमिष्यतः ।
सुमतिश्च मतिश्चेति दानार्हः प्रथम स्तयोः ॥ ८० ॥

अथाध्ययनपर्य्यन्ते गुरवे दक्षिणार्थिने ।
यज्ञश्चेवं क्षितिपते स्तौ समाजग्मतु र्द्विजौ ॥ ८१ ॥

वासवोऽपि महीपाल स्तन्नामश्रवणादरात् ।
ददौ हृष्टः सुमतये यज्ञान्ते पञ्चदक्षिणाः ॥ ८२ ॥

चतूरत्नमयीं शय्यां हैमौ दण्डकमण्डलौ ।
सुवर्णरत्नपात्रीञ्च हिरण्यशतपञ्चकम् ॥ ८३ ॥

རང་གི་བུ་མོ་རྒྱན་གྱིས་བརྒྱན། མི་བདག་སྦྱིར་བར་བརྩོན་པ་ན།
ཀླུ་གྲོས་བཟང་གི་ཚངས་སྤྱོད་ནི། བརྗོད་ཅིང་བུ་མོ་ཡོངས་མ་བླངས།།

རྫེས་མ་ཉེས་པ་བུ་མོ་དེ། གསེར་གྱི་འོད་ཅན་དེ་མཐོང་ནས།
མཛེན་འདོད་ལྡན་པས་ངོ་ཚ་ནི། རབ་ཏུ་བཏང་ནས་ཞུ་བ་བྱས།།

དེ་ནས་དེ་ཡིས་ཕྱིར་བཟློག་ཚེ། བུ་མོ་ཚངས་སྤྱོད་ལྡན་མ་དེ།
ཚགས་རྡལ་གཅིག་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས་ཏེ། མར་མེ་ཅན་གྱི་གྲོང་ཁྱེར་སོང་།།

དེར་ནི་རྒྱན་གྱི་རིན་ཅེན་རྣམས། རིམ་པ་ཡིས་ནི་འཚོང་བྱེད་ཅིང་།
རིན་གྱིས་ཉོས་པའི་མེ་ཏོག་གིས། དེ་ཡིས་རྟག་ཏུ་ལྷ་མཆོད་བྱས།།

ཀླུ་གྲོས་བཟང་གིས་ཡོན་ཐོབ་པ། བཞད་པ་བླ་མ་ལ་ཕུལ་ནས།
དེ་ཡི་ཆུང་མས་བསྟན་པ་ཡི། གསེར་གྱི་ལྷག་མ་རང་གིས་བཟུང་།།

དེ་ཉིད་ཀྱི་ནི་མཚན་མོ་ལ། དེ་ཡི་རྨི་ལམ་བཅུ་མཐོང་སྟེ།
བདུད་རྩིའི་རྒྱ་མཚོ་འབྱུང་བ་དང་། ནམ་མཁའ་ལ་ནི་འགྲོ་བ་དང་།།

ཉི་ཟླ་མཐོང་དང་རྒྱལ་པོ་དང་། ཐུབ་པའི་ཚོགས་དང་ཤིང་རྟ་དང་།
གླང་དཀར་དང་ངང་པ་དང་། དེ་བཞིན་སེང་གེའི་རི་ལ་འཛེག།

དེ་ནས་དེ་ན་རབ་སད་དེ། ཐུབ་ཆེན་མཛོད་ཤེས་ལྷ་ལྡན་པ།
ལོ་མ་གསོལ་བའི་ཚལ་དུ་ནི། རྨི་ལམ་འདྲིས་བྱ་ཕྱིན་དུ་སོང་།།

अलङ्कृताञ्च स्वसुतां नृपे दातुं समुद्यते ।
सुमति र्नाग्रहीत् कन्यां ब्रह्मचर्य्य मुदाहरन् ॥ ८४ ॥

कन्यापि सुन्दरी नाम तं दृष्ट्वा कनकद्युतिम् ।
साभिलाषा समुत्सृज्य लज्जां चक्रे तदर्थनाम् ॥ ८५ ॥

प्रत्याख्याता तत स्तेन सा कन्या ब्रह्मचारिणा ।
वैराग्याद्बन्धुविमुखी ययौ द्वीपवतीं पुरीम् ॥ ८६ ॥

तत्रालङ्काररत्नानां कुर्व्वाणा विक्रयं शनैः ।
सा मूल्यक्रीतकुसुमैः सदा चक्रे सुरार्चनाम् ॥ ८७ ॥

सुमति र्गुरवे दत्त्वा दक्षिणार्थं समीहितम् ।
हिरण्यशेषं तत्पत्न्या निर्द्दिष्टं स्वय मग्रहीत् ॥ ८८ ॥

तस्यामेव विभावर्य्यां स्वप्नान् दश ददर्श सः ।
पानं सुधासमुद्रस्य गमनं गगनेन च ॥ ८९ ॥

चन्द्रार्कस्पर्शनं राज्ञां मुनीना मथ याजनम् ।
श्वेतेभ-हंस-सिंहाद्रिशिखरारोहणं तथा ॥ ९० ॥

सोऽथ प्रबुद्धः स्वप्नानां फलं श्रोतुं महामुनेः ।
जगाम पञ्चाभिज्ञस्य पर्व्वादस्य तपोवनम् ॥ ९१ ॥

རེ་ཡིས་དྲིས་ལ་རེས་སྨྲས་པ། ཁྱོད་ཀྱི་མི་ལམ་འབྲས་བུ་རྒྱས།
མར་མེ་ཅན་གྱི་གྲོང་བཏུས་པ། བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བ་ཉིད་ཀྱིས་མཁྱེན།། 92

རེ་ཇོས་ཟུར་བར་བློ་གྲོས་བཟང་། མི་ལམ་ལུང་བསྟན་འདོད་པ་ཡིས།
མཆེད་ནི་བློ་གྲོས་དང་འགྲོགས་ཏེ། གྲོང་ཁྱེར་མར་མེ་ཅན་དུ་སོང་།། 93

སྐབས་དེར་རྒྱལ་པོ་མར་མེ་ཡིས། བཅོམ་ལྡན་ནང་དུ་བྱོན་པ་ཡི།
དགའ་སྟོན་ཆེ་ལ་གྲོང་ཁྱེར་ནི། རིན་ཅན་དང་ནི་གོས་ཀྱིས་སྤྲས། 94

དེ་ཡི་མཆོད་པའི་མེ་ཏོག་ཚོགས། དེར་ནི་ས་བདག་གིས་བསྒྲུབས་ཚེ།
ཏེ་ཙོང་བྲག་གི་གནས་སུ་ནི། ངས་པར་མེ་ཏོག་མཐོང་མ་གྱུར།། 95

དེ་ནས་བུ་མོ་མཛེས་མ་དེ། མེ་ཏོག་ཉིད་དཀའ་གྱུར་པའི་ཚེ།
མཆོད་པ་འཆད་པའི་ཕྱུག་བསྐུལ་གྱིས། གཟིར་བ་འཕྲིང་བ་མཁན་ལ་ཞུས།། 96

དེ་ནས་བློ་བཟང་བསོད་ནམས་མཐུས། འདམ་སྐྱེས་མེད་པའི་རྫིང་བུ་ནི།
འགའ་ཞིག་ཏུ་ཡང་དེ་དུས་ནས། པདྨོ་དག་ནི་འཁྲུངས་པར་གྱུར།། 97

དེ་དག་རྒྱལ་པོའི་འཇིགས་པ་ཡིས། སྦྲས་ནས་སྦྱེད་པས་འཕྲིང་མཁྲུན་གྱིས།
དེ་ལ་ཕྱིན་ཅིང་དེ་ཡིས་ཀྱང་། བུམ་ཆུའི་ནང་བཅུག་མགྱོགས་པར་སོང་།། 98

བློ་གྲོས་བཟང་པོ་རང་མཆོད་སྐད། མེ་ཏོག་དོན་གཉེར་ཡོངས་འཁྱམས་པས།
པདྨོ་བྲུས་པའི་བཞིན་རས་ཅན། མཛེས་མ་དག་ནི་ལམ་དུ་མཐོང་།། 99

स तेन पृष्टः प्रोवाच त्वत्स्वप्नानां फलोदयम् ।
जिनो जानाति भगवान् दीपवत्यां पुरि स्थितः ॥ ९२ ॥

तच्छ्रुत्वा सुमति स्तूर्णं स्वप्नव्याकरणोत्सुकः ।
सहैव मतिना भ्राचा ययौ दीपवतीं पुरीम् ॥ ९३ ॥

तस्मिन्नवसरे राज्ञा दीपेन विपुलोत्सवे ।
सा प्रवेशे भगवतः पुरी रत्नाम्बरै र्वृता ॥ ९४ ॥

यत्पूजापुष्पसम्भारे सम्भृते तच भूभुजा ।
क्रयविक्रयवीथीषु नैवादृश्यत पुष्पकम् ॥ ९५ ॥

ततः सा सुन्दरी कन्या पुष्पं दुर्लभतां गतम् ।
पूजाविच्छेददुःखार्त्ता मालाकार मवोचत ॥ ९६ ॥

ततः सुमतिपुण्यानां प्रभावादप्यपङ्कजे ।
ह्रदे बभूव कस्मिंश्चित् तत्कालकमलोद्भवः ॥ ९७ ॥

तानि राजभयात्तस्यै लुब्धः प्रच्छाद्य मालिकः ।
ददौ साप्यम्बुकुम्भान्त र्निक्षिप्य त्वरितं ययौ ॥ ९८ ॥

सुमति र्जिनपूजायै कुसुमार्थी परिभ्रमन् ।
तां फुल्लपद्मबहुलां ददर्श पथि सुन्दरीम् ॥ ९९ ॥

དེ་ནས་དེ་ཡི་བསོད་ནམས་མཐུས། །སྨྲིག་དང་བཅས་པ་དག་གིས་བཞིན།
བྲུན་པའི་ནང་ན་རབ་བསྒྲིབས་པའི། །པདྨོ་རྣམས་ཀྱིས་བཞིན་དག་བསྟན། ། 100

མེ་ཏོག་དོན་དུ་གཅེར་བ་དེས། །གསེར་གྱིས་དེ་ལ་བསླངས་པ་ན།
སྨིད་ལྡན་མ་ཡིས་ཡོངས་ཤེས་ནས། །འཛུམ་བཅས་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ། ། 101

ཁྱོད་ཀྱིས་བདག་ནི་སྦྱིན་བདང་ནས། །ད་ལྟ་མེ་ཏོག་སློང་བར་བྱེད།
དམ་པ་ཚངས་སྤྱོད་བུ་མོ་ལ། །ཕེབས་པར་སླ་བའི་རིགས་མ་ཡིན། ། 102

ཁྱོད་ལ་མེ་ཏོག་རབ་བྱིན་པས། །སྐྱེ་བ་གཞན་དུ་ཆུང་མར་བདག །
གྱུར་ཅིག་ཅེས་པའི་སྨོན་ལ་གྱིས། །འདི་དག་སྟེར་གྱི་གཞན་དུ་མིན། ། 103

དེ་ལྟར་གྱུར་ཅེས་དེ་བརྗོད་ཚེ། །པདྨ་ཟླ་ནི་དེ་ལ་བྱིན།
རང་ཡང་མཆོད་ཕྱིར་དེ་ཡིས་ནི། །པདྨོ་གཉིས་དག་རབ་དུ་བཟུང་། ། 104

དེ་ནས་ས་བདག་མར་མེ་དང་། །ས་བདག་ནོར་ལྷའི་བུ་དག་ཀྱང་།
བཅོམ་ལྡན་ལེགས་པར་བྱོན་པ་ཅན། །གུས་པས་མངོན་དུ་འོངས་པར་གྱུར། ། 105

དེ་ནས་མར་མེས་དེ་ཡི་གདུགས། །རིན་ཆེན་ཕྲུར་མས་མཚན་པ་བཟུང་།
ནོར་འཛིན་བདག་པོ་ནོར་ལྷའི་བུས། །ཟླ་བ་ལྟར་དཀར་རྔ་ཡབ་པོ། ། 106

ལྷ་དང་གྲུབ་པ་དྲང་སྲོང་དང་། །དྲི་ཟ་མཆོད་དང་གྲོང་ཁྱེར་དུ།
རབ་དུ་བཞུགས་ཚེ་སེམས་ཅན་ཀུན། །ཀུན་དུ་བདེ་བའི་དགའ་སྟོན་རྒྱས། ། 107

पुण्यानुभावात्तस्यैव कुम्भाभ्यन्तरसंवृतैः।
सजीवितैरिव मुखं दर्शितं कमलै स्ततः ॥ १०० ॥

अर्थ्यमाना हिरण्येन सा तेन कमलार्थिना।
साभिलाषा परिज्ञाय सस्मिता त मभाषत ॥ १०१ ॥

त्यक्ताहं भवता पूर्व्वं कुसुमान्यद्य याचसे।
कन्यासम्भाषणं साधो न युक्तं ब्रह्मचारिणः ॥ १०२ ॥

तव पुष्पप्रदानेन भार्य्या स्या मन्यजन्मसु।
इत्येवं प्रणिधानेन ददाम्येतानि नान्यथा ॥ १०३ ॥

एवमस्त्विति तेनोक्ते पञ्च पर्व्वाणि सा ददौ।
तस्मै स्वयञ्च पूजार्थं जग्राह कमलद्वयम् ॥ १०४ ॥

अथ द्वीपक्षितिपति र्वासवश्च महीपतिः।
भगवन्तं समायान्तं भक्त्या प्रत्यभिजग्मतुः ॥ १०५ ॥

तस्य रत्नशलाकाङ्कं दीप्तं छच मथाग्रहीत्।
चामरं चन्द्रधवलं वासवो वसुधाधिपः ॥ १०६ ॥

सुरसिद्धर्षिगन्धर्व्वैः पूज्यमानस्य सर्व्वतः।
पुरप्रवेशे तस्यासीत् सर्व्वसत्त्वसुखोत्सवः ॥ १०७ ॥

སྐྱེ་བོ་ནི་ཚོགས་ཉི་སྡུག་པོ་ལ། རྒྱལ་བ་ལྟ་བར་འདོད་པ་ཡིས།
བློ་གྲོས་བཟང་གི་དེ་མཐུ་ལས། ཇི་ཞིག་ལྟར་ལྟས་ལམ་ཐོབ་གྱུར།། 108

སྟོན་པའི་ཞབས་ལ་པདྨ་དག། རབ་ཏུ་འཕངས་ནས་ཐལ་སྦྱར་ཏེ།
ཀུན་དགའ་ཅན་དེས་རལ་པའི་ཁྲར། ས་ལ་བཀྲམ་ནས་དེར་ཕྱག་འཚལ།། 109

དེ་ཡི་མདུན་ན་ཡངས་པ་ཡི། ལེགས་བྱས་བཞིན་དུ་པདྨོ་རྣམས།
དེ་མདུན་ཞལ་གྱི་ཟླ་བའི་མཐར། མཆོད་པ་ཡང་དག་རྒྱ་བ་ཐོབ།། 110

བཅོམ་ལྡན་མདུན་དུ་དད་པ་ཡི། མཛེས་མས་གུས་པས་རབ་གཏོར་བའི།
པདྨོ་རྒྱས་པ་རྫིང་དག་ནི། སྙན་གྱི་རྒྱན་ཉིད་དག་ཏུ་གྱུར།། 111

བློ་བཟང་རབ་ཏུ་བཏུད་པ་ཡི། རལ་པའི་ཚོགས་ནི་བདེ་གཤེགས་ཀྱི།
ཞབས་ཀྱིས་མནན་པས་ལྷུང་གྱུར་ཅིང་། དེ་བཞིན་གཞན་ནི་རབ་ཏུ་འཁྲུངས།། 112

དེ་ནི་བྱ་བ་བྱས་གྱུར་ཅིང་། མཁའ་ལ་འགྲོ་བ་ཐོབ་པ་ནི།
འཇིག་རྟེན་ཐམས་ཅད་ཉན་པ་ལ། བཅོམ་ལྡན་རྒྱས་པས་བཀའ་སྩལ་བ།། 113

བླ་མེད་ཡང་དག་རྫོགས་པ་ཡི། བྱང་ཆུབ་ཐོབ་ནས་བློ་བཟང་ཁྱོད།
འཇིག་རྟེན་དུ་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས། ཤཱ་ཀྱ་ཐུབ་ཅེས་བྱ་བར་འགྱུར།། 114

ཞེས་པ་རྒྱལ་བས་རབ་གསུངས་ཤིང་། མཁའ་ལ་མེ་ཏོག་ཆར་ལྷུང་ཚེ།
མཆོད་རྟེན་ར་བ་དུ་གནས་པའི་སྐད། གྲོན་པོ་ཀུན་གྱིས་རལ་པ་བླངས།། 115

निविड़े जनसंपाते जिनसन्दर्शनोत्सुकः ।
सुमति स्तत्प्रभावेण कथञ्चिन्मार्ग मासवान् ॥ १०८ ॥

क्षिप्त्वा शास्तु श्चरणयोः कमलानि कृताञ्जलिः ।
स तं ववन्दे सानन्दः क्षितौ कीर्णजटाभरः ॥ १०९ ॥

तस्य पद्मानि वैपुल्यं सुकृतानीव तत्क्षणात् ।
अवाप्य चक्रुश्चक्राभां सर्व्वां सञ्चारिणीं पुरः ॥ ११० ॥

सुन्दर्य्या सादरोत्सृष्टं भक्त्या भगवतोऽग्रतः ।
फुल्लार[illegible]युगलं ययौ कर्णावतंसताम् ॥ १११ ॥

जटाकटप्रः सुमतेः सुगतेन [illegible]ः ।
व्यशीर्य्यत पदाक्रान्तः प्रादुरासीत्तथा परः ॥ ११२ ॥

लब्ध[illegible]तो तस्मिन् प्रयाते कृतकृत्यताम् ।
शृण्वतः सर्व्वलोकस्य बभाषे भगवान् जिनः ॥ ११३ ॥

सम्यक्सम्बोधि मासाद्य सुमते त्व मनुत्तराम् ।
लोके शाक्यमुनि र्नाम भविष्यसि तथागतः ॥ ११४ ॥

उदीरिते जिनेनेति पुष्पवर्षे दिवश्च्युते ।
जटां स्तूपप्रतिष्ठायै जगृहुः सर्व्वमन्त्रिणः ॥ ११५ ॥

ས་ལ་མཆེད་ཀྱི་རལ་པ་ནི། བཅོམ་ལྡན་ཞབས་ཀྱིས་མནན་མཐོང་ནས།
ཉར་པ་ཉིད་དུ་མངོན་ཁེངས་པས། ཀླུ་གྲོགས་ཁྲོ་བས་འཁྲུགས་པར་གྱུར།། 116

དེ་ཡི་རྣམ་འགྱུར་མཐོང་བ་ལས། སྐྱེས་པ་ཀླུ་གྲོགས་བཟང་པོས་བཟློག།
དེ་ཉིད་དང་ནི་སྐད་ཅིག་ཏུ། སྟོན་པའི་མདུན་དུ་རབ་བྱུང་བླངས།། 117

དེ་ནས་དུས་ཀྱི་ལུས་ཀྱི་མཐར། ཀླུ་གྲོགས་བཟང་གིས་ལྷ་ཡི་གནས།
དགའ་ལྡན་ཞེས་པ་ཐོབ་གྱུར་ཏེ། ཀླུ་གྲོགས་དག་ནི་ཐུལ་བར་སོང་།། 118

ད་ལྟ་ཀླུ་བཟང་དེ་ཉིད་ང་། ཀླུ་གྲོགས་ཀླུ་གྲོགས་རྣམ་བསྟད་པས།
ཉམས་པར་གྱུར་པ་ཆོས་སྤྱོད་འདི། མཛེས་མ་དེ་ནི་གྲགས་འཛིན་མའོ།། 119

གསུམ་པའི་བསྐལ་པར་བཅོམ་ལྡན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་འཁོར་བ་འཇིག།
བླ་ན་མེད་པའི་ཡེ་ཤེས་གཉེར། འཛམ་བུའི་གླིང་དུ་སྟོན་བྱུང་གྱུར།། 120

དེ་ཡི་དུས་ན་འཕགས་རྒྱལ་དུ། ཚོང་པ་ཙནྡན་བྱིན་ཞེས་པ།
ནོར་ཆེན་ཅེ་ཚོང་དག་གིས་ནི། རབ་ཏུ་གྲགས་པ་བྱུང་བར་གྱུར།། 121

དེ་ཡི་ཚུང་མ་འདོད་པའི་སྟོབས། ཞིས་ལ་ཉོས་བྱེད་ལྟར་མཛེས་བུ།
དུས་བྱིན་ཞེས་ནི་བུ་བ་དག། ལུས་བཞིན་དུ་ནི་དགའ་བ་བྱུང་།། 122

ཁྱིམ་ལུགས་ཚུང་མ་ལ་བཀོད་ནས། ནོར་དོན་གཉེར་དེ་རྒྱ་མཚོར་སོང་།
ལན་ཚྭ་ཡིས་བཞིན་ནོར་ཅན་རྣམས། ནོར་དག་གིས་ནི་སྐྱེད་པ་འཕེལ།། 123

भगवच्चरणाक्रान्ता भ्रातु र्दृष्ट्वा जटाः क्षितौ ।
शोचियत्वाभिमानेन मतिः कोपाकुलोऽभवत् ॥ ११६ ॥

निवार्य्य सुमति स्तस्य विकारं मोहसम्भवम् ।
तेनैव सहितः शास्तुः प्रव्रज्या मग्रहीत् पुरः ॥ ११७ ॥

ततः कालेन सुमति र्देहान्ते तुषिताभिधम् ।
अवाप देवनिलयं मतिश्च नरकं ययौ ॥ ११८ ॥

सोऽहं सुमतिरेवाद्य मतिश्च मतिविक्लवात् ।
अयं धर्म्मरुचिः क्लिष्टः सुन्दरी सा यशोधरा ॥ ११९ ॥

तृतीये भगवान् कल्पे ककुच्छन्द स्तथागतः ।
अनुत्तरज्ञाननिधि र्जम्बुद्वीपे पुराभवत् ॥ १२० ॥

बभूव समये तस्मिन्नुज्जयिन्यां महाधनः ।
वणिक् चन्दनदत्ताख्यः प्रख्यातक्रयविक्रयः ॥ १२१ ॥

तस्य कामबलाख्यायां जायायां मदनद्युतिः ।
[illegible]भिधानोऽभूत् पुत्रः काय इव प्रियः ॥ १२२ ॥

अर्थार्थी स जगामाब्धिं पत्नीन्यस्तगृहस्थितिः ।
धनेन धनिनां तृष्णा लवणेनेव वर्द्धते ॥ १२३ ॥

དེ་ཡི་རྒྱང་ན་ཁྲོ་སོང་ཚེ། ཡང་ཆོས་སྤྲུལ་ཞིང་རྫོངས་པ་ཡིས།
ཁྲིམ་གྱི་བསམ་པ་ཡོངས་བཏང་ནས། འདོད་པའི་བསམ་གདན་ལ་ཆགས་གྱུར།། 124

དེ་ཡིས་ནོར་གྱི་ལས་ལ་ནི། གཞོན་ནུ་དུས་ཀྱིན་ནམ་བཀོད་ནས།
དྲག་དུ་ཁང་བཟང་བ་གསར་དུ། གནས་ཏེ་རྒྱལ་པོའི་ལམ་ལ་བལྟས།། 125

གཡོག་འཁོར་མང་པོའི་ཁྲིམ་དུ་ནི། རང་དབང་གནས་སྐབས་བྲལ་བ་དེས།
ཞུགས་རིངས་བྱུང་ནས་མ་ན་ནི། གཞན་མོ་དག་ལ་མཚོན་ཕྱོགས་སྨྲས།། 126

ཁྲིམ་ནི་འཚེར་ཞིང་ལོངས་སྤྱོད་མང་། སྐྱེ་བོ་བཀའ་ལས་ཉན་པ་འདིར།
རང་དབང་སྤྱོད་པས་དམན་པ་ཡི། མ་མ་བདག་ལ་དགའ་བ་མེད།། 127

སྐྱེས་པའི་ལོངས་སྤྱོད་མེད་པ་ན། བུད་མེད་དགའ་བ་བསྟེན་པ་ནི།
དབང་གིས་མ་ཡིན་བཀུར་སྟི་མིན། རྒྱན་གྱིས་མ་ཡིན་ཟས་ཀྱིས་མིན།། 128

དེ་སྐད་ཁྲིམ་ནི་ཡོངས་བཏང་ནས། བདག་ནི་འདུན་པས་རྒྱུ་ཞིང་འགྲོ།
གཞོན་སྐྱེས་བུ་ནི་འདི་ལ་ཡང་། བདག་ནི་ཆགས་པའི་དབང་མ་གྱུར།། 129

རིགས་ཀྱི་འཇུག་ངོགས་ཀྱིས་བཅིངས་ཤིང་། གཉེན་གྱི་འཆིང་བས་བསྡམས་པ་དག།
བུད་མེད་དགའ་བའི་ངང་ཚུལ་ཅན། གཡོ་ལྡན་དག་གིས་བཟོད་མ་ཡིན།། 130

ཞེས་སྨྲ་དེ་ལ་མ་མ་ནི། ཤིན་ཏུ་མཛའ་བས་འཁྲུགས་པས་སྨྲས།
མཆིས་ག་ཤིན་ཤིན་ཏུ་ཡངས་པའི་དཔལ། བཏང་ནས་འགྲོ་བ་རིགས་མ་ཡིན།། 131

तत्पत्नी प्रोषिते पत्यौ यौवनो[illegible]दमोहिता ।
गृहचिन्ताः परित्यज्य कामध्यानपराभवत् ॥ १२४ ॥

कुमारं मश्वदत्तं सा निधाय धनकर्मणि ।
सदा प्रासादशृङ्गस्था राजमार्गं व्यलोकयत् ॥ १२५ ॥

स्वैरावकाशरहिता बहुभृत्यजने गृहे ।
वृद्धधात्रीः समभ्येत्य दीर्घोच्छ्वासाज्जगाद सा ॥ १२६ ॥

विभवे बहुभोगेऽस्मिन्ना[illegible]धीनजने गृहे ।
स्वैरसञ्चार[illegible] मातः सत्यं न मे रतिः ॥ १२७ ॥

नाधिकारै न सत्कारै र्नालङ्कारै र्न भोजनैः ।
विना पुरुषसम्भोगं भजन्ते ललनाः सुखम् ॥ १२८ ॥

तस्माद् गृहं परित्यज्य गच्छामि च्छन्दचारिणी ।
बाल्ये जातः सुतोऽप्येष न स्नेहायतनं मम ॥ १२९ ॥

कुलकूलदयाबद्धा बन्धुबन्धनयन्त्रणाम् ।
न सहन्ते तरङ्गिण्यो रतिशीलाहि योषितः ॥ १३० ॥

इति ब्रुवाणां तामूचे धात्री [illegible] ।
वत्से न गमनं युक्तं त्यक्त्वा सुविपुलां श्रियम् ॥ १३१ ॥

བྲུ་བ་མང་པོས་ཁྲིམ་འདིར་ནི། སྤྲས་པས་སྤྱོད་པ་མི་སྤྲུར་ཏེ།
གསང་བའི་སྤྱོད་པ་སྐད་ཅིག་གིས། རྒྱལ་པོ་ཡི་ནི་ལམ་ཏུ་བྲུ།། 132

ལང་ཚོ་ཆ་བས་རབ་གདུངས་པ། ཁྱོད་ཀྱིས་སྤྱོད་པ་ཇི་ལྟར་བསྐྱང་།
ཁྲིམ་ཀྱི་གཏེར་ཡང་ཀང་པ་ཡིས། རབ་སྤྲངས་ཁྱོད་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་འགྲོ།། 133

འདི་ནས་འདོད་པའི་དུག་འབེབས་ཤིང་། འདི་ནས་སྐད་ཅིག་གཡང་ལ་ལྷུང་།
གཉིས་ཀ་ཐེ་ཚོམ་འདི་ལ་ནི། ཁྱོད་ཀྱིས་ཅི་བྱ་ཡོངས་མི་ཤེས།། 134

གཡོ་ཞིང་དགེ་མཚན་ལྡན་པ་རྣམས། ཇི་སྲིད་གོས་ནི་མ་དོར་བར།
དེ་སྲིད་སྲོག་གི་རྫིང་གིས་ཀྱང་། གཞན་གྱི་བུད་མེད་དོན་དུ་གཅེར།། 135

འོག་པག་གོས་ནས་བྲངས་པ་ན། མ་མ་མ་ཞེས་འདར་བྱེད་ཅིང་།
བདག་འགྲོ་ཐོངས་ཤིག་ཐོངས་ཤིག་ཅེས། སྨྲ་སྨྲོགས་དེ་ནི་སུ་ཞིག་འདོད།། 136

རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་བྲུ་བ་བྲུས། སྐྱེ་བོས་གོས་མེད་མཐོང་ནས་ནི།
ལག་པའི་གཟེབ་ཀྱིས་བསྐུམས་པ་ཡིས། ནེ་ཙོ་ཚུལ་བཞིན་འབྲོས་པར་བྱེད།། 137

ལྷུན་པར་དགའ་བའི་ཆོས་ཀུན་དང་། སྐད་ཅིག་ཕྱེད་ནི་བདེ་བར་འགྲོགས།
ཕྱིན་ནས་སྣང་བ་རབ་སྤྲངས་པའི། འཇིག་རྟེན་ཕ་རོལ་དག་ཏུ་འགྲོགས།། 138

བཞིན་སྐྱེད་ངོ་ཚའི་སྡུག་བསྔལ་ཅན། འབྲས་མེད་ཉམས་ཤིང་དམན་པ་དེ།
ཚུལ་ཁྲིམས་རིན་ཅན་ལམ་ངན་དུ། སྟོར་བར་གྱུར་པ་འཚོལ་བ་བཞིན།། 139

वहुकृत्ये गृहे त्वस्मिन् गुप्तचर्य्या नियुज्यते ।
क्षणेन स्वैरचरितं राजमार्गेषु धावति ॥ १३२ ॥

कथं रक्षसि चारित्रं सन्तप्ता यौवनोष्मणा ।
कथं गृहनिधानञ्च पादेनोत्साय्य गच्छसि ॥ १३३ ॥

इतः कामविषावेशः श्वभ्रपातः क्षणादितः ।
अस्मिन्नुभयसन्देहे न जाने किं करिष्यसि ॥ १३४ ॥

तावत् प्राणपणेनापि चपलाः सकुतूहलाः ।
परस्त्रियं प्रार्थयन्ति न यावदस्व मुञ्चति ॥ १३५ ॥

न न नेति समुत्कम्पिरसनां ककर्षणे ।
गच्छामि मुञ्च मुञ्चेति क्वणन्ती कस्य नेप्सिता ॥ १३६ ॥

दृष्ट्वा विवसनां तकर्त्तव्यः सर्व्वथा जनः ।
भुजपञ्जरनिर्मुक्तः शुकवृत्त्या पलायते ॥ १३७ ॥

तिमिरे रतिचौरेण क्षणार्द्धं सुखसङ्गमः ।
पुनः [illegible]लोके परलोकसमागमः ॥ १३८ ॥

सा नष्टा निष्फलाकृष्टा लज्जाकष्टादधोमुखी ।
कुमार्गे हारितं यान्ती शीलरत्नमिवेक्ष्यते ॥ १३९ ॥

ཉི་མེད་ཚུལ་ཁྲིམས་ནོ་ཤལ་འདོད་པའི་ངལ་དུབ་ཀྱིས་ཆད་ཅིང་།
སྦྲུ་རིག་འབྲས་བུ་ས་གཞི་ཡོངས་སུ་ཁེངས་པར་བྱེད་པ་བཞིན།
མི་དམན་ཚགས་བྲལ་དུ་བཏགས་མཆི་མའི་ཕྲིགས་པ་རགས་པ་ཡིས།
ཉེས་སྤྱོད་སྨད་པ་རབ་ཏུ་སྨྲས་པ་དེ་ཉི་ཏུ་བར་བྱེད།། 140

བྲིས་པའི་འཛུམ་བུ་བསིལ་ཟེར་ཅན་ལྟར་མཛེས་པ་ལ་ཡང་རབ་
ཏུ་སེམས་བྱེད་ཅིང་།
པདྨ་སྔོན་ལྟར་ལུས་ནི་མཆོག་ཏུ་ཟུམ་ཞིང་འཕྲལ་ལ་རབ་ཏུ་ཉམས་གྱུར་དེ།
ཁྱིམ་གྱི་ནང་དུ་ཕན་ཚུན་གཏམ་རྣམས་ཕྱིར་ནི་རང་གི་གཏམ་དུ་ཐོས་གྱུར་པ།
འཕྱོན་མ་རྣམས་ཀྱི་ཡིད་ནི་ཙ་ཡི་འདབ་མ་བསྐྱོད་པ་ལས་དོགས་པར་གྱུར།། 141

གཟུགས་ཀྱི་རིགས་པས་གཞོན་ནུ་མས། ཁྱོ་ཡི་ཁྱིམ་ལས་ཕྱི་རོལ་འཐོན།
ཡོངས་རྟོག་རྣམས་ཀྱི་བསོད་ནམས་ཀྱིས། གནས་ལ་ཡོངས་བརྟགས་ཕྱི་
ནས་དོར།། 142

དེ་སྐད་ཁྱིམ་ན་གནས་པ་ཁྱོད། ཇི་ལྟར་སྐྱེས་བུ་དང་འགྲོགས་ཤིང་།
འཛིག་རྟེན་དག་གིས་མི་ཤེས་པ། དེ་ལྟར་རིགས་པ་བདག་གིས་བརྗོད།། 143

ཁྱོད་ཀྱི་གཞོན་ནུ་རྡས་བྱེད་འདི། ཚུང་ཟད་ཡང་ཆོ་[illegible]ག་ལ་ཉེ།
སྐྱེ་བོས་དོགས་ཟ་མིན་པའི་སྐད། མཆོག་ཏུ་བདེ་བ་ལོངས་སྤྱོད་འོས།། 144

རྣམ་པ་འདི་ལྟའི་བཞིན་བཟང་མ། མཛེས་སྡུག་ཅན་ནི་ག་ལ་རྙེད།
གལ་ཏེ་རི་ཞིག་རབ་བསྒྲུབས་ན། འདི་ནི་གནོད་མེད་རྣམ་པ་མིན།། 145

सा रोदिति प्रसृतदुश्चरितापवादा
स्थूलास्रविन्दुभि रमन्दविषादकन्दैः ।
कामभ्रमत्रुटितनिर्म्मलशीलहार-
मुक्ताफलैरिव धरां परिपूरयन्ती ॥ १४० ॥

बालस्यापि तुषाररश्मिरुचिरं संचिन्तयन्त्याः स्मितं
म्लायन्त्याः सहसा निमीलिततनोः पद्माननायाः परम् ।
गेहान्तः स्वकथां मिथः कथयता माकर्णयन्त्या बहिः
स्वैरिण्या स्तृणपल्लवेऽपि ललिते साशङ्कशङ्कं मनः ॥ १४१ ॥

रूपदर्पेण निर्यान्ति तरुण्यः पतिवेश्मनः ।
पश्चात् परीक्ष्य त्यज्यन्ते पुण्यस्थाने परीक्षकैः ॥ १४२ ॥

तस्माद् गृहस्थिताया स्ते यथा पुरुषसङ्गमः ।
लोके भवत्यविदित स्तथा युक्तिं वदाम्यहम् ॥ १४३ ॥

अश्वदत्तः कुमारोऽसौ किञ्चिदासन्नयौवनः ।
जनस[illegible]नीयत्वात् सुखभोग्यः परन्तव ॥ १४४ ॥

एवं विदग्धः सुमुखः कान्तिमान् प्राप्यते कुतः ।
निरपायः प्रकारोऽयं यदि तावत् प्रवर्त्तते ॥ १४५ ॥

ཞེས་པ་མ་མའི་ཚིག་ཐོས་ནས། དེ་ཡིས་ཀྱང་ནི་རིགས་པར་བསམས།
ཆགས་པ་དྲག་པོའི་རྣམ་པ་ཡིས། ཡོང་ནས་སྨིག་ལྕུང་མཐོང་མ་ཡིན།། 146

དེ་ནས་མ་མས་དལ་བུ་ཡིས། བུད་མེད་ལོངས་སྤྱོད་བདེ་བསྔགས་པ།
བསླབས་ཤིང་བསླབས་ནས་གཞོན་ནུའི་ཡིད། ཡུལ་ལ་མངོན་པར་ཕྱོགས་
པར་བྱས།། 147

དྲག་ཏུ་འདོད་པ་རབ་སྨོས་ནས། དེ་ལ་དེ་ཡིས་རབ་སྨྲས་པ།
བུ་ཁྱོད་ལ་འོས་འགའ་ཞིག་ནི། བདག་པོ་ཡུལ་གཞན་སོང་བ་ཡོད།། 148

ཁང་སྟོང་སྒྲོན་མ་མེད་པར་ནི། མཚན་མོ་མི་སྣ་ལ་བརྟེན་ཏེ།
ཤིན་ཏུ་ངོ་མཚར་ལྡན་མ་དེ། ཁྱོད་དང་ཡང་དག་འགྲོགས་པར་འདོད།། 149

ཅེས་པ་དེ་ཡི་ཚིག་ཐོས་ནས། མངོན་པར་འདོད་ལྡན་ཚོང་པའི་བུས།
དྲག་ཏུ་སྤྲས་པའི་ཁྱིམ་དུ་ནི། མ་དང་དགའ་མགུར་འགྲོགས་པ་བསྟེན།། 150

དྲག་ཏུ་རབ་བསྒྲིབས་ཁྱིམ་དུ་ནི། དགའ་མགུར་སྤྱོད་པ་སྟེན་བྱེད་པ།
དེ་ལ་ཆགས་པའི་མི་དགའ་ནི། རབ་ཏུ་འཕེལ་ཞིང་ཞི་མ་གྱུར།། 151

དེ་ཡི་བསམས་པ་དྲག་ཏུ་ནི། རབ་ཏུ་བསྒྲིབས་པའི་སྡུག་བསྔལ་འདི།
མི་བཟོད་གཟུགས་ཀྱི་ལོངས་སྤྱོད་ལ། སྣང་བ་ཉིད་ནི་འཚོ་བ་ལོ།། 152

ཕན་ཚུན་བཞིན་གྱི་ཚ་སྐྱེས་ལ། རྣམ་པར་ལྟ་བའི་རོ་བྲལ་བའི།
ངོ་ཡི་དགའ་མགུར་སྤྱོད་པ་ལ། བདེ་བའི་དགའ་སྟོན་འགའ་ཡོད་མིན།། 153

इति धात्रीवचः श्रुत्वा सापि युक्त ममन्यत ।
तीव्ररागप्रकारान्धः पापपातं न पश्यति ॥ १४६ ॥

धात्री ततः कुमारस्य सम्भोगसुखवर्णनाम् ।
स्वैरं विधाय विदधे विषयाभिमुखं मनः ॥ १४७ ॥

त मवोचत साशङ्कं कृत्वा कामप्रतारणाम् ।
अस्ति वत्स त्वदुचिता काचित् प्रोषितभर्तृका ॥ १४८ ॥

शून्ये वेश्मनि निर्दीपे रात्रौ मौनावलम्बिनी ।
लज्जावती सा सुतरां त्वया सङ्गम मिच्छति ॥ १४९ ॥

इति तस्या वचः श्रुत्वा साभिलाषो वणिक्सुतः ।
सदा गुप्तगृहे भेजे जनन्या रतिसङ्गमम् ॥ १५० ॥

सततं सेवमानायाः प्रच्छन्नभवने रतिम् ।
वर्द्धमानः परं तस्या रागाग्नि र्न शमं ययौ ॥ १५१ ॥

साचिन्तयदिमां नित्यं प्रच्छादनकदर्थनाम् ।
न सहे रूपभोगस्य प्रकाशः किल जीवितम् ॥ १५२ ॥

अन्योन्यवदनाम्भोजविलोकनरसं विना ।
न चुम्बने न सुरते कश्चिदस्ति सुखोत्सवः ॥ १५३ ॥

དེ་བསྒྲིབས་པ་ཡི་ཉོན་མོངས་ནི། རབ་དུ་འབད་པས་བཅོམ་བྱས་དེ།
འཕྲལ་ལ་ལོངས་སྤྱོད་གཞོན་ནུ་མ། གསལ་བར་བདག་གིས་བསྟན་པར་བྱ།། 154

ཞེས་པ་མཚན་མོ་རབ་བསམས་དེ། རབ་གསལ་ལུས་དེར་གོས་དག་ནི།
ལོངས་སུ་རྗེ་བའི་རིག་བ་ཡི། ནང་པར་དེ་ལ་རབ་གསལ་གྱུར།། 155

དེ་ཡིས་རང་གིས་མ་མཐོང་ནས། རྩ་བ་བཅད་པའི་ལྗོན་པ་བཞིན།
སྡིག་པའི་དུག་ནི་འབེབས་པ་ཡི། དབང་དང་བྲལ་བར་བྱས་དེ་ལྷུང་།། 156

དེ་ཡིས་བསིལ་བའི་ཆུས་བྲན་དེ། དལ་གྱིས་འདུ་ཤེས་ཐོབ་པ་དེས།
རྒྱ་ཆེ་གཡང་སར་འཁྲུམ་པ་ལ། སྡུག་བསྔལ་གྱུར་བཞིན་སྨྲེ་སྔགས་བྱུང་།། 157

དམྱལ་བར་ལྷུང་བའི་ཕོ་ཉ་མོ། འདོད་པས་སྨོངས་མ་དེ་ཡིས་ནི།
སྨིན་མའི་འཁྲི་ཤིང་གཟེངས་བསྐྱོད་ཅིང་། ལག་པས་ལོངས་འཁྱུད་དེ་ལ་སྨྲས།། 158

ཁྱོད་ཀྱི་ལུ་ངན་བཟོད་དཀའ་འདི། གནས་མིན་རྫུན་པ་དག་ལ་ཅི།
ཟུད་མེད་ཆོས་ཀྱིས་བསྒྲུམས་པ་རྣམས། མི་བདེན་ཁྱོད་ཀྱིས་མི་ཤེས་སམ།། 159

ཁྱོད་ཀྱི་སྡུག་བསྔལ་ལོངས་མ་སྤྱོད། སྲུ་ཡི་ཡང་ནི་ནོར་མ་གྲོགས།
ཐུན་མོང་བདེ་བའི་ལོངས་སྤྱོད་འདེས། ཁྱོད་ལ་སྡིག་པའི་བག་ཆགས་ཅི།། 160

གསོ་ལྡན་བསྒྲུམས་པ་མེད་པ་ཡི། ཆུ་སྐྱང་བུད་མེད་ཐུན་མོང་ཉིད།
གང་ལ་པ་ཡིས་ཁྲུས་བྱས་དེ། བུ་ནི་ཁྲུས་བྱེད་མིན་ནམ་ཅི།། 161

तस्मात् प्रच्छादनायासं कुमारस्य प्रयत्नतः ।
भंक्त्वा प्रसभसंभोगे प्रदिशामि प्रगल्भताम् ॥ १५४ ॥

इति सञ्चिन्त्य सा रात्रौ प्रभाते व्यक्तविग्रहा ।
ययौ वस्त्रपरावृत्तियुक्त्या तस्य प्रकाशताम् ॥ १५५ ॥

स निजां जननीं दृष्ट्वा च्छिन्नमूल इव द्रुमः ।
पपात पातकविषावेशेन विवशीकृतः ॥ १५६ ॥

तया शीताम्बुना सिक्तः शनैः संज्ञा मवाप्य सः ।
विललाप पृथुश्वभ्रे विभ्रष्टइव दुःखितः ॥ १५७ ॥

त मुवाच परिष्वज्य भुजाभ्यां का[illegible] ।
भ्रूलतां सा समुन्नाम्य नरकापातदूतिकाम् ॥ १५८ ॥

मिथ्या किमय मस्थाने विषाद स्तव दुःसहः ।
किं न जानासि नारीणा मसत्यधर्म्मयन्त्रणाम् ॥ १५९ ॥

न त्वयोत्पादितं दुःखं हृतं वा कस्यचिद्धनम् ।
साधारसुखभोगेऽस्मिन् केयं ते पापवासना ॥ १६० ॥

सरित्साधारणा नार्य्य स्तरङ्गिण्यां निरर्गलम् ।
यस्यामेव पिता स्नाति तस्यां न स्नाति किं सुतः ॥ १६१ ॥

ལམ་གང་ནས་ནི་ང་སོང་བ། དེ་ཉིད་ནས་ནི་བུ་ཡང་འགྲོ།
བུད་མེད་བརྒྱ་ལམ་དག་དང་མཚུངས། ཕྲུན་སོང་པ་ཡིས་བགྲོད་བྱ་ཉིད། 162

བུད་མེད་གཅིག་གིས་སྤྱད་བྱ་ཉིད། གཞན་དང་གཞན་གྱིས་འོས་མིན་པ།
འདི་ནི་འགའ་ཞིག་ཕྲག་དོག་དང་། ཟླན་པས་དམ་ཚིག་བྱས་པ་ཙམ། 163

དམ་པའི་དོན་དུ་དགའ་མགུའི་སྐད། བགྲོད་པར་མི་བྱ་འགའ་ཡང་མེད།
ཕ་དང་བུ་ཡི་སྤྱོད་གཅིག་བཞིན། བུད་མེད་ཉེ་བར་ལོངས་སྤྱོད་བྱ། 164

ཞེས་དེ་རི་ཡི་འབར་པ་ཡིས། ལོངས་སྤྱོད་ལ་དེ་མངོན་ཕྱོགས་བྱས།
འདོད་ཆགས་སྐྱེས་པས་རྟག་པར་ཡང་། ཕྱུགས་བཞིན་དུ་ནི་མ་ཉིད་བསྟེན། 165

དེ་ནས་དུས་ཀྱི་ཕ་དག་ནི། ཆུ་གཏེར་ཆེ་ལས་སླར་འོངས་པ།
མ་ཡིས་བསྐུལ་བ་རིས་གསང་ནས། དུག་གིས་སྲོག་དང་བྲལ་བར་བྱས། 166

དེ་ནས་ཆགས་པ་འཕེལ་བ་ཡི། མ་བསྣམས་བདེ་བ་འཚོལ་བ་དེས།
མཛའ་བས་སྤོངས་པའི་གཉེན་ཉུལ། མཛའ་བས་དཔལ་གྱིས་རབ་སྤྲས་པ། 167

མ་བསྣམས་བདེ་བ་ཐོབ་པའི་སྐད། སྙིང་པོ་འི་ནོར་དག་བླངས་བྱས་ལ།
ཚོར་མ་སྤངས་པའི་ཡུལ་གཞན་དུ། ཨུ་ཙག་རེ་ཞིག་འགྲོ་བར་བྱ། 168

ཞེས་པ་དེ་ཚིག་ཡུན་རིང་གི། དུས་སུ་འདོད་པ་ཐོབ་གྱུར་ནས།
ནོར་གྱི་སྙིང་པོ་བླངས་བྱས་ཏེ། དེ་ནི་དེ་དང་འགྲོགས་ནས་སོང་། 169

यथा येन पिता यात स्तेन पुत्त्रोऽपि गच्छति ।
सामान्यगमना एव वर्त्तनीसन्निभाः स्त्रियः ॥ १६२ ॥

एकभोग्यैव ललना न परस्पर मर्हति ।
ईर्षालुभिः कृतं कैश्चिद्देतत् समयमात्रकम् ॥ १६३ ॥

नैव काचिदगम्यास्ति रत्यर्थं परमार्थतः ।
एकपात्त्रोपभोग्या हि पितुः पुत्त्रस्य च स्त्रियः ॥ १६४ ॥

इति यत्नेन स तया सम्भोगाभिमुखः कृतः ।
स जातरागः सततं सिषेवे जननीं पशुः ॥ १६५ ॥

ततः कालेन पितरं प्रत्यायातं महोदधेः ।
स गूढे प्रेरितो मात्रा विषेण विदधे व्यसुम् ॥ १६६ ॥

ततः सा रागदृप्तैव निरर्गलसुखैषिणी ।
स्वैरं कुमारं प्रणयादुवाच स्नेहमोहितम् ॥ १६७ ॥

सारद्रविणमादाय निर्यन्त्रणसुखाप्तये ।
एहि देशान्तरं तावद् गच्छावः कण्टकोज्झितम् ॥ १६८ ॥

इति तद्वचनं श्रुत्वा चिरकालसमीहितम् ।
सारद्रविण मादाय स ययौ सहित स्तया ॥ १६९ ॥

ཡུལ་གཞན་དག་ཏུ་གནས་བྱས་ཏེ། སྡིག་པས་རབ་བསྒྲིབས་དེ་དག་ནི།
ཚུར་མ་བྲོ་བོ་ཉིད་དུ་གྲགས། མཆོག་ཏུ་བདེ་བ་ཐོབ་པར་གྱུར།། 170

དེ་ནས་ནམ་ཞིག་ཁྱིམ་དེར་ནི། རང་གི་ཡུལ་ཡང་མངོན་ཤེས་པས།
ཡོངས་འདྲིས་དགེ་སློང་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ། མཆིས་ག་ཤིན་ལས་ནི་དེ་ལ་སྨྲས།། 171

ཁྱོད་ཀྱི་མ་ནི་དགེ་བའམ་ཅི། སྐྱེ་བ་བདང་ལས་ཡང་ཡང་དུ།
བསེམ་པའི་དབང་དུ་གྱུར་པའི་སེམས། འགྲོད་གདུང་མེད་པར་གྱུར་དམ་ཅི།། 172

ཞེས་པ་དགེ་སློང་ཚིག་ཐོས་ནས། ཇོ་བ་ཡིས་ནི་བསྟུན་པ་བཞིན།
འདྲི་ཤེས་བདག་གིས་འཛིགས་པ་དེས། རིགས་པ་དེ་དེ་རབ་བསམས་པ།། 173

གྲོས་བྱེད་འཛིགས་པས་འཁྲུངས་པ་དེས། མ་དང་ལྷན་ཅིག་བགྲོས་བྱས་ནས།
དགེ་སློང་དེ་ནི་མགྲོན་གཉེར་ཏེ། མ་བརྙམས་མཆོད་ཀྱིས་ཁྱིམ་དུ་བསད།། 174

དགེ་སློང་དགྲ་བཅོམ་བསད་ལ་ཡང་། དེ་ཡི་བདག་ཀྱང་འདར་མ་ཡིན།
གདུ་བ་པོ་རྣམས་ནི་སྡིག་པ་ཡིས། ཇོ་ཛེ་ལས་ལྷག་སྨྲ་བར་འགྱུར།། 175

ངོས་མེད་གཡང་སར་ཆོས་ཀྱི་རི་རྩེ་ཡི། སྟེང་ནས་ཁ་ནི་ཐུར་ལྟས་ལྷུང་གྱུར་ཅིང་།
འཁྲུལ་མང་བྱ་སྐྱིབས་རྒྱ་ཡིས་བསྟུན་པ་རྣམས། ངེས་པར་རྒྱུན་མ་དག་ཏུ་
ལྷུང་བར་འགྱུར།། 176

བུ་དང་རོལ་བར་བྱེད་མོད་ཀྱང་། ལོངས་སྤྱོད་དག་ལ་ཆགས་པ་དེས།
མཛེས་པ་ཞེས་བྱ་ཚོང་པའི་བུ། མཐོང་ནས་དེ་ལ་ཆགས་ལྡན་གྱུར།། 177

देशान्तरे कृतपदौ परं प्रच्छन्नपातकौ ।
जायापतित्वं विख्याप्य तौ निर्वृति मवापतुः ॥ १७० ॥

ततः कदाचित्तद्गेहं स्वदेशप्रत्यभिज्ञया ।
भिक्षुः परिचितोऽभ्येत्य वात्सल्यात्तमभाषत ॥ १७१ ॥

कच्चित्ते कुशलं मातुः कच्चिज्जन्मभूमौ मुहुः ।
त्यक्तां चिन्तयतश्चित्तं नायात्यनुशयव्यथाम् ॥ १७२ ॥

इति भिक्षो र्वचः श्रुत्वा शिलयेव स ताडितः ।
प्रत्यभिज्ञानचकित स्तां तां युक्ति मचिन्तयत् ॥ १७३ ॥

स मात्रा सह संमन्त्र्य मन्त्रभेदभयाकुलः ।
भिक्षुं निमन्त्र्य निर्यन्त्र स्तं शस्त्रेण गृहेऽवधीत् ॥ १७४ ॥

अर्हद्भिक्षुवधेऽप्यस्य नाकम्पत मनाङ्मनः ।
नृशंसाः पातकै र्यान्ति वज्रादपि कठोरताम् ॥ १७५ ॥

धर्माद्रिशृङ्गाग्रपरिच्युताना मधोमुखाना मतटावटेषु ।
बहुभ्रमश्वभ्रशताहतानां भवत्यलं पातपरम्परैव ॥ १७६ ॥

सुतेन रममाणापि सा सम्भोगपरायणा ।
सुन्दराख्यं वणिक्पुत्रं दृष्ट्वाभूत्तत्र सस्पृहा ॥ १७७ ॥

དགའ་མགུར་སྨྲ་པ་ཡོངས་འདྲིས་གོམས་པས་ལོངས་སྤྱོད་དགའ་ནི་
མཆོག་ཏུ་འཕེལ།
ནོར་ནི་རབ་འཕེལ་དར་བས་ཆགས་པ་སྡུག་པོ་ཅི་ཡང་སྡིན་པར་བྱེད།
ལན་ཚའི་ཆུ་དག་འཐུངས་པས་ཤིན་ཏུ་མ་ཟད་སྐྲིག་པར་འགྱུར།
ཆུ་ནི་རྒྱ་ཆེ་མི་ལྷེས་འཐུངས་པས་རྟ་གདོང་མེ་ནི་རབ་ཏུ་འབར།། 178

འདོད་ལྡན་གསར་པ་དེ་དང་ནི། ཆགས་ལྡན་མ་དེ་གསང་འགྲོགས་པ།
རྟས་འབྱིན་གྱིས་མཐོང་ཁྲོས་པ་ཡིས། རལ་གྲི་དག་གིས་མ་ཉིད་བསད།། 179

མཚམས་མེད་གསུམ་གྱི་སྡིག་ཁུར་གྱིས། དེ་ནི་ལྕི་བ་ཉིད་དུ་གྱུར།
སྐྱེ་བོ་ལྷ་ཡིས་བསྐུལ་རྣམས་ཀྱིས། མྱུར་དུ་གྲོང་ཁྱེར་དག་ལས་ཕྱུང་།། 180

འགྱོད་པ་དྲག་པོ་སྐྱེས་པ་དེ། སོང་ནས་དགེ་སློང་ཚོགས་མང་ལ།
ཕྱག་བཙལ་ལས་ནི་རབ་བྱུང་ཞུས། གང་ཚེ་སྡིག་ཅན་ལ་མ་བྱིན།། 181

དེ་ཚེ་དེ་ཡི་ཞེ་སྡང་གིས། དགེ་སློང་ཚོགས་ཉལ་མཚན་མོ་བསྲེགས།
དེ་ལ་བརྩེ་བས་བརྟན་པའི་བློ། དགེ་སློང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ཆེ།། 182

གཅིག་གིས་དེ་ཚེ་བསླབ་པའི་གནས། སྤངས་པའི་རབ་ཏུ་བྱུང་བ་བྱིན།
རབ་ཏུ་འབད་ཅིང་ཉན་ཏན་གྱིས། བསླབ་པའི་གནས་ནི་ཞུ་བྱེད་པ།། 183

དེ་ལ་དགེ་སློང་གིས་སྨྲས་ཁྱོད། བསླབ་གནས་འཛིན་པ་ཡོངས་མི་འོས།
སངས་རྒྱས་སངས་རྒྱས་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཞེས་པ་འདི་ཉིད་རྟག་ཏུ་བཟླས།། 184

इति परिचितैर्भोगाभ्यासैः स्मरः परिवर्द्धते
किमपि भजते लोभः प्रौढिं प्रवृद्धमनोरथैः ।
लवणसलिलापानैस्तृष्णा प्रयात्यतितीव्रतां
ज्वलति विपुलज्वालोऽगाधे जले वडवानलः ॥ १७८ ॥

तां गूढसङ्गतां तेन रागिणा नवतारका ।
दृष्ट्वा श्वदत्तः खड्गेन जघान जननीं क्रुधा ॥ १७९ ॥

आनन्तर्य्यैस्त्रिभिः पापभारैः स गुरुतां गतः ।
निष्कासितः पुरात्तूर्णं देवताप्रेरितैर्जनैः ॥ १८० ॥

स जातानुशयस्तीव्रं गत्वा भिक्षुगणान् बहून् ।
दुःखाद् ययाचे प्रव्रज्यां निवेद्य निजदुष्कृतम् ॥ १८१ ॥

तस्मै न कश्चित्प्रव्रज्यां पतिताय ददौ यदा ।
तदा ददाह स द्वेषात् सुप्तं भिक्षुगणं निशि ॥ १८२ ॥

एकस्तु बोधिसत्त्वांशो भिक्षुस्तस्य दयार्द्रधीः ।
तदा दिदेश प्रव्रज्यां शिक्षापदविवर्जिताम् ॥ १८३ ॥

शिक्षापदानि निर्बन्धाद् याचमानं प्रयत्नतः ।
भिक्षुस्तमूचे नार्होऽसि शिक्षापदपरिग्रहे ॥ १८४ ॥

རྒྱལ་བའི་མཚན་ནི་ཐོས་ཉིད་ཀྱིས། དུས་ཀྱི་མཐར་ནི་ཁྱོད་གྲོལ་འགྱུར།
དེ་ནས་དུས་ཕྱིན་ལུས་ཀྱི་མཐར། འཇིགས་སུ་རུང་བའི་དམྱལ་བར་ཞུགས།། 185

གང་མདུན་རབ་ཏུ་ཉམ་ང་བའི། གྲང་བ་འཇིགས་པའི་མེ་ལྡན་པ།
དེ་ཉིད་ཆོས་སྲིད་ཡུན་རིང་གི། ཡུན་རིང་ལས་ཞེས་བདག་གིས་དྲིས།། 186

ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་བཅོམ་ལྡན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམ་པར་བཞུགས།
།། 187

ཐ་སྐབས་ལྷུར་གཡོ་མ་ཡི་ཀླུང་འཚུབ་དག་ལ་ངོགས་པ་མེད་པ་རབ་ཏུ་འཁྲུད།
དར་བ་ཐོབ་ནས་ཕ་ནི་གཟི་བྱིན་གཏེར་དེ་སྣང་བ་མིན་པ་དག་ཏུ་གཏོད།
དགྲ་བཅོམ་སེམས་ཅན་གནས་ནི་རབ་ཏུ་གསལ་བར་འགྱུར་པ་མ་ཟད་
རིམ་པས་བཅོམ།
ཏུ་བ་ཤིན་ཏུ་དྲི་མ་ཅན་གྱིས་མཆོག་ཏུ་ཉེས་བྱས་ཅི་དང་ཅི་མ་བྱས།། 188

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཆོས་སྲིད་ཀྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་དགུ་པའོ།།

नमो बुद्धाय बुद्धायेत्येतदेव सदा वद ।
जिनाभिधानं श्रुत्वैव कल्यान्ते मुक्ति मेष्यसि ॥ १८५ ॥

अथाश्वदत्तो देहान्ते घोरं नरक माविशत् ।
यस्याग्रे प्रबलोत्तालः शीतलः प्रलयानलः ॥ १८६ ॥

सोऽयं धर्म्मरुचिः पृष्ट श्चिरस्येति चिरान् मया ।
अभिधायेति भगवान् विरराम तथागतः ॥ १८७ ॥

वाताली जननी तरङ्गतरला निःशङ्क मालिङ्गिता
प्राप्य प्रौढ़ि मदर्शनं स जनक स्तेजोनिधिः प्रापितः ।
अर्हत्सत्त्वपदप्रकाशविभव स्तीव्रक्रमेणाहतो
धूमेनातिमलीमसेन न परं किं किं कृतं दुष्कृतम् ॥ १८८ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
धर्म्मरुच्यवदानमेकोननवतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་ཙུ་ཐམས་པ།

ཡིད་ནི་དགེ་བའི་སྐྱབ་བྱེད་ཅན། སྨིན་པ་ཤིན་ཏུ་ཆུང་ངུ་ཡིས།
སྙིང་སྟོབས་ཅན་ལ་ཕུན་ཚོགས་ནི། བདག་པས་བགོམ་པར་བྱ་མི་འགྱུར།། 1

བྲི་ཛྲིའི་ཡངས་པ་ཅན་དུ་སྔོན། སྤྲེའུའི་ལྟེང་རྫིང་ཞེས་བྱ་བའི་འགྲམ།
ཁང་པ་བརྩེགས་པའི་ཁྱིམ་གནས་ན། བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བ་བཞུགས་པའི་ཚེ།། 2

ཡོན་དན་མཐའ་དག་ལྡན་པ་ལས། སྐྱེས་བུ་མཆོག་ཉིད་དུ་གྱུར་པ།
ཁྱིམ་བདག་དཔལ་གྱིས་བསྐྱོར་བ་ནི། ནོར་ཅན་ཞེས་པ་བྱུང་བར་གྱུར།། 3

དེ་ཡི་ཆུང་མ་ཆོས་ཀྱི་གྲོགས། ངང་ཚུལ་ཅན་ཞེས་བྱ་བར་གྱུར།
བུ་ནི་གཏོང་ཕོད་ཅན་ཞེས་དང་། དེ་བཞིན་མནའ་མ་བདེན་ལྡན་མའོ།། 4

ཡངས་པ་ཅན་པའི་གྲམ་ཟེ་རྣམས། འཚོགས་ནས་དེར་ནི་ངེས་པར་བྱས།
ཐམས་ཅད་བཙོགས་ནས་བཅོམ་ལྡན་འདས། མགྲོན་དུ་གཉེར་བྱ་གཞན་དུ་མིན།། 5

ནོར་གྱིས་རྒྱགས་པས་གཅིག་གིས་ནི། གལ་ཏེ་རྒྱལ་བ་མགྲོན་གཉེར་བྱེད།
གཞན་གྱིས་ཆོས་ཀྱི་བགེགས་བྱེད་པ། དེ་ནི་ཀུན་གྱིས་འབྱུང་བར་བྱ།། 6

དེ་དག་ངེས་པ་མ་ཤེས་ན། ནོར་ཅན་མཆོག་གི་ཕུན་ཚོགས་ལྡན།
བསོད་ནམས་ལྡན་པ་རང་ཉིད་ཀྱིས། སོང་ནས་རྒྱལ་བ་མགྲོན་གཉེར་བྱས།། 7

नवतितमः पल्लवः ।

मनःशुद्धिविधानेन दानेनातिलघीयसा ।
भवन्त्यलङ्घ्याः संकल्पैः सम्पदः सत्त्वशालिनम् ॥ १ ॥

पुरा वृजिषु वैशाल्यां मर्कटाख्यह्रदान्तिके ।
कूटागारगुहावासे जिने भगवति स्थिते ॥ २ ॥

बभूव धनिको नाम श्रिया गृहपति र्वृतः ।
समग्रपुण्यसंयोगात् पुरुषोत्तमतां गतः ॥ ३ ॥

पत्नी धर्म्मसखी तस्य शीलवत्यभिधाभवत् ।
वदान्याख्यश्च तनयः स्नुषा सत्यवती तथा ॥ ४ ॥

संहताः समयं चक्रुः तत्र वैशालिका द्विजाः ।
निमन्त्रणीयो भगवान् सर्व्वैः संभूय नान्यथा ॥ ५ ॥

एकश्चेत् कुरुते वित्तमदाज्जिननि- मन्त्रणम् ।
सर्व्वै र्निर्वासनीयोऽसौ परेषां धर्म्मविघ्नकृत् ॥ ६ ॥

तेषां समय मज्ञात्वा पुण्यवान् धनिकः स्वयम् ।
दिव्यसम्पद्युत स्वर्के गत्वा जिननिमन्त्रणम् ॥ ७ ॥

བཅོམ་ལྡན་རང་ཉིད་དགེ་འདུན་དང་། ། ལྷན་ཅིག་ཁྱིམ་དུ་གཤེགས་པར་ནི།
ཞལ་གྱིས་བཞེས་ཚེ་གྲུས་ལྡན་དེ། དགའ་བས་རང་གི་ཁྱིམ་དུ་སོང་།། 8

དེར་ནི་དེ་ཡིས་ལྷ་ལ་འོས། མཆོག་གི་འགྱུར་པའི་ཚོགས་རྣམས་ཀྱིས།
རིན་ཅེན་སྟན་དང་ཡོ་བྱད་དང་། ཟས་ཀྱི་ས་གཞི་བསྟར་བ་བྱས།། 9

སྐབས་དེར་གཉིས་སྐྱེས་ཐམས་ཅད་ནི། འདུས་ནས་ཡོ་བྱད་ཚོགས་བསྐྲུབས་པས།
བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་དྲུང་སོང་ནས། གུས་པས་མགྲོན་དུ་གཉེར་བ་བྱས།། 10

དེ་ནས་དེ་ལ་བཅོམ་ལྡན་འདས། རབ་དང་དྲི་མེད་བསམ་པས་གསུངས།
སྔོན་དུ་དགེ་འདུན་དང་བཅས་པ། ནོར་ཅན་གྱིས་ནི་མགྲོན་དུ་གཉེར།། 11

དེ་དག་ཐོས་ནས་བཅོམ་ལྡན་འདས། མཆོད་པ་སྔོན་གྱི་ཉིན་བར་ལ།
རབ་དུ་རྟོག་ཅིང་དེ་དག་རྣམས། རང་གི་ཁྱིམ་དུ་སོང་བའི་ཚེ།། 12

ནོར་ཅན་ཁང་པར་བཅོམ་ལྡན་འདས། དགེ་སློང་རྣམས་དང་བཅས་བྱོན་ནས།
ལྷ་ཡི་རྨད་བྱུང་ཕུན་སུམ་ཚོགས། མཆོད་སྟོན་རབ་དུ་བཞེས་པ་མཛད།། 13

དེ་ཡི་ཆུང་མས་ཉིན་གཞན་ཡང་། དེ་མཚུངས་ཡངས་པའི་དཔལ་གྱིས་ནི།
མཆོག་གི་ལོངས་སྤྱོད་ཚོགས་རྣམས་ཀྱིས། བཅོམ་ལྡན་འདས་ལ་མཆོད་པ་བྱས།། 14

གསུམ་པའི་ཉིན་ལ་དེ་ཡི་བུས། བཞི་པར་མནའ་མས་རྒྱལ་བ་ནི།
ངོ་མཚར་འགྱུར་པའི་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱི། ཉེར་སྤྱད་རྣམས་ཀྱི་མགྲོན་དུ་གཉེར།། 15

स भक्तिमान् भगवता गृहाभिगमने स्वयम् ।
ससङ्घेनाभ्युपगते हृष्टः स्वभवनं ययौ ॥ ८ ॥

स तत्र दिव्यविभवः सम्भारैस्त्रिदिवोचितैः ।
रत्नासनोपकरणां सज्जां भोज्यभुवं व्यधात् ॥ ९ ॥

अत्रान्तरे द्विजाः सर्व्वे गत्वा भगवतोऽन्तिके ।
संभूय कृतसंभारा श्चक्रु भक्त्या निमन्त्रणम् ॥ १० ॥

तानुवाचाथ भगवान् प्रसादविशदाशयः ।
पूर्व्वमेव ससङ्घोऽहं धनिकेन निमन्त्रितः ॥ ११ ॥

एतदाकर्ण्य यातेषु तेषु स्वभवनं शनैः ।
परं प्रतीक्षमाणेषु दिनं भगवतोऽर्चने ॥ १२ ॥

धनिकस्य गृहं गत्वा भगवान् सह भिक्षुभिः ।
दिव्याद्भुतर्द्धिसंभारं चक्रे भोज्यप्रतिग्रहम् ॥ १३ ॥

अन्येद्युरपि तत्पत्नी तत्तुल्यं विपुलश्रिया ।
दिव्योपभोगसंभारै र्भगवन्त मपूजयत् ॥ १४ ॥

तत्पुत्रेण तृतीयेऽह्नि चतुर्थे स्नुषया जिनः ।
आश्चर्य्यविभवाभोगै रुपभोगै र्निमन्त्रितः ॥ १५ ॥

ཡངས་པ་ཅན་པའི་ཚོགས་རྣམས་ཀྱིས། སྟོན་པ་མཆོད་པའི་སྐབས་མ་ཐོབ།
ནོར་ཅན་ལ་ནི་རབ་ཁྲོས་ཏེ། གནས་ནས་དབྱུང་བའི་རྩོམ་པ་བྱས།། 16

དེ་ནས་བདེ་བར་གཤེགས་པའི་བཀས། གཉིས་སྐྱེས་དེ་དག་རྣམས་ལ་ནི།
བདག་གིས་མ་ཞུས་ཞེས་བརྗོད་ནས། ནོར་ཅན་གྱིས་ནི་དང་བར་བྱས།། 17

དེ་ནས་ནོར་ཅན་ཆུང་མར་བཅས། བུ་དང་བཅས་ཤིང་མནའ་མར་བཅས།
སྟོན་པས་ཆོས་ནི་བསྟན་པ་ཡིས། བདེན་པ་མཐོང་བ་ཐོབ་པར་གྱུར།། 18

དེ་དག་སྔོན་བྱུང་བསོད་ནམས་ནི། འཁོར་པ་ཆེན་པོ་རྒྱ་ཆེ་བ།
དགེ་སློང་གིས་དྲིས་བཅོམ་ལྡན་འདས། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་དེར་གསུངས་པ།། 19

བ་ར་ཎ་སེར་སྔོན་བྱུང་བ། པདྨ་ཞེས་པ་འཕྲེང་རྒྱུད་མཁན།
ཆུ་གིས་ཉིན་པའི་དུས་སུ་ནི། མཆོག་ཏུ་དབུལ་བ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 20

ཆུང་མ་ཡལ་འདབ་ཅན་ཞེས་དང་། བུ་ནི་ཨུ་དྤ་ལ་ཞེས་པ་དང་།
མནའ་མ་པ་ཊ་ལ་ཞེས་པ། འདི་དག་དེ་ཡི་ཚོགས་པར་གྱུར།། 21

ནམ་ཞིག་དེ་དག་ཁྱིམ་དང་ཉེ། མེ་ཏོག་དགའ་ཚལ་རབ་མཛེས་ཤིང་།
ཆིམ་པ་དག་ཏུ་ཉིན་མོའི་མཐར། རང་སངས་རྒྱས་ནི་བཞུགས་པར་གྱུར།། 22

དེ་དག་ཀུན་གྱི་མི་བདག་གི། གནས་སུ་གོས་གཉིས་རེ་མོས་ཀྱིས།
མེ་ཏོག་ཕྱུལ་ནས་འོངས་པ་ཡིས། འོད་ཀྱི་རང་བཞིན་དེ་མཐོང་གྱུར།། 23

अलब्धपूजावसरः शास्तु र्वैशालिको गणः ।
धनिकाय परं क्रुद्धा श्चक्रु र्निष्कासनोद्यमम् ॥ १६ ॥

शासनात् सुगतस्याथ धनिकेन द्विजातयः ।
न मया ज्ञात इत्युक्त्वा तेन सर्व्वे प्रसादिताः ॥ १७ ॥

सपत्नीकोऽथ धनिकः सपुत्रश्च स्नुषान्वितः ।
धर्म्मदेशनया शास्तुः सत्यदर्शन माप्तवान् ॥ १८ ॥

तत्पूर्व्वपुण्यवृत्तान्तं महाविभवकारणम् ।
भिक्षुभि र्भगवान् पृष्टः सर्व्वज्ञ स्तानवोचत ॥ १९ ॥

वाराणस्यामभूत् पूर्व्वं मालिकः कमलाभिधः ।
दुर्भिक्षक्षपिते काले परां दुर्गति माप्तिः ॥ २० ॥

पत्नी पल्लविका नाम पुत्रः कुवलयाभिधः ।
पाटलाख्या स्नुषा चेति बभूवु स्तस्य संमिता ॥ २१ ॥

कदाचित् कुसुमारामे दिनान्ते तद्गृहान्तिके ।
प्रत्येकबुद्धः सन्तोषकान्ते विश्रान्ति माप्तवान् ॥ २२ ॥

ते त्वेकवसनाः सर्व्वे गत्वा तस्य नृपालये ।
पुष्पाणि दत्त्वा संप्राप्ता ददृशु स्तं प्रभामयम् ॥ २३ ॥

གཟི་བརྗིད་གཉེར་དེ་མཐོང་གྱུར་ནས། སྤྱ་དྲི་དེ་ལ་མཆོད་འདོད་པས།
གཤོགས་པ་བཅད་པའི་བྱ་བཞིན་དུ། དེ་དག་ནོར་མེད་གདུང་བ་ཐོབ།། 24

བདག་ཅག་བཞི་ལ་བདོག་པ་ཀུན། གོས་ནི་གཅིག་ཉིད་ཁོ་ན་ཡོད།
མཆོད་འོས་འདི་ཡི་ལུས་ཀྱི་མཆོག། དེ་ཉིད་ཀྱིས་ནི་གཡོག་པར་བྱས།། 25

དེ་རིང་གཅེར་བུར་རྒྱལ་པོ་ཡི། འཁོར་དུ་མི་འགྲོ་ཅི་འབྱུང་འགྱུར།
ཞེས་པའི་དམ་ཚིག་དེ་དག་གིས། བྱས་ནས་གོས་ཀྱིས་དེ་ལ་མཆོད།། 26

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་སྨོན་ལམ་གྱིས། འཕྲེང་རྒྱུད་མཁན་འདི་ནོར་ཅན་འདི།
ཚུང་མ་བུ་དང་མནའ་མར་ལྡན། ལྔ་མ་བུ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པར་གྱུར།། 27

ཅེས་པ་ཚོགས་སུ་ཀུན་མཁྱེན་གྱིས། བཤད་པ་ཐོས་ནས་དགེ་སློང་རྣམས།
སེམས་ནི་དྲི་མེད་ཟ་བ་དག། སྦྱིན་པའི་འབྲས་བུའི་དཔལ་དུ་སེམས།། 28

དེ་ནས་བྲམ་ཟེ་དེ་དག་རྣམས། ཀུན་འཚོགས་གཙང་པའི་ཟས་དག་གིས།
བཅོམ་ལྡན་འདས་ནི་ཡང་དག་མཆོད། དགེ་བ་རབ་ཏུ་འབར་བར་གྱུར།། 29

དམན་བྱིན་རིན་ཅན་ནོར་ནི་ཙྭ་ཡི་རྩེ།
དད་པས་བྱིན་པའི་ཙྭ་ཡང་རིན་ཐང་མེད།
མཛེས་པ་དུ་མའི་ཉམས་སྐྱོང་ནོར་ཡིན་ཏེ།
དགེ་བར་བྱུང་བའི་རྒྱུ་ནི་སེམས་ཉིད་དོ།། 30

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་འཁྲི་ཤིང་ལས་ནོར་ཅན་གྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དགུ་ཅུ་པའོ།།

तेजोनिधिं त मालोक्य प्रात स्तत्पूजनोत्सुकाः ।
निर्द्धना स्ते व्यथां प्रापु श्छिन्नपक्षाः खगा इव ॥ २४ ॥

चतुर्णां विद्यतेऽस्माक मेकं सर्व्वस्व मम्बरम् ।
आच्छादयाम स्तेनैव पूज्यस्यास्य वरं वपुः ॥ २५ ॥

नाद्य राजकुलं नग्ना गच्छामः किं भविष्यति ।
इति ते समयं कृत्वा वस्त्रेण त मपूजयन् ॥ २६ ॥

तत्पुण्यप्रणिधानेन धनिकोऽयं स मालिकः ।
जातो दिव्यप्रभावर्द्धिः पत्नीपुत्रस्नुषान्वितः ॥ २७ ॥

सर्व्वज्ञेनेति कथितं श्रुत्वा सपदि भिक्षवः ।
मेनिरे चित्तवैमल्यमूलां दानफलश्रियम् ॥ २८ ॥

तत स्ते ब्राह्मणाः सर्व्वे संभूय शुचिभोजनैः ।
भगवन्तं समभ्यर्च्च बभूवुः कुशलोज्वलाः ॥ २९ ॥

हेलार्पितं रत्नवनं तृणाग्रम्
श्रद्धावितीर्णं तृणमप्यनर्घ्यम् ।
अनेकशोभानुभवं न वित्तम्
चित्तं निमित्तं शुभसम्भवानाम् ॥ ३० ॥

इतिक्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
धनिकावदानं नवतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་ཅུ་རྩ་གཅིག་པ།

སྣང་བ་མེད་པའི་གནས་རྣམས་དག་ཏུ་སྒྲོན་མེ་བཞིན།
ལེགས་པར་བཤད་པ་བདེན་པའི་ལམ་ནི་གསལ་བར་བྱེད།
དེ་ཉིད་ཕྱིར་ནི་རྟག་ཏུ་ཉེ་བར་མཁོ་བ་ལས།
བདག་ཉིད་ཆེ་རྣམས་དབེན་པ་སྤྱོད་ལ་ཡིད་དུ་འོང་།། 1

གང་ཚེ་གྲུད་ཀྱི་སྐྱེ་བའི་གནས། ཀུ་ཤའི་གྲོང་དུ་བཅོམ་ལྡན་འདས།
དགེ་བ་འཚོལ་བས་དགེ་སློང་ཚོགས། དགྲ་བཅོམ་གནས་ལ་བཀོད་གྱུར་པ།། 2

དེ་ཚེ་ཕན་ཚུན་སྨན་པར་ཚོས། སྨྲ་བྱེད་དགེ་སློང་རྣམས་དག་གིས།
ལེགས་བཤད་བདེ་བར་གཤེགས་པ་ནི། དགྱེས་པ་དང་ལྡན་རང་གིས་གསན།། 3

དེ་ཡི་ལེགས་བཤད་ལ་གཅགས་པ། དེ་མཐོང་དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་ནི།
དེ་ལ་གསོལ་པ་ཀུན་མཁྱེན་ཉིད། ངེད་ཀྱི་ཚིག་ལ་ཇི་ལྟར་དགྱེས།། 4

དགེ་སློང་ཚོགས་ཀྱིས་དེ་བརྗོད་ཚེ། བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བས་བཀའ་སྩལ་པ།
བདག་ནི་སྐྱེ་བ་གཞན་དུ་ཡང་། ལེགས་བཤད་དག་ལ་མཆོག་ཏུ་དགའ།། 5

གྲོང་ཁྱེར་ཞི་ལྡན་དག་ཏུ་སྔོན། མི་བདག་ཤིབི་ཞེས་བྱ་བ།
འབྱུང་པོ་ཀུན་ལ་བརྩེ་བ་ཡི། ཡིད་འོང་གཉེན་དུ་གྱུར་པ་བྱུང་།། 6

एक नवतितमः पल्लवः ।

सुभाषितं सत्यपथप्रकाशनं
करोत्यनालोकपदे सुदीपवत् ।
सदोपकारादत एव वल्लभं
विवेकचर्य्यासु महात्मनामपि ॥ १ ॥

कुशिपुर्य्यां भगवता यदा मल्लजनास्पदे ।
अर्हत्पदं भिक्षुगणः प्रापितः कुशलैषिणा ॥ २ ॥

तदा कथयतां धर्म्मं भिक्षूणां मधुरं मिथः ।
स्वयं शुश्राव सुगतः प्रीतियुक्तः सुभाषितम् ॥ ३ ॥

सुभाषितव्यसनितां तां दृष्ट्वा तस्य भिक्षवः ।
त मूचु स्तव सर्व्वज्ञ कथ मस्मद्वचः प्रियम् ॥ ४ ॥

इत्युक्ते भिक्षुसङ्घेन भगवानभ्यधाज्जिनः ।
जन्मान्तरेष्वपि परं वल्लभं मे सुभाषितम् ॥ ५ ॥

शिववत्यां पुरा पुर्य्यां शिवि र्नाम नरेश्वरः ।
बभूव सर्व्वभूतानां दयादयितबान्धवः ॥ ६ ॥

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་བཀར་གནས་པའི། མི་ཡི་མཐོ་རིས་ཀུན་གང་བ།
མཐོང་ནས་དེ་ཡི་སྙིང་སྟོབས་ནི། ངག་ཏུ་མཆོད་སྦྱིན་བརྒྱ་བ་འོངས།། 7

དེ་ནི་རིན་ཆེན་ཁང་བཟང་རྩེར། འཇིགས་པའི་མི་བདག་ཅན་སོང་ནས།
འཇིགས་རུང་སྲིན་པོ་འི་གཟུགས་བསྒྱུབས་ཏེ། དེ་ཡི་མདུན་དུ་མངོན་
ཕྱོགས་སྨྲས།། 8

འདུ་བྱེད་མི་རྟག་ཤིན་ཏུ་གཡོ་བའི་གློག་རབ་མཛེས་པ་དག་དང་མཚུངས།
རབ་ཏུ་སྐྱེས་ཤིང་སྐྱེས་ཤིང་འཇིག་པའི་ཡོངས་སུ་འགྱུར་བ་དག་ལ་ཆགས།། 9

ཞེས་པའི་ལེགས་བཤད་ཕྱེད་བརྗོད་ནས། སྲིན་པོ་དེ་ནི་མི་སྣང་གྱུར།
ས་ཡི་བདག་པོས་ཐལ་སྦྱར་ནས། ཕྱག་འཚལ་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།། 10

དགེ་བ་ལེགས་པར་བཤད་པའི་ཕྱིར། ཡིད་བདེ་ལྷག་མ་གསུང་བར་མཛོད།
བྱང་ཆུབ་ཡན་ལག་གྱུར་སྐད་དེ། སློབ་མར་གྱུར་ནས་བདག་ཉན་ནོ།། 11

དུལ་བས་དེ་སྨྲ་མི་བདག་ལ། སྲིན་པོ་ཡིས་ནི་རབ་སྨྲས་པ།
རྒྱལ་དབང་སློབ་མ་འབྲས་བུ་མེད། ཁྱོད་ཀྱིས་བདག་ལ་ཅི་ཞིག་བྱ།། 12

སྐོམ་པས་བདག་ནི་ཡོངས་ཉེན་ཅིང་། བཀྲེས་པས་སྐུ་ནི་ཡོངས་སུ་ཉམས།
རྒྱལ་པོ་བདག་ནི་ཟླ་མ་ཡི། ཞེས་པ་འབའ་ཞིག་འདི་མི་འདོད།། 13

བཀྲེས་སྐོམ་དག་གིས་གཟིར་གྱུར་པས། གང་ཞིག་ཆུང་ཟད་བདག་སྨྲ་འོ།
ལྷག་མ་བརྗོད་པར་ཡོངས་མི་ནུས། བདག་ལ་སྡུག་བསྔལ་མ་མཛད་ཅིག།། 14

तत्पुण्यशासनासीनैः [illegible]र्गमापूरितं नरैः ।
दृष्ट्वा शतक्रतु र्ज्ञातुं सत्त्वं तस्य समाययौ ॥ ७ ॥

रत्नप्रासादशिखराक्रान्तं नृपति मेत्य सः ।
रक्षोरूपं विधायोग्रं तदग्राभिमुखोऽब्रवीत् ॥ ८ ॥

अनित्याः संसारा स्तरलतरविद्युद्द्युतिनिभाः ।
समुत्पन्नोत्पन्नप्रलयपरि[illegible]यनः ॥ ९ ॥

सुभाषितार्द्धमित्युक्त्वा तुष्णीमासीत् स राक्षसः ।
तं प्रणम्य क्षितिपतिः कृताञ्जलिरभाषत ॥ १० ॥

साधो सुभाषितस्यार्द्धं शेषं शंस मनःसुखम् ।
वाणीं बोध्यङ्गभूतां ते शिष्यो भूत्वा शृणोम्यहम् ॥ ११ ॥

इति ब्रुवाणं विनयान्नृपं प्रोवाच राक्षसः ।
त्वया शिष्येण राजेन्द्र निष्फलेन करोमि किम् ॥ १२ ॥

पिपासापरिभूतोऽहं क्षामकुक्षि र्बुभुक्षया ।
नैतन्ममेप्सितं राजन् केवलं गुरुगौरवम् ॥ १३ ॥

क्षुत्तृष्णाव्याकुलतया यत्किञ्चित् प्रलपाम्यहम् ।
शेषं वक्तुं न शक्नोमि मा कृथा मे कदर्थनाम् ॥ १४ ॥

སྙན་པའི་གདངས་ལྡན་རོ་ནི་འོས་པ་ཅན།
ལེགས་པར་བཤད་པ་རབ་ཏུ་རྒྱས་གྱུར་པ།
ཆོས་ལ་བདེ་བ་སྟེར་བྱེད་འདི་དག་ནི།
ངེས་པར་བཀྲེས་དང་སྐོམ་པར་བྱེད་པ་མིན།། 15

ཐོས་དང་གླུ་དང་སྙན་ངགས་ངལ་བས་ཡོངས་འདྲི་དག་མཚན་སྒྲུབ་བྱེད་དང་།
ནོར་བུ་ཤེས་དང་འབྱུང་པོ་གདོན་ནད་དུག་དང་སྦྱོ་བ་ཞི་བྱེད་དང་།
ས་འཛིན་བསྲིན་དང་རྩ་གཏེར་སྦྲོལ་བར་བྱེད་དང་གསེར་འགྱུར་དག་དང་རྩིས།
འདི་དག་མ་ལུས་མཐར་ཐུག་འབྲས་བུ་མི་རྣམས་དག་གི་བཟའ་བ་ཡིན།། 16

འཕྲུལ་ལ་བཅད་པའི་ཤ་དང་ནི། ཁྲག་དག་བདག་ལ་ཆོམ་བྱེད་པ།
འཚོ་མེད་སྡོམ་པས་བཅིངས་གྱུར་པ། ཁྱོད་ལས་ཤིན་ཏུ་རྙེད་པར་དཀའ།། 17

ཁྱོད་དང་ཉེ་བར་བདག་ཅི་བྱེད། འགའ་ཞིག་ལ་ནི་སྐྱོང་དུ་འགྲོ།
ཟས་དང་གནས་ནི་མཚུངས་པ་ཡི། རྩེད་མོ་དང་ནི་གཏམ་དག་མཛེས།། 18

ཞེས་དེས་བཟོད་ཆེ་མི་བདག་ནི། གུས་དང་བཅས་པས་དེ་ལ་སྨྲས།
རང་གི་ལུས་ནི་རབ་བཅད་པའི། ཁྲག་དང་ཤ་ནི་ཁྱོད་ལ་བྱིན།། 19

རྒྱ་ཆེ་བློ་གྲོས་ལྡན་པ་ཁྱོད། རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་འབྱུང་དང་པོ་འདི་སྒྲ།
ཁྱོད་ཀྱི་ལེགས་བཤད་ཐུང་འདས་ཀྱི། གྲོང་ཁྱེར་གྱི་ནི་ལམ་གྱི་མཆོག།། 20

རྒྱལ་པོ་ཟླ་བས་འདི་བརྗོད་ཚེ། མཚན་མོ་རྒྱུ་བས་དེ་ལ་སྨྲས།
བློ་གྲོས་བཟང་པོ་མྱུར་དུ་ཤོག། དམ་བཅས་པ་དག་སྦྱིན་པར་མཛོད།། 21

माधुर्य्यधुर्य्याणि रसोचितानि
सञ्चार्य्यमाणानि सुभाषितानि ।
नैव क्षुधं न क्षपयन्ति तृष्णा
मेतानि तृप्तस्य सुखप्रदानि ॥ १५ ॥

श्रुतं गीतं काव्यं श्रमपरिचयः कौतुकविधिः
मणिज्ञानं भूतग्रहगदाविषे[illegible]दशमनम् ।
नृणां भूभृत्सेवा जलधितरणं हेमकरणम्
तदेतत् पर्य्यन्ते गणित मखिलं भोजनफलम् ॥ १६ ॥

सद्यःकृत्तस्य रुधिरं मांसञ्च मम तर्पणम् ।
अहिंसाबद्धनियमात् त्वत्त स्तदतिदुर्ल्लभम् ॥ १७ ॥

गच्छामि याचितुं कञ्चित् त्वत्समीपे करोमि किम् ।
क्रीड़ाकथाश्च शोभन्ते तुल्याहारविहारयोः ॥ १८ ॥

इत्युक्त स्तेन नृपति स्त मभाषत सादरः ।
निजदेहसमुत्कृत्तं सास्रङ्मांसं ददामि ते ॥ १९ ॥

त्वं प्रतीत्यसमुत्पादपूर्व्वाङ्गं समुदाहर ।
निर्व्वाणनगरस्याग्र्यः पन्था तव सुभाषितम् ॥ २० ॥

इत्युक्ते राजचन्द्रेण त मुवाच क्षपाचरः ।
श्रूयतां सुमते तूर्णं दीयताञ्च प्रतिश्रुतम् ॥ २१ ॥

འདུ་བྱེད་ནི་ཧྲགས་ཤིན་ཏུ་གཡོ་བའི་གློག་རབ་མཛེས་པ་དག་དང་མཚུངས།
རབ་ཏུ་སྐྱེས་ཤིང་སྐྱེས་ཤི་འཇིག་པའི་ཡོངས་སུ་འགྱུར་བ་དག་ལ་ཆགས།
དེས་བསྐྱེད་འཁོར་ཞིང་ཡོངས་སུ་སྐྱུར་བས་སྲོག་ཆགས་དག་ནི་དབང་བྲལ་ཞིང་།
ངལ་དུབ་ལྡན་པ་རྣམས་ལ་ཉེར་ཞི་འགོག་པས་ངལ་སོ་སྟེར་བར་བྱེད།། 22

དེ་དག་ཁྱིམ་ནས་ནི་བདག་ནི། དགའ་མགུ་ཞིག་དག་རབ་ཀྲུས་པས།
རང་གི་ལུས་ནི་བཅད་པའི་ཤ། ཁྲག་དང་བཅས་པ་དེ་ལ་བྱིན།། 23

རང་ཤ་བཅད་ཅིང་བཅད་ཅིང་ནི། སྟེར་བར་བྱེད་པ་ས་བདག་གི།
སྙིང་སྟོབས་རྣམ་འགྱུར་མེད་པ་ཡིས། མཚན་མོ་རྒྱུ་བ་ཡ་མཚན་གྱུར།། 24

དེ་ཡིས་ལུས་ནི་ཐམས་ཅད་ལས། ཤ་ཟ་དག་ལ་ཤ་བྱིན་ནས།
སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་སྐྱོབ་པ་ལ། སྨོན་ལམ་མི་ཡི་བདག་པོས་བྱས།། 25

དེ་ནས་དེ་ལ་གཙུགས་པ་ལས། འབྱོར་འཇིག་སྲིན་པོ་འི་གཟུགས་ཀྱིས་སྨྲས།
ཁྱོད་ཀྱི་གནད་ནི་བཅད་པ་ལ། གདུང་བས་མི་དགའ་བསྐྱེད་དམ་ཅི།། 26

སྐབས་གསུམ་རྒྱལ་པོས་དྲིས་པ་ན། རྒྱལ་པོ་འི་རྒྱལ་པོས་དེར་སྨྲས་པ།
ལུས་ཀྱི་གཞན་ལ་ཕན་པ་དག། བྱས་ལ་བདག་ནི་མི་དགའ་མེད།། 27

གལ་ཏེ་ག ུང་བ་དག་ལ་བདག། ཉམ་འགྱུར་མེད་ན་བདེན་པ་དེས།
བདག་ཀ་གི་ལུས་འདི་སྔོན་གཟུགས་བཞིན། ཤ་མེད་བསོས་བ་ཉིད་གྱུར་ཅིག།། 28

अनित्याः संसारा स्तरलतरविद्युद्द्युतिनिभाः
समुत्पन्नोत्पन्नप्रलयपरिणामप्रणयिनः ।
तदुत्थै र्जन्तूनां भ्रमणपरिवर्त्तैः श्रमवतां
निरोधाद्विश्रान्तिं दिशति विवशाना मुपशमः ॥ २२ ॥

एतदाकर्ण्य नृपतिः प्रहर्षोत्फुल्ललोचनः ।
ददौ स्वदेह मुत्कृत्य तस्मै मांसं सशोणितम् ॥ २३ ॥

उत्कृत्योत्कृत्य ददतः स्वमांसानि महीपतेः ।
निर्विकारेण सत्त्वेन विस्मितोऽभून्निशाचरः ॥ २४ ॥

स दत्त्वा सर्व्वगात्रेभ्यः पिशितं पिशिताशिने ।
प्रणिधानं व्यधात् सर्व्वसत्त्वसन्त रणे नृपः ॥ २५ ॥

तत स्तं प्रणयादूचे रक्षोरूपः पुरन्दरः ।
अपि ते मर्म्मविच्छेदे विषादजननी व्यथा ॥ २६ ॥

पृष्ट स्त्रिदशराजेन राजराज स्त मब्रवीत् ।
न विषादोऽस्ति मे देहे परोपकरणीकृते ॥ २७ ॥

व्यथायां निर्विकारोऽहं यदि सत्येन तेन मे ।
निर्व्रणस्वस्थमेवास्तु पूर्व्वरूपमिदं वपुः ॥ २८ ॥

ཅེས་སྨྲས་ས་ཡི་བདག་པོ་ཡི། བདེན་པའི་ཚིག་ནི་བརྗོད་པ་ལས།
འཕྲུལ་ཉིད་ལུས་ནི་སྒྲོན་གྱི་གཟུགས། མ་དང་བྲལ་བ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 29
མཁའ་ལ་རྒྱུ་བས་མེ་ཏོག་ཆར། ཡངས་པས་དེ་ནི་གསོགས་བྱས་ཤིང་།
ལྷ་ཡི་དབང་པོས་སྤྲིན་པོ འི་གཟུགས། ཡོངས་སུ་བཏང་ནས་རབ་ཏུ་བསྔགས།། 30
བརྒྱ་བྱིན་སྙིང་སྟོབས་ལྡན་པ་ཡིས། མི་བདག་ལ་ནི་དང་ཞུས་སོ།
དེ་ཡི་ལེགས་བཤད་བདུད་རྩི་ཡི། ཉམས་མྱོང་ས་ཡི་བདག་པོས་བསམས།། 31
ང་ཉིད་སྒྲོན་གྱི་སྐྱེ་བ་ལ། མི་དབང་ཤི་བི་དེར་གྱུར་ནས།
དེ་ལྟར་སྲོག་གི་རྫོང་གིས་བདག། ལེགས་བཤད་ལ་ནི་དགའ་བར་གྱུར།། 32
རང་གི་སྐྱེ་བ་གཞན་གྱི་གཏམ། དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས་པ་དག།
ཐོས་ནས་ཡ་མཚན་ལྡན་པ་ཡི། དགེ་སློང་ཀུན་གྱིས་རབ་ཏུ་བསྔགས།། 33
མཐོང་དང་མ་མཐོང་བདེ་ལ་ལམ་ནི་ལེགས་བཤད་ཀྱིས་
གསལ་སྒྲོན་མ་ལྟ་བུར་སྤྱོད།
ལེགས་བཤད་བདུད་རྩིའི་རོ་ནི་ཉམས་མྱོང་ལྡན་པས་
མཆོག་ཏུ་དགའ་བའི་ཆར་དགའ་འབེབས།
ལེགས་བཤད་དོན་གཉེར་ཡུལ་ལ་གཉེར་བྱ་ཀུན་མཁྱེན་
དག་ཀྱང་དོན་གཉེར་ཉིད་དུ་འགྱུར།
དེ་སྐད་དམ་པ་རྣམས་ལ་ལེགས་བཤད་དང་མཚུངས་
དགའ་བ་ཅི་ཡང་ཡོད་མ་ཡིན།། 34

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཤི་བིའི་ལེགས་བཤད་ཀྱི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དགུ་ཅུ་རྩ་གཅིག་པའོ།།

इति ब्रुवाणस्य भुवः पत्युः सत्योपयाचनात् ।
सहसैव वपुः पूर्व्वरूपं निर्व्रणतां ययौ ॥ २९ ॥

तं पुष्पवर्षैर्विपुलैः श्लाघ्यमानं नभश्चरैः ।
रक्षोरूपं परित्यज्य प्रशशंस सुरेश्वरः ॥ ३० ॥

प्रसाद्य नृपतिं याते दृष्टसत्ये शतक्रतौ ।
अचिन्तयत् सुधास्वादं भूपति स्तत् सुभाषितम् ॥ ३१ ॥

शिवि र्नरेश्वरः सोऽह मभवं पूर्व्वजन्मनि ।
इति प्राणपणेनाभूद्दल्लभं मे सुभाषितम् ॥ ३२ ॥

तथागतेन कथितां जन्मान्तरकथां निजाम् ।
आकर्ण्य भिक्षवः सर्व्वे प्रशशंसुः सविस्मयाः ॥ ३३ ॥

दृष्टादृष्टसुखे सुभाषितरुचि र्मार्गे प्रदीपायते ।
संवादेन सुभाषितामृतरसः प्रीतिं परां विन्दति ।
सर्व्वज्ञोऽपि सुभाषितार्थविषये यात्यर्थनीयोऽर्थितां
तस्मान्नास्ति सुभाषितेन सदृशं किञ्चित् सतां वल्लभम् ॥ ३४ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
शिविसुभाषितावदान मेकनवतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་ཅུ་རྩ་གཉིས་པའོ།

བླ་མ་རྣམས་ཀྱི་མདུན་དག་ཏུ་ཡང་ཤིན་ཏུ་བླ་མའི་གནས་སུ་ཆེ།
འབྱུང་པོ་རྣམས་ནི་འཛིན་བྱེད་མཐའ་དག་རི་ཡི་སྙིང་པོ་རབ་ཏུ་བསྒྲུན།
ལུས་ནི་མཛའ་གཙུགས་བཞིན་དུ་གྲུས་བྱེད་སྐབས་གསུམ་ཚུ་བོ་གཙང་བའི་ལུས།
མ་དེ་ཉིད་ནི་རྟག་ཏུ་མཁས་པས་མཆོད་བྱ་ཡིན་གྱི་ནོར་འཛིན་མིན།། 1

མཉན་ཡོད་དག་གི་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ། དགའ་བར་རྒྱལ་བས་རྒྱ་ཆེའི་ཆོས།
རབ་ཏུ་བསྟན་ནས་མདོར་བསྡུས་པ། སྐར་ཡང་དགེ་སློང་ཚོགས་ལ་གསུངས།། 2

ཕ་མ་མཆོག་ཏུ་ཚངས་པ་སྟེ། གསོ་བའི་བསོད་ནམས་དག་གི་གྲོགས།
གང་ཞིག་དེ་མཆོད་ཆོས་ལྡན་པའི། རིགས་དེ་བསྔགས་པར་འོས་པ་ཡིན།། 3

འཇིག་རྟེན་གསུམ་ན་བདེན་མཚུངས་དཀའ་ཐུབ་མེད།
འཆི་མེད་མཚུངས་པའི་ཆོས་ནི་གང་ནའང་མེད།
བླ་མ་ལྟོ་བ་པ་ལས་གཞན་ཡོད་མིན།
ལྷ་ཡི་མཆོག་མི་མ་ལས་གཞན་པ་མིན།། 4

གང་ཞིག་ལྷག་པར་གུས་པ་རབ་རྒྱས་པས།
བླ་མའི་ཞལ་གྱི་པདྨ་ཟུང་མི་བསྟེན།
དེ་དག་མཆོག་ཏུ་ཚུར་སྦྲེད་འབབ་ཞིག་གིས།
འཇུག་ངོགས་ཀུན་དུ་སོང་ཡང་འབྲས་བུ་མེད།། 5

द्विनवतितमः पल्लवः ।

गुरूणामप्यग्रे गुरुतरपदे सैव महती
सदा सद्भिः पूज्या त्रिदशतटिनीपावनतनुः ।
धरित्री भूतानां सकलरससारप्रसविनी
शरीरं पुष्णाति प्रणयमिव माता न वसुधा ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां विस्तरतरं धर्म्मं जेतवने जिनः ।
प्रतिपाद्य पुन र्भिक्षुसंघं संक्षिप्त मब्रवीत् ॥ २ ॥

पितरौ परमं ब्रह्म जङ्गमः पुण्यसङ्गमः ।
कुलानि तानि धन्यानि येषां धर्म्मं स्तदर्चनम् ॥ ३ ॥

सत्योपमं नास्ति तप स्त्रिलोके
न क्वाप्यहिंसासदृशोऽस्ति धर्म्मः ।
गुरु र्गरीयान् न पितुः परोऽस्ति
मातुः परं दैवत मस्ति नान्यत् ॥ ४ ॥

सेवितं प्रसभभक्तिनिर्भरैः
पादपुष्करयुगं गुरो र्न यैः ।
ते परं जलरुचैव केवलं
सर्व्वतीर्थगमनेऽपि निष्फलाः ॥ ५ ॥

བདེ་བས་བསྟེན་བྱ་ཕྱི་རོལ་མི་ཕྱོགས་རྟག་ཏུ་བཟོད་པ་འཛིན།
རྟག་པོ་འི་བརྟུལ་ཞུགས་ལ་སོགས་ངེས་པས་གདུང་བ་སྤྱེར་མི་བྱེད།
གྲུས་པའི་རིམ་གྲོ་ཆུང་ངུ་ལ་ཡང་མི་ཆུང་འབྲས་བུ་སྟེར།
པ་དང་མ་དང་མཉམ་པའི་བླ་མ་གསུམ་པ་ཡོད་མ་ཡིན།། 6

ལེགས་བྱས་དོན་སྟོན་བྱེད་པས་སློབ་དཔོན་རྟག་ཏུ་སུ་ཡིས་མཐོན་པར་
དགའ་མི་བྱ།
སློག་རྣམས་སྐྱེད་བྱེད་བླ་མ་རྣམས་ཀྱི་བླ་མ་པ་ནི་ཛི་ལྟར་མཆོད་མི་བྱ།
དེ་བས་ཀྱང་ནི་མཆོག་ཏུ་སྐད་ཅིག་མངལ་གྱི་ཁུར་བཟུང་མ་ཡི་ངལ་དུབ་ལ།
བུ་ལོན་དག་པར་སྐྱབ་བྱེད་བསོད་ནམས་ཚོགས་ནི་ཅི་ཡིས་དག་པ་ཐོབ་
པར་འགྱུར།། 7

དབེན་པ་མ་སྨིན་སྡིག་པའི་ཚོགས་ནི་ཡང་དག་ཐོབ་གྱུར་པ།
གང་གི་མ་ལ་སྨད་པའི་ཆ་ཡང་ངེས་པར་སྐྱབ་བྱེད་པ།
སྡིག་པའི་བརྟུལ་ཞུགས་དེ་ཡི་སྤྱི་བོར་རལ་པའི་ཚོགས་དག་ནི།
རབ་འབར་མེ་ཡི་དྲ་བའི་རྩེ་མོའི་ཚོགས་པ་དག་ཏུ་འགྱུར།། 8

སྐྱེ་བ་གཞན་དུ་མ་ལ་ནི། སྨོད་པར་བྱེད་པ་བདག་གིས་ཀྱང་།
སྡིག་དམོད་རང་བཞིན་མི་འདོད་པ། ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའི་གདུང་བ་ཐོབ།། 9

བཱ་རཱ་ཎ་སི་དག་ཏུ་སྟོན། ཁྱིམ་བདག་མཛའ་བོ་ཞེས་པ་བྱུང་།
དེ་ཡི་ཆུང་མ་ནོར་འཛིན་མ། ཞེས་པ་ཤིན་ཏུ་ཡིད་འོང་གྱུར།། 10

सेव्यः सुखैरविमुखः सततं क्षमाभूः
तीव्रव्रतादिनियमै रवितीर्णशोषः ।
अल्पेऽप्यनल्पफलदः प्रणयोपचारे
मातुः पितुश्च न समोऽस्ति गुरुस्तृतीयः ॥ ६ ॥

आचार्य्यः सुकृतार्थदेशिकतया कै र्नाभिवन्द्यः सदा
प्राणानां जनकः कथं न जनकः पूज्यो गुरूणां गुरुः ।
तत्रापि क्षणगर्भधारणभरक्लेशस्य मातुः परं
केनानृण्यविधानपुण्यनिचयेनासाद्यते निर्वृतिः ॥ ७ ॥

मातु र्निकारकणमप्यविवेकपाक
सम्प्राप्तपातकुशलः किल यः करोति ।
तस्य ज्वलज्ज्वलनजालशिखाकलापः
पापव्रते भवति मूर्द्ध्नि जटाकटप्रः ॥ ८ ॥

विकारकारिणा मातु र्मयाऽपरजन्मनि ।
पापशापमय स्तापः प्राप्तः पर्य्यायवैशसः ॥ ९ ॥

वाराणस्यां गृहपति र्मैत्रो नाम पुराभवत् ।
पत्नी वसुन्धरा नाम तस्याभूदतिवल्लभा ॥ १० ॥

དེ་ཡི་བུ་རྣམས་སྐྱེས་ཙམ་ན། ལྷ་པ་ཉིད་ནི་ཐོབ་པའི་ཚེ།
ན་ཚོད་མཐའ་རུ་ཕྱུ་དག་ནི། དཔལ་དང་ལྡན་པ་གཅིག་བཙས་གྱུར།། 11

དེ་ཡང་འཆི་བས་འཇིགས་པ་ཡི། ཕ་ཡི་བུ་མོ་ཞེས་པར་རྟགས།
དེ་ཡི་མཛོད་པོ་འི་བུ་མོ་ཞེས། ཁྲིས་པ་དེ་ནི་གྲགས་པར་གྱུར།། 12

དེ་ཡི་ཕ་ནི་རྒྱ་མཚོ་རུ། སོང་ཞིང་ཤི་བར་གྱུར་པའི་ཚེ།
བུ་གཅིག་པ་ཉིད་མ་ཡིས་ནི། གཏེར་དང་མཚུངས་པ་དག་ཏུ་བསྲུངས།། 13

རིགས་ཀྱི་རིམ་པས་འོངས་པ་ཡིས། གླིང་དུ་འགྲོ་བ་བཟློག་ནས་དེས།
དེ་ལ་མཚོ་ཐབས་རང་ཡུལ་དུ། འོས་པས་ཚོང་དུ་འཚོང་པ་བསྟན།། 14

དང་པོར་ཚོང་ལས་སྐྱེས་པ་ནི། ཀརྵ་པ་ཎ་བཞི་དག་དང་།
དེ་ནས་ཉི་མ་གཞན་ལ་ནི། དེ་ལས་གཉིས་འགྱུར་བཞི་འགྱུར་དང་།། 15

དེ་ནས་བརྒྱད་འགྱུར་དག་ཀྱང་རྙེད། ཐམས་ཅད་དེ་ཡིས་མ་ལ་ཕུལ།
དེ་ནས་གླིང་བགྲོད་རིགས་ལ་ནི། འོས་པ་ཐོས་ནས་འདོད་ལྡན་གྱུར།། 16

རྒྱ་མཚོར་འགྲོ་བ་རྩོམ་པ་ཡི། ཚོགས་ལ་ཆགས་ཤིང་གུས་ལྡན་དེ།
མ་ཡིས་བཟློག་པར་གྱུར་མོད་ཀྱང་། བཟློག་པ་ཉིད་དུ་ཁས་མ་བླངས།། 17

དེ་ནས་མ་ནི་སྨྱུ་ངན་གྱིས། འཁྲུགས་ཤིང་རྐང་པ་ལ་འཁྱིལ་བས།
གཏུག་པ་དེ་ཡི་དཔལ་བཞིན་དུ། རྐང་པས་རབ་ཏུ་སྤངས་ནས་སོང་།། 18

जातमात्रेषु पुत्रेषु तस्याः प्राप्तेषु पञ्चताम् ।
पश्चिमे वयसि श्रीमानेकः सूनुरजायत ॥ ११ ॥

विपत्तिभीत्या तस्यापि कन्यानामाकरोत् पिता ।
मैत्रकन्यकनामासौ तेनाभूद्विश्रुतः शिशुः ॥ १२ ॥

समुद्रगमने तस्य जनके निधनं गते ।
एकपुत्रैव जननी निधितुल्यं ररक्ष तम् ॥ १३ ॥

कुलक्रमागतां तस्य द्वीपयात्रां निवार्य्य सा ।
आदिदेश स्वदेशार्हां स्वल्पविक्रयजीविकाम् ॥ १४ ॥

स पूर्व्वविक्रयोत्पन्नं कार्षापणचतुष्टयम् ।
ततो द्विगुण मन्यस्मिन् दिनेऽप्यथ चतुर्गुणम् ॥ १५ ॥

ततश्चाष्टगुणं लाभं सर्व्वं मात्रे न्यवेदयत् ।
कुलोचितां द्वीपयात्रां श्रुत्वाभूदथ सोत्सुकः ॥ १६ ॥

समुद्रगमनारम्भसम्भाररससादरः ।
स मात्रा वार्य्यमाणोऽपि नामन्यत निवर्त्तनम् ॥ १७ ॥

ततः स पादपतितां जननीं शोकविह्वलाम् ।
हतः शिरस्यिवोत्सार्य्य चरणेन विनिर्ययौ ॥ १८ ॥

དང་པོར་ཁྲིས་པ་འཁྲུལ་ཞིང་ཡི་གེ་ཕྲེད་བརྗོད་ཡིད་འོང་བདུད་རྩིའི་
ཆར་དག་འབེབས།
དེ་ནས་དུལ་བའི་ཡིད་ལ་རེ་བའི་དགའ་སྟོན་རྒྱས་པ་བརྒྱ་ཡིས་དགའ་བ་འཛིན།
ཕྱི་ནས་མི་བཟད་ཡང་ཚོའི་ཚ་བ་དྲག་པོས་བརླང་པ་དག་དུ་སྨྲ་བྱེད་མཁས།
གསལ་བར་ནག་པོ་བརྩེགས་པ་ལྟར་རྩུབ་ངན་པའི་བུ་ཡིས་སྨུག
བསྡུལ་གདུང་བར་བྱེད།། 19

རིན་ཅེན་བསྒྲུབ་པར་འདོད་པ་དེ། མ་ཡི་བྱ་ངན་ཡངས་པར་བཞིན།
རྒྱ་མཚོའི་དྲུང་དུ་ཕྱིན་ནས་ནི། གཟིངས་ལ་རབ་ཏུ་ཞོན་ཏེ་སོང་།། 20

དེ་ནས་དེ་ཡི་གཟིངས་ཆེན་ནི། རབ་རྣོ་རྒྱ་སྲིན་སེན་མོ་ཡིས།
སོག་ལེ་དྲག་པོས་དྲལ་བར་བྱས། འཇུག་ངོགས་དག་ཏུ་ཞིག་པར་གྱུར།། 21

ཀློ་གྲོས་རབ་འཕྲུར་དེ་ཡིས་ནི། མ་ཡི་བསམ་བཙོམ་ཁྲར་སླེ་བས།
གཟིངས་ནི་ཞིག་པར་གྱུར་བ་དེས། དམོད་པ་བཞིན་དུ་སྨྲོངས་པ་ཐོབ།། 22

དེ་ནས་ཤིང་གི་ཚལ་པ་ཐོབ། དལ་གྱིས་འདུ་ཤེས་ཐོབ་པ་དེས།
རྒྱ་གཏེར་གྱི་ནི་ངོགས་བྱིན་ནས། ནགས་ཚལ་ཆེན་པོའི་ནང་དུ་ཞུགས།། 23

གཅིག་བུ་བདྲན་ཉམས་འགྲོ་བ་དེས། སྐྱེ་བོ་མེད་པར་ཡུན་རིང་ན།
གྲོང་ཁྱེར་རྩེ་དགའ་ཅན་ཞེས་པ། དགའ་བ་མཆོག་ནི་ཐོབ་པར་གྱུར།། 24

བཞིན་རས་ཟླ་ཟེར་ཚོགས་རྣམས་ཀྱིས། ཟླ་བའི་འོད་ནི་སྨྲ་བྱེད་པ།
ལྷ་ཡི་བུ་མོ་བཞི་དག་གིས། གུས་བཅས་མགྲོན་ནི་བྱས་པ་དེ།། 25

पीयूषं स्खलिताक्षरैर्ललितालापैः शिशु र्वर्षति
प्रीतिं स्फीततरां मनोरथशतैर्दत्ते विनेय स्ततः ।
पश्चादुत्कटयौवनोष्मविकटाहङ्कारवादी पटुः
दुष्पुत्रः स्फुटकालकूटकटुकः कष्टां करोति व्यथाम् ॥ १९ ॥

विपुलं जननीशोकमिव प्राप्य स सागरम् ।
समारुह्य प्रवहणं ययौ रत्नार्जनोत्सुकः ॥ २० ॥

मकरस्फारनखरक्रूरक्रकचदारितम् ।
तत स्तस्य प्रवहणं कूले प्राज्य मभज्यत ॥ २१ ॥

तस्योत्सिक्तमते र्मातु राशाभङ्गगुरो र्भरात् ।
भग्ने प्रवहणे तस्मिन् मोहः शाप इवाभवत् ॥ २२ ॥

ततः फलहकावाप्त्या शनैः संज्ञा मवाप्य सः ।
तीर मासाद्य जलधे र्जगाहे गहनं महत् ॥ २३ ॥

एकाकी हारितधृतिः स व्रजन् विजने चिरात् ।
रम्यं रमणकं नाम नगरं दिव्य माप्तवान् ॥ २४ ॥

अप्सरोभि श्चतसृभि र्वदनेन्दुत्विषां चयैः ।
ज्योत्स्नापूरं सृजन्तीभिः कृतातिथ्यः स सादरम् ॥ २५ ॥

གསེར་གྱི་ཐིང་བུ་དག་གིས་འགྲམ། རིན་ཆེན་འཁྲི་ཤིང་དགའ་བའི་ཚལ།
ཉེར་བུའི་ཁང་པ་ཁྲི་སྟན་ཅན། དེར་ནི་ལོངས་སྤྱོད་ལྡན་པར་གྱུར།། 26

གྲུད་པ་དག་ནི་བདེ་བའི་མཐའ། ཕུན་ཚོགས་ཉོན་མོངས་དག་ལ་མཛེལ།
ལུས་ཅན་རྣམས་ལ་རེ་མོས་ཀྱིས། ངེས་པ་ཉིད་དུ་འཁོར་བ་ཡིན།། 27

དགའ་མགུར་སྤྱོད་པ་ལ་ཆགས་པའི། རི་དགས་མིག་ཅན་དེ་དག་རྣམས།
དེ་དང་རོལ་པས་ཡུན་རིང་དུ། སྐལ་བཟང་དོན་བྱས་ཉིད་དག་ཐོབ།། 28

ཁྱོད་ཀྱིས་གྲོང་ཁྱེར་ལྷ་ཡི་ལམ། བདག་ཉིད་ཀུན་གྱིས་སྤང་བྱ་ཞེས།
དེ་དག་གིས་བརྗོད་ཚེ་ན་དེ། ལྷག་པར་དེ་ནི་འགྲོ་འདོད་གྱུར།། 29

རང་དབང་མངོན་པར་མི་འདོད་ཅིང་། ངེས་པར་བསྡམས་པའི་མི་མཐུན་ཕྱོགས།
སྲོག་ཆགས་རྣམས་ནི་བཀག་པ་ལ། ཕལ་ཆེར་གུས་པ་ལྷག་པར་འཕེལ།། 30

དེ་ནས་དགེ་མཚན་གྱིས་དྲངས་དེ། ལྷོ་ཡི་ཕྱོགས་ཀྱི་ལམ་དེ་ནས།
སོང་བས་དྲག་ཏུ་སྐྱོས་ཞེས་པར། ལྷ་ཡི་གྲོང་ཁྱེར་གཞན་པ་ཐོབ།། 31

དེར་ནི་དེ་བཞིན་ལྷ་མོ་བརྒྱད། སྤྱོད་བྱ་ཉིད་དུ་གྱུར་རྣམས་ཀྱིས།
དེ་ལ་རིམ་གྲོའི་བཀོད་པ་དག དེ་ལས་ལྷག་པ་ཡུན་རིང་བྱས།། 32

དེ་དག་རྣམས་ཀྱིས་རིམ་པ་དེས། ལྷོ་ཡི་ལམ་ནི་བཀག་པ་ན།
དེ་ནི་དགེ་མཚན་ལས་སོང་བས། གྲོང་ཁྱེར་གསུམ་པ་དགའ་བྱེད་ཐོབ།། 33

हेमपुष्करिणीतीरे रम्ये रत्नलतावने ।
मणिमन्दिरशय्यासु तत्र सम्भोगवानभूत् ॥ २६ ॥

विपदः सुखपर्य्यन्ताः क्लेशप्राप्ताश्च सम्पदः ।
अवर्त्तिन्यो भवन्त्येव पर्य्यायेण शरीरिणाम् ॥ २७ ॥

रतिभोगप्रणयिना तास्तेन हरिणेक्षणाः ।
रममाणा श्चिरं प्रापुः सौभाग्यस्य कृतार्थताम् ॥ २८ ॥

नगरे दक्षिणः पन्था वर्ज्यः सर्व्वात्मना त्वया ।
इत्युक्त स्ताभिरधिकं सोऽप्यभूद् गमनोत्सुकः ॥ २९ ॥

कामं नियमवामस्य स्वाधीनानभिलाषिणः ।
प्रायेण वर्द्धते जन्तो र्निषेधेनाधिकादरः ॥ ३० ॥

ततः स कौतुकाकृष्ट स्तेन दक्षिणवर्त्मना ।
व्रजन् प्राप सदामत्तं नाम दिव्यं पुरं परम् ॥ ३१ ॥

अष्टावप्सरस स्तत्र तद्वद्भोग्यत्व मागताः ।
तस्योपचाररचनां चिरं चक्रु स्ततोऽधिकाम् ॥ ३२ ॥

ताभिः क्रमेण तेनैव निषिद्धे दक्षिणेऽध्वनि ।
स कौतुकाद्गतः प्राप तृतीयं नन्दनं पुरम् ॥ ३३ ॥

དེར་ནི་རིམ་པ་དེ་ཉིད་ཀྱིས། ཙེ་དགས་རྣམ་པར་རོལ་དེ་ལ།
ལྷ་མོ་བཅུ་དྲུག་དགའ་མགུ་ཡིས། ཡོངས་སྤྱོད་སྤྱད་བྱ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 34

དེ་དག་གིས་ཀྱང་བཀག་པ་ཡི། ལྷ་ཡི་ལམ་ནས་སོང་གྱུར་པ།
གུས་བཅས་དེ་ཡིས་ཁང་བཟང་ནི། ཚངས་པའི་མཆོག་ཅེས་བྱ་བར་ཕྱིན།། 35

དེ་ནས་དེར་ཡང་ལྷ་མོ་གཞན། སུམ་ཅུ་ཙ་གཉིས་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱིས།
སྐལ་བཟང་གིས་ནི་ཡང་དག་ཐོབ། དེ་བཞིན་ལྷོ་ཡི་ལམ་ནས་སོང་།། 36

དེ་ནི་སོང་པས་མི་བསྲུན་པའི། གྲོགས་བཞིན་ཉོན་མོངས་ཚོགས་ཀྱི་གནས།
ལྕུགས་ཀྱི་རང་བཞིན་རྩུབ་པོ་ཡིས། གྲོང་ཁྱེར་ངན་འགྲོ་མང་པོ་ཐོབ།། 37

དེར་དེ་ནང་དུ་ཞུགས་པ་ན། རིམ་པས་ས་ལ་སྐྲོ་རྣམས་ནི།
སུ་ཞིག་དག་གིས་བསྒྲིབས་པ་བཞིན། མཚམས་མེད་བསྡམས་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 38

དེ་ཡི་ནང་ན་སྐྱེས་བུ་ནི། ལུས་ཆེན་གནས་པ་དེ་ཡིས་མཐོང་།
མཐའ་དག་ཉོན་མོངས་སྐྱོན་རྣམས་ཀྱིས། སྡོད་ནི་ཤིན་དུ་ཆེ་བ་བཞིན།། 39

བཅིངས་ཤིང་རྒྱུན་དུ་ཁྲག་རྒྱུན་འབབ། དེ་ཡི་སྤྱི་བོར་འཁོར་ལོ་ནི།
རྣོན་པོ་འབར་བས་དཀྲིགས་པ་དག། ཡོངས་སུ་འཁོར་བ་མཐོང་བར་གྱུར།། 40

རང་གི་མགོ་ལས་ཟགས་པ་ཡི། རྣག་ཁྲག་གིས་ནི་ཟས་བསྒྲུབས་པ།
དེ་མཐོང་དྲག་པོའི་ཡིད་བྱུང་ནས། མཛའ་བོའི་བུ་མོས་རབ་སྨྲས་པ།། 41

षोडशाप्सरस स्तस्य रतिभोगोपभोग्यताम् ।
तत्र क्रमेण तेनैव ययुर्लीला विलासिनः ॥ ३४ ॥

ताभि र्निषिद्धेन पुन र्दक्षिणेन पथा व्रजन् ।
ब्रह्मोत्तराख्यं प्रासाद माससाद स सादरः ॥ ३५ ॥

द्वात्रिंशदेव संप्राप्य तत्राप्यप्सरसः पराः ।
सम्भोगसुभग स्तद्वद्ययौ दक्षिणवर्त्मना ॥ ३६ ॥

स व्रजन् नगरं प्राप दुर्गप्राय मयोमयम् ।
परुषं खलसौहार्द मिवायासचयाश्रयम् ॥ ३७ ॥

तस्य तत्र प्रविष्टस्य क्रमाद्द्वाराणि भूमिषु ।
केनापि पिहितान्येव ययु र्निःसन्धिबन्धताम् ॥ ३८ ॥

तदन्तरे महाकायं सोऽपश्यत् पुरुषं स्थितम् ।
सकलक्लेशदोषाणां विस्तीर्णमिव भाजनम् ॥ ३९ ॥

ज्वालावलयितं चक्रं तस्य मूर्ध्नि परिभ्रमत् ।
तीक्ष्णं ददर्श चक्रस्य सक्तं रक्तप्रवाहिणः ॥ ४० ॥

स्वशिरःप्रसृतैः पूयशोणितै र्विहिताशनम् ।
तं दृष्ट्वा तीव्रनिर्वेदादवदन्मैत्रकन्यकः ॥ ४१ ॥

གདུང་བ་དྲག་པོས་ནོན་ཁྲིད་སུ། འདི་ནི་ལས་དག་ཅི་ཡི་འབྲས།
ཞེས་དེས་སྙིང་རྗེས་དྲིས་པ་ན། སྐྱེས་བུས་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།། 42

བདག་ནི་མ་ལ་གནོད་བྱེད་དོ། འདི་ནི་ལས་དེ་ཉིད་ཀྱི་འབྲས།
དེ་དག་ཐོས་ནས་དེ་ཡིས་ནི། སྡིག་པ་དྲན་ནས་དོགས་པར་གྱུར།། 43

ང་ཡིས་བསམས་པ་བདག་ལ་ཡང་། མ་ལ་གནོད་བྱས་སྡིག་པ་ཡོད།
སྡིག་པ་རབ་ཏུ་བརྗོད་པའི་གྲོགས། དྲན་པར་བྱེད་འདི་བདག་གིས་མཐོང་།། 44

ཁྲི་ར་བ་ཡི་སྣ་སྔོན་གྱི། ནགས་ནས་རི་དགས་རྒྱུ་བ་བཞིན།
སྡིག་དེས་བདེ་བའི་དཀྱིལ་འཁོར་ནས། ང་ཉིད་དྲངས་པ་མ་ཡིན་ནམ།། 45

ཞེས་པའི་བསམ་པས་དེ་འཁྲུགས་ཤིང་། སྒོ་བསྡམས་སྤྱོན་ན་གནས་པའི་ཚེ།
སྙིང་ནི་ཀུན་ཏུ་འདར་བྱེད་པའི། སྐད་ནི་མཁའ་ལ་རབ་གྲགས་པ།། 46

ཡུན་རིང་བཅིངས་པ་ངེས་པར་གྲོལ། གསར་དུ་འོངས་པ་དམ་དུ་ཆིངས།
གསར་པ་ཆིངས་ལ་བཅིངས་པ་གྲོལ། འདི་ནི་མཚམས་ཀྱི་དུས་ལ་བབ།། 47

ཅེས་སྒྲ་མཁའ་ལས་གྲགས་པའི་ཚེ། སྐྱེས་བུ་དེ་གྲོལ་སྐད་ཅིག་ལས།
མཛའ་བོ་འི་བུ་མོ་འི་མགོ་ལ་ནི། འཁོར་ལོ་རབ་ཏུ་འབར་བ་ལྷུང་།། 48

དེ་དུས་གནད་གཅོད་གདུང་བས་གཟིར། གསར་བཅིངས་མཛའ་བོ་འི་བུ་མོ་དེས།
བཅིངས་པ་གྲོལ་བར་གྱུར་པ་ཡི། སྐྱེས་བུ་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།། 49

कस्त्वं क्रूरव्यथाक्रान्तः कस्येदं कर्म्मणः फलम् ।
पृष्ट स्तेनेति कारुण्यात् पुरुष स्त मभाषत ॥ ४२ ॥

मातुः कृतापकारोऽहं तस्येदं कर्म्मणः फलम् ।
एतदाकर्ण्य सोऽप्यासीत् पापसंवादशङ्कितः ॥ ४३ ॥

सोऽचिन्तयन्ममाप्यस्ति पापं मातुः कृतागसः ।
अयं पापसहाध्यायी दृष्टः स्मरणकृन्मया ॥ ४४ ॥

नूनं तेनैव कृष्टोऽहं पापेन सुखमण्डलात् ।
शौनिकेन चरन् कामं मृगः शष्पवनादिव ॥ ४५ ॥

इति चिन्ताकुले तस्मिन् बद्धद्वारपुरस्थिते ।
उच्चचाराम्बराद्वाणी हृदयाकम्पकारिणी ॥ ४६ ॥

चिरबद्धाः प्रमुच्यन्तां निबध्यन्तां नवागताः ।
बद्धमुक्तिनवाबन्धेष्वयं प्राप्तोऽवधिक्षणः ॥ ४७ ॥

इत्युदीर्णे दिवः शब्दे मुक्तः स पुरुषः क्षणात् ।
दीप्तं तच्चक्र मपतन्मैत्रकन्यस्य मस्तके ॥ ४८ ॥

नवबद्धः स तत्कालं मर्म्मच्छेदव्यथातुरः ।
तं मुक्तबन्ध मवदत् पुरुषं मैत्रकन्यकः ॥ ४९ ॥

ལྷ་མོ་རྗེས་སུ་ཆགས་ལྡན་ལོངས་སྤྱོད་ཡིད་ནི་འཕྲོག་པ་ཅན།
གྲོང་ཁྱེར་ནོར་བུའི་ཁང་ཁྱིམ་མཛེས་པ་དེ་དག་ལོངས་བཏང་ནས།
སྡིག་པའི་ལས་ཀྱིས་ཐག་པ་བཞིན་དུ་རབ་དུ་གྱུར་པས་དྲངས།
དེ་ཡིས་བཀུག་ནས་ཀྱང་ནི་དབང་མེད་མི་རྣམས་འཇུག་པར་བྱེད།། 50

ཁྱི་རྣམས་ལ་བཞིན་ས་འདི་ཉིད་དུ་ཕྱུགས་དག་འོངས་པར་གྱུར།
གང་ནའདི་ཡི་ལས་ཀྱི་འཁྲི་ཤིང་ཚ་ཡིས་ཡོངས་བསྐྱབས་པ།
དུས་ཀྱིས་ཡོངས་སྨིན་སྨྱད་བྱ་ཉིད་དུ་གྱུར་པ་མདུན་ན་གནས།
ངེས་པར་སྨྱད་བྱ་སྤོབས་ལྡན་འདི་ཡིས་མཆོག་དུ་འཁྲུགས་པར་བྱེད།། 51

མ་ལ་གནོད་པ་བྱས་རྣམས་ཀྱིས། ཉོན་མོངས་སྤྱོད་མཚམས་ཇི་སྲིད་དུས།
སྐྱེ་བོ་ཁ་ཅིག་བདག་ལྟ་བུ། གསར་དུ་འོང་བ་འགྱུར་རམ་ཅི།། 52

ཞེས་པ་ལུས་ཅན་འཁོར་ལོ་ནི། རབ་དུ་འབར་བའི་རྩེས་བཅོམ་ཞིང་།
གཟིར་བ་དེ་ཡིས་ཚིག་ཐོས་ནས། སྐྱེས་བུས་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།། 53

ལོ་ནི་སྟོང་ཕྲག་དྲུག་ཅུ་དང་། ལོ་ནི་བརྒྱ་ཕྲག་དྲུག་ཅུ་དག།
ཉོན་མོངས་ཉེ་བར་ལོངས་སྤྱོད་འདི། སྡིག་པའི་ལས་ཅན་རྣམས་ལ་ངེས།། 54

མ་ལ་གནོད་པ་བྱས་པ་ཡི། སྡིག་ཅན་རྣམས་ལ་འདི་ན་གནས།
འཇིགས་སུ་རུང་བ་གཞན་དག་ཡོད། གཞན་ཡང་དེ་ལྟར་འོང་བར་འགྱུར།། 55

त्यक्त्वा पुराणि मणिमन्दिरसुन्दराणि
तान्यप्सरःसरसभोगमनोहराणि ।
कृष्टः प्रकृष्टतरपातकभोग्यकाले
कालेन कल्पितफला किल कर्म्मवल्ली ॥ ५० ॥

शून्यामिव क्षिति मिमां पशुरागतोऽस्मि
कर्षत्यलं बलवती भवितव्यतैव ।
कृष्ट स्तयैव च विशत्यवशो मनुष्यः
यत्रास्य तिष्ठति पुरः परिपाकभोग्या ॥ ५१ ॥

क्लेशभोगावधौ कालः कियान् मातुः कृतागसाम् ।
अप्यागमिष्यति नवः कश्चिदस्मद्विधो जनः ॥ ५२ ॥

इति ज्वलितचक्राग्रदौर्थ्यमाणस्य दाहिनः ।
तस्यार्त्तस्य वचः श्रुत्वा पुरुष स्त मभाषत ॥ ५३ ॥

षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च ।
अस्य क्लेशोपभोग्यस्य नियतिः पापकर्म्मणाम् ॥ ५४ ॥

इहापराणि घोराणि सन्ति स्थानानि पापिनाम् ।
मातुः कृतागसामन्ये ये समेष्यन्ति तद्विधाः ॥ ५५ ॥

དེས་བརྗོད་ཤིན་ཏུ་བཟོད་དཀའ་དེ། མཛའ་བོ་འདི་བུ་མོས་ཐོས་གྱུར་ནས།
རབ་གདུང་སྡུག་བསྔལ་སྨྱོང་བ་ལས། གཞན་དག་གཟིར་ལ་བརྩེ་བས་སྨྲས།། 56

དེ་ནི་སྡིག་པ་བྱེད་པའི་མི། གང་ཞིག་རབ་ཏུ་འོང་འགྱུར་བ།
དེ་དག་དོན་དུ་འཁོར་ལོ་འདི། བདག་གི་མགོ་ལ་གནས་གྱུར་ཅིག།། 57

འདི་ལྟའི་གདུང་བ་དྲག་ཅིང་རིང་། དེ་དག་རྣམས་ཀྱིས་ཇི་ལྟར་བཟོད།
བདག་ཉིད་གཅིག་པུ་གདུང་གྱུར་ལ། ཐམས་ཅད་གདུང་མེད་གནས་གྱུར་ཅིང་།། 58

འཁོར་ལོ་རང་གི་འབྲས་བཅད་ནས། གཞན་གྱི་དོན་དུ་བདག་གིས་བཟུང་།
སྐྱེ་བོ་རང་ཉིད་གདུང་མེད་པས། གཞན་གྱི་གདུང་བ་ཡོངས་མི་ཤེས།། 59

སེམས་ཅན་ཕན་ཚོལ་སྙིང་རྗེ་ཡིས། གཟིར་བ་དེ་ཡིས་འདི་བརྗོད་ཚེ།
དམ་པའི་ཀུན་རྟོག་མཐུ་ཡིས་ནི། དེ་ཡི་འཁོར་ལོ་མཁའ་ལ་སོང་།། 60

ཡལ་འདབ་དག་ནི་གདུང་བ་འཕྲོག་ཅིང་མེ་ཏོག་གྲགས་སྙན་དཀར་པོ་རྒྱས་པར་བྱེད།
འཕྲལ་ལ་དྲི་བཟང་ལེགས་ལྡན་ལོངས་སྤྱོད་སྐལ་བཟང་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་སྐྱུར་ཡང་འཛིན།
དམ་པའི་ཀུན་རྟོག་འཁྲི་ཤིང་སྙིང་རྗེའི་བརླན་ལྡན་དམ་པ་རྣམས་ཀྱི་སྙིང་ལ་ནི།
གང་ཚེ་ཡང་དག་བདབ་པ་དེ་ཚེ་རོ་ལྡན་འབྲས་བུ་ཅི་དང་ཅི་མི་སྐྱེད།། 61

སྙིང་རྗེའི་བསོད་ནམས་བདག་ཉིད་ཀྱིས། སྐད་ཅིག་དེ་ལ་སྡིག་ཟད་དེ།
ལུས་ནི་ཡོངས་སུ་བཏང་ནས་དེ། ལྷ་ཡི་གནས་སུ་རྣར་གྱུར་ཏོ།། 62

श्रुत्वेति दुःसहतरं तेनोक्तं [illegible]ः ।
स्वव्यथादुःखसंवादात् परार्त्तिंदययावदत् ॥ ५६ ॥

अधुना ये समेष्यन्ति नराः पातककारिणः ।
तेषामर्थे ममैवेदं चक्रं तिष्ठतु मस्तके ॥ ५७ ॥

कथं सहन्ते ते तीव्रां दीर्घा मेवंविधां व्यथाम् ।
एकस्यैव व्यथा मेऽस्तु सर्व्वे तिष्ठन्तु निर्व्यथाः ॥ ५८ ॥

परार्थे धारयिष्यामि चक्रं भुक्त्वा निजं फलम् ।
परव्यथां विजानाति न जनः स्वव्यथां विना ॥ ५९ ॥

इत्युक्ते करुणार्त्तेन तेन सत्त्वहितैषिणा ।
सत्संकल्पप्रभावेन तच्चक्र मगमन्नभः ॥ ६० ॥

तापं पल्लविता निहन्ति तनुते शुभ्रं यशः पुष्पिता
सद्यः सौरभभव्यभोगसुभगा लक्ष्मीं विधत्ते पुनः ।
कारुण्यार्द्रतया यदैव हृदये सद्भिः समारोपिता
सत्संकल्पलता सदैव सरसं किं किं न सूते फलम् ॥ ६१ ॥

कारुण्यात् पुण्यमाहात्म्यात् तत्क्षणात् क्षतकिल्विषः ।
स बभूव परित्यज्य देहं देवः सुरालये ॥ ६२ ॥

ང་ཉིད་སྨོན་ཚེ་བྱམས་བདག་ཉིད། མཛའ་བོ་འི་བུ་མོ་ཉིད་གྱུར་ཏེ།
མ་ནི་ཀང་པས་རབ་འཕངས་པའི། སྨུག་བསྟོལ་གནས་སྐབས་དེ་དག་ཐོབ།། 63

ཀར་ཥ་པ་ཎམ་མ་ལ་ནི། མཆོད་པས་ལྷ་མོ་འི་གནས་ཀྱང་ཐོབ།
དེ་སྐད་ན་ཡི་སྨྲིད་ཀྱུ་ནི། ཆོས་ཀྱི་མཆོག་ཏུ་བཅོམ་ལྡན་གསུངས།། 64

མ་ནི་བཀྲ་ཤིས་འཕྲེང་བ་ཡོན་ཏན་དང་ལྡན་པ་ནི་མཉེས་ག་ཤིན་ཅོད་པན་ཏེ།
དེ་དག་དགྱེས་སྐད་གང་གི་སྤྱི་བོར་ཞབས་ཀྱི་པདྨོ་རབ་ཏུ་འགོད་བྱེད་པ།
ཕྱོགས་ཀུན་ཡོངས་སུ་འགེངས་པར་བརྩོན་པའི་གྲགས་པ་ཕུན་ཚོགས་རབ་
ཏུ་གསལ་བ་རྒྱས།
རྟག་ཏུ་དགའ་སྟོན་བསོད་ནམས་རྒྱུན་ལྡན་དེ་དག་འགྲོ་བའི་མཆོད་བྱ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 65

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་མཛའ་བོ་འི་བུ་མོ་འི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དགུ་ཅུ་ཙ་གཉིས་པའོ།།

सोऽहमेवाभवं पूर्व्वं मन्दात्मा मैत्रकन्यकः ।
पादेनोत्सारणान्मातुः प्राप्तस्तां दुःखवर्त्तिनीम् ॥ ६३ ॥

कार्षापणार्पणान्मातुः प्राप्तश्चाप्सरसां पदम् ।
इत्यूचे भगवान् मातुः शुश्रूषाधर्म्ममुत्तमम् ॥ ६४ ॥

माता मङ्गलमालिका गुणमयी वात्सल्यमौलिः पिता
तौ येषां शिरसि प्रियाय कुरुतः पादाम्बुजारोपणम् ।
सर्व्वाशापरिपूरणैकनिरताः सम्पत्प्रकाशोदया-
स्ते पुण्याभरणाः प्रयान्ति जगतां नित्योत्सवाः पूज्यताम् ॥
६५ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
मैत्रकन्यकावदानं द्वानवतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་ཅུ་རྩ་གསུམ་པ།

གང་གིས་མཆོད་འོས་མཆོད་པར་བསྒྲུབ་ལ་མི་དགོག་ལ་སོགས་ཏེ།
སེམས་མེད་རྣམས་ཀྱང་འོས་པའི་སེམས་དང་ལྡན་པ་ཉིད་དུ་འགྱུར།
རྒྱལ་ལ་གུས་པའི་ཁྱད་པར་བསྟེན་པ་རྣམས་ལ་བསྔགས་འོས་ཞིང་།
དད་པ་རབ་རྒྱས་བདུད་རྩིའི་རྒྱུན་ཐིགས་དེ་དག་རྒྱལ་གྱུར་ཅིག ॥ 1

མཚན་ཡོད་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་དུ་སྟོན། དབེན་པར་བཞུགས་པའི་བཅོམ་ལྡན་འདས།
རྒྱལ་བ་དེ་ལ་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ། མགོན་མེད་ཟས་སྦྱིན་གྱིས་གསོལ་པ॥ 2

བཅོམ་ལྡན་ཁྱོད་ཀྱི་གུས་པར་བཞིན། ཀུན་དུ་ཆེར་འོས་ཡོན་དན་གྲགས།
བདག་གི་བུ་མོ་མ་གྷ། བཟང་མོ་དར་པ་བབ་པར་གྱུར॥ 3

གྲོང་ཁྱེར་བུ་རམ་ཤིང་འཕེལ་གྱི། དཔལ་ལྡན་དོན་མཐུན་མགོན་པོ་འི་བུ།
ཁྱུ་མཆོག་བྱིན་ཞེས་བྱ་བ་ནི། དེ་ཡི་ལག་པ་འཛིན་པར་འདོད॥ 4

བཅོམ་ལྡན་གལ་ཏེ་བཟོད་ན་བདག། བུ་མོ་དེ་ནི་དེ་ལ་སྦྱེར།
ནོར་སྒྲོག་ཁྱོད་ཀྱི་དབང་གྱུར་བདག། ཁྱོད་ཀྱི་བཀའ་ཡི་རྗེས་སུ་འབྲང་॥ 5

དེ་འདི་གསོལ་ཚེ་བཅོམ་ལྡན་འདས། དྲི་མེད་མཉེས་གཤིན་བསམ་ལྡན་པས།
ཅི་སྐྱེན་བུ་མོ་དེ་ལ་ནི། སྦྱིན་པར་མཛོད་ཅེས་བཀའ་སྩལ་བ॥ 6

त्रिनवतितमः पल्लवः ।

श्लाघ्या जयन्ति जिनभक्तिविशेषभाजां
श्रद्धासुधाप्रसरनिर्झरशीकरास्ते ।
निश्चेतनोऽप्युपचितश्चेतनतामिवैति
यः पूज्यपूजनविधौ कुसुमादिवर्गः ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां विजनासीनं जिनं जेतवने पुरा ।
अनाथपिण्डदोऽभ्येत्य भगवन्तमभाषत ॥ २ ॥

त्वद्भक्तिरिव सर्व्वत्र महार्हगुणविश्रुता ।
भगवन् प्रौढिमायाता कन्या मम सुमागधा ॥ ३ ॥

श्रीमतः सार्थनाथस्य नगरे पुण्ड्रवर्द्धने ।
सूनुर्वृषभदत्ताख्यस्तत्पाणिग्रहमिच्छति ॥ ४ ॥

कन्यां ददामि तां तस्मै भगवन् यदि मन्यसे ।
त्वदधीनधनप्राणस्त्वच्छासनरतो ह्यहम् ॥ ५ ॥

इत्युक्ते तेन भगवान् वात्सल्यविमलाशयः ।
को दोषस्तनया तस्मै दीयतामित्यभाषत ॥ ६ ॥

སྟོན་པའི་བཀའ་ནི་རབ་བཟུང་ནས། དེ་ལ་གུས་པར་ཕྱག་འཚལ་ཏེ།
དཔལ་ལྡན་མགོན་མེད་ཟས་སྦྱིན་ནི། རང་གི་ཁང་པར་རབ་ཏུ་སོང་།། 7

དེ་ནས་འཁོར་བ་ཆེ་དང་བཅས། བུ་མོ་མ་ག་དྷ་བཟང་མོ།
རིན་ཆེན་གོས་མང་རབ་སྤྲེར་དེས། འོས་པ་དེ་ལ་རབ་ཏུ་ཕྱིན།། 8

དེ་ནས་ཕྱིན་པའི་མ་ག་དྷ། བཟང་མོ་ཐག་རིང་ཡུལ་བགྲོད་ཅིང་།
བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་ཞབས་དྲན་ནས། མིག་ནི་མཆི་མ་དང་བཅས་གྱུར།། 9

གྲོང་ཁྱེར་བུ་རམ་ཤིང་འཕེལ་དུ། ཡུན་རིང་ཞིག་ན་དེས་སླེབ་ནས།
རྟག་ཏུ་ཁྱོ་ཡི་ཁྱིམ་དུ་ནི། བདག་པོའི་བཀུར་སྟི་ལ་ཆགས་གྱུར།། 10

དེ་ནས་ནམ་ཞིག་སྐྲུག་མོ་ནི། གྲངས་ལས་འདས་པ་འགོད་བཙུན་ཞིང་།
ཟས་ཀྱི་ཚོགས་རྣམས་སྦྱེར་བྱེད་པ། ནོར་ཅན་ཞེས་པས་དེ་ལ་སྨྲས།། 11

མ་ག་དྷ་བཟང་མཆོད་པ་ཡིས། ཡོ་བྱད་ཐམས་ཅད་ཆས་དག་མཛད།
འགྲོ་བས་འཚོད་བྱ་ཡོན་ཏན་ཅན། སྐྱེ་བོ་ནང་པར་བདག་ཁྱིམ་འོང་།། 12

བླ་མ་སྐྱེ་བོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། ཞི་བའི་གནས་སུ་མཆོད་བྱ་བ།
ཀུན་སྨོངས་ཟད་སྦྱོར་ཟད་བྱེད་པ། དེ་དག་རྣམས་ནི་འོང་བར་འགྱུར།། 13

ཞེས་དེས་བརྗོད་པ་དེར་ནི་དེས། དགེ་སློང་ཚོགས་ལ་མཆོད་པ་དེ།
ཡོངས་སུ་བརྟག་པར་ཤེས་གྱུར་ནས། རྩམ་པ་དེ་ལ་ཆགས་པར་གྱུར།། 14

शास्तुः शासन मादाय सादरं प्रणिपत्य तम् ।
अनाथपिण्डदः श्रीमान् प्रययौ निजमन्दिरम् ॥ ७ ॥

ततः सुमागधां कन्यां विभवेन महीयसा ।
अहार्य्यं स ददौ तस्मै भूरिरत्नाम्बरप्रदः ॥ ८ ॥

दत्ता दूरतरं देश मथ यान्ती सुमागधा ।
भगवच्चरणस्मृत्या सवाष्पनयना भवत् ॥ ९ ॥

चिरेण सा समासाद्य नगरं पुण्ड्रवर्द्धनम् ।
शुश्रूषाभिरता पत्युः सदा भर्त्तृगृहेऽवसत् ॥ १० ॥

कदाचिदथ तां श्वश्रूः भोज्यसम्भारकारिणी ।
उवाच धनवत्याख्या संख्यातीतव्ययोद्यता ॥ ११ ॥

पूज्योपकरणं सज्जं कुरु सर्व्वं सुमागधे ।
गृहान्नः प्रातरागन्ता जगत्पूज्यगुणो जिनः ॥ १२ ॥

गुरवो गौरवपदं पूज्याः सर्व्वजनस्य ते ।
समेष्यन्ति क्षपणकाः संमोहक्षपणोद्यताः ॥ १३ ॥

इत्युक्ता सा तया तत्र बभूवारम्भतत्परा ।
ज्ञात्वा भिक्षुगणायेव तां पूजां परिकल्पिताम् ॥ १४ ॥

དེ་ནས་ཉིན་གཞན་ཁྱིམ་དུ་ནི། སྒྲ་དང་སྒྲ་ར་རབ་འབབ་ཞིང་།
དཀའ་ཐུབ་དྲག་པོས་ཀུན་ཉིན་སྨོངས། གཅེར་བུ་ཟད་བྱེད་པ་རྣམས་ཞུགས།། 15

མ་ཏེ་སྣུན་མ་ཙྪཱ་ཡི་ཟས། གོམས་པས་རགས་པར་གྱུར་པ་བཞིན།
གོས་མེད་ངོ་ཚ་མེད་དེ་དག། མ་ག་དྷ་བཟང་གྱིས་མཐོང་ནས།། 16

ཟླ་མའི་དྲུང་དུ་ངོ་ཚ་སྟེ། བཞིན་ནི་གོས་ཀྱིས་རབ་བསྒྲིབས་ནས།
སྒྲོ་དང་ཆགས་བྲལ་ཀྱིས་དུད་པས། སྒྲུག་མོ་འི་སྐྱེ་བོ་ལ་སྨྲས་པ།། 17

གང་འདིར་ཕྱོགས་གོས་རྣམས་ཀྱི་ཡང་། མདུན་དུ་བུད་མེད་སྐྱེ་བོ་འཁོད།
ཀྱི་མ་ཀུན་དུ་སྤྱོད་པ་འདི། ཤིན་ཏུ་ཡུན་རིང་ལོན་ནས་མཐོང་།། 18

མི་མིན་རཱ་དང་བྲལ་གྱུར་པ། དུལ་བ་འདི་དག་ཁྲིད་ཀྱི་ནི།
ཁྱིམ་ན་གསོལ་བྱེད་འདི་དག་ལ། བུད་མེད་ངོ་ཚ་མེད་དམ་ཅི།། 19

གང་གིས་ཁ་ཟས་མ་བཏང་བ། དེ་ཡིས་གོས་ནི་ཇི་ལྟར་བཏོང་།
མ་བསྒོམས་རིམ་བ་འདི་ནི་ཅི། ཁྱེད་ནི་གནས་མིན་དག་ལ་གྲུས།། 20

སྒྲ་ནི་རབ་ཏུ་འབབ་པའི་ལས་དག་ཉིད་ཀྱིས་བརྩེ་བ་མེད་པ་དྲག་པོ་བསྟན།
སྐྱེ་བོར་བཅས་ལ་འདོམས་དཀྲིས་གོས་དག་སྤངས་པས་ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱིས་ནི་གདམ་ཉིད་ཅི།
ཚུལ་འཆོས་ཅོམ་པ་དང་ལྡན་འཛིགས་བྱེད་བཞིན་ལ་ཁྲོ་བ་རང་ཉིད་རྣམ་པར་བསྟེན།
དུལ་བ་དང་ལྡན་གཅེར་བུ་འདི་དག་ཕྱུགས་རྣམས་བཞིན་དུ་ཟས་དགའ་འཚོལ་བར་བྱེད།། 21

Nityācārapradīpa, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc 1-3 @ /10/ each Rs.	6	14
Nyāyabindutīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Nyayasarah	2	0
Padumāwati, Fasc. 1 5 @ 2/-	10	0
Prākrita-Paingalam, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Prākṛta Lakṣaṇam, Fasc. 1 @ /1/8 each	1	8
Parāçara Smṛti, Vol I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	12	8
Parāçara, Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Pariksamukha Sutram	1	0
Prabandhacintāmaṇi English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	3	12
Rasarnavam, Fasc. 1-3	3	12
Saddarśana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Samaraicca Kaha, Fasc. 1-3, @ /10/	1	14
Sāṇkhya Sūtra Vṛtti, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
Six Buddhist Nyaya Tracts	0	10
Srāddha Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	2	0
Suçruta Saṁhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- each	1	0
Suddhi Kaumudī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Sundaranandam Kavyam	1	0
Suryya Siddhanta, Fasc. 1	1	4
Syainika Sastra	1	0
*Taittreya Brahmana, Fasc., 11-25 @ /10/ each	9	6
*Taittirīya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	11	14
*Tāṇdya Brāhmaṇa, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-8 @ /1/4	10	0
Tattva Cintāmaṇi, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1 10; Vol III, Fasc. 1-2; Vol. IV, Fasc. 1; Vol. V, Fasc. 1-5; Part IV, Vol II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	24	6
Tattva Cintamani Didhiti Vivriti, Fasc. 1, @ /10/ each	0	10
Ditto Prakas, Fasc. 1-3, @ /10/ each	1	14
Tattvārthādhigama Sutram, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Tirthacintamoni, Fasc. 1, @ /10/ each	0	10
Trikāṇda-Maṇdanam, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Tul'si Satsai, Fasc. 1-5 @ /10/	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1-2, 5-13 @ /10/ each	6	14
Uvāsagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/-	6	0
Vallāla Carita, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Varṣa Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/	3	12
*Vāyu Purāṇa, Vol. I, Fasc. 3-6; Vol. II, Fasc. 1-7; @ /10/ each	6	14
Vidhāna Pārijāta, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1 @ /10/	5	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-4, @ 1/4	3	12
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Vrhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/	3	12
Yogaśāstra, Fasc. 1-3	3	12

Tibetan Series.

Bauddhastotrasangraha, Vol I	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each	4	0
Nyayabindu of Dharmakirti, Fasc. 1	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtogs brjod dpag hkhri S'iñ (Tib. & Sans. Avadāña Kalpalatā) Vol I, Fasc. 1-8 Vol. II, Fasc. 1-8 @ 1/- each	16	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	14	0

Arabic and Persian Series.

Al-Muqaddasi (English) Vol I, Fasc. 1-4 @ 1/-	4	0
Āin-i-Akbarī, Fasc, 1-22 @ 1/8/- each	33	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, Index to Vol. II, @ 2/- each	36	0
Akbarnāmah, with Index, Fasc 1-37 @ 1/8/ each	55	8
Akbarnāmah, English Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-7; Vol. III, Fasc. 1, @ 1/4/ each	20	0
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger @ /10/	0	10
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 @ 1/- each	2	0

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc 1-3 @ 1/- each ...	Rs. 3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	31	8
Fara Nama	1	0
Farnang-i-Rashidī, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each	21	0
Fihrist-i-Tusi, or Ṭūsy's list of Shy'ah Books, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
History of Gujarat	1	0
Haft Āsmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. 1 @ /12/ each ...	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	7	8
Iqālnamah-i-Jahāngīrī, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Iṣābah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	51	0
Ma'āṣir-i-Raḥīmī, Part I, Fasc. 1	2	0
Maāṣir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1-10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol. II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ /1/ each	35	0
Marhamu 'L-Ilali 'L-Mu'Dila	1	0
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc. 1-15 @ 10/ each	9	6
Ditto (English), Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ /10/ each...	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	1	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Nizāmī's Khiradnāmah-i-Iskandari, Fasc. 1-2 @ /12 each ...	1	8
Qawaninu 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott ...	5	0
Riyāzu-s-Salātīn, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tadhkira-i-Khushnavisān	1	0
Tabaquat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tārikh-i-Fīrūz Shāhi of Ẓiyāu-d-dīn Barni, Fasc. 1-7 @ /10/ each ...	4	6
Tārīkh-i-Fīrūzshāhī, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	3	0
The Mabani 'L Lughat: A Grammar of the Turki Language in Persian	1	8
The Persian and Turki Divans of Bayran Khan, Khan Khanan ...	1	0
Tuzuk-i-Jahāngīrī (Eng.) Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Wis o Rāmīn, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ẓafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ /10/ each ...	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. Asiatic Researches. Vols. XIX and XX @ 10/- each 20 0
2. Proceedings of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No.
3. Journal of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.

N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.

4. Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25% to Members.
6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 3 0
7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910 ... 3 0
8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each 18 0
9. Kaçmiraçabdāmṛta, Parts I and II @ 1/8/ 3 0
10. Persian Translation of Haji Baba of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kirmani, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notice of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-35 @ 1/- each	35	0
Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ...	5	0

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

31-5-11.

Books are supplied by V.P.P.

BIBLIOTHECA INDICA:

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1310.

AVADANĀ KALPALATĀ

WITH ITS TIBETAN VERSION

NOW FIRST EDITED BY

RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E.

AND

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYABHUSANA, M.A., PH.D.

VOL. II. FASCICULUS X.

CALCUTTA

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.

1911.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, *Grafton Street, New Bond Street, London, W.*,
AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, *Leipzig, Germany.*

*Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.*

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1–3 @ /10/ each	Rs. 1	14
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1–8 @ /10/ each	14	6
Aitareyalocana	2	0
Amarakosha, Fasc. I	2	0
*Anu Bhāshya, Fasc 2-5 @ /10/ each	2	8
Anumana Didhiti Prasarini, Fasc. I, @ /10/	0	10
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Ātmatattvaviveka, Fasc I	0	10
Açvavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-9. Vol. II, Fasc. 1–9 @ 1/ each	18	0
Bālam Bhaṭṭī, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	1	14
Baudhāyana Srauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-4 @ /10/ each	4	6
Bhaṭṭa Dīpikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	4	6
Bauddhastotrasangraha	2	0
Brhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Bṛhaddharma Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Bodhicaryāvatāra of Çāntideva, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Cri Cantinatha Charita, Fasc. 1-3	1	14
Çatadūṣaṇī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc 1-4 @ 2/ each	8	0
*Çatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-7; Vol. V, Fasc 1–4 @ /10/ each	14	6
Ditto Vol. VI, Fasc. 1–3 @ 1/4/ each	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-5 @ /10/	3	2
Çatasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1–16 @ /10/ each	10	0
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1–10; Vol. IV, Fasc. 1–6 @ /10/ each	36	14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each	2	8
Ditto Vol. IV, Fasc. 9-10 @ /10/	1	4
Çlokavartika, (English), Fasc. 1–7 @ 1/4/ each	8	12
*Çrauta Sūtra of Çānkhāyana, Vol I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1–4; Vol. 4, Fasc. 1 @ /10/ each	10	0
Çri Bhāshyam, Fasc. 1–3 @ /10/ each	1	14
Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc 1–2 @ /10/ each	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1–7 @ /10/ each	4	6
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1–4	3	2
Gobhilīya Grhya Sūtra, Vol. I, @ /10/ each	3	2
Ditto Vol. II, Fasc. 1–2 @ 1/4 /each	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parisista	2	0
Ditto Grihya Sangraha	0	10
Haralata	1	14
Karmapradiph, Fasc. 1	1	4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Kātantra, Fasc. 1–6 @ /12/ each	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/4/ each	17	8
Kurma Purana, Fasc. 1—9 @ /10/ each	5	10
Kiranavali, Fasc. I, @ /10/	0	10
Madana Pārijāta, Fasc 1-11 @ /10/ each	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; Vol. III, Fasc. 1–10 @ /10/ each	19	6
Ditto Vol. IV, Fasc. 1-2 @ 1/4 each	2	8
Manuṭīkā Saṅgraha, Fasc 1-3 @ /10/ each	1	14
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc 1-9 @ 1/- each	9	0
*Mimāṁsā Darçana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Mugdhabodha Vyakarana, Fasc 1-2, @ /10/ each	1	4
Nirukta, (2nd edition) Vol. I, Fasc. I @ Rs. 1-4	1	4

अथापरेऽह्नि विविशु र्नग्नाः क्षपणका गृहम् ।
उल्लुञ्चितकचश्मश्रुसंक्लेशनिशितव्रताः ॥ १५ ॥

तानलज्जानवसनानवलोक्य सुमागधा ।
माषशष्पाशनाभ्यासपीवरान् महिषानिव ॥ १६ ॥

लज्जिता वाससाच्छाद्य वदनं गुरुसन्निधौ ।
खेदनिर्व्वेदविनता श्वश्रूजन मभाषत ॥ १७ ॥

अहो बताय माचारः सुचिरादवलोकितः ।
दिगम्बराणामप्यग्रे यदिहास्ति बधूजनः ॥ १८ ॥

एते भवद्गृहेऽदान्ता भुञ्जन्ते शृङ्गवर्जिताः ।
अमानुषत्वान्नैतेषां लज्जन्ते नून मङ्गनाः ॥ १९ ॥

अस्थाने भवतां भक्तिः कोऽय मुच्छृङ्खलः क्रमः ।
न त्यक्त मशनं येन स कथं वस्त्र मुज्झति ॥ २० ॥

केशोन्मूलनकर्म्मणैव निशितं नैर्घृण्य मावेदितम्
कौपीनांशुकवर्जनेन सुजने शीलस्य वार्त्तैव का ।
दम्भारम्भभयङ्करे च वदने क्रोधः स्वयं लक्ष्यते
नग्नाना मशनैषिणां नियमिना मेषां पशूनामिव ॥ २१ ॥

གང་ན་ཕྱུགས་འདི་མཆོད་བྱེད་པ། དེ་ན་སྣང་བར་བྱ་བ་སྲུ།
ཡང་ན་འདི་ནི་ཡུལ་གྱི་སྐྱོར། སོང་བའི་རྗེས་སུ་འགྲོ་བའི་ལུགས།། 22

ཞེས་སྨྲ་ཆགས་བྲལ་དང་ལྡན་ས། དེ་ལ་སྨྲུག་མོས་ལན་སྨྲས་པ།
བཟང་མོ་ཁྱོད་ཀྱི་ཡབ་ཀྱི་ནི། ཁང་པར་ཅི་འདྲ་མཆོད་པ་སྐྱོས།། 23

དེས་སྨྲས་བདག་གི་པ་ཁྱིམ་དུ། སྙིང་རྗེས་འགྲོ་བ་ཐམས་ཅད་ནི།
ཁྱེར་འཕགས་དགེ་བ་ལ་སྦྱོར་བའི། བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བ་མཆོད་པར་བྱེད།། 24

བསམ་གཏན་ལ་ཆགས་གསོ་མེད་སྨྱུན་ལྡན་མཛེས་སྨྱུག་རྫོགས་པའི་རྒྱ་མཚོ་སྟེ།
ཤངས་ཀྱི་རྒྱུར་ནི་ཡངས་ཤིང་དྲང་པོ་ཟམ་སྤྱིགས་དག་དུ་གྱུར་པ་ཡིན།
རབ་བརྐྱང་མཛེས་ལྡན་རྒྱན་གྱིས་སྟོང་པའི་སྐྱན་གྱི་ཞགས་པ་མདོན་དཀར་སྟེ།
མཛེས་པ་ཉིད་ཀྱིས་མཁས་རྣམས་ནང་དུ་ཞི་བ་ཅི་ཡང་རྒྱས་པར་བྱེད།། 25

རྒྱ་ཟེར་ལྟར་མཛེས་དེ་ནི་ལག་གཉིས་གླང་ཆེན་ལག་པའི་རྣམ་པ་དང་།
ལྡང་བ་རབ་རྒྱས་དབུ་ལ་ལྷན་སྐྱེས་རབ་བཀུས་རང་བཞིན་ཉོར་བུ་དང་།
ལག་མཐིལ་དུ་སོན་ནི་མོ་དུང་དང་རྒྱལ་མཚན་ཆུ་སྐྱེས་འཛིང་བ་དང་།
ཉི་བའི་རང་བཞིན་རྒྱལ་སྲིད་ཆེན་པོ་ལ་འོས་མཚན་ཉིད་རྣམ་པར་འཛིན།། 26

ཐུབ་ཆེན་རྣམས་ཀྱིས་མངོན་པར་འདོད་པ་སྐྱེད་བྱེད་དེ་ཡི་ནི།
རང་བཞིན་མངོན་པར་འདོད་པའི་རྟག་པ་ཀུན་རང་བྲལ་བ་ཉིད།

यद्येते पशवः पूज्या स्तत्रोत्सार्य्या भवन्ति के ।
अथवा देशदोषोऽयं गतानुगतिका स्थितिः ॥ २२ ॥

इति ब्रुवाणां तां श्वश्रू विषणा प्रत्यभाषत ।
पितु स्ते भवने भद्रे पूज्यते वद कीदृशः ॥ २३ ॥

सावदन्मत्पितु र्गेहे पूज्यते भगवान् जिनः ।
कारुण्यात् सर्व्वजगतां कुशलातिशयोद्यतः ॥ २४ ॥

ध्यानाधीनः स्तिमितनयनः पूर्णलावण्यसिन्धुः
नासावंशं विपुलसरलं सेतुभूतं दधानः ।
भूषाशून्यप्रसृतरुचिमत्कर्णपाशाभिरामः
कान्त्यैवासौ किमपि विदुषां शान्ति मन्त स्तनोति ॥ २५ ॥

शिरसि सहजप्राज्यालोकप्रसेकमयं मणिं
करिपतिकराकारौ बाहू कवत्कनकद्युतिः ।
करतलगतां लेखां शङ्खध्वजाम्बुजमालिकां
शमयममहासाम्राज्यार्हं बिभर्त्ति स लक्षणम् ॥ २६ ॥

तस्याभिलाषजनकस्य महामुनीनां
सर्व्वाभिलाषकलनारहितः स्वभावः ।

རྣ་བའི་ས་གཞི་བག་མེད་གནས་ནི་ལྷག་མ་མེད་པར་བྱས།
ཆགས་པ་རབ་ཏུ་བཏང་བའི་མཆུ་ནི་ཤིན་ཏུ་དམར་དང་བཅས།། 27

ཀྱིལ་བ་ལྷག་པར་འགྲོགས་པའི་མཛོད་གཙུགས་དང་ལྡན་བྱས་
པ་དག་ནི་ཡིད་ལ་ཕྱལ།
བཟོར་པ་དེ་ཡི་རང་བཞིར་བྱེད་ཅིང་བརྩི་བ་སྙིང་ལ་དུས་ཏུ་མཉམ་པར་སྦྱོར།
ཡི་དྭ་ངོང་མང་པོ་ལ་ཆགས་ཀུན་གྱི་བསམས་པ་རྒྱས་བྱེད་སྤྱོད་མེད་ཐུབ་པ་ནི།
དེ་ཡི་ཉེ་བར་སྤྱོད་མེད་བདག་ཉིད་ཆགས་བྲལ་སྙིང་པོ་ཅན་ནི་ལེགས་པར་མཚོན།། 28

ཚུལ་ཁྲིམས་དུ་ཀུ་ལ་དང་ལྡན། དམ་པ་རྣམས་ཡིད་སྨིན་བྲལ་ཉིད།
གང་གི་རབ་ཏུ་བྱུང་བར་འཛིན། དེ་དེ་ག་བདག་ཅག་ཁྲིམས་དུ་མཚོད།། 29

ཐབས་ཅན་བསྐྱངས་པའི་གོར་བུ་གང་། རྣ་བ་ཡིས་ཀྱང་སྙིད་པའི་སྤྲུལ།
ཆགས་སྡང་དྲག་པོ་ནི་མཆེ་ལྡན་པས། སྐྱེར་ཡང་སྐྱེ་བོ་ལ་གནོད་མེད།། 30

ཅེས་པ་དེ་ཚིག་རྣ་བ་ཡི། བཙུད་ལེན་ཐོས་ནས་སྐྱུག་མོ་ནི།
འཕྲུལ་ལ་རབ་དང་རྗེ་མ་མེད། དགའ་མགུ་ལྡན་པས་དེ་ལ་སྨྲས།། 31

དེ་ནི་བཟླ་བའི་ཐབས་འགའ་ཞིག། མཆོག་གི་བཞིན་ལྡར་ཡོད་དམ་ཅི།
ཁྱོད་ཀྱི་བསོད་ནམས་འབྲེལ་བ་ལས། ངེད་ཀྱང་བདུད་རྩིའི་གནས་ཐོབ་ངམ།། 32

ཞེས་པ་སྐྱུག་མོས་གུས་ལྡར་སྨྲ། ཚུལ་དང་མཐུན་པར་དེ་ལ་ཞུས།
བདག་གིས་ཁྱེད་ལ་དེ་བསྟན་གྱིས། གུས་དང་བཀུར་བ་ལྡན་མས་སྨྲས།། 33

निःशेषितस्मृतिभुवः प्रमदाश्रयस्य
रागोज्झितस्य सुतरामधरः सरागः ॥ २७ ॥

मूर्त्तिं निर्भरसङ्गमप्रणयिनी मैत्री मनःशायिनी
क्षान्तिस्तन्मयकारिणी हृदि दया गाढ़ं समाश्लेषिणी ।
सर्व्वाशाभरणस्य भूरिदयितासक्तस्य संलक्ष्यते
तस्यापूर्व्वमणे रनन्यमहिमा वैराग्यगर्भः शमः ॥ २८ ॥

पूज्यः स भवनेऽस्माकं यस्य प्रव्रज्यया सताम् ।
धत्ते शीलदुकूलानां निरावरणतां मनः ॥ २९ ॥

विश्वरक्षामणे र्यस्य स्मृत्यापि भवभोगिना ।
रागद्वेषोग्रदंष्ट्रेण बाध्यते न पुनर्जनः ॥ ३० ॥

इति तस्या वचः श्वश्रूः श्रुत्वा श्रोत्ररसायनम् ।
सद्यः प्रसादविशदा तां जगाद प्रमोदिनी ॥ ३१ ॥

अपि तद्दर्शनोपायः कश्चिदस्ति वरानने ।
अपि त्वत्पुण्यसम्बन्धाद्वयमप्यमृतास्पदम् ॥ ३२ ॥

इति सानुनयं श्वश्र्वा सा सादरधियार्थिता ।
तं वः सन्दर्शयामीति बभाषे भक्तिमानिनी ॥ ३३ ॥

དམ་བཅའ་ཆེན་པོ་འདི་ཚོགས་ཀྱིས་ནི། ཁྱུར་དག་ཁྱེར་བ་འདོད་པ་ཡི།
སྟོད་ལ་མལ་སྟན་སྟང་ལ་འཛོགས། སྐད་ཅིག་བསམ་གཏན་བསྒྲུངས་པར་གྱུར།། 34

དེ་ནས་ཁང་བཟང་ལ་འཛེགས་ས་དེ། བཅོམ་ལྡན་བསྟན་པའི་ཕྱོགས་སུ་ནི།
ཕྱག་འཚལ་མཆོད་བྱ་མཆོད་འོས་པའི། མེ་ཏོག་སྐྱིམ་པ་རབ་ཏུ་གཏོར།། 35

དེ་ཡི་གནས་སུ་མངོན་ཕྱོགས་ནས། མེ་ཏོག་གདུག་པ་ཆུས་མཆོད་ནས།
ཡངས་པའི་ཞིག་ནི་ཀུན་དགའ་ཡི། མཆི་མས་འགགས་པས་རབ་སྒྲུས་པ།། 36

བཅོམ་ལྡན་ཐུགས་རྗེ་འོས་པ་བདག། དཀོན་ཅིག་བསྒུམ་མོ་ཉམ་སྨྲངས་དེ།
ཁྱོད་ཀྱི་གནས་ཀྱི་རི་དགས་བཞིན། ཞིན་དུ་ཐག་རིང་ཡུལ་འདིར་ཕྱིན།། 37

ཁྱོད་ཀྱི་ཞབས་ཀྱི་པདྨ་རྫང་གི་སྐྱབས་ནི་ཐོབ་པ་བདག།
རིང་དུ་གནས་པར་གྱུར་ཀྱང་སྨྲན་གྱི་རིག་མཛོད་བཅུ་བ་ཅན།
མཉེན་ག་ཞིན་མཉེན་པའི་བློ་ལྡན་ཆེན་པོ་རྣམས་ཀྱི་ཐུགས་རྗེ་ནི།
ཡུལ་གཞན་རིང་པོར་ཕྱིན་པ་རྣམས་ལ་ཆུང་བ་ཉིད་མི་འགྱུར།། 38

འབངས་ཀྱི་བུ་མོ་དག་གིས་དེང་། བཅོམ་ལྡན་ཁྱོད་ནི་མགྲོན་དུ་གཉེར།
ཉང་པར་བྱོན་པས་བདག་ལ་ནི། ཁྱབ་བདག་ཁྱིངས་པ་གནང་བར་མཛོད།། 39

ཅེས་པ་བརྗོད་ནས་དེས་འཕངས་པ། རྣམ་པར་བཀྲ་བའི་མེ་ཏོག་འཕྲེང་།
གྲུས་པའི་ཕོ་ཉ་སྔོག་བཅས་བཞིན། ནམ་མཁའ་ལམ་ནི་རབ་ཏུ་སོང་།། 40

महाप्रतिज्ञासंभारभरनिर्वहणैषिणी ।
सा संशयतुलारूढा क्षणं ध्यानपराभवत् ॥ ३४ ॥

ततः प्रासाद मारुह्य भगवत्सेवितां दिशम् ।
प्रणिपत्यासृजत् पूज्यपूजार्हकुसुमाञ्जलिम् ॥ ३५ ॥

पुष्पधूपोदकैरर्चां सा कृत्वा तत्पदोन्मुखी ।
आनन्दवाष्पसंरुद्धविस्तीर्णनयनावदत् ॥ ३६ ॥

अनुकम्प्यैव भगवन् रत्नत्रयविवर्जिता ।
तवाश्रमम्नगीवाहं दूरं देश मिमं गता ॥ ३७ ॥

त्वत्पादपद्मयुगलं शरणं प्रपन्नां
दूरस्थितामपि दृशा स्पृश मां दयालो ।
वात्सल्यपेशलधियां महतां प्रवास-
दूरीकृतेषु करुणा न तनुत्व मेति ॥ ३८ ॥

भगवन् दाससुतया त्वं मयाद्य निमन्त्रितः ।
प्रातरागमनेनैव मानं वितर मे विभो ॥ ३९ ॥

इत्युदीर्य्य तयोत्सृष्टा विचित्रकुसुमावली ।
सजीवितेव प्रययौ नभसा भक्तिदूतिका ॥ ४० ॥

དཀར་དང་དམར་དང་སེར་དང་སྔོན་པོ་དག་གི་མེ་ཏོག་འཕྲེང་།
གདུག་པའི་དུ་བས་བཀྲ་བ་དཔལ་གྱིས་མཁའ་ལ་འགྲོ་བ་དེ།
བདེ་སོགས་བདག་པོའི་གཞུ་ཡི་ཁྲི་ཤིང་ཡང་དག་རྒྱུ་བ་ནི།
ཆུ་འཛིན་གཞོན་ནུ་དག་ལ་རབ་ཏུ་ཆགས་ཤིང་ལྷུན་རིང་མཛེས།། 41

དེ་ནས་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་སོང་ནས། སྐད་ཅིག་གིས་ནི་མེ་ཏོག་འཕྲེང་།
གུས་པ་དག་དང་ལྡན་པ་དེ། སྟོན་པའི་ཞབས་པད་དག་ལ་ལྷུང་།། 42

བཅོམ་ལྡན་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་ཀྱང་། ས་ག་ལྷ་ནི་བཟང་མོ་ཡིས།
འདོད་པ་ཀུན་མཁྱེན་ཐུགས་རྗེ་ཡིས། ཀུན་དགའ་བོ་ལ་སྔོན་དུ་གསུངས།། 43

གྲོང་ཁྱེར་བུ་རམ་ཤིང་འཕེལ་དུ། ཉང་པར་བདག་ཅག་འགྲོ་བར་བྱ།
ས་ག་ལྷ་བཟང་དགེ་འདུན་དང་། བཅས་པའི་བདག་མཆོད་དོན་དུ་གཉེར།། 44

འདི་ནས་གྲོང་དེ་དཔག་ཚད་ནི། དྲུག་ཅུ་ལྷག་པའི་བརྒྱ་ཕྲག་དེ།
ཉི་མ་གཅིག་གིས་འགྲོ་བར་བྱ། འདི་ལ་ཐོགས་འཁོར་རིགས་པ་མིན།། 45

གང་གང་རྫུ་འཕྲུལ་ཆེན་པོ་ཡིས། མཁའ་ལ་འགྲོ་ནུས་མཐུ་ལྡན་པ།
དེ་དང་དེ་ལ་ཁྱོད་ཀྱིས་ནི། མགྲོན་དུ་གཉེར་བའི་ཚུལ་ཤིང་བྱིན།། 46

ཞེས་པ་བདེ་གཤེགས་ཀྱི་བསྐུལ་ཏེ། ཉིན་གཅིག་བགྲོད་པས་ཕྱིན་པ་དང་།
ཚུལ་ཤིང་གིས་ནི་མགྲོན་གཉེར་བ། དགེ་སློང་རྣམས་ལ་རབ་ཏུ་བཀྲད།། 47

सा श्वेतरक्तहरितासितपुष्पपाली
खे धूपधूमशबला शनकैः प्रयान्ती ।
बालाम्बुदप्रणयिनी सुचिरं चकाशे
सञ्चारिचापलतिकेव शचीधवस्य ॥ ४१ ॥

अथ जेतवनं प्राप्य क्षणेन कुसुमावली ।
सा भक्तिशालिनी शास्तुः पपात चरणाब्जयोः ॥ ४२ ॥

भगवानपि सर्व्वज्ञः सर्व्वं ज्ञात्वा समीहितम् ।
सुमागधायाः कारुण्यादानन्द मवदत् पुरः ॥ ४३ ॥

प्रात र्गन्तव्य मस्माभि र्नगरं पुण्ड्रवर्द्धनम् ।
सुमागधा प्रार्थयते ससङ्घस्य ममार्च्चनम् ॥ ४४ ॥

शतषष्ट्यधिकं तच्च योजनानामितः परम् ।
एकेनाह्ना च गन्तव्यं न विलम्बोऽत्र युज्यते ॥ ४५ ॥

व्योम्ना महर्द्ध्या शक्नोति गन्तुं यो यः प्रभाववान् ।
निमन्त्रणशलाकां त्वं तस्मै तस्मै समर्पय ॥ ४६ ॥

प्रेरितः सुगतेनेति स भिक्षुभ्यो न्यवेदयत् ।
एकाह्गमनप्राप्यं शलाकाभि र्निमन्त्रणम् ॥ ४७ ॥

རྫུ་འཕྲུལ་ཆེ་ལྡན་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། དེར་ནི་ཚུལ་ཞིང་བླངས་པའི་ཚེ།
གང་པོ་རྣམ་པར་སྤྲས་བྲུས་པ། ཀྲན་པོ་ཡིས་ཀྱང་རིམ་པས་བླངས།། 48

མཐུ་ནི་ཐོབ་པ་མིན་པ་དེས། ཚུལ་ཞིང་དག་ལ་ལག་བཀྲུངས་ཚེ།
ཅུང་ཟད་འཛུམ་དཀར་བཞིན་རས་ཅན། ཀུན་དགའ་བོ་ཡིས་དེ་ལ་སྨྲས།། 49

མགོན་མེད་ཟས་སྦྱིན་ཁྱིམ་དུ་ནི་ཁང་པ་གཉིས་ཀྱི་འགྲོ་བ་མེད།
དཔག་ཚད་དྲུག་ཅུ་དང་བཅས་བརྒྱ། ཉིན་ཕྱེད་ཀྱིས་ནི་འདའ་བར་བྱ།། 50

ཞེས་པ་དེ་བརྗོད་ཀྲན་པོ་ནི། སྐྱེངས་པས་བཞིན་རས་རྣམ་པར་དུད།
བསམས་ཏེ་རང་གི་སྟེ་མདུན་དུ། དམན་པའི་དངོས་པོ་བརྗོད་པར་དཀའ།། 51

ཐོག་མེད་དུས་སུ་བསགས་པ་ཡི། ཉོན་མོངས་སྐྱེས་དང་རྒ་བ་སོགས།
འབད་པ་ཅན་གྱི་གཞོམ་ནུས་ན། རྫུ་འཕྲུལ་གནས་ནི་ཐོབ་ལ་ཅི།། 52

ཆགས་བྲལ་དྲག་པོའི་བློ་གྲོས་ཀྱིས། དེ་ལྟར་སེམས་ཞིང་དག་པ་ཡིས།
སེམས་ལྡན་དེ་ལ་སྐད་ཅིག་གིས། རྫུ་འཕྲུལ་ཆེན་པོ་རབ་ཏུ་སྐྱེས།། 53

དེ་ནས་མཚན་མོ་འདས་གྱུར་ཏེ། སྤྱ་རྡོ་དགེ་སློང་ཐམས་ཅད་ནི།
སྣ་ཚོགས་ལྷ་ཡི་ཆས་ལྡན་པའི། གཞལ་ཡས་ཁང་ནས་མཁའ་ལ་གཤེགས།། 54

སྐབས་དེར་རྩོམ་པ་ཆེན་པོ་ལ། ཚོགས་ཀྱིས་ཡོངས་སུ་གང་གྱུར་པ།
བདག་པོའི་ཁྱིམ་དུ་བཅོམ་ལྡན་འདས། ལྷ་འདོད་མ་ག་དྷ་བཟང་མོ།། 55

शलाकासु गृहीतासु तत्र सर्व्वैर्महर्द्धिभिः ।
पूर्णः कुम्भोपधानो यः स्थविरोऽप्यग्रहीत् क्रमात् ॥ ४८ ॥

तेन प्राप्तप्रभावेन शलाकायां प्रसारिते ।
पाणौ प्राह स मानन्दः किञ्चित् स्मितसिताननः ॥ ४९ ॥

अनाथपिण्डदगृहं न गन्तव्यं पदद्वयम् ।
सषष्टियोजनशतं दिनार्द्धेनैव लङ्घ्यते ॥ ५० ॥

इत्युक्तः स्थविर स्तेन वैलक्ष्यविनताननः ।
अचिन्तयत् स्ववर्गाग्रे न्यूनभावो हि दुःसहः ॥ ५१ ॥

[illegible]लोपचिताः क्लेशजन्मजरादयः ।
हन्तुं सयत्नैः शक्यन्ते प्राप्तु मृद्धिपदं कियत् ॥ ५२ ॥

इति चिन्तयत स्तस्य तीव्रसंवेगया धिया ।
प्रादुरासीत् क्षणेनैव मद्धिः शुद्धचेतसः ॥ ५३ ॥

अथ रात्र्यां व्यतीतायां प्रभाते सर्व्वभिक्षवः ।
नानाचित्रवेशेन विमानै र्नभसा ययुः ॥ ५४ ॥

अत्रान्तरे महारम्भसम्भारपरिपूरिते ।
सुमागधा भर्त्तृगृहे भगवद्दर्शनोत्सुका ॥ ५५ ॥

མི་དོག་གདུག་པའི་མཆོད་པ་ཡི། བཀོད་པ་འཛིན་ལ་མངོན་ཕྱོགས་ཤིང་།
སྨྲུག་མོ་གྲོས་པོ་ཁྲི་རྣམས་དང་། ལྷན་ཅིག་ཁང་བཟང་ལ་འཛོག་འཁོད།། 56

དེ་ནས་ཧུ་ཡི་ཤིང་ཧུར་གནས། དགེ་སློང་ཀུན་ཤེས་ཀཽ་ཎྜི་ནྱ།
རྣམ་མང་ངོ་མཚར་རྫུ་འཕྲུལ་ནི། མཆོག་ལྡན་དང་པོ་རབ་ཏུ་མཐོང་།། 57

ཉི་མ་དང་མཚུངས་དེ་མཐོང་ནས། ཡ་མཚན་གྲོས་སོགས་དགའ་བ་ཡིས།
མ་ག་དྷ་བཟང་ལ་སྨྲས་པ། བཅོམ་ལྡན་ཞེས་པ་འདི་འམ་ཅི།། 58

དེས་སྨྲས་འདི་ནི་བཅོམ་ལྡན་མིན། དགེ་སློང་ཀུན་ཤེས་ཀཽཎྜི་ནྱ།
འོད་ཟེར་དམན་པ་མིན་པ་འདི། ཉི་མ་དག་དང་མཚུངས་པར་མཐོང་།། 59

དེ་ནས་རིམ་གྱིས་ཤིང་ཧུ་ཡིས། བྱོན་པའི་ཚེ་ན་གྲོས་སོགས་ཀྱིས།
བཟང་མ་བཅོམ་ལྡན་འདི་འམ་ཅི། འདི་འམ་ཅི་ཞེས་རབ་ཏུ་སྨྲས།། 60

དེས་སྨྲས་འདི་ནི་སྟོན་པ་མིན། འདི་དག་དེ་ཡི་བཀའ་ལ་ཉེས།
དགེ་སློང་རབ་ཞི་བསྡུགས་པར་ཉོས། དཀར་ཐུབ་རབ་འབར་འོད་ཟེར་ཅན།། 61

གསེར་རྫོན་མཛེས་པས་དགའ་བ་རི་ཡི་ནི།
ཙེ་མ་ལ་ཞེན་སྤྲིན་ལ་བྱོན་པ་གང་།
ངོ་མཚར་བྱེད་པ་མཐུ་ནི་གཟུགས་ཅན་བཞིན།
དཔལ་ལྡན་དགེ་སློང་འདི་ནི་འོད་སྲུངས་ཆེ།། 62

सह प्रासाद मारुह्य श्वश्रूश्वशुरभर्तृभिः ।
तस्थौ कुसुमधूपार्घ्यरचनासंग्रहोन्मुखी ॥ ५६ ॥

भिक्षुराज्ञातकौण्डिन्य स्ततोऽम्बरथ मास्थितः ।
दिव्यर्द्धिविविधाश्चर्य्यैः प्रथमं प्रत्यदृश्यत ॥ ५७ ॥

तं दृष्ट्वा सूर्य्यसङ्काशं विस्मिताः श्वशुरादयः ।
ऊचुः सुमागधां प्रीत्या किमेष भगवानिति ॥ ५८ ॥

सावदद्भगवान्नायं दृश्यते तरणिप्रभः ।
अय माज्ञातकौण्डिन्यो भिक्षुरक्षुण्णदीधितिः ॥ ५९ ॥

आपतत्सु क्रमेणाथ रथेषु श्वशुरादयः ।
किमयं किमयं भद्रे भगवानिति तां जगुः ॥ ६० ॥

साब्रवीन्नैव शास्ताय मेते तच्छासनोचिताः ।
भिक्षवः प्रशमश्लाघ्या स्तपोदीप्ततरत्विषः ॥ ६१ ॥

यः कान्तहेमद्रुमरम्यशैल—
शृङ्गाधिरूढः परतोऽभ्युपैति ।
आश्चर्य्यकृन्मूर्त्त इव प्रभावः
श्रीमान् महाकाश्यप एष भिक्षुः ॥ ६२ ॥

ཆུ་ལྷན་ཅར་སྤྲིན་ཟབ་མོའི་འབྲུག་སྒྲ་ལྡན།
གདོང་ལྔ་ཤིང་རྟ་དག་ལ་གནས་པ་གང་།
མཁའ་ལ་སྤྱོད་དུ་བྱོན་པའི་དགེ་སློང་འདི།
ས་ལ་ཡོན་ཏན་གྱིས་བསྒྲགས་ཤཱ་རི་བ་བུ།།

གཉིས་འཕྲུང་སོ་བཞི་ཀི་ལ་ཤ་བཞིན་དུ།
རབ་དཀར་ལ་ཞོན་མཐའ་ཡས་མཛེས་པ་གང་།
བྱོན་པའི་དགེ་སློང་དེ་ནི་འགྲོ་རྣམས་ན།
བསོད་ནམས་ལྷུན་མཆོག་མི་གལ་བུ་ཞེས་བྱ།།

གསེར་མདོག་བཻ་ཌཱུ་རྱ་ཡི་ཡུ་བ་ཅན།
རིན་ཆེན་ཀླུ་གུ་གེ་སར་གྱིས་མཚན་ཞོན།
ཕྱོགས་ནི་དྲི་བཟང་གིས་འགེངས་བྱོན་པ་གང་།
དགེ་སློང་དེ་ཉིད་མ་འགགས་པ་ཞེས་གྲགས།།

གང་ཞིག་མཁའ་ལྡིང་ལ་ཞོན་གཡོག་ལྷུང་གིས།
ཆུ་འཛིན་རབ་དུ་གཏོར་བའི་འཆི་མེད་ལམ།
མགྱོགས་པ་རྒྱས་པ་རྣམ་པར་གཅོད་བྱེད་པ།
དགེ་སློང་འདི་སྐྱེ་བྱམས་མའི་བུ་གང་པོ།།

སྙིང་སྟོབས་ཆུ་གཏེར་ཆེ་གང་མཆོག་གི་ལམ།
ཤིན་དུ་ཞི་བ་མཐའ་རིད་དག་ལ་གནས།

पञ्चाननस्यन्दन मास्थितो यः
सतोयजीमूतगभीरघोषम् ।
व्योम्ना समभ्येति गुणैः प्रगीतः
स एष भिक्षु भुवि शारिपुत्रः ॥ ६३ ॥

आरुह्य कैलास मिवातिशुभ्रं
द्विपं चतुर्दन्त मनन्तकान्तिः ।
आयाति यः पुण्यवतां जगत्सु
मौद्गल्यनामा च स एष भिक्षुः ॥ ६४ ॥

वैदूर्य्यनालं कनकारविन्द-
मारुह्य रत्नाङ्कुरकेशराढ्यम् ।
उपैति यः सौरभपूरिताशः
स एष भिक्षुः प्रथितोऽनिरुद्धः ॥ ६५ ॥

यश्चाम्बराग्रं गरुडाधिरूढः
पक्षानिलोत्सारितवारिवाहः ।
विगाहते स्फीतवनेन भिक्षु-
मैंत्रायणीस्तनुरयं सुपूर्णः ॥ ६६ ॥

अनन्त मास्थाय नितान्तशान्त-
मौर्म्यापथं सत्त्वमहोदधि यः ।

འོད་ཀྱི་བདུད་རྩིས་ཕྱོགས་ཚོམ་རབ་ཏུ་སྤྲོ།
མཐུ་ལྡན་དགེ་སློང་འདི་ཧ་ཐུལ་ལོ།། 67

གསེར་གྱི་དྲལ་ཡངས་པའི་འཁྲི་ཤིང་ནི།
ཉམས་པར་གཡོ་བས་དཀྲིགས་པ་མངོན་དགའ་ཞོན།
བསོད་ནམས་གསལ་ཛོགས་མངོན་པར་འོངས་པ་གང་།
དགེ་སློང་འདི་ནི་བློ་ལྡན་ཏེ་བར་འཁོར།། 68

གསེར་དང་རིན་ཆེན་རབ་འབར་པ་ཏྲི་རིས།
བཻ་ཌཱུ་རྻ་ཡི་གཞལ་ཡས་ཁང་རྩེར་ཞོན།
འོད་ཀྱི་ཕྲུགས་བཞིན་བྲོན་པ་གང་འདི་ནི།
དགེ་སློང་ཀུ་ཎྜུ་ཡ་ན་ཞེས་བ་འོ།། 69

གང་ཞིག་གཟུགས་དང་ལྡན་པའི་ཆོས་ལ་བཞིན།
ཁྲུ་མཆོག་ལ་ཞོན་མཁའ་ལ་ཉམ་པར་ལྡིང་།
རབ་གནས་ཡོངས་སུ་གནས་པ་རྣམས་ཀྱི་མཆོག
བློ་བརླིང་དགེ་སློང་འདི་ནི་ཀཽ་ཥྛི་ལ། 70

ཡང་ཡང་དང་བ་གཞལ་ཡས་ཁང་འོད་ཀྱིས།
ཡུད་ཙམ་བར་སྣང་འཛུམ་རླབས་དགའ་ལྡན་པར།
བྱེད་ཅིང་དཀའ་ཐུབ་གཏེར་གང་འབྲོན་འདི།
དགེ་སློང་པི་ལིན་ད་བཏྶ་ཞེས་བརྗོད།། 71

प्रभाम्रुतैः सर्पति तर्पिताशः
प्रभाववानैष्यजिदेष भिक्षुः ॥ ६७ ॥

विलोलवल्लीवलयाभिरामं
विशाल मारुह्य सुवर्णतालम् ।
यः पुण्यपू[illegible] रभ्युपैति
स एष भिक्षु र्मतिमानुपाली ॥ ६८ ॥

आरुह्य वैदूर्य्यविमानशृङ्गं
सुवर्णरत्नोज्ज्वलपक्षलेखम् ।
लिम्पन्निवागच्छति यः प्रभाभिः
कात्यायनो नाम स एष भिक्षुः ॥ ६९ ॥

शरीरिणं धर्म्म मिवाधिरुह्य
विगाहते खं वृषवाहनो यः ।
प्रेष्ठः प्रतिष्ठा[illegible]
गरिष्ठधीः कौष्ठिल एष भिक्षुः ॥ ७० ॥

विमानहं[illegible]द्युति र्मिमुहूर्त्तं
स्मितोर्म्मि [illegible]म्यं मुहु रन्तरीक्षम् ।
कुर्व्वन् समभ्येति तपोनिधि र्यः
पिलन्दवत्साह्वय एष भिक्षुः ॥ ७१ ॥

མི་དྲོག་རབ་རྒྱས་འཁྲི་ཤིང་རྒྱས་པ་ཡིས།
གསེར་ཚལ་ནང་ན་ར་ཞུགས་ཤིང་བྲོད་པ་གང་།
མི་དམན་ཁྲིམ་གྱི་དཔལ་ལ་ལྟོས་མེད་པའི།
དགེ་སློང་འདི་ནི་རྣ་པ་བྲེ་བར་གྲགས། 72

གསེར་གྱི་འོད་ཀྱིས་ཕྱོགས་ཆ་རྣམ་པར་བརྒྱན།
ལྷུན་པོའི་གཟུགས་གཞན་བཞིན་དུ་ལེགས་པར་མཚོན།
འཁོར་ལོ་སྒྱུར་གང་མཁའ་ལ་མཛེས་པ་འདི།
སྟོན་པའི་སྲས་པོ་སྒྲ་གཅན་འཛིན་ཞེས་བརྗོད། 73

དེ་ནས་རི་དང་ཕྱོགས་མཚམས་རྣམས་དང་ནི།
ས་ཡི་དཀྱིལ་འཁོར་མཁའ་ངོས་ཁྱིང་ལས་ཀྱང་།
རྣམ་བཀྲ་རིན་ཆེན་ཁྲི་དང་བཞོན་པར་གནས།
གྲངས་མེད་རྨད་བྱུང་དགེ་སློང་ཚོགས་འདི་བྱོན། 74

དེ་ལྟར་དེ་ཡིས་རིམ་པས་བཤད་གྱུར་པའི།
དགེ་སློང་དགེ་འདུན་ཁྱད་འཕགས་བཞིན་མཐོང་ནས།
གཞན་དག་མཚོན་མིན་དེ་དག་མཚུངས་པར་ནི།
དགའ་དང་རྨད་བྱུང་གུས་པའི་དབང་ཉིད་གྱུར། 75

དེ་ནས་རང་འབར་གསེར་གྱི་ཕྱེ་མའི་གོས།
ཉི་བརྒྱ་གསལ་བ་འགྲོལ་བྱུང་།

योऽयं समुत्फुल्ललतावितान-
वनान्तराले विहरन्नुपैति ।
स श्रोणकोटिः श्रुत एव भिक्षु-
रक्षुण्णलक्ष्मीर्गृहनिर्व्यपेक्षः ॥ ७२ ॥

य श्चक्रवर्त्ती दिवि भाति सोऽयं
शास्तुः सुतो राहुलकाभिधानः ।
हैमप्रभाभूषितदिग्विभागः
संलक्ष्यते मेरुरिवान्यरूपः ॥ ७३ ॥

एते गिरिभ्योऽथ दिगन्तरेभ्यः
क्ष्मामण्डलाद्व्योमतटान्तराच्च ।
आयान्त्यसंख्याद्भुतभिक्षुसङ्घा
विचित्ररत्नासनवाहनस्थाः ॥ ७४ ॥

तया क्रमेणेति निवेद्यमानं
ते भिक्षुसङ्घं विमुखं विलोक्य ।
ययुः प्रहर्षाद्भुतसम्भ्रमाणां
विधेयतां तुल्य मनन्यलक्ष्म्या ॥ ७५ ॥

अथ ज्वलत्काञ्चनचूर्णवर्णं
जगद्बभूवार्कशतप्रकाशम् ।

གདུང་བའི་ཁྲུད་པར་མ་ལུས་ཞི་བྱེད་པས།
བསིལ་ཟེར་འཕྲེང་བ་བརྒྱ་ལྡར་བསིལ་བ་ཡང་།། 76

དེ་ནས་ནོར་བདག་བརྒྱ་བྱིན་ཚངས་སོགས་སྐྱོང་པོ་རྣམས་ཀྱི་ནི།
རྒྱ་ཆེ་ནམ་མཁའ་བསྒྲོད་པ་བསྟེན་ཅིང་རྗེས་སུ་བསྒྲོད་པ་ཡུལ།
འཆི་མེད་གྲོང་གི་བུ་མོས་མེ་ཏོག་ཚོགས་ནི་གཏོར་བ་ལས།
རྒྱལ་བའི་ཟླ་བ་བསོད་ནམས་ལྡན་པ་རྣམས་ཀྱིས་མིག་ལམ་གྱུར།། 77

གྲོང་ཁྱེར་སྒོ་ལམ་བཅོ་བརྒྱད་ལྡན་པ་དེར།
མཚུངས་པའི་སྐུ་ནི་བཅོ་བརྒྱད་དང་བཅས་པས།
རབ་ཞུགས་མ་ག་དྷ་ནི་བཟང་མོའི་ཁྱིམ།
ཟླ་ཞལ་རིན་ཆེན་རྡོ་ཡི་རང་བཞིན་བྱས།། 78

དེར་ནི་ཡོ་བྱད་རྫོགས་པ་རྣམ་མང་གིས།
མངོན་པར་མཆོད་ཅིང་ཀུན་གྱིས་ཕྱག་འཚལ་དེ།
གྲོང་པའི་སྐྱེ་བོ་དག་གིས་ཀུན་ནས་མཆོད།
རྩིག་པར་གཟུགས་བརྙན་སྣང་དེ་ཕྱི་ནས་ཀྱང་།། 79

བཅོམ་ལྡན་བརྩེ་ལྡན་དགེ་འདུན་དང་བཅས་པས།
བརྩེ་བས་མཆོད་པ་བླངས་ནས་རྗེས་གཟུང་ནི།
གཟིགས་པའི་ཆ་ཡིས་མ་ག་དྷ་བཟང་མོ།
གཉེན་དང་བཅས་པ་རྣམས་ལ་བཀའ་དྲིན་བསྐྱབས།། 80

अशेषसन्तापविशेषशान्त्या
शीतांशुमालाशतशीतलश्च ॥ ७६ ॥

अथ धनपतिशक्रब्रह्ममुख्यै रमर्त्यै-
र्विपुलगगनयाचादत्तसेवानुयाचः ।
अमरपुरपुरस्त्रीकीर्णपुष्पप्रभावा-
न्नयनपथ मयासीत् पुण्यभाजां जिनेन्द्रः ॥ ७७ ॥

अष्टादशद्वारपथा पुरं तत्
स तुल्य मष्टादशमूर्त्तिरेव ।
प्रविश्य चक्रे शशिकान्तरत्न-
शिखामयं वेश्म सुमागधायाः ॥ ७८ ॥

अभ्यर्चित स्तत्र वहुप्रकारैः
पूर्णोपचारैः प्रणिपत्य सर्व्वैः ।
अपूजयत् पौरजनः समन्तात्
बहिश्च भित्तिप्रतिविम्बितं तम् ॥ ७६ ॥

सुमागधाया दयया दयालुः
पूजां गृहीत्वा भगवान् ससङ्घः ।
अनुग्रहालोकनसंविभागैः
सर्व्वान्ववाया विदधे प्रसादम् ॥ ८० ॥

མ་ག་དྷ་བཟང་གྲོས་སོགས་སྡེ་དང་བཅས།
གྲོང་པའི་སྐྱེ་བོ་ཀུན་དང་བཅས་པ་ཡང་།
དེ་ཚེ་སྟོན་པའི་བསྟན་པ་དག་གིས་ནི།
དེ་དུས་བདེན་མཐོང་བསམ་པ་དག་པར་གྱུར།། 81

དགེ་བ་རྗེས་འབྲེལ་མ་ག་དྷ་བཟང་གི།
བསོད་ནམས་མཐུ་ནི་ཡངས་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
དགེ་སློང་དེ་དག་གིས་དེར་དགེ་མཚན་ལས།
དེ་ཡི་སྨོན་བྱུང་རྒྱལ་བ་དག་ལ་དྲིས།། 82

མ་ག་དྷ་བཟང་དགེ་བའི་རྒྱུ་དག་ནི།
ཚོགས་སུ་དེ་དག་གིས་དྲིས་བཅོམ་ལྡན་འདས།
ཀུན་གཟིགས་དེ་ཡི་ཚེམས་ཀྱི་འོད་རྣམས་ཀྱིས།
ཕྱོགས་སྐོར་སྣང་བ་བྱིན་ཅིང་རབ་གསུངས་པ།། 83

བཱ་རཱ་ཎ་སི་དག་ཏུ་སྔོན། ས་བདག་མཛེས་པ་ཀྲི་ཀི་ཡིས།
བུ་མོ་གསེར་འཕྲེང་ཅན་ཞེས་པ། གསེར་འཕྲེང་སྐྲ་དང་ལྡན་པ་བྱུང་།། 84

སྟོན་པ་འོད་སྲུངས་ཞེས་པ་ལ། རྟག་ཏུ་གུས་དང་ལྡན་པ་དེས།
གྲོགས་མོ་བརྒྱ་ཕྲག་སྡེ་དང་ནི། ལྷན་ཅིག་དག་ཏུ་རིམ་གྲོ་བསྒྲུབས།། 85

सुमागधा सश्वशुरादिवर्गा
सहापरैः पौरजनैश्च सर्व्वाः ।
शास्तु स्तया देशनया बभूवुः
शुद्धाशया स्तत्क्षणदृष्टसत्याः ॥ ८१ ॥

सुमागधायाः कुशलानुबन्धं
पुण्यं प्रभावं विपुलं विलोक्य ।
ते भिक्षव स्तत्र कुतूहलेन
पप्रच्छू रम्यं जिन मादिवृत्तम् ॥ ८२ ॥

पृष्टः स तैः संसदि सर्व्वदर्शी
सुमागधायाः कुशलस्य हेतुम् ।
दन्तप्रभाभिः ककुभां मुखेषु
दिशन् प्रकाशं भगवान् बभाषे ॥ ८३ ॥

वाराणस्या मभूत् पूर्व्वं कृकेः कान्तस्य भूपतेः ।
सुता काञ्चनमालाख्या कुचकाञ्चनमालिका ॥ ८४ ॥

काश्यपाख्यस्य शास्तुः सा सततं भक्तिशालिनी ।
परिचर्य्यां व्यधात् सार्द्धं सखीनां पञ्चभिः शतैः ॥ ८५ ॥

ནམ་ཞིག་ས་ཡི་བདག་པོ་དེས། རྣམ་འགྱུར་རྨི་ལམ་མཐོང་བ་ལས།
འཇིགས་པའི་ཕྱི་ཚོམ་ཀུན་འཁྲུལ་བས། འབྲས་བུ་མཁས་པ་དག་ལ་དྲིས། ‖ 86

རྒྱལ་པོ་འི་བུ་མོ་ལ་སྣང་བས། མཚན་ཞེས་དེ་དག་གིས་དེར་སྨྲས།
ཤིན་ཏུ་མཛའ་བ་དག་གི་སྙིང་། མི་ལ་བསྒྲིགས་ན་ཞི་བ་ཐོབ། ‖ 87

ཅེས་པ་དེ་དག་རྣམས་ཀྱི་ཚིག། རབ་གདུག་མ་བཟུང་མི་བདག་ནི།
བུ་མོ་འི་ཚིག་གིས་བཅོམ་ལྡན་འདས། འོད་སྲུངས་དག་ལ་བལྟ་རུ་སོང་། ‖ 88

དེ་ལ་ཕྱོགས་དེ་རིས་གསོལ་བ། རྨི་ལམ་མཆོག་ཏུ་རྣམ་འགྱུར་ཅན།
བདག་གིས་རིང་མཐོང་དེ་འབྲས་ཀུན། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་གསུང་བར་འོས། ‖
89

གླང་ཆེན་རྒྱ་སྐར་ནས་འཐོན་པ། ཛ་མ་དག་ལ་ཐོགས་པ་དང་།
དེ་བཞིན་སྨོས་པའི་ཕྱིར་ཟེས་ནས། ཁྲིན་པ་རྒྱུག་པ་བདག་གིས་མཐོང་། ‖ 90

ཕྱི་ནི་ཁྲི་གང་དག་ལ་ཡང་། སུ་རིག་ཁྲི་གང་འཚོང་བ་མཐོང་།
ངན་པའི་ཤིང་དང་ཙན་དན་ནི། མཉམ་པ་དག་ཏུ་བྱེད་པ་མཐོང་། ‖ 91

དེ་བཞིན་གཡུལ་དུ་གླང་ཕྲུག་གིས། གླང་པོ་ཆེན་པོ་ཡང་དག་འབོད།
མི་གཙང་བ་ཡིས་ལུས་བྱུགས་པའི། སྤྲེའུ་འཕར་ཞིང་གཞན་ལ་འབྱུག ‖ 92

སྤྲེའུ་ངན་པ་གཡོ་བའི་གདེར། རྒྱལ་སྲིད་རྒྱལ་ལ་མངོན་དབང་བསྐུར།
རས་ཡུག་སྐྱེས་བུ་བཅོ་བརྒྱད་ཀྱིས། དྲངས་ཀྱང་ཀུན་ཏུ་ཉམས་པ་མེད། ‖ 93

स कदाचिन्नरपति र्विकृतस्वप्नदर्शनात् ।
भयसंशयसंभ्रान्तः पप्रच्छ फलकोविदम् ॥ ८६ ॥

ते तं राजसुताद्वेषान्निमित्तज्ञा बभाषिरे ।
अतिप्रियस्य हृदयं हुत्वाग्नौ लभ्यते शिवम् ॥ ८७ ॥

इति तेषा मनादृत्य वचः क्रूरतरं नृपः ।
भगवन्तं ययौ द्रष्टुं काश्यपं दुहितु र्गिरा ॥ ८८ ॥

स त मेत्यावदत् स्वप्नः सविकारः परं मया ।
दृष्टोऽद्य सर्वं सर्वज्ञ तत्फलं वक्तुमर्हसि ॥ ८९ ॥

वातायनेन निर्गच्छन् रुद्धपुच्छो मया गजः ।
तृषितस्य तथा पश्चात् कूपो धावन् विलोकितः ॥ ९० ॥

तृप्तश्च शक्तुप्रस्थेन मौक्तिकप्रस्थविक्रयः ।
समीकृतानि दृष्टानि कुदारूणि च चन्दनैः ॥ ९१ ॥

कलभेन महाहस्ती समाहूत स्तथाहवे ।
परानशुचिलिप्ताङ्गः प्रलिम्पन् विप्लुतः कपिः ॥ ९२ ॥

स्फीतराज्याभिषिक्तश्च कुचापलनिधिः कपिः ।
पटोऽष्टादशभिः क्लिष्टः पुरुषैरप्यसंक्षयः ॥ ९३ ॥

མི་རྟོག་འབྲས་བུའི་དགའ་ཚལ་ནི། དགའ་བ་ཆོས་ཀུན་དག་གིས་དཀྲུགས།
ཞི་སྣང་བཞད་གད་རྩོད་པ་ལ། སྐྱེ་བོ་མང་པོ་ཚོགས་པ་སྟེ།། 94

སྨད་བྱུང་མི་ལམ་འདི་དག་གིས། འབྲས་བུ་ཤིན་ཏུ་འཇིགས་རུང་སྐམ།
ཞེས་པ་ས་བདག་གིས་དྲིས་ལ། བཅོམ་ལྡན་འོད་སྲུངས་ཀྱིས་གསུངས་པ།། 95

སྐྱེ་བོའི་ཚེ་ལོ་བརྒྱ་བའི་ཚེ། སྟོན་པ་ཞི་བ་ཤཱ་ཀྱ་ཐུབ།
རྒྱལ་བ་བདུད་རྩིའི་རྩ་གཏེར་འབྱུང་། དེ་ནི་ཁྲོད་ཀྱིས་གླང་པོར་མཐོང་།། 96

དེ་ཡི་ཉན་ཐོས་ཐ་མ་ཡི། དུས་སུ་རྩོད་པ་ལ་བརྟེན་ནས།
ཚུལ་ཁྲིམས་ཡོན་ཏན་ཀུན་སྤྱོད་བཏང་། བསླད་པ་དང་བཅས་འབྱུང་བར་འགྱུར།། 97

དེ་དག་སྟོབས་ཀྱི་ཁྲིམ་ན་གནས། དབེན་པ་མ་སྨིན་ཚུང་རྣམས་ལ།
རང་གིས་བསྟེན་པ་ལ་བརྟེན་ཅིང་། བསྟན་པ་དག་ནི་ཕྱེད་པར་འགྱུར།། 98

གང་ཕྱིར་ཞུ་བྲ་ཞུ་ཕྱེད་ཀྱིས། དངོས་པོས་བསྟེན་པ་དག་ལ་རྒྱུག།
དེ་སྐད་སྨྲས་པའི་ཕྱི་ནས་ནི། ཁྲིན་པ་འགྲོས་པ་རྣམ་པར་མཐོང་།། 99

ཆགས་པས་ལོང་ཞིང་ཀུན་སྨོངས་ཀྱིས། བཅོམ་པ་དེ་དག་བྱང་ཆུབ་ཀྱི།
ཡན་ལག་སུ་རིག་བྲེ་གང་ནི། ཕྱེ་བྲེ་གང་ལ་འཚོང་པར་འགྱུར།། 100

སྲུ་སྨྲེགས་ཆིག་ནི་ཤིང་ངན་དང་། སངས་རྒྱས་ཀྱིས་གསུངས་ཙན་དན་དག།
སྨོངས་པ་ཁྱེད་པར་མི་ཤེས་པ། དེ་དག་གིས་ནི་མཚུངས་ཕྱེད་འགྱུར།། 101

रम्यपुष्पफलाराम श्चौरैरपि [illegible]ः ।
द्वेषोपहासकलहासक्तश्च विपुलो जनः ॥ ९४ ॥

स्वप्नाद्भुताना मेतेषा मन्ये घोरतरं फलम् ।
इति पृष्टः क्षितिभुजा भगवान् काश्यपोऽब्रवीत् ॥ ९५ ॥

शतायुषि जने शास्ता शान्तः शाक्यमुनि र्जिनः ।
भविष्यत्यम्[illegible]ोधिः स दृष्टः कुञ्जर स्त्वया ॥ ९६ ॥

तस्यापि पश्चिमे काले श्रावकाः कलिसंश्रयात् ।
त्यक्तशीलगुणाचारा भविष्यन्ति सविप्लवाः ॥ ९७ ॥

अपक्वाल्पविवेकानां बलात्ते गृहवासिनाम् ।
स्वयं सेवां समालम्ब्य करिष्यन्त्येव देशनाम् ॥ ९८ ॥

अर्थनीयोऽर्थिभावेन यस्मात् सेवासु धावति ।
तृषितस्य व्रजन् पश्चात् कूप स्तस्माद्विलोकितः ॥ ९९ ॥

ते करिष्यन्ति लोभान्धाः संमोहोपहताः परम् ।
बोध्यङ्ग[illegible]ताप्रस्थस्य शक्तुप्रस्थेन विक्रयम् ॥ १०० ॥

तीर्थवाक्यकुदारूणि बुद्धभाषितचन्दनैः ।
स[illegible]म्यमापादयिष्यन्ति ते मौग्ध्यादविशेषिणः ॥ १०१ ॥

དུལ་བའི་དགེ་སློང་གླང་པོ་ཆེ། བཟང་པོ་ཐོབ་ནས་འགའ་ཞིག་ཏུ།
དགེ་སློང་ཁྲིམས་འཆལ་གླང་ཕྲུག་གིས། འགྲན་ཞིང་སྨོད་པར་བྱེད་པར་འགྱུར།། 102

གསོ་བའི་མི་གཙང་གིས་བྲུགས་ལུས། དགེ་སློང་སྤྲེའུས་ཁྲིམས་བཟང་རྣམས།
རང་གི་སྐྱོན་གྱིས་སྐྲོ་བྱེད་ཅིང་། བདག་ཉིད་མཚུངས་པ་བྱེད་པར་འགྱུར།། 103

སྤྲེའུ་བཞིན་དུ་རིགས་འཁྲུལ་བ། མངོན་པར་དབང་ནི་བསྐུར་བར་འགྱུར།
རྫོགས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པ་ཡི། རས་ཕྲུག་བྲངས་པས་ཉམས་མི་འགྱུར།། 104

དགེ་འདུན་རྫས་དང་འབྲས་བུ་ཡི། དགའ་ཚལ་དག་ཀྱང་ཀུ་བར་འགྱུར།
པན་ཚུན་སྐྱོན་ནས་རྫོད་བྱེད་ཅིང་། འཐབ་མོ་འི་ངང་ཚུལ་དག་ཏུ་འགྱུར།། 105

ཁྲོད་ཀྱི་མི་ལམ་རྣམ་སྨིན་མཐར། འབྲས་བུ་འདི་དག་ས་ལས་བྱུང་།
ཞེས་པ་སྟོན་པའི་ཚིག་ཐོས་ནས། ས་ཡི་བདག་པོ་ཡ་མཚན་གྱུར།། 106

དེ་ནས་སྟོན་དེས་མི་བདག་ནི། རྫས་འབྲང་བཅས་ལ་ཆོས་བསྟན་པ།
མཛད་ནས་གསེར་འཕྲེང་ཅན་མ་ལ། དགེ་བ་འོས་པ་ཉིད་དག་བསྟན།། 107

སྐྱེ་བ་གཞན་དུ་མཆོད་རྟེན་ལ། ནཱ་རང་ག་ཡི་འཕྲེང་བས་མཆོད།
ལེགས་བྱས་དེ་ཡིས་དེ་ཉིད་ནི། གསེར་འཕྲེང་དག་གིས་མཚན་པར་སྐྱེས།། 108

ས་ག་ཧྲ་ནི་བཟང་མོ་འདི། དེ་ཉིད་བསོད་ནམས་མཐུ་ཚན་གྱིས།
ཡང་དག་དགེ་བའི་ཟམ་སྟེགས་ཉིད། དེ་རིང་སྐྱེ་བོའི་ཚོགས་ཀྱིས་ཐོབ།། 109

क्वचिद् भद्रं समासाद्य विनीतं भिक्षुकुञ्जरम् ।
दुःशीलकलभो भिक्षुः स्पर्द्धया धिक्करिष्यति ॥ १०२ ॥

चापलाशुचिलिप्ताङ्गः सुशीलान् भिक्षुमर्कटः ।
अनुलिम्पन् स्वदोषेण करिष्यत्यात्मसन्निभान् ॥ १०३ ॥

षण्ढकस्याभिषेकश्च भविष्यति कपेरिव ।
संबुद्धशासनपटं क्षप्यमाणं न नंक्ष्यति ॥ १०४ ॥

सङ्घद्रव्यफलारामेष्वपि यास्यन्ति चौरताम् ।
मिथः कलहशीलाश्च भविष्यन्त्यपवादिनः ॥ १०५ ॥

तव स्वप्नविपाकान्ते फलान्येतानि भूतले ।
इति शास्तु र्वचः श्रुत्वा विस्मितोऽभून्महीपतिः ॥ १०६ ॥

सानुगस्याथ नृपतेः स शास्ता धर्म्मदेशनाम् ।
कृत्वा काञ्चनमालाया दिदेश कुशलार्हताम् ॥ १०७ ॥

जन्मान्तरे चकारार्च्चां स्तूपे नारङ्गमालया ।
सा तेन सुकृतेनैव जाता हेमस्रजाङ्किता ॥ १०८ ॥

सेयं सुमागधा पुण्यप्रभावेण महीयसा ।
प्राप्ताद्य जनकायस्य सम्यक् कुशलसेतुताम् ॥ १०९ ॥

ཅེས་གསུངས་བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བ་ནི། དགེ་སློང་རྣམས་དང་བཅས་པ་དག།
མཛེས་པས་ཕྱོགས་རྣམས་ཡོངས་འགེངས་ཤིང་། མཁའ་ལས་རྒྱལ་བྱེད་
ཚལ་དུ་གཤེགས།། 110

སྐྱེས་བུ་རྣམས་ཀྱི་རིགས་མཆོག་འཕེལ་སྐད་སྤོབས་ལྡན་བུ་
ལ་ཆགས་པས་བརྟེན་པ་ཉིད།
གལ་ཏེ་བུ་ལ་ཡོན་ཏན་མེད་ན་དེ་ཚེ་རིགས་ཀུན་ཉམས་པ་མིན་ནམ་ཅི།
གང་གི་བསོད་ནམས་མཐུ་ཡིས་འཁོར་བའི་ཆུ་ཀླུང་བདག་པོ་ཆེ་ལ་གྲུ་བཞིན་དུ།
རིགས་རྫུང་ཡང་དག་སྒྲོལ་བྱེད་ཡོན་ཏན་ལྡན་པའི་བུ་མོ་དེ་དག་ངེས་པར་འབྱུང་།།
111

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་མག་ཧྲ་བཟང་མོའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དགུ་བཅུ་རྩ་གསུམ་པའོ།།

अभिधायेति भगवान्नभसा भिक्षुभिः सह ।
रुचा संपूरयन्नाशां ययौ जेतवनं जिनः ॥ ११० ॥

पुंसां सत्कुलभूतये बलवती मिथ्यैव पुत्रस्पृहा
सूनुश्चेदगुण स्तदेव विकलं तत् किं न सर्व्वं कुलम् ।
सा कन्या किल जायते गुणवती पुण्यप्रभावाद् यया
संसारोरुसरित्पतौ कुलयुगं नावेव सन्तार्य्यते ॥ १११ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
सुमागधावदानं त्रिनवतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་བཅུ་རྩ་བཞི་པ།

སྐལ་བ་ཉམས་པ་ཁ་ཅིག་རབ་གསོ་དྲ་སྣབས་སྐྱིད་པ་ཡི།
ཟབ་མོ་འི་རྩ་ལྡན་འགྲོ་བ་དག་དུ་གཞུང་བ་ཉིད་འཛིན་ཅིང་།
བསོད་ནམས་རྒྱས་པ་ཁ་ཅིག་སྦྲུ་ངན་དྲག་པོས་ཡོངས་གཞུངས།
ལྷན་སྐྱེས་རྩ་ཡི་ཚོགས་ཀྱི་མི་བཟད་སྒྲིད་པ་གཏོང་བར་བྱེད།། 1

མཉན་ཡོད་དུ་ནི་ཁྱིམ་གྱི་བདག། བསོད་ནམས་བ་ཞེས་གཉེར་དག་གི་བུ།
གྲགས་པའི་བ་ཞེས་གཉེན་ཞེས་བྱ་བ། གྲགས་པ་ཅན་གྱི་ཚད་གྱུར་བྱུང་།། 2

བདུད་རྩིའི་ཟེར་གྱི་འོད་ཟེར་ཅན། དེ་སྐྱེས་ཚེ་ན་བསོད་ནམས་ཀྱི།
རྩ་ཡི་ཚར་ནེད་ལས་སྐྱེས་པ། མི་བཟད་རྒྱུད་པ་ཞི་བར་གྱུར།། 3

གཞོན་ནུ་ཉིད་ལ་དབང་གྱུར་ཅིང་། སྲིད་པའི་ལོངས་སྤྱོད་ལས་ཕྱིར་ཕྱོགས།
དགེ་ལ་བརྩོན་པ་དེ་སོང་ནས། རྒྱལ་བ་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་བཞུགས་བསྟེན།། 4

སྟོན་པས་ཆོས་ནི་བསྟན་པ་ཡིས། རབ་བྱུང་དགྲ་བཅོམ་གནས་ལ་བརྟེན།
དེ་ནི་གསེར་དང་རྡོ་མཚུངས་ཤིང་། དགའ་དང་མི་དགའ་བཏང་བར་གྱུར།། 5

དེ་ཡི་མཆེ་བ་དག་ལས་རྩ། རོ་ལྡན་དྲི་མེད་ཞལ་གྱི་ན།
ཁུ་བ་ཟགས་པ་གང་ཞིག་གིས། དེ་ནི་དྲག་ཏུ་སྲིད་བྲལ་གྱུར།། 6

चतुर्नवतितमः पल्लवः ।

तरलतरतरङ्गोद्गारगम्भीरतोये
दधति जगति केचित् तप्ततां भग्नभाग्याः ।
खरमरुपरितापे केचिदुत्सक्तपुण्याः
सहजसलिलसारैस्तीव्रतृष्णां त्यजन्ति ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां पुण्यमित्रस्य सूनुर्गृहपतेरभूत् ।
यशोमित्र इति ख्यातः प्रतिमानं यशस्विनाम् ॥ २ ॥

तस्य जन्मक्षणे पुण्यैः पीयूषकिरणत्विषः ।
अवृष्टिप्रभवा वाग्भिः शशाम विषमा विपत् ॥ ३ ॥

स युवैव वशी गत्वा भवभोगपराङ्मुखः ।
जिनं जेतवनासीनं सिषेवे कुशलोद्यतः ॥ ४ ॥

धर्म्मदेशनया शास्तुः प्रव्रज्यार्हत्पदं श्रितः ।
तुल्यकाञ्चनपाषाणः सोऽभून्मुक्तप्रियाप्रियः ॥ ५ ॥

दंष्ट्राभ्यां सरसं तस्य द्रुतस्फटिकनिर्म्मलम् ।
सुस्राव वारि येनासौ वीततृष्णः सदाभवत् ॥ ६ ॥

ནམ་ཞིག་དགེ་སློང་ཐམས་ཅད་ཀྱིས། དགེ་མཚན་ལས་ནི་བཅོམ་ལྡན་ལ།
དེ་ཡི་སྲིད་པ་བྲལ་བ་ཡི། བསོད་ནམས་རྒྱུ་ནི་རབ་ཏུ་དྲིས།། 7

དེས་གསུངས་ཀ་ཤིའི་གྲོང་དུ་སྔོན། མཛེས་པ་ཞེས་བྱ་ཚོང་དཔོན་བུ།
སྟོན་པ་འོད་སྲུངས་ཞེས་པ་ཡི། རབ་ཏུ་བྱུང་བ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 8

ནམ་ཞིག་སྐྱོན་པས་གཟིར་གྱུར་ཅིང་། བདུང་བས་ཉེན་པས་ལུས་ཅན་དེས།
སོ་ཀའི་ཙཱུ་ཏ་ཀ་བཞིན་དུ། འགར་ཡང་རྒྱུ་ནི་ཐོབ་མ་གྱུར།། 9

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པས། རྒྱུ་སྐྱོད་སྟོང་པ་ཉིད་དང་ནི།
ཁྲིན་པ་ཡང་ནི་རྒྱུ་མེད་དང་། འཇུག་རྟོགས་འཕྲུལ་ལ་བསྐམས་པར་གྱུར།། 10

དེ་ནས་སྐྱོན་པས་ཆེ་ངེ་སྨྲས། ལུས་ནི་གཏོང་བར་བརྩོན་དེ་ལ།
མཁན་པོས་རྒྱུ་ནི་བྱིན་པ་དག། མཐོང་བ་མིན་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 11

དེ་ནས་དེ་ཡིས་སྟོན་པ་ནི། འོད་སྲུངས་བཀའ་ཡིས་རྒྱུ་ཡི་སྣོད།
མི་ཟད་པ་ཉིད་བཞིན་གྱུར་པ། དགེ་འདུན་དག་ལ་ཕུན་རིང་བྲིམས།། 12

དེ་ཡི་རྒྱུ་ནི་བཅོམ་ལྡན་འདས། འོད་སྲུངས་དགེ་ལེགས་དག་གི་གཏེར།
རབ་ཏུ་དང་བས་ཐུགས་རྗེ་ནས། ཕྱག་གི་པདྨོས་རབ་བཞིས་མཛད།། 13

དེར་ནི་སྐྱེ་བོ་འི་ཚོགས་འོངས་པས། རྒྱུ་ནི་ཟད་པ་མེད་གྱུར་པ།
མཐོང་ནས་ཡ་མཚན་དག་དང་བཅས། བདེན་པ་མཐོང་བ་ཐོབ་པར་གྱུར།། 14

कदाचिद् भिक्षवः सर्व्वे भगवन्तं कुतूहलात् ।
तृष्णाव्युपरमे तस्य पप्रच्छुः पुण्यकारणम् ॥ ७ ॥

सोऽब्रवीत् काश्यपाख्यस्य शास्तुः काशिपुरे पुरा ।
अभूत् प्रव्रजितः श्रेष्ठिसुतः सुन्दरकाभिधः ॥ ८ ॥

स कदाचित् तृषाक्रान्तः सन्तापक्लान्तविग्रहः ।
निदाघे चातक इव न क्वचिज्जल माप्तवान् ॥ ९ ॥

शून्यतां तोयपात्राणि कूपा निर्जलतामपि ।
स्रोतांसि सहसा शोषं तस्यापुण्यैः समाययुः ॥ १० ॥

दे[illegible] तस्याथ तस्य तृष्णाप्रलापिनः ।
उपाध्यायेन सलिलं दत्तं प्रायाददृश्यताम् ॥ ११ ॥

शासनात् काश्यपस्याथ स शास्तु र्जलभाजनम् ।
अक्षयत्व मिवायातं सङ्घे चिर मचारयत् ॥ १२ ॥

कारुण्यात् तस्य भगवान् काश्यपः श्रेयसां निधिः ।
प्रसन्नपाणिपद्मेन चक्रे वारिप्रतिग्रहम् ॥ १३ ॥

दृष्ट्वा सविस्मय स्तत्र जनसङ्घः समागतः ।
तोय मक्षयतां यातं सत्यदर्शन माप्तवान् ॥ १४ ॥

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་སྨོན་ལམ་གྱིས། གྲགས་པའི་བཤེས་གཉེན་དགེ་རྩ་ལྡན།
ཞི་བ་བརྟེན་འདི་མཆི་བ་ལས། ཚུ་ཡི་ཚོགས་ནི་འབྲུངས་པར་གྱུར།། 15

དེ་ལྟར་གྲགས་པའི་བཤེས་གཉེན་གྱིས། སྐྱེ་བ་གཞན་ལ་བྱིན་བ་ནི།
རྒྱལ་བས་གསུང་ཐོས་གྲུས་པ་ཡིས། དགེ་སློང་རྣམས་ནི་ཡ་མཚན་གྱུར།། 16

བདེ་བ་དྲི་མེད་ཚུ་གང་ཞི་བ་ནི།
ཁ་བའི་རླབས་ལྡན་རྒྱལ་བ་བསྟེན་པ་དག།
ཐོབ་ནས་འཁོར་བ་སྲུ་ངམ་ཐང་ལ་ནི།
ཡོངས་འཁྱམ་སྐྱིད་པའི་གདུང་བ་གཏོང་བར་བྱེད།། 17

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་གྲགས་པའི་བཤེས་གཉེན་གྱི་རྟོགས་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དགུ་བཅུ་རྩ་བཞི་པའོ།།

तत्पुण्यप्रणिधानेन सोऽयं कुशलमूलवान् ।
यशोमित्रः श्रितः शान्तिं दंष्ट्रोद्धूतपयोभरः ॥ १५ ॥

इति जन्मान्तरोदन्तं यशोमित्रस्य सादराः ।
जिनेन कथितं श्रुत्वा भिक्षवो विस्मयं ययुः ॥ १६ ॥

संसारमरुपरिभ्रम
तृष्णातापं त्यजति जिनसेवा ।
सुखविमलसलिलां
कलितांशमहिम कल्लोलिनीं प्राप्य ॥ १७ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
यशोमित्रावदानं चतुर्नवतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་བཅུ་ཙ་ལྔ་པ།

རྒྱ་ཆེ་ཕྱིག་པའི་ཐུན་པར་འཛུག་པ་དག་ནི་རབ་སྤངས་ནས།
འཕྲུལ་ལ་སྙིང་རྗེའི་འོད་ཟེར་སྣང་བ་རབ་ཏུ་རྒྱས་པ་ཡིས།
སྨིན་སེལ་ཅི་ཡང་ཡོངས་སུ་གདུང་བ་དག་ཀྱང་འགྲོག་བྱེད་པ།
སངས་རྒྱས་འོད་སྟོང་ལྡན་པས་དམ་པའི་ལམ་ནི་སྟོན་པར་བྱེད།། 1

གྲོང་ཁྱེར་རྒྱལ་པོ་འི་ཁབ་ན་སྡོད། ཀ་ལན་ད་ཀའི་གནས་ཞེས་པ།
འོད་མའི་ཚལ་ན་བཅོམ་ལྡན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམ་པར་བཞུགས།། 2

གྲོང་དེར་དད་དཔོན་དོན་བྱིན་གྱི། ཆུང་མ་ནོན་མོ་ཞེས་པ་ལ།
བུ་གཉིས་དག་ནི་དུས་གཅིག་ཏུ། མཚེ་མ་ཉིད་དུ་བྱུང་བར་གྱུར།། 3

ཕ་ནི་ལྔ་པ་ཉིད་གྱུར་ཅིང་། ནོར་དང་འཁོར་ནི་ཟད་པའི་ཚེ།
ཤང་ཀུ་མཚམས་བྱིན་ཞེས་བྱ་བ། དེ་དག་མ་ཡི་ཚོགས་ཀྱིས་བསྐྱེད།། 4

མ་ཡི་ཚིག་གིས་ཚོམ་ཀུན་ལ། རབ་ཞུགས་བྱིས་པ་དེ་དག་གིས།
ཁྱིམ་ཀླ་དག་གི་ནོར་ཆུང་དང་། སྣོད་རྣམས་དལ་གྱིས་བརླབ་པར་བྱས།། 5

མ་དང་ཕ་ཡི་དུལ་བ་ཡི་ནི་ཐུང་བ་ཉིད་འགྱུར་ཞིང་།
དེ་ཡི་བདང་སྐོམས་ཉིད་ཀྱིས་འདུལ་བ་མིན་པའི་གཡང་ལ་ལྷུང་།
རང་གི་སྐྱེ་བ་སྔོན་བག་ཆགས་དག་དང་འབྲེལ་བ་ལས།
བྱིས་པ་རྣམས་ནི་དེལ་བཞིན་གཞན་གྱི་རང་བཞིན་སྟེན་པར་བྱེད།། 6

पञ्चनवतितमः पल्लवः ।

उत्सार्य्य पापविपुलं तिमिरावतारं
सद्यः प्रकीर्णकरुणाकिरणप्रकाशः ।
दोषापहस्य परितापहरस्य कोऽपि
सन्मार्ग मादिशति बुद्धसहस्ररश्मिः ॥ १ ॥

पुरा पुरे राजगृहे भगवान् वेणुकानने ।
कलन्दकनिवापाख्ये विजहार तथागतः ॥ २ ॥

तस्मिन् पुरे सार्थपते रथदत्तस्य दारकौ ।
अभूतां निश्चिताख्यायां जायायां युगपद्यथा ॥ ३ ॥

तौ सङ्घसन्धिदत्ताख्यौ याते पितरि पञ्चताम् ।
क्षीणे धने परिजने मात्रा कृच्छ्रेण वर्द्धितौ ॥ ४ ॥

तौ मातु र्वचसा बालौ शनकैः प्रतिवेशिनाम् ।
चौर्य्यप्रवृत्तौ मूल्यार्थभाण्डानां चक्रतुः क्षयम् ॥ ५ ॥

मातुः पितुश्च नियमेन भवन्ति योग्याः
श्वभ्रे पतन्त्यविनये तदुपेक्षयैव ।
पूर्व्वोदितस्वजनवासनयैव विद्धा
बाला स्तिला इव परप्रकृतिं भजन्ते ॥ ६ ॥

རིམ་གྱིས་དེ་དག་ཆེར་སྨྲིས་ཏེ། ཆོས་ཀུན་དར་བབ་ཉིད་དུ་གྱུར།
འཇོག་དང་མཚམས་འབིགས་ལ་སོགས་ཀྱིས། གྲོང་ཁྱེར་པ་ཡི་ནོར་རྣམས་བླངས།། 7

དེ་དག་བྲུ་བ་ཅན་ནྲ་ཡིས། ཤེས་ནས་རྒྱལ་པོ་མ་སྨྲིས་དགྲས།
དེ་དག་མ་དང་བཅས་པ་ནི། སྐད་ཅིག་ཉིད་ཀྱིས་གསོད་པར་སྤྱིངས།། 8

གཞན་གྱི་ནོར་གྱིས་གང་ཞིག་ཟ་བྱེད་གང་ཞིག་འཐུང་བར་བྱེད།
བདེ་བའི་བསམ་པས་ཡུལ་གྱི་ལམ་ནི་གང་ཞིག་ཉམས་སྐྱོང་བྱེད།
མ་དཔྱད་དགའ་བར་བྱེད་པའི་བདེ་ལ་གུས་པ་དེ་ཉིད་ནི།
སྨིན་པར་གྱུར་པ་སྒྲོག་ནི་ཉམས་བྱེད་མི་ཟད་ཟིང་དག་ཡིན།། 9

ཡུལ་གྱི་བདུད་ནས་རྒྱགས་ཤིང་འཁྲུགས་པ་རྣམས་ཀྱི་ཆགས་པ་གང་།
ཀུ་དང་སྡིག་དང་གསོད་པས་ཐོབ་པའི་ནོར་གྱིས་རབ་བསྐྱེད་པ།
དེ་ནི་ཡོངས་སྨིན་རྐང་ལག་བཅད་དང་གསལ་ཤིང་ལ་ཞོན་པས།
ཡོངས་ཟགས་ཁྲག་གི་རྒྱུན་གྱིས་ཕྱི་རོལ་དག་ཏུ་འབྱུང་བར་འགྱུར།། 10

དེ་ནས་གསོད་པའི་འཕྲེང་བས་མཚན། སྡོན་དམར་གོས་ཀྱིས་གཡོགས་དེ་དག།
ལྟ་རུ་འོངས་པའི་སྐྱེ་བོས་བསྐོར། གསོད་པའི་གནས་སུ་ཉེ་བར་སོང་།། 11

བཅྨ་ལྡན་ཀུན་མཁྱེན་གྱིས་མཁྱེན་ནས། རང་ཉིད་ས་དེར་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ།
རྗེས་སུ་གཟུང་བའི་བཀའ་དྲིན་གྱིས། བཅིངས་པ་དག་དང་བྲལ་བར་མཛད།། 12

ཀུན་མཁྱེན་བཀའ་ཡིས་དེ་དག་ནི། རྒྱལ་པོས་བཏང་ཞིང་སྡིག་པ་གྲོལ།
བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་བསྟན་པ་ལ། རབ་ཏུ་བྱུང་ནས་དགྲ་བཅོམ་ཐོབ།། 13

क्रमेण वर्द्धमानौ तौ प्रौढ़चौरत्व मागतौ ।
उत्खातसन्धिच्छेदाद्यैः पौराणां जह्रतु र्द्धनम् ॥ ७ ॥

अजातशत्रुणा राज्ञा चारै र्विज्ञाय तत्क्रियाम् ।
विसृष्टौ वध्यवसुधां तौ माचा सहितौ क्षणात् ॥ ८ ॥

यद् भुज्यते परधनेन निपीयते यत्
सौख्याशया विषमवर्त्म विगाह्यते यत् ।
तस्याविचाररमणीयसुखोदरस्य
प्राणावसानपणदारुण एव पाकः ॥ ९ ॥

संजायते विषयपानमदाकुलानां
य श्चौर्य्यदाहवधलब्धधनेन रागः ।
निर्यात्यसौ परिणतः करपादपात-
शूलाधिरोहणपरिस्रुतरक्तपूरैः ॥ १० ॥

तत स्तौ वध्यमालाङ्कौ नीलरक्ताम्बरावृतौ ।
प्रेक्षागतजनाकीर्णो वध्यस्थान मुपागतौ ॥ ११ ॥

ज्ञात्वा दयावान् सर्व्वज्ञः स्वय मभ्येत्य तां भुवम् ।
प्रसादानुग्रहेणैव चक्रे विगतबन्धनौ ॥ १२ ॥

सर्व्वज्ञस्याज्ञया राज्ञा तौ त्यक्तौ मुक्तपातकौ ।
प्रव्रज्यया भगवतः शासनेऽर्हत्त्व मापतुः ॥ १३ ॥

ཡེ་ཤེས་འབྱོར་འདྲར་དེ་དག་ནི། མ་དང་བཅས་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
དགེ་སློང་གིས་དྲིས་དགེ་མཚན་ལས། དེ་གཏམ་བདེ་བར་གཤེགས་པས་གསུངས།། 14

སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བ་དག་ལ་ཡང་། འདི་དག་བདག་གིས་རབ་ཏུ་བསྐྱངས།
དེ་ཚེ་འདི་དག་ཉིད་ཀྱི་ན། སྡུག་མོ་འཇིགས་རུང་གཟུགས་ལྡན་གྱུར།། 15

དེ་དུས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་ནི། བརྩེ་བས་ལུས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་གཉེན།
སྙིང་རྗེའི་དྲུལ་ཞེས་བྱ་བ་ཡི། ས་སྐྱོང་བུར་ནི་ང་ཉིད་གྱུར།། 16

ནས་ཞིག་བཀྲིས་པས་ཉིན་པ་ཡིས། མྱུག་གུ་འདི་དག་ཟ་རྩོམ་པའི།
སྡུག་མོ་དེ་ནི་རང་གི་ལུས། བྱིན་ནས་བདག་གིས་རྣམ་པར་བཟློག།། 17

ལས་ཀྱི་ལྷག་མས་ད་ལྟ་ཡང་། འདི་དག་ཚོམ་ཀུན་ཉིད་དུ་གྱུར།
སྡུག་མོ་དེ་ནི་མ་འདི་སྟེ། འདི་དག་བདག་གིས་རང་དུ་བསྐྱངས།། 18

ཞེས་གསུངས་བཅོམ་ལྡན་ཐུགས་རྗེ་ཡི། རྒྱ་མཚོ་འབྱུང་པོ་ལ་དགོངས་པ།
དགེ་སློང་ཚོགས་དང་བཅས་བ་དག། རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་དུ་རབ་ཏུ་གཤེགས།། 19

བདུད་རྩི་རོ་ཡི་ཆར་བཞིན་མི་འདོད་སེལ།
འདོད་པ་དམ་པའི་གཟིགས་པ་གང་ལྷུང་བས།
ལྷུང་བ་རྣམས་ཀྱང་བསོད་ནམས་ཀྱིས་མཐོ་བའི།
བསྔགས་པར་འོས་པར་མཛད་པ་རྒྱལ་གྱུར་ཅིག།། 20

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་ བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་སྡུག་མོ་འི་རྟོགས་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དགུ་བཅུ་རྩ་ལྔ་པའོ།།

जननीसहितौ दृष्ट्वा तौ ज्ञानविभवोज्ज्वलौ ।
तत्कथाकौतुकात् पृष्टौ भिक्षुभिः सुगतोऽभ्यधात् ॥ १४ ॥

मयैव रक्षितावेतौ पूर्व्वस्मिन्नपि जन्मनि ।
एतयो र्जननी व्याघ्री घोररूपा तदाभवत् ॥ १५ ॥

तस्मिन् काले कृपाबन्धु र्बोधिसत्त्वः शरीरिणाम् ।
अहं करुणरेखाख्यः क्षितिपालसुतोऽभवम् ॥ १६ ॥

कदाचिदेतौ क्षुत्क्षामा पोतकौ भोक्तु मुद्यता ।
स्वशरीरं मया दत्त्वा व्याघ्री सा विनिवारिता ॥ १७ ॥

अद्य तावेव चौरत्वं कर्म्मशेषादुपागतौ ।
मया संरक्षितौ व्याघ्री माता सैवेय मेतयोः ॥ १८ ॥

इत्युक्त्वा करुणासिन्धु र्भगवान् भूतभावनः ।
भिक्षुसङ्घेन सहितः प्रययौ जेतकाननम् ॥ १९ ॥

अमृतरसवृष्टि रिष्टा दृष्टि
रनिष्टापहा सतां जयति ।
पतितेव पतित मपि या
कुरुते पुण्योन्नतिं श्लाघ्याम् ॥ २० ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
व्याघ्र्यवदानं पञ्चनवतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་བཅུ་རྩ་དྲུག་པ།

ཟླ་བའི་ཀུན་དགའ་ཉི་མའི་རབ་གསལ་དང་།
མེ་ཡི་ཚ་བ་རླུང་གི་མགྱོགས་པ་དང་།
སྙིང་རྗེ་ལ་དགའ་སྐྱེ་བོ་ཆེ་རྣམས་ཀྱིས།
གཞན་ལ་ཕན་པ་ལྷན་སྐྱེས་རང་བཞིན་ཡིན།། 1

འཕགས་རྒྱལ་སྐྱིད་མོས་ཚལ་དུ་སྡོན། རྒྱལ་པོ་དཔལ་ལྡན་འཆར་བྱེད་ནི།
ཙེ་དགའི་རོ་དང་ལྡན་པ་དག། བཙུན་མོར་བཅས་པ་རྣམ་པར་གནས།། 2

དེ་ཡི་མཛེས་མ་ཨུཏྤ་ལ་མིག། མི་དྲོག་འཕྲུ་ལ་ཆགས་པ་རྣམས།
ཐུབ་པ་བརྒྱ་ཕྲག་ལྷ་རྣམས་ནི། འདོད་དགར་འོང་བ་དག་གིས་མཐོང་།། 3

ཕྲག་དོག་ཁྲོ་བ་སྐྱོང་བ་དེས། དགའ་མར་མིག་བཀོད་དེ་དག་རྣམས།
རྐང་ལག་བཅད་པའི་ཁྲག་གིས་ནི། འདམ་ལ་ཉལ་བ་དག་ཏུ་བྱས།། 4

མི་བཟད་གནད་བཅད་ཚོང་ཡིས། གཟིར་ཅིང་ཚེ་ངེ་ལྡན་དེ་དག།
སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་ཐུགས་རྗེ་ཡིས། སྨྲས་པའི་སྨྲན་གྱིས་རབ་ཏུ་གཟིགས།། 5

དེ་ཡི་གཟིགས་པ་བདུད་རྩི་ཡི། ཆར་ལྷུར་རེག་པས་དེ་དག་རྣམས།
སྲོག་བཟུང་རྐང་ལག་ལེགས་པར་འགྱུར། གདུང་བ་དང་བྲལ་ཡང་དག་ལངས།། 6

षण्णवतितमः पल्लवः ।

ह्लादः शशाङ्कस्य रवेः प्रकाशः
तापः कृशानोः पवनस्य वेगः ।
परोपकारः करुणारतानां
महाजनानां सहजः स्वभावः ॥ १ ॥

उद्याने केलिरसिकः श्रीमानुदयनः पुरा ।
अवन्तिविषये राजा विजहार वधूसखः ॥ २ ॥

तस्य पुष्पोच्चयासक्ताः कान्ताः कुवलयेक्षणाः ।
यदृच्छयागतैर्दृष्टा मुनीनां पञ्चभिः शतैः ॥ ३ ॥

तान् प्रियान्यस्तनयनानीर्ष्यामन्युपरायणः ।
स चक्रे पाणिचरणच्छेदासृक्पङ्कशायिनः ॥ ४ ॥

तानार्त्तनादिनस्तीव्रमर्म्मच्छेदव्यथातुरान् ।
ददर्श भगवान् बुद्धः करुणास्निग्धलोचनः ॥ ५ ॥

तद्दृष्ट्यामृतवृष्ट्येव स्पृष्टास्ते धृतजीविताः ।
संश्लिष्टपाणिचरणाः समुत्तस्थुर्गतव्यथाः ॥ ६ ॥

དེ་ནས་རབ་རྫོགས་དེ་དག་ལ། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་ཆོས་བསྟན་མཛད།
གང་གིས་སྒྱུར་དུ་དེ་དག་རྣམས། ཕྱིར་མི་འོང་འབྲས་དང་བ་ཐོབ།། 7

དེ་མཐོང་དགེ་སློང་མཚར་བཅས་པས། དྲིས་ཤིང་བཅོམ་ལྡན་རྒྱལ་བ་ཡིས།
གསུངས་པ་སྔོན་ཡང་འདི་དག་རྣམས། བདག་གིས་བརྩེ་བ་ཉིད་ཀྱིས་བཟུང་།། 8

བཱ་རཱ་ཎ་སི་དག་ཏུ་སྔོན། རྒྱལ་པོ་ཚངས་བྱིན་དག་གིས་ནི།
འབྲིད་བྱེད་ཕྱིག་པ་བྱས་པ་ཡིས། བློན་པོ་ལྔ་བརྒྱ་ངེས་པར་བསྐྲད།། 9

རྒྱལ་པོའི་འཇིགས་པས་ཡང་དག་གདུང་། ཀླུ་ངམ་ལམ་དུ་འགྲོད་དེ་དག།
སོ་ཀ་གྲིབ་མ་ཆུ་མེད་པར། མི་བཟད་སྐོམ་པས་ལྷུང་བར་གྱུར།། 10

བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་གཉིས་འཕྲུང་ཆེ། བཟང་པོ་ཞེས་པས་དེ་དག་མཐོང་།
དེ་དག་ཆོ་ངའི་ནདས་ཐུག་ནས། སྙིང་རྗེས་གདུང་བ་དང་བཅས་གྱུར།། 11

ཆུ་དང་ཟ་བ་འབྲས་སྤྱིར་དེས། རིང་པོ་རིང་པོ་དག་ནས་ཆུ།
ལག་པ་ཤིན་དུ་ཆེ་བས་བླངས། དེ་དག་སྐོམ་པ་དང་བྲལ་བྱས།། 12

དེ་ཡིས་དགའ་བ་རྟག་ཏུ་ནི། སྲོག་གི་ཟུངས་དག་ངེས་པར་བསྟན།
རྒྱ་ཆེ་ངལ་བར་རབ་ཞི་བ། དེ་དག་དེར་ནི་ངལ་བསོས་ཐོབ།། 13

དེ་ནས་དུས་ཀྱིས་སོ་ལྡན་པ། ལུས་ནི་བཏང་བ་དེ་ཉིད་ཀྱིས།
ལུས་དག་སྤྲངས་ནས་དེ་དག་གིས། ལྷ་ལ་འོས་པའི་མཆོད་པ་བྱས།། 14

तत स्तेषां प्रपन्नानां भगवान् धर्म्मदेशनाम् ।
व्यधाद्ययाशु ते प्रापु रनागामिफलोदयम् ॥ ७ ॥

तद्दृष्ट्वा भिक्षुभिः पृष्टः साश्चर्य्यै भंगवान् जिनः ।
जगाद पूर्व्वं मप्येते दययैव मयोद्धृताः ॥ ८ ॥

वाराणस्यां पुरा राज्ञा ब्रह्मदत्तेन मन्त्रिणाम् ।
शतानि पञ्च भिन्नानां निरस्तानि कृतागसाम् ॥ ९ ॥

ते राजभीत्या सन्तप्ता मरुमार्गप्रवासिनः ।
ग्रीष्मे निरुदकच्छाये निपेतु स्तीव्रतृष्णया ॥ १० ॥

विलोक्य बोधिसत्त्व स्तान् भद्रो नाम महाद्विपः ।
तत्प्रलापेषु निर्भिन्नः कारुण्यात् सव्यथोऽभवत् ॥ ११ ॥

दूरात् सलिल मादाय स हस्तेन महीयसा ।
तान् वीततृष्णान् विदधे पयोमूलफलप्रदः ॥ १२ ॥

तेनैव सततं पृष्ठान्निर्द्दिष्टप्राणधारणाः ।
विश्रान्तिं तत्र ते प्रापुः प्रशान्तविपुलश्रमाः ॥ १३ ॥

कालेन त्यक्तदेहस्य तत स्ते तस्य दन्तिनः ।
कृत्वा शरीरसत्कारं पूजां चक्रुः सुरोचिताम् ॥ १४ ॥

དགོན་པར་བདག་ནི་གླང་པོ་ཡིས། སྡུག་བསྔལ་དེ་ལས་བློན་པོ་ནི།
སྔོན་བསྐལ་དེ་དག་ད་ལྟ་ཡང་། ཐུབ་པ་དེ་དག་མི་འདོད་ལས།། 15

ཞེས་པ་གསུངས་ནས་བཅོམ་ལྡན་འདས།
སེམས་ཅན་ཀུན་སྒྲོལ་བརྟུལ་ཞུགས་ཅན།
ཐུབ་པའི་ཚོགས་ཀྱིས་མཆོད་བྱེད་ཅིང་།
རང་གི་དཀའ་ཐུབ་ནགས་སུ་གཤེགས།། 16

སྟོན་པའི་ཐུགས་རྗེ་བདུད་རྩིའི་ཆུ་བོ་ནི།
མ་ལུས་བདེ་དང་དགེ་བའི་པོ་ཏ་སྟེ།
སྲིད་པའི་ཉུ་ངས་གདུང་བསིལ་གྲིབ་མ་དང་།
མ་བཞིན་སྐྱིད་པར་བྱེད་པ་རྒྱལ་གྱུར་ཅིག།། 17

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་གླང་པོའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དགུ་བཅུ་རྩ་དྲུག་པའོ།།

कुञ्जरेण मयारण्ये तस्ते मन्त्रिणः पुरा ।
कच्छ्रात् सन्तारिता स्तस्मान्मुनय श्चाद्य वैशसात् ॥ १५ ॥

इत्युक्त्वा भगवान्
सर्व्वसत्त्वसन्तारणव्रतः ।
पूज्यमानो मुनिगणै
र्जगाम स्वं तपोवनम् ॥ १६ ॥

अखिलसुखकुशलदूती
भवमरुसन्तापशीतलच्छाया ।
जयति जननीव जननी
करुणामृतवाहिनी शास्तुः ॥ १७ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
हस्त्यवदानं षण्णवतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་བཅུ་རྩ་བདུན་པ།

རྣམ་སྣང་སྒྲོན་གྱི་དུག་གིས་ཡིད་ནི་སྨུན་ཕྱུང་གྱུར་རྣམས་ཀྱིས།
དམ་པ་དག་ལ་གནོད་པ་བསླབ་ལ་འབད་པ་རབ་རྣོ་གང་།
དེ་ཉིད་གལ་ཏེ་དེ་ཡི་ཡོན་ཏན་རབ་འབར་རྗེས་བྱེད་པར།
གྱུར་ནས་སྲིད་འདིར་སུ་ཞིག་རྒྱ་ཆེར་གནོད་དང་ལྡན་པ་གྱུར། 1

རྒྱལ་བ་རྒྱལ་པོ་འི་ཁབ་དང་ཉེ། འོད་མའི་ཚལ་ན་རྒྱུ་བ་ན།
ལྷས་བྱིན་གྱིས་ནི་སྡང་བས་སྤྲོན། རབ་ཏུ་བསྐུལ་བའི་དཀའ་ཐུབ་པ། 2

དེ་ཡིས་བྱིན་པའི་མཚོན་ཆ་ཅན། སྤྲིན་འཁྲིག་འཇིགས་སུ་རུང་བ་བཞིན།
ཁྲོ་བས་དུལ་བ་ཉམས་གྱུར་པའི། རྩོམ་པ་ཆེན་པོས་མངོན་པར་གཙོས། 3

བརྒྱ་ཕྲག་ལྔ་ཡི་དཀའ་ཐུབ་ཅན། དེ་དག་གིས་འཕངས་མཚོན་གྱི་ཆར།
བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་སྐུ་ལ་ནི། པདྨ་ཨུཏྤལ་ཚོགས་ཉིད་གྱུར། 4

དམ་པ་རྣམས་ལ་རྣོན་པོ་ཡི། མཚོན་ཡང་འཇམ་པ་སྟེན་བྱེད་དེ།
སྡང་བའི་དུག་གིས་བྲུགས་གྱུར་པ། སྡིག་པ་ཅན་གྱི་སེམས་ནི་མིན། 5

སྟོན་པའི་སྐུ་ནི་སྒྲིབ་བྱེད་པ། ནོར་བུའི་རང་བཞིན་ཁང་པ་བརྩེགས།
ནམ་མཁའི་འོད་ནི་རབ་འཕྲུངས་ཏེ། ལྟ་བ་དག་ནི་བཀློག་མ་གྱུར། 6

དེ་ནས་དཀའ་ཐུབ་ཅན་དེ་དག། ངལ་ཞིང་ངོ་ཚ་བཞིན་དུ་པས།
བཟོད་པའི་རྒྱ་མཚོ་རབ་དང་བས། སྟོན་པ་ཡི་ནི་ཞབས་ལ་གདུགས། 7

सप्तनवतितमः पल्लवः ।

विद्वेषदोषविषदूषितमानसानां
यत् साधुबाधनविधौ निशितः प्रयत्नः ।
स्याच्चेत्तदुज्ज्वलगुणानुकृतौ स एव
तत् को भवेत् पृथुपराभववान् भवेऽस्मिन् ॥ १ ॥

जिने राजगृहोपान्ते वेणुविजनचारिणि ।
विद्वेषा द्देवदत्तेन प्रेरिता स्तापसाः पुरा ॥ २ ॥

भ्रूभङ्गभीमवदना स्तद्दत्तविविधायुधाः
अभ्याद्रवन् सुसंरब्धाः क्रोधविध्वस्तसंयमाः ॥ ३ ॥

पञ्चभि स्तापसशतैः क्षिप्ता स्तेऽस्त्रप्रवृष्टयः ।
ययु र्भगवतः काये कमलोत्पलजालताम् ॥ ४ ॥

निशितान्यपि शस्त्राणि अयन्ते यत् सुमार्दवम् ।
विद्वेषविषदिग्धानि नतु चित्तानि पापिनाम् ॥ ५ ॥

प्रादुरासीन्मणिमयं कूटागारं नभःप्रभम् ।
शरीरच्छादनं शास्तु र्न तु दृष्टिनिवारणम् ॥ ६ ॥

ततस्ते तापसाः श्रान्ता लज्जावनमिताननाः ।
निपेतुः पादयोः शास्तुः क्षमासिन्धोः प्रसादिनः ॥ ७ ॥

བཅོམ་ལྡན་གྱིས་ཀྱང་བུ་ལ་བཞིན། རབ་ཏུ་དང་ལྡན་དེ་དག་ལ།
གནོད་བྱེད་ལ་ཡང་ཁྲོ་མེད་པས། ཆོས་ནི་རབ་ཏུ་བསྟན་པ་མཛད།། 8

ཆེན་པོ་འི་ནི་འཁྲུགས་པའི་རྣམ་འཕྲུལ་མེད་པ་ཡིས།
བདེ་དང་ཞི་བ་ལ་བརྟེན་བསོད་ནམས་བཟོད་པ་དག་གི་རྒྱུ།
དྲི་མེད་བསིལ་བ་དག་དང་ལྡན་པ་ཕན་མིན་འཇུག་པ་མིན།
དེ་ཐོབ་ཁྲོ་བའི་རྟུལ་གྱིས་རྟོག་པ་དག་ཏུ་ཡོངས་མི་འགྱུར།། 9

སྟོན་པས་ཆོས་བསྟན་རབ་བྱུང་གིས། བསམ་པ་རབ་ཕྱིས་དེ་དག་གིས།
ཟག་པ་ཀུན་ལས་རྣམ་གྲོལ་བའི། དགྲ་བཅོམ་ཉིད་ནི་རབ་ཏུ་ཐོབ།། 10

སྐབས་དེར་འོངས་པའི་དགེ་སློང་ནི། གཏམ་དེ་ཐོས་ཤིང་ངོ་མཚར་དང་།
བཅས་པས་འདི་ཅི་ཞེས་པ་དྲིས། རྒྱལ་བས་དེ་དག་ལ་གསུངས་པ།། 11

སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བ་དག་ལ་ཡང་། ཤིན་ཏུ་གནོད་བྱས་འདི་དག་ལ།
རྣམ་འགྱུར་མེད་པ་བདག་གིས་ནི། རབ་ཏུ་དང་བས་ངེས་པར་བཟླས།། 12

རྒྱ་མཚོ་དག་ཏུ་འགྲོ་བ་ལ། གཟིངས་ནི་ཆག་པར་གྱུར་ཚེ་སྔོན།
འདི་དག་ཀ་ཤིའི་ཡུལ་སྐྱེས་པའི། ཚོང་པས་སྒྲོག་ལ་ཐེ་ཆོམ་ཐོབ།། 13

དེ་ལ་བདག་ནི་རུས་སྦལ་གྱིས། རྒྱབ་ཏུ་བཀོད་ནས་རབ་ཏུ་བསྒྲལ།
འཚོ་བ་ཐོབ་ཅིང་ཕ་རོལ་ཏུ། ཕྱིན་ནས་ངལ་གསོ་རྣམ་པར་བསྟེན།། 14

རབ་ཏུ་བསྒྲལ་བས་ཡོངས་ངལ་དེ། བདག་ནི་སྐད་ཅིག་གཉིད་ལོག་ཚེ།
བདག་ཤ་ཟ་འདོད་དེ་དག་རྣམས། ཐམས་ཅད་བདག་ནི་གསོད་པར་བརྩོན།། 15

भगवानपि पुत्राणामिव तेषां प्रसादिनाम् ।
निकारेणापि निर्मन्यु र्विदधे धर्म्मदेशनाम् ॥ ८ ॥

अक्षोभविभ्रमसुखं शम माश्रितानि
पुण्यक्षमासलिलनिर्म्मलशीतलानि ।
नो मानसानि महता महितप्रवृत्त-
दुर्व्वृत्तिमन्युरजसा कलुषीभवन्ति ॥ ९ ॥

धर्म्मदेशनया शास्तुः प्रव्रज्योन्मार्जिताशयाः ।
ते सर्व्वाश्रमनिर्म्मुक्ता महत्त्वं प्रतिपेदिरे ॥ १० ॥

अत्रान्तरे समायातै र्भिक्षुभिः श्रुततत्कथैः ।
किमेतदिति साश्चर्य्यैः पृष्ट स्तानवदज्जिनः ॥ ११ ॥

कृतापकाराः सुतरां पूर्व्वस्मिन्नपि जन्मनि ।
मयैते निर्व्विकारेण प्रसादादवलोकिताः ॥ १२ ॥

एते समुद्रयात्रायां वणिजः काशिदेशजाः ।
भग्ने प्रवहणे प्रापुः पुरा जीवितसंशयम् ॥ १३ ॥

कच्छपेन मया तत्र पृष्ठ मारोप्य तारिताः ।
पार मासाद्य विश्रान्तिं भेजिरे लब्धजीविताः ॥ १४ ॥

तत्तारणपरिश्रान्ते मयि निद्रावृते क्षणम् ।
मन्मांसाहारकामा स्ते सर्व्वे मां हन्तु मुद्ययुः ॥ १५ ॥

རྡོ་ཡི་ཆར་ཆེན་རབ་སློས་ཀྱང་། ཁོག་པ་རབ་ཏུ་བརྟན་ལྡན་ཞིང་།
གོང་བུའི་དབྱིབས་ཅན་བདག་གིས་ནི། ལུས་ནི་ནམ་ཡང་ཉམས་མ་གྱུར།། 16
དེ་ནས་བཀྲིས་པས་ཡོངས་ཉེན་དེ། མཐོང་ནས་སྙིང་རྗེས་བདག་འཁྲུགས་པས།
རང་གིས་དེ་དག་རྣམས་ལ་ལུས། བྱིན་ནས་བྱ་བ་བྱས་ཉིད་གྱུར།། 17
སྔོན་གྱི་ཚོང་པ་དེ་དག་དེང་། དཀའ་ཐུབ་ཅན་ནི་འདི་དག་གྱུར།
གནོད་པ་བྱས་ཀྱང་སྙིང་རྗེ་ཡིས། བདག་གིས་དགེ་བ་དག་ལ་བཀོད།། 18
དེ་དག་སྔོན་ཚེ་བདག་ཉིད་ཆེ། སྟོན་པ་འོད་སྲུངས་བསྟན་པ་ལ།
རབ་བྱུང་ཐོབ་ནས་དེ་ཡིས་འབྲས། ད་ལྟ་སྐལ་ལྡན་དག་ཏུ་སྐྱེས།། 19
དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས་པ་འདི། ཐོས་ནས་དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་ནི།
དེ་ཡི་བཟོད་པ་ས་གཞི་བཞིན། ཁུར་དག་བཟོད་པ་རབ་ཏུ་བསྔགས།། 20
གང་ཞིག་ཚུལ་ཁྲིམས་དྲི་མེད་བསིལ་བའི་ཆུ་ལྡན་སེམས་ཅན་
བསམ་པ་དབུགས་འབྱིན་བྱེད།
ཁོན་གྱི་རྡུལ་ནི་རབ་ཏུ་དག་བྱེད་བཟོད་པའི་ཆུ་བོ་སེམས་ལ་རྟག་གནས་པ།
དེ་དག་ཀློག་དཀའ་དགྲ་ཡི་གནོད་ལ་ཁོ་བའི་མེ་འབར་འཕྲེང་
བས་རྣམ་བསླད་པས།
བསྒྲིག་པར་རབ་བསྐྱེད་རྒྱ་ཆེར་གདུང་བས་ཡོངས་འདྲིས་རྣམ་
འགྱུར་དག་ཏུ་འགྱུར་མ་ཡིན།། 21

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་རུས་སྦྲུལ་གྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་དགུ་བཅུ་རྩ་བདུན་པའོ།

तदुत्सृष्टाश्मवर्षाणि महत्या पिण्डिताकृतेः ।
काये दृढ़कपाटस्य न मे काचिदभूत् क्षतिः ॥ १६ ॥

तत स्तान् क्षुत्परिक्षामान् दृष्ट्वाहं करुणाकुलः ।
स्वयं तेभ्य स्तनुं दत्त्वा प्रयातः कृतकृत्यताम् ॥ १७ ॥

तएते वणिजः पूर्व्वं मद्य तापसतां गताः ।
कृतागसोऽपि कारुण्यात् प्रापिताः कुशलं मया ॥ १८ ॥

ते शास्तुः शासने पूर्व्वं काश्यपस्य महामुनेः ।
प्रव्रज्यां प्राप्य सञ्जाता स्तत्फलस्याद्य भागिनः ॥ १९ ॥

तथागतेन कथितं श्रुत्वैतद् भिक्षवः क्षमाः ।
प्रशशंसुः परन्तस्य क्षमामिव भरक्षमाम् ॥ २० ॥

येषां निर्म्मलशीलशीतलजला सत्त्वाशयाश्वासिनी
नित्यं वैररजःप्रमार्जननदी क्षान्तिः स्थिता चेतसि ।
दुर्व्वारारिनिकारकोपदहनज्वालावलीविप्लव-
क्षावोद्भूतपृथुव्यथापरिचितां नायान्ति ते विक्रियाम् ॥ २१ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
कच्छपावदानं सप्तनवतितमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་བཅུ་རྩ་བརྒྱད་པ།

རིགས་ཀྱི་རི་བོ་དག་གི་རྩེ་མོ་ཤིན་ཏུ་མཐོ་བ་དང་།
དམའ་ཞིང་མི་གཙང་ཚོགས་དང་ཕྱུག་དར་ཁྲོད་ཀྱིས་གང་བར་ཡང་།
ཉིན་མོ་འདྲེན་པའི་སྣང་བ་མཚུངས་པར་ཕན་བྱེད་བདག་ཉིད་ཅན།
འདི་ནི་བྱེ་བྲག་མེད་པར་འཇུག་པར་ངེས་པར་བབ་པ་ཉིད།། 1

གྲོང་ཁྱེར་རྒྱལ་པོའི་ཁབ་ཏུ་སྔོན། འོད་མའི་ཚལ་བཞུགས་རྒྱལ་བ་ལ།
ཤུ་གེའི་ཚོ་ན་བཀྲིས་པ་ཡིས། ཡོངས་ཉིན་གྱུར་རྣམས་སྐྱབས་སུ་སོང་།། 2

སྙིང་རྗེའི་དཔག་བསམ་ཤིང་འཁྲུང་གིས། མངོན་པར་འདོད་པའི་ཟས་བྱིན་ནས།
གནས་སྐབས་ངན་པ་ཞི་བའི་སླད། དེ་དག་རྣམས་ལ་ཆོས་བསྟན་མཛད།། 3

བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་རྗེས་བཟུང་གིས། དགེ་བ་རྒྱས་པ་ཐོབ་པ་རྣམས།
དགྲ་བཅོམ་གནས་ནི་ཐོབ་གྱུར་ནས། འགྲོ་བས་མཆོད་བྱ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 4

དམན་པ་ཤིན་ཏུ་མཐོ་གྱུར་པ། དེ་མཐོང་གྲོང་ཁྱེར་གནས་པ་རྣམས།
རྟག་ཏུ་དེ་དག་རིགས་ལ་ནི། སྨོད་ཅིང་ཕྲག་དོག་ལྡན་པར་གྱུར།། 5

ཀྱི་མ་དག་པའི་བསྟན་པ་ལ། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱི་ཀླ་ཀློའི་གྲུད།
འོས་མིན་རྣམས་ལ་དགྲ་བཅོམ་གནས། ངེས་པར་བསྟན་ཅེས་དེ་དག་སྨྲ།། 6

अष्टनवतितमः पल्लवः।

अत्युन्नतेषु शिखरेषु कुलाचलानां
निम्नेषु चाशुचिचयावकरोत्करेषु।
आलोक एष निपतत्यविशेषवृत्त्या
तुल्योपकारमहिमा दिननायकस्य ॥ १ ॥

जिनं वेणुवनासीनं पुरे राजगृहे पुरा।
दुर्भिक्षे क्षुत्परिक्षामा मल्लाः शरण माययुः ॥ २ ॥

दत्त्वाभिमत माहारं करुणाकल्पपादपः।
दुर्दशाशान्तये तेषां विदधे धर्म्मदेशनाम् ॥ ३ ॥

अनुग्रहाद् भगवतः संप्राप्तकुशलोदयाः।
अर्हत्पदं समासाद्य ते जगत्पूज्यतां ययुः ॥ ४ ॥

नीचानभ्युन्नतिं यातान् दृष्ट्वा तान् पुरवासिनः।
बभूवु र्मत्सरा स्तेषां नित्यजात्यपवादिनः ॥ ५ ॥

अहो भगवता म्लेच्छमल्लानां शुद्धशासनम्।
अर्हत्पद मनर्हाणां निर्द्दिष्ट मिति ते ऽवदन् ॥ ६ ॥

ཆུང་ངུ་འབྱོར་བ་མི་ཆུང་ལ། གསར་པའི་སྨྲ་དགའ་མི་བཟོད་པའི།
སྐྱེ་བོ་ངོ་ཚ་སྐྱེད་བྱེད་པའི། སྐྱེ་བ་མཆོག་ཏུ་རབ་གསལ་བྱེད།། 7

རྒྱལ་བའི་བཀའ་ཡིས་སྨྲ་མ་སྟན། གླིང་དུ་མཁའ་ལས་འགྲོ་འོང་བྱས།
མཐུ་ཡིས་གྲུད་ནི་དེ་དག་རྣམས། མི་བདག་སྐྱེ་བོར་བཅས་པས་མཆོད།། 8

དེ་དག་གྲོང་པས་ཕྱུག་བྱས་ཏེ། རབ་དང་བཀུར་བྱས་དེ་དག་རྣམས།
རང་ཡོན་ཡོན་ཏན་མཆོད་འོས་པས། དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱི་མཆོག་ཉིད་གྱུར།། 9

དེ་ནས་དེ་མཐུས་ཡ་མཚན་པའི། དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་བཅོམ་ལྡན་ལ།
དེ་ཡི་བསོད་ནམས་རྒྱུ་མཚན་དྲིས། དེ་ལ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པས་གསུངས།།10

སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བར་ཀྲྀ་ཤི་ཡི། ཡུལ་མཐའི་དགའ་ཐུབ་ཚལ་དུ་བདག།
མངོན་ཤེས་ལྔ་ལྡན་དགའ་ཐུབ་ཅན། དགེ་བའི་ངང་ཚུལ་ཞེས་པར་གྱུར།། 11

དེར་ནི་རྫོང་གི་གྲུད་འདི་དག། སྔོན་ཚེ་ཐུབ་པ་དག་ཏུ་གྱུར།
བདག་གིས་དགེ་བསྙེན་དེ་དག་རྣམས། མངོན་ཤེས་ལྔ་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 12

སྐྱེ་བ་འདིར་ཡང་བསོད་ནམས་དེའི། ཟག་ཆགས་གོམས་པའི་དགའ་བ་ཡིས།
གྲུད་འདི་རྣམས་ནི་འཁོར་བ་ཡི། ཉོན་མོངས་དག་ལས་བདག་གིས་བསྒྲལ།།13

འདི་དག་རྣམས་སྔོན་སྨོན་པ་ནི། འོད་སྲུངས་དྲུང་དུ་རབ་བྱུང་སྟེ།
རྒྱལ་པོའི་གནས་སུ་གནས་པར་གྱུར། དེ་ཡི་ད་ལྟ་གྲུད་ཉིད་གྱུར།། 14

अल्पत्यानल्पविभवं नवोत्साहासहः परम् ।
करोति लज्जाजननं जनो जन्मप्रकाशनम् ॥ ७ ॥

जिनाज्ञया कुरुद्वीपे व्योम्ना कृतगतागतान् ।
प्रभावान्नृपति र्मल्लान् सजन स्तानपूजयत् ॥ ८ ॥

ततः प्रसादिताः पौरै र्मानिताश्च प्रणम्य ते ।
सुगुणै र्गुणवत्पूज्यै र्भिक्षूणामग्र्यतां ययुः ॥ ९ ॥

भिक्षुभि स्तत्प्रभावेन विस्मितै र्भगवांस्ततः ।
तत्पुण्यकारणं पृष्टः सर्व्वज्ञ स्तानभाषत ॥ १० ॥

अभवं काशिदेशान्ते पञ्चाभिज्ञ स्तपोवने ।
अहं कुशलशीलाख्यः पूर्व्वजन्मनि तापसः ॥ ११ ॥

कोटमल्लाश्च तत्रैव बभूवु र्मुनयः पुरा ।
ते मया दिष्टकल्याणाः पञ्चाभिज्ञत्व मागताः ॥ १२ ॥

तत्पुण्यवासनाभ्यासप्रीत्यास्मिन्नपि जन्मनि ।
त एते संसृतिक्लेशान्मल्लाः सन्तारिता मया ॥ १३ ॥

एते प्रव्रजिताः शास्तुः काश्यपस्यान्तिके पुरा ।
बभूवुः कटुकालापा याता स्तेनाद्य मल्लकाः ॥ १४ ॥

ཅེས་པ་གྲུད་རྣམས་དག་གི་ནི། སྐྱེ་བ་སྟེར་བྱུང་བཅོམ་ལྡན་འདས།
ཐམས་ཅད་གཟིགས་པས་གསུངས་པ་དག། ཐོས་ནས་དགེ་སློང་ཡ་མཚན་གྱུར།། 15

གཟའ་ཡི་བདག་པོས་སྣང་བས་རྗེས་བཟུང་བས།
སྨུན་པའི་ཚོགས་ཀྱི་རྣམ་པར་ཟུམ་གྱུར་པའི།
འདམ་སྐྱེས་ཆུ་དང་བཅས་པ་རྣམས་དག་ཀྱང་།
མཁས་པའི་ཅོད་པན་དུ་འོས་ཉིད་དུ་འགྱུར།། 16

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་འཁྲི་ཤིང་ལས་དཀའ་ཐུབ་པའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པའི་ཡལ་འདབ་དགུ་བཅུ་རྩ་བརྒྱད་པའོ།

इति प्राग्जन्मवृत्तान्तं मल्लानां सर्व्वदर्शिना ।
श्रुत्वोदितं भगवता भिक्षवो विस्मयं ययुः ॥ १५ ॥

तिमिरभरनिमीलितानां
सुजनानां विबुधशेखराहँस्त्वम् ।
अपि भवति पङ्कजानां
आलोकानुग्रहाद् ग्रहाधिपतेः ॥ १६ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
तापसावदान मष्टानवतितमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་དགུ་བཅུ་རྩ་དགུ་པ།

ལུས་ཅན་ལུས་དང་དེ་བཞིན་ཡིད་ཀྱིས་ནི།
སྲིད་པའི་རང་བཞིན་ནད་ཆེན་འཕྲོག་བྱེད་པ།
འཇིག་རྟེན་ཀུན་གྱི་འཇིག་རྟེན་ཕ་རོལ་གཉེན།
སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་བདུད་རྩིའི་གཏེར་ཉིད་དོ། 1

མཉན་ཡོད་དུ་སྔོན་བཅོམ་ལྡན་འདས། རྒྱལ་བའི་གཟིགས་པ་བདུད་རྩི་ཡིས།
སྐྱེ་བོ་ནད་ཀྱིས་གཟིར་རྣམས་དང་། དགེ་སློང་ཚོགས་ཀྱང་བསོས་པར་མཛད། 2

མཉེས་ག་ཉིན་གྱི་ཉི་ཡ་མཚན་པའི། དགེ་སློང་ཚོགས་ལ་དེས་གསུངས་པ།
སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བ་དག་ལ་ཡང་། བདག་གིས་ཁྱེད་རྣམས་བསོས་པར་བྱས། 3

བདག་སྔོན་བཱ་རཱ་ཎ་སིར་ནི། མི་བདག་པདྨ་ཅན་ཞེས་པ།
གཟིར་བ་ཐམས་ཅད་སེལ་ལ་ཆགས། སྐྱེ་རྒུའི་ཕ་དང་མཚུངས་པར་གྱུར། 4

ནམ་ཞིག་གནམ་གྱི་སྐྱོན་གྱིས་ནི། ཡུལ་དང་དུས་ནི་མི་བཟད་ལས།
གྲོང་པ་རྣམས་ལ་བཟོད་དཀའ་ཡིས། ནད་ནི་རབ་ཏུ་རྒྱས་པར་གྱུར། 5

སྨན་པ་སྨན་གྱི་ཚོགས་དང་ནི། ཞི་དང་ཤེས་པའི་སྦྱོར་བ་ཡིས།
བདག་གིས་ཕུན་ཚོགས་བསྒྲུབས་བྱས་པ། དེ་དག་བསོས་པ་ཉིད་མ་གྱུར། 6

དེ་དག་ནད་ནི་ཟློག་པ་ལ། ཉ་ཆེན་རོ་ཧི་ཏ་ཞེས་པ།
མཚན་ཉིད་ཤེས་པའི་སྨན་པས་བསྟན། ཉ་པས་འགའ་ཡང་ཐོབ་མ་གྱུར། 7

नवनवतितमः पल्लवः।

कायिकं हरति मानसं तथा
देहिनां भवमयं महाभयम्।
बुद्ध एव भगवान् सुधानिधिः
सर्व्वलोकप लोकबान्धवः॥ १॥

श्रावस्त्यां भगवान् पूर्व्वं रोगाक्रान्तजनं जिनः।
विदधे भिक्षुसङ्घञ्च स्वस्थ मालोकनामृतैः॥ २॥

वात्सल्यविस्मितं सोऽथ भिक्षुसङ्घ मभाषत।
मया यूयं कृताः स्वस्थाः पूर्व्वस्मिन्नपि जन्मनि॥ ३॥

अभवं पद्मकाख्योऽहं वाराणस्यां नृपः पुरा।
सर्व्वार्त्तिहरणासक्तः प्रजानां जनकोपमः॥ ४॥

कदाचिद्दैवदोषेण वैषम्याद्देशकालयोः।
दुःसहः सर्व्वपौराणा मभूद्व्याधिसमुद्भवः॥ ५॥

भिषग्भैषज्यसंभारै र्मायाविहितसम्पदः।
शान्तिस्वस्तिकयोगैश्च न ते स्वास्थ्यं समाययुः॥ ६॥

रोहिताख्यो महामत्य स्तेषां रोगनिवृत्तये।
लक्षत्रवैद्यै रादिष्टः कैश्चित् प्राप्तो न धीवरैः॥ ७॥

ཉ་དེ་མེད་པས་སྐྱེ་བོ་རྣམས། སྒྲོག་ལ་ཐེ་ཚོམ་གྱུར་ཚེ་བདག།
དེ་དག་ཚོ་ང་མ་བཟོད་པས། སྡུག་བསྔལ་གྱིས་གཟིར་སྙིང་རྗེ་ལས།། 8
ནད་པ་ཀུན་ལ་ཕན་འདོས་པ། རོ་ཧི་ཏ་ཡི་ཉར་ནི་བདག།
གྱུར་ཅེས་སྨོན་ལམ་བརྟུལ་ཞུགས་ཀྱིས། བ་གམ་ངོས་ནས་ལུས་དག་འཕངས།། 9
གཟིར་བའི་སྨོན་ལམ་དེ་ཡིས་ནི། ཆུ་བོ་བྲ་ར་དག་གི་ཆུར།
སྐད་ཅིག་གིས་བདག་རོ་ཧི་ཏའི། ཉ་ནི་ཤིན་ཏུ་ཆེན་པོར་གྱུར།། 10
དེ་ཡི་ཤ་ནི་ཉིར་སྦྱར་བས། གྲོང་ཁྱེར་ན་གནས་དེ་དག་ཀུན།
བདུད་རྩི་ཡིས་ནི་བཀང་བ་བཞིན། འཕྲུལ་ལ་བསོས་པ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 11
དེ་ཉིད་དགེ་སློང་ཁྱེད་རྣམས་དེ། དེ་རིང་བདག་གིས་ནད་ལས་བསྐྱལ།
སེམས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་ནད་བསྐྱབས་པས། རྟག་ཏུ་བདག་ནི་ནད་དང་བྲལ།། 12
བདེ་གཤེགས་འཁོར་བའི་ནད་ཀྱིས་ནི། སྨན་པས་དེ་སྐད་གསུང་པ་དག།
དགེ་སློང་བསོས་པ་དེ་དག་གིས། ཐོས་ནས་དགའ་མགུ་རངས་པ་ཐོབ།། 13

ཤིན་ཏུ་ཆུང་བའི་རྩྭ་དང་མཚུངས་པ་ཡིས།
ལུས་དང་སྦྱིན་པ་གང་ལ་རྩེ་དགའ་ཅན།
གཞན་ཕན་ཡིད་དང་བྲལ་བ་མིན་རྣམས་ཀྱིས།
སྙིང་སྟོབས་བཅས་པ་ཅི་ཡང་རྣམ་པར་གསལ།། 14

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་པདྨ་ཅན་གྱི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་
ཡལ་འདབ་སྟེ་དགུ་བཅུ་རྩ་དགུ་པའོ།

अभावे तस्य मत्स्यस्य जनानां प्राणसंशये ।
मया दुःखात्तकारुण्यात् तत्प्रलापासहिष्णुना ॥ ८ ॥

रोहितः स्यामहं मत्स्यः पथ्यार्हः सर्व्वरोगिणाम् ।
प्रणिधानबलेनेति क्षिप्तं हर्म्यात्तदा वपुः ॥ ९ ॥

तेनार्त्तिप्रणिधानेन वारायाः सरितोऽम्भसि ।
क्षणेनैवाह मभवं सुमहान् रोहित स्तिमिः ॥ १० ॥

तन्मांसेनोपयुक्तेन सर्व्वे ते पुरवासिनः ।
सहसैव ययुः स्वास्थ्य मम्रुतेनेव पूरिताः ॥ ११ ॥

त एव भिक्षवो यूय मद्य रोगान्मयोद्धृताः ।
रोगत्राणेन सत्त्वानां सदैवाहं निरामयः ॥ १२ ॥

संसारव्याधिवैद्येन सुगतेनेति भाषितम् ।
स्वस्था स्ते भिक्षवः श्रुत्वा हर्षोत्साहं प्रपेदिरे ॥ १३ ॥

[illegible] तमनसां कोऽपि स समत्वविकाशः ।
तनुरपि तनुतृणतुलया दत्तो यत्र— —विलासः ॥ १४ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
पद्मकावदानं नवनवतितमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་ཐམས་པ།

གང་གི་བསམ་པར་བླ་མེད་བྱང་ཆུབ་འདོད།
བདུད་རྩིའི་ཡོ་ཉ་དང་པོ་ཟླ་ཆེ་བཞིན།
བསོད་ནམས་ཀྱིས་ནི་གསར་དུ་འཛུག་བྱེད་པ།
སྙིང་སྟོབས་རྒྱ་མཚོ་སྲུ་ཞིག་དེར་ཕྱུག་འོས།། 1

རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་བཞུགས་རྒྱལ་བ་ལ། དཔལ་ལྡན་ཀོ་ས་ལ་ཡི་དབང་།
གསལ་རྒྱལ་དགེ་མཚན་ལ་ཆགས་ཤིང་། རབ་ཏུ་བཏུད་པས་སྔོན་ཞུས་པ།། 2

ཁྱོད་ཀྱི་ཡང་དག་རྫོགས་པ་ཡི། བྱང་ཆུབ་བག་ཆགས་དང་པོ་ནི།
སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བ་གང་ལས་སྐྱེས། འོད་ཟེར་རྒྱ་ཆེ་བཅོམ་ལྡན་གསུངས།། 3

ས་བདག་གིས་འདི་དྲིས་དེ་ལ། ཚེམས་ཀྱི་འོད་ཟེར་ཡིད་ཀྱི་རྫིང་།
གཙང་མའི་ངང་པའི་འཕྲེང་སྟོན་ཅིང་། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་སྐད་གསུངས་པ།། 4

གྲོང་ཁྱེར་འོད་ལྡན་དག་ཏུ་སྔོན། རབ་གསལ་ས་བདག་གཏེར་དུ་ནི།
གང་ཚེ་བདག་གྱུར་དེ་ཚེ་བདག། རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་བློ་གྲོས་གྱུར།། 5

གླང་པོ་ཆགས་ལྡན་གླང་མོ་ལ། དགའ་བའི་ཞགས་པས་རབ་ཏུ་དྲངས།
ནགས་སུ་འཁྱམས་ནས་གང་གི་ཚེ། དེ་ཚེ་ཉེ་བར་འོངས་གྱུར་པ།། 6

शततमः पल्लवः ।

सत्वोदधिः कोऽपि स वन्दनीयः
करोति पुण्यै स्मृताग्रदूतौ ।
यस्याशयेऽनुत्तरबोधिवाञ्छा
शीतांशुलेखेव नवावतारम् ॥ १ ॥

जिनं जेतवनासीनं पप्रच्छ प्रणतः पुरा ।
कौतुकप्रणयी श्रीमान् कोशलेन्द्रः प्रसेनजित् ॥ २ ॥

भगवन् कथ्यतां कस्मिन् प्रथमं ते पृथुद्युतेः ।
पूर्व्वजन्मनि संजाता सम्यक् संबोधिवासना ॥ ३ ॥

भगवानिति भूपेन पृष्ट स्तं प्रत्यभाषत ।
शुचिमानसहंसालीं दर्शयन् दशनद्युतिम् ॥ ४ ॥

पुर्य्यां पुरा प्रभावत्यां प्रभासो भूभुजां निधिः ।
यदाहमभवं सम्यक् बोधिधी र्मे तदाभवत् ॥ ५ ॥

करिणीप्रेमपाशेन समाकृष्टः स कुञ्जरः ।
यदा विगाह्य गहनं रागी पुनरुपागतः ॥ ६ ॥

དེ་ཚེ་གླང་ཆེན་སྣ་ཆེན་པོ། ཀུན་ཏུ་བགྲོད་ཀྱིས་དེ་ལ་སྨྲས།
ས་བདག་བདག་གི་བསླབ་པ་ཡིས། གླང་པོ་དག་ནི་རབ་ཏུ་འདོངས།། 7

འདོད་ཆགས་ཀྱིས་ནི་ཡང་དག་དྲངས། དུལ་བ་བརྗེད་པའི་གླང་པོ་འདི།
ཡོན་ཏན་དཀྱིལ་འཁོར་ཡིད་བརྟན་པ། ངེས་པར་རྣམ་འགྱུར་དག་ཏུ་གྱུར།། 8

ལུས་འཛིན་འདོད་ཆགས་དྲན་པས་རབ་བསྐྱེད་དྲན་འཕྲོག་བརྟན་པ་འཇོམས་པ་ནི།
མེ་དང་ཉི་མ་མིན་པས་གདུང་ཞིང་དཔོད་པ་མིན་པས་དཀྲུལ་བར་བྱེད།
ཡོང་དང་མཚན་མོ་མིན་པའི་རབ་རིབ་ལག་འགྲོ་འི་རྫས་མིན་མི་བཟད་དུག།
ཆང་མིན་མྱོས་བྱེད་དམའ་མིན་ལྷུང་བྱེད་འབྱུང་པོ་མིན་པའི་སྨྱོ་བྱེད་དོ།། 9

ཞེས་པ་ཀུན་བགྲོད་ཀྱིས་སྨྲས་ཚེ། དེ་ལ་མི་བདག་གིས་སྨྲས་པ།
ཆགས་བྲལ་ཡུལ་ལ་ཆགས་མེད་པ། འགའ་ཞིག་འཁོར་བ་ན་ཡོད་དམ།། 10

ཞེས་པ་ས་ཡི་བདག་པོས་དྲིས། ཀུན་ཏུ་བགྲོད་ཀྱིས་དེ་ལ་སྨྲས།
འགྲོ་བ་འདི་ན་དེ་བཞིན་གཤེགས། འཁོར་བ་མེད་པ་འདོད་ཆགས་བྲལ།། 11

དམ་པའི་སྤྱོད་དང་ཡོན་ཏན་ཅན། སེམས་ཅན་ཀུན་ལ་ཕན་མཛད་པ།
རྒྱལ་པོ་སངས་རྒྱས་སྒྲོན་མ་ཡིས། འོད་ཀྱིས་ཐམས་ཅད་གསལ་བར་མཛད།། 12

དེ་དག་ཐོས་ནས་ས་ཡི་བདག། མཆོག་ཏུ་རབ་དང་སེམས་ལྡན་པའི།
སྙིང་ལ་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་ཀྱི། བག་ཆགས་འཕྲུལ་ལ་རབ་ཏུ་འབྲངས།། 13

तदा हस्तिमहामात्रः संयात स्त मभाषत ।
प्रत्यायातः क्षितिपते कुञ्जरः शिक्षया मम ॥ ७ ॥

एष रागसमाकृष्टः कार्यविस्मृतसंयमः ।
जगाम विक्रियां हस्ती विश्रम्भगुणमण्डलः ॥ ८ ॥

अ[illegible] स्तापः क्षतधृति रशापश्च निरयः
तमश्चानुत्क्रान्त्यं विषमविष मद्रव्यभुजगम् ।
असह्यं क्षीवत्वं निपतन मनिम्नं तनुभृता-
मभूच्चोन्मादः स स्मरजनितरागः स्मृतिहरः ॥ ९ ॥

संयातेनेति कथिते नृप स्तं प्रत्यभाषत ।
अप्यस्ति रागः संसारे कश्चिद्विषयनिस्पृहः ॥ १० ॥

इति पृष्टः क्षितीशेन संयात स्त मभाषत ।
निःसंसारा जगत्यस्मिन् वीतरागा स्तथागताः ॥ ११ ॥

सत्याचाराणां गुणवतां सर्व्वसत्त्वोपकारिणाम् ।
राजन् बुद्धप्रदीपानां रुचा विश्वं प्रकाश्यते ॥ १२ ॥

एतदाकर्ण्य भूभर्त्तुः परं चित्तप्रसादिनः ।
प्रादुर्बभूव हृदये सद्यः संबोधिवासना ॥ १३ ॥

སྔོན་གྱི་བསོད་ནམས་མཐུ་ཡིས་ནི། དགེ་བ་རྒྱས་པ་ཡང་དག་ཐོབ།
དེ་ཡི་ཡང་དག་རྫོགས་པ་ཡི། བྱང་ཆུབ་ཐོབ་སླད་སྨོན་ལམ་བྱས།། 14

དེ་ནི་སྔོན་གྱི་སྐྱེ་བ་ལ། ཛ་མཁན་ཁྲིམ་བདག་ཅེས་པར་གྱུར།
དེ་ཡི་དབུལ་ཚེ་གུས་པ་ཡིས། བྱ་རམ་གཟན་གྱིས་རྒྱལ་བ་མཆོད།། 15

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་སྨོན་ལམ་གྱིས། རབ་གསལ་ཉིད་ཐོབ་དེ་ཡི་ནི།
སེམས་ལ་བྱང་ཆུབ་སྙུ་གུ་བསྐྲུན། ད་ལྟ་བདག་ལ་འབྲས་འདི་གྲུབ།། 16

དང་པོར་དག་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་བསྐྱེད་པ།
དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས་པ་དེ་ནི་དེར།
བདུད་རྩི་བཞིན་དུ་ཐོས་པའི་ཁྲིར་བ་ཡིས།
ཀོ་ས་ལ་དབང་དེས་འཕྲུངས་རྒྱལ་སར་སོང་།། 17

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་བསོད་ནམས་རབ་གསལ་གྱི་རྟོགས་
པ་བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱ་པའོ།།

पूर्व्वपुण्यप्रभावेण संप्राप्तकुशलोदयः ।
सम्यक्संबोधिलाभाय प्रणिधानं चकार सः ॥ १४ ॥

सोऽभूद्गृहपतिर्नाम कुलालः पूर्व्वजन्मनि ।
स्नेहे गुडोदनैः स्तेन दीनेन पूजितोजिनः ॥ १५ ॥

तत्पुण्यप्रणिधानेन तस्याप्तस्य प्रभासताम् ।
बोधि रङ्कुरिता चित्ते फलितेयं ममाधुना ॥ १६ ॥

कथितमिति तथागतेन तत्र
प्रथमतरोदितशुद्धबोधिचित्तम् ।
अमृतमिव निपीय कोशलेन्द्रः
श्रुतिचुलुकैः स जगाम राजधानीम् ॥ १७ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
पुण्यप्रभासावदानं शततमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་རྩ་གཅིག་པ།

གང་ཞིག་སྐྱེད་བྱེད་ཚ་ཟེར་ལྡན་པ་རྒྱུ་བའི་ཞབས་ནི་ཉེ་བར་བསྟེན་པ་འཛིན།
གང་གི་མ་ནི་གྲོ་རངས་སྣང་བ་མཆོད་འོས་རྟག་པར་རྒྱུན་དུ་རབ་གསལ་འཆར།
སྐྱེ་བོ་ཐམས་ཅད་དགའ་བའི་སྤྲ་དྲོ་ དེ་ཉིད་ཉིན་མོ་དག་ལ་བསྔགས་པར་འོས།
དེ་ཡི་རྗེས་འབྲང་འཇིག་རྟེན་འདི་འམ་གཞན་དུ་འགར་ཡང་མུན་པས་རེག་
མི་འགྱུར།། 1

ས་དབང་ཟམ་གཙང་གྲགས་པ་ལྷག་མ་ཡི།
གནས་སྐབས་གྱུར་ཚེ་དེ་ཡི་ལུས་ལ་ནི།
དེ་བཞིན་གཤེགས་དག་མཆོག་ཏུ་གསལ་མཛད་པ།
གུས་པས་མཆོད་མཛད་མཆོད་རྟེན་དག་ཀྱང་མཛད།། 2

དབེན་པའི་སྤྱོད་ཚུལ་འཇིག་རྟེན་ཐུན་མོང་མིན།
ཇི་ལྟར་བཞེད་པར་འཇིག་རྟེན་ལམ་འཇུག་པ།
དེ་ལ་ཐེ་ཚོམ་ཡ་མཚན་གྱིས་གང་བའི།
དགེ་སློང་ཚོགས་ཀྱིས་མངོན་དུ་ཕྱོགས་དེ་དྲིས།། 3

མི་ཉམས་བླ་ན་མེད་པའི་བྱང་ཆུབ་གནས།
ཆགས་པ་སྤངས་པས་འཇིག་རྟེན་སྤྱོད་བཏང་བ།
འགྲོ་བའི་བླ་ཁྲིད་བླ་མ་ལ་གུས་པས།
ཐ་སྙད་སྤྱོད་ལ་འཇུག་པ་འདི་ནི་ཅི།། 4

एकाधिक शततमः पल्लवः ।

कल्यः सर्व्वजनप्रियः सततमासक्तप्रकाशोदयः
श्लाघ्यो वासर एष यस्य जननी पूज्या प्रभातद्युतिः ।
यस्याग्रे जनकस्य चण्डमहसः पादोपसेवाधृतिः
लोकेऽस्मिन्नपरत्र वा तदनुगः स्पृष्ट स्तमोभिः क्वचित् ॥ १ ॥

याते यशःशेषदशां क्षितीशे
शुद्धोदने शुद्धवरप्रकाशे ।
भक्त्या चकारास्य शरीरपूजां
तथागतः स्तूप मकारयच्च ॥ २ ॥

अलोकसामान्यविविक्तवृत्तं
यदृच्छयालोकपथप्रवृत्तम् ।
संपूरितः संशयविस्मयाभ्यां
पप्रच्छ तं भिक्षुगणः समेत्य ॥ ३ ॥

अनुत्तरानत्ययबोधिधाम्नः
स्पृहाप्रहाणोज्झितलोकवृत्तेः ।
जगद्गुरो स्ते गुरुगौरवेण
केयं प्रवृत्ता व्यवहारचर्य्या ॥ ४ ॥

བཅོམ་ལྡན་ཆོས་གཟིགས་དག་གིས་དེར་གསུངས་པ།
དག་པའི་གནས་སུ་གྱུར་པའི་ལུས་དག་གི།
རྒྱུར་གྱུར་ཕ་མ་དག་ནི་མཁས་རྣམས་ཀྱི།
བླ་མ་ཡིས་ཀྱང་མཆོད་འོས་ཞེ་སར་འོས། ། 5

རང་པོར་མཐའ་དག་བསོད་ནམས་ལ་འཇུག་པའི།
ཕ་མ་གང་གིས་རྟག་ཏུ་མི་མཆོད་པ།
དེ་དག་ཆོས་ཀྱང་ཆོས་མིན་ཉིད་འགྱུར་ཞིང་།
ཡེ་ཤེས་སྣང་བ་ནག་པོ་ཉིད་དུ་གྱུར། ། 6

སྐྱེ་བ་གཞན་ལ་གུས་དང་ཞེ་ས་ཡིས།
དཀའ་ཐུབ་ལ་ཞུགས་ཕ་མ་ལོང་བ་དག།
ཁྱིམ་ལ་ཆགས་བདང་བདག་གིས་མཆོད་པ་ཡིས།
ལྷ་བཞིན་རྟག་པའི་ཉིད་དུ་མཉེས་པར་བྱས། ། 7

ཀ་ཤིའི་གྲོང་དུ་གཉིས་སྐྱེས་གཉེན་བཅས་ཀྱི།
ཚུང་མ་གཽ་ཏ་མི་ཀ་ཞེས་ལ་སྨོན།
རིགས་ནི་དག་ཅིང་གཙང་བར་བྱེད་པའི་བུ།
བློ་ལྡན་སྤྲ་བསངས་ཅན་ཞེས་བྱ་བ་བྱུང་། ། 8

ཁྱོ་ཤུག་དེ་དག་རྒས་པས་ལོང་བ་ཐོབ།
བུ་ལ་ཁྱིམ་བཀོད་ནགས་མཐའ་དག་ཏུ་སོང་།

तान् धर्म्मदर्शी भगवान् बभाषे
पूज्यौ गुरूणामपि गौरवार्हौ ।
कायस्य कल्याणनिकेतनस्य
निमित्तभूतौ पितरौ बुधानाम् ॥ ५ ॥

धर्म्मोऽप्यधर्म्मत्व मुपैति तेषां
ज्ञानद्युति र्य्यामलतां प्रयाति ।
समस्तपुण्यप्रथमावतारौ
न पूजितौ यैः पितरौ सदैव ॥ ६ ॥

जन्मान्तरेऽप्यादरगौरवेण
तपःप्रवृत्तौ पितरौ मयान्धौ ।
आराधितौ त्यक्तगृहस्पृहेण
सपर्य्यया दैवतवत् सदैव ॥ ७ ॥

द्विजन्मनः काशिपुरे सुबन्धोः
पत्न्यां पुरा गोमतिकाभिधायाम् ।
पुत्रः पवित्रीकृतशुद्धवंशः
श्यामाकनामा मतिमान् बभूव ॥ ८ ॥

तौ दम्पती वृद्धतयान्ध्य माप्तौ
यातौ सुतन्यस्तगृहौ वनान्तम् ।

མཁས་པ་རྣམས་ནི་ཐ་བས་འཇུག་པ་ན།
དབེན་པ་མཆོག་ཏུ་དར་བ་ཉིད་དུ་གྱུར།། 9

དེ་དག་བུ་ནི་ཀུན་སྤྱོད་ཡོན་ཏན་གྱིས།
རྒྱལ་པོས་མདུན་ན་འདོན་དུ་རབ་ཕྱུས་ཀྱང་།
ཕ་མའི་མཆོད་པ་ལ་ཆགས་ལང་ཚོ་ཅན།
བསོད་ནམས་དཀའ་ཐུབ་ནགས་དེར་དེ་ཚེ་སོང་།། 10

མཁས་པ་དེ་ཡིས་འབད་པས་རྩ་བ་དང་།
འབྲས་བུ་ཆུ་དང་བཅས་པ་ས་རིམ་གྲོ་བྱས།
ཚོག་ཤེས་ཡིད་ནི་རབ་ཏུ་དང་བ་སྐྱེས།
དེ་ཡི་ཕ་མ་དག་གིས་རབ་དགའ་ཐོབ།། 11

དེ་ནས་ནམ་ཞིག་ཇོན་ལ་རྩེ་བ་ཡི།
དེ་དག་བསྟི་གནས་དང་ཉེ་ཆུ་ཀླུང་འགྲམ།
མ་ཧེ་གཉིས་འཐུང་དབང་གིས་མི་དམན་པའི།
ས་དེར་མི་ཡི་བདག་པོ་ཚངས་བྱིན་འོངས།། 12

སྐབས་དེར་དེར་ནི་རི་དགས་ལྷགས་པས་མཚན།
ཆུས་གང་བུམ་པ་ལེན་པའི་སྒྲ་བསངས་ཅན།
རི་དགས་དོན་གཉེར་རྒྱལ་པོས་རིང་པོ་ནས།
རྣ་བའི་བར་དུ་བྲངས་པའི་མདའ་ཡིས་བསྣུན།། 13

मनीषिणामेव जरावतारे
परं विवेक स्तरुणत्व मेति ॥ ९ ॥

ततस्तनु राचारगुणेन राज्ञा
पुरोहितत्वं भृश मर्थितोऽपि ।
पित्रोः सपर्य्यारसिक स्तदैव
ययौ युवा पुण्यतपोवनं तत् ॥ १० ॥

तेन प्रयत्नात् परिचर्य्यमाणौ
मनीषिणा मूलफलैः सतोयैः ।
सन्तोषसञ्जातमनःप्रसादा
दवापतु स्तत्पितरौ प्रमोदम् ॥ ११ ॥

ततः कदाचिन्मृगयाविहारी
तदाश्रमोपान्तसरित्तटान्ते ।
मही महीनां महिषद्विपेन्द्रै-
स्तां ब्रह्मदत्तो नृपति र्जगाहे ॥ १२ ॥

अत्रान्तरे तत्र मृगाजिनाङ्क-
मम्भोभृतं कुम्भ मपाददानम् ।
श्यामाक माकर्णस्तेन राजा
जघान दूरादिषुणा मृगार्थी ॥ १३ ॥

མི་བསྟུན་ཆོག་གིས་བཞིན་དུ་མདའ་རྡོན་ནི།
བདེ་མེད་ལས་ཀྱིས་ཏེ་བར་གནས་པ་དེ།
གཉན་དུ་ཐུག་པས་ཧྲག་དུ་ཐུག་པ་དེས།
ཉམ་པར་གསོ་ཞིང་དལ་གྱིས་རབ་སྨྲས་པ།། 14

ཀྱེ་མ་ཤིན་དུ་འཕགས་པ་མཛིན་པ་སྟུ།
སྙིང་རྗེའི་བསམ་པ་མེད་པས་རྒྱུ་མེད་དུ།
སྡིག་པ་མ་སྤྱད་བྱ་མིན་ལ་ཆགས་ནས།
སྡིག་ནི་འཕྲོག་པར་བྱེད་པའི་མདའ་འདི་འཕངས།། 15

ཉགས་ན་ཡ་མའི་ལུས་འཛིན་དུ་གནས་པ།
མིག་རབ་ཉམས་པའི་དགྲིག་པར་གྱུར་པ་བདག།
ཀྱི་ཧུད་བསད་ཚེ་རི་མེད་དེ་དག་བསད།
གསུམ་གསོད་དྲག་པོའི་བསད་འདི་སུ་ཞིག་གིས།། 16

ཞེས་པ་གདུང་བས་འཁྲུལ་སླ་བྲམ་ཟེ་དེ།
སླ་རའི་རི་མོ་གསར་ཆགས་མི་བདག་གིས།
བུང་བ་དང་བཅས་ཚུ་དུ་གསར་བ་དག།
ཤིང་མཁན་དག་གིས་བཅད་བཞིན་མདུན་དུ་མཐོང་།། 17

ཟླ་མའི་ཉེན་མོངས་ཁྱད་པར་བསམས་པས་གདུང་།
འབར་བའི་མེ་ལྕེ་ལྟ་བུར་སྤྱོད་པའི་མདའ།

अशर्म्मकर्म्मोपनतेन तेन
शितेन विद्धः खलनर्म्मणेव ।
मर्म्मावसन्नेन शरेण तीव्रं
विघूर्णमानः स शनैर्जगाद ॥ १४ ॥

अहो वतानार्य्यतरेण केन
निष्कारणं निष्करुणाशयेन ।
अकार्य्यसङ्गादविचार्य्य पापं
प्राणापहारी प्रहितः शरोऽयम् ॥ १५ ॥

पित्रो र्वने देहभृतो र्निविष्टे
दृष्टिप्रलोभान्मयि यष्टिभूते ।
कष्टं हते तौ निहतौ निराशौ
कस्याय मुग्र स्त्रिवधे प्रयत्नः ॥ १६ ॥

इति व्यथाविस्खलितप्रलापं
विप्रं नवश्मश्रुनिलीनलेखम् ।
नृपः सभृङ्गं नवचूत मग्रतः
तं काष्ठिकच्छिन्न मिवालुलोक ॥ १७ ॥

शरं गुरुक्लेशविशेषचिन्ता-
सन्तापदीप्ताग्निशिखायमानम् ।

སྨྲོས་མཚན་སྨོག་གི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་གྱུར་པས།
གསེར་གྱི་ལྡོང་ཅན་སྙིང་ལ་འཛིན་བྱེད་ཅིང་།། 18

ཆུ་སྐྱུང་ངོགས་ན་འགྲོ་ལྡོག་བྱེད་པ་དེ།
མཐོང་ནས་མི་དབང་བརྟན་པ་རབ་ཏུ་ཉམས།
གཟི་བྱིན་བྲལ་བ་རང་གི་མདའ་དེ་ཡིས།
བསྣུན་པ་བཞིན་དུ་རྒྱ་ཆེར་གདུང་བར་གྱུར། 19

དེ་ལ་དེས་སླུས་ཐུབ་པ་རི་དགས་ཀྱི།
པགས་པས་ལུས་སྟོད་གཡོགས་པ་ཁྱོད་ནི་བདག།
རབ་ཏུ་སྨོངས་པས་བཅོམ་མོ་དམ་པ་ཀྱི།
བདག་ཉིད་དམོད་པའི་མེ་ཡིས་གཞོམ་མི་འོས།། 20

ཞེས་པ་རྒྱལ་པོ་གཟིར་བའི་ཚིག་ཐོས་ནས།
རལ་པའི་ཚོགས་བཀྲམ་གཞོན་ནུ་རང་བཞིན་གྱིས།
ཁྲོ་མེད་ཡིད་ལྡན་སྙིང་སྟོབས་གཏེར་གྱིས་ནི།
སྡུག་པོར་གདུང་བ་བཟོད་བྱས་དེ་ལ་སྨྲས།། 21

རྒྱལ་པོ་དཀའ་ཐུབ་དམོད་པས་འཇིགས་དོན་མེད།
ཁྲོ་བྲལ་བདག་དང་བདག་གི་ཕ་མ་རག།
ལོང་བ་སྐྱོག་འཕྲོག་གནོད་པ་འདི་ལ་ཡང་།
ཁྱོད་ལ་དམོད་པ་དག་ནི་འདོར་མི་འགྱུར།། 22

पक्षाङ्कितं प्राणविपक्षभूतं
सुवर्णपुंखं हृदये वहन्तम् ॥ १८ ॥

विचेष्टमानं तटिनीतटान्ते
दृष्ट्वा त माकृष्टधृति र्नरेन्द्रः ।
हतः प्रतीपोपगतेन तेन
स्वशायकेनैव पृथुव्यथोऽभूत ॥ १९ ॥

स तं बभाषे न मुने मया त्वं
मृगाजिनाच्छादितपूर्व्वकायः ।
प्रमोददोषाभिहतेन साधो
शापाग्निना नार्हसि मां निहन्तुम् ॥ २० ॥

श्रुत्वेति वाक्यं व्यथितस्य राज्ञः
तीव्रव्यथां सत्त्वनिधि र्नियम्य ।
त मब्रवीत् [illegible]जटाकलापः
स्वभावनिर्मन्युमनाः कुमारः ॥ २१ ॥

अलं तपःशापभयेन राजन्
अहं विमन्युः पितरौ ममान्धौ ।
अस्मिन्नपि प्राणहरापकारे
शापोपसङ्गं न करिष्यत स्ते ॥ २२ ॥

སྲིད་པར་སྲོག་ཆགས་རང་གིས་བྱས་པའི་ལས།
འཁྲུལ་མེད་འབྲས་བུ་ཅན་རྣམས་དུས་སུ་ནི།
བདེ་དང་སྡུག་བསྔལ་ཡོན་ཏན་རྒྱས་པ་དང་།
སྐྱོན་དང་དམོད་པ་གསོད་པའི་སྐད་དུ་འགྱུར།། 23

གང་ཞིག་ལམ་ནས་དཔལ་གྱིས་འགྲོ་བ་ལྷུང་ཞིང་ཞུས་ནི་རབ་ཏུ་ཉམས་པ་ཐོབ།
གང་ཞིག་ལམ་བྲལ་གཡང་སར་ཡོངས་སུ་འཁྱམས་ཞིང་རྒྱག་པ་ཉམས་པ་
མེད་པར་འཇུག།
གང་ཞིག་ལན་གཅིག་མ་ཡིན་མཁས་པ་ཉམས་ཤིང་དཔལ་བསྟེན་ལེ་ལོ་ཅན།
ལས་ཀྱི་རི་མོ་ཐིག་པ་མེད་པར་བདག་ཉིད་ཀུན་གྱིས་བཀོད་དེ་རྣམ་པར་བཀྲ།། 24

བདག་གི་ཚུ་བུམ་ཕྱི་མ་མེད་པ་འདི།
ཕ་མ་སྐྱོམ་པས་གཟིར་ལ་འཚོ་བར་ནི།
གཞུང་བཟང་ལ་བརྟེན་བརྩེ་བས་བརྣན་པའི་བློས།
སྦུར་བར་སོང་སྟེ་ཁྱོད་ཀྱིས་སྦྱིན་པར་བྱ།། 25

ཞེས་པ་མགྲིན་པའི་བར་དུ་སྲོག་རྒྱུ་ཞིང་།
དབུགས་བརྩེགས་ངལ་བས་སྨྲ་བསྒྲིགས་ཚུང་ངུར་བརྗོད།
བཞིན་ནི་ཕྱི་རོལ་ཕྱོགས་པའི་མདའ་དག་ལ།
ཐུབ་པ་དེས་ནི་སྙིངས་པ་སྟོན་བཞིན་མཇེད།། 26

དེ་ནས་ས་དབང་མཆོག་དུ་རབ་གདུང་བས།
བུམ་པ་བླངས་ནས་དེ་དག་བསྟི་གནས་ཕྱིན།

सुखाय दुःखाय गुणोदयाय
दोषाय शापाय वधाय काले ।
कर्म्माण्यसम्भ्रान्तफलानि जन्तोः
स्वयं कृतान्येव भवे भवन्ति ॥ २३ ॥

सन्मार्गेण शनै र्व्रजन्निपतितः प्राप्तोऽतिभङ्गं तनोः
यः स्वप्नेषु परिभ्रमोत्पथगते धावन् विशत्यक्षतः ।
यत् सौदत्यसकृत्प्रयत्नचतुरः श्रीसंश्रय श्चालसः
तद्वैचित्र्य मभित्तिचित्ररचनं सर्व्वात्मनां कर्म्मणाम् ॥ २४ ॥

अपश्चिम स्त्वेष ममाम्बुकुम्भ-
स्तृष्णार्त्तयो र्जीवित मेव पित्रोः ।
सौजन्य मालम्ब्य धिया दयार्द्र
गत्वा त्वया तूर्णतरं प्रदेयः ॥ २५ ॥

उक्त्वेति कण्ठान्तरवर्त्तिजीवः
श्वासप्रयासस्थगितान्यवर्णः ।
मौनी स चक्रे विनताननस्य
वैलक्ष्यदीक्षामिव शायकस्य ॥ २६ ॥

कुम्भं समादाय ततः क्षितीशः
तदाश्रमं प्राप्य भृशं प्रतप्तः ।

ཀུན་ཀོར་བུ་གཅིག་ལྡན་པ་དེ་དག་མཐོང་།
དེ་དག་གམ་དུ་འགྲོ་བ་ཡོངས་མ་ནུས།། 27

རིང་ནས་རྫོག་སྣྲ་དག་ལ་ཧ་གདོད་ཅིང་།
མཛའ་བས་རབ་ཏུ་འདོད་ལྡན་བུ་ཞེས་པ།
སྨྲ་བ་དེ་དག་ལ་ནི་ཉེར་བདུད་དེ།
དམོད་པས་ཉམས་པ་མི་འདོད་རྒྱལ་པོས་སྨྲས།། 28

གླང་ཆེན་སྐྱོས་པའི་རྩལ་གྱིས་ཨ་མྲའི་ཤིང་།
འཇོམས་བཞིན་གང་གིས་གཞོན་ནུ་རབ་བཅོམ་པ།
སྐྱེས་མཆོག་འཁྲི་ཤིང་དག་གི་སྤུ་གྲི་རྩུབ།
སྡིག་པའི་སྐལ་ལྡན་བདག་ནི་ཁྱོད་སྲས་མིན།། 29

བདག་གི་མདའ་ཡིས་ལུས་བཅོམ་ཁྱོད་ཀྱི་སྲས།
དེ་ནི་སྡུག་བསྔལ་གྱུར་ནས་རྒྱ་འགྲམ་ཉལ།
སྡིག་པའི་གདུང་བ་ཆེ་ལས་ཚ་གྲང་དང་།
བཅས་པའི་དམོད་དྲག་བདག་གི་སྤྲི་བོར་དོར།། 30

ཉོར་འཛིན་བདག་པོས་དེ་སྐད་བརྗོད་ཙམ་ལ།
རྗེ་རྗེས་བཅོམ་བཞིན་བརྟན་པ་ཉམས་དེ་དག།
ཤིན་ཏུ་བཟོད་དཀའི་མྱ་ངན་ལ་འཇིགས་བཞིན།
རབ་ཏུ་ཚ་བ་སྨོངས་པའི་ཕུག་ནང་ཞུགས།། 31

तावेकपुत्रौ स्थविरौ विलोक्य
तदन्तिकं नैव शशाक गन्तुम् ॥ २७ ॥

पुत्रेति दूरात् पदशब्ददत्त-
कण्ठौ समुत्कण्ठितमानसौ तौ ।
स्नेहाद्रुवाणावुपसृत्य राजा
जगाद शापात् क्षय मोहमानः ॥ २८ ॥

न पापभागी युवयोः सुतोऽहं
सौजन्यवल्लीकठिनः कुठारः ।
मातङ्गवृत्त्यास्तरुं निपात्य
मत्तेन येनोन्मथितः कुमारः ॥ २९ ॥

मच्छायकस्यूततनुः स शेते
युष्मत्सुतः कच्छगत स्तटान्ते ।
निधीयतां मूर्ध्नि ममोग्रशापः
स शीतलोऽस्मात् पृथुपापतापात् ॥ ३० ॥

इत्युक्तमात्रे वसुधाधिपेन तौ
वज्राग्निरुग्नाविव भग्नधेयौ ।
भीत्येव शोकस्य सुदुःसहस्य
महीयसीं मोहगुहां प्रविष्टौ ॥ ३१ ॥

དེ་ནས་རྒྱལ་པོས་ཚུ་གླང་གཏོར་དེ་དག།
རྗེ་ཉིག་ལྷར་སྤྲིས་འདྲུ་ཤེས་ཆ་ཤས་བྲོབ།
ས་བདག་ཁྱོད་ཀྱིས་བདག་ཅག་བུ་དྲུང་དུ།
ཁྲིད་ཅེས་སྙིང་རྗེ་རབ་སྨྲ་དེ་དག་སྨྲ།། 32

དེ་ནས་དེ་ཡིས་ཚུ་གླང་ཉེ་བར་ཁྲིད།
གླིང་དང་སྒྲོན་མེ་ཉེ་བར་བྱིང་གྱུར་པ།
ལག་པས་མདའ་བསྟུན་བུ་ལ་རིག་བྱས་ནས།
དེ་ཡི་མདའ་ཡིས་ཕུག་བཞིན་དེ་དག་འགྲིལ།། 33

བུ་གཅིག་གླ་མ་དག་ལ་མཉེས་གཞིན་ཡང་།
ཕ་མ་རྒན་ལོང་མགོན་མེད་བཏང་ནས་ནི།
ཅི་སྐད་གླི་ཕུར་མཐོ་རིས་ཁྱོད་འགྲོ་ཞེས།
དེ་དག་གིས་ནི་དེ་ལ་དམ་འཁྲུད་སྨྲས།། 34

བུ་ཁྱོད་མི་ཡི་སྤྲིན་སྤྲིག་ལ་དགའ་ཞིང་།
གླ་མའི་ལྷ་དང་ལྡན་པས་བདག་ཅག་ནི།
ཟོལ་མེད་གུས་པའི་མཆོད་པས་མཉེས་བྱས་པའི།
བདེན་པ་དེས་ཁྱོད་ཟུག་རྔུ་མེད་གྱུར་ཅིག།། 35

ཅེས་པ་གླ་མ་དག་གི་སྙིང་སྟོབས་རྫོགས།
སྙིང་རྗེས་གཟིར་བའི་བདེན་ཚིག་བརྗོད་ཙམ་ལ།

सिक्तौ ततः शीतजलेन राज्ञा
तौ लब्धसंज्ञावयवौ कथञ्चित् ।
पुत्रान्तिकं भूप नय त्वमावा
मित्यूचतु स्तौ करुणप्रलापौ ॥ ३२ ॥

नीतौ तत स्तेन सरित्समीप
मद्वीपदीपे व्यसने निमग्नौ ।
हस्तेन संस्पृश्य सुतं शरार्त्तं
तद्वाणविद्धाविव पेततु स्तौ ॥ ३३ ॥

कस्मादकस्माद् गुरुवत्सलोऽपि
वृद्धावनाथौ पितरौ त्व मन्धौ ।
त्यक्त्वा दिवं गच्छसि पुत्रकेति
गाढ़ं परिष्वज्य त मूचतु स्तौ ॥ ३४ ॥

आराधितौ भक्तिसपर्य्ययैव
निर्व्याज मावां गुरुदैवतेन ।
त्वयाग्निहोत्राभिरतेन पुत्र
सत्येन तेनास्तु भवान् विशल्यः ॥ ३५ ॥

इत्युक्तमात्रे करुणार्त्तिसत्य-
सत्त्वोपपन्ने वचने गुरुभ्याम् ।

བརྒྱ་བྱིན་མངོན་ཕྱོགས་བདུད་རྩིས་བྲན་པ་ཡིས།
གཞོན་ནུ་མ་དང་བྲལ་ཞིང་བསོས་པར་བྱས།། 36

བདག་ནི་དེ་ཚེ་དེར་ཁྲུས་བརྟུལ་ཞུགས་ཅན།
ཐུབ་པའི་གཞོན་ནུ་སྐྱོ་བསངས་ཅན་དེར་གྱུར།
ཤཱ་ཀྱའི་རིགས་འབྱུངས་མཆོད་བྱ་བདག་གིས་ཀྱང་།
འབད་ནས་མཆོད་བྱ་ཕ་མ་དེ་དག་གོ།། 37

དེ་ལྟར་རྣམ་མང་ཆོས་ཀྱི་རྩ་བ་ནི།
བདེ་བར་གཤེགས་ཀྱིས་གསུངས་དགེ་སློང་གིས་ཐོས་ནས།
བླ་མ་བསྙེན་པའི་བརྟུལ་ཞུགས་དང་མཚུངས་པ།
དམ་པའི་སྤྱོད་པ་གཞན་དག་མེད་པར་སེམས།། 38

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་སྐྱོ་བསངས་ཅན་གྱི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱ་རྩ་གཅིག་པའོ།།

शक्रः समभ्येत्य सुधाप्रसेकै-
रजीवयन्निर्विवरं कुमारम् ॥ ३६ ॥

श्यामाकनामा स मुनेः कुमारः
तदाभवं तद्विनयव्रतोऽहम् ।
तावेव मे शाक्यकुलोद्भवेऽपि
पूज्यस्य पूज्यौ पितरौ प्रयत्नात् ॥ ३७ ॥

इति विविधधर्म्ममूलं
गदितं सुगतेन भिक्षवः श्रुत्वा ।
गुरुसेवाव्रतसदृशं
नान्य ममन्यन्त सद्वृत्तम् ॥ ३८ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
श्यामाकावदानमेकाधिकशततमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་རྩ་གཉིས་པ།

དམན་པའི་སྦྱིན་པས་སྐྱེ་བོ་དམན་པ་རྣམས་ཀྱི་གདུང་བ་སེལ།
ཚུལ་ཁྲིམས་ཀྱིས་ནི་སྐྱེ་བོ་དམ་པའི་ཡིད་དག་ཚིམ་པར་བྱེད།
ཤེས་རབ་སྟོབས་ཀྱིས་ཀྱང་ནི་དབེན་པ་དང་བྲལ་གདེ་སྡུག་འགྲོག།
བརྩོན་འགྲུས་ཀྱིས་ནི་འཇིགས་སུ་རུང་བའི་འཇིགས་པ་ཟློག་པར་བྱེད། 1

ཆོས་ཀྱི་བཀའ་ཡིས་མཚན་ཡོད་ན། དགེ་བ་སེམས་ཅན་ལ་སྟོན་ཅིང་།
རྒྱལ་བ་རྒྱལ་བྱེད་ཚལ་བཞུགས་ལ། དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་སྟོན་དྲིས་པ།། 2

བཅོམ་ལྡན་ཁྱོད་ཀྱིས་བརྒྱ་བྱིན་དང་། ས་བདག་གཟུགས་ཅན་སྙིང་པོ་དང་།
དགེ་སློང་ཀུན་ཤེས་ཀོ་ཎྜི་ནྱ། བདེན་པ་མཐོང་བ་དག་ལ་བཀོད།། 3

དེ་ཡི་ཞར་ལ་ལྷ་རྣམས་ནི། འབུམ་ཕྲག་གཉིས་དང་དེ་བཞིན་དུ།
ཁྲི་ཕྲག་བཞི་ཡིས་བདེན་པ་ནི། མཐོང་བའི་སྐལ་ཉིད་རབ་ཏུ་ཐོབ།། 4

ཀུན་ལ་ཕན་མཛད་ཁྱོད་ཀྱི་འདི། ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པའི་རང་བཞིན་ནམ།
ཡོན་ཏན་བསོད་ནམས་རྗེས་འགྲོ་འམ། སྐྱེ་བར་གོམས་པའི་རབ་དང་ཡིན།། 5

དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་འདི་བརྗོད་གསན། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་སླར་
གསུངས་པ།
བདག་གི་བློ་གྲོས་གཞན་ཕན་ལ། གོམས་པས་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པ་ཉིད།། 6

द्व्यधिकशततमः पल्लवः ।

दानेन दीनजनताव्यसनानि हन्ति
शीलेन तोषयति सज्जनमानसानि ।
प्रज्ञाबलेन च हरत्यविवेकमोहम्
वीर्य्येण वारयति भीरुभयानि धीरः ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां सत्त्वकुशलं दिशन्तं धर्म्मशासनैः ।
जिनं जेतवनासीनं पप्रच्छु भिक्षवः पुरा ॥ २ ॥

भगवन् भवता शक्रो बिम्बिसारश्च भूपतिः ।
भिक्षुश्चाज्ञातकौण्डिन्यः प्रापिताः सत्यदर्शनम् ॥ ३ ॥

लक्षद्वयं देवतानां तथायुतचतुष्टयम् ।
तत्प्रसङ्गेन संप्राप्तं सत्यदर्शनपात्रताम् ॥ ४ ॥

स्वभावः सहजो वायं गुणः पुण्यान्वयोऽपि वा ।
जन्माभ्यस्तप्रसादो वा तव विश्वोपकारिणः ॥ ५ ॥

इत्युक्तं भिक्षुभिः श्रुत्वा भगवान् प्रत्यभाषत ।
सहजैव ममाभ्यासात् परोपकृतये मतिः ॥ ६ ॥

སྐྱེ་བ་འདིར་ང་དག་སེམས་ཅན་ལ། ཕན་པར་དགའ་བ་ཅི་ཞིག་མཆོར།
དྲག་ཏུ་གོམས་པས་སེང་གེ་དང་། གླང་སོགས་སྐྱེ་བ་འདི་ལ་གྱུར།། 7

སྔོན་ཚེ་དེད་དཔོན་བློ་ཕྱོགས་པ། བྲག་ཕོར་འཕྲངས་པའི་དུད་མེད་དང་།
དོན་མཐུན་འབུམ་ཕྲག་གཉིས་རྫིས་འཕྲང་། ཚྭ་གཏེར་དག་གི་ངོགས་སུ་ཕྱིན།། 8

དེ་དུས་དུས་ནི་གཞན་པ་བཞིན། འགྲོ་བ་ཟ་བ་ལ་ཆགས་པ།
འཇིགས་རུང་ལུས་རྒྱས་སྲུལ་ཆེན་ནི། ཕམ་པ་ཞེས་པ་བྱུང་བར་གྱུར།། 9

སྐྱེ་བོ་ཀུན་གྱི་ཉོན་མོངས་ཀྱི། སྐྲག་པ་བཞིན་དུ་བཟོད་དཀའ་དེ།
མཐོང་ནས་བརྟན་པ་རྣམ་པར་ཉམས། དེ་དག་དཀྲུགས་པ་བཞིན་དུ་གྱུར།། 10

གདེངས་ཅན་དེ་ཡི་ལུས་ཀྱིས་ནི། ལམ་དག་ཀུན་ནས་བསྐོར་བའི་ཚེ།
བསམ་བྲལ་དུས་ཀྱི་ཁ་སྐོར་གནས། དེ་དག་རྣམས་ཀྱི་ཆོ་ངེ་བདོན།། 11

མ་ལུས་ལྷ་རྣམས་བསྟོད་པ་ཡིས། སྐྱབས་པའི་སྒྲ་ལྡན་དེ་དག་གིས།
ཆོ་ངེ་ཕྱོགས་ཀུན་ཁྱབ་བྱེད་པ། སྙིང་རྗེའི་སྒྲ་ནི་རྒྱས་པར་གྱུར།། 12

དེ་ནས་སེང་གེ་རི་ཕུག་གནས། གྲགས་པའི་རལ་ཅན་ཞེས་པ་དང་།
དེ་ཡི་གྲོགས་པོ་གླང་པོ་ཆེ། མན་དྷ་ར་ཡིས་སྒྲ་དེ་ཐོས།། 13

གཅུད་པ་སྐྱོབ་པ་ལ་ཆས་ཤིང་། ཡིད་ནི་སྙིང་རྗེས་དྲངས་གྱུར་པ།
དོན་མཐུན་སྐྱོབ་ལ་གུས་བྱས་པའི། བརྟན་པ་དེ་དག་འོངས་པར་གྱུར།། 14

अस्मिन् जन्मनि किं चित्रं मम सत्त्वहिते रतिः ।
अप्यभूत् सतताभ्यासात् सिंहहस्त्यादिजन्मसु ॥ ७ ॥

दाक्षिणात्याः पुरा सार्थवाहा गाढाग्रहाः त्रयः ।
जग्मुर्जलनिधेस्तीरं साङ्गलक्षद्वयानुगाः ॥ ८ ॥

तस्मिन् काले जगद्ग्रासव्यग्रः काल इवापरः ।
अभूदजगरो घोरः कङ्काख्यः स्फारविग्रहः ॥ ९ ॥

ते तं सर्व्वजनायासं संत्रासमिव दुःसहम् ।
विनष्टधैर्य्या दृष्ट्वैव बभूवुर्घट्टिता इव ॥ १० ॥

भोगेन भोगिनानेन समन्ताद्वेष्टिते पथि ।
निश्चेष्टाः कालवक्त्राग्रवर्त्तिनस्ते प्रचुक्रुशुः ॥ ११ ॥

तेषामशेषचिद्शस्तवैः शरणराविणाम् ।
आक्रन्दः सर्व्वदिग्व्यापी प्रोद्ययौ करुणस्वनः ॥ १२ ॥

यशःकेशरसंज्ञोऽथ सिंहः शैलगुहाशयः ।
तं शब्दं मन्दरः श्रुत्वा तद्वयस्यश्च कुञ्जरः ॥ १३ ॥

आपन्नत्राणसन्नद्धौ करुणाक्लिष्टमानसौ ।
धीरावाजग्मतुः सार्थसंरक्षणकृतक्षणौ ॥ १४ ॥

དེ་ནས་གླང་ཆེན་རི་བོ་ཡི། ལུས་ཅན་དག་ལ་སེང་གེ་ཞོན།
ཤུགས་ཀྱིས་བསྐུར་ནས་སྤྲུལ་ཆེན་ནི། སྤྲོག་དང་བྲལ་བ་དག་དུ་བྱས།། 15

དེ་ཡི་སྲོག་ནི་འགྲོ་དུས་སུ། དབུགས་ཀྱི་རླུང་ནི་སྲིག་བྱེད་དག།
རབ་དུ་འབར་བས་སེང་གེ་དང་། གླང་པོ་དག་ནི་ཐལ་བར་བྱས།། 16

དེ་ནས་དེད་དཔོན་དེ་རྣམས་ཀྱིས། དེ་དག་ལུས་ལ་མཆོད་པའི་སླད།
མཆོད་རྟེན་བྱས་ནས་དེ་དག་གིས། གྲགས་པ་དང་འགྲོགས་ཕྱོགས་སུ་སོང་།། 17

ང་ཉིད་དེ་ཚེ་དོན་མཐུན་ལ། སྲོག་སྟེར་སེང་གེ་དག་དུ་གྱུར།
ལྷས་བྱིན་དག་ནི་སྤྲུལ་ཆེན་དེ། ཤཱ་རིའི་བུ་ནི་གླང་པོ་ཆེ།། 18

སྙིང་སྟོབས་ལྡ་བ་དེ་ཡི་སྤྱོད་པ་ལེགས་བྱས་རབ་དུ་གསལ།
ཀུན་ལ་ཕན་པར་བྱེད་མཁས་གྲགས་ཤིང་ཆེན་པོ་དག་དུ་འོས།
ཀྱལ་བས་གསུངས་པ་དེ་དག་ཐོས་ནས་དགའ་བ་ཐོབ་གྱུར་པའི།
དགེ་སློང་དེ་དག་རྣམས་ཀྱིས་ཚིག་གིས་སོ་སོར་རབ་དུ་བསྔགས།། 19

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་པའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་སེང་གེའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་
ཡལ་འདབ་བརྒྱ་རྩ་གཉིས་པའོ།

ततः सिंहः समारुह्य गजेन्द्रं गिरिविग्रहम् ।
वेगान्निपत्याजगरं चकार गतजीवितम् ॥ १५ ॥

प्राणप्रवाससमये तस्य निश्वासमारुतः ।
चकार दहनोद्गारौ भस्मसात् सिंहकुञ्जरौ ॥ १६ ॥

तयोः शरीरपूजायै ततस्ते सार्थनायकाः ।
स्तूपं विधाय प्रययु र्दिशं स्तद्यशसा सह ॥ १७ ॥

अहमेव तदा सिंहः सार्थत्राणप्रदोऽभवम् ।
महाहि र्देवदत्तोऽसौ शारिपुत्रश्च कुञ्जरः ॥ १८ ॥

तत्तस्य सत्त्वशशिनः सुकृतप्रकाशम्
विश्वोपकारचतुरं चरितं महार्हम् ।
श्रुत्वा जिनेन कथितं प्रथमं सहर्षा-
स्ते भिक्षवः प्रतिपदं प्रशशंसुरेव ॥ १९ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
सिंहावदानं द्व्यधिकशततमः पल्लवः ॥ ० ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་རྩ་གསུམ་པ།

ངོ་ཤལ་རབ་གསལ་གོས་མཆོག་ཅོད་པན་དང་།
གདུགས་དང་རྔ་ཡབ་དཀར་པོས་འཛུམ་པའི་དཔལ།
མཆོག་གི་ལོངས་སྤྱོད་སྐལ་བཟང་དགའ་སྟོན་གྱིས།
བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་འདི་ལེགས་བྱས་གསལ་བར་བྱེད།།

ཆོས་ཀྱི་འབྱོར་པ་རབ་རྒྱས་པའི། མཐུ་ནི་རྒྱས་པ་མཐོང་བ་ལས།
ཡ་མཚན་དགེ་སློང་ཚོགས་ལ་ནི། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་སྟོན་གསུངས་པ།། 2

སྐྱེ་བ་གཞན་ལ་བླ་མེད་ཀྱི། ཡེ་ཤེས་གཟི་བྱིན་མ་ཐོབ་ཀྱང་།
བདག་ལ་ངོ་མཚར་བཅས་པའི་དཔལ། ལེགས་བྱས་གསལ་བར་བྱེད་པ་བྱུང་།། 3

བྱང་གི་ཕྱོགས་ཀྱི་གྲོང་ཁྱེར་དག། རྡོ་རྗེ་ཅན་ཞེས་བྱ་བར་ནི།
རྒྱལ་པོ་ཕྱག་ན་རྡོ་རྗེ་བཞིན། རྡོ་རྗེ་གསུམ་པོ་ཞེས་པར་བྱུང་།། 4

གྲོང་ཁྱེར་གང་གཱའི་བདག་པོ་ནི། ས་བདག་ལྷུན་པོ་བདུལ་ནས་དེའི།
བུ་མོ་སྣར་མ་ཞེས་བྱ་བ། རེས་ཐོབ་བདུད་རྩིའི་ཟེར་གྱིས་བཞིན།། 5

དེ་ཡིས་དེ་ལ་བུ་དག་ནི། ཉི་མའི་འོད་དང་མཚུངས་པ་བསྐྱེད།
གང་ལ་ནོར་བུའི་གདུགས་དག་ནི། བཀྲ་བ་ལྷན་ཅིག་སྐྱེས་པས་མཛེས།། 6

Nyāyavārtika, Fasc. 2-6 @ /10/ each	Rs. 8	2
Nityācārapaddhati, Fasc 1–7 @ /10/ each	4	6
Nityācārapradīpa, Vol. I, Fasc 1-8, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each	Rs. 6	14
Nyāyabinduṭīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	1	14
Nyayasarah	2	0
Padumāwati, Fasc. 1-6 @ 2/ each	12	0
Prākrita-Paingalam, Fasc 1–7 @ /10/ each	4	6
Prākṛta Lakṣaṇam, Fasc. I @ /1/8 each	1	8
Parāçara Smṛti, Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc 1-6 @ /10/ each	12	8
Parāçara, Institutes of (English) @ 1/- each	1	0
Pariksamukha Sutram	1	0
Prabandhacintāmaṇi English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each . .	3	12
Rasarnavam, Fasc. 1-3	3	12
Ravisiddhanta Manjari, Fasc 1	0	10
Saddarśana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Samaraicca Kaha, Fasc. 1-4, @ /10/ each	2	8
Sāṅkhya Sūtra Vṛtti, Fasc 1-4 @ /10/ each	2	8
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
Six Buddhist Nyaya Tracts	0	10
Srāddha Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Suçruta Saṁhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- each	1	0
Suddhi Kaumudī, Fasc 1-4 @ /10/ each ..	2	8
Sundaranandam Kavyam	1	0
Suryya Siddhanta, Fasc 1-2 @ 1-4 each	2	8
Syainika Sastra	1	0
*Taittreya Brahmana, Fasc, 11-25 @ /10/ each	9	6
*Taittirīya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	11	14
*Tāṇḍya Brāhmana, Fasc. 10–19 @ /10/ each	6	4
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-10 @ /1/4	12	8
Tattva Cintāmaṇi, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol II, Fasc. 1-10; Vol III, Fasc. 1-2; Vol IV, Fasc. 1; Vol. V, Fasc. 1-5; Part IV, Vol II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	24	6
Tattva Cintamani Didhiti Vivriti, Vol. I, Fasc. 1-4; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	3	2
Tattva Cintamani Didhiti Prakas, Fasc. 1-4, @ /10/ each	2	8
Tattvārthādhigama Sutram, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Tirthacintamoni, Fasc. 1-3, @ /10/ each	1	14
Trikāṇda-Maṇḍanam, Fasc. 1-3 @ /10/	1	14
Tul'si Satsai, Fasc 1-5 @ /10/	3	2
*Upamita-bhava-prapañca-kathā, Fasc. 1-2, 5-13 @ /10/ each ...	6	14
Uvāsagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/-	6	0
Vallāla Carita, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Varṣa Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-6 @ /10/	3	12
*Vāyu Purāna, Vol. I, Fasc. 3-6; Vol II, Fasc. 1-7; @ /10/ each ...	6	14
Vidhāna Pārijāta, Fasc. 1-8; Vol II, Fasc 1 @ /10/	5	10
Ditto Vol. II, Fasc. 2-4, @ 1/4	3	12
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Vrhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/	3	12
Yogaśāstra, Fasc. 1-3	3	12

Tibetan Series.

Amarakosah	2	0
Bauddhastotrasangraha, Vol. I	2	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each ...	4	0
Nyayabindu of Dharmakirti, Fasc. 1	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc. 1-4 @ 1/- each	4	0
Rtogs brjod dpag hkhri S'iñ (Tib & Sans. Avadāna Kalpalatā) Vol I, Fasc 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9 @ 1/- each	18	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-3; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	14	0

Arabic and Persian Series.

Al-Muqaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1-4 @ 1/-	4	0
Āīn-i-Akbarī, Fasc. 1-22 @ 1/8/ each	33	0
Ditto (English) Vol I, Fasc 1-7, Vol II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, Index to Vol. II, @ 2/- each	36	0
Akbarnāmah, with Index, Fasc 1-37 @ 1/8/ each ...	55	8
Akbarnāmah, English Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-7; Vol. III, Fasc 1-2, @ 1/4/ each	21	4
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger @ /10/	0	10
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 @ 1/- each ...	2	0

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

	Rs.	As.
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc 1-3 @ 1/- each ...	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	31	8
Faras Nama, Fasc. 2	1	0
Farnang-i-Rashidi, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each ...	21	0
Fihrist-i-Tusi, or Tūsy's list of Shy'ah Books, Fasc 1 4 @ 1/- each	4	0
Hadiqatu'L, Haqiqat, (Text & Eng.)	3	8
History of Gujarat	1	0
Haft Āsmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. 1 @ /12/ each ...	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each ...	7	8
Iqbālnamah-i-Jahāngīri, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Isābah, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	51	0
Ma'āgir-i-Raḥīmī, Part I, Fasc. 1-2 @ 2 each	4	0
Maāṣir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1 10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc 11-12 @ /1/ each ...	35	0
Ditto (Eng.) Vol. I, Fasc 1-2, @ 1/4/ each ...	2	8
Marhamu 'L-Ilali 'L-Mu'Dila, Fasc. 1-2	2	
Muntakhabu-t-Tawarikh, Fasc. 1-15 @ 10/ each	9	6
Ditto (English), Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ /10/ each...	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1-2 @ 1/- each	2	0
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1	0	10
Nizāmī's Khiradnāmah-i-Iskandari, Fasc. 1-2 @ /12 each ...	1	8
Persian and Turki Divans of Bayran Khan, Khan Khanan ...	1	0
Qawaninu 's-Sayyad of Khuda Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott ...	5	0
Riyāzu-s-Salātīn, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tadhkira-i-Khushnavīsān	1	0
Tubaqaat-i-Nasiri (English), Fasc. 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tārikh-i-Firūz Shāhi of Ẓiyāu-d-din Barni, Fasc. 1-7 @ /10/ each ...	4	6
Tārīkh-i-Fīrūzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	3	0
The Mabani 'L Lughat: A Grammar of the Turki Language in Persian	1	8
Tuzuk-i-Jahāngīri (Eng.) Fasc. 1 @ 1/-	1	0
Wis o Rāmin, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Ẓafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ /10/ each ...	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. Asiatic Researches. Vols. XIX and XX @ 10/- each 20 0
2. Proceedings of the Asiatic Society from 1875 to 1904 @ /8/ per No.
3. Journal of the Asiatic Society for 1875 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.

N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.

4. Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.
5. Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25% to Members.
6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 3 0
7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, 1910 ... 8 0
8. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each 18 0
9. Kaçmīraçabdāmṛta, Parts I and II @ 1/8/ 3 0
10. Persian Translation of Haji Baba of Ispahan, by Haji Shaikh Ahmad-i-Kirmani, and edited with notes by Major D. C. Phillott. ... 10 0

Notice of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-35 @ 1/- each 35 0
Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 5 0

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer Asiatic Society," only.

81-10-11.

Books are supplied by V.P.P.

BIBLIOTHECA INDICA:

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 1354

AVADĀNA KALPALATĀ,

A BUDDHIST SANSKRIT WORK ON THE EXPLOITS AND GLORIES OF BUDDHA BY KSEMENDRA.

WITH ITS TIBETAN VERSION.

NOW FIRST EDITED BY

RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E.

AND

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHŪṢANA, M.A., PH.D.

VOL. II. FASCICULUS XI.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET,

1913.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

Asiatic Society of Bengal,

No. 1, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

The Society's Agents—

MR. BERNARD QUARITCH, 11, *Grafton Street, New Bond Street, London, W.*,
AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, *Leipzig, Germany.*

*Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.*

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Advaitachintā Kaustubha, Fasc. 1–3 @ /10/ each ...	Rs. 1	14
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1–8 @ /10/ each	14	6
Aitareyalocana	2	0
Amarakosha, Fasc. I	2	0
*Anu Bhāshya, Fasc. 2-5 @ /10/ each	2	8
Anumana Didhiti Prasarini, Fasc. 1-2 @ /10/	1	4
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Ātmatattvaviveka, Fasc. I	0	10
Açvavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Avadāna Kalpalatā, (Sans. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-10. Vol. II, Fasc. 1-10 @ 1/ each	20	0
Bālam Bhaṭṭi, Vol. I, Fasc. 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each ...	1	14
Baudhāyana Çrauta Sūtra, Fasc. 1-3; Vol. II, Fasc. 1-5 @ /10/ each	5	0
Bhasavritty	0	10
Bhaṭṭa Dīpikā, Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each ...	4	6
Bauddhastotrasangraha	2	0
Bṛhaddevatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Bṛhaddharma Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Bodhicaryāvatāra of Çāntideva, Fasc. 1-6 @ /10/ each ...	3	12
Çri Çantinatha Charita, Fasc. 1-3	1	14
Çatadūṣaṇī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each ...	8	0
*Çatapatha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-7; Vol. V, Fasc. 1–4 @ /10/ each ...	14	6
Ditto Vol. VI, Fasc. 1-3 @ 1/4/ each	3	2
Ditto Vol. VII, Fasc. 1-5 @ /10/	3	2
Ditto Vol. IX, Fasc. 1-2	1	4
Çatasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1–17 @ /10/ each ...	10	10
*Caturvarga Chintāmaṇi, Vol. II, Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10; Vol. IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each	36	14
Ditto Vol. IV, Fasc. 7-8, @ 1/4/ each ...	2	8
Ditto Vol. IV, Fasc. 9-10 @ /10/	1	4
Çlokavartika, (English), Fasc. 1-7 @ 1/4/ each	8	12
*Çrauta Sūtra of Çānkhāyana, Vol I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1-4; Vol. 4, Fasc. 1 @ /10/ each ...	10	0
Çri Bhāshyam, Fasc. 1–3 @ /10/ each	1	14
Dāna Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-2 @ /10/ each	1	4
Gadadhara Paddhati Kālasāra, Vol. I, Fasc. 1–7 @ /10/ each ...	4	6
Ditto Ācārasāra, Vol. II, Fasc. 1–4	3	2
Gobhilīya Grhya Sūtra, Vol. I, @ /10/ each	3	2
Ditto Vol. II, Fasc. 1-2 @ 1/4 /each ...	2	8
Ditto Sūtra, (Appendix) Gobhila Parisista	2	0
Ditto Grihya Sangraha	0	10
Haralata	1	14
Karmapradiph, Fasc 1	1	4
Kāla Viveka, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Kātantra, Fasc. 1–6 @ /12/ each	4	8
Kurma Purana, Fasc. 1—9 @ /10/ each	5	10
Kiranavali, Fasc. 1-2, @ /10/	1	4
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each	6	14
Mahā-bhāsya-pradīpodyota, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-12; Vol. III, Fasc. 1–10 @ /10/ each	19	6
Ditto Vol. IV, Fasc. 1-2 @ 1/4 each	2	8
Manutīkā Saṃgraha, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Markaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	9	0
*Mīmāṁsā Darçana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	6	4
Mugdhabodha Vyakarana, Fasc 1-4, @ /10/ each	2	8
Nirukta, (2nd edition) Vol. I, Fasc. I @ Rs. 1-4	1	4
Nyāyavārtika, Fasc. 2-6 @ /10/ each	8	2
Nityācārapaddhati, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
[illegible], Vol. I, Fasc. 1-8, Vol. II, Fasc. 1-4 @ /10/ each ...	7	8
[illegible], Fasc. 1 @ [illegible] each	0	10
[illegible] Vol. II, Fasc. 1-3 @ /10/ each ...	1	14
[illegible], Fasc. 1-2 @ /10/ each ...	1	4

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS
PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.
NEW SERIES, NOS 777, 826, 848, 860, 886, 1168, 1257 1262, 1295
1310 and 1354

बोधिसत्त्वावदानकल्पलता ।

BODHI SATTVĀVADĀNA KALPALATĀ

A BUDDHIST SANSKRIT WORK ON THE EXPLOITS AND GLORIES OF BUDDHA BY KṢEMENDRA.
WITH ITS TIBETAN VERSION.

NOW FIRST EDITED BY
RAI SARAT CHANDRA DAS, BAHADUR, C.I.E.
AND
MAHĀMAHOPĀDHYĀYA SATIS CHANDRA VIDYĀBHŪṢAṆA, M.A., PH.D.

VOL. II.

CALCUTTA
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.
1918.

CONCLUDING REMARKS OF THE LAST TIBETAN EDITOR.

མཚན་དཔེའི་རི་མོ་ངོ་མཚར་བཀོད་པ་རྒྱ་མཚོའི་ཞིང་གི་རྡུལ་སྙེད་
གྲངས་མཐོང་ན་མི་མཐུན་མེད་པའི་སྐུ།

སྙན་འཇེབས་སྒྲ་དབྱངས་ཚིག་དོན་གཅིག་གིས་སྣ་ཚོགས་འགྲོ་
བའི་རང་རང་སྐད་དང་དབང་པོར་འཇུག་པ་ཚངས་པའི་གསུང་།

ཇི་ལྟ་ཇི་སྙེད་ཤེས་བྱའི་གནས་ལ་རྣོག་གྱུར་མ་དེ་ཙུང་ཟད་མི་མངའ་
རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པའི་ཐུགས།

ཤཱ་ཀྱའི་སྐྱེས་མཆོག་ཟས་གཙང་སྲས་ཞེས་གྲགས་སྙན་གདུགས་
དཀར་སྲིད་རྩེར་འཁོར་རེས་དུས་ཀུན་དགེ་ལེགས་ཆར་དུ་བསྙིལ།

ཡིད་འཕྲོག་རིན་ཆེན་གདུབ་བུས་ལེགས་སྤྲས་འཛམ་མཆེན་ཕྲུག་
སོར་རྩེ་མོས་བསྐུལ་བའི་རྒྱུད་མངས་སྒྲར།

སྲིད་ཞིའི་ཆོས་ཀུན་ཉམས་དང་འགྱུར་བའི་རྒྱན་གྱི་གླུར་ལེན་དྲི་
ཟའི་ན་ཆུང་དབྱངས་ཅན་མ།

མི་ཕྱེད་དད་པའི་སྙིང་གི་ཟེ་འབྲུར་ཐུགས་རྗེའི་འཇོ་སྒེག་གར་གྱིས་རྡག་
ཏུ་ལེགས་བཞུགས་ནས།

སྨྲ་བ་ལྟེ་ཡི་བང་མཛོད་འབུམ་སྡེར་འཛད་མེད་ངག་གི་འདོད་པ་
འཇོ་བའི་ཤེས་པ་སྟོལ།

མཁྱེན་རབ་ཙ་བ་སྒྲོམ་པོར་བསྐྱིད་བསྒྲིངས་མང་ཐོས་སྤོང་བུ་དར་བབས་ལས།

རྒྱལ་བའི་རྣམ་ཐར་ལ་ལ་འདབ་བརྒྱ་རྩ་ཡོངས་འདུའི་འཁྲི་ཤིང་

གཡུར་ཟའི་རྩེར།

བསོད་ནམས་ཕུང་པོ་སྨིན་པའི་འབྲས་བཟང་དཔྱོད་ལྡན་འཚི་མེད་དགའ་སྟོན་ཆེ།

སྤྲེལ་མཛད་དགེ་བའི་དབང་པོ་ཡབ་སྲས་འཕགས་ཡུལ་མཁས་

མང་གཙུག་གི་རྒྱན།

ཡི་ཤེས་ཉི་མ་འོག་མིན་མཁའ་དཀྱིལ་ནས།
ཤར་བའི་རྣམ་འཕྲུལ་འོད་ཟེར་ཆེས་འབར་གཟིས།
གདུལ་དཀའི་གདུང་སྲུན་སེལ་ལ་སྙིང་སྟོབས་ཁྲར།
ལྷ་ནས་ལྷར་འདེགས་དོན་ཀུན་གྲུབ་པའི་དཔལ།
གང་དེ་སྤྲིན་དང་ད་ལྟའི་མཛད་བཟང་ཆབ།
རྣམ་མཁྱེན་མེས་པོའི་རལ་ཀླུང་སྤྲུབས་འཁྲིལ་ལས།
ཟད་ཁྱུང་གདམས་ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་གཏྲའི་རྒྱན།
ལོག་རྟོག་དྲི་མ་འདྲུད་པའི་ཞབས་བསིལ་མཆོག
དཔྱིའི་གཞུང་ལུགས་མེ་ལོང་གཙང་མའི་ངོས།
སྒྲ་དོན་རྒྱན་གྱི་བཞིན་རས་རབ་ཤར་བ།
ལེགས་བཤད་དཀྱུས་རིང་མིག་གི་ཟུར་མདའ་ཡིས།
ཤེས་ལྡན་ཀུན་གྱི་བརྟན་པ་ཅིག་ཅར་ཕྲོགས།
བོད་ཁན་དྲང་སྲོང་མང་པོས་ཟླུན་དད་ཀྱིས།
སྙོད་མཆོན་རྟོགས་བརྗོད་མགྲིན་སྤྲོན་ལ་ཐབ་མཐར།
གྲོང་ཆོག་མཚན་མ་ཙམ་ལ་ལྷར་བཟུང་ནས།
དམ་པའི་གསུང་ཞེས་འདུད་རྣམས་སྐལ་བ་ཐྲ།

གཏི་མུག་མུན་འཐིབས་ལོག་སྒྲོམ་ཁང་བུ་རུ།
ཁྲོས་པས་རབ་འཁྲུལ་ཉོན་མོངས་དུག་གི་ལྕེས།
ཐར་འདོད་སྒྲོག་ལ་བཀོལ་བ་ཕྲུག་རྒྱའི་ཁྲུ།
ཐ་སྙད་རྩི་ལ་ཕྲག་དོག་དབང་གི་གཤུར།
ཁྲིངས་དང་རྣམ་འགྱུར་རྐྱེན་གྱི་ཆ་ཤས་གང་།
ལྟི་ཡང་སྲིབ་སྦྱོར་རི་དྭགས་གཟུགས་ཀྱིས་མཛེས།
སྐན་བསྒྱུར་ག་བུར་གཟེགས་མ་འབུམ་འཛོག་པ།
བསྟན་བཅོས་ཀུནྡའི་གཏེན་ལ་འཁྲ་སེམས་ཅན།
རྣམ་དཔྱོད་མཛེས་པའི་དཀྱིལ་འཁོར་བག་ལ་ཞ།
རེས་འགའ་གདོལ་གདམ་དུ་བའི་མཐུག་མ་རྐྱང་།
བརྩམས་ཆོས་རྒྱ་སྐར་ཁྲོད་ན་གཞོང་པའི་གཟས།
འགྲན་དེ་ཆེར་ཁྲོམ་མང་པོ་འི་ངག་སྒྲོས་རྒྱན།
རླུང་གིས་རྩེར་གཡེངས་སྒྱུར་མ་ལྟེས་དབང་གིས།
མཁྲིན་པོར་ཆགས་མིན་གོང་མའི་ལུང་ལས་ཀྱིས།
ས་གསུམ་རྣམ་འདྲེན་འཕགས་པའི་བདག་རྐྱེན་ལས།
རྟོགས་བརྗོད་ཆེ་འདི་ཁ་བའི་སྐན་ལྗོངས་དར།
ཕྲ་མོ་འི་འགྱུར་བཅོས་ཙམ་ལ་ལོ་ཆེན་དུ།
ཁྲོམ་སེམས་མགྲོན་བུས་མིག་དབང་ཕྱིད་མིན་པར།
གཙུག་ལག་གངས་རིའི་སྒྲོ་ན་བཟ་སྒྲོད་ཀྱི།
རྩམ་གསུམ་རྫོགས་པའི་ཞྭ་ཆེན་ཤོང་སྟོན་རྗེ།
ཁྲོ་གྲོས་ཛམྲུའི་སླེ་མས་ཉེར་བཏུངས་པ།

ཆོས་སྲུང་རྒྱ་མཚོའི་སྙིང་པོ་ལེགས་བཤད་གསེར།
འདྲེན་བྱེད་གངས་ཅན་བསྟན་པའི་ཤིང་རྟ་ཆེ།
དོན་གྱི་གནས་ལྟ་རིག་པ་ལོ་ཆེན་དབང་།
གནའ་བོའི་ལུགས་སྲོལ་སྒྲོན་མེས་ཁྱིལ་པོའི་སྲུན།
བསལ་ཅི་གཅམ་བྲུས་བསྡུགས་དང་མཚུངས་མེད་པར།
ཆོས་ཀུན་མཁྱེན་པའི་ཉི་མ་འོད་བོ་ཆེ།
རྒྱལ་བསྟན་ཡོངས་ཀྱི་མཁར་ཤར་ཆོས་སྐྱོང་བཟང་།
ཚུལ་འདིའི་འཆད་ཉན་མ་སྐྱིགས་ཨུཏྲ་ལ།
ཉ་གོང་མཛེས་རྒྱན་གསར་པའི་སྤྲིལ་ལེགས་སུ།
སྐལ་བར་ཐོབ་འདི་བསྟན་ལ་གཅེས་འཛིན་པ།
བཞེས་གཉེན་རིམ་བྱོན་བཀའ་དྲིན་ཕ་མཐའ་ཡས།
ཁྱད་པར་ལྟ་རིག་ལང་ཚོ་ན་དར་གློས།
བྲང་སྤྱོད་སྲུར་བུའི་ཁིངས་པ་འཁྲིག་ཉུས་ཅན།
ས་ལའི་ལྦོངས་ཀྱི་ལྷ་དབང་སྨོན་འགྲོ་པ།
ངེས་པར་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་དེའི་རྣམ་དཔྱོད་མཐུ།
དགེ་དབང་ཞལ་ལུང་དཔྱིད་ཀྱི་བསེར་བུ་ཡིས།
མཁས་མང་འདོད་ལྡན་བ་སྤྲུ་ཉེར་བསྐྱང་ནས།
ཚིག་དོན་མཚོ་སྐྱེས་ཚེས་དམར་རོ་བདའ་བར།
ཡིད་ཀྱི་ཤིང་རྟ་ལན་བརྒྱར་རྒྱུག་པ་བྲེལ།
དེ་ཙམ་སྤྲིན་བྱུང་གདམ་གྱི་སྐྱོར་བླུས་ལས།
ད་ལྟ་འཕྲི་ཤིང་རྩ་གདེར་ལྟ་ཞིག་གི།

མཁས་དབང་དཔའ་བོའི་གསུང་རབ་བཀྲ་ཡང་།
སློབ་པའི་བློ་གྲོས་གྱུ་གཟིངས་ཉིན་སྐར་བཞིན།
ཀྲི་ཀའི་མཚན་ལྡས་དྲང་སྲོང་ཚིག་གི་མདས།
ཆོས་བརྒྱད་ལྷུགས་ཀྱི་གདུན་བུ་བདུན་སྐྱེས་པ།
བསྟན་འཛིན་ཁྲབ་འཛུག་གྲ་གྲུའི་གར་མཁན་པལ།
དྲང་པོའི་གླེགས་བུ་གཙན་གཟན་མདུན་གྱི་རྩྭ།
འོན་དེ་རྒྱལ་བསྟན་ལྔ་ཕྲག་དྲུག་པའི་དུས།
གནམ་བསྐོས་ས་སྐྱོང་ལས་ཤུགས་དར་ལ་དྲག །
སྐྱེ་རྒུའི་ལེགས་བྱས་མཚོ་མཐིང་ཟབ་རྒྱ་ཆེས།
སྔོན་བྱོན་མཁས་པའི་སྤྲུན་ཟླ་འབྱུང་སྲིད་སྐམ།
དེ་ཕྱིར་སློབ་ལམ་དུས་ནས་འགྲོ་ཀུན་ལ།
བརྩེ་བས་བདག་གཞན་བཟླེ་བའི་རྣམ་ཐར་དྲི།
ལོ་རྒྱུས་མ་ལ་ཡ་ཆླུང་གིས་དྲངས་པས།
ཡིད་ཀྱི་ཚ་གདུང་སེལ་བའི་མཛོད་གཙུགས་མ།
བླ་མེད་བྱང་ཆུབ་ཆེད་དུ་བྱ་དཀའི་ཚོགས།
གྲངས་མེད་བསྐལ་གསུམ་བསགས་པའི་བདེན་དཔང་དུ།
ས་ཡི་ལྷ་མོ་ཀུན་བཟོད་ལས་འཕགས་ཕྱིར།
བརྟན་འཕྲེང་གཞན་འདྲིད་གླེང་མོའི་རྗེས་འགྲོ་མིན།
གདུལ་དཀའི་ཞིང་འདིར་པད་མཚོར་ངང་པ་ལྟར།
དགྲེས་དགུར་འཛུག་པའི་ལྷག་བསམ་སྙིང་སྟོབས་ལ།
སྲས་བཅས་ཕྱོགས་བཅུའི་སངས་རྒྱས་མ་ལུས་པས།

ཆེས་ཆེར་བསྔགས་པའི་གདམས་སྙན་སྙིང་ལ་སིམ།
དཔྱད་བཟོད་རྒྱུ་མཚན་ཤེས་ནས་དད་པའི་བློ།
ཀུན་རྟོག་འབུམ་ཕྲག་རྫིང་བུར་ཤར་བའི་གཟུགས།
གཞན་རྐྱེན་རླུང་གིས་བསྐྱོད་མིན་རྗེ་བའི་ངོས།
དྲིས་པའི་རི་མོ་གཡོ་མེད་དངོས་པོའི་གཞིས།
བློ་གསལ་རྒྱ་མཚོར་ཏག་འབབ་གླགས་བསམ་ཀླུང་།
འཛིང་མེད་པར་གྱི་མ་དྲིས་ཆུ་གཏེར་ཆེ།
འཕེལ་འགྲིབ་མེད་གང་བྱེད་པོ་གཏྲའི་ཡབ།
རབ་དཀར་སེམས་ཀྱི་རྩེ་མོ་མཁའ་ལ་བསྙེག།
དྲི་བྲལ་འཁྱོར་བའི་འོ་མཚོ་ལེགས་འཁྲིལ་བར།
སྒྲོ་གསུམ་བརྩོན་པའི་ལྡིན་པ་བསྒྲིལ་བ་ལས།
སྙིང་པོ་ཚོགས་གཉིས་ཆེར་སྤྲུངས་རྩི་བཅུད་མར།
བྱང་ཆུབ་མཆོག་གི་ཉུངས་སུ་འགྱུར་བར་ཤོག།
ནམ་མཁའི་མཐས་གདུགས་དེ་སྙེད་ལུས་ཅན་ཀུན།
བསོད་ནམས་ས་བོན་གྲངས་མེད་སྐྱེ་སྲིད་ཞིང་།
བདབ་སྨིན་གཡུར་དུ་ཟ་བའི་སྟོ་མ་ལ།
སྤྱོད་པའི་རྩེ་དགའ་ཁོང་ནས་དགོད་གྱུར་ཅིག།
ལྷར་སྣང་སྣ་ཚོགས་གྲུབ་མཐའི་མཚན་སྲུན་ཀླིང་།
སྒྲ་ཚད་བཟོ་གསོ་ནང་རིག་ཏྭ་བདུན་ཅན།
གུང་ཤར་ཐོས་བསམ་སྒོམ་པ་ཐུབ་པའི་བསྟན།
ལུང་རྟོགས་སྣང་བ་དམ་པའི་དཔལ་འབར་ཤོག།

འཛམ་དཔལ་མི་ཡི་བློས་གར་བཙོང་ཁ་པའི། །
རིང་ལུགས་ཞུ་སེར་ཅོད་པན་འཆང་བའི་སྡེ། །
འཛམ་གླིང་སྐྱེ་རྒུའི་བསོད་ནམས་མཆོད་སྡོང་དུ། །
ཉི་ཟླས་མུན་སེལ་དེ་སྲིད་བརྟན་གྱུར་ཅིག །
ཚངས་པས་ཀ་བ་མེད་པ་གནམ་གྱི་སྒོ། །
ཕྱེ་ནས་མང་པོས་བཀུར་བའི་རྒྱལ་སྲིད་དུ། །
ཉེར་བསྐོས་ས་ཡི་བརྒྱ་བྱིན་མཆོད་ཡོན་ཟུང་། །
དབང་ཐང་དཔལ་མགྲིན་ཅན་དང་སྐལ་མཉམ་ཤོག །
སྤྱི་དང་ཁྱད་པར་རྒྱ་ཧོར་གངས་ཅན་འདིར། །
རིང་པོར་འཚོ་བའི་ཉ་ལྕིབས་ཁོག་ཡངས་པར། །
སྡིག་འབྲས་དྲི་བྲལ་བདེ་སྐྱིད་ས་ཀྲྀ་ཀ། །
ཆེར་སྤྱངས་ཐར་པའི་སྐྱང་བུར་རྒྱུ་བར་ཤོག །
ཡོངས་འདུའི་འབྲས་བཟང་གཏོང་བར་ལག་རྐྱོང་བའི། །
བྱེད་པོར་གཏོགས་ཀུན་འདིར་བསྟན་རྣམ་པར་ཐར། །
འཛིན་ལས་ལྡོག་བྱེད་སྡིག་དང་རང་གི་རྒྱུད། །
ཙང་ཟད་ཙམ་ཡང་ལྷན་ཅིག་གནས་མིན་ཤོག །
ཉེ་རིང་མེད་པར་ཀུན་ལ་རབ་འཇུག་རྒྱལ་བའི་ཐུགས་རྗེ་ཉིན་བྱེད་པ་དང་། །
སྲིད་ཞིའི་རྒུད་པའི་མུན་སྟུག་རབ་བཅིལ་ཕན་བདེའི་པད་དཀར་དགའ་ཚལ་དུ། །
མཆོག་གསུམ་དམ་པར་བསྟོད་བསྔགས་དར་དིར་ཀློ་གྲོས་བྱུང་བ་

གཞོན་ནུའི་གླུས། །

དུས་མཁྱེན་རྒྱལ་པོའི་བསོད་ནམས་དེ་སྙེད་འགྲོ་ཀུན་གྱིས་ཐོབ་བགྱི་ཤིས་ཤོག ། །

རྟོགས་བརྗོད་རིན་པོ་ཆེ་འདི་ཉིད་ཀྱང་པར་དུ་བསྐོས་པ་པར་མཁན་རྣམས་ཀྱི་ཡན་ལག་ངལ་བའི་དཀའ་ཐུབ་ལྷུར་ལེན་པ་ཙམ་དུ་ཟད་མོད། དོན་དེ་རྒྱ་གར་གྱི་པཎ་ཆེན་ཁ་སྐུ་ཙན་རྣམས་ཀྱིས་དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་རྣམ་པར་ཐར་པ་གསར་དུ་བརྩམས་པ་དང༌། སྐད་གཉིས་སྨྲ་བའི་ལོ་ཙཱ་བ་རྣམས་ཀྱིས་བསྒྱུར་ཅིང་རྗེས་འཇུག་གི་བསྟན་འཛིན་མཚན་ཉིད་དང་ལྡན་པ་རྣམས་ཀྱིས་དར་རྒྱས་སུ་མཛད་པ་ནི་རང་ཉིད་མཁས་པར་སྒྲུབ་པའི་མངོན་པའི་ང་རྒྱལ་དང་གྲུ་ཆོས་ཀྱིས་ཚུལ་དེར་ཞུགས་པ་མ་ཡིན་པར་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ལ་དད་པ་མེད་པའི་འགྲོ་བ་རྣམས་དད་པ་གསར་དུ་སྤེལ་བ་དང༌། དད་པ་དང་ལྡན་པ་རྣམས་གོང་ནས་གོང་དུ་འཕེལ་བར་འགྱུར་བས་རང་གཞན་གྱི་བསོད་ནམས་དཔག་དུ་མེད་པ་གསོག་པའི་ཕྱིར་དགོན་ཚོག་ཏཱ་ལ་ལས།

དད་པ་སྔོན་འགྲོ་མ་ལྟར་བསྐྱེད་པ་སྟེ།
ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་བསྲུང་ཞིང་འཕེལ་བར་བྱེད།
རྟོགས་པ་སེལ་ཞིང་ཆུ་བོ་རྣམས་ལས་སྒྲོལ།
དད་པས་བདེ་འགྲོའི་གྲོང་ཁྱེར་མཆོད་པ་ཡིན།།

ཞེས་པ་དང༌། མཁས་མཆོག་དཔའ་བོས།

གྲགས་པའི་མཚན་མར་གྱུར་པ་བཟང་པོ་འདི་རྣམས་ཀྱིས།
བདེ་བར་གཤེགས་གྱུར་ལམ་རྣམས་གང་ཡིན་བསྟན་པར་འགྱུར།
ཡིད་ལ་དད་པ་མེད་པ་རྣམས་ཀྱང་དད་པར་འགྱུར།
ཆོས་དང་ལྡན་པའི་གཏམ་གྱིས་དགའ་བ་ཉིད་དུ་འགྱུར།

ཞེས་གསུངས་པའི་དོན་དང་མཐུན་ཞིང༌།

ལོ་ཆེན་ཆོས་སྐྱོང་བཟང་པོའི་

བཀའ་དྲིན་ལས་ས་ལོ་འཇམ་དཔལ་རྡོ་རྗེ། དངོས་པད་དཀར་ཆོས་སྐྱོང་། སྐྱོགས་སྟོན་སློབ་གྲུབ་ལོ་ཙཱ་བ། དཔལ་ཁང་ལོ་ཙཱ་བ་དབྱངས་ཅན་སྙེམས་པའི་སྨྲ་སོགས་སྐད་གཉིས་སྨྲ་བའི་ལོ་ཆེན་མང་དུ་བྱོན་ཞིང་། དེ་དག་ལས་བརྒྱུད་པའི་ཡང་སློབ་དང་ཉིང་སློབ་རྒྱ་ཆེར་གྲུར་པའི་ནང་ཚན་སྐྱང་ཀན་དོན་ཟེར་རྒྱལ་མཚན་དང་གྲངས་ཆེན་ལོ་ཙཱ་བའི་དྲིར་ལས་སྐྱོན་འགྲོ་པ་ཡབ་སྲས་སོགས་ཚད་ཐུབ་ཀྱི་མཁས་པ་ཁ་ཡར་བྱུང་ཡང་དེང་སང་ནི་རྩར་མཁར་གློ་གྲོས་རྒྱལ་པོའི་གསུང་ལས།

ཚུལ་དེ་ལྟ་ན་ཡང་ཕུར་རྒྱལ་འདིར། གཞན་ཀུན་ཕྱོགས་མེད་གཏོང་བ་དང་། རང་ལུགས་བཤད་འཚོལ་བར་རྨོས་ན་ཡང་། དོན་བྱིན་ལེན་གཉིས་ཀ་གསེར་ལས་དཀོན།

ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་གླེགས་བམ་འདི་ཉིད་ལ་གཟིགས་པ་ལྟར་ལེན་པ་དཀོན་པ་འདྲ་ཞིག་འདུག་ཀྱང་། བདེ་བར་གཤེགས་པའི་བསྟན་པ་ལྔ་བརྒྱ་ཕྲག་བཅུར་གནས་པར་བཤད་པའི་ད་ལྟ་ལྔ་ཕྲག་༣། པའི་ནང་དུ་ཡོད་པས་གཞུང་ལུགས་འདི་དག་འཆད་ཉན་གྱིས་གདན་ལ་འབེབས་པའི་མཁས་པ་འགའ་ཞིག་འོང་སྲིད་སྙམ་རང་གིས་རང་ལ་བློ་བས་ཉེ་བར་བསྒྲིམས་ཏེ་སྐད་གཉིས་ཤན་སྦྱར་གྱི་མ་དཔེ་འདི་བཞིན་རྒྱ་དཔེ་དང་བསྡུན་ནས་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་ལོ་ཆེན་ཆོས་སྐྱོང་བཟང་པོས་ཞུས་དག་མཛད་པའི་དཔེ་རྒྱུན་ཡིན་པས་འཕྲུལ་བ་ག་ལ་སྲིད་ཀྱང་། བྲུ་དཔེ་གཅིག་ནས་གཅིག་ཏུ་བརྒྱུད་པར་ཡི་གེ་ནོར་བའི་སྐྱོན་འདྲ་ཡོད་འདུག་པ་ནས་རིན་སྤུངས་ས་སྐྱོང་དབང་པོའི་ཕྲུག་དགེ་ཁྲངས་དག་ཏུ་བྱེད་པ་དང་བསྡུན་འདར་ལོ་ངག་དབང་ཕུན་ཚོགས་ཀྱིས་འབྲུ་ཞུས་དང་དོགས་གནས་ཀྱི་སར་སྣའི་དཔྱད་པས་གདན་ལ་འབེབས་པ་དང་རྒྱ་བོད་

ཀྱི་ཚིག་རྐང་རེ་གཉིས་ཅན་པ་སྨོན་པ་དང་བསྐྱུར་དུ་བཅུག། ཁྱད་པར་ཡལ་
འདབ་གཉིས་པའི། བདག་གིས་སྐྱུ་མ་སྐྱུབས་ནས་ནི། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་
ཀ་གཅིག་གི་ཕྲེད་སྔ་མའི་རྐང་པ་གཉིས་པའི་སྐད་དོད་རྐང་པ་གཞན་རྣམས་ལྷར་
ཁ་སྐོ་ཡང་མའི་སྨེབ་སྦྱོར། ཡལ་འདབ་གསུམ་པའི་སྙིང་སྟོབས་ལྡན་རྣམས་
ཤང་ན་ནི། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་གཅིག་གིས་ཕྲེད་ཕྱི་མའི་རྐང་པ་དང་པོར་
དགའ་བའི་ཆར་གྱི་སྐད་དོད་འབྲུ་གསུམ་ཅན་པར་ཁྲི་ཡ་ནི་ཞེས་པ་བཅུག།
ཡལ་འདབ་དྲུག་པའི་ཕྱིས་ཀུང་ལམ་ནི་དེ་ཉིད་ནས། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་
གཅིག་གི་ཕྲེད་སྔ་མའི་རྐང་པ་དང་པོའི་སྐད་དོད་ཅན་པ་རྐང་པ་ཕྱི་མ་གསུམ་
དང་མཐུན་པར་ཁ་སྐོ་ཕན་པའི་སྨེབ་སྦྱོར། ཡལ་འདབ་བརྒྱད་པར་མི་ཤེས་
སྔོངས་པ་སེལ་བའི་བཅོམ་ལྡན་འདས་ནི་སྙིང་རྗེ་བསོད་ནམས་ལ་བརྩོན་པས།
ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་གཅིག་གི་ཕྲེད་སྔ་མའི་རྐང་པ་གཉིས་པ་ནས་འབད་པའི་
སྐད་དོད་ཡིག་འབྲུ་གསུམ་ཅན་པར་ཨ་གོང་དུ་མཚམས་སྦྱར་མ་སྨྲིག་མེད་ལ་
ཨ་ནུའི་ཨ་བཅུག་པའི་དཔེར་བསྟན་བ་ཤུ་མ་ཞེས་པ་བཅུག། ཡལ་འདབ་
དགུ་པའི། ཉི་ཟླའི་འོད་ཟེར་ཉམས་བྲེད་རིན་ཆེན་རྣམས་དང་སཾ་སྤུངས་འོད་ལྡན་
གླང་པོ་དང་། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་གཅིག་གི་ཕྲེད་སྔ་མའི་རྐང་པ་དང་པོར་
འོད་ཟེར་གྱི་སྐད་དོད་ཡིག་འབྲུ་བཞི་ཅན་པར་ཀྲྀ་ཎ་རྨཱ་ཀཾ་ཞེས་པ་བཅུག། ཡལ་
འདབ་བཅུ་གཉིས་པར། དེ་ནས་དུས་ཀྱིས་བདག་གི། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་
ཀ་གཅིག་གི་ཕྲེད་ཕྱི་མའི་རྐང་པ་དང་པོའི་ཞེས་བྱ་བའི་སྐད་དོད་ཡིག་འབྲུ་
གསུམ་ཅན་པར་ན་མི་ཡ་ཞེས་པ་བཅུག། ཡལ་འདབ་བཅུ་བཞི་པའི། ཟད་
བྲེད་རྣམས་ཀྱིས་མཐོང་བར་གྱུར། ཅེས་པའི་མཐོང་བར་གྱུར་གི་སྐད་དོད་ཅན་
པ་དྲྀ་སོགས་ཡིག་འབྲུ་དྲུག་བཅུག། ཡལ་འདབ་སུམ་ཅུ་ཙ་དྲུག་པའི་རྒྱ

སྐད་ཙ་ཏུ་ར་སོགས་ཀང་བ་གཅིག་བོད་སྐད་དུ་མ་བསྒྱུར་འདུག་པ། ཡོངས་སུ་སྤྱོད་པ་བཞི་ཡི་ནི། ཞེས་པ་བསྒྱུར། ཡལ་འདབ་ཞེ་གཅིག་པའི་བུདྡྷ་སོགས་བོད་སྐད་ཀང་པ་གཅིག་ཅན་པ། འཇིགས་པ་དྲེགས་ཤིང་ཁོང་རྩུད་པས། ཞེས་པར་བསྒྱུར། ཡལ་འདབ་བཞི་བཅུ་རྩ་བདུན་པའི། དེ་དག་དྲེགས་པས་ཁེངས་པ་དང་། ཞེས་པའི་སྐད་དོད་ཅན་པ་ཀང་བ་གཞན་རྣམས་དང་མཐུན་པར་ཁ་སྐྲོ་ཕན་པའི་སློབ་སྦྱོར།

ཡལ་འདབ་ལྔ་བཅུ་རྩ་གཉིས་པའི། ཆོས་མིན་མང་བའི་རྒྱལ་སྲིད་ཅེས་སོགས་ཀང་པ་གཉིས་ཀྱི་སྐད་དོད་ཅན་པ་ཀང་པ་གཞན་གཉིས་དང་མཐུན་པར་ཁ་སྐྲོ་ཕན་པའི་སློབ་སྦྱོར། ཡལ་འདབ་དྲུག་ཅུ་རྩ་དྲུག་པའི། མཁའ་དང་རལ་གྱི་འཁྲིགས་པ་ཡི། ཞེས་པའི་སྐད་དོད་ཀང་པ་གཅིག་ཅན་པ་ཀང་པ་གཞན་གསུམ་དང་མཐུན་པར་ཁ་སྐྲོ་ཕན་པའི་སློབ་སྦྱོར། ཡལ་འདབ་བདུན་ཅུ་རྩ་དགུ་པའི། རང་གི་གནས་སུ་ས་བདག་དེ། ཞེས་པའི་སྐད་དོད་ཀང་པ་གཅིག་ཅན། ཡལ་འདབ་བརྒྱད་ཅུ་རྩ་བཞི་པའི། གཏེར་ནི་བརྒྱ་ཡིས་བསྐོར་བ་དེ། ཞེས་པའི་སྐད་དོད་ཀང་པ་གཅིག་ཅན་པ་རྣམས་འདར་ལོ་ཙཱ་བའི་རྣམ་དཔྱོད་ལས་ལེགས་པར་འཐོན་ཞིང་།

ཡང་ཡལ་འདབ་གཉིས་བའི། ཀུ་མ་ས་སྤྱོད་དཔལ་གྱི་སྡེས། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་གཅིག་གི་རྒྱ་སྐད། ཡལ་འདབ་དྲུག་པའི་ནང་གི། དེ་ནས་གསུམ་པའི་གྲོང་ཁྱེར་བི་དྲུ་ཤྲ་རང་བཞིན། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་གཅིག་དང་། ཡལ་འདབ་ཞེ་བརྒྱད་པའི་ནང་གི། དེ་ཡིས་གསལ་བར་འདི་བརྗོད་ཆེ། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་གཉིས། ཡལ་འདབ་རེ་གཉིས་པའི་ནང་གི། ས་ཡི་བདག་པོ་ཚངས་པས་བྱིན། ཞེས་སོགས་ཤོ་ལོ་ཀ་གཉིས་ལ་སྐད་ཤན་སྦྱར་ཡོད

པའི་གླིགས་བམ་རྣམས་སྒྲོ་མཐུན་པར་རྒྱ་སྐད་མི་འདུག་པས། ཡལ་འདབ་
གཉིས་པའི་ཤོ་ལོ་ཀ་གཅིག་བུ་སྦྱིན་སྦྱོར་དབང་རྡོ་རྗེ། ཡལ་འདག་དྲུག་པའི་
ཤོ་ལོ་ཀ་གཅིག་པུ་སྦྱིན་སྦྱོར་ཏེ་དབང་རྡོ་རྗེ། ཡལ་འདབ་ཞི་བརྒྱད་པའི་ཤོ་
ལོ་ཀ་གཉིས་པོ་སྦྱིན་སྦྱོར་ཁ་སྒྲ་ད་ཡང་ན། ཡལ་འདབ་རེ་གཉིས་པའི་ཤོ་ལོ་
ཀ་གཉིས་པོ་སྦྱིན་སྦྱོར་ཀང་བཀྲའི་སྒྲོ་ནས་ངེད་རང་གིས་རྒྱ་སྐད་དུ་བསྒྱུར།
ཡལ་འདབ་དགུ་པའི་ནང་གི། མེ་དང་མཚུངས་པའི་འོད་ལྡན་པ། ཞེས་
པའི་རྗེས་སུ་རྒྱ་དཔེར་དེ་ཛ྄་སོགས་ཚིག་ཀང་གཅིག་གི་རྒྱ་སྐད་མ་གཏོགས་
བོད་སྐད་མི་འདུག་པར། གསལ་བས་དེ་རྣམས་བར་ཁྱབ་བས། ཞེས་བོད་
སྐད་དུ་བསྒྱུར། ཡལ་འདབ་རེ་དྲུག་པའི་ནང་གི། དེ་ལ་དུང་གི་ཁ་
ཞེས་པ། ཁྱི་ནི་འཇིགས་སུ་རུང་བ་ཡོད། ཅེས་པ་འདི་རྫོགས་མཚམས་སུ་རྒྱ་
དཔེར་པདྨ་སི་སོགས་ཚིག་ཀང་གཉིས་ཀྱི་སྐད་དོད་འདུག་པ་སྐད་ཤན་སྦྱར་ཡོད་
པའི་གླེགས་བམ་ཚོར་བོད་སྐད་དུ་མ་བསྒྱུར་བར་ས་སྟོང་བཞག་འདུག་ཅིང་།
ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པ་བཙོང་ཁ་པ་ཆེན་པོ་འི་ཕྱག་དཔེ་སྐད་ཤན་སྦྱར་མེད་པ་དེར་
ཡང་ཚིག་ཀང་གཉིས་པོ་དེ་མི་འདུག་པས། ལམ་གནས་མཐར་དག་གང་
མཐོང་བ། གདོན་མི་ཟ་བར་རྣམ་འཇོམས་པ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཀང་གཉིས་པོ་
འདི་རྒྱ་དཔེ་ལས་བོད་སྐད་དུ་བསྒྱུར་ཡོད་པ་སྣང་ཡང་རྒྱ་བོད་ཀྱི་ཡི་གེ་ཁྲངས་
བཙུན་པའི་རིགས་རྐྱེན་ནམ་མཁས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ལེ་ཚན་འདི་རྣམས་ལ་དག་མི་
དག་གི་དཔྱད་པ་མཛད་དགོས་ཡོད་ཅིང་། རྣམ་དཔྱོད་ཀྱི་རྩལ་དང་ལྡན་པ་རྣམས་
ལ་སྐད་ཤན་སྦྱར་ཡོད་པ་འདི་བློ་བསྐྱེད་ཤིན་དུ་ཆེ་བ་འོང་འདུག་པས་པར་དུ་
བསྐྲོས་ཤིང་མཆན་བུ་རྣམས་བཀོས་ཚེ་གླེགས་བམ་རྫོགས་པོར་སོང་ངོགས་པས།
རྡུལ་ཁྲོད་དུ་གཡོ་འགུལ་མེད་པར་འཇོག་པ་རྣམས་ལ་མཚན་གྱི་དགོས་པ་མེད་

ཅིང་། བློ་གྲོས་དང་བརྩོན་པར་ལྡན་པ་རྣམས་ཀྱིས་མཚན་བྱ་རྣམས་སྨྲར་བྲིས་ཚོག་པའི་དབང་དུ་བྱས་དེ་པར་གྱི་མ་དཔེའི་སྟ་གོན་བྱས་པ་བཞིན་ས་སྐྱོང་ཕྱག་མཛོད་འཕྲིན་ལས་རྒྱ་མཚོས་བཀོད་པས་ཁྱབ་པར་བྱས་ནས་ཞུས་དག་པ་རབ་འབྱམས་པ་དགེ་འདུན་ཆོས་འཕེལ། ལོ་ཙཱ་བ་ཀུན་དགའ་དབང་ལྡན། པར་ཡིག་པ་བྱམས་གླིང་པ་ལེགས་ལྡན་སློབ་མར་བཅས་པ་བཞི་དང་། པར་མཁན་མཁས་པ་ཡོན་བདག་ཚེ་རིང་སོགས་པར་མཁན་རྣམས་ཀྱིས་ལུས་ངག་ཡིད་གསུམ་འབད་པས་བསྒྲིམས་ཏེ་ཁྲི་མོ་ཞེས་པ་ཤིང་ཕོ་འབྲུག་ལོའི་ཟླ་བ་ལྔ་པའི་ཚེས་ལྔ་རེས་གཟའ་ཕུར་བུ་དང་སྐར་མ་རྒྱལ་གྱི་འགྲུབ་སྦྱོར་ཡོད་པའི་ཉིན་དབུ་

* བཙུགས། ཤིང་མོ་སྦྲུལ་གྱི་ལོའི་ཐ་སྐར་གྱི་ཟླ་བའི་ཚེས་བཅོ་ལྔ་ལ་ལེགས་པར་གྲུབ་པའི་དགེ་བས་ལུས་ཅན་མཐའ་དག་རྣམ་འདྲེན་བྱ་རམ་ཤིང་པ་སློབ་པ་ལམ་གྱི་གནས་སྐབས་ཀྱི་མཛད་པ་དང་མཚུངས་པར་བསླབས་ཏེ་འབྲས་བུ་ཆོས་གཟུགས་ཀྱི་སྐུ་མངོན་དུ་བྱེད་པའི་དགའ་སྟོན་མཆོག་ལ་སྤྱོད་པར་གྱུར་ཅིག།

ཨོཾ་སུ་པྲ་ཏི་ཥྛ་བཛྲ་ཡེ་སྭཱ་ཧཱ།། དགེ་ལེགས་འཕེལ།།

ता[illegible]शेखर-
च्छ[illegible]ताः श्रियः ।
दिव्यभोगसुभगाः सुखोत्सवैः
सूचयन्ति सुकृतं महात्मनाम् ॥ १ ॥

प्रवृद्धधर्म्मविभवप्रभावोद्भवदर्शनात् ।
विस्मितं भिक्षुसङ्घातं बभाषे भगवान् पुरा ॥ २ ॥

अप्राप्त[illegible]ज्ञानमहसोऽप्यन्यजन्मनि ।
बभूवु मम साश्चर्य्याः सुकृतव्यञ्जक[illegible]ः श्रियः ॥ ३ ॥

वज्र[illegible]भिधानायां नगर्य्या मुत्तरापथे ।
वज्र[illegible]डाभिधो राजा वज्रपाणि रिवाभवत् ॥ ४ ॥

गङ्गाधिपत्ये नगरे मेरुं जित्वा महीपतिम् ।
तत्सुतां रोहिणीं नाम स सुधांशुरिवाप्तवान् ॥ ५ ॥

तस्या मजीजनत् पुत्रं स [illegible]भम् ।
चित्रं यस्य [illegible] सहजातं व्यराजत ॥ ६ ॥

དེ་ཡི་བསོད་ནམས་མཐུ་ཡི་ནི། །དྲག་ཏུ་བསམས་པས་ཉེར་གནས་པ།
ལྷ་ཡི་རྒྱན་དང་ལོངས་སྤྱོད་དག །གྲོང་ཁྱེར་པ་ཡིས་ཉམས་མྱོང་གྱུར། ། 7

ལོངས་སྤྱོད་དགའ་བའི་གོང་བུ་དེས། །གང་ཕྱིར་གྲོང་ཁྱེར་ཡོངས་བཏང་བ།
དེ་ཕྱིར་ས་བདག་སྨྲས་དེ་ནི། །དགའ་བའི་གོང་བུ་ཞེས་པར་གྱུར། ། 8

ཕ་ཡི་མཇུག་ཏུ་རྒྱལ་སྲིད་ཐོབ། །གྲགས་པ་རྒྱས་དེས་ཕྱོགས་རྣམས་སུ།
འབྱུང་པོ་ཀུན་ལ་རང་འདོད་ཀྱི། །ལོངས་སྤྱོད་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་བསྟན། ། 9

བློན་པོ་བློ་ངན་བློ་ངན་ཞེས། །བྱ་བ་དེ་ལ་ཆགས་བྲལ་གྱུར།
ཡོན་དན་ཅན་ལ་སྡང་བ་ནི། །བདག་ཉིད་ངན་པའི་རང་བཞིན་ཡིན། ། 10

དེ་ཡི་མ་མེས་ས་བདག་ནི། །ལྷུན་པོའི་སྙིང་ཡིག་རྣམས་ཀྱིས་དེས།
སྔོན་གྱི་གནོད་པ་དྲན་པ་ཡིས། །གཡུལ་ལ་མངོན་པར་ཕྱོགས་པར་བྱས། ། 11

ཁྲོ་བ་མཆོག་ཏུ་རབ་འབར་བ། །འཕྲུལ་ལ་རྒྱས་ཤིང་གསོད་བརྩོན་དེས།
སྟོབས་རབ་རྒྱས་པས་ཕོ་ཉ་སྤྲིངས། །བུ་མོའི་བུ་ལ་རབ་བསྟན་པ། ། 12

བུ་མོའི་བུ་ཁྱོད་དགྲ་ཡི་བུ། །བདག་ཉིད་ངན་པ་ཁྱོད་ཀྱི་ཕས།
དཀྱིལ་འཁོར་ཉམས་པ་ཁྱོད་བྱས་ནས། །གྲགས་པ་བཞིན་དུ་བུ་མོ་ཕྲོགས། ། 13

མཉམས་ས་འདི་རང་འདོད་ཀྱིས། །སྟོལ་ཅིག་གལ་དེ་མ་ཡིན་ན།
རང་ཉིད་འོངས་ཁྱོད་མཐའ་འཁོབ་ཏུ། །སྐྱབས་པའི་མགྲོན་དུ་བདག་གིས་བྱ། ། 14

तस्य पुण्यप्रभावेण सङ्कल्पोपनतः सदा ।
दिव्याभरणवस्त्रान्नभोगोऽभूत् पुरवासिनाम् ॥ ७ ॥

भोगपिण्डैः प्रियै स्तेन यस्मात् सम्पूरितं पुरम् ।
स तस्मात् प्रियपिण्डाख्यः क्ष्मापते रभवत् सुतः ॥ ८ ॥

पितुरन्ते समं प्राप्तराज्यः प्राज्ययशा दिशाम् ।
दिदेश सर्व्वभूतानां स्वच्छन्दां भोगसम्पदम् ॥ ९ ॥

दुर्म्मति दुर्मति र्नाम मन्त्री तस्य विर[illegible] ।
प्रययौ गुणविद्वेषः स्वभावो हि दुरात्मनाम् ॥ १० ॥

मेरुं मातामहं तस्य गूढ़लेखैः स भूपतिम् ।
पूर्व्वापकारस्मृत्येव चकार समरोन्मुखम् ॥ ११ ॥

स दूतैः सहसोद्भूतमन्युः प्रज्वलितः परम् ।
सन्दिदेश बलोत्सेकात् दौहित्रनिधनोद्यतः ॥ १२ ॥

दौहित्रः शत्रुपुत्र स्त्वं त्वत्पित्रा मदनात्मना ।
मण्डलं खण्डतां नीत्वा हृता कीर्त्तिरिवात्मजा ॥ १३ ॥

आच्छिन्ना मुर्वरी मेतां प्रयच्छस्वेच्छया न चेत् ।
स्वयमेत्य करोमि त्वां प्रत्यस्तशरणातिथिम् ॥ १४ ॥

མ་མེས་ཀྱིས་ནི་རབ་བསྟན་པ། དེ་དག་ཐོས་ནས་ས་ཡི་བདག །
སྐྱེས་པོ་ཀླག་ལ་སྙིང་རྗེ་བས། དེ་ལ་དང་བར་བྱེད་ལ་སོང་ ༎ 15

དམག་དཔུང་རིང་ཞིང་གཡུལ་གྱི་ནི། སྐུམས་ལ་ཆས་དེས་གྲུ་དག་གིས།
གང་གཱའི་འགྲམ་ན་གནས་པ་ཡི། མ་མེས་གྲོང་ཁྱེར་དག་ཏུ་ཕྱིན༎ 16

བློན་པོ་གཡོག་སྡེ་དང་བཅས་པ། དེ་ཡི་ཀུན་རྟོག་རྩ་དགའ་ཡིས།
ལྷ་ཡི་ཟམ་ནི་རབ་འཕྲུངས་པ། ས་བདག་ལྷུན་པོས་མཐོང་གྱུར་ནས༎ 17

འདི་ནི་ལྷ་ཞེས་ངེས་བྱས་ཏེ། རང་ཉིད་དེ་ཡིས་དྲུང་སོང་ནས།
མཆི་མ་ཟག་ཅིང་མགྲིན་པར་བཟུང་། རིན་ཆེན་ཀུན་གྱིས་རབ་ཏུ་མཆོད༎ 18

དེ་ཡི་གུས་པས་མཆོད་པ་དེས། རང་གི་གྲོང་ཁྱེར་ཕྱིན་ནས་ནི།
འཛམ་གླིང་སྐྱེ་བོ་ལྷ་ཡི་ནི། ལོངས་སྤྱོད་རབ་རྒྱས་ལྷག་པར་བསྒྲུབས༎ 19

དེ་སྤྱོད་ཕུན་ཚོགས་ལ་མཚོན་ཏེ། དགེ་སློང་གིས་དྲིས་རྒྱལ་བ་ནི།
ཀུན་མཁྱེན་གྱིས་ཀྱང་དེ་དག་ལ། དེ་ཡི་ཕུན་ཚོགས་རྒྱུ་མཚན་གསུངས༎ 20

བཱ་རཱ་ཎ་སེར་སྐྱེ་གཞན་དེ། བྲམ་ཟེ་རྩ་བ་ཅན་ཞེས་གྱུར།
དེ་ཡི་ནད་ཀྱིས་གཟིར་བ་ཡིས། རང་སངས་རྒྱས་ལ་སྨན་དག་ནི༎ 21

བསོས་པའི་མཚམས་ལ་ཐུག་པར་བྱས། གདུང་བ་གང་ལ་གདུགས་ཀྱང་བཟུང་།
བསོད་ནམས་དེས་རྒྱལ་གདུགས་ཅན་དེ། ལྷ་ཡི་ལོངས་སྤྱོད་སྤྱོད་དུ་གྱུར༎ 22

मातामहेन सन्दिष्ट मेतदाकर्ण्य भूपतिः ।
जनसङ्ग्रथकारुण्यात् तं प्रसादयितुं ययौ ॥ १५ ॥

सन्धिविग्रहसन्नद्धः स नैाभि र्दूरसैनिकः ।
मातामहपुरं प्राप गङ्गापुलिनसंश्रयः ॥ १६ ॥

सामात्यभृत्यवर्गस्य तस्य सङ्कल्पलीलया ।
उद्भूतं दिव्य माहारं दृष्ट्वा मेरु र्महीपतिः ॥ १७ ॥

देवोऽय मिति तं मत्वा स्वयं गत्वा तदन्तिकम् ।
कण्ठग्रहोच्छलद्बाष्पः सर्व्वरत्नै रपूजयत् ॥ १८ ॥

प्रणयान्मानित स्तेन स गत्वा नगरीं निजाम् ।
दिव्यभोगोद्भवोदग्रं जम्बुद्वीपजनं व्यधात् ॥ १९ ॥

तच्चरितं जिनः पृष्टो भिक्षुभिः सम्पदं प्रति ।
सर्व्वज्ञोऽप्यवदत्तेषु तस्य सम्पत्तिकारणम् ॥ २० ॥

वाराणस्यां स विप्रोऽभून्मूलिकाख्यो ऽन्यजन्मनि ।
तेन प्रत्येकबुद्धस्य रोगग्लानस्य भेषजम् ॥ २१ ॥

स्वास्थ्यावधि कृतं चिचच्छत्रश्च धृत मातपे ।
तत्पुण्याच्छत्रवान् राजा सोऽभूद्दिव्योपभोगभाक् ॥ २२ ॥

ང་ནི་དགའ་བའི་གོང་བུ་དེ། ཀློ་ངན་དེ་ཡང་ལྷས་བྱིན་ནོ
ཞེས་པ་བཅོམ་ལྡན་གྱི་གསུངས་པ། ཐོས་ནས་དགེ་སློང་ཡ་མཚན་གྱུར༎ 23

ཀྱེམ་གང་ཞིག་ཡོན་དན་འཛིན་དང་འཁོར་བའི་མཐུ་དང་ནི།
ལྷ་ཡི་ཉེ་བར་ལོངས་སྤྱོད་སྐལ་བཟང་སྲིད་པའི་བདག་པོ་དང་།
ཡིད་དུ་གནས་ཤིང་སྡུག་པར་གྱུར་པའི་གདུང་པར་ལྷུང་བ་དག།
སྐྱོབ་ཅིང་ཡོངས་སུ་འདོན་པ་དེ་དག་བསོད་ནམས་རྣམ་འཕྲུལ་ཡིན༎ 24

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོ་འི་བྲིས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་དགའ་བའི་གོང་བུའི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱ་རྩ་གསུམ་པའོ༎

प्रियपिण्डोऽहमेवासौ देवदत्तश्च दुर्मतिः ।
श्रुत्वेत्युक्तं भगवता भिक्षवो विस्मयं ययुः ॥ २३ ॥

यद्विस्मयावहमहो विभवप्रभाव-
दिव्योपभोगसुभगं भुवनाधिपत्यम् ।
दीर्घामयाश्रयघनव्यसनावसन्न-
संवाहनोद्धरणपुण्यविजृम्भितं तत् ॥ २४ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
प्रियपिण्डावदानं अधिकशततमः पल्लवः ॥ ० ॥

चतुरधिकशततमः पल्लवः ।

सन्मार्गसंभृतमनोरथसिद्धिसूतः
श्लाघ्यः सतां सुकृतनिर्मलतीर्थपूतः ।
संसारघोरमकराकरसेतुभूतः
सत्सङ्ग एव शुभसर्गनिसर्गहेतुः ॥ १ ॥

श्रावस्त्यां कमलाख्यस्य पुत्रं गृहपतेः पुरा ।
हंसाभिधं भगवता यत्नेनार्हत्पदे कृतम् ॥ २ ॥

दृष्ट्वा प्रसादविशदैः करुणालोकनामृतैः ।
अनुग्रहाग्रहव्यग्रं त मभाषन्त भिक्षवः ॥ ३ ॥

भगवन् कुलपुत्रोऽयं प्रव्रज्यापि गृहोन्मुखः ।
बभूव वासनाशेषदशान्तविषयस्मृतिः ॥ ४ ॥

स प्रयत्नेन भवता विनयं विनियोजितः ।
अहो महानुग्रहेण संमोहरहितः कृतः ॥ ५ ॥

उक्ते हर्षामृतासिक्तैर्विस्मितैरिति भिक्षुभिः ।
तानभाषत सर्व्वज्ञो भगवान् भक्तवत्सलः ॥ ६ ॥

སྔོན་ཡང་བདག་གིས་དགེ་བ་ལ། འདི་ནི་འབད་ནས་རྣམ་པར་བཀོད།
སྔོན་འདི་དཀའ་ཐུབ་ནགས་སུ་ནི། ཐུབ་པ་བརྟུལ་ཞུགས་བཟང་ཞེས་གྲུར།། 7

དེ་དུས་དེ་ཡི་གནས་སུ་བདག། རི་བོང་གསལ་བར་སྨྲ་བྱེད་པ།
དེ་ཡི་གདམས་ལ་ཡིད་གཙུགས་སྐྱེས། མཛའ་བ་དང་ལྡན་རྟག་གནས་གྱུར།། 8

དེ་ནས་ཆར་མེད་ཀྱིས་བཅོམ་སྟེ། རྩ་བ་འབྲས་བུ་རྒྱུ་བསྐམས་ཚེ།
ནགས་སུ་ཡིད་བྱུང་ཐུབ་པ་དེ། གྲོང་མཐར་འགྲོ་བར་འདོད་པར་གྱུར།། 9

བདག་གིས་གུས་པས་དེ་ལ་སྨྲས། དམ་པ་ཁྱོད་ནི་རྣམ་པར་མཁས།
དཀའ་ཐུབ་ནོར་ཅན་དཀའ་ཐུབ་ཀྱི། ནགས་ནི་ཡོངས་བཏང་ཅི་ལྟར་རིགས།། 10

རྣམ་མང་བྲལ་བའི་མྱ་ངན་དུ། བྱིང་བའི་སྐྱེ་བོས་གང་བའི་ཁྱིམ།
སྨོངས་པའི་གདོན་གྱི་ཉོན་མོངས་ཀྱིས། བཟུང་བར་གྱུར་པ་གྲོང་གིས།། 11

བུད་མེད་ལྕུགས་སྒྲོག་སྨྱུ་ཅོར་བཟོད་དཀའ་བུ་ཡི་ཞགས་པ་དང་།
གཡོག་འཁོར་གྱིས་དཀྲིགས་བརྟན་པའི་གཉེན་གྱི་དྲ་བ་དང་།
མི་བསྲུན་ཚོགས་པའི་ནད་དང་བློ་ངན་གྱིས་བཅིངས་མུན་ཆེན་ཅན།
བཏང་བའི་ཁྱིམ་ལ་བློ་ལྡན་སུ་ཞིག་སྐྱར་ཡང་རེག་པར་བྱེད།། 12

སྣ་ཚོགས་འབྲལ་བའི་མྱ་ངན་ཕྱུག་པོས་ཡང་ཡང་སྨོངས་པ་སྐྱེད་པར་བྱེད།
ནོར་ནི་ལན་ཚྭའི་ཟས་རྣམས་དག་གིས་སྤྱོད་པ་མཆོག་ཏུ་ཡོངས་སུ་སྤེལ།

पूर्व्वमध्ये कुशलं मया यत्नान्निषेवितः ।
तपोवने मुनि रसौ सुव्रताख्यः पुराभवत् ॥ ७ ॥

तस्मिन् काले स्फुटालापः शशकोऽहं तदाश्रमे ।
तत्कथाजातविस्रम्भः प्रीतिमान् सं सदा ॥ ८ ॥

अथावृष्टिहते काले शुष्कमूलफलोदके ।
सोऽभून्मु निर्वनोद्वेगाद् ग्रामान्तगमनोन्मुखः ॥ ९ ॥

स मया प्रणयेनोक्तः साधो तव विपश्चितः ।
तपोवनपरित्यागः कथं युक्त स्तपोधन ॥ १० ॥

वियोगविविधोद्वेग[illegible]नसङ्कुलाः ।
गृहमोहग्रहायाससंग्रहा ग्रामभूमयः ॥ ११ ॥

स्त्रीशृङ्खलामुखर-दुःसहपुत्रपाश-
भृत्याकुला निविड़बान्धवबन्धजालम् ।
त्यक्तं पुनः स्पृशति कः खलसङ्गघोरम्
धीमान् गृहं कुमतिबन्धमहान्धकारम् ॥ १२ ॥

विदधति मुहु र्मोहं [illegible] शुचो
द्रविणलवणाहारै स्तृष्णा परं पारव[illegible]ते ।

མི་བཟད་ཡུལ་ལ་ཆགས་པ་གོམས་པས་སེམས་ནི་བླུན་པར་བྱས་གྱུར་པ།
ཉོན་མོངས་ཞིང་གི་ཁྲིམ་ན་གནས་པ་རྣམས་ཀྱིས་དགེ་བ་ཟད་པར་འགྱུར།། 13

སྐྱེ་བོ་མེད་པའི་ནགས་སུ་ཞི་བའི་ཁྱད་པར་དག་གིས་ཆོམ་པ་རྣམས།
ཡུལ་གྱི་ལོངས་སྤྱོད་ལ་ཆགས་ཆང་གིས་བློ་གྲོས་སྨྱོས་ཤིང་གཡོ་མི་འགྱུར།
མཛའ་བོ་དང་བྲལ་དུ་བ་རྒྱུས་པས་མིག་ནི་མཆི་མས་འཁྲུགས་མི་འགྱུར།
གཟིར་དང་འཐབ་མོ་ཁྲོ་དང་གདུང་བའི་ཚོགས་རྣམས་དག་གིས་སྨྲིག་མི་འགྱུར།། 14

ནགས་ལས་ཡིད་བྱུང་གྲོང་ལ་ཆགས། གྲོང་ལས་ཡིད་བྱུང་ནགས་ཚལ་དྲན།
སྐྱེས་བུ་རྣམས་ནི་རབ་ཞི་ལས། ཕྱིར་ཕྱོགས་ཞར་ལ་འབྱུང་བ་ཡིན།། 15

གྲོང་གི་དུལ་བའི་གཡོན་ལ་ཁྱོད། དུས་མིན་བློ་གྲོས་ཡོངས་མ་བྱེད།
གྲོང་དག་འགྲོགས་པས་ཡུལ་ལ་ནི། ཆགས་རྣམས་ཐོག་མ་ཉིད་དུ་འཆིང་།། 16

དུས་ཀྱི་འདི་ཉིད་དུ་ནི་ཁྱོད། འབྲས་བུ་ཐོབ་པ་འབྱུང་བ་འགྱུར།
བདག་གི་ཤ་ནི་དག་པ་ཡིས། ད་ནི་སྲོག་གི་རླུངས་དག་མཛད།། 17

ཅེས་པ་བརྗོད་ནས་བདག་གི་ནི། ཉེ་བའི་མེ་ལ་རང་ཉིད་མཆོངས།
དེས་ཀྱང་མྱུར་དུ་རབ་བླངས་ནས། ཡོངས་སུ་འཁྱུད་དེ་བདག་ལ་སྨྲས།། 18

གཟུ་ལུམས་དྲག་པོའི་འགལ་བ་འདི། ཁྱོད་ནི་ཅི་ཡི་སླད་དུ་བྱེད།
ནགས་འདི་ལས་ནི་བདག་མི་འགྲོ། ཁྱོད་མཚུངས་མཛའ་བོ་ག་ལས་རྙེད།། 19

विषमविषयस्ने[illegible]ाभ्यासै जडीकृतचेतसां
व्रजति कुशलं क्लेशक्लेशे क्षये वसतां क्षयम् ॥ १३ ॥

न धी मदविघूर्णिता विषयभोगरागासवैः
न बाष्पकलिला दृशः प्रियवियोगधूमोद्गमैः ।
न दाहनिवहव्यथाः कलहकोपतापोद्भवैः
भवन्ति विजने वने शमविशेषसन्तोषिणाम् ॥ १४ ॥

ग्रामस्पृहा वनोद्वेगाद् ग्रामोद्वेगाद्वनस्मृतिः ।
पुंसां प्रशमवैमुख्यात् प्रसङ्गेनैव जायते ॥ १५ ॥

ग्रामे नियमवासे त्वं मा कामेन मतिं कृथाः ।
प्रागेव विषयस्निग्धान् बध्नाति ग्रामसङ्गतिः ॥ १६ ॥

इहैव तव कालेन फललाभो भविष्यति ।
शुद्धैः सम्प्रति मन्मांसैः क्रियतां प्राणधारणम् ॥ १७ ॥

इत्युक्त्वा हंस मासन्ने वह्नौ निपतितः स्वयम् ।
स च तूर्णं समुत्क्षिप्य परिष्वज्य जगाद माम् ॥ १८ ॥

किमेतत् साहसं तीव्रं विरुद्धं भवता कृतम् ।
न गच्छामि वनादस्मात् त्वत्प्रीतिर्लभ्यते कुतः ॥ १९ ॥

དེ་ཡི་གུས་པས་དེ་བརྗོད་ཅིང་། བདག་གིས་མཁའ་ལ་བལྟས་པའི་ཚེ།
འཕྲལ་ལ་ཆར་ནི་རབ་བབས་པ། གང་གི་ས་གཞི་འབྲས་བཅས་གྱུར།། 20

དེ་ནས་གུས་བཅས་ཐུབ་པ་དེས། མངོན་པར་ཤེས་པ་ལྷ་ཐོབ་ནས།
བདག་ལ་སྨྲས་པ་དགག་པ་ཡི། སྙིང་སྟོབས་འདི་ཡིས་ཁྱོད་ཅི་བཞེད།། 21

ཅེས་པ་དེ་ཡིས་གུས་པས་དྲིས། དེ་ནས་བདག་གིས་དེ་ལ་སྨྲས།
བདག་ནི་སྤྱོད་པ་འདི་དག་གིས། ཡང་དག་རྫོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་འདོད།། 22

སྐྱེ་བ་གཞན་ལ་འགྲོ་བ་རྣམས། བསྒྲལ་སླད་རྒྱལ་བར་བདག་གྱུར་ཅིག།
ཅེས་བརྗོད་དེ་ཡིས་བདག་ལ་སྨྲས། ཁྱོད་ནི་དེ་བཞིན་གཤེགས་པར་འགྱུར།། 23

གང་ཚེ་ཡང་དག་རྫོགས་སངས་རྒྱས། ཐམས་ཅད་མཁྱེན་པར་ཁྱོད་གྱུར་པ།
དེ་ཚེ་བདག་གི་ལུས་གཞན་ནི། ཁྱོད་ཀྱི་རྗེས་སུ་གཟུང་བར་བྱ།། 24

དམ་པ་དེ་ཡི་ཚིག་འདི་ནི། མཛད་པས་བདག་གིས་ཁ་ཡིས་བླངས།
རི་བོང་དེ་ང་སྐྱེ་བ་འདིར། སངས་རྒྱས་ཉིད་ནི་ཡང་དག་ཐོབ།། 25

ཁྱིམ་བདག་ཟླ་ནི་ངང་པ་འདི། ཐུབ་པ་བརྟུལ་ཞུགས་བཟང་ཞེས་པ།
དེ་ཡིན་སྔོན་གྱི་རབ་འབད་ནི། དྲན་ནས་བདག་གིས་དགེ་ལ་བཀོད།། 26

དེ་ལྟར་གུས་ལ་མཉེས་གཤེགས་པ། ཐམས་ཅད་གཟིགས་པ་རྒྱལ་བ་ཡིས།
རང་གི་སྔོན་བྱུང་གསུངས་པ་དག། ཐོས་ནས་དེ་དག་ཡ་མཚན་གྱུར།། 27

प्रणयादिति तेनोक्ते व्योम्नि चालोकिते मया ।
पपात वृष्टिः सहसा सफला भू रभूद् यया ॥ २० ॥

पश्चाभिज्ञत्व मासाद्य स ततः सादरो मुनिः ।
मा मूचे शुद्धसत्त्वेन किमनेन महीयसे ॥ २१ ॥

प्र[illegible]दिति तेनाहं पृष्ट स्त मवद् ततः ।
अनेन चरितं नाहं सम्यक्सम्बोधि मर्थये ॥ २२ ॥

सन्तारणाय जगतां जिनः स्या मन्यजन्मनि ।
मयेत्युक्ते स मा माह भविष्यसि तथागतः ॥ २३ ॥

यदा तु सम्यक्सम्बुद्धः सर्व्वज्ञ स्त्वं भविष्यसि ।
तदा ममान्यदेहस्य कर्त्तव्योऽनुग्रह स्त्वया ॥ २४ ॥

एतत्तस्य वचः साधोः स्नेहादङ्गीकृतं मया ।
संप्राप्तः शशकः सोऽह मस्मिन् जन्मनि बुद्धताम् ॥

सुव्रताख्यो मुनिः सोऽयं हंसो गृहपतेः सुतः ।
पूर्व्वस्मृत्यैव यत्नेन प्रापितः कुशलं मया ॥ २६ ॥

प्रपन्नवत्सलेनेति कथितं सर्व्वदर्शिना ।
जिनेन निजवृत्तान्तं श्रुत्वा ते विस्मयं ययुः ॥ २७ ॥

རྫ་མཁན་བཞིན་དུ་མ་ཚང་མེད་པའི་འབྲས།
སྐྱེད་བྱེད་དགེ་བའི་སྤྱོད་པས་འདི་ན་གནས།
ཉིན་མོ་འི་བདག་དང་ཡོངས་འདྲིས་བཟང་གྱུར་བ།
བསིལ་ཟེར་མཛེས་པའི་དཔལ་ནི་མཚུངས་མེད་བཞིན།། 28

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་རི་བོང་གི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱ་རྩ་བཞི་པའོ།།

अविकलफलप्रसवः
शुभचरितैः सहवासः ।
दिनपतिपरिचयनिचितरुचेः
औरसमा हिमभासः ॥ २८ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
शशकावदानं चतुरधिकशततमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་རྩ་ལྔ་པ།

ལྷི་གཉིས་གང་ཞིག་ཁྲིམས་པས་ཀུན་སྤྱོད་གཙང་མ་རྣམས་ལ་ནི།
ཇུན་གྱིས་སྐྱོན་བཟོད་མི་བཟད་དུག་ནི་རབ་དུ་སྤྲོ་བྱེད་པ།
སྡིག་དམོད་ཡོངས་སུ་གདུང་བ་རྒྱུད་མས་གཟིར་བ་དེ་དག་ནི།
མི་བཟད་འདོད་བྱ་མིན་པའི་རབ་རིབ་ཁྲུང་དུ་འཛུག་པར་འགྱུར།། 1

ཁ་ཆེར་རི་ཡི་གནས་སུ་ནི། རི་བ་ད་ཀ་ཞེས་པ་སྔོན།
འབྱུང་པོ་ཀུན་ལ་བརྩེ་བར་གནས། དགེ་སློང་བཏུལ་ཞུགས་གཙང་བ་བྱུང་།། 2

ནམ་ཞིག་དེ་ཡི་ནུབ་ནང་དུ། ཤིང་ཤུན་ཅར་སྨྲིག་དག་གི་ནི།
ནགས་ཚལ་དབེན་པའི་ཕྱོགས་སུ་ནི། ཆོས་གོས་ཁ་ནི་བསྒྱུར་བ་བྱས།། 3

སྐབས་དེར་དུས་མའི་བེའུ་ཉམས། བྲམ་ཟེ་ཕྲ་མ་ཅན་ཞེས་པ།
སྐྱེ་བོ་བ་གླང་ཟ་བར་ནི། རྫོགས་པ་དང་ལྡན་འཚོལ་དུ་འོངས།། 4

དེ་ཡི་རི་ལ་རིང་པོ་ནས། ཆོས་གོས་ཚོས་ཁུ་འཚེད་པ་ཡི།
མེ་ལས་སྐྱེས་པའི་དུ་བ་དག། མཐོང་ནས་བེའུ་བཙོས་པར་བསམས།། 5

དེ་ནས་མཚོན་ཆ་ལག་རྣམས་དང་། ལྷན་ཅིག་གཉིས་སྐྱེས་རི་ལ་འཛེགས།
དགེ་སློང་རི་བ་ད་ལ་ནི། མངོན་ཕྱོགས་དུལ་བས་རབ་དྲིས་པ།། 6

पञ्चाधिकशततमः पल्लवः ।

कौर्य्येण ये द्विरसनाः शुचिचेष्टितानां
मिथ्यापवादविषयं विष मुत्सृजन्ति ।
ते पापशापपरितापपरम्परार्त्ताः
तीव्रव्यलीकतिमिरं विवरं विशन्ति ॥ १ ॥

पुरा रैवतको नाम काश्मीरेषु शुचिव्रतः ।
भिक्षुः शैलविहारेऽभूत् सर्व्वभूतदयाश्रयः ॥ २ ॥

तरुत्वचः कषायेन स कदाचिद् घटान्तरे ।
विविक्तकाननोद्देशे चक्रे चीवररञ्जनम् ॥ ३ ॥

अत्रान्तरे धेनुवत्सान् नष्टानन्वेष्टु मायया ।
ब्राह्मणः पिशुनो नाम गोभक्ष्यजनशङ्कितः ॥ ४ ॥

स दूराच्चीवरक्वाथपाके वह्निसमुद्गतम् ।
पर्व्वते धूम मालोक्य वत्सपाक ममन्यत ॥ ५ ॥

ततः शैलं समारुह्य सहितः शस्त्रपाणिभिः ।
अभ्येत्य रैवतं भिक्षुं पप्रच्छ विनयाद्द्विजः ॥ ६ ॥

འཕགས་པ་འདི་དག་ཅི་ཞིག་མཛད། ཅེས་པ་དེ་ཡིས་གུས་པས་དྲིས།
བཟང་པོ་འདི་ནི་གོས་འཚོད་ཅེས། ཊི་བ་ཏ་ཡིས་དེ་ལ་སྨྲས།། 7

གནས་སྐབས་དེར་ནི་སྐྱོན་མེད་ཀྱི། དེ་ཡི་ལས་ཀྱི་རྣམ་སྨིན་གྱིས།
འཚེད་པ་དེ་ནི་བ་ལང་གི། ཤ་ཁྲག་ཆུ་དང་བཅས་པར་གྱུར།། 8

སྒྲུབ་བྱེད་འཁྲུགས་པར་གྱུར་པ་ན། བདེ་བ་སྡུག་བསྔལ་ཉིད་འགྱུར་ཞིང་།
དཀར་པོ་དག་ཀྱང་ནག་པོར་འགྱུར། ཆོས་ཀྱང་ཆོས་མིན་ཉིད་དུ་འགྱུར།། 9

ཛྙཱན་གྱི་ཕྱོགས་པ་གསལ་བྱེད་དང་། སྐྱེ་བོ་ཁྲོ་དང་གནས་ནས་ལྡང་།
འདི་དག་བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པ། ཡོངས་སྨིན་མཚན་ཉིད་མངོན་སུམ་ཡིན།། 10

སྐྱེས་བུ་རྣམས་ཀྱི་ཉེས་བྱས་སྤྱོད་བསྒྲུབས་སྨིན་པའི་དུས་སུ་ནི།
སྐྱོན་རྣམས་རབ་ཏུ་རྒྱས་ཤིང་ཡོན་ཏན་དག་ནི་ཉམས་པར་འགྱུར།
བྱ་བ་ཕྱིན་ཅི་ལོག་འགྱུར་བློ་གྲོས་རྣམ་པར་བསླད་པར་འགྱུར།
མངོན་པར་འཇོམས་པ་ཆེན་པོས་ངེས་པར་སུ་དང་སུ་མི་ལྡང་།། .11

འགལ་བའི་ཤ་ཡི་དྲི་དང་ནི། ཁྲག་གིས་ཀྱང་ནི་བསྐྲོས་པ་ཡི།
བྲམ་ཟེ་དེ་ཡིས་བྱས་པར་ནི། ཆོས་གོས་ཤ་ཉིད་གྱུར་པར་བལྟས།། 12

སྐྱོན་ནི་མངོན་སུམ་མཐོང་གྱུར་ནས། ཁྲོ་བའི་རྣམ་འགྱུར་དབྱིབས་ལྡན་ཞིག།
མི་བཟད་ཕྱོགས་པས་འདར་བ་དེས། སྨོད་ཅིང་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།། 13

किमेतदार्थ्ये क्रियते पृष्ट स्तेनेति गौरवात् ।
तच्च चीवररागोऽयमिति तं रैवतोऽब्रवीत् ॥ ७ ॥

अस्मिन्नवसरे तस्य पूर्व्वकर्म्मविपाकतः ।
गोमांसरक्तसलिलः स पाकः समपद्यत ॥ ८ ॥

सुखं दुःखत्व मायाति शुक्लमप्येति कालताम् ।
विधौ विधुरतां याते धर्म्मोऽप्यायात्यधर्म्मताम् ॥ ९ ॥

मिथ्यापापप्रकटनं जनकोपः पदच्युतिः ।
अपुण्यपरिपाकाणामेतत् प्रत्यक्षलक्षणम् ॥ १० ॥

दोषः समुन्मिषति यात्यगुणः प्रकाशम्
कार्य्यं विपर्य्ययमुपैति विशीर्य्यते धीः ।
पुंसां पुराविहितदुष्कृतपाककाले
के के न नाम निपतन्ति महाभिघाताः ॥ ११ ॥

विरूढामिषगन्धेन रुधिरेण च शङ्कितः ।
सोऽपश्यद्ब्राह्मणः कुम्भे चीवरं मांसतां गतम् ॥ १२ ॥

प्रत्यक्षं दोष मालोक्य स क्रोधविकृताननः ।
त मभाषत निर्भर्त्स्य तीव्रवैशसकम्पितः ॥ १३ ॥

ཀྱེ་མ་དམ་པའི་ཀུན་སྤྱོད་ལྡན། མི་མེད་ནགས་སུ་གནས་པ་འདི།
གང་གི་ལས་ནི་འདི་འདྲ་བ། འདིར་ནི་སུ་ཡང་མཐོང་བ་མེད། ། 14

རབ་ཏུ་བྱུང་བས་ལུས་བསྐུར་ཅིང་། བྱ་བ་ཀླ་ཀློ་སྐྱེ་བོར་འོས།
རྟོག་པ་བསྒྲིབས་པའི་རྫུན་གྱིས་ནི། བརྟུལ་ཞུགས་ཞི་ཉིད་སུ་ཡིས་ཤེས། ། 15

ཞེས་དེས་སྨོད་བཅས་བརྗོད་པའི་ཚེ། ཟི་བ་དུ་ཡིས་རབ་བསམས་པ།
སྐྱོན་ནི་མངོན་སུམ་མཆོན་འདི་ལ། ལན་མེད་བདག་ནི་ཅི་ཞིག་སྨྲ། ། 16

བདག་གི་འདི་ནི་ལྷས་བཅོས་ཞེས། བརྗོད་ཀྱང་སུ་ཞིག་བདེན་པར་འཛིན།
མངོན་སུམ་གསང་བའི་སྐྱེ་བོ་ནི། བཞད་གད་དག་གི་གནས་སུ་གྱུར། ། 17

མི་སྡུག་འབབ་ཞིག་ལ་བརྟེན་ཏེ། ཉེ་བར་གནས་པ་ཀུན་བཟོད་བྱ།
བདག་ལ་བཅོས་སུ་མེད་པ་འདི། རྒྱུ་ལས་མི་ནི་རབ་ཏུ་འབྱུངས། ། 18

སྐྱོན་ལ་ཡོན་ཏན་ཕྱུལ་བྱུང་སྒྱུར་ཏུ་ཡོན་ཏན་དག་ལ་སྐྱོན།
བདུད་རྩིའི་གནས་ལ་དུག་དང་དུག་ལ་ཡང་ནི་བདུད་རྩི་སྟེ།
ངེས་པར་སྐྱོང་བྱ་དུས་ནི་མིག་འཕྲུལ་བྱེད་པའི་བུད་མེད་འདི།
དག་ཏུ་མན་བྱུང་རང་བཞིན་ཉིད་ནི་རབ་ཏུ་སྨོན་པར་བྱེད། ། 19

ཅེས་སེམས་དེ་ནི་མི་སྡུག་བས། གཉིས་སྐྱེས་ལྡག་པར་ཁྲོས་གྱུར་ཏེ།
སྡིག་པ་བཞིན་དུ་སྨྲས་པ་ཡི། དབྱུག་པ་མགོ་ལ་ཡང་དག་བསྣུན། ། 20

अहो वत सदाचारः स्थितोऽयं विजने वने ।
यस्येदृशानि कर्म्माणि न कश्चिदिह पश्यति ॥ १४ ॥

प्रव्रज्यारञ्जितः कायः क्रिया म्लेच्छजनोचिता ।
जानाति च्छन्नपापानां कः कूटव्रतशान्तताम् ॥ १५ ॥

इत्युक्ते तेन साक्षेपं रैवतः समचिन्तयत् ।
दोषे प्रत्यक्षलक्ष्येऽस्मिन् किं ब्रवीमि निरुत्तरः ॥ १६ ॥

मम दैवोपघातोऽय मित्युक्ते कोऽनुमन्यते ।
हास्यायतनता मेति प्रत्यक्षापह्नवी जनः ॥ १७ ॥

उपस्थितं सहं सर्व्वं मौन मालम्ब्य केवलम् ।
अयं मे निष्प्रतीकारः सलिलादग्निरुत्थितः ॥ १८ ॥

दोषे गुणातिशय माशु गुणेऽपि दोषं
पीयूषधाम्नि विष मप्यमृतं विषे च ।
सन्दर्शयत्यनिश मद्भुतरूपमेव
कालेन्द्रजालिकवधू र्भवितव्यतेयम् ॥ १९ ॥

इति चिन्तयत स्तस्य मौनात् क्रुद्धोऽधिकं द्विजः ।
मूर्द्धि पापमिव स्थूलं लगुडं समपातयत् ॥ २० ॥

ཁྲག་གིས་བསྒོས་ཏེ་སྨོན་སྐྱེས་དེ། བཅིངས་ནས་ས་བདག་མཉན་སར་ཁྲིད།
དེ་བཞིན་ཤ་དང་བཅས་པ་བསྟན། བཙོན་ཁང་དག་གི་མགྲིན་དུ་བྱས།། 21

སྐྱོན་མེད་དག་ནི་ཉོན་མོངས་སྤྱོད། སྡིག་པ་སྤྲས་པ་དར་གྱུར་པ།
དཔང་མེད་མཚར་བའི་རྣམ་པ་ལ། སྨྲ་ཡི་དག་པ་སྨྲ་ཡིས་ཤེས།། 22

བཙོན་ཁང་དག་དུ་བཅིངས་པ་དེ། དུས་ཀྱི་བཟོད་པར་གྱུར་པ་ན།
ཟེའུ་ཐོབ་ནས་གཉིས་སྐྱེས་ནི། རྩལ་ངན་ངོ་ཚ་ཅན་མི་སྨྲ།། 23

དེ་ནས་ལོ་ནི་བཅུ་གཉིས་ན། ནམ་མཁའི་སྐད་ཀྱིས་རྟོགས་བྱས་ཤིང་།
དེས་སྐྱོན་ཀྱིས་སྨན་མི་བདག་གིས། དགེ་སློང་བཅིངས་པ་དག་ལས་བཀྲོལ།། 24

བཙོན་ར་དག་ལས་ཀང་ཙམ་བཞིན། རིད་པའི་རྣམ་པ་མདོག་མི་སྡུག།
གོས་མེད་སྐྲ་ནི་གྲེན་དུ་ལངས། དེ་ནི་ཡི་དགས་བཞིན་དུ་འཐོན།། 25

སྐྲ་མ་རྫོ་སྡིང་རི་མོ་བཞིན། ལས་ཀྱི་རྒྱུན་ནི་གཡོ་བ་མེད།
གང་ཕྱིར་མངོན་ཤེས་ཐོབ་པས་ཀྱང་། དྲག་པོའི་ཉོན་མོངས་སྡུག་བསྔལ་ཐོབ།། 26

དེ་ཚེ་ཕྱིང་ས་བདག་དགའ་བོ་ནི། དྲག་པོར་འགྲོད་པས་རབ་གདུངས་པ།
བག་མེད་ལས་བྱུང་བདག་ཉིད་ཀྱིས། བསོད་ནམས་དམན་པ་ཉིད་ལ་སྨད།། 27

དེ་ཡིས་དགེ་སློང་ཞབས་ལ་གཏུགས། དག་བྱས་གོས་ཀྱིས་གཡོགས་ནས་སྨྲས།
མི་ཤེས་ལས་སྐྱེས་བདག་གི་སྐྱོན། འཕགས་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་བཟོད་པར་འོས།། 28

तं बद्धा भूपतिसभां नीत्वा रक्ताक्ष मग्रजः ।
तद्वत् स मांसं सन्दर्श्य चक्रे कारागृहातिथिम् ॥ २१ ॥

निर्दोषः क्लेश मश्नाति जृम्भते गुप्तपातकः ।
कः कस्य शुद्धिं जानाति चित्राकारेष्वसाक्षिषु ॥ २२ ॥

निबद्धे बन्धनागारे तस्मिन् कालेन विस्मृतम् ।
प्राप्य वत्सान् द्विजः किञ्चिन्नोचे दौर्जन्यलज्जया ॥ २३ ॥

अथ द्वादशभि वर्षै र्व्योमवाणीविबोधितः ।
मुमोच बन्धनाद् भिक्षुं तच्छिष्यस्मारितो नृपः ॥ २४ ॥

कारागारात् कृशाकारः कङ्काल इव धूसरः ।
ऊर्द्धकेशो विवसनः स प्रेत इव निर्ययौ ॥ २५ ॥

अहो ग्रावाग्रलिखिता निश्चला कर्म्मसन्ततिः ।
प्राप्ताभिज्ञोऽपि यत्प्राप क्रूरक्लेशकदर्थनाम् ॥ २६ ॥

तीव्रानुशयसन्तप्त स्तं दृष्ट्वानन्दभूपतिः ।
निनिन्द मन्दपुण्यत्वं प्रमादोद्भूत मात्मनः ॥ २७ ॥

स भिक्षुपादपतितः प्रसाद्याच्छाद्य वाससा ।
उवाचाज्ञानजं दोषं ममार्य्य क्षन्तु मर्हसि ॥ २८ ॥

གཉིས་སྐྱེས་དེ་ཡིས་དེ་ཚེ་ཉིད། བཙུ་དག་ནི་ཐམས་ཅད་ཐོབ།
སྡིག་ཅན་བདག་ནི་གཏི་མུག་གིས། ཁྱོད་ཉིད་བཅིངས་པ་བརྗེད་པར་གྱུར།། 29

མདུན་སར་ཁྱོད་ནི་སུ་ཡིས་ཀྱང་། སྐལ་པ་ཞན་པས་ཡོངས་མ་ཤེས།
ས་བདག་ལྷུང་ང་ཐོབ་པ་ནི། དག་པ་རྣམས་ལ་ཆད་པ་ལྷུང་།། 30

ས་ཡི་མགོན་པོས་འདི་བརྗོད་ཚེ། བཟོད་པས་བསམས་པ་རབ་བཀུས་པ།
རི་ཟད་ཡིས་དེ་ལ་སྨྲས། རྒྱལ་པོ་བདག་ལ་ཁྲོ་བ་མེད།། 31

ཅི་ཡང་ཁྱོད་ཀྱིས་གནོད་མ་བྱས། ཉོན་མོངས་རྒྱ་ཆེར་ལྷུང་གྱུར་པ།
བདག་ལ་རང་ལས་མཚུངས་པའི་འབྲས། སྨིན་པ་དེ་ནི་ཉེ་བར་གནས།། 32

གང་ཞིག་འདོད་ལྡན་ཉིད་ཀྱིས་རྒྱུད་པ་ཀུན་གྱི་མགྲིན་ནས་
འཛིན་པར་བྱེད་པ་དང་།
གང་ཞིག་ཕུན་ཚོགས་ཡན་ལག་ཐམས་ཅར་ལྷག་པའི་
ཡོངས་སྤྱོད་སྐལ་བཟང་ཉམ་བྱེད་དང་།
གང་ཞིག་རང་འདོད་བདེ་བའི་གནས་སུ་རྣམ་བར་རྩེ་
དང་གང་ཞིག་རིང་དུ་འཆང་བྱེད་པ།
དེ་དག་སྐྱེས་བུ་རྣམས་ཀྱི་རང་ལས་འཁོར་བའི་འཁྲི་
ཤིང་སྨིན་པའི་འབྲས་བུ་བཀྲ།། 33

ཞེས་སྨྲ་དེ་ལ་མི་བདག་གིས། དགེ་མཚན་དག་ལ་རབ་སྨྲས་པ།
བློ་བཟང་ཁྱོད་ཀྱིས་འདི་ཡང་ནི། ལས་ངན་ཅི་ཡི་འབྲས་བུ་ཡིན།། 34

དེས་སྨྲས་བྲཱ་ཧྨཱ་ཎ་སེར་སྐྱོན། ཀུ་ཐ་ཞེས་པ་གདུག་སྤྱོད་ཅན།
བ་ཡང་བཀྲུ་ཞིང་དེ་ཡི་ཤས། ཟས་ནི་བསྒྲུབས་པ་དག་ཏུ་གྱུར།། 35

तएव वत्सकाः सर्व्वे लब्धा स्तेन द्विजन्मना ।
त्वद्बन्धनन्तु पापस्य मोहेन मम विस्मृतम् ॥ २९ ॥

परिज्ञातः सभायां त्वं मन्दभाग्येन केनचित् ।
दण्डः पतति शुद्धेषु प्राप्तपापे महीपतौ ॥ ३० ॥

इत्युक्ते क्षितिनाथेन क्षान्तिप्रक्षालिताशयः ।
तं रैवतोऽवदन्मन्यु र्मम राजन्न विद्यते ॥ ३१ ॥

न त्वयापकृतं किञ्चिद्विपुलक्लेशपातिना ।
तन्ममोपनतं पाके स्वकर्म्मसदृशं फलम् ॥ ३२ ॥

यत् सोत्कण्ठतयेव सर्व्वविपदः कुर्व्वन्ति कण्ठग्रहं
सर्व्वाङ्गप्रसभोपभोगसुभगाः क्लिश्यन्ति यत् सम्पदः ।
यत् स्वाच्छन्द्यसुखास्पदं विहरणं दीर्घञ्च यद्बन्धनं
तत् पुंसां निजकर्म्मपाकशबलं संसारवल्लीफलम् ॥ ३३ ॥

इति ब्रुवाणं नृपति स्त मवोचत् कुतूहलात् ।
तवापि सुमते कस्य फल मेतत् कुकर्म्मणः ॥ ३४ ॥

सोऽब्रवीदभवं पूर्व्वं वाराणस्यां कुठाभिधः ।
गोचौरः क्रूरचरित स्तन्मांसविहिताशनः ॥ ३५ ॥

ནམ་ཞིག་བ་ལང་བསད་པ་ཡི། ཤ་བཟུང་འཛིགས་ནས་བྲོས་པ་བདག།
བ་ལང་བསྲུང་བ་འཁོར་བཅས་རྣམས། ཁྲོས་པ་ཡིས་ནི་མངོན་པར་བཙོས།། 36
དེ་ནས་བདག་གིས་ཉེ་བར་ནི། གསར་པའི་ཤ་དག་རབ་བཀོད་ནས།
རང་སངས་རྒྱས་ནི་ཆོས་ཀུན་ཉི། ཞེས་བ་དེ་དག་རྣམས་ལ་བསྟན།། 37
བ་ལང་གསོད་སྡིག་དྲག་པོས་ཁྲོས། དེ་དག་གིས་དེ་ཤ་མཐོང་ནས།
འབད་ནས་འདི་ནི་གསར་བྱ་ཞེས། ཚོགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་བཅིངས་ཏེ་བཟུང་།། 38
དེ་ནས་འགྱོད་པས་བདག་གིས་ནི། ཉི་མ་བཅུ་གཉིས་མ་སོང་སྟེ།
བདག་གིས་སྡིག་བྱས་ཞེས་བརྗོད་ནས། དེ་ནི་བཙོན་ར་དག་ནས་བཏང་།། 39
སྡིག་པ་དེ་སྨིན་བདག་གིས་ནི། དམྱལ་བར་ཡུན་རིང་ཉམས་མྱོང་ནས།
སྐྱེ་བ་འདིར་ཡང་ཉོན་མོངས་ནི། ལོ་ནི་བཅུ་གཉིས་རབ་ཏུ་ཐོབ།། 40
ཅེས་བརྗོད་མི་བདག་ལ་གསོལ་ནས། ལྷ་དང་ལྷ་མིན་རབ་འདུད་ཐོབ།
རྫུ་འཕྲུལ་བསྟན་ནས་རི་བ་ད། དགེ་སློང་རྣམས་དང་ལྷན་ཅིག་སོང་།། 41

བདེན་མེད་སྐྱོན་གྱིས་བྱེ་བྲག་རིག་པ་ནི།
མངོན་སུམ་དུ་མཆོན་མི་ཉམས་མཚན་ཉིད་ཀྱིས།
བརྟང་པོས་རྫིལ་མནན་སྐྱེ་བོ་དམ་པ་ནི།
ཡུལ་གཞན་དག་ཏུ་བཙོངས་བཞིན་ཅི་ཞིག་བརྗོད།། 42

ཅེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་རི་བ་དའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་
ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱ་རྩ་ལྔ་པའོ།།

कदाचिद् गोविघातात्तमांसं मां भयविद्रुतम् ।
गोरक्षिणः सानुचराः कोपात् समभिदुद्रुवुः ॥ ३६ ॥

तत्समीपे विनिक्षिप्य प्रत्यक्षपिशितं मया ।
प्रत्येकबुद्ध श्चौरोऽय मिति तेषां प्रदर्शितः ॥ ३७ ॥

सर्व्वैं गोबधपापोग्रक्रोधैः पिशितदर्शनात् ।
बध्योऽय मिति यत्नेन निबद्धो बन्धने धृतः ॥ ३८ ॥

पश्चात्तापात्तथाभ्येत्य मया द्वादशभि र्द्दिनैः ।
क्षतपापोऽह मित्युक्त्वा कारागारात् स मोचितः ॥ ३९ ॥

तत्पापपाकं नरकेष्वनुभूय मया चिरम् ।
जन्मन्यस्मिन्नपि प्राप्तः क्लेशो द्वादशवार्षिकः ॥ ४० ॥

इत्युक्त्वा नृप मामन्त्र्य प्रणामाप्तसुरासुराम् ।
ऋद्धिं प्रदर्श्य प्रययौ रैवतः सह भिक्षुभिः ॥ ४१ ॥

असत्यदोषेण विशेषयुक्त्या
प्रत्यक्षलक्ष्यीकृतलक्षणेन ।
अलङ्कृतः साधुजनः खलेन
किं वक्ति विक्रीत इवान्यदेशे ॥ ४२ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
रैवतावदानं पञ्चोत्तरशततमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་ཙ་དྲུག་པ།

རྒྱལ་བར་འདོད་རྣམས་བཞིན་དུ་སྟོབས་ཀྱིས་ནི།
བཟོད་དཀའ་འཁོར་བའི་དགྲ་ཡི་སྟོབས་བཅོམ་ནས།
དམ་པའི་ཆོས་ཀྱིས་རྒྱལ་སྲིད་ཆེན་པོ་ནི།
རྒྱས་པ་བརྟན་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཐོབ་པར་འགྱུར། 1

གང་ཚེ་གྲོང་ཁྱེར་ལྷ་བུའི་མདོ། བཅོམ་ལྡན་གྱིས་གསུངས་དེ་ཡི་ཚེ།
དགེ་སློང་རྣམས་ཀྱིས་དགེ་མཚན་ལས། དྲིས་པ་དེ་ཡིས་རབ་གསུངས་པ། 2

གྲོང་ཁྱེར་གསེར་ཅན་ཞེས་པ་ནི། སྐྱེ་བོ་མགོ་རིས་འོད་ལྡན་བྱུང་།
དེར་ནི་མི་བདག་འོད་དང་ལྡན། གསེར་ཞེས་བྱ་བ་བྱུང་བར་གྱུར། 3

དེ་ཡི་དགའ་བ་མཆོག་དུ་ནི། རབ་དུ་རྒྱས་པ་དག་གི་གནས།
བུ་ནི་གསེར་གྱི་གོ་ཆ་དང་། བུ་མོ་གསེར་འོད་དག་དུ་གྱུར། 4

དུས་ཀྱི་ཡང་ཚོ་ལ་འཛོམས་ཤིང་། ཉ་མའི་སེ་དོག་ཕུར་བུས་མཛེས།
མཛེས་པ་དེ་མཛེས་དཔྱིད་ཀྱི་ནི། ཡིད་འོང་དབྱིབས་ཅན་འཕྲི་ཤིང་བཞིན། 5

གཞོན་ལ་མཛའ་བས་ཡོངས་འདྲིས་པ། གྲོན་པོ་ནི་བུ་གཉེན་འོད་ལྡན་ནི།
འདོད་པའི་སྙིང་པོ་ཞེས་པ་ཡིས། དེ་ལ་དལ་གྱིས་འདོད་པ་བསྟེན། 6

षडधिकशततमः पल्लवः ।

विजिगीषव इव तरसा
दुःसहसंसाररिपुबलं हत्वा ।
आसादयन्ति धीराः
प्राज्यं सद्धर्म्मसाम्राज्यम् ॥ १ ॥

यदा सूत्रं भगवता व्याख्यातं नगरोपमम् ।
ततोऽस्य कौतुकात् पृष्टो भिक्षुभि स्तानभाषत ॥ २ ॥

अभूत् कनकवत्याख्या जिनस्वर्गप्रभा पुरी ।
तस्या मासीन्नरपति र्द्युतिमान् कनकाभिधः ॥ ३ ॥

तस्य प्रवृद्धमानस्य प्रीत्यैकायतनं परम् ।
पुत्रः कनकवर्म्माभूत् सुता च कनकप्रभा ॥ ४ ॥

कालेन यौवनारूढ़ा स्तनस्तवकशोभिनी ।
लतेव सा बभौ कान्ता वसन्तलतिकाकृतिः ॥ ५ ॥

बालप्रीत्या परिचित स्तां मन्त्रितनयो युवा ।
कामसाराभिधः स्वैर मकामयत कामुकः ॥ ६ ॥

སོ་དོག་དུས་སུ་རབ་ཞུགས་ཤིང་། ཡང་ཚོ་ཅན་གྱི་བདུན་འཁྲོག་ཚེ།
སྐྱེ་མ་དང་འགྲོགས་བྱུང་བ་ནི། ཡང་དག་རྒྱུ་བ་སུ་ཡི་གླིགས།། 7

ཀླུ་ནོ་སྦྱོར་ཚུལ་ཉམས་པ་དག། ཤེས་ནས་ས་བདག་ཁྲིམས་ལྡན་ནི།
མི་བཟད་སྤྱ་ངན་ཁྲོ་བ་ཡི། ཟེ་གཉིས་རག་ལ་མཚུངས་པར་ཞུགས།། 8

ཁྲིམས་པ་བསྟན་པ་རྣམས་ལ་བསོད་ནམས་ཀྱིས།
བཙོར་འོས་རིགས་ནི་བུ་མོས་དམན་པར་གྱུར།
བསླང་བྱ་མིན་པར་སྤྱོང་བའི་གདོང་བཞིན་དུ།
སྐད་ཅིག་གིས་ནི་བུ་མོས་རིགས་ཉམས་བྱེད།། 9

དེ་ནས་ས་ཡི་བདག་པོའི་བཀས། བུ་མོ་རྙིང་མོའི་བུ་དེ་ཡང་།
བཀའ་ནི་བྱེད་པ་རྣམས་དག་གིས། བླངས་ནས་གསོད་པའི་གནས་སུ་ཁྲིད།། 10

དེ་ནས་སྐབས་ནི་ཞུ་བྱེད་པ། དེ་དག་སྙིང་རྗེ་རྒྱས་པ་ཡི།
རྒྱལ་སྲས་ཀྱིས་ནི་རང་གྲོང་ལས། གྲོང་ཁྱེར་གཞན་པ་དག་ཏུ་ཁྲིད།། 11

དེ་ནས་ས་བདག་བརྩེ་མེད་ཅིང་། ཁྲོས་པས་དགྲ་ནི་དྲག་པོ་བཞིན།
བུ་ནི་ངེས་པར་རབ་བསྒྱུར་ཏེ། མཐའ་འཁོབ་ནགས་ཀྱི་མགྲོན་དུ་བྱས།། 12

སྙིང་སྟོབས་རྒྱ་གཏེར་ཕས་བསྐྱོད་དེ། འཇིག་ངོགས་ནགས་ཚལ་སར་
འཁྱམས་ནས།
དགའ་བའི་སྐྱིད་ཚལ་པདྨོ་ཅན། མི་མེད་གྲོང་ཁྱེར་མཛེས་པ་ཐོབ།། 13

प्रवृत्ते पुष्पसमये धैर्य्यहारिणि यौवने ।
भृङ्गः प्रसङ्गसञ्चारी मञ्जर्य्याः केन वार्य्यते ॥ ७ ॥

तनयां नष्टचरितां ज्ञात्वा मानी महीपतिः ।
तुल्यं विवेश विषमं शोकक्रोधानलद्वयम् ॥ ८ ॥

कन्याविहीनानि कुलानि पुण्यैः
भवन्ति मान्यान्यभिमानभाजाम् ।
अयाच्ययाचैव सुखं क्षणेन
कुलं हि कन्या मलिनीकरोति ॥ ९ ॥

शासनादथ भूभर्त्तुः कन्या मन्त्रिसुतश्च सः ।
आकृष्य वध्यवसुधां नीतौ शासनकारिभिः ॥ १० ॥

याचमानौ परित्राणं तत स्तौ करुणाकुलः ।
राजपुत्रः स्वनगरान्निनाय नगरं परम् ॥ ११ ॥

ततः क्रुद्धः क्षितिपतिः पुत्रं शत्रु मिवोत्कटम् ।
निष्काश्य निष्कृप श्चक्रे प्रत्यन्तगहनातिथिम् ॥ १२ ॥

पित्रा निरस्तः सत्त्वाब्धि र्भ्रान्त्वा तीर्थवनावनौ ।
रम्योद्यानाब्जिनीकान्तं पुरं प्राप स निर्जनम् ॥ १३ ॥

དེར་ནི་སྲིང་མོ་གསེར་གྱི་འོད། སྐྱེ་བོ་དང་བྲལ་སྐྱོ་བ་ནི།
གྲོང་ཁྱེར་དག་གི་ལྷ་མོ་བཞིན། གཅིག་པུ་ཉིད་ནི་མཐོང་བར་གྱུར།། 14

དེ་ཡི་ས་སྤྱོད་པའི་རྒྱུ་དག་དྲིས། དེ་ཡི་མིང་པོར་ཡོངས་ཤེས་ནས།
མཛའ་བས་མཆི་མའི་ཆར་འབེབས་ཤིང་། དེ་ལ་ལན་ནི་རབ་སྨྲས་པ།། 15

མིང་པོ་ནུ་གྲོ་དྷ་བརྟེན་པའི། གནོད་སྦྱིན་སྟོབས་ཆེན་སྟུན་བྱེད་པ།
ཟླུག་ཙུའི་གྲངས་ཀྱི་གྲོང་ཁྱེར་འདི། སྐྱེ་བོ་མེད་པ་དག་ཏུ་བྱས།། 16

འདི་བརྟག་ཕྲག་མ་ར་ལྷ་ནི། བདག་དང་བློན་པོ་འི་བུ་དེ་སྲི།
ད་ནི་ཁྱོད་ཀྱི་དཔུང་པ་ཡི། སྟོབས་མཐུས་བདག་ཅག་སྐྱོབ་པ་ཉིད།། 17

ཅེས་པ་སྲིང་མོའི་ཚིག་ཐོས་ནས། རྒྱལ་པོ་འི་བུ་ཡིས་མདའ་རྣམས་ཀྱིས།
གནོད་སྦྱིན་འཕྲེང་བ་འོངས་པ་དག། གནོད་སྦྱིན་གཅིག་གི་ལྷག་མར་བྱས།། 18

གནོད་སྦྱིན་ཀོ་ཊ་ར་ཞེས་པ། དེ་ཉིད་ལ་ནི་སྐྱབས་སོང་ཞིང་།
འབང་གི་དངོས་པོ་ཐོབ་པ་དེས། དེ་ཡི་རྒྱལ་བ་བསྒྲགས་པ་བྱས།། 19

སླར་ཡང་གྲོང་དེ་གྲོང་ཁྱེར་ནས། ཁྲིངས་ཤིང་འཚོ་བ་མེད་པ་ན།
སྲིང་མོའི་བདག་པོ་བློན་པོ་འི་བུ། རྒྱལ་སྲས་ཀྱིས་ནི་རྒྱལ་པོར་བྱས།། 20

ངོ་མཚར་དང་བཅས་བུ་ཡི་མཐུ། ཉན་ནུ་དག་གིས་བཤད་ཐོས་ནས།
ས་ཡི་བདག་པོ་གསེར་གྱིས་ནི། སྙིང་ཡིག་དག་གིས་འབད་པས་བོས།། 21

ददर्शैकाकिनीं तत्र भगिनीं कनकप्रभाम् ।
खिन्नां जनवियोगेन नगरस्येव देवताम् ॥ १४ ॥

सा भ्रातरं परिज्ञाय प्रीत्या वाष्पाम्बुवर्षिणी ।
शून्यताकारणं तेन पृष्टा तं प्रत्यभाषत ॥ १५ ॥

भ्रात र्निर्जनतां नीतं पुर मेतत् प्रहारिभिः ।
षष्टिसंख्यैर्महानागैर्यक्षै र्न्यग्रोधसंश्रयैः ॥ १६ ॥

संप्रत्यस्मिन् क्षये शेषावहं मन्त्रिसुतश्च सः ।
अधुना त्वद्भुजबलप्रभाव स्त्राणमेव नै ॥ १७ ॥

इति स्वसु र्वचः श्रुत्वा राजपुत्रः समागतः ।
एकयक्षावशेषां तां चक्रे यक्षावलीं शरैः ॥ १८ ॥

स यक्षः कोटरो नाम तमेव शरणं गतः ।
प्रपन्नदासभावोऽस्य विदधे जयघोषणाम् ॥ १९ ॥

पुनः पौरैः समाकीर्णे पुरे तस्मिन्नविप्लवम् ।
नृपं राजसुत श्चक्रे मन्त्रिसूनुं स्वसुः पतिम् ॥ २० ॥

पुत्रप्रभावं माश्चर्य्यं श्रुत्वा चारै र्निवेदितम् ।
कनकः क्ष्मापति र्लेखप्रणयेनानिनाय तम् ॥ २१ ॥

ཡབ་ཀྱིས་ཅོད་པན་བཅིངས་གྱུར་ཅིང་། རྒྱལ་ཚབ་གཟི་བརྗིད་ལྡན་གྱུར་པ།
དབང་པོ་དབང་གྱུར་དེ་ཡིས་ས། གླིང་བཞི་ལྡན་པ་དབང་དུ་བྱས།། 22

འཁོར་བའི་བཞིན་དུ་དགྲ་ཡི་སྡེ། གང་གིས་ཀུན་དུ་བརླག་བྱས་པ།
དཔལ་ལྡན་རྒྱལ་པོའི་གཞོན་ནུ་དེར། ང་ཉིད་དེ་ཡི་དུས་ན་གྱུར།། 23

སྙིང་སྟོབས་མཛོས་ལྡན་དམ་ཆོས་སེང་གེའི་ཁྲི་ལ་སྒྲོ་བ་ཡིས་ནི་ཉེར་
བཞུགས་ཤིང་།
ཚུལ་ཁྲིམས་གཙུག་ནོར་དང་ལྡན་དབེན་པའི་ཆུ་ཡིས་མཛོན་པར་
དབང་བསྐུར་དཔལ་ཐོབ་པ།
མི་བཟད་རྒྱ་ཆེ་སྲིད་པའི་ཉོན་མོངས་འཕྲེང་བ་རྒྱུད་མར་གྱུར་པའི་
དགྲ་བཅོམ་ནས།
རབ་ཞི་ཐོབ་ཅིང་ཀུན་ལས་རྒྱལ་བ་དག་གིས་མྱང་འདས་ས་དེ་སྤྱོད་པར་བྱེད།། 24

གནོད་སྦྲིན་དང་མཚུངས་ཉོན་མོངས་བརླག་བྱས་ནས།
ཤིན་ཏུ་དྲི་མེད་གྲོང་ཁྱེར་ལྷ་བུ་ཡི།
སྐྱ་ངན་འདའ་བ་འགའ་ཞིག་དག་གིས་ཐོབ།
ཅེས་པ་གསུངས་ནས་བཅོམ་ལྡན་རྣམ་པར་གནས།། 25

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྱས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་
དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་གསེར་གྱི་གོ་ཆའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་
ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱ་རྩ་དྲུག་པའོ།།

स बद्धमुकुटः पित्रा युवराजः प्रतापवान् ।
वशे वश्येन्द्रिय श्चक्रे चतुर्द्वीपवतीं महीम् ॥ २२ ॥

श्रीमान् राजकुमारोऽसावहमेव तदाभवम् ।
संसारस्येव यश्चक्रे शत्रुवर्गस्य सङ्क्षयम् ॥ २३ ॥

उत्साहादुपविश्य सत्त्वरुचिरे सद्धर्मसिंहासने
शीलोष्णीषवता विवेकसलिलप्राप्ताभिषेकश्रिया ।
हत्वा शत्रुपरम्परां पृथुभवक्लेशावली मख्यां
सा लब्धप्रशमेन विश्वजयिना निर्वाणभू भुंज्यते ॥ २४ ॥

नगरोपम ममलतरं
निर्व्वाणं यक्षसन्निभान् शत्रून् ।
क्लेशानाक्षपयित्वाप्तं
कैश्चिद् भगवानुक्तेति विरराम ॥ २५ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
कनकवर्म्मावदानं षड्धिकशततमः पल्लवः ॥

ཡལ་འདབ་བརྒྱ་རྩ་བདུན་པ།

བསོད་ནམས་རབ་འབར་བསམ་པ་དྲི་མེད་རྣམས།
ཡོན་ཏན་ལ་ཆགས་ནམ་ཡང་ནོར་ལ་མིན།
རྣལ་འབྱོར་ལ་སྦྱོར་ལོངས་སྤྱོད་དག་ལ་མིན།
རྟུལ་གྱི་ཆགས་བྲལ་ལ་དགའ་རྣོད་ལ་མིན།། 1

བསོད་ནམས་རྩེ་བོ་བཅས་ལྡན་འདས། དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་བསོད་ནམས་མཐུ།
དེ་ཡི་བསོད་ནམས་ལ་གུས་པས། ཡ་མཚན་དགེ་སློང་གིས་དྲིས་གསུངས།། 2

པ་ར་ཊ་སེར་རྒྱལ་པོ་ནི། ཚངས་བྱིན་དག་གིས་ས་བསྲུངས་ཚེ།
ཁྱིམ་བདག་ཟས་ནི་གཙང་མ་དག། ནོར་སྦྱིན་དང་ནི་མཚུངས་པ་བྱུང་།། 3

རྒྱ་མཚོར་འགྲོ་བས་རབ་བསྒྲུབས་པ། ནོར་བུ་མུ་ཏིག་ཚོགས་རྣམས་ཀྱིས།
སློང་བ་དག་གི་དཔག་བསམ་ཞིང་། དེ་ཡི་ཁྱིམ་ནི་ཡོངས་གང་གྱུར།། 4

ནམ་ཞིག་རིན་ཆེན་གླིང་གཞན་ནས། འོངས་པ་དེ་ནི་ས་བདག་ལ།
སྐྱེས་སུ་མུ་ཏིག་དོ་ཤལ་དག། ཁྱེར་ནས་བཟླ་རྩ་སོང་བར་གྱུར།། 5

ས་བདག་སྔོན་དུ་ལངས་བྱས་ནས། གུས་པས་མཆོད་པ་དེ་ཡིས་ནི།
དཔལ་གྱི་རྩེ་དགའ་རྒོད་པ་བཞིན། གསལ་བའི་དོ་ཤལ་དེ་ལ་ཕུལ།། 6

सप्ताधिकशततमः पल्लवः ।

गुणे स्पृहा न द्रविणे कदाचित्
योगेऽभियोगः प्रसभं न भोगे ।
पुण्योज्ज्वलानां विशदाशयानां
रजोविरागाभिरति र्न कामे ॥ १ ॥

पुण्यप्रभावं भगवान् पुण्यशील स्तथागतः ।
बभाषे भिक्षुभिः पृष्टः तत्पुण्यादरविस्मितैः ॥ २ ॥

वाराणस्यां महीं राज्ञि ब्रह्मदत्ते प्रशासति ।
शुद्धोदनो गृहपति र्बभूव धनदोपमः ॥ ३ ॥

तस्यार्थिकल्पवृक्षस्य समुद्रगमनार्जितैः ।
मणिमौक्तिकसम्भारैः परिपूर्णं मभूद् गृहम् ॥ ४ ॥

रत्नद्वीपान्तरायातः स कदाचिन्महीपतिम् ।
द्रष्टुं ययौ समादाय मुक्ताहार मुपायनम् ॥ ५ ॥

प्रत्युद्गतेन प्रणयान्मानितः स महीभुजा ।
तारहारं ददौ तस्मै लीलाहासमिव श्रियः ॥ ६ ॥

འོད་ལྡན་སྐུད་པར་ཡང་དག་ཆགས། རྒྱ་སྐར་གྱི་ནི་ཚོགས་ལྟ་བུ།
ཡོན་ཏན་ལྡན་པའི་དོ་ཤལ་གྱིས། ས་བདག་སྙིང་ནི་བཟུང་བ་བྱས།། 7

གནས་སྐབས་དེར་ནི་རྒྱལ་པོ་ཡི། བུ་མོ་གཞོན་ནུ་དབྱངས་ཅན་མ།
བ་གམ་ཅན་གྱི་ནང་སོང་བས། ལེགས་ལྡན་ཚིག་གི་ལེགས་བཤད་གླངས།། 8

ཉ་བའི་བདུད་རྩི་འདོད་པ་ཡི། ལེགས་བཤད་ཁྱིམ་བདག་གིས་ཐོས་ནས།
སྤྲུ་ཡོང་ཀླུ་གུའི་རྣམ་པ་ཅན། དེ་ཡི་རང་བཞིན་རང་ཁྱིམ་སོང་།། 9

དེ་ནས་ཟས་དང་རྩེ་དགའ་བཏང་། ལེགས་བཤད་ཀྱིས་ནི་བསམ་པ་བཀྲོགས།
གཅེར་ཀྱིས་དབྱལ་དུ་དེ་ཡིས་ནི། རང་གི་ཁྱིམ་དུ་ཡུན་རིང་བསམས།། 10

ཀྱེ་མ་རྒྱལ་པོའི་བུ་མོ་དེས། ལེགས་པའི་ལེགས་བཤད་གླུར་བླངས་པ།
གང་དེ་ཡོངས་སུ་མ་སྨྲུད་ཀྱང་། བདུད་རྩི་དག་ནི་ཁྱེར་བ་བཞིན།། 11

བདག་གིས་ལོ་ནི་བཅུ་གཉིས་ཀྱིས། རིན་ཆེན་ཚོགས་ནི་ཡངས་པ་དག།
ཐོབ་ད་ལེགས་བཤད་རིན་ཆེན་ནི། འགའ་ཞིག་ལས་ཀྱང་ཉེར་མ་བསྒྲུབས།། 12

འབད་པ་བརྒྱ་ཡིས་བསགས་པ་ཡི། རྫོ་ལྡི་རིན་ཆེན་རྣམས་ཀྱིས་ཅི།།
དམ་པའི་ལམ་ནི་གསལ་བྱེད་པའི། ལེགས་བཤད་དེ་ལྟར་རིན་ཆེན་ཡིན།། 13

ཞེས་པ་བསམས་ནས་མི་བདག་གི། ཁང་པར་སྐྱེས་བུ་རབ་བཏང་སྟེ།
ལེགས་བཤད་རྒྱལ་པོའི་བུ་མོ་ལས། སློང་བ་པོ་མིན་དེ་ཡི་བསླངས།། 14

स रश्मिसूत्रसंसक्ततारकानिकरोपमः ।
भूमिभर्त्तु र्गुणी हार श्चकार हृदयग्रहम् ॥ ७ ॥

अस्मिन्नवसरे राज्ञः सुता बालसरस्वती ।
सुभाषितं भव्यगिरा हर्म्योत्सङ्गगता जगौ ॥ ८ ॥

सूक्तं गृहपतिः श्रुत्वा [illegible] मौप्सितम् ।
पुलकाङ्कुरिताकार स्तन्मयः स्वगृहं ययौ ॥ ९ ॥

त्यक्ताहारविहारोऽथ सुभाषितकृताशयः ।
निद्रादरिद्रः स्वगृहे स चिरं समचिन्तयत् ॥ १० ॥

अहो नु राजपुत्र्या तद् गीतं साधु सुभाषितम् ।
अपर्य्यालोचितेनापि येनामृत मिवार्पितम् ॥ ११ ॥

मया द्वादशभि र्वर्षै र्विपुलो रत्नसञ्चयः ।
संप्राप्तः सूक्तरत्नन्तु न कुतश्चिदुपार्जितम् ॥ १२ ॥

रत्नैः किं मश्मगुरुभिः प्रयत्नशतसञ्चितैः ।
सन्मार्गालोकने रत्नं तद्विधन्तु सुभाषितम् ॥ १३ ॥

इति सञ्चिन्त्य पुरुषं विसृज्य नृपमन्दिरम् ।
स चक्रे राजदुहितुः सूक्तयाच्ञा मयाचकः ॥ १४ ॥

འཛུམ་པའི་བཞིན་ལྡན་དེས་སྨྲས་པ། ལེགས་བཤད་རིན་གྱིས་ཐོབ་པར་འགྱུར།
དེ་ཡི་རིན་དང་མཚུངས་པའི་ནོར། གལ་ཏེ་ཉུས་ན་སྦྱིན་པར་མཛོད།། 15

ཛེ་སྲིད་ལོ་ནི་བཅུ་གཉིས་སུ། བདེན་པའི་ངང་ཚུལ་དེ་ཡིས་ནི།
རིན་ཅན་དམ་འི་ཚོགས་བསྒྲུབས་པ། རིན་དུ་འོས་པ་དེ་སྦྱིན་མཛོད།། 16

ས་སྐྱོང་བུ་མོ་དག་གི་འཕྲིན། འདི་དག་པོ་ཉམས་བཤད་པ་ནི།
ཐོས་པས་ཁྲིམ་བདག་གུས་བཅས་པས། རིན་ཅན་ཐམས་ཅད་བླངས་བྱས་ནས།།
17

རང་ཉིད་རྒྱལ་པོ་འི་ཁྲིམ་སོང་སྟེ། དེ་ལ་རྩ་ཡིས་རྩེ་དགའ་བྱིན།
དེ་ཚེ་ལེགས་བཤད་རིན་ཅན་ཐོབ། དགའ་བས་ཡང་དག་ཡང་དུ་བཟོད།། 18

གང་གང་ཕྱིའམ་ནང་གི་བདེ་བ་དཔེ་མེད་ཚུང་ཟད་དག་དང་ནི།
གང་གང་སྙིང་སྟོབས་ཀྱིས་བསྒྲུན་ཡ་མཚན་རྒྱས་པ་གྲུབ་པའི་སྤྱོར་བ་དང་།
གང་གང་སྲིད་པ་རབ་ཞི་དྲི་མེད་རྒྱུན་དུ་དགའ་བ་ཐོབ་པ་དག།
དེ་དེས་བསོད་ནམས་དཔག་བསམ་ཤིང་གི་འབྲས་བུ་སྨིན་ཅིང་རྒྱས་པའི་ཁར།། 19

རྒྱ་ཆེར་གྲུར་པའི་གཏེར་དེ་ཡིས། རིན་ཅན་ཀུན་གྱིས་ལེགས་བཤད་ནི།
བླངས་པ་ཐོས་ནས་མི་ཡི་བདག། ཡ་མཚན་བཅས་པས་དེ་ལ་དྲིས།། 20

ཅི་སླད་རིན་ཅན་རབ་བཏང་ནས། ལེགས་བཤད་ཙམ་ནི་ཁྱོད་ཀྱིས་བཟུང་།
བུ་མོ་འདི་ཡི་ཚིག་དགལ། དྲང་པོ་ཁྱོད་ནི་ཡིད་ཆེས་ལྡན།། 21

सा बभाषे स्मितमुखी स्रक्तं मूल्येन लभ्यते ।
तस्यार्घतुल्यं द्रविणं दीयतां यदि शक्यते ॥ १५ ॥

यावद्द्वादशभि र्वर्षै स्तेन तद्रत्नसञ्चयः ।
विहितः सत्यशीलेन पण्यार्होऽसौ समर्प्यताम् ॥ १६ ॥

एतद् भूपालदुहितुः सन्देशं दूतभाषितम् ।
श्रुत्वा गृहपतिः सर्व्वं रत्नान्यादाय सादरः ॥ १७ ॥

स्वयं राजगृहं गत्वा दत्त्वास्यै तृणलीलया ।
सूक्तरत्नं तदादाय पपाठोत्कण्ठितो मुहुः ॥ १८ ॥

यद् यत्किञ्चित् सुखमनुपमं वाह्य माभ्यन्तरं वा
यो यः सत्त्वप्रसवविलसद्विस्मयः सिद्धियोगः ।
ये ये तृष्णाप्रशमविमलाः सन्ततानन्दलाभाः
पाकोत्सिक्तः समफलभरः पुण्यकल्पद्रुमस्य ॥ १९ ॥

औदार्य्यनिधिना तेन सुरत्नेन सुभाषितम् ।
गृहीतं नृपतिः श्रुत्वा पप्रच्छ तं सविस्मयः ॥ २० ॥

रत्नानि कस्मादुत्सृज्य सूक्तमात्र मिदं त्वया ।
गृहीतं बालिकावाक्ये सरलः प्रत्ययी भवान् ॥ २१ ॥

ལེགས་བཤད་ཀྱི་ནི་ས་གཞི་གང༌། ནོར་ནི་ཚོགས་ཆེན་དག་གིས་འཕྲོབ།
ཟས་དང་བྲལ་ན་སུ་ཞིག་གིས། ལེགས་བཤད་དག་ནི་བཟའ་བར་ནུས།། 22

ཞེས་པ་ས་བདག་མཛའ་བ་ཡིས། བཟོད་པ་ཁྲིམས་བདག་གིས་ཐོས་ནས།
ལེགས་བཤད་རྙེད་པ་ཆེན་པོ་ཡིས། ཆོམ་པས་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།། 23

གང་གིས་སྦྲུལ་བཞིན་སྐྱེས་བུ་ལ། ཚགས་སྦྱང་དུག་ནི་སྐྱིད་བྱེད་པ།
རྒྱལ་པོ་འབད་བསྲུངས་ཉམས་པ་ཡི། རིན་ཆེན་དག་གིས་ཅི་ཞིག་བྱ།། 24

ལེགས་བཤད་ནོར་བུ་ལེགས་ལྡན་རྣམས་ཀྱི་སྙིང་ཁར་བརྟན་པའི་
ཡོན་ཏན་གྲིས་བརྡགས་ཤིང༌།
དམ་པའི་ལམ་གྱི་སྒྲོན་མ་དང་མཚུངས་དྲི་མེད་རྒྱས་པའི་འོད་ཟེར་སྤྲོ་བྱེད་པ།
འཆོད་པ་ལས་ཐར་གསེར་བཟང་མཛེས་པའི་གནས་ལ་རབ་སྦྱར་
གནས་པ་ཐོབ་པ་ཡི།
རིན་དེ་ནོར་གྱི་བློ་གྲོས་རྒྱ་མཚོའི་སྐྱེ་རགས་དང་ལྡན་ཀང་པའི་ཆ་ལའང་ཆུང༌།། 25

ཞེས་དེ་དཔལ་ལྡན་ཁྲིམས་བདག་ནི། དགེ་ལ་བརྩོན་ལྡན་ཕྱིར་ཐོས་ནས།
གསེར་གྱི་གླེགས་བུ་ལ་བྲིས་ཏེ། ལེགས་བཤད་ཕྱོགས་རྣམས་དག་ཏུ་སྤྲིངས།། 26

དེ་ཡི་ཚེ་ན་ང་ཉིད་ནི། ཁྲིམས་བདག་ཟས་གཙང་ཅན་གྱུར་ཏེ།
ལེགས་བཤད་བསོད་ནམས་ཉེར་སྟོན་པའི། དོན་ལ་བརྟོག་ཀུན་བཏང་བས་གྱུས།། 27

དགེ་སློང་ཤཱ་རིའི་བུ་འདི་ཡང༌། ས་བདག་བུ་མོ་དེར་གྱུར་ཏོ།
ཞེས་པ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཡིས། འགྲོ་ཀུན་དགེ་བའི་སྐད་དུ་གསུངས།། 28

पूर्णा सुभाषितैर्भूमि र्धनं कृच्छ्रेण लभ्यते ।
न भक्तविरहे भुक्तं सूक्तं शक्तेन केनचित् ॥ २२ ॥

इति श्रुत्वा गृहपतिः स्नेहादुक्तं महीभुजा ।
सूक्तेन तेन महता सन्तुष्ट स्त मभाषत ॥ २३ ॥

राजन् किं क्रियते रत्नै र्यत्नरक्षै र्विनाशिभिः ।
सर्पाणामिव यैः पुंसां रागद्वेषो विषोपमः ॥ २४ ॥

वैमल्योपचितां रुचिं रचयतः सन्मार्गदीपोपमां
भव्यानां हृदये सुभाषितमणे र्गाढं गुणालम्बिनः ।
पाकोत्तीर्णसुवर्णसुन्दरपदप्राप्तप्रबन्धस्थितेः
मूल्यं सागरमेखला वसुमती पादांशकेऽप्यल्यकम् ॥ २५ ॥

इति श्रीमान् गृहपति र्निगद्य कुशलोद्यतः ।
सुवर्णपत्त्रलिखितं सूक्तं दिक्षु न्यवेशयत् ॥ २६ ॥

शुद्धोदनो गृहपतिः सोऽहमेव तदाभवम् ।
सूक्तैः पुण्योपदेशार्थैः सर्व्वस्वेनापि सादरः ॥ २७ ॥

शारिपुत्त्रोऽप्ययं भिक्षुः सा भूपतिसुताभवत् ।
इत्युवाचाखिलजगत्कुशलाय तथागतः ॥ २८ ॥

དགེ་བའི་པདྨོ་ཚན་ནི་རྩ་བ་བཙུགས་ནས་རབ་སྐྱེད་དང་པོའི་རྒྱུ།
སྣ་ཚོགས་ཕུན་ཚོགས་གསར་པ་གསར་པའི་འཁྲི་ཤིང་རབ་སྐྱེད་སྐྱེད་ཚལ་ས།
སྲིད་པའི་གདུང་བ་རབ་ཏུ་ཞི་བྱེད་ཁ་བའི་འཛུམ་ལྡན་གང་གའི་རྒྱུན།
དམ་པའི་ལམ་མཆོག་གསལ་བར་བྱེད་མཁས་སྣང་བ་དག་ནི་བསོད་ནམས་ཉིད།། 29

ཞེས་པ་དགེ་བའི་དབང་པོས་བྲིས་པའི་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་
པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་ལས་ཟས་གཙང་མའི་རྟོགས་པ་
བརྗོད་པའི་ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱ་རྩ་བདུན་པའོ །།

आद्यः स्कन्दः कुशलनलिनीमूलबन्धप्रसूतेः
नानासम्पन्नवनवलता सम्भवोद्यानभूमिः ।
तृष्णातापप्रशमनहिमस्मेरगङ्गाप्रवाहः
सन्मार्गाग्रप्रकटनपटुः पुण्यमेव प्रकाशः ॥ २९ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
शुद्धोदनावदानं सप्तोत्तरशततमः पल्लवः ॥ ० ॥

INTRODUCTION.

BY

SOMENDRA.

རྒྱལ་བའི་དབང་པོས་བསྒྲུབས་པ་གཙུག་ལག་ཁང་ཆེན་དག་གི་ཚོགས།
མཆོད་རྟེན་ཁྲམས་སུ་གསེར་གྱི་རི་མོ་འི་ཕྱུག་གི་ཁང་པར་ནི།
སངས་རྒྱས་རྟོགས་བརྗོད་རྣམ་མང་རྣད་ཁྱུང་དཔག་བསམ་འཁྲི་ཤིང་འདི།
མིག་གི་བདུད་རྩི་རབ་སྐྱེད་ཡི་གེའི་རང་བཞིན་དག་ཏུ་འཁྲུངས།། 1

ལེགས་སྦྱས་ཀྱིས་གང་བཀྲ་བའི་གཙུག་ལག་ཁང་དུ་དྲན་པ་
རྣམས་ནི་དགེ་བའི་སླད།
ཁྲིད་པར་གྱིས་ནི་བཀྲ་བར་བཀོད་ཅིང་དགའ་བའི་རྟོགས་
བརྗོད་འཕྲེང་བ་གཟུགས་ཅན་དག།
སྟོང་ཕྲག་རྣམ་གསལ་བསྒོད་ཉམས་རབ་སྤྲུར་འབར་བ་
དེ་ཉིད་དག་བའི་དབང་པོ་ཡིས།
བསྐལ་པའི་བར་དུ་འགྲོ་བ་དེ་བྲལ་འཁྲུགས་པར་མ་གྱུར་
ཅིག་ཅེས་གསལ་བར་བཀོད།། 2

དེ་ཡིས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྤྱོད། བརྒྱ་རྩ་བདུན་པོ་འདི་དག་བྱས།
བཀྲ་ཤིས་གྲངས་ནི་རྫོགས་པ་ལ། གཅིག་ནི་རབ་ཏུ་འབད་པས་བྱ།། 3

དེ་ནས་ཟླ་དབང་ཞེས་པ་དེ་ཡི་བུ།
མིང་གཞན་ནཱ་ཀ་ཞེས་བརྗོད་སྙན་དངགས་མཁན།
རྒྱལ་བའི་གཏམ་རྒྱུད་རྒྱ་ཆེ་སྤྲུར་བ་འདིར།
རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་ལྷག་མ་སྐོང་བྱེད་གྱུར།། 4

अष्टोत्तरशततमः पल्लवः ।

उपक्रमः ।

एषा जिनेन्द्रविहितोरुविहारवर्य्य-
चैत्याङ्गने कनकचित्रगुहागृहेषु ।
चित्रामृतप्रचितलेख्यमयी बभूव
बुद्धावदानविविधाद्भुतकल्पवल्ली ॥ १ ॥

सैवेयं कुशलाय पूर्णसुकृते चित्ते विहारे सताम्
क्षेमेन्द्रेण विशेषचित्ररचनारम्यावदानावली ।
आकल्पप्रतिमासहस्रविकसत्पुण्यप्रबन्धोज्ज्वला
माभूत्तद्विरहाकुलं जगदिति व्यक्तं प्रतिष्ठापिता ॥ २ ॥

सप्तोत्तरशत मेतत् तेन कृतं बोधिसत्त्वचरितानाम् ।
मङ्गलसंख्यापूरण मेकं कार्य्यं प्रयत्नेन ॥ ३ ॥

सोमेन्द्रनामा तनयोऽथ तस्य
कवि र्निरुद्धापरनामधेयः ।
अस्मिन् जिनोदारकथाप्रबन्धे
संपूरयिष्यत्यवदानशेषम् ॥ ४ ॥

འཚམས་སྦྱོར་ཀ་ར་ལ་ཡི་བུ་མོའི་སྐྲ་ཚོགས་རྣམ་པ་མཆོག་ཏུ་ཡང་དག་འབྲེལ།
ཅི་ཡང་རབ་ཏུ་དང་བ་རྒྱས་པ་ཀ་རིའི་མཛེས་མའི་འགྲམ་པ་ཤིན་ཏུ་མཉེན།
རོ་ཡི་གཏེར་གྱུར་གང་གིས་འཁྲིག་ཚིག་གཡོ་ལྡན་ཀ་ཊི་ཊ་མའི་མིག་གིས་ཟེར།
ཡོངས་འདྲིས་རྣ་བའི་བར་དུ་འགྲོགས་ལྡན་ལེགས་བཤད་རྒྱ་གཏེར་དེ་ནི་
ཕྱུག་གྱུར་འདིས།། 5

གང་གིས་ཨོ་ཡིག་དག་ལས་གྱུ་གྱུ་ཁོ་ན་མཆོག་ཏུ་བསླབས་ཀྱིས་གཞན་མ་ཡིན།
གང་གི་ཁ་ནས་སུ་སྙིའི་ཚིག་ནི་གསལ་བ་ནམ་ཡང་ངེས་པར་མི་འབྱུང་ཞིང་།
ཁྲོ་བ་འབར་བས་བཞིན་ནི་མདོག་བྲལ་མི་སྨྲུན་རིག་བྱེད་གཏེར་གྱུར་དེ་དག་གིས།
ཊྲག་པོ་འི་གནོད་པ་བཞིན་དུ་རྒྱ་ཆེ་གདམ་གྱི་སྙན་ངགས་དག་ནི་ཐི་ལྟར་བཟློད།།
6

དགེ་དབང་ཞེས་པའི་སྙན་ངགས་མཁན་གྱི་རྟོགས་བརྗོད་དཔག་
བསམ་འཁྲི་ཤིང་འདི་བྱས་ནས།
ད་ནི་དམ་པའི་ཆོས་ཀྱི་སྨོན་ལམ་འདི་དག་བློ་གྲོས་ནོར་ལྡན་བློ་ཡིས་འཛིན།
རྒྱལ་བའི་ཡོན་ཏན་སྒྲོགས་བྱེད་བསྐྱེབས་ལས་བདག་གིས་བསོད་
ནམས་གང་ཞིག་ཉེར་བསྒྲུབས་པ།
དེ་ཡིས་སྐྱེ་བོ་འདི་ནི་སེམས་ཅན་མཐའ་དག་དགེ་ལ་རྟག་ཏུ་བརྩོན་གྱུར་ཅིག།། 7

འཁོར་བས་ཆེ་བར་ཡོངས་སུ་ངལ་ཞིང་འདོད་པའི་ཆང་གིས་
མྱོས་པ་ཉིད་འཛིན་ལ།
གཏི་མུག་རྒྱས་པའི་མུན་པ་དག་གིས་མིག་ཟུམ་ཉལ་ཞིང་དྲན་པ་ཉམས་པ་ཡི།

बन्धः केरलकामिनीकुचभराकारः परं संहतः
काञ्चीकान्तकपोलकोमलतरः कोऽपि प्रसादोदयः ।
कार्णाटीनयनच्छटापरिचिता कर्णान्तरासङ्गिनी
भङ्गिर्यस्य तरङ्गिणी रसनिधे र्वन्द्यः स सूक्तोदधिः ॥ ५ ॥

ॐकारात् कुटिलत्वमेव परमं यैः शिक्षितं लीलया
यस्य स्वस्तिपदं कदाचिदपि न स्पष्टं मुखान्निर्गतम् ।
क्रोधाध्माततया विवर्णवदना स्तीव्रापराधोपमम्
ते विद्यानिधयः कथं पृथुकथं काव्यं क्षमन्ते खलाः ॥ ६ ॥

कृत्वेमा मवदानकल्पलतिकां क्षेमेन्द्रनामा कविः
सद्धर्म्मप्रणिधान मेतदधुना धत्ते धिया धीधनः ।
पुण्यं यत् समुपार्जितं जिनगुणाख्यानप्रबन्धान्मया
भूयात्तेन समस्तसत्त्वकुशले नित्योद्यतोऽयं जनः ॥ ७ ॥

संसारोरुपरिश्रमस्य दधतः कामासवक्षीवता-
रोहं मोहतमो निमीलितदृशः सुप्तस्य लुप्तस्मृतेः ।

འགྲོ་བ་རབ་ཏུ་རྫོགས་པར་བསྒྲུབ་ལ་ཆས་ཤིང་སྨྲོན་རྣམས་མ་ལུས་
འཛོམས་བྱེད་པ།
འོད་དང་ལྡན་པའི་བཅོམ་ལྡན་སངས་རྒྱས་རབ་ཏུ་སད་པ་ཉིད་ལ་རྟག་ཏུ་བསྟོད།། 8

ཀུན་དགའི་གཉེན་གྱུར་ལན་གཅིག་མིན་པར་རྒྱ་རྗེ་ཡིད་ཅན་ལ།
ལེགས་བཤད་འོད་ཀྱི་བདེ་བ་ཀུན་གྱི་ཉེ་བར་བསྟན་པ་སྒྲུབ།
ཇི་ཉིད་རང་རིག་ཆུ་གཏེར་དག་གི་ཟླ་བ་དགེ་བའི་དབང་།
གྲགས་པ་གསལ་བ་སྐྱེར་བྱེད་ཡབ་ལ་བདག་ནི་ཕྱག་འཚལ་ལོ།། 9

རྒྱལ་བའི་རྫོགས་པ་བརྗོད་པ་དག་བྱེད་ཚིག་ནི་སྨིན་པའི་གཏེར།
སྐྱུལ་བྱེད་བསོད་ནམས་རྟག་པ་དགེ་བའི་མཐོན་པར་སྐྱོར་བ་འདི།
བླ་མ་ལེགས་བྱས་ལྡན་པ་བཀའ་ནི་རབ་ཏུ་སྤྲིན་མཛད་པས།
ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའི་སྐད་དུ་བདག་ལ་སྐལ་བའི་ཆ་ཤས་མཛད།། 10

གང་ཞིག་ཕྱུག་དུ་རྒྱལ་བའི་རྫོགས་བརྗོད་དང་།
གསེར་གྱི་གཟུགས་བརྟན་རབ་ཏུ་རྒྱས་པར་གྱུར།
མིག་གི་བ་དུད་རྩི་བཀྲ་བའི་རི་མོ་ཆགས།
དེ་ནི་གཙུག་ལག་ཁང་ནི་དུས་ཀྱིས་འདའ། 11

རབྱུངས་ཅན་ཡིར་གྱིས་རྣམ་པར་བཀྲ་བ་ཡི།
རྫོགས་པ་བརྗོད་པ་ཡི་གེའི་རིམ་པས་བྲིས།
གང་འདི་བསོད་ནམས་རང་བཞིན་གཙུག་ལག་ཁང་།
དོན་ཆེན་དམ་པ་དགའ་བྱེད་ཡབ་ཀྱིས་བསྒྲུབས།། 12

सन्नद्धं जगतः प्रबोधनविधौ निःशेषदोषापहम्
भास्वन्तं भगवन्तमेव सततं बुद्धं प्रबुद्धं नुमः ॥ ८ ॥

आनन्दबन्धु मसकृत् पृथुमानसानाम्
सूक्तांशुभि र्विहितसर्व्वसुखोपदेशम् ।
क्षेमेन्द्र मुज्ज्वलनिजाभिजनाब्धिचन्द्रम्
कीर्त्तिप्रकाशजनकं जनकं नमामि ॥ ९ ॥

वाक्पाकपावनविधानजिनावदान-
निर्म्माणपुण्यकलनाकुशलाभियोगे ।
अस्मिन् कृतः सुकृतिना दिशता नियोगं
सम्पूरणाय गुरुणा मम संविभागः ॥ १० ॥

येषां सुवर्णप्रतिमाप्रतान-
जिनावदानान्यभवन् गुहासु ।
संसक्तनेत्रामृतचित्रचित्राः
कालेन ते तेऽपि गता विहाराः ॥ ११ ॥

सरस्वतीतूलिकया विचित्र-
वर्णक्रमैः सङ्कलितावदानः ।
तातेन योऽयं विहितो महार्थः
सन्नन्दनः पुण्यमयो विहारः ॥ १२ ॥

ཕྱོགས་སུ་པོ་ཏི་འི་འཕྲེང་བ་རབ་བཀོད་པའི།
གཟུགས་བརྙན་ཚོགས་ནི་བརྟན་པ་རབ་ཆགས་པ།
དེ་ནི་རྒྱུ་དང་ལེས་བསྐྱེད་ཉེར་འཚོ་ཡི།
དུ་བཞི་འཇིག་ཀྱང་ཉམས་པ་ཡོད་མ་ཡིན།། 13

དེ་ལ་རྟོགས་བརྗོད་གཅིག་གི་གཟུགས་བརྙན་འདི།
མི་ཟད་བསོད་ནམས་ལ་ཆགས་བདག་ཀྱང་འགོད།
བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་དེར་གནས་རྗེས་འབྲང་བ།
ཉིད་དུ་ཆུང་ཡང་འབད་མེད་ཆེན་པོར་གྱུར།། 14

ཐོས་པའི་སྐྱོགས་ཀྱིས་བདུང་བྱའི་བདུད་རྩི་སྙན་པ་དག་གི་རྒྱུན།
ཉི་བཟང་ཁང་པ་བཞིན་གྱི་པ་དྨོ་འི་གནས་སུ་སྐྱོགས་བྱེད་པ།
བུང་བའི་ན་ཆུང་དང་མཚུངས་ཡབ་ཀྱི་སྐད་ལ་བདུད་ནས་ནི།
སྙན་ངག་རྒྱ་ཆེའི་ཁྱད་པར་ལྷག་མ་བདག་གིས་རྫོགས་པར་བྱས།། 15

न तस्य नाशोऽस्ति युगक्षयेऽपि
जलानलोल्लासपरिस्रवेन ।
दिक्षु प्रतिष्ठापितपुष्पपाली-
स्थिरप्रसक्तप्रतिमागणस्य ॥ १३ ॥

तस्मिन् मयाप्यक्षयपुण्यलोभा-
द्वेकावदानप्रतिमार्पितेयम् ।
महात्मनां प्रौढपदानुसारी
स्वल्पोऽप्ययत्नेन महत्त्व मेति ॥ १४ ॥

माधुर्य्यधुर्य्य ममृतं श्रुतिपात्रपेय-
मामोदसद्म-मुखपद्मपदे ध्वनन्तीम् ।
भृङ्गाङ्गनामिव पितुः प्रणिपत्य वाणीं
सम्पूरयामि पृथुकाव्यविशेषशेषम् ॥ १५ ॥

ཡལ་འདབ་སུམ་ཅུ་རྩ་བརྒྱད་པ།

མཛེས་མ་གསེར་དུ་འགྲོགས་པའི་དགའ་སྟོན་ཅན་དང་ལྷ་ཡི་
མཐུ་ལྡན་དཔལ་དང་ནི།
དར་བབ་རྒྱན་གྱི་ཉི་བར་ལོངས་སྤྱོད་བ་རླབས་རྩ་ཡི་རྩེ་དགའ་བདང་བྱས་ནས།
གུས་བཅས་གང་དག་བརྩེ་བས་གཞན་གྱི་སྲོག་ནི་བསྐྱབ་པར་
བསྒྲུབ་ལ་རང་གི་ལུས།
ཟོལ་མེད་སྦྱིན་པར་བྱེད་ལ་གཡོ་བ་མེད་པ་དེ་ལ་བདག་ཅག་ཕྱག་འཚལ་ལོ།། 1

དཔལ་ལྡན་རིག་པ་འཛིན་པའི་དབང་། སྦྱིན་གྱི་དོག་ནི་སྦྱིན་བཞིན་དུ།
སྐྱོང་བའི་གདུང་བ་འཛོག་པ་དག། གྲོང་ཁྱེར་གསེར་དུ་བྱུང་བར་གྱུར།། 2

གང་གི་དཔག་བསམ་ཤིང་ལས་འབྱུངས། རྟག་ཏུ་གསར་པ་གསར་པའི་དཔལ།
གྲགས་པའི་མེ་ཏོག་བསོད་ནམས་ཀྱི། དྲི་བཟང་རྒྱས་པ་རྣམ་པར་མཛེས།། 3

ཆུ་གཏེར་ལ་ནི་ཟླ་བ་བཞིན། སྦྱིན་གྱི་བཞོན་པ་དེ་ཡི་སྲས།
ཤིན་ཏུ་ལྷག་པའི་བསོད་ནམས་རྣམས། གསར་དུ་ཚོགས་པ་བཞིན་དུ་གྱུར།། 4

དམ་པའི་སྐྱེ་བོ་ལེགས་བྱས་དང་། ཡོན་ཏན་ལྡན་པ་དུལ་བ་དང་།
འབྱོར་པ་ལྡན་པ་གཏོང་བས་བཞིན། དེ་ནི་སྲས་པོ་དེ་ཡིས་མཛེས།། 5

དེ་ཡིས་བུ་ལ་དཔག་བསམ་ཤིང་། རྒྱལ་སྲིད་ཆེ་དང་བཅས་བདང་ནས།
དཀའ་ཐུབ་སྐྱིད་དུ་ཞི་བའི་གནས། ན་ལ་ཡར་ནི་དབེན་པར་སོང་།། 6

ཡབ་ནི་བཙུན་མོ་དང་འགྲོགས་དེ། དཔལ་བདང་དཀའ་ཐུབ་ནགས་སོང་ཚེ།
སྦྱིན་གྱི་བཞོན་པ་འབྱོར་པ་དག། ཐོབ་པ་ཡིས་ནི་རབ་བསམས་པ།། 7

कान्तां नूतनसङ्गमोत्सववतीं दिव्यप्रभावां श्रियम्
तारुण्याभरणोपभोगलहरीं त्यक्त्वा तृणक्रीडया ।
प्राणत्राणविधौ परस्य कृपया कुर्व्वन्ति ये सादराः
निर्व्याजं निजदेहदान मचला स्तानेव वन्दामहे ॥ १ ॥

बभूव काञ्चनपुरे श्रीमान् विद्याधरेश्वरः ।
जीमूतकेतु र्जीमूत इव तापहरोऽर्थिनाम् ॥ २ ॥

यस्य कल्पद्रुमोद्भूताः सदा नवनवाः श्रियः ।
चकाशिरे यशःपुष्पाः पुण्यसौरभनिर्भराः ॥ ३ ॥

जीमूतवाहन स्तस्य पुत्र श्चन्द्र इवोदधेः ।
अभूदत्युग्रपुण्यानां प्रत्यग्र इव सञ्चयः ॥ ४ ॥

गुणवान् विनयेनेव त्यागेनेव विभूतिमान् ।
स बभौ तेन पुत्रेण सुकृतेनेव सज्जनः ॥ ५ ॥

कल्पद्रुमं ससाम्राज्यं पुत्राय प्रतिपाद्य सः ।
तपसे शान्तिनिलयं मलयं प्रययौ नृपः ॥ ६ ॥

जायासखे श्रियं त्यक्त्वा याते ताते तपोवनम् ।
जीमूतवा[illegible]नः प्राप्तविभवः समचिन्तयत् ॥ ७ ॥

བླ་མ་བསྟེན་པ་དང་བྲལ་བ། བདག་ལ་དཔལ་ནི་བདེ་མེད་གྱུར།
མིག་གིས་དམན་པ་དག་ལ་ནི། རི་བོའི་གནས་དག་འབྲས་མེད་བཞིན།། 8

ཡབ་ཀྱི་ཞབས་ལ་གདུགས་ཆེ་སེན་མོའི་འོད་ཀྱི་འཕྲེང་བ་ཡིས།
རྣམ་པར་མཛེས་པའི་ཅོད་པན་དང་ལྡན་དེ་ཡི་བཀའ་ཉན་པའི།
རྣ་རྒྱན་གྱིས་བརྒྱན་དཔལ་ནི་ཇི་ལྟར་བདག་ལ་སྦྱིན་གྱུར་པ།
ད་ལྟ་འཁོར་ལོ་སྒྱུར་བའི་འབྱོར་པ་དག་ལ་དེ་ལྟ་མེད། 9

ཅེས་བསམས་དེ་ཡི་འཇིག་རྟེན་ནི། ཀུན་ལ་ཕན་སྤྲོད་རང་ཉིད་ཀྱིས།
དཔག་བསམ་ཀང་འཁྲུང་གསེར་གྱི་ཚར། འཛེབས་པ་དག་ཏུ་བསྟར་བྱས་ནས།། 10

རྒྱལ་སྲིད་ཆེན་པོ་རབ་བཏང་སྟེ། ཡབ་ཀྱི་བསྟི་གནས་དག་ཏུ་སོང་།
འཇིག་རྟེན་གསུམ་གྱི་སྙིང་པོ་ཡི། དབང་ཕྱུགས་སེམས་ཡངས་རྣམས་ལ་རྩ།། 11

རྒྱལ་སྲིད་ཆེན་པོ་བཏང་ནས་དེ། མ་ལ་ཡ་ཡི་རི་ར་སོང་ཚེ།
དཔག་བསམ་ལྗོན་པས་ས་གཞི་ནི། གསེར་གྱི་ཡོངས་བཀང་མཁའ་ལ་སོང་།། 12

སྤྲིན་གྱི་བཞིན་པས་རི་བོ་ནི། དཔལ་གྱི་དུམ་བུས་བརྒྱན་པར་ཕྱིན།
ཕ་མའི་ཞབས་པད་བསྟེན་པ་ཡི། འབྲལ་བའི་གདུང་བ་རབ་ཏུ་བཏང་།། 13

སྐབས་དེར་ཙན་དན་འཁྲི་ཤིང་ལྷུང་གཉེར་གྱིས།
བསྐྱོད་ཅིང་ཤུགས་རིང་གླལ་བ་བསྟེན་རྣམས་ལ།

गुरुसेवावियुक्तस्य मम निःसुखतां गता ।
इयं श्री नैचहीनस्य चित्रशालेव निष्फला ॥ ८ ॥

तातस्य पादपतने नखरश्मिमाला-
विभ्राजमानमुकुटस्य यथा पुराभूत् ।
तच्छासनश्रवणकुण्डलमण्डितस्य
नो चक्रवर्त्तिविभवेऽद्य तथा मम श्रीः ॥ ९ ॥

इति संचिन्त्य स निजं कृत्वा कनकवर्षिणम् ।
सर्व्वलोकोपकाराय सन्नद्धं कल्पपादपम् ॥ १० ॥

प्राज्यं साम्राज्य मुत्सृज्य प्रययौ पितुराश्रमम् ।
त्रैलोक्यसार मैश्वर्य्यं तृणं विपुलचेतसाम् ॥ ११ ॥

तस्मिन् साम्राज्य मुत्सृज्य प्रयाते मलयाचलम् ।
हेम्ना कल्पद्रुमः पृथ्वीं परिपूर्य्य दिवं ययौ ॥ १२ ॥

जीमूतवाहनः प्राप्य गिरिं श्रीखण्डमण्डनम् ।
वियोगतापं तत्याज पित्रोः पादाब्जसेवया ॥ १३ ॥

अत्रान्तरे चन्दनवल्लरीणां
दिदेश बालानिललोलितानाम् ।

འདོད་པའི་གྲོགས་པོར་གྱུར་བ་དཔྱིད་ཀྱིས་ནི།
མངོན་པར་འདོད་པའི་སྤྱོད་ཚུལ་རབ་ཏུ་བསྟན།། 14

ཁྱོད་བྲལ་འདོད་ལྡན་མ་ཡི་མི་མཐུན་ཕྱོགས།
སྐྱོ་ཕྱོགས་རླུང་ནི་ཡང་ཡང་རབ་ཏུ་ལྡང་།
འགྲོ་ལ་རྒྱལ་སྣང་ཙ་ཡི་རྒྱལ་མཚན་གྱིས།
རླུང་གི་མཚོན་ནི་འཕྲུལ་ལ་རབ་སྦྱར་བཞིན།། 15

ཀང་དྲུག་དཀྱིལ་འཁོར་དག་གིས་མ་སླུས་པ།
སྨུག་པོས་རྒྱས་པས་ལྗི་བ་ཉིད་གྱུར་བའི།
ཙུ་དའི་ཤིང་གིས་མི་ཕྱེད་ཕྱུག་རྒྱ་བཅིངས།
ལང་ཚོ་ཅན་ལ་མངོན་འདོད་བསླབ་པ་བྱས།། 16

དཔྱིད་ཀྱི་དཔལ་མོ་དག་གི་རྣ་བའི་རྒྱན།
ཧི་བོ་འི་ངོས་ལ་སྔུ་ངར་མེད་པ་མཛེས།
གླང་ཁྱིར་ན་ཡི་ཀང་པས་རབ་བསྣུན་པས།
ཡལ་འདབ་གསར་པ་དག་ལ་ཚོན་འཕོས་བཞིན།། 17

མཛེས་མའི་ཁ་ཡི་ཆང་གི་དགའ་ལྡན་པ།
འདོད་པའི་ཐབས་ནི་སྐལ་ལྡན་གདག་ཉིད་ལ།
ཞེས་དེ་བ་ཀུ་ལ་ཤིང་མེ་དོག་གི།
ཟིལ་གྱིས་དགའ་ཞིང་འཛུམ་པའི་དཔལ་སྐྱེས་བཞིན།། 18

उच्छ्वासिनीना मभिलाषदीक्षां
जृम्भाजुषां कामसुहृद्वसन्तः ॥ १४ ॥

अदक्षिणः प्रोषितकामिनीनां
ववौ मुहु र्दक्षिणमातरिश्वा ।
जगज्जयायेव झषध्वजेन
वायव्यमस्त्रं सहसा प्रयुक्तम् ॥ १५ ॥

आस्वचनैः षट्पदमण्डलानां
घनप्रसूनै र्गुरुतां प्रयाताः ।
चूतद्रुमा श्चक्रु रभिन्नमुद्रा-
बन्धेन यूना मभिलाषदीक्षाम् ॥ १६ ॥

वसन्तलक्ष्मीश्रवणावतंसा-
श्चकाशिरे शैलतटेष्वशोकाः ।
पादप्रहारैरिव नागरीणां
संक्रान्तरागा नवपल्लवेषु ॥ १७ ॥

धन्यस्य कान्तावदनासवेन
ममैव रम्यः स्मरदोहदोऽयम् ।
इतीव जाता वकुलद्रुमस्य
हर्षस्मितश्रीः कुसुमच्छलेन ॥ १८ ॥

ཁྱིངས་ལྡན་མ་རྣམས་ཁྱིངས་པ་རབ་བདང་ཞིང་།
སི་སྨྲ་སྤྱངས་ནས་ཀང་པ་རབ་བདུད་དེ།
མཛའ་པོ་དག་ལ་དང་བར་ཁྲིད་མཐོང་ནས།
སིནྡུ་བཱ་ར་མེ་ཏོག་གིས་ཀྲོད་བཞིན།། 19

གེ་སར་རྒྱས་པའི་ཁྲུར་བསྟེན་པ་ལ་ཤའི།
འཕྲེང་བ་མཛེས་པ་དཔྱིད་ཀྱི་སེང་གེ་ཡིས།
ཁྱིངས་ལྡན་མ་ཡི་ཁྱིངས་པ་གླང་པོ་ལ།
བསྟུན་པའི་ཁྲག་བགོས་སྨེར་མོའི་འཕྲེང་བ་བཞིན།། 20

རྣ་བར་སྙན་སྒྲོགས་ཁུ་བྱུག་བུ་མོ་ཡིས།
ཟིག་ལས་ཤི་རི་ཁུས་མིག་ཀ་ཧི་ཀར།
སྣ་ལ་གེ་སར་རྡུལ་ཚོགས་རྒྱས་པ་ཡིས།
མེ་ཏོག་འབྱུང་གནས་དཔལ་གྱི་དགའ་ཚར་ཐབ།། 21

བྱུང་བའི་ན་ཚུང་རྣམ་འཕྲུལ་ལོངས་སྤྱོད་ལྡན།
སྦྲང་རྩིས་སྲོས་ཤིང་རྣམ་པར་འཁྲུམ་དུས་དེར།
མེ་ཏོག་རབ་རྒྱས་འཁྲི་ཤིང་ཚལ་གྱི་གཞིར།
རིག་འཛིན་རྒྱལ་པོའི་སྲས་ནི་རྣམ་པར་རྒྱུ།། 22

དེས་དེར་གསེར་ལས་བསྒྲུབས་པའི་ཁང་པར་ནི།
གྲུབ་པས་རབ་ཏུ་གནས་བྲུས་རིན་ཆེན་གཟུགས།

मानं समुत्सृज्य विहाय मौनं
पादप्रणामेन मनस्विनीभिः ।
प्रसाद्यमानं दयितं विलोक्य
जहास पुष्पैरिव सिन्धुवारः ॥ १९ ॥

वसन्तसिंहस्य पलाशपाली
बभौ स्फुरत्केशरभारभाजः ।
मनस्विनीमानगजावघात-
रक्ता च सिक्ता नखरावलीव ॥ २० ॥

कर्णे क्वणत्कोकिलकामिनीभिः
स्पर्शे शिरीषै र्दृशि कर्णिकारैः ।
घ्राणे सरत्केशररेणुपूरै-
र्ववर्ष हर्षं कुसुमोत्करश्रीः ॥ २१ ॥

तस्मिन् मधुक्षीवविघूर्णमान-
भृङ्गाङ्गनाविभ्रमभोगकाले ।
उत्फुल्लवल्लीषु वनस्थलीषु
चचार विद्याधरराजसूनुः ॥ २२ ॥

स तत्र हेमप्रतिबद्धधाम्नि
सिद्धप्रतिष्ठापितरत्नमूर्त्तिम् ।

གཽ་རི་མཆོད་ནས་རྒྱུད་མང་གླུ་ལེན་པའི།
ཟླ་བ་གསར་པ་ལྟ་བུའི་བུ་མོ་མཐོང་།། 23

ཡིད་སྤྲུབས་འཚོ་སླད་གཽ་རི་མཉེས་པ་ཡི།
སྐྱབ་བྱེད་ལ་ནི་རབ་ཏུ་གནས་བྱས་པ།
འདོད་པའི་ཚུང་མ་གཞན་བཞིན་དེ་མཐོང་ནས།
སྨིན་གྱི་བཞིན་པ་ཡ་མཚན་རྒྱ་ཆེར་གྱུར།། 24

དེ་ནས་རི་དགས་མིག་ཡངས་ངོ་ཚ་ཡིས།
ཏུད་པས་གླུ་མཐར་རྒྱུད་མང་ཕང་པ་ནས།
དལ་གྱིས་ཕབ་པས་རིག་འཛིན་རྒྱལ་པོ་འི་བུ།
མངའ་བཞག་འདོད་པ་དག་དང་མཚུངས་པ་མཐོང་།། 25

མིག་ཟེར་མཛེས་པའི་རྒྱན་ལྡན་མདོན་འདོད་དེས།
ཕན་ཚུན་ལྟ་བར་བྱེད་པའི་རྣམ་འཕྲུལ་གྱིས།
ཡིད་ནི་ཉི་བར་མཚམས་སྦྱོར་ཕོ་ཉ་བཞིན།
དེ་དག་བར་དུ་འགྲོ་དང་འོང་བ་བྱས།། 26

གསར་མཐོང་ལ་ཡང་ཐོགས་སུ་ལྷུང་བཅས་པ།
འདོད་པ་པད་མཚོ་འི་ངང་པའི་རྒྱལ་མོ་དེས།
སྐྱེ་བ་གཞན་དུ་གོམས་པའི་རོ་ལས་བཞིན།
དེ་ཡི་ཡིད་མཚོ་ཆེ་ཞིང་དངས་པར་ཞུགས།། 27

अभ्यर्च्य गौरी मुपवीणयन्तीं
ददर्श कन्यां कलिका मिवेन्दोः ॥ २३ ॥

गौर्य्याः समाराधनसंविधान-
बद्धस्थितिं मन्मथजीवनाय ।
विलोक्य तां कामबधू मिवान्यां
जीमूतवाहः पृथुविस्मयोऽभूत् ॥ २४ ॥

शनै रथाङ्कादवतार्य्य वीणां
गीतावसाने हरिणायताक्षी ।
लज्जानता त्यक्तशरस्मराभं
ददर्श विद्याधरराजपुत्रम् ॥ २५ ॥

परस्परालोकनविभ्रमेण
नेत्रांशुशोभाभरणोऽभिलाषः ।
गतागतानीव तयोश्चकार
मध्येमनः सन्धिनिवद्धदूतः ॥ २६ ॥

सा कामपद्माकरराजहंसी
सपक्षपाता नवदर्शनेऽपि ।
जन्मान्तराभ्यासरसादिवास्य
स्वस्थं महन्मानस माविवेश ॥ २७ ॥

རིན་ཅེན་ཟླ་བས་དྲི་མེད་རི་བོང་ངང་།
བུ་མོའི་ཚོགས་ཀྱིས་འབེན་ལ་དྲན་པའི་མདའ།
རབ་རྒྱས་པདྨོ་དག་ཏུ་བུང་བ་བཞིན།
ཆགས་ལྡན་དེ་ཡི་སེམས་ལའང་དེ་ཕྱུགས་གྱུར༎ 28

གྲོགས་མོ་བུ་མོའི་གཉིས་པ་དང་བཅས་དེར།
འདོད་པ་གསར་སྐྱེས་ངོ་ཚས་སྨུན་བྱེད་ཅིང་།
བརྟན་ཡང་རྨད་བྱུང་གཟུགས་ཀྱིས་དྲངས་གྱུར་པ།
རིག་འཛིན་ཟླ་བས་དབེན་པར་མངོན་ཕྱོགས་སླུས༎ 29

སྨིན་ལེགས་ཅི་སྙད་སྔོན་དུ་འོང་བ་ལ།
ཐབས་སླུས་བཀུར་བའི་ཚ་ནི་ཁྲོད་མི་བྱེད།
དམ་པའི་ཀུན་སྤྱོད་ཡོན་དན་གྱིས་མཛེས་གཟུགས།
ལེགས་ལྡན་རིགས་ཀྱི་རྗེས་མཐུན་རྣམ་པར་འཛིན༎ 30

ཁ་ན་མ་ཐོ་མེད་ལུས་ཁྲོད་ལུས་མཆོག།
དྲན་པའི་རྒྱན་ནི་གསར་བ་ཟླ་བ་ལྟར།
མཛེས་པ་སྨུ་ཏིག་ནོར་བུ་ཉིད་འདི་ནི།
རབ་ཏུ་མཐོ་བའི་རིགས་སྨིན་གང་ལས་ཐོབ༎ 31

ཡང་ན་མཛེས་མ་ཁྲོད་ནི་མཐོང་གྱུར་པ།
བདུད་རྩིས་བརླན་པས་ངེད་ལ་རིམ་གྲོ་བྱས།

शशाङ्करत्नं विमलं शशीव
कन्याकुलं लक्ष्यमिव स्मरेषुः ।
तस्याः सरागं स विवेश चित्त-
मिन्दिन्दिरः फुल्ल मिवारविन्दम् ॥ २८ ॥

अभ्येत्य तां बालसखीद्वितीयां
लज्जानिमज्जन्नवकामजृम्भाम् ।
विद्याधरेन्दु र्विजने जगाद
धीरोऽपि रूपाद्भुतकृष्यमाणः ॥ २९ ॥

सम्भाषणेन क्रियते न कस्मात्
सुभ्रु त्वयाभ्यागतसंविभागः ।
बिभर्त्ति भव्याभिजनानुरूपं
रूपं सदाचारगुणेन शोभाम् ॥ ३० ॥

इदं नवालङ्करणं स्मरस्य
तव.....ङ्गि शशाङ्ककान्तम् ।
दिव्यं वपुः कस्य समुन्नतस्य
वंशस्य मुक्तामणिता मवाप्तम् ॥ ३१ ॥

तवाथवा सुन्दरि दर्शनेन
वयं सुधार्द्रेण कृतोपचाराः ।

མཛེས་སྨུག་དག་སྙེར་རི་བོང་གིས་མཚན་པའི།
རི་མོ་སྲུ་ལ་ཕེབས་བར་སླ་བར་བྱེད།། 32

འོན་ཀྱང་དགའ་བས་ངེད་ཀྱི་དགེ་མཚན་ཙམ།
གསལ་བའི་སྐད་དུ་ཁྱེད་ཀྱིས་འདིར་སློས་ཤིག།
དག་པའི་ཕྱོགས་ལྷུང་མངོན་ཕྱོགས་བྱེད་པ་ཡི།
སྲུ་ཡི་རིགས་ནི་ཁྱོད་ཀྱིས་བརྒྱན་པར་བྱས།། 33

ཞེས་པ་རིག་འཛིན་ཅོད་པན་དག་གི་ཚིག།
འདོད་དགོངས་སྙིང་པོ་ཅན་དེ་ཐོས་གྱུར་ནས།
ངོ་ཚས་དེ་ནི་མི་སླ་ལྡན་གྱུར་གང་།
དེ་ཚེ་གྲོགས་མོ་མ་ད་ལི་ཀས་སྨྲས།། 34

གཞོན་ནུ་རིག་འཛིན་རྒྱལ་རིགས་བདུད་རྩི་ཡི།
ཆུ་གཏེར་གྱི་ནི་ཟླ་བ་ཁྱོད་འདིར་གྲགས།
ངེད་ཀྱི་གྲོང་ན་གྲུབ་པའི་རྩེ་དགའ་མས།
ལུས་མེད་ལུས་ལྡན་ཁྱོད་ནི་གླུ་ལེན་བྱེད།། 35

དཔག་བསམ་ཤིང་སྐྱིར་རྩེ་དགས་རབ་གྲགས་པ།
ཁྱོད་ཀྱི་གྲགས་པ་ཡོན་ཏན་མཐུ་ཡིས་བརྒྱན།
ཟླ་ཤར་དཀར་བ་འདི་ཡི་ནི་རྒྱན་དུ།
མིང་པ་ནོར་གྱི་བཤེས་གཉེན་དག་གིས་བྱས།། 36

करोति लावण्यवितीर्णहर्षा
सम्भाषणं कस्य शशाङ्कलेखा ॥ ३२ ॥

इदन्तु नः कौतुकमात्रमेव
प्रीत्यापनेतुं भवती ब्रवीतु ।
सत्पक्षपाताभिमुखेन धात्रा
कस्यान्वयस्याभरणीकृतासि ॥ ३३ ॥

ध्यात्वेति विद्याधरशेखरस्य
वच स्तदौत्सुक्यविभागगर्भम् ।
ह्रियाभवन् मौनवती यदासौ
तदा सखी मालतिका जगाद ॥ ३४ ॥

कुमार विद्याधरराजवंश-
सुधाब्धिचन्द्र स्त्वमिव प्रसिद्धः ।
अस्मत्पुरे सिद्धविलासिनीभि-
र्यद्गीयसे विग्रहवाननङ्गः ॥ ३५ ॥

प्रख्यातकल्पद्रुमदानशीलं
गुणप्रभावाभरणं यश स्ते ।
अस्याश्च मित्रावसुनानुजेन
कर्णावतंसीकृत मिन्दुशुभ्रम् ॥ ३६ ॥

སེམས་དཔའ་ཆེན་པོ་དེ་ཁྱོད་གྲོགས་མོས་གདམས།
དར་མའི་ཉེར་སྤྱོད་བྱ་བས་ཟི་ལྷར་འོས།
ཁྱད་པར་ཆེ་རྣམས་མདུན་དུ་བུ་མོ་ནི།
ངོ་ཚས་རྣམ་པར་ཐུལ་བའི་རང་བཞིན་འགྱུར།། 37

བུ་མོ་འདི་ནི་གྲུབ་རིགས་རྩ་གདེར་གྱི།
ཟླ་བ་གྲུབ་བདག་སྣ་ཚོགས་ནོར་གྱི་སྡེ།
གང་གི་མཛེས་པ་སྐྱེད་ཚལ་དུ་རྩེ་ཚོ།
རྟག་པ་ཉིད་དུ་ཀུ་སུད་ཀྲུས་པར་བྱེད།། 38

མ་ལ་ཡར་སྐྱེས་འཁྲི་ཤིང་གསར་བཞིན་སྨྲ།
དང་པོར་འཁྲུངས་གྲུ་ཡལ་འདབ་ལྷར་དམར་མཚུ།
བདུད་རྩིའི་རང་བཞིན་མ་ལ་ཡ་ཅན་འདི།
རྟག་དུ་ལྷ་དང་ལྷ་མིན་མངོན་འདོད་པ།། 39

ཞེས་རེས་སྨྲས་པར་གྱུར་པ་ན། ཉུག་རུམ་ཆེན་པོ་མངོན་ཕྱོགས་དེ།
ལྷུར་བར་འོང་བའི་ཤུགས་བཅས་པས། གྲུབ་བདག་བུ་མོ་ལ་སྨྲས་པ།། 40

དགེ་མ་ནོར་གྱི་བཞེས་གཉེན་དང་། སྐད་ཅིག་པོ་བྲང་འཁོར་ན་འཁོད།
ཁྱོད་ཀྱི་བག་མའི་གདམ་ལ་ཆགས། ཡབ་ནི་ཁྱོད་ལ་ལྟ་བར་འཚལ།། 41

स त्वं महासत्त्व कथं कथार्हः
प्रौढोपचारक्रियपयैव सख्याः ।
भवन्ति लज्जाविजितस्वभावाः
विशेषतोऽग्रे महतां हि कन्यकाः ॥ ३७ ॥

सिद्धान्वयाम्भोधिसुधाधिकस्य
विश्वावसोः सिद्धपतेः सुतेयम् ।
उद्यानकेलीषु करोति यस्याः
सर्व्वैव कान्तिः कुसुमावबोधम् ॥ ३८ ॥

नवमलयजवल्लरीव तन्वी
प्रथमसमुद्गतपल्लवारुणोष्ठी ।
इय ममृतमयी सुरासुराणां
मलयवती सततामिलाषभूमिः ॥ ३९ ॥

इति तस्यां ब्रुवाणायां स्थविरोऽभ्येत्य कञ्चुकी ।
वरागमनसोच्छ्वासः प्राह सिद्धाधिपात्मजाम् ॥ ४० ॥

कल्याणमित्रावसुना सहितोऽन्तःपुरस्थितः ।
त्वद्विवाहकथासक्तः पिता त्वां द्रष्टु मिच्छति ॥ ४१ ॥

ཞེས་པ་དེ་ཡིས་བརྗོད་པའི་འཕྲུལ། གྲོགས་མོ་དང་བཅས་མིག་བཟང་མ།
ཡིད་ནི་སྤྲིན་གྱི་བཞོན་པ་ལ། རྣམ་པར་བཀོད་ནས་དཔལ་གྱིས་སོང་།། 42

གྲོགས་མོ་ཕྱི་ན་འཁོད་དེ་ལ། གདམ་གྱི་ཟློལ་གྱིས་ཡང་དང་ཡང་།
མཛེས་པ་རྣམ་པར་ལྟ་བྱེད་ཅིང་། ལེ་ལོའི་གོམས་པས་འགྲོ་བའི་ཚེ།། 43

མངོན་འདོད་གསར་པ་ལ་བརྟེན་ཅིང་། ཕྲག་དོག་གིས་བཞིན་བརྡན་པ་བཏང་།
ལམ་དེར་མིག་ནི་གཏད་པ་ཡི། གཞོན་ནུ་ཡིས་ནི་རབ་བསམས་པ།། 44

ཀྱེ་མ་རི་དགས་ཕྲུག་གུའི་མིག། ཕ་ཡི་དྲུང་དུ་འགྲོ་བྱེད་མ།
དེ་ཡིས་འཇིགས་བཞིན་ཆགས་བཅས་ཀྱི། ཡིད་ནི་བདག་ལ་གཏམས་པར་བྱས།། 45

དབྱུགས་ཀྱི་ངལ་དུབ་འབབ་པས་འགོག་ལ་ཆགས་ཤིང་སྣ་མེད་
དག་ཏུ་རྣམ་པར་གནས།
མཐོང་བའི་འཇིགས་ལས་ཤིན་ཏུ་དོགས་པས་འཁྲུགས་ཤིང་
དབེན་པ་ཏུ་ཡང་རབ་འདར་བཅས།
ཡིད་སྲུབ་དག་གི་མདའ་ཡིས་རབ་ཏུ་བསྣུན་ཚེ་སྙིངས་པ་ཡི་
ནི་ཆགས་ཤིང་གནས།
ལུས་ཕྲ་ཆོམ་རྐུན་མ་དེ་བདག་ཡིད་ལ་ཞུགས་ལམ་གང་ནས་ནི་ཡོངས་མི་ཤེས།། 46

ཞེས་པ་ཡུན་རིང་བསམས་ནས་རྗེ་ལ་འཁོད།
ཡིད་སྲུབ་བཀའ་ཡི་ཡུལ་དུ་གྱུར་པ་དེས།
ཀུན་རྟོག་པེར་གྱིས་མདུན་དུ་རི་དགས་མིག་ནི།
ཡང་ཡང་མངོན་བྲིས་མིག་ནི་གཡོ་མེད་གྱུར།། 47

इत्युक्त्वा सहसा तेन सह सख्या सुलोचना ।
जीमूतवाहनन्यस्तमानसा सा शनैर्ययौ ॥ ४२ ॥

तस्यां पश्चात्स्थितसखीकथाव्याजैः पुनः पुनः ।
कान्तं निरीक्षमाणायां व्रजन्त्यां मन्थरैः पदैः ॥ ४३ ॥

तत्पथे दत्तनयनः कुमारः समचिन्तयत् ।
नवोत्कण्ठाश्रयो भूत्वा त्यज्यमान इवेर्ष्यया ॥ ४४ ॥

अहो नु मृगशावाक्ष्या व्रजन्त्या पितुरन्तिकम् ।
सरागं तद्भयेनेव मयि न्यासीकृतं मनः ॥ ४५ ॥

श्वासायासनिरोधयत्ननिरता निःशब्दसंवादिनी
सोत्कम्पा विजनेऽपि दर्शनभयादत्यन्तशङ्काकुला ।
तन्वी मन्मथमार्गणाभिपतने वैलक्ष्यलीनस्थितिः
नो जाने कतमेन सा मम पथा चौरी प्रविष्टा मनः ॥ ४६ ॥

चिरं विचिन्त्येति शिलातलस्थः
स मन्मथाज्ञाविषयं प्रयातः ।
संकल्पवर्त्या पुरतोऽभिलिख्य
मुहुर्मृगाक्षीं स्तिमितेक्षणोऽभूत् ॥ ४७ ॥

དེ་ནས་མེ་ཏོག་རྡུལ་དང་རྡུལ་གྱིས་གང་།
ནགས་ཚལ་དབེན་པར་ཀྲང་པའི་མཚོ་སྐྱེས་རྒྱ།
འཁོར་ལོ་རྒྱལ་མཚན་གྱིས་མཚན་རྗེས་འབྲངས་ནས།
དེ་ཡི་དྲུང་དུ་རྩེད་གྲོགས་གཉེན་བཟང་འོངས། 48

མངོན་འདོད་གསར་པའི་ཁྱུད་པར་བསམས་པ་ཡིས།
སེམས་ནི་རབ་ཏུ་བཀག་དེ་ངེས་མཐོང་ནས།
དྲན་པའི་བཀའ་ཡིས་བརྟན་པ་བཅོངས་པ་ལ།
ངོ་མཚར་བཅས་པའི་ཉམས་འགྱུར་རྒྱུ་དག་བྲིས། 49

གྲོགས་པོ་བརྟན་པའི་གཉེར་གྱུར་ཁྲོད་ལ་ཡང་།
ཤིན་ཏུ་གདུང་བའི་གནས་ནི་ཉེར་བསྟན་ཅིང་།
བསམ་པ་ལ་བརྟེན་མིག་ནི་ཡོད་མེད་པ།
བརྟན་མེད་རྣམ་པ་ཅི་ཞིག་ཉམས་སུ་སྨྲོང་། 50

ཞེས་པ་ཡིད་གཙུགས་གནས་ནི་གྲོགས་པོ་དག།
རབ་ཏུ་འབད་ཅིང་གུས་པས་བྲིས་པ་ནི།
ཤུགས་རིངས་མཐུན་ཕྱོགས་རླུང་གིས་རྗེས་དཔག་བྱ།
དྲན་པའི་མདའ་རླུང་གཞོན་ནུས་དེ་ལ་སྤྲས། 51

གྲོགས་པོ་སྡོན་སྤྲོས་སྤེ་ལ་སྐྱོ་བཟོད་པའི།
བྱེད་པོ་ཡིས་ནི་གཟུགས་གསར་རི་མོ་དག།

अथाययौ पुष्पपरागरेणु-
पूर्णे वने पादसरोजमुद्राः ।
चक्रध्वजाङ्का विजनेऽनुसृत्य
तस्यान्तिकं नर्मसुहृत् सुबन्धुः ॥ ४८ ॥

स तं विलोक्याभिनवाभिलाष-
विशेषचिन्ताप्रतिबद्धचित्तम् ।
विक्रीतधैर्य्यं स्मरशासनेन
पप्रच्छ साश्चर्य्यविकारहेतुम् ॥ ४९ ॥

कोऽयं सखे धैर्य्यनिधे स्तवापि
नितान्तसन्तापपदोपदेष्टा ।
चिन्ताश्रयान्निश्चललोचनस्य
विभाव्यते कोऽप्यद्भुतिप्रकारः ॥ ५० ॥

इति प्रयत्नप्रणयेन पृष्टो
विस्रम्भधाम्ना सुहृदा कुमारः ।
त मब्रवीन्निश्वसितानुमेय-
सपक्षपातस्मरबाणपातः ॥ ५१ ॥

सखे सखेदस्य पुराणसर्गे
वर्गे विधे र्नूतनरूपरेखा ।

གྲུབ་རིགས་རྒྱ་མཚོའི་ཟླ་བའི་རི་མོ་བཞིན།
མཛེས་པའི་རང་བཞིན་བུ་མོ་བདག་གིས་མཐོང་།། 52

དེ་ཡི་བཞིན་གྱི་པདྨོ་མཛེས་སྡུག་རྒྱས་པས་གཟི་བྱིན་ཉམས་པའི་ཟླ་བ་དང་།
དེ་ཡི་མིག་དག་མཛེས་པས་མིག་གི་དཔལ་ནི་རབ་ཏུ་ཉམས་པའི་རི་དྭགས་དག།
གྲགས་པ་ཞི་ཞིང་སྡུག་བསྔལ་མཚུངས་པས་མཚན་མོ་སོ་སོར་སྐྱུངས་ཏེ་
ཞུམ་པ་ཡི།
བདག་ཉིད་དག་ནི་བསམ་པ་གཡོ་མེད་འགྲོགས་པ་འདི་ཉིད་མཐོང་བར་བདག་
རྟོག་གོ།། 53

མཐོང་པའི་རྣམ་འཕྲུལ་གསར་པ་ཡིན་མོད་ཀྱང་།
མིག་གི་མཛེས་པ་རྣ་བའི་རྒྱན་བྱས་རེས།
མངོན་འདོད་གསར་པ་ཉམས་སུ་མྱོང་བྱེད་པའི།
རང་གི་ངོ་བོ་བདག་ལ་གསལ་བར་བྱས།། 54

དེར་ནི་ཀློ་བུར་འདར་ཞིང་གཡོ་ལྡན་སྐྲ་དག་སྒྲོགས་པར་བྱེད་པའི་འོག་དཔག་ལ།
འཛེགས་པས་རབ་ཏུ་ཞི་བར་བྱེད་བཞིན་ཡང་ཡང་གོས་དག་བྱིན་ནས་ཕྱུག་
པར་བྱས།
ངོ་ཚས་མི་སྨྲ་དང་ལྡན་བཞིན་དུ་དེ་ཡི་རྣ་བའི་ཨུཏྤལ་ལ་ལྷུང་བ་ལ།
འཁོར་ཞིང་རྒྱུ་བའི་བུང་བ་རྣམས་ཀྱིས་སྐྲ་ཡིས་བདག་ལ་ལེགས་བར་འོངས་
སམ་བྱས།། 55
ངཞིན་ལ་ཟླ་བ་བརྒྱ་ཕྲག་དང་ནི་མིག་གཉིས་དག་ལ་ཨུཏྤལ་སྔོན་པོའི་ནགས།
ལག་པ་དག་ལ་པད་རྩ་གཞོན་ནུ་ཀང་པར་པདྨོའི་འབྱུང་གནས་རབ་རྒྱས་པ།
ལུས་མཆོག་སྒྲུལ་ལ་སྦྲ་རབ་རྟུལ་དག་གལ་ཏེ་འདོད་པས་རབ་ཏུ་བཀོད་པ་ན།
མི་ཡི་རང་བཞིན་བཞིན་དུ་དེ་ཡིས་བདག་ཡིད་མཛའ་བས་ཕྲུག་པ་ཅི་སླད་སྲིག།
56

दृष्टा मया कान्तिमयीव कन्या
सिद्धान्वयाम्भोधिसुधांशुलेखा ॥ ५२ ॥

इन्दो स्तद्वदनारविन्दविलसल्लावण्यलुप्तद्युतेः
सारङ्गस्य च तद्विलोचनरुचिप्रत्यस्तनेत्रश्रियः ।
मन्येऽहं समदुःखयोः प्रतिनिशं वैलक्ष्यलीनात्मनोः
चिन्तानिश्चल एष शान्तयशसोः संदृश्यते सङ्गमः ॥ ५३ ॥

कर्णावतंसीकृतनेत्रकान्तिः
नवेऽपि सन्दर्शनविभ्रमे सा ।
विभाव्यमानाभिनवाभिलाषं
मयि स्वभावं प्रकटीचकार ॥ ५४ ॥

तस्मिन् कम्पतरङ्गिणि व्यतिकरं व्याहारिणीं मेखलाम्
मूकीकृत्य सुसान्त्विताभिव भयाद्दत्त्वप्रदाने मुहुः ।
लज्जामौनवती विनम्रवदना सा सस्तकर्णोत्पला-
दुञ्चच्चुरचञ्चरीकविरुतैः श्रके मम स्वागतम् ॥ ५५ ॥

वक्त्रे चन्द्रशतानि लोचनयुगे नीलोत्पलानां वनम्
बाहौ बालमृणालिका श्चरणयो रुत्फुल्लपद्माकराः ।
निर्माणे परमाणुतां वरतनोः कामेन चेत् प्रापिताः
तत्किं वह्निमयीव सा दहति मे स्नेहानुविद्धं मनः ॥ ५६ ॥

འདོད་པའི་ཀུ་མུད་ཚལ་གྱིས་ཟླ་བའི་རི་མོ་སྲུ་ཞིག་དེ།
རིག་གི་པདྨ་རྣམ་པར་རྒྱས་པའི་རྒྱུར་ཉི་བདག་གིས་མཐོང་།
གང་གིས་མཛེས་པའི་རྣམ་འཕྲུལ་བདུད་རྩིའི་ཆུ་བོ་འཕྲངས་པ་ཡིས།
ཚ་བའི་དུག་དུ་གསལ་བྱེད་རྨོངས་པ་དག་དུ་རྒྱས་པར་འགྱུར།། 57

མ་ལ་ཡ་ཅན་ཞེས་པའི་བུ་མོ་རི་དགས་མིག་ཅན་དེ།
རྩེ་དགའི་རྫ་མ་མེ་ཏོག་མཚོན་གྱི་རོལ་རྩེད་སྐྱིད་བྱེད་མ།
དྲི་མེད་གྲུབ་རིགས་བདུད་རྩིའི་ཆུ་གཏེར་དག་གི་རྒྱུ་སྐར་བདག།
སྣ་ཚོགས་ནོར་བདག་གིས་ནི་བུ་མོ་ཡིན་ཞེས་བདག་གིས་ཐོས།། 58

ཞེས་པ་རིག་འཛིན་རྒྱལ་པོ་དག་གི་བུ།
ཡིད་བྱུང་གསར་པ་རྒྱས་པའི་ཚིག་ཐོས་ནས།
དྲི་ཟའི་གཞོན་ནུ་ཡིད་གཙུགས་དག་གིས།
གུས་ལྡན་གཉེན་བཟང་གིས་ནི་དེ་ལ་སྨྲས།། 59

གྲོགས་པོ་དགའ་བས་ཁྱོད་ཀྱི་མངོན་འདོད་འདི།
ཡོན་ཏན་མཐུ་དག་མཚུངས་པའི་གནས་ལ་སློས།
ལེགས་བྱས་ལྡན་པ་རྣམས་ཀྱི་རེ་བ་ནི།
ངེས་པར་དམ་པའི་ལམ་དུ་འགྲོ་བར་འགྱུར།། 60

ལྷ་ཡི་བུ་མོ་བསླུས་པས་མི་གཡོ་བ།
ཁྱོད་ཀྱི་བརྟན་པ་གང་གིས་གཡོ་བཞིན་བྱེད།

सा कापि कामकुमुदाकरचन्द्रलेखा
दृष्टा मया नयनपद्मविकाशहेतुः ।
यत्कान्तिविभ्रमसुधातटिनी निपीता
मूर्च्छां विषोष्मपिशुना मनिशं तनोति ॥ ५७ ॥

विश्वावसो विमलसिद्धकुलाब्धवार्द्धि-
ताराधवस्य तनयेति मया श्रुता सा ।
बाला विलासजननी कुसुमायुधस्य
लीलागुरो र्मलयवत्यभिधा मृगाक्षी ॥ ५८ ॥

श्रुत्वेति विद्याधरराजसूनो-
र्वाक्यं नवोद्भूतमनोभवस्य ।
उवाच गन्धर्व्वकुमारक स्तं
विश्रम्भभूमिः प्रणयी सुबन्धुः ॥ ५९ ॥

दिष्ट्या सखे तुल्यगुणानुभावात्
स्थाने तवायं प्रसृतोऽभिलाषः ।
भवत्यवश्यं सुकृतोचितानां
मनोरथः सत्पथपान्थ एव ॥ ६० ॥

धन्यैव लोकत्रयलक्ष्यभूता
सा वैजयन्ती रतिवल्लभस्य ।

དགའ་མའི་བདག་པོ་དག་གི་ཙུ་མཆོན་ཏེ།
སྐལ་ལྡན་འཛིག་རྟེན་གསུམ་གྱི་མཆོན་བྱ་ཉིད། ། 61

འགྲོ་ལ་ཉ་ཡི་མཚན་མོ་རྒྱལ་བ་དང་ལྷན་གཅིག་པུ་མཆོག་ཏུ་མཛེས།
སྤོ་བསངས་སྤྱི་ལ་མཆོག་གི་འཁྱེར་པ་འཛིན་པ་དེ་ཉིད་སྐལ་བ་བཟང་།
གང་དང་བྲལ་བས་མཚན་མོ་སོ་སོར་བདུད་རྩིའི་ཟེར་ནི་གཟི་བྱིན་ཉམས།
དལ་གྱིས་སེན་མོའི་ཁ་རིས་གསར་པ་ཟླ་བ་ཉིད་འཛིན་ལུས་དང་ལྡན། ། 62

བདུན་པ་སྤྲིན་ཅིག་ཁྱོད་ཀྱི་འདོད་པ་གང་།
དེ་ནི་འབད་མེད་ལག་པའི་རྩེ་ན་གནས།
གཞུབ་བདག་སྨྲ་ཚོགས་ནོར་ལས་བུ་མོ་དེ།
ཁྱོད་ཀྱི་ཡབ་ཀྱིས་ཁྱོད་ཀྱི་དོན་དུ་བསླངས། ། 63

འདོད་ལྡན་ཟླ་བས་མཚན་མོ་ལ་བཞིན་གང་གི་བུ་མ་ལ།
འགྲོ་གསུམ་དགའ་བས་ཡང་དག་སྐྱོར་བ་བདག་ནི་སྐལ་བ་བཟང་།
ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་གཞུབ་པའི་བདག་པོ་གུས་དང་དགའ་བས་གང་།
བུ་མོ་ཡིས་ནི་བག་མའི་དགའ་སྟོན་དེ་ཉིད་སྐྱོང་བར་གྱུར། ། 64

གྲོགས་པོ་ནང་པར་ཁྱོད་ཀྱི་རྩེ་དགའི་དགའ་སྟོན་ཡངས་པ་དག།
མཛེས་མ་དང་འགྲོགས་བདུད་རྩིའི་འབྲས་བུ་ལྡན་པ་དེ་བྱུང་སྟེ།
གང་ལ་ཡོན་ཏན་མཚུངས་པ་འགྲོགས་པ་དག་ནི་མཐོང་བས་ན།
སྐྱེ་བོ་ཤིན་ཏུ་ཡུན་རིང་བྱེད་པོ་བརྟགས་པ་བྱེད་པར་འགྱུར། ། 65

सुराङ्गनालोकननिश्चलस्य
यया धृतिस्ते तरलाऽऽन्तेव ॥ ६१ ॥

परं राजत्येका जगति जयिनी पूर्णरजनी
वरं श्यामावर्गे वहति विभवं सैव सुभगा ।
यया हीनः क्षीणद्युति रमृतरश्मिः प्रतिनिशं
शनै धत्ते तन्वीनतनखमुखोल्लेखतनुताम् ॥ ६२ ॥

भजस्व धैर्य्यं तव वाञ्छितं यत्
तदप्रयत्नोपनतं कराग्रे ।
विश्वावसोः सिद्धपते स्त्वदर्थे
कन्यार्थिता त्वज्जनकेन सा हि ॥ ६३ ॥

धन्योऽस्मि यस्य तनया त्रिजगत्प्रियेण
संयुज्यते द्युतिमता शशिना निशेव ।
उक्तेति सिद्धपति रादरहर्षपूर्णः
कन्याविवाहमहतत्परता मवाप्तः ॥ ६४ ॥

प्रातः सखे स भविता विमुखोत्सव स्ते
कान्तासमागमसुधासफलो विवाहः ।
यस्मिन् समानगुणसङ्गमदर्शनेन
धातुः करिष्यति जनः सुचिरात् प्रशंसाम् ॥ ६५ ॥

ཞེས་པ་གྲོགས་པོའི་ཚིག་དེ་ཐོས་གྱུར་ནས།
དགའ་བའི་རང་བཞིན་ཡངས་པ་འཕྲུལ་རྒྱས་དེ།
ཉིན་མོའི་ལྷག་མ་དུ་མའི་དུས་མཚུངས་པར།
བློ་ཡིས་རྟོག་ཅིང་རང་གི་གནས་སུ་སོང་།། 66

དེ་ནས་ཐུན་མཚམས་བུ་མོ་དང་། འགྲོགས་པས་གུར་གུམ་འཕོས་པ་བཞིན།
ནམ་མཁའ་ཡི་ནི་སྐྱེད་ཚལ་དུ། ཉི་མ་ཆགས་དུག་ལྡན་པར་གྱུར།། 67

པདྨོ་ཅན་དགའ་ཉིན་མོའི་མཐར། ནུབ་རིའི་ངོས་ལ་འཁོར་པ་ན།
དེ་ཡི་མཇུག་ཏུ་ཐུན་མཚམས་ནི། ཀང་པ་བསྟེན་པ་ལ་ཆགས་མཛེས།། 68

དེ་ནས་ནུབ་ཕྱོགས་ཆུ་གཏེར་དུ། ཉིན་མོའི་དབང་ཕྱུག་རབ་ལྷུང་ཚེ།
དེ་ལས་འཐོར་བས་ཐིགས་པས་བཞིན། སྐར་མ་རྣམས་ཀྱིས་ནམ་མཁའ་གང་།། 69

དལ་གྱིས་ལྷུན་པ་ཆུང་ངུ་གནག། མཚན་མོས་སྲིད་པའི་སྣོད་དག་ལས།
ཐུན་མཚམས་དམར་བའི་ཆང་འཐུངས་ནས། མྱོས་པ་བཞིན་དུ་སྐད་ཅིག་འཁྲུམས།། 70

དེ་ནས་བདེ་སོགས་མཛེས་པ་ཡི། ཀུ་དགའ་གནས་པ་ཤར་གྱི་ཕྱོགས།
ཟླ་འཆར་སྣང་བ་ཉེ་བ་ནི། ཙན་དན་དག་གིས་མཚན་བཞིན་མཛེས།། 71

དེ་ནས་བདུད་རྩི་སྐྱེད་པ་ནི། ལོངས་སྤྱོད་ཅན་གྱི་ལོངས་སྤྱོད་ཀྱི།
སྐལ་བཟང་རྩེ་དགའ་ཁྱད་པར་ཅན། སྤོ་བསངས་གདོང་གི་ཁྱད་ཅན་ཤར།། 72

इति सुहृद्वचनं सहसोच्छल-
द्विपुलहर्षमयः स निशम्य तत् ।
निजपदं प्रययौ कलयन् धिया
दिवसशेष मनेकयुगोपमम् ॥ ६६ ॥

अथ सन्ध्यावधूसङ्गादिव संक्रान्तकुङ्कुमः ।
जगाम गगनोद्याने तिग्मांशु र्गाधरागताम् ॥ ६७ ॥

दिनान्ते पद्मिनीकान्ते विश्रान्ते ऽस्ततटान्तरे ।
पादसंवाहनासक्ता सन्ध्या तस्यान्तिके बभौ ॥ ६८ ॥

ततश्च पश्चिमाम्भोधिं प्रविष्टे वासरेश्वरे ।
ख मपूर्य्यत नक्षत्रै स्तदुत्थैरिव शीकरैः ॥ ६९ ॥

शनैः स्तोकतमश्यामा श्यामा भुवनभाजनात् ।
सन्ध्यारागासवं पीत्वा क्षीबेवाघूर्णत क्षणम् ॥ ७० ॥

ततः प्राची शचीकान्तविलासवसतिः ककुप् ।
आसन्नेन्दूदयालोकचन्दनेन विराजिता ॥ ७१ ॥

अथोद्ययौ सुधासूतिः श्यामामुखविशेषकः ।
भोगिनां भोगसौभाग्यलीलासुखविशेषकः ॥ ७२ ॥

ཀླུ་བའི་རྩེ་དགའ་མཛོད་ཕྱོགས་པའི། ཀུ་མུད་ལྡན་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
ཁྲོ་བས་ཞུམ་བཞིན་པདྨ་ཅན། གཟི་བྱིན་ཉམས་ཤིང་ཟུམ་པར་གྱུར།། 73

ཀླུ་བའི་ཐིག་ལེ་གསར་པ་དང་། སྐར་མའི་ཚོགས་ཀྱི་དོ་ཤལ་ཅན།
སྤོ་བསངས་མ་རེ་ཐུབ་པ་ནི། དུལ་བའི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ཉིད་གྱུར།། 74

དེ་ནས་མཚན་དེ་ཁང་བཟང་དུ། སྲིད་ལྷར་མ་ལ་ཡ་ཅན་མ།
གཉེད་མེད་སྐྱོན་གྱི་བཞོན་པ་ཡི། བསམ་གདན་ལྡན་པས་རབ་བསམས་པ།། 75

བདག་ནི་བག་མར་ཉེ་བ་ཡི། བར་ན་གནས་པའི་མི་མཐུན་ཕྱོགས།
མཚར་མོ་འདི་ནི་ཐུར་བརྒྱ་དང་། ལྡན་པ་བཞིན་དུ་ཡོངས་མི་འཛད།། 76

ཀྱི་མ་ནམ་མཁའི་སྤྲིན་ནོར་ཚལ། རྒྱུ་སྐར་མེ་ཏོག་འཚུས་ལྡན་པ།
ཟེ་འོད་ཅན་འགྲོགས་དགའ་བ་ཡི། མཚན་མོ་ཡིས་ནི་གཏོང་མི་བྱེད།། 77

ཞེན་དུ་རིང་བའི་མཚན་མོ་འདི། བདག་གི་དགའ་བའི་གེགས་སུ་གྱུར།
རང་ཉིད་བདེ་བའི་རོར་ཆགས་པ། སུ་ཡིས་གཞན་གྱི་གདུང་བ་ཤེས།། 78

ཉིས་པ་དེ་ཡི་བསམས་པ་ནི། གདུང་བྱེད་རྗེས་སུ་འབྲེལ་བ་ཡི།
དོར་བཞིན་དུ་ནི་མཚན་མོ་དེ། དལ་གྱིས་མཐོང་བ་མིན་པར་གྱུར།། 79

དེ་ནས་སྐྱ་རེངས་གོས་དང་ལྡན། བྲིལ་བས་ཀླུ་བའི་མེ་ལོང་ཟགས།
དགའ་སྟོན་ཉེ་བ་ལ་ཆས་བཞིན། སྣང་བ་ལྡན་པ་གྲོ་རེངས་མཛེས། 80

विलासहासाभिमुखीं मिन्दो वीक्ष्य कुमुद्वतीम् ।
मन्युलीनेव नलिनी निमिमील गलद्युतिः ॥ ७३ ॥

प्रत्यग्रचन्द्रतिलका तारानिकरवाहिनी ।
कामं जगाम सा श्यामा मुनिसंयमवामताम् ॥ ७४ ॥

तस्यां निशायां सोत्कण्ठा हर्म्म्ये मलयवत्यथ ।
जीमूतवाहनध्याननिर्निद्रा समचिन्तयत् ॥ ७५ ॥

इयं मम समासन्नविवाहान्तरवर्त्तिनी ।
न परिक्षीयते वामा शतयामेव यामिनी ॥ ७६ ॥

अहो नु गगनोद्याने शशिसङ्गमनिर्वृता ।
तारकाकुसुमस्मेरं रजनी न विमुञ्चति ॥ ७७ ॥

आयामिनी यामिनीयं याता मे प्रियविघ्नताम् ।
स्वयं सुखरसासक्तः को जानाति परव्यथाम् ॥ ७८ ॥

इति चिन्तानुबन्धेन तस्याः सन्तापकारिणा ।
सानुरोधेव रजनी जगामादर्शनं शनैः ॥ ७९ ॥

अथारुणांशुकवती त्वरास्रस्तेन्दुदर्पणा ।
आसन्नोत्सवसज्जेव प्रभा प्राभातिकी बभौ ॥ ८० ॥

པདྨོ་ཅན་གྱི་དགའ་བ་ཤར། མཚན་མོ་སྲུན་པ་ཞི་བ་ན།
འབྱུང་པོ་ཐམས་ཅད་བདེ་བའི་སྐད། མིག་གི་དགའ་སྟོན་དག་དུ་གྱུར།། 81

དེ་ནས་པདྨ་ལྡན་པ་ཡིས། ཉིན་བྱེད་ཟེར་འཛིན་ལ་ཞུགས་ཚེ།
བྱང་བའི་ན་ཚུང་འགྲོགས་པ་ཡིས། བཀྲ་ཤིས་གླུ་དག་རབ་ཏུ་བསྒྲུན།། 82

དེ་ནས་གྲུབ་པའི་བདག་པོ་ནི། ཕུན་ཚོགས་མང་བའི་ཁྱིམ་དག་དུ།
བུ་མོ་བག་མའི་དགའ་སྟོན་དག ཙོམ་པའི་ཚས་ནི་རབ་ཏུ་བསྟན།། 83

ཏེ་སྦྱི་གྲུབ་པའི་ན་ཚུང་གིས། ལྷ་ཡི་གོས་དང་རྒྱན་རྣམས་ཀྱིས།
བུ་མོ་བརྒྱན་པ་མཐོང་གྱུར་ནས། ལྷ་མོ་རྣམས་ཀྱིས་ཕན་ཚུན་སྨྲས།། 84

འདི་ནི་ཉམ་རབ་མཛེས་པ། དོ་ཤལ་ཁྲར་གྱི་རབ་ཏུ་བསྒྲིབས།
མཛེས་སྡུག་སྒྲིབ་པར་བྱེད་པ་ཡི། ཤིན་ཏུ་མང་བའི་རྒྱན་གྱིས་ཏེ།། 85

གྲོགས་མོ་ལུས་ཕྲ་ཉུ་མའི་ངོས་ལ་རིན་ཅེན་འཕྲེང་བའི་ཁྲར་གྱིས་ཅི་ཞིག་བྱེད།
ཁྱོད་ནི་བཀྲ་བར་རྒྱན་ལ་མཁས་ཏེ་མིག་བཟང་དག་ལ་མིག་སྨན་འདྲིས་ཀྱང་ཅི།
བཞིར་རས་ཟླ་བའི་དཀྱིལ་འཁོར་དག་ལ་ཁྱོད་ཀྱིས་འབད་ནས་དགའ་བར་
བསྒྲུབས་པའི་མཚོན།
གླུ་ཙི་དག་གི་དོག་པ་རྣམས་ནི་དྲི་མ་ཆགས་པར་བྱེད་པ་འདི་ལ་ལྟོས།། 86

དེ་ལྟར་ཀུན་ཏོག་བརྗོད་པ་ཡིས། གྲོགས་མོས་རྒྱན་གྱི་རྣམ་འཕྲུལ་ནི།
བཀྲ་ཤིས་སྐད་དུ་བརྡགས་གྱུར་པ། ཤིན་ཏུ་ཚུང་བ་དག་ཀྱང་མཛེས།། 87

उदिते पद्मिनीकान्ते शान्ते तमसि शार्व्वरे ।
बभूव सर्व्वभूतानां सुखाय नयनोत्सवः ॥ ८१ ॥

ततः प्रवृत्ते पद्मिन्या दिवाकरकरग्रहे ।
उच्चयु र्भृङ्गललनासङ्गमङ्गलगीतयः ॥ ८२ ॥

ततः सिद्धाधिनाथस्य भवने भूरिसम्पदः ।
सुतापरिणयारम्भसम्भारः समवर्त्तत ॥ ८३ ॥

अथ सिद्धपुरन्ध्रीभि र्दिव्यांशुकविभूषणैः ।
दृष्ट्वा प्रसाधितां कन्या मूचु रस्परसो मिथः ॥ ८४ ॥

हारोऽस्याः कुचयो र्भारः परिहारः परं रुचेः ।
लावण्यव्यवधानेन भूयसा भूषणेन किम् ॥ ८५ ॥

तन्वङ्ग्याः सखि किं कृतः स्तनतटे रत्नावलीभि र्भरः
चित्रं मण्डनमण्डितासि सुदृशः किं वाञ्जनेनामुना ।
रम्यानञ्जनदुग्धहेण विहिता वक्त्रेन्दुविम्बे त्वया
पश्येयं कुरुते कलङ्ककलनां कस्तूरिकामञ्जरी ॥ ८६ ॥

सखीभिरिति संकल्पजल्पै राकल्पिते भ्रमः ।
कल्पितो मङ्गलायैव स्वल्पोऽप्यस्या व्यराजत ॥ ८७ ॥

དེ་ནས་ནམ་མཁའ་གཞལ་ཡས་ཁང་། ནོར་བུ་འཕྲེང་བའི་ཐེར་འཕྲེང་ཅན།
དོ་ཤེལ་བ་གམ་ཅན་ལྷ་ནུས། སྤྲིན་གྱི་བཞོན་པ་རབ་ཏུ་འོངས།། 88

ཡོན་ཏན་ལ་གྲུས་འཛིག་རྟེན་གསུམ་གྱིས་མཆོག།
གྲུབ་པའི་མགོན་པོས་མཆོད་པར་གྱུར་བ་དེས།
རིག་འཛིན་འདྲིང་བ་བརྒྱ་ཕྲག་རྗེས་འབྲང་ཞིང་།
བསྐོར་བྲུས་བཀྲ་ཤིས་ས་གཞི་དག་ཏུ་ཕྱིན།། 89

དེ་ནས་རིན་ཅན་གཞལ་ཡས་ཁང་གནས་པ།
ཡིད་སྐྱེས་རྩེ་དགའི་འཁྲི་ཤིང་བུ་མོ་ནི།
བག་མ་ལ་དགའ་མཛེས་པའི་ཆ་དག་གིས།
ཕྱོགས་ལ་རྒྱན་དག་སྤྱིར་བ་བཞིན་དུ་འོངས།། 90

གྲོགས་མོ་འི་ལག་པས་བསྐྱོད་པའི་ཊ་ཡབ་རྩེས།
ཉ་བའི་ཨུཏྤ་ལ་ཡལ་འདབ་ལྷུང་གྱུར་པ།
འགྲམ་པར་རེག་པས་སྐད་ཅིག་དེ་རབ་མཛེས།
རྟགས་ཡོན་ཟླ་བས་བརྒྱན་པའི་མཚན་མོ་བཞིན།། 91

དེ་ནས་བག་མའི་དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་ལ།
ཆོ་ག་བཞིན་ཞུགས་གྲུབ་བདག་བུ་མོ་ཡི།
ལག་བཟུང་རིག་པ་གསར་བའི་བདུད་རྩི་ཡིས།
རིག་འཛིན་རྒྱལ་པོ་འི་བུ་ནི་དགའ་བར་གྱུར།། 92

अथाययौ विमानेन [illegible]ंशुमालिना ।
हरिहर्म्म्यायमानेन व्योम्ना जीमूतवाहनः ॥ ८८ ॥

जगत्त्रयीपूज्यगुणादरेण
सिद्धाधिनाथेन स पूज्यमानः ।
विद्याधरश्रेणिशतानुयातः
सज्जीकृतां मङ्गलभूमि माप ॥ ८९ ॥

अथाययौ रत्नविमानसुस्था
कन्या मनोजन्मविलासवल्ली ।
विवाहहर्षद्युतिसंविभागै-
र्विभूषणानीव दिशां दिशन्ती ॥ ९० ॥

सखीकरान्दोलितचामराग्र-
विस्रस्तकर्णोत्पलपल्लवेन ।
कपोललग्नेन बभौ क्षणं सा
न्यस्ताङ्कचन्द्राभरणा निशेव ॥ ९१ ॥

ततः प्रवृत्ते विधिवद्विवाह-
महोत्सवे सिद्धनृपात्मजायाः ।
पाणिग्रहस्पर्शनवामृतेन
ननन्द विद्याधरराजसूनुः ॥ ९२ ॥

ཁྲི་ཕྲུག་དེ་དག་ལུས་ནི་བག་མའི་ཚོ།
ཏོ་ཤལ་ཆེ་འོས་རིན་ཅན་ལ་འཕོས་མཛེས།
མཛའ་བས་སྙིང་ལ་གོ་སྐབས་ཕྲིན་གྲུར་པ།
ཕན་ཚུན་རབ་དུ་དང་བས་ཞུགས་པ་བཞིན།། 93

བག་མའི་ཚོགས་རབ་དུ་སྦྲུར་བྲུས་པ།
མཆོད་ཡོན་བསྟེན་པ་དེ་དག་རྒྱལ་པོའི་ཁྲིམས།
སྒླུ་དང་གར་ལྡན་མགྲོ་རིས་ལྷུར་མཛེས་པ།
རིན་ཅན་སྤུན་བཀོད་དགའ་སྟོན་འོས་པར་སོང་།། 94

དེ་ནས་དགའ་སྟོན་སྒྲོ་བའི་ཁྲིད་པར་གྱིས།
གར་གྱིས་ངལ་བཞིན་འདབ་བརྒྱའི་སྦྲང་རྩི་འཐུངས།
ཚ་ཟེར་ལྡན་པའི་ཟེར་འཕྲེང་ཉུབ་རི་ཡི།
ངོས་ལ་འཁོད་པས་དལ་གྱིས་ངལ་གསོ་བསྟེན།། 95

དེ་ནས་འོད་ཆགས་ཉིན་མོའི་དཔལ་དང་ནི།
ཆགས་ལྡན་ཐུན་མཚམས་དག་ཀྱང་ཁྲིད་བྱས་ནས།
འོད་ཟེར་འཕྲེང་བ་སྐྱིད་ཚལ་ལ་ཆགས་བཞིན།
ལྷུན་པོའི་ཕ་རོལ་ངོས་ཀྱི་ས་གཞིར་སོང་།། 96

རྒྱ་སྐར་གཡོ་ལྡན་མཚན་མོ་རི་དགས་མིག།
ཉིན་མོའི་མཇུག་དུ་གོས་སྔོན་ལྡན་པ་མཐོང་།

तौ दम्पती स्फारमहार्हरत्न-
संक्रान्तदेहौ बभतु विवाहे ।
प्रीत्येव लब्ध्वा हृदयेऽवकाशं
परस्परं स्वस्थतया प्रविष्टौ ॥ ९३ ॥

निर्वर्त्तितोद्वाहविधिप्रबन्धौ
तौ गीतनृत्योचितनाककान्तम् ।
विन्यस्तरत्नासन मर्घ्यभाजौ
राजाङ्गनं जग्मतु रुत्सवार्हम् ॥ ९४ ॥

अथोत्सवोत्साहविशेषनृत्त-
खिन्नेव पीत्वा मधु शातपत्रम् ।
विश्रान्ति मस्ताद्रितटे निषण्णा
भेजे शनैरंशुमतोऽंशुमाला ॥ ९५ ॥

ततः समादाय करावलम्बनां
दिनश्रियं रागवतीञ्च सन्ध्याम् ।
उद्यानलोभादिव रश्मिमाली
मेरो र्जगामापरपार्श्वभूमिम् ॥ ९६ ॥

नीलाम्बराद्दृश्यत वासरान्ते
विलोलतारा रजनी मृगाक्षी ।

འཛིགས་ཞིང་འཁྲུལ་བས་ཡང་ཡང་སྒྲོགས་རྣམས་སུ།
རྣམ་པར་བལྟ་ཞིང་མངོན་པར་འགྲོ་བ་བཞིན།། 97

དེ་ནས་ཤར་གྱི་རི་རྩེར་རི་བོང་ཅན།
འོད་ཟེར་འཕྲེང་བ་ཞལ་གྱི་དྲ་བས་བསྐྲམས།
ཟ་གམ་ཆེར་འཛོགས་དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་ལ།
གྲུབ་པའི་བུ་མོ་འི་གར་ལ་བལྟ་བ་བཞིན།། 98

རྒྱ་སྐར་རྒྱུ་དང་འབྲས་ཡོས་སེ་དོག་གདོར།
མཚན་མོ་འི་ཟླ་བས་བག་མར་བླངས་པ་དེར།
སྙིང་རྗེའི་བརྟུལ་ཞུགས་སྙིང་རྗེས་སྐྱོས་པ་ཅན།
ཀུ་མུ་ད་འབྱུང་གནས་ཅི་ཡང་རབ་དཀར་གྱུར།། 99

དེ་ནས་ཉམས་དགའ་དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་དེར།
འཕྲེང་བ་དོ་ཤལ་རབ་འབར་དབྱུ་བ་གཡོ།
གྲུབ་པའི་ན་ཆུང་འཛིག་རྟེན་རྣམ་པར་མཛེས།
ཟླ་ཤར་བདུད་རྩིའི་རྒྱ་མཚོ་འཕྱུར་བ་བཞིན།། 100

དེ་ནས་སྤུ་དྲོ་དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་ནི།
ཡོངས་སུ་རྒྱས་ཚེ་གྲོགས་དང་སྤྲད་པ་ཡིས།
ཉི་འོད་གཞོན་ནུས་ལི་ཁྲིའི་ཚོགས་ཀྱིས་བཞིན།
གྲུབ་པའི་གྲོང་དུ་གྲོང་པའི་རྩེ་དགའ་བྱུང་།། 101

विलोकयन्ती भयसम्भ्रमेण
मुहुर्दिगन्तानभिसारिकेव ॥ ९७ ॥

अथोदयाद्रेः शिखरं शशाङ्कः
करावलीस्फाटिकजालपट्टम् ।
महोत्सवे सिद्धपुरन्ध्रिनृत्यं
द्रष्टुं महाहर्म्यमिवारुरोह ॥ ९८ ॥

प्रकीर्णताराक्षतलाजपुष्पे
तस्मिन्निशाचन्द्रमसोः विवाहे ।
अभून्मधुक्षीवमधुव्रतानां
कोऽपि प्रमोदः कुमुदाकराणाम् ॥ ९९ ॥

महोत्सवोत्साहरसेऽथ तस्मिन्
विलोलफेणोज्ज्वलमाल्यहारः ।
नृत्यन् बभौ सिद्धपुरन्ध्रिलोकः
चन्द्रोदयोद्भूत इवामृताब्धिः ॥ १०० ॥

ततः प्रभाते परिवर्द्धमाने
महोत्सवे मित्रसमागमेन ।
बालातपे सिद्धपुरे बभूव
सिन्दूरपूरैरिव पौरकेलिः ॥ १०१ ॥

དགའ་སྟོན་ཆེན་པོ་རྨད་བྱུང་དགའ་བའི་ས།
ཀྱེ་མ་དྲུག་ནི་དལ་གྱིས་རབ་འདས་དེ།
ཀྱེ་མ་བདུན་གྱི་དང་པོ་རི་ངོས་ལ།
རིག་འཛིན་རྒྱལ་པོའི་བུ་ནི་ནམ་པར་རྒྱུ།། 102

དེར་ནི་གདངས་ཀའི་ནོར་བུའི་འོད་ཟེར་དག།
རབ་གསལ་དྲ་བའི་སྣང་བ་རྒྱས་བྱེད་པ།
ཀླ་བའི་དཀྱིལ་འཁོར་ཡོངས་རྫོགས་བཞིན་རས་ཅན།
ཀླུ་གཞོན་པ་དང་བཅས་པ་མདུན་དུ་མཐོང་།། 103

མཆི་མ་ཕྱུག་པོར་རབ་འབབ་ཁྲིགས་པ་ཡི།
འཕྲེང་བས་ཉ་མའི་དཀྱིལ་འཁོར་དཀྲིགས་གྱུར་ཅིང་།
རབ་དྲག་ཀླུ་ངན་གྱིས་བཅོམ་འདར་བ་དེའི།
སྙིང་རྗེའི་ཆོ་ངེ་རབ་དུ་གསང་བ་ཐོས།། 104

ཀྱི་ཧུད་མཉེས་གཤིན་ས་འོག་ནོར་བུའི་སྒྲོན།
ཇི་ལྟར་ཁྱོད་ནི་བརྟག་ལ་ཉེ་བ་ཐོབ།
ཁྱོད་གདོང་ཆུ་སྐྱེས་ཀུན་དགའི་ཚོགས་བཞིན་མཛེས།
འདི་ནི་བདག་གིས་ཕྱི་ནས་གང་དུ་མཐོང་།། 105

ཀྱི་ཧུད་དགའ་མའི་དགའ་བའི་འཁྲི་ཤིང་དཔྱིད།
ཡིད་སྲུབས་འཚམས་སྦྱོར་ཕོ་ཉ་ལང་ཚོ་འདིར།

शनैः प्रयातेषु दिनेषु षट्सु
महोत्सवस्याद्भुतहर्षभूमेः ।
गिरे स्तटे सप्तमवासराग्रे
चचार विद्याधरराजसूनुः ॥ १०२ ॥

ददर्श तत्र स्फुटरश्मिजाल-
फणामणि[illegible]शम् ।
मात्रानुयातं परि[illegible]न्द्र-
विम्बाननं नागकुमार मग्रे ॥ १०३ ॥

तस्याः [illegible]ष्पविन्दु-
मालावकीर्णस्तनमण्डलायाः ।
अत्युग्रशोकाहतिकम्पितायाः
शुश्राव तारं करुणप्रलापम् ॥ १०४ ॥

हा वत्स पातालमणिप्रदीप
समीप माप्तोऽसि कथं क्षयस्य ।
द्रक्ष्यामि कान्तं क्व पुन स्तवेद-
म[illegible]ह मिवाननाब्जम् ॥ १०५ ॥

अस्मिन् प्रियप्रीतिलतावसन्ते
किं यौवने मन्मथसन्धिभूते ।

ཇི་ག་གཅིན་གྱི་སྒྲོག་གྲུར་ཁྱོད་ཟ་འགྱུར།
དུས་ཀྱི་གཉིས་འཕྲུང་གི་བཅོམ་ཚུ་ད་བཞིན།། 106

ཞེས་པ་དེ་ཡི་སྙིང་ཇིའི་སྒྲ་གྲོས་ནས།
ཤུ་ངན་ཐུག་ཏུ་ནང་དུ་རབ་ཐུག་པ།
རིག་འཛིན་རྒྱལ་པོའི་བུ་ཡི་མདོན་སྒྲོགས་དེ།
དེ་ལ་བཟོད་དཀའི་སྡུག་བསྔལ་རྒྱ་དག་གྲིས།། 107

མ་ན་ཁྱོད་ཀྱི་ཆེ་ངེ་དྲག་པོ་འདི།
སྡུག་བསྔལ་དྲག་པོའི་གསལ་བྱེད་ཅི་ལས་སྐྱེས།
དགེ་བའི་གཟུགས་ཅན་དམ་པ་འདི་ལ་ཁྱོད།
དྲག་པོ་ཀུན་ཏུ་འདར་བྱེད་ཅི་ཞིག་དོགས།། 108

ངེས་པར་དགེ་བ་དག་ལ་འཚོས་པའི་ལུས།
སྐྱེ་བོ་བཟང་པོ་དང་འགྲོགས་བདེ་བ་སྟེར།
རྣམ་པ་འདི་ལྟ་བུ་ནི་རབ་འཛོམས་པའི།
རྒྱུད་པའི་གནས་ཉིད་རབ་ཏུ་མི་འགྱུར་རོ།། 109

ཞེས་པ་དེ་ཡིས་སྡུག་བསྔལ་དུག་འཕོས་འཁྲུགས།
བརྩེ་བའི་རང་བཞིན་དེ་ཡིས་དྲིས་ལ་དེས།
འབྲལ་བས་འཛིགས་ནས་བུ་ཡི་བཞིན་ལ་མིག
ཕྱུར་པ་བཙུགས་བཞིན་དེ་ལ་རབ་སྨྲས་པ།། 110

हा भक्ष्यसे बान्धवजीवभूत
कालाहिपाक्रान्त इवासि पुत्र ॥ १०६ ॥

कस्मात् तवायं घनदुःखशंसी
मातः प्रजातः प्रसभं प्रलापः ।
किं तीव्र माकम्पक मस्य साधोः
कल्याणमूर्त्तें रभिशङ्कयेत् कम् ॥ १०७ ॥

वपूंषि कामं कुशलोचितानि
सौजन्यसंवादसुखप्रदानि ।
एवंविधानि प्रतियातनानां
नैवास्पदत्वं विपदां प्रयान्ति ॥ १०८ ॥

संक्रान्ततद्दुःखविषाकुलेन
पृष्टेति सा तेन दयामयेन ।
त मब्रवीत् कीलितलोचनेव
वियोगभीत्या वदने सुतस्य ॥ १०९ ॥

བཅོས་ཐབས་མེད་པར་གྱུར་པ་ངེད་ཀྱི་ནི།
བསྡུག་བསྔལ་མེད་དག་ཐོས་པས་ཁྲོད་ལ་ནི།
ལས་ངན་སྨིན་པ་ཉེར་གནས་བཟོད་དཀའ་ཡི།
རྣམ་པ་འདི་ནི་བདག་ལ་དུས་མིན་ལྷུང་། ॥ 110

རྒྱ་ཆེ་གྲགས་འབར་དུང་སྐྱོང་རིགས་ཉིད་ཀྱི།
ཕྲུ་གུ་བདག་གི་བུ་གཞོན་འདི་ལ་ནི།
བྲེད་པོ་གདུག་པས་རྩ་བ་འཇོམས་པ་ཡི།
སྤུ་གྲི་རྣོན་པོ་འདི་ནི་ཆས་སུ་བྱས॥ 111

དྲག་དུ་ཟ་བར་སྟོན་བྱེད་མཁའ་ལྡིང་ལ།
ཐམས་ཅད་བརླག་པ་བསྒྲུང་སྙད་རེ་མོས་ཀྱི།
གདེངས་ཅན་འཛིན་པ་དག་གིས་ཀླུ་དེ་ནི།
གོས་དང་རྟགས་ཀྱིས་མཚན་པ་སྤྲིང་བར་བྱེད॥ 112

གང་འདི་ཁ་བའི་རི་ནི་བཀོད་པ་ཡི།
ཕྱུང་པོ་ཕ་རོལ་མཐོང་མིན་མཐོང་གྱུར་པ།
འདི་ནི་གདེངས་ཅན་ལུས་ཟོས་རོར་བ་ཡི།
ཀང་རུས་འཕྲེང་བས་བསྒྲུབས་པའི་རུས་ཕུང་ཡིན॥ 113

མཐར་བྱེད་སོ་ཡི་དྲུང་དུ་སོང་གྱུར་ཅིང་།
གོས་དམར་བཀའ་ནི་རབ་དུ་བཟུང་བྱས་པ།

किं निष्प्रतीकारसमुद्गमेन
श्रुतेन ते सद्यसनानलेन ।
अकालपाती मम दुःसहोऽयं
दुष्कर्म्मपाकोपनतप्रकारः ॥ ११० ॥

विशालकीर्त्त्युज्ज्वलशङ्खपाल-
कुलाङ्कुरे वत्सतरे ममास्मिन् ।
मूलाभिघाती विधुरेण धात्रा
सज्जीकृतोऽयं कठिनः कुठारः ॥ १११ ॥

एकः सदा भक्षणदीक्षितस्य
तार्क्ष्यस्य सर्व्वक्षयरक्षणाय ।
वारेण नागः फणिनायकेन
विसृज्यते पाटलपट्टचिह्नः ॥ ११२ ॥

योऽयं तुषाराचलसन्निवेशः
संदृश्यते राशि रदृश्यपारः ।
स एष भुक्तोज्झितभोगिकाय-
कङ्कालमालाकलितोऽस्थिकूटः ॥ ११३ ॥

वारक्रमेणाद्य ममास्य सूनोः
कृत स्तदद्यान्तिक मागतस्य ।

བདག་གི་བུ་འདིས་དེ་རིང་རིམ་གྱིས་ནི།
ངེད་རིགས་རྩ་བ་འཇོམས་པའི་རིས་འདི་ཐོབ།། 114

ཅེས་པ་འཇིགས་པས་སྐྱུར་དུ་སྨྲ་བྱེད་ཅིང་།
བུ་དེ་ཡི་ནི་དབུགས་དག་འབྱིན་བྱེད་པ།
དེ་ཡིས་དེ་ནི་གོས་འདབ་ཀྱིས་བསྒྲིབས་ནས།
སྙིང་རྗེའི་ང་རོ་གསང་པོར་ཚོ་ང་བཏོན།། 115

ཀྱེ་ཧུད་དུང་གི་གཙུག་ཕུད་འགྲོ་བའི་རྒྱན།
གསར་བར་འགྲོ་ལ་འདི་ལྟར་ཁྱོད་རིང་ཅི།
ཞེས་བརྗོད་བུ་ཡི་མགྲིན་བཟུང་དེ་ཡི་ནི།
ཕྲག་པར་བཞིན་བཀོད་མ་དེ་སྨོངས་པར་གྱུར།། 116

དལ་གྱིས་འདུ་ཤེས་ཐོབ་ཅིང་སྐྲག་མ་དེ།
བྱེའུ་གཅིག་ལྡན་པ་བཞིན་གཞོན་ནུས་མཐོང་།
དེ་ཡི་སྡུག་བསྔལ་ནགས་མེ་ཀློག་པའི་ཐབས།
བརྩེ་བས་བརླན་པའི་ཀློ་ཡིས་རབ་བསམས་པ།། 117

སྙིང་རྗེས་དམན་པ་གང་གི་རྟག་ཏུ་ནི།
གཞན་དག་བཅོམ་ནས་ལུས་ཅན་གསོ་བྱེད་པ།
ཀྱེ་མ་འདབ་ཆགས་དབང་གིས་འབད་པ་ནི།
གདུག་པས་རྗེས་སུ་འབྲེལ་འདི་རབ་ཏུ་དམན།། 118

प्राप्तोऽय मस्मत्कुलमूलघाती
गृहीतशोणांशुकशासनस्य ॥ ११४ ॥

इति ब्रुवाणा विनयेन तूर्ण-
माश्वास्यमाना तनयेन तेन ।
सा तं पिधायांशुकपल्लवेन
चुक्रोश तारं करुणस्वरेण ॥ ११५ ॥

हा शङ्खचूड़ त्वरसे किमेवं
गन्तुं जगन्मण्डन वध्यभूमिम् ।
उक्त्वेति सा कण्ठगृहीतपुत्रा
तत्कन्धविन्यस्तमुखी मुमोह ॥ ११६ ॥

दृष्ट्वाप्तसंज्ञां शनकैः कुमार-
स्तां कातरां धेनु मिवैकवत्साम् ।
अचिन्तयद्दुःखदवानलेऽस्याः
निवारणोपायधिया दयार्द्रः ॥ ११७ ॥

अहो वतायं पतगेश्वरस्य
क्रौर्य्यानुबन्धी मलिनः प्रयत्नः ।
पुष्णाति नित्यं करुणाविहीनः
परोपघातेन शरीरकं यः ॥ ११८ ॥

བུ་དང་བྲལ་བར་གྱུར་པ་བུ་མེད་གི།
མ་འདི་ངས་པ་ཉིད་དུ་འཚོ་མ་ཡིན།
གཞོན་ནུ་ཞིན་དུ་གཞོན་པའི་ལུས་ཅན་འདི།
རང་གི་ལུས་བྱིན་བདག་གི་བསྐྱང་བར་བྱ།། 119

སྐད་ཅིག་འདི་བསམས་དེ་ཡིས་དེར་སྨྲས་པ།
མ་གཅིག་ཁྱོད་ནི་བུ་བཅས་རང་སར་སོང་།
ཀླུ་དག་གསོད་པའི་གནས་སུ་བདག་མཆི་ཡིས།
གོས་དམར་མཚན་མ་འདི་ནི་བདག་ལ་སྩོལ།། 120

ཞེས་པ་བརྩེ་ལྡན་དེ་ཡིས་བརྗོད་ཙམ་ལ།
ཡན་ལག་འཁྲི་ཤིང་འདར་དེས་དེ་ལ་སྨྲས།
འགལ་བ་འདི་ནི་ཁྱོད་ཀྱིས་བརྗོད་མི་བྱ།
ཁྱོད་ནི་དུང་གཙུག་ལས་ལྷག་བདག་གི་བུ།། 121

བདེ་མེད་ལས་ཀྱི་ཉེར་གནས་གཏིང་མེད་མཚོ།
སྐྱོངས་པའི་ཟ་རླབས་ལྡན་པར་བདག་འཇུག་གོ།
ཉེས་པ་བྱེད་པ་རྣམས་ལ་སྡུག་བསྔལ་ནི།
དུས་མིན་སྤྲིགས་ཀྱི་རྡོ་བ་བཟོད་དཀའ་ལྷུང་།། 122

དམ་པའི་སྙིང་སྟོབས་རྒྱ་གཏེར་ཁྱོད་ཀྱི་ལུས།
འགྲོ་བའི་མིག་དང་སྲོག་གྱུར་བསྐལ་པ་ནི།

वियुज्यमाना तनयेन नेयं
जीवत्यवश्यं जननी विवत्सा ।
अयं कुमारः सुकुमारमूर्त्ति-
र्मयैव रक्ष्यः स्वतनुप्रदेन ॥ ११९ ॥

क्षणं विचिन्त्येति स ता मुवाच
मात व्रंज त्वं ससुता स्वभूमिम् ।
गच्छाम्यहं पन्नगवध्यधाम
प्रयच्छ शोणांशुकचिह्न मेतत् ॥ १२० ॥

इत्युक्तमात्रे सदयेन तेन
सा कम्पमानाङ्गलता त मूचे ।
न वाच्य मेतद्भवता विरुद्धं
त्वं शङ्खचूडादधिकः सुतो मे ॥ १२१ ॥

अहन्तु मोहोर्म्मि मगाधसिन्धु-
मशर्म्मकर्म्मोपनतं विशामि ।
अकालयन्त्रोपलदुःसहानि
दुःखान्यलं दुष्कृतिनः पतन्ति ॥ १२२ ॥

साधो सुधासन्निधि राश्रितानां
सत्त्वोदधे स्वस्तिमती तनुस्ते ।

འཇིག་ཀྱང་མི་འཇིག་མངོན་སུམ་རྗེན་བྱེད་ཀྱི།
བདུད་རྩི་ཉེ་འདི་ལེགས་པར་ལྡན་གྱུར་ཅིག ༎ 123

ཅེས་པ་དེ་ཡིས་བརྗོད་ཅིང་འབད་པ་དེས།
རྗེས་སུ་བཅིངས་བྱས་རང་ལུས་སྦྱིན་པ་ལ།
གང་ཚེ་སེམས་སྤྲོད་གཡོ་བ་མེད་གྱུར་པ།
དེ་ཚེ་དུང་གཙུག་གིས་ཀྱང་དེ་ལ་སྨྲས༎ 124

མཁའ་ལྡིང་ཟས་སུ་བདག་སྤྲོས་དང་པོར་གྲུབ།
འདི་ལ་བྱེད་པོ་ལ་ནི་ཅི་ཞིག་བྱ།
རྒྱུ་མེད་མཉེས་ག་ཤིན་དག་ལས་གནས་མིན་འདིར།
ཁྱོད་ནི་ལོག་པའི་བསམ་པ་བྱར་མི་འོས༎ 125

ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་ནི་ཡོན་དན་རྒྱན་དང་ལྡན།
ཚུལ་བཟང་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་བདུད་རྩིའི་གཏེར།
སྲིད་གསུམ་འཚོ་བ་ཡིས་ཀྱང་བསྲུང་བྱ་འདི།
རྩྭ་མཚུངས་བདག་དོན་ཇི་ལྟར་གཏང་བར་འོས༎ 126

སྲིད་པའི་ནགས་ཚལ་འདིར་ནི་བདག་ལྟ་བུ།
ཀ་ཤིའི་འདབ་མ་དང་མཚུངས་རྟག་ཏུ་འབྱུང་།
བདུད་རྩིའི་སྤྲིན་ཆར་གྱུར་པ་ཡོངས་འདུའི་ཤིང་།
ཁྱོད་ལྟ་བུ་ནི་ཕྱི་ནས་འབྱུང་མ་ཡིན༎ 127

भूयाज्जगल्लोचनजीवभूता
कल्पक्षयेऽप्यक्षयसाक्षिणीयम् ॥ १२३ ॥

इत्युच्यमानः स तया प्रयत्नात्
बद्धानुबन्धः स्वतनुप्रदाने ।
यदाभवन्निश्चलचित्तवृत्ति-
स्तां शङ्खचूडोऽपि तदा जगाद ॥ १२४ ॥

तार्क्ष्यस्य भक्ष्या वय मादिसर्गे
सिद्धाः कि मच क्रियते विधातुः ।
मिथ्यैव निष्कारणवत्सलत्वात्
न कर्त्तु मर्हस्यपदेऽच चित्तम् ॥ १२५ ॥

इदं गुणालङ्करणं वपुस्ते
संपूर्णसौजन्यसुधानिधानम् ।
त्रैलोक्यजीवैरपि रक्षणीयं
त्याज्यं तृणस्येव कथं ममार्थे ॥ १२६ ॥

भवन्ति नित्यं भवकाननेऽस्मि-
न्नस्मद्विधाः काशपलाशतुल्याः ।
भवद्विधस्यामृतसोदरस्य
न पारिजातस्य पुनः प्रसूतिः ॥ १२७ ॥

སྐྱེ་གཞན་བསོད་ནམས་ཟོང་གི་རྩལ་བཟང་ཁྱོད།
བདུད་རྩི་བདུད་རྩིའི་ཟེར་མཐོང་དང་བར་མཛོད།
བདག་གི་ཐུགས་ཁྲལ་དག་གིས་ཡིད་གདུང་འདི།
བདག་ཉིད་ཀུན་གྱིས་ཁྱོད་ནི་ཡོངས་མ་མཛད།། 128

རྒྱ་མཚོའི་དྲུང་དུ་ལུས་བཀོད་གོ་ཀ་ཙི།
ཤ་སྐྲར་མྱུར་དུ་ཕྱིན་ནས་ཕྱག་འཚལ་དེ།
མ་ཉིས་འོག་ཁང་པར་རྣམ་སྤྲིངས་ནས།
མཁའ་ལྡིང་རྗེ་དེར་སྐྱོ་མེད་བདག་མཆི་འོ།། 129

ཞེས་བརྗོད་མགོ་ཤིས་སྤྲིན་གྱི་བཞིན་པ་ལ།
རབ་དུ་བདུད་ནས་ཀླུ་ཉི་མ་དང་བཅས།
ཐ་ལྟབས་ཆེན་པོའི་ལག་པས་དབྱུ་པའི་འཕྲེང་།
རབ་བཀོད་གོ་ཀ་ཙིའི་ངོས་སུ་སོང་།། 130

རིག་འཛིན་བདག་པོ་དག་གི་བུ་ཡང་དེར།
དེ་ཡི་སྒྲོག་ནི་རབ་བསྲུངས་ངེས་པ་ཡི།
འགྲོ་བ་མདུན་དུ་ཉུག་ཧུམ་པ་དག་ནི།
ལག་ན་གོས་དམར་ཐོགས་ནས་འོང་བ་མཐོང་།། 131

དེ་ནས་ཉུག་ཧུམ་པ་དེས་ཕྱག་འཚལ་ནས།
བཀྲ་ཤིས་གོས་ཟུང་དེ་ནི་དེ་ལ་ཕུལ།

प्रसीद जन्मान्तरपुण्यपण्यै-
र्दृष्टोऽसि सौजन्यसुधासुधांशुः ।
अस्मद्विषादेन मनःप्रयासः
सर्व्वात्मनायं भवता न कार्य्यः ॥ १२८ ॥

गत्वार्णवं स्वस्वनिविष्टमूर्त्तिं
गोकर्णसत्त्वं प्रणिपत्य तूर्णम् ।
पातालगेहं जननीं विसृज्य
गच्छामि तां तार्क्ष्यशिला मखिन्नः ॥ १२९ ॥

उक्तेति नागः प्रणिपत्य मूर्द्ध्ना
जीमूतवाहं जननीसहायः ।
जगाम गोकर्णतटं महाब्धि-
तरङ्गहस्तार्पितफेनमालम् ॥ १३० ॥

विद्याधराधीशसुतस्तु तत्र
तत्प्राणसंरक्षणनिश्चयेन ।
व्रजन् ददर्शारुणपट्टपाणि-
मायान्त मन्तःपुरिकं पुरस्तात् ॥ १३१ ॥

स वर्षवर्य्यः प्रणिपत्य तस्मै
दत्त्वाय तन्मङ्गलपट्टयुग्मम् ।

དགའ་སྟོན་ཞག་བདུན་དག་གི་ཁྲུས་ཀྱི་སྐད།
ཚོ་ག་བསྒྱུར་བས་གྲོན་པར་མཛད་ཅེས་སྨྲས།། 132

བཟང་པོ་སྤྱོན་ལ་ཁྱིད་སོང་རྗེས་ནས་ནི།
ཐྲོགས་འགོར་མེད་པར་བདག་འོང་ཤེས་པར་མཛོད།
ཅེས་བརྗོད་མྱུར་དུ་དེ་བཏང་དགའ་བ་ཡི།
གཞོན་ནུ་སྙིང་སྟོབས་བློ་ཡིས་རབ་བསམས་པ།། 133

སླ་དག་གསོད་པའི་རྟགས་གྱུར་གོས་དམར་བཟུང་།
འདོད་པ་འདི་ནི་འབད་པ་དང་བྲལ་བར།
ཨ་ལ་བདག་གིས་ཐོབ་པས་མྱུར་ཉིད་དུ།
ལག་འགྲོ་དགྲ་ཡི་རྗེ་ཅན་འགྲོ་བར་བྱ།། 134

ཞེས་བསམས་གཙུག་ནི་ནོར་བུའི་འོད་ཟེར་ནི།
རབ་འབར་ཚོགས་མཚུངས་གོས་ནི་སྤྱི་བོར་བཀོད།
གཞན་གྱི་བློ་གྲོས་དག་ཏུ་ཆགས་བྱས་ཏེ།
མཁའ་ལྡིང་བབས་རྟགས་ལྡན་རྗེ་ཅན་སོང་།། 135

བརྟེན་ཆགས་སྤྲུལ་གྱི་ཞག་གི་དྲན་གྱུར་ཅིང་།
ངོས་ནི་ཁྲག་གིས་དམར་བ་རེར་ཕྱིན་ནས།
འཇིགས་དེ་མཁའི་ལྡིང་འོང་བ་མཐོང་འདོད་པས།
དེ་ནི་ལུས་ཀྱི་སྟོད་བསྒྲིབས་རྣལ་པར་གནས།། 136

आगम्यतां मुत्सवसङ्गमाच-
स्नानाय सज्जो विधि रित्युवाच ॥ १३२ ॥

भद्र त्व मग्रे व्रज निर्विलम्ब-
मवेहि मा मागतमेव पश्चात् ।
तूर्णं त मुक्तेति विसृज्य हर्षा-
दचिन्तयत् सत्वधिया कुमारः ॥ १३३ ॥

दिष्ट्या मया पन्नगवध्यचिह्नं
समीहितं पाटलपट्टयुग्मम् ।
यत्नाद्विनावाप्त मिदं व्रजामि
क्षिप्तां शिलामेव भुजङ्गशत्रोः ॥ १३४ ॥

ध्यात्वेति चूड़ामणिदीप्तरश्मि-
पुञ्जोपमं मूर्ध्नि निधाय पट्टम् ।
हृतोत्तरीयप्रणयः परेण
स तार्क्ष्यपाताङ्कशिलां जगाम ॥ १३५ ॥

आसाद्य तां शोणितशोणदृष्टा-
माश्यामलीनाहिवसावसेकाम् ।
आरुह्य तार्क्ष्यागमनाभिकाङ्क्षी
तस्थौ स संच्छादितपूर्व्वकायः ॥ १३६ ॥

དེ་ནས་གསེར་གྱི་ཁ་བའི་བ་རླབས་ལྟར།
མཛེས་པའི་ཀློག་དྲག་ཚོགས་ཀྱི་སྤྲིན་དག་ནི།
རབ་ཏུ་གསལ་བར་གྱུར་བཞིན་གང་གིས་མཁའ།
རྔ་གདོང་མེ་འབར་རྒྱ་མཚོའི་ཆུ་བཞིན་གྱུར།། 137

དེ་ནས་གཡོག་པ་བསྐྱོད་པར་རབ་བསྐྱེད་རྒྱུས་པར་རབ་དཀྲིགས་
རླུང་གི་ཆུ་གཏེར་འཁྲུག་བྱེད་ཅིང་།

ཉི་མའི་འོད་ཟེར་གྱིས་མནན་གསེར་གྱི་རི་བོ་དང་མཚུངས་བདབ་
ཆགས་དབང་པོ་རིང་ནས་བགྲོང་།

གང་གིས་དཔན་པའི་འགྲོས་དག་གི་ནི་ལྡིང་པ་མཁའ་དག་གུབས་
པར་གྱུར་ཅིང་ས་འཛིན་གྱི།

རྩེ་མོའི་ཚ་དག་ལྷུང་བའི་སྐྲ་དྲག་གནོད་པས་འཇིགས་པ་བཞིན་
དུ་ས་གཞི་འཁྲུགས་པར་གྱུར།། 138

དེ་ནས་རི་ལ་འཇིགས་རྟུང་རྡོ་རྗེ་བཞིན།
བརྟན་པའི་ལུས་ཅན་དེ་ཡི་རྒྱབ་ཏུ་ནི།
རྡོ་རྗེ་ལྟར་དྲག་སྡེར་མོ་ལྕགས་ཀྱུའི་རྩེའི།
དྲག་པོར་སྣུན་བྱེད་ཀླུ་དབང་དགྲ་དག་ལྷུང་།། 139
འཕྲུལ་ལ་མཁའ་ལྡིང་དག་གིས་བསྣུན་ཞིང་ལུས་ནི་གདུགས་པར་གྱུར་མོད་ཀྱང་།
གཞན་སྐྱོག་བསྲུང་ལ་རབ་མང་སྤྱུ་ལོང་གི་བརྒྱན་ལུས་ཅན་གཡོན་ཏུ་དག།
བརྟན་པ་ཡངས་པས་རྟག་ཏུ་བདག་གི་ལུས་འདི་སྡུག་བསྔལ་གྱིས་གཟིར་བའི།
གདུང་བ་ལྷན་པའི་ཚོགས་རྣམས་བསྲུང་བའི་ཉེར་འཁོར་གྱུར་ཅིག་ཅེས་པ་
བསམས།། 140

अथ द्रवत्काञ्चनवीचिरोचि-
रखण्ड स्तडित्पुञ्जघनप्रकाशः ।
समुद्ययौ येन नभो बभूव
सवाडवोद्गार मिवार्णवाभ्भः ॥ १३७ ॥

पक्षीन्द्रोऽदृश्यतारादथ तरणिकराक्रान्तहेमाचलाभः
पक्षाक्षेपप्रवृत्तप्रततपरिसरन्मारुतक्षोभिताब्धिः ।
यत्संपातावहेलाशकलितसकलानोकहभ्रष्टभूभृत्-
प्राग्भारस्फारघोषव्यतिकरचकितेवाकुला भू र्बभूव ॥१३८॥

भोगीन्द्रशत्रुः स्थिरविग्रहस्य
तस्याथ वज्रोग्रनखाङ्कुशाग्रः ।
घोराशनिस्फोट इवाचलस्य
पपात पृष्ठे कठिणप्रहारः ॥ १३९ ॥

कुमार स्तार्क्ष्येण क्षतदलितगात्रोऽपि सहसा
परप्राणत्राणप्रबलपुलकालङ्कृततनुः ।
प्रदध्यौ दुःखार्त्तव्यसनिगणरक्षोपकरणं
शरीरं मे भूयात् सततमृत मित्यायतधृतिः ॥ १४० ॥

དེ་ནས་ཐུག་ཆོམ་འཛིགས་རུང་སྐྲ་ལྷན་ཁ་ཡིས་མངོན་བཅོམ་ཞིང་།
ངེས་པར་གདུགས་ཀྱང་དེ་ནི་གཡོ་མེད་ཉིང་སྟོབས་བརྟན་ལྷན་ཆེ།
ལག་འགྲོ་འདི་ནི་སུ་ཞེས་དེར་ནི་འདབ་ཆགས་རྒྱལ་པོ་དག།
ཡ་མཚན་ལ་ཆགས་རྣམ་པར་ངེས་སྐྱད་གཡོ་བ་མེད་པར་གྱུར།། 141

དེ་ནས་འདབ་ཆགས་བདག་པོ་རབ་དྲག་ཉི་མའི་འཕྲེང་བ་བཞིན།
གཟི་བྱིན་སེར་སྐྱ་རྒྱ་ཆེན་ཚོགས་ཀྱིས་ཕྱོགས་ནི་སེར་བྱེད་པས།
སྐྱུར་ཡང་མངོན་བདབ་སྙུར་དུ་དེ་ཡི་དུས་བུ་དག།
ནོར་བུ་འོད་དམར་རབ་འབར་ཁྲག་རྒྱུན་ལྟ་བུར་རབ་གསལ་བླངས།། 142

གནས་སྐབས་དེར་ནི་གཞོན་ནུ་ཡིས། ཧ་རི་ཙན་དན་ནགས་ཚལ་དུ།
སྤྲིན་གྱི་དོག་ནི་བཙུན་མོ་དང་། ལྷན་ཅིག་མནའ་མ་དང་ལྷན་གནས།། 143

ཆུ་གཏེར་ཟླ་བ་འདོད་པ་བཞིན། བུ་ནི་བལྟ་བར་འདོད་གྱུར་ཅིང་།
སྙིང་ལ་དོགས་པ་གནས་པ་ཡིས། བསམ་པས་ནོན་པ་བཞིན་སྨྲས་པ།། 144

ཀྱེ་མ་ཅི་ཞིག་ད་དུང་ཡང་། བུ་ནི་སྤྲིན་གྱི་བཞོན་པ་དག།
རི་མཆོག་མཐའ་ལ་བལྟ་བ་ཡི། དགེ་མཚན་ཅན་དེ་མ་མཐོང་ངོ་།། 145

རི་འདིའི་ངོས་ལ་མཁའ་ལྡིང་གིས། དུས་འདི་འངར་བ་རབ་དུ་ཞུགས།
གང་གིས་ནམ་མཁའ་མི་བཟད་པའི། ཕྱོགས་སྤྲིག་འབར་བ་ལྟ་བུར་ངོགས།། 146

निर्घातघोरतरघोषमुखाभिघात-
निर्दारितेऽप्यचलसत्त्वदृढेऽथ तस्मिन् ।
कोऽयं भुजङ्ग इति तत्र विहङ्गराजः
संसक्तविस्मयविनिश्चयनिश्चलोऽभूत् ॥ १४१ ॥

अथ पुनरभिपत्योच्चण्डमार्त्तण्डमाला-
कपिलविपुलतेजःपुञ्जपिञ्जीकृताशः ।
खगपति ररुणांशुव्यक्तरक्तप्रवाह-
प्रकटमणि मकार्षीत् खण्डमस्याशु मूर्द्ध्नः ॥ १४२ ॥

अस्मिन्नवसरे बाल्हरिचन्दनकानने ।
जीमूतकेतुरासीनः पत्न्या सार्द्धं स्नुषान्वितः ॥ १४३ ॥

पुत्रदर्शनसोत्कण्ठ श्चन्द्रोत्सुक इवोदधिः ।
शङ्काविषण्ण, दय श्चिन्ताक्रान्त इवाब्रवीत् ॥ १४४ ॥

अहो बत किमद्यापि वत्सो जीमूतवाहनः ।
न दृश्यते गिरिवरप्रान्तालोकनकौतुकी ॥ १४५ ॥

दीप्ता गरुड़वेलेयं प्रवृत्तास्य गिरेस्तटे ।
यया विभाव्यते व्योम दिग्दाहोङ्गारदारुणम् ॥ १४६ ॥

འཇིགས་པས་ལུས་ཉམས་ལག་འགྲོ་གང་། ཟ་འདོད་གདེངས་ཅན་དགྲ་ཡིས་ནི།
ཀུན་དུ་འབིགས་བྱེད་བསྣན་པའི་སྐྲ། འཇིགས་སུ་རུང་བ་དུས་འདིར་འཇུག། 147

དེ་ལྟར་ཐེ་ཚོམ་རབ་རྒྱས་ཤིང་། འཇིགས་བཅས་དོགས་པ་ལ་གནས་ཚེ།
གཙུག་གི་ནོར་བུ་ཁྲག་གིས་བསོས། མཁའ་ལས་དེ་ཡི་མདུན་དུ་ལྷུང་། ། 148

མི་བཟད་པ་ཡི་ལྟས་ངན་བཞིན། མདུན་དུ་ཤ་དང་སྐྲ་དང་ནི།
ཁྲག་བཅས་ཀྱིས་གང་དེ་མཐོང་ནས། འཕྲལ་ལ་དེ་ནི་བརྒྱལ་བར་གྱུར།། 149

བདག་པོའི་གཙུག་གི་ནོར་བུ་དག། ལྷུང་མཐོང་མ་ལ་ཡ་ཅན་ཡང་།
རྨོངས་པས་མདོང་བཅོམ་སྨྲུག་མོ་དང་། ལྷན་ཅིག་ས་གཞི་དག་ཏུ་ལྷུང་། ། 150

དལ་གྱི་འདུ་ཤེས་ཐོབ་གྱུར་ནས། བཙུན་མོ་མནའ་མ་དབུགས་ཕྱུང་སྟེ།
བློ་ལྡན་རིག་འཛིན་བདག་པོ་ཡིས། ཐེ་ཚོམ་བསམས་ནས་རབ་སྤྲས་པ།། 151

བུ་ནི་སྤྲིན་གྱི་བཞོན་པ་དག། རང་ཉིད་སོང་སྟེ་བདག་གིས་བལྟ།
མཁའ་ལྡིང་དུས་ནི་འཇིགས་རུང་འདི། ལུས་ལ་ཐེ་ཚོམ་སྟེར་བྱེད་ཡིན།། 152

གཙུག་གི་ནོར་བུ་འདི་ལྷུང་ཡང་། ངེས་པ་ཉིད་དུ་མི་བདག་སྟེ།
འདི་ནི་གདེངས་ཅན་མཁའ་ལྡིང་གིས། ཟ་བ་དག་གི་ཡིན་ཡང་སྲིད།། 153

འཇིགས་པའི་རླུང་གིས་བསྐྱོད་པ་ཡི། རྒྱུ་སྐར་རབ་ཏུ་གཡོ་བ་བཞིན།
གདེངས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་ནོར་བུ་ནི། རྟག་ཏུ་འདི་ལྟ་ངེས་པར་ལྷུང་། ། 154

भयभग्नाङ्गभुजगग्रासगृध्रः फणिद्विषः ।
आविद्धापातनिर्घातघोरोऽयं वर्त्तते क्षणः ॥ १४७ ॥

इत्युन्मेषिणि सातङ्कशङ्काशायिनि संशये ।
तस्याग्रे न्यपतद्रक्तसिक्त श्चूड़ामणि र्दिवः ॥ १४८ ॥

तं निरीक्ष्य पुरःकीर्णमांसकेशरशोणितम् ।
दुर्निमित्त मिवासह्यं सहसैव मुमोह सः ॥ १४९ ॥

चूड़ामणिं च्युतं दृष्ट्वा पत्यु र्मलयवत्यपि ।
पपात मोहाभिहता श्वश्र्वा सह महीतले ॥ १५० ॥

शनैः संज्ञां समासाद्य जाया माश्वास्य सस्नुषाम् ।
उवाच संशये ध्यात्वा धीमान् विद्याधराधिपः ॥ १५१ ॥

पश्याम्यहं स्वयं गत्वा वत्सं निर्जनचारिणम् ।
घोरा गरुड़वेलेयं देहसन्देहदायिनी ॥ १५२ ॥

चूड़ामणि श्च्युत श्चायं निश्चयाय न कल्पते ।
एष संभाव्यते तार्क्ष्यभक्ष्यमाणस्य भोगिनः ॥ १५३ ॥

एवम्विधाः पतन्त्येव मणयः फणिनां सदा ।
उत्पातवातनिर्घाततरला स्तारका इव ॥ १५४ ॥

ཞེས་པ་བརྗོད་ནས་རིག་འཛིན་དབང་། དེ་གཉིས་དང་འགྲོགས་རྗེས་འབྲང་བཅས།
གདེངས་ཅན་གསོད་པའི་རྡོ་བ་ཅན། ས་འཛིན་དག་གི་ངོས་སུ་སོང་།། 155

གནས་སྐབས་དེར་ནི་དུང་གི་གཙུག། གསོད་པའི་གོས་དམར་དག་དང་ལྡན།
ཆུ་གཏེར་ངོགས་སུ་གོ་ཀརྞ། ཕྱག་འཚལ་ནས་ནི་ཁྱུར་དུ་སོང་།། 156

སྦྱིན་གྱི་བཞོན་པ་མཁའ་ལྡིང་གིས། བསྣུན་ཅིང་གདུབས་པ་མཐོང་གྱུར་ནས།
ཀྱི་ཧུད་བཙེམ་མོ་བསླུས་སོ་ཞེས། རྣམ་པར་སྨྲ་ཞིང་ས་ལ་འཁྱིལ།། 157

ཡང་ཡང་རི་ཕུག་སྒྲ་བརྙན་གྱི། ཆོ་ངེ་དག་དང་ལྡན་བྱེད་ཅིང་།
མཆི་མ་རབ་ཟགས་དེ་ཡིས་ནི། ལྷབ་ལྷིབ་སྒྲ་ཡིས་ཆོ་ངེ་བྱས།། 158

ཀྱི་ཧུད་རྒྱ་མེད་གཉེན་གྱུར་གདུང་བ་ཅན་གྱི་སྙིང་རྗེ་བསོད་ནམས་དག་གི་མཚམས
གཞན་གྱི་གདུང་བ་ཞི་བྱེད་སྲོག་རབ་སྦྱིན་ལ་མངོན་ཕྱོགས་མཉེས་གཤེན་འདི་ནི་ཅི།
ཀྱི་ཧུད་ཚུལ་བཟང་གཏེར་དག་ཁྱོད་དང་བྲལ་བས་འགྲོ་བ་དག་ནི་མུན་པར་གྱུར།།
བདུད་རྩིའི་ཟེར་ནི་སྒྲ་གཅན་གྱིས་ཟོས་ནས་མཁའི་མཛེས
པ་ལྟ་བུ་དག་ལ་བརྟེན།། 159

གཞན་ལ་བརྩེ་བས་སྲོག་ནི་བསྐྱབ་པར་བསླབ་ལ་སྐྱེ་མ་སྲོག་ནི་གཏོང་བྱེད་པ།
ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་ནི་བསྐལ་པའི་བར་གནས་གྲགས་པའི་རང་བཞིན་དག་ཏུ་ཡང་
དག་སྐྱེས།
ཁྱོད་ཀྱི་སྡིག་ཅན་དུང་གི་གཙུག་ནི་སྡིག་པའི་འདམ་རྫབ་དོག་ཅིང་ཉམ་ང་བ།
རྟག་ཏུ་འཚོ་དང་བརླག་པའི་གནས་གྱུར་འཛིགས་རུང་སྨད་པའི་ཁོངས་སུ་
ཅི་སླད་འཕངས།། 160

इत्युक्त्वा सहितस्ताभ्यां सानुगः क्षितिभृत्तटीम् ।
विद्याधरेन्द्रः प्रययौ भोगिवध्यशिलावतीम् ॥ १५५ ॥

अत्रान्तरे शङ्खचूडः शोणवध्यपटान्वितः ।
गोकर्णं मर्णवतटे प्रणम्याशु समाययौ ॥ १५६ ॥

स दृष्ट्वा गरुडाघातदीर्णं जीमूतवाहनम् ।
हा हतो वञ्चितोऽस्मीति पपात विलपन् भुवि ॥ १५७ ॥

स चुक्रोश भृशं वाष्पविगलद्गद्गदस्वरः ।
कुर्व्वन् मुहु र्गिरिगुहाः सप्रलापाः प्रतिस्वनैः ॥ १५८ ॥

हा निष्कारणबान्धव व्यसनिनां कारुण्यपुण्यावधे
केयं पेशलता परार्त्तिशमने प्राणप्रदानोन्मुखी ।
हा सौजन्यनिधे त्वया विरहितं जातान्धकारं जगत्
राहुग्रस्तसुधामयूखगगनच्छायां समालम्बते ॥ १५९ ॥

प्राणत्राणविधौ परेषु कृपया हा जीवितत्यागिनः
संजातैव यशोमयी तव तनुः कल्पान्तरस्थायिनी ।
पापः पातकशङ्कुसङ्कुलतरे घोरापवादोदरे
क्षिप्तः संक्षयधाम्नि नित्यनिधने किं शङ्खचूड स्त्वया ॥ १६०॥

ཞེས་པ་སྨྲ་ཅོར་རབ་སྨྲ་ཞིང་། མཁའ་ལྡིང་དྲུང་དུ་འགྲོ་བ་ཡི།
གདེངས་ཅན་གྱིས་ནི་སྤྲིན་གྱི་དོག། རྗེས་འབྲང་བཅས་པ་འོང་བ་མཐོང་།། 161

དེ་ལ་བྱུང་བའི་མཐའ་བཤད་ནས། ཀླུ་ནི་མྱ་ངན་གྱིས་འཁྲུགས་པས།
དཔུང་པ་གླངས་ནས་འདབ་ཆགས་ཀྱིས། གང་ཟག་ལ་ནི་སྨད་བཅས་སྨྲས།། 162

གདེངས་ཅན་ལ་འོས་རྟགས་ནི་ཆུང་ཟད་ཅིག་ཀྱང་མ་བརྟགས་པར།
རིག་འཛིན་འདི་ནི་ཅི་སྐད་བཅོམ་ཞིང་ངེས་བསད་ནམ་མཁའ་ལྡིང་།
ཁྱོད་ཀྱིས་དང་པོར་མ་དཔྱད་སྙིང་དུ་ཡོངས་རྫོགས་སྡིག་པ་ཡིས།
གདུང་བའི་ལས་བསྟེན་ཐུབ་ཚེ་འདི་ཡིས་མཚར་བས་མཚར་བ་བྱས།། 163

འདི་ཐོས་སྤྲིན་གྱི་བཞོན་པ་ནི། མདུན་དུ་ལུས་ཉམས་མཐོང་གྱུར་ནས།
སྤྲིན་གྱི་དོག་ནི་བཙུན་མོ་དང་། བཅས་པ་རབ་ཏུ་བརྒྱལ་བར་གྱུར།། 164

དེ་ནས་མ་ལ་ཡ་ཅན་གྱིས། མདུན་དུ་མཁའ་ལྡིང་དག་གིས་ཁྲོ།
དྲག་བསྟུན་གདུབས་པའི་དབྱིབས་ཅན་དག། མཐོང་ནས་འཚོ་བ་ཕྱེད་ཐོབ་གྱུར།།
165

བརྟན་ཡང་རི་ཤོད་ལྡུང་བ་བཞིན། མ་བཅོམ་ན་ཡང་དེ་བཅོམ་བཞིན།
འཚོ་བ་ལྡན་ཡང་འཚོ་མེད་བཞིན། རབ་ཏུ་འཁྲུམ་ཡང་གཡོ་མེད་གྱུར།། 166

བརྟན་པའི་གྲོགས་བཞིན་བརྒྱལ་བ་ཡིས། ཡན་ལག་ཀུན་ལ་འཁྲུད་ཅིང་བསྣམས།
མོངས་པས་དབང་དང་བྲལ་བ་དེ། ཕུད་ཙམ་ཅི་ཡང་རིག་མ་གྱུར།། 167

इतिप्रलापमुखरः प्रसर्पन् गरुडान्तिकम् ।
जीमूतकेतु मायान्त मपश्यत् सानुगं फणी ॥ १६१ ॥

तस्मै निवेद्य वृत्तान्तं नागः शोकविशृङ्खलः ।
बभाषे भुज मुत्क्षिप्य साक्षेपः पक्षिपुङ्गवम्* ॥ १६२ ॥

अलमलमविचारप्राप्तपर्य्यन्तपाप-
व्यसनसन्निभाजा साहसेनामुना ते ।
फणिसमुचितचिह्नं किञ्चिदेवानवेक्ष्य
क्षतनिरत हतः किं तार्क्ष्य विद्याधरोऽयम् ॥ १६३ ॥

एतदाकर्ण्य जीमूतकेतु र्दीर्णतनुः पुरः ।
जीमूतवाहनं दृष्ट्वा मुमोह महिषीसखः ॥ १६४ ॥

प्रियं पतङ्गराजोग्रप्रहारदलिताकृतिम् ।
दृष्ट्वा मलयवत्यग्रे कण्ठप्राप्तार्द्धजीवितम् ॥ १६५ ॥

स्थिताप्यधश्च्युतैवाद्रे रहताप्याहतैव सा ।
सजीविताप्यजीवैवं समुद्भ्रान्तापि निश्चला ॥ १६६ ॥

रुद्धा सर्व्वाङ्ग मालिङ्ग्य गाढं सख्येव मूर्च्छया ।
मुहूर्त्तं मोहविवशा सा विवेद न किञ्चन ॥ १६७ ॥

* In the Tibetan text पुङ्कलम् (གང་ཟག) exists.

དལ་གྱིས་འདུ་ཤེས་ཐོབ་གྱུར་ཅིང་། ཐམས་ཅད་གདུང་བ་སླ་བ་ན།
མཁའ་ལྡིང་ཚགས་བྲལ་སྐྱོངས་པ་ཡིས། ཀླུ་ངན་ལྡན་པ་དགག་དུ་གྱུར།། 168

དེ་དུས་འཚོ་བ་གཏོང་བར་ནི། ངེས་པས་བརྟན་པ་བཟུང་བ་ཡིས།
ཕ་མ་དག་གིས་སྐྱིན་གྱི་ནི། བཞོན་པ་ལུས་ཟེས་ལ་སླས་པ།། 169

བྲ་མིན་འདི་ལ་རབ་ཞུགས་བྱ། ངེད་ཀྱི་སྲོག་ནི་འཕྲོག་བྱེད་པ།
གཞན་ལ་སྙིང་རྗེའི་ངང་ཚུལ་ཅན། ཁྱོད་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་འདི་ནི་ཅི།། 170

འགྲོ་བའི་ཚོགས་ནི་རྒྱུད་པ་དག། བསྲུང་བའི་རིན་ཅེན་ལུས་འདི་ནི།
ངེས་པར་མ་བསྲུངས་བྱ་ཁྱོད་ཀྱིས། ལེགས་བྱས་དག་ནི་ཅི་ཞིག་བྱས།། 171

ཞེས་པ་སླ་བའི་ཕ་མ་ལ། སྤྱི་བོ་འདར་བས་ཕྱག་བཙལ་ནས།
བཟོད་དཀའ་སྲོག་ནི་རབ་གཡོ་ཞིང་། ཡི་གེ་འཁོར་བར་རབ་སླས་པ།། 172

ཡབ་གཅིག་ཁྱོད་ཀྱི་བཀའ་མེད་པར། རང་གིས་འདི་བྱས་བདག་གི་ནི།
ཕྱི་མ་མེད་པའི་ཕྱག་འདི་ཡིས། ཁྱོད་ལ་རབ་དུ་དང་བ་མཆོན།། 173

སྐད་ཅིག་འཇིག་པའི་ལུས་འདི་ནི། ཡོངས་སུ་བསྒྱུར་བ་མི་མཆོན་ཆེ།
ལུས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་སྐྱེ་བ་ཡི། བགྲོད་པ་གཞན་ཕན་སྙིང་པོ་ཉིད།། 174

ལུས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་ཚེ་འདི་མགྲོགས་པའི་རླུང་གི་རྩེ་དགའ་ཡིས།
བསྐྱོད་པའི་འཁྲི་ཤིང་འདབ་མ་ལ་གནས་ཆུ་ཐིགས་རྣམ་པ་གཡོ།

शनकै र्लब्धसंज्ञेषु सर्व्वेष्वार्त्तप्रलापिषु ।
वैराग्यालक्ष्यवैलक्ष्यविषादी गरुडोऽभवत् ॥ १६८ ॥

गृहीतधैर्य्यौ तत्कालं जीवितत्यागनिश्चयात् ।
ऊचतु र्जनकौ स्रस्तगात्रं जीमूतवाहनम् ॥ १६९ ॥

परकारुण्यशीलस्य केयं पुत्र कठोरता ।
तव प्रवृत्ता कायेऽस्मिन्नावयो र्जीवहारिणी ॥ १७० ॥

इद मापन्नजनतारक्षारत्न मरक्षता ।
शरीरं भवता पुत्र किं नाम सुकृतं कृतम् ॥ १७१ ॥

इति ब्रुवाणौ पितरौ शिरःकम्पेन निःसहः ।
स प्रणम्योच्चलत्प्राणः प्रकीर्णाक्षर मभ्यधात् ॥ १७२ ॥

तवाज्ञया विना तात ममेदं कुर्व्वतः स्वयम् ।
अपश्चिमः प्रणामोऽयं त्वत्प्रसादनलक्षणः ॥ १७३ ॥

क्षणक्षयिणि कायेऽस्मिन्नलक्ष्यपरिणामिनि ।
परोपकारसारैव जन्मयात्रा शरीरिणाम् ॥ १७४ ॥

जवनपवनलीलावल्लिवल्लीदलोद्यत्-
जललवविलोलं देहिना मेतदायुः ।

རྒྱུན་དུ་གཟིར་བ་ལ་ཕན་གསོད་ནམས་གནས་ལ་ཡོ་བྱད་ནི།
བསྐྱབས་བྱས་བདུད་རྩི་ཐོབ་པས་བརྟན་པའི་གནས་སུ་འགྲོ་བར་འགྱུར།། 175

ཕ་མ་མཆི་མ་ཅན་ལ་ནི། བརྗོད་ནས་མདུན་དུ་འདབ་ཆགས་དབང་།
འགྲོད་པ་ཆེན་པོས་རང་གིས་ནི། ཉེས་བྱས་སྨྲོད་ཅིང་གནས་པ་དག། 176

དེ་ཡི་སྙིང་སྟོབས་འབབ་པ་ནི། ཆགས་བྲལ་བླ་མས་དག་བྱས་ནས།
བླུ་ནི་ཟ་བ་ལས་ཟློག་ལ། ཀུན་དུ་རྟོག་པ་བརྟན་པོ་བྱས།། 177

དེ་ནས་མི་བཟད་མཐའ་ཡི་དབུགས། ཡི་གེ་རབ་དུ་འབྲུལ་པ་ཅན།
མིག་ནི་རབ་དུ་ཟུམ་པ་དེ། སྙིང་སྟོབས་གསལ་བའི་ལྷག་མར་གྱུར།། 178

དེ་ནས་སྲོག་ཁང་རབ་སྐྱུས་པ། འོས་ཤིང་མི་དོག་གོས་ཀྱིས་སྐྱུས།
མ་ཡི་མདུན་དུ་མངོན་ཕྱོགས་དེ། འཛུག་འདོད་དེ་ཡི་དགའ་མས་སྐྱུས།། 179

བདག་གིས་གུས་པས་མཉམ་བྱས་པ། འབྱུང་པོའི་དགའ་མ་བཅོམ་ལྡན་མས།
རིག་འཛིན་ཀུན་གྱི་འཁོར་ལོ་སྐྱུར། མཆོག་ནི་བདག་ལ་རབ་དུ་བྱིན།། 180

གང་ཞིག་ཞག་བདུན་ཉིད་ཀྱིས་བདག། བུ་མོ་ཕྱུག་མའི་སྐལ་ལྡན་གྱུར།
དགའ་བའི་ཚིག་འདི་བདག་ལ་ནི། ཅི་སྙད་བདེན་པ་མིན་པར་གྱུར།། 181

བདག་གི་སྐྱེ་བ་གཞན་དུ་ཡང་། འོས་པ་འདི་ཉིད་བདག་གྱུར་ཅིག།
ཅེས་བརྗོད་དེ་ཡིས་མནའ་དར་འི། མི་དོག་སྐྱིམ་པ་མེ་ལ་གཏོར།། 182

स्थिरपद मम्रताख्या सन्तताऽऽर्त्तोपकारे
कृतपरिकरबन्धं पुण्यधाम्नि प्रयाति ॥ १७५ ॥

इत्युक्त्वा जनकौ साश्रौ पुरः प्राप्तं खगेश्वरम् ।
आह तापेन महता निन्दन्तं निजदुष्कृतम् ॥ १७६ ॥

वैराग्यगुरुणा सत्त्वप्रणयेन प्रसह्य सः ।
चकार स्थिरसंकल्पं नागाशननिवृत्तये ॥ १७७ ॥

ततः पर्य्यन्तविषमश्वासप्रस्खलिताक्षरः ।
सत्वप्रकाशशेषोऽभूत् स निमीलितलोचनः ॥ १७८ ॥

अथोचितां सुरचितां पुण्यांशुकचितां चिताम् ।
प्रवेष्टुं तत्प्रिया वह्नेरग्रमेत्य समभ्यधात् ॥ १७९ ॥

भक्त्या मया भगवती तोषिता भववल्लभा ।
आदिशन्मे वरं सर्व्वविद्याधृक्चक्रवर्त्तिनम् ॥ १८० ॥

तदिदं वितथं कस्माज्जातं मम सतीवचः ।
यदहं समरावेण बालवैधव्यभागिनी ॥ १८१ ॥

जन्मान्तरेऽपि मे भूयादयमेवोचितः पतिः ।
उक्तेति साश्रो चिक्षेप मन्दारकुसुमाञ्जलिम् ॥ १८२ ॥

དེ་ནས་བདུད་རྩིའི་ཟླུམ་པ་ཡིས། ལག་པའི་མཚོ་སྐྱེས་བྲིལ་བ་ཡིས།
ཉི་སྐྱེས་རང་ཉིད་མངོན་ཕྱོགས་ཏེ། དགའ་བས་བུ་མོ་ཁྲིད་ཀྱི་བདག ། 183

དེ་ནི་འཚོ་ཞེས་རྗོད་བྱེད་ཅིང་། བཞིན་གྱི་འོད་ཀྱིས་ཕྱོགས་བཀང་སྟེ།
བདུད་རྩིའི་ཆར་རྒྱུན་དག་གིས་ནི། སྤྲིན་གྱི་བཞོན་པ་རབ་ཏུ་བསོས། 184

ཉི་ཕྱས་མི་སྣང་གྱུར་པ་ན། སྤྲིན་གྱི་བཞོན་པ་རབ་བསོས་ནས།
བསད་པའི་ཀླུ་རྣམས་བསོས་པ་ནི། མཁའ་ལྡིང་དག་ལ་སླར་ཡང་ཕྱུས། 185

དེ་ནས་དེ་ཡིས་བདུད་རྩིའི་ཆར། སྤྲོས་པས་གདེངས་ཅན་ཐམས་ཅད་ནི།
གདེངས་ཀའི་ནོར་བུའི་འོད་རྒྱས་པའི། སྣང་བ་དང་ལྡན་རབ་ཏུ་ལངས། 186

དེ་ནས་དགའ་དང་རྨད་བྱུང་ཡིད་སྤུབས་རྣམས།
མཚུངས་པར་མངོན་པར་སྐྱུར་བས་འདར་བྱེད་ཅིང་།
དཔག་བསམ་འཁྲི་ཤིང་ཡང་དག་རྒྱུ་བ་བཞིན།
གྲུབ་པའི་བུ་མོ་བདག་པོའི་དྲུང་དུ་སོང་། 187

དེ་ནས་ཀླུན་པོ་ག་ཤིག་པ་ལྷན་པ་བཞིན།
འདབ་ཆགས་དབང་པོས་གཞོན་ནུ་མངོན་མཆོད་སོང་།
སྤྲིན་གྱི་བཞོན་པ་དག་ལ་མངོན་ཕྱོགས་པའི།
དུང་གི་གཙུག་ནི་ལྟ་བས་ངོམས་མ་གྱུར། 188

ततः पीयूषकलशव्यग्रपाणिसरोरुहा ।
स्वयमभ्येत्य गिरिजा प्रीत्या जीमूतवाहनम् ॥ १८३ ॥

अयं जीवति ते पुत्रि पतिरित्यभिधायिनी ।
अजीवयत् सुधासारैः पूरिताशामुखांशुभिः ॥ १८४ ॥

अन्तर्हितायां पार्व्वत्यां स्वस्थो जीमूतवाहनः ।
तार्क्ष्यं ययाचे नागानां हतानां जीवितं पुनः ॥ १८५ ॥

ततः सर्व्वे समुत्तस्थुस्तत्सृष्टामृतवृष्टिभिः ।
सालोकाः फणिनः स्फीतफणामणिमरीचिभिः ॥ १८६ ॥

ततः प्रहर्षाद्भुतमन्मथानां
तुल्याभियोगेन विघूर्णमाना ।
समाययौ सिद्धसुता समीपं
सञ्चारिणी कल्पलतेव पत्युः ॥ १८७ ॥

याते तमभ्यर्च्च्य ततः कुमारं
खगेश्वरे पक्षवतीव मेरौ ।
जीमूतवाहाभिमुखस्य दृष्टि
र्न शङ्खचूडस्य जगाम तृप्तिम् ॥ १८८ ॥

དེ་ནས་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྐྱེ་བོར་ལྷ་ཡི་བདག་པོ་ཡིས།
མཛེས་པའི་ལག་པའི་པདྨ་རབ་གཏོར་མེ་ཏོག་གྲུས་པའི་ཆར།
བྱང་བའི་ཚོགས་ཀྱི་སྒྲ་ཡིས་ཡོན་ཏན་བསྟོད་བྱས་སྒྲ་དབྱངས་བཞིན།
འཆི་མེད་དགའ་བའི་ཚོགས་ཀྱིས་ཕྱོགས་ནི་ཡོངས་སུ་གང་བ་བབས། 189

ཕ་མ་དག་ལ་ཕྱག་འཚལ་དེ་དག་ཞབས་ཀྱི་པདྨར་གཙུག་གི་ནོར་བུ་ཆགས།
དེ་དག་དགའ་བའི་མཆི་མ་ཟགས་པས་དབང་བསྐུར་
དགའ་སྟོན་ལེགས་པར་བསླབས།
སྙིང་སྟོབས་རྒྱ་གཏེར་བསོད་ནམས་ཚོགས་ནི་ཡོངས་
རྫོགས་སྨིན་གྱི་བཞིན་པས་སྐད་ཅིག་ལས།
གསལ་བར་འཁོར་ལོ་སྒྱུར་བའི་དཔལ་གྱི་མཚན་མ་
རིན་ཅེན་རྣམས་ནི་ཡང་དག་ཐོབ། 190

དེ་ནས་ལྷ་ཡི་བདག་པོ་གུས་པ་དང་ལྡན་པ།
དགའ་བས་མངོན་ཕྱོགས་རང་གི་སྔུན་ལ་མངོན་དབང་བསྐུར།
སྐབས་གསུམ་ཚོགས་ཀྱིས་ཕྱག་བྱར་འོས་པའི་གྲགས་པ་ཅན།
འཁོར་ལོས་སྒྱུར་བ་དེ་ཡི་ཡུན་རིང་དཔལ་དག་བསྟེན། 191

དེ་ལྟར་རང་གི་སྐྱེ་བ་གཞན་གྱི་ཚུལ་འདི་དག།
བསོད་ནམས་ཉེར་བསྟན་དགེ་ལ་རྒྱལ་བས་གསུངས་པ་ནི།
བདག་གིས་བསྒྲིབས་པས་དགེ་བའི་མཆོག་ནི་གང་ཐོབ་དེས།
སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་མངོན་པར་འབྱུང་བ་ཉིད་གྱུར་ཅིག། 192

བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་དགེ་བའི་
དབང་པོས་མཛད་པ་ལས་དེ་ཉིད་ཀྱི་སྲས་ཟླ་བའི་དབང་པོས་
མཛད་པའི་སྨིན་གྱི་བཞིན་པའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པའི་
ཡལ་འདབ་སྟེ་བརྒྱ་རྩ་བརྒྱད་པའོ།།

अथ सुरपतिकान्तापाणिपद्मप्रयुक्ता
विकचकुसुमवृष्टि र्बोधिसत्त्वस्य मूर्ध्नि ।
न्यपतदमलरत्नासारसंपूरिताशा-
कृतगुणनुतिशब्देवाकुलालिस्वनेन ॥ १८९ ॥

वन्दित्वा पितरौ तदङ्घ्रिकमलव्यासक्तचूडामणिः
हर्षाश्रुस्रुतिभि स्तयोः सुविहितः प्रेमाभिषेकोत्सवः ।
सत्त्वाब्धिः परिपूर्णपुण्यनिवहै र्जीमूतवाहः क्षणा-
द्रत्नानि स्फुटचक्रवर्त्तिकमलाचिह्नानि स प्राप्तवान् ॥१९०

अथ सुरपतिना समेत्य हर्षात्
प्रणयवता स्वयमासनेऽभिषिक्तः ।
श्रिय मभजत वन्द्यमानकीर्त्तिः
त्रिदशगणैः स चिराय चक्रवर्त्ती ॥ १९१ ॥

इति स्वजन्मान्तरवृत्त मेतत्
पुण्योपदेशे कथितं जिनेन ।
कृत्वा मयाग्र्यं कुशलं यदाप्तं
तत्सर्व्वसत्त्वाभ्युदयाय भूयात् ॥ १९२ ॥

इति क्षेमेन्द्रविरचितायां बोधिसत्त्वावदानकल्पलतायां
तदात्मजसोमेन्द्रकृतं जीमूतवाहनावदान
मष्टोत्तरशततमः पल्लवः ॥

ཀུན་ལས་མཐོ་ཞིང་བདེ་ག་ཤེགས་ཡོན་ཏན་དག་དང་ལྡན།
བཟང་ཞིང་རབ་མང་བརྩོན་འགྲུས་སྟོབས་དང་བཟོད་པ་ཅན།
མི་དགེ་རྩ་བ་སྤྱོད་པའི་ལྟོན་པ་རབ་འཇོམས་པ།
རྒྱགས་པ་གླིག་མཛད་བཅོམ་ལྡན་དེ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ། 1

འཇིག་རྟེན་དུ་ནི་ཇི་སྲིད་སྒྲོལ་མ་སྙིང་རྗེ་དང་བབ་ཀྱིས་གཟིགས་ཤིང་།
གྲུབ་སྨྲད་གྲུས་ལྡན་དགེ་བ་རྣམས་ལ་མ་ཚང་མེད་པའི་འབྲས་བུ་སྨྲུབ།
ཇི་སྲིད་འཇིག་རྟེན་མགོན་པོ་དྲི་མེད་དགེ་བའི་བསམ་གདན་གླི་ལྡན་པ།
དེ་སྲིད་མཁྱེས་པའི་ཞལ་གྱི་དགའ་སྐྱེད་སངས་རྒྱས་གདམ་འདི་གནས་
གྱུར་ཅིག། ། 2

ཇི་སྲིད་སངས་རྒྱས་སྲིད་པ་མཐའ་དག་བསྒྲལ་སྨྲད་རབ་དུ་རྒྱས་གྱུར་ཅིག།
ཇི་སྲིད་ཆོས་ནི་ལེགས་བྱས་ལམ་དག་རབ་གསལ་རིན་ཅེན་སྒྲོན་མར་གྱུར།
ཇི་སྲིད་དགེ་འདུན་ཚགས་ལྡན་ཡིད་ལ་དགེ་བའི་ཚོགས་སྤྲིན་དེ་སྲིད་དུ།
དཔག་བསམ་འཁྲི་ཤིང་གསར་པ་རྒྱལ་བའི་ཡོན་ཏན་གདམ་འདི་གནས་
གྱུར་ཅིག། ། 3

ཇི་སྲིད་ས་གཞི་རབ་མང་ས་འཛིན་ལས་འབབ་གཡོ་བའི་
ཆུ་ཡི་འཕྲེང་ལྡན་ལྷག་མ་ཡི།
མགོ་ལ་གདེངས་ཀ་རིན་ཅེན་འོད་ཟེར་རྒྱས་པས་རྨ་བྱའི་
གདུགས་ཀྱིས་མཛེས་པའི་རྗེས་སུ་སྐྱོད།

सर्व्वोन्नताय सुगताय गुणान्विताय
भद्राय भूरितरवीर्य्यबलक्षमाय ।
उन्मूलिताकुशलमूलभवद्रुमाय-
तस्मैनमो भगवते मदवारणाय ॥ १ ॥

यावत्तारा तरुणकरुणालोकिनी भक्तिभाजां
कल्याणानां कुलमविकलं सिद्धये सन्निधत्ते ।
लोके यावद्विमलकुशलध्यानधी र्लोकनाथः
तावद्बौद्धी विबुधवदनामोदिनीयं कथास्ताम् ॥ २ ॥

यावद्बुद्धः सकलभुवनोत्तारणाय प्रबुद्धो
यावद्धर्म्मः सुकृतसरणिस्वैररत्नप्रदीपः ।
यावत्सङ्घः शरणमनसां दत्तकल्याणसङ्घः
स्थीयात्तावज्जिनगुणकथाकल्पवल्ली नवेयम् ॥ ३ ॥

यावद्भूर्भूरिभूभृत्स्रुतसलिलचलन्मालिका शेषशीर्षे
मायूरच्छत्रशोभा मनुभवति फणारत्नरश्मिप्रतानैः ।

ཇི་སྲིད་ས་གཞི་པདྨ་དག་ལ་རྣུན་པོ་ཟེ་འབྲུའི་རྣམ་པའི་
མཛེས་པ་འཛིན་བྱེད་པ།
དེ་སྲིད་སྨོན་པའི་གནས་འདི་འགྲོ་བའི་ཉ་རྒྱུན་དག་ཏུ་
རབ་ཏུ་གནས་པ་སྨིན་གྱུར་ཅིག ༎ 4

བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་རྟོགས་པ་བརྗོད་པ་དཔག་བསམ་གྱི་འཁྲི་ཤིང་སྙན་
དངགས་མཁན་ཆེན་པོ་དགེ་བའི་དབང་པོས་མཛད་པ་རྫོགས་སོ ༎

धत्ते यावत्सुमे ः क्षितितलकमले कर्णिकाकारकान्तिं
शास्तु स्तावत्कथेयं कलयतु जगतां कर्णपूरप्रतिष्ठाम् ॥४॥

समाप्ता बोधिसत्त्वावदानकल्पलता कृतिरियं
महाकवेः क्षेमेन्द्रस्य ॥

COLOPHON.

A FEW WORDS ABOUT THE TEXT, ITS COLLATION WITH THE ORIGINAL AND ITS TRANSLATION IN TIBETAN VERSE.

ཡོན་ཏན་ཕུལ་དུ་བྱུང་བ་དཔག་ཏུ་མེད་པས་སྤྲས་པའི་བླ་ན་དམ་པ་ཆོས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་དང་། མིའི་དབང་པོ་དཔོན་ཆེན་ཤཱཀྱ་བཟང་པོའི་བཀའ་ལུང་གིས་རྒྱ་གར་གྱི་མཁན་པོ་སྨན་དངགས་མཁན་ཆེན་པོ་ལ་ཀྵྨཱི་ཀར་དང་བོད་ཀྱི་ལོ་ཙཱ་བ་དགེ་སློང་ཤོང་སྟོན་གྱིས་མང་ཡུལ་འཕགས་པའི་རྫོང་དགེ་འདུན་བཞི་སྡེའི་གཙུག་ལག་ཁང་དུ་བསྒྱུར་ཅིང་ཞུས་ཏེ་གཏན་ལ་ཕབ་པའོ།

དཔལ་ས་སྐྱའི་གཙུག་ལག་ཁང་དུ་རྒྱ་དཔེ་དང་གཏུགས་ནས་ཞུ་དག་ཚང་བར་བྱས་སོ།། སྙན་གཉིས་ཀ་ལ་ཞུ་ཆེན་ཞིབ་པ་ཅིག་གྲུབ་པས་གཞན་ལས་ཁྱད་དུ་འཕགས་སོ།།

རྒྱལ་བའི་རྟོགས་བརྗོད་སྙན་ངག་ཆེན་པོ་དཔག་བསམ་འཁྲི་ཤིང་ཞེས་བྱའི་བསྟན་བཅོས་སྙན་གཉིས་ཟུང་དུ་སྦྱར་བ་འདིར་ཡི་གེ་པ་དང་དག་བྱེད་པ་ཡི་སྐྱོན་ལས་ཡིག་འབྲུ་ལྷག་ཆད་བརྗེ་ནོར་འཁྲུལ་བ་ཇི་སྙེད་མཆིས་པ་རྣམས་འདི་ཡི་སྙན་གཉིས་ཟུང་སྦྱར་གྲོགས་མར་བྱེད་པོ་འཛིག་རྟེན་མིག་གྱུར་ཆོས་སྐྱོང་བཟང་པོ་ཞེས་བྱའི་དགེ་སློང་གིས་ལེགས་སྦྱར་གཞུང་དང་སློབ་སྦྱོར་བསྟན་བཅོས་བོད་སྐད་བརྡ་ཡི་བསྟན་བཅོས་དང་བསྟུན་ཏེ་བློ་གྲོས་ཞིབ་མོས་དག་པར་བགྱིས།།

དགེ་ལེགས་འཕེལ།།

This colophon is contained in the Tibetan edition. It was added during the Sakya Hierarchy when Tibet was ruled by *Pon-chen* (Governor) Shakya Zang-po. The first and earliest edition was issued under his orders

नेत्राक्ष्यब्धियुताब्दके च समये राधे सिते पक्षके
आशायाञ्च तिथौ दिवाकरदिने वाहद्विषट्पक्षके ।
श्रीमद्बुद्धसुतावदानशतकं वस्वङ्कितं मोक्षदम्
राज्ये श्रीमदनन्तमल्लनृपते लक्ष्म्या व्यलेखि स्वयम् ॥

लक्ष्मीभद्रकवे र्विधाय विधिवद्व्याख्यान मत्यद्भुतं
क्षेमेन्द्रेण कृतं गभीरमधुरं बुद्धावदानं मया ।
नेपाले भुवि मञ्जुभद्रसुधिया यत्पुण्यमासादितं
सत्त्वा स्तेन भवाब्धिमध्यपतिता बुद्धा भवन्तु स्फुटम् ॥

शुभमस्तु ॥

This colophon is contained in the Nepalese manuscript of the second volume, which only was extant in Nepal during King Ananta Malla's reign.